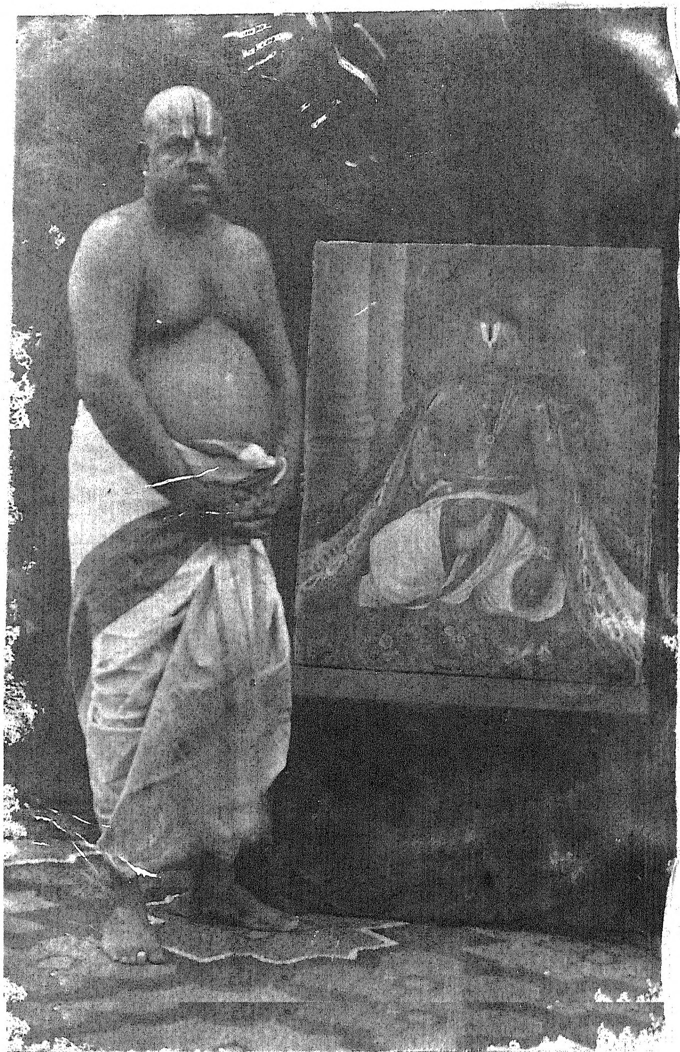
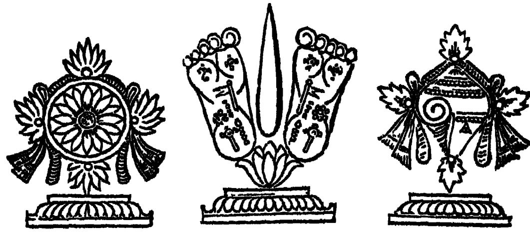

[illegible] ஆசாரியர்
[illegible]
மணவாளமாமுனி
உடையவர்
பெரியநம்பிகள்
ஆளவந்தார்.
மணக்கால்நம்பி.

உய்யக்கொண்டார்
நாதமுனிகள்
நம்மாழ்வார்
சேனைமுதலியார்
பிராட்டி
பெருமாள் ஓராண்வழி

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

இஃது

தஞ்சாவூர்ஜில்லா
பென்ஷன்ட் ஹெட்மிரஸ்தேதாரரும்,
அஷ்டதிக்கெஜங்களுக்குள் ப்ரதமகன்யரான
ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான்வாதூலதேசிகர்
கோயில்கந்தாடை அண்ணன்ஸ்வாமி
திருவடிஸம்பந்தியும்,
இராயப்பேட்டை ஸ்ரீவராஹமஹீந்த்ரரை வாழ்த்தும்
ஸபாக்ராஸநாதிபதியும்,
பகவத்பாகவத கைங்கர்யதுரந்தரரான
ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்களுடைய
ஸ்ரீபாதரேணுவுமாகிய,
திருமங்கைமன்னன் ஸம்பந்தமாரனென்னும்
திரு - கோபாலக்ருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்
இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:
கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
ஸ்ரீபராங்குசர் திருவவதாரஸூ ௪௯௯௩-க்குச்சரியான
நந்தனஸூ கார்த்திகைமீ.
1892.
விலை. ரூபா - ௩.

ஸ்ரீ

"கண்ணன் கழலிணை நண்ணும் மனமுடையீர்
எண்ணுந் திருநாமந் திண்ணம் நாரணமே
நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்
வாரணந்துலைத்த காரணன்றானே"

ஆசார்ய ஹ்ருதயஸாரஸங்க்ரஹத்தில்

அடங்கிய விஷயங்கள்.

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரீ அழகியமணவாளமாமுநிகள்

தனியன்.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవం।
యతీంద్రప్రవణంవన్దే - రమ్యజామాతరంమునిం॥

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் - தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே - ரம்யஜாமாதரம்முநிம்.

கோயிற்கந்தாடை அண்ணன்கூடஸ்தர் தனியன்.

సకలవేదాన్తసారార్థపూర్ణాశయం।
విపులవాధూలగోత్రోద్భవానాంవరం।
రుచిరజామాతృయోగీన్ద్రపాదాశ్రయం।
వరదనారాయణంమద్గురుంసంశ్రయే॥

ஸகலவேதாந்தஸாரார்த்தபூர்ணாஶயம்
விபுலவாதூலகோத்ரோத்பவாநாம்வரம்
ருசிரஜாமாத்ருயோகீந்த்ரபாதாஶ்ரயம்
வரதநாராயணம்மத்குரும்ஸம்ஶ்ரயே.

ஸ்வாசார்யர் தனியன்.

శ్రీమద్వాధూలకులవారిధిపూర్ణచన్ద్రం।
శ్రీమద్వరప్రదగురోత్తమపుత్రరత్నం।
స్మృత్యన్తయుక్తివిశదీకరణైకదీక్షం।
శ్రీరఙ్గదేశికమహం శరణంప్రపద్యే॥

ஸ்ரீமத்வாதூலகுலவாரிதிபூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீமத்வரப்ரதகுரோத்தமபுத்ரரத்நம்
ஸம்ருத்யந்தயுக்திவிஶதீகரணைகதீக்ஷம்
ஸ்ரீரங்கதேஶிகமஹம்ஶரணம்ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான் சிறுபுலியூர் திருவாழி அண்ணன்ஸ்வாமி பரமக்ருபையினுல் அருளிச்செய்தது.

శ్రీమత్కల్యరిసమ్పదాత్మజమముం గోపాలకృష్ణాహ్వయం।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్ వాధూలధుర్యస్యవై।
సంశ్రుత్యాఖవరప్రదాహ్వయగురోః పాదౌసరోజప్రభౌ।
భక్తంరఙ్గపురీశ్వరః పదనతం విష్ణుశ్చిరంరక్షతాత్॥

ஸ்ரீமத்கல்யரிஸம்பதாத்மஜமமும்கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயம்।
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவரார்யவீக்ஷணவஶாத்வாதூலதுர்யஸ்யவை।
ஸம்ஶ்ருத்யாஸ-வரப்ரதாஹ்வயகுரோப்பாதௌஸரோஜப்ரபௌ।
பக்தம்ரங்கபுரீஶ்வர:பதநதம்விஷ்ணுஶ்சிரம்ரக்ஷதாத்॥

அந்தரங்கர்கள்சாதித்தவை.

శ్రీబృందారణ్యగీతాగురువరకరుణా వీక్షణప్రాప్తబోధః।
శ్రీరఙ్గాచార్యపాదామ్బుజమధుకర గోపాలకృష్ణాఖ్యసూరిః।
ఆచార్యస్వాన్తసారంవ్యలిఖదమితధీః సఙ్గ్రహేణప్రబన్ధం।
దృష్ట్వాతంశ్లాఘయన్తస్సకలబుధజనాః మామకోద్దేశ్యభూతాః॥ (௧)

ஸ்ரீப்ருந்தாரண்யகீதாகுருவரகருணாவீக்ஷணப்ராப்தபோத:।
ஸ்ரீரங்காசார்யபாதாம்புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்யஸூரி:।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரம்வ்யலிகதமிததீ:ஸங்க்ரஹேணப்ரபந்தம்।
த்ருஷ்ட்வாதம்ஶ்லாகயந்தஸ்ஸகலபுதஜநா:மாமகோத்தேஶ்யபூதா:॥

వృశ్చికేచిత్రాసమ్భూతం।
శ్రీరఙ్గార్యపదాశ్రితం।
ఆచార్యస్వాన్తసారార్థ।
వక్తారంకృష్ణమాశ్రయే॥ (௨)

வ்ருச்சிகேசித்தாஸம்பூத
ஸ்ரீரங்கார்யபதாஶ்ரிதம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரார்த்த
வக்தாரம்க்ருஷ்ணமாஶ்ரயே॥

நேரிசைவெண்பா.

போற்றுங்கந்தாடையண்ணன்பொன்னடிக்கேபூப்புனைந்து
சாற்றுங்கோபாலகிருஷ்ணன்தாளிணையை—ஏற்றுவேன்
எங்குமாசார்யஹ்ருதயசாரசங்கிரகம்
பொங்குமாறுள்ளம்புகழ்ந்து. (௩)

நூற்பயன்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்.

இன்னமுதெனநன்றிசைக்குமாசாரயவிருதயசாரசங்கிரகம்
தன்னைமெய்யுணராவாவிடைவிடாதனுசந்தானமேசெய்பவரிங்கு
மன்னியசெல்வம்போகபோக்கியமுமகப்பெறுமகிழ்ச்சிவாணுளும
பின்னையவ்வுலகிற்போகமுமழியாப்பெரும்பதமதனையும்பெறுவார். (௪)

வாழித்திருநாமங்கள்.

திருவளாமா மணிமாடனை சீரருளா லாதி
சேடாம்ச பூதனெனுஞ் சிறப்புற்றோன் வாழி
உருவளாநம் பூாவாசா ரியாகளே வீடிங்
குறுதிபெறத் தருமதிகா ரிகளெனறோ́ன வாழி
மருவளாபைந் துளவணியல் வனைந்தருணம் பெருமாள்
மலரடிகட் கெப்பொழுது மனதுவைத்தோன் வாழி
அருவளாபே ரருள்வடிவா யெழுந்தருளு மாசாா
யவிதயசாார சங்கரகம் வெளியிட்டோன் வாழி. (௫)

பெருகியநான் மறையெனுநா லாயிரமாந் திவ்ய
ப்ரபந்தமே திருமந்த்ர மென்றருள்வோன் வாழி
மருவியவந நான்கினையு நான்குப்ர கரணமாய்
வகுத்ததொரு க்ரந்தமென மகிழ்ந்தருள்வோன் வாழி
திருமிகுகாாத்திகைமாதஞ் சிறந்திடுசித் திரையாம்
திருநக்ஷத் திரததிலுதித் தருள்வள்ளல் வாழி
குருவருளே மிகவளரும் மங்கைமன்னன் சம்பத்
குமாரன் கோபாலகிருஷ்ணன திருவடிகள் வாழி. (௬)

நாள்பாசுரங்கள்.

எண்சீர்க்கழிநெடில்.

திருவரங்க நாதனருட் பாத்திரபூதன் சொற்
செழித்துவளா மணவாள மாமுநிதன் னருளால்
மருவிய சதாசார சம்பந்த முற்றோன்
வாதூல தேசிகன்கண் மனங்களிக்கச் செய்தோன்
பெருகுவிசிட் டாத்வைத சித்தாந்தம் பரவப்
பேசினனோ நந்தகோ பாலகுல மதனிற்
கருணைவளா கோபால கிருஷ்ணனுதித் திடுநாள்
கருதியநற் காாத்திகையிற் சித்திரைநா ளதுவே. (௭)

வாழிததிருநாமம்.

பொருவரிய வரவரமா முனிவாசபாத தியடசன
பூாவாசா ரியருளா ததத பொருளவிளஙகச செயதோாபம
திருநகரி யணணனெனபோன ஆயபபாடி வளாவோான
திருமஙகை மனனனருட சமபத குமாரன
அருமைவளா பாகவதோத தமாமகிழப பெறறோன
ஆசாாய விருதயசார சஙகிரக மளிததோன
கருணைவளா கோபால கிாஷணனுதித திருநாள
கருதியநற காாததிகையிற சிததிாைநா ளாமே. (௮)

வெணபா

வாழியா சாாய விாதயசார சஙகிரகம
வாழியகோ பாலகிாஷண மாதவநதோன—வாழியவெ
தனனிகரின மஙகைமனனன சமபதகுமாரனே
இனனுமொரு நூறறாணடிருமம. (௯)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

ஸம்ஸ்கிருத த்ராவிட வித்துவான்கள் மனமகிழ்ந்து சாதித்த

ஆமோத பத்யங்கள்.

திருக்குறுங்குடி மடாதிபதி பேரருளாள

ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமி.

ఆచార్యస్వాన్తరఙ్గస్థితరసఘటనాత్ ప్రాప్తతన్నామధేయం।
గ్రన్థం గోపాలకృష్ణద్రమిడకవివరేణాదరాత్ సంప్రణీతం।
దృష్ట్వా శ్రీహృత్స్వగేహస్థలవరయతిరాడ్యామునాద్యార్యవర్యైః।
ప్రోక్తార్థగ్రన్థశైలీమనభిగతమనాః సర్వదా విస్మితోఽస్మి॥ (౧)

ஆசார்யஸ்வாந்தரங்கஸ்திதரஸகடநாத்ப்ராப்ததந்நாமதேயம்।
க்ரந்தம்கோபாலகிருஷ்ண த்ரமிடகவிவரேணாதராத்ஸம்ப்ரணீதம்।
த்ருஷ்ட்வா ஸ்ரீஹ்ருஸ்வகேஹஸ்தலவரயதிராட்யாமுநாத்யார்யவர்யை:।
ப்ரோக்தார்த்தக்ரந்தசைலீமநபிகதமநா:ஸர்வதா விஸ்மிதோஸ்மி॥

பெருமாள்கோயில் அழகியமணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్రంగేందుపాదాంబుజపరిచరణే సర్వదా సక్తియుక్తాత్।
వాధూలార్యాద్గృహీత్వా శఠరిపుహృదయం పంచసంస్కారపూర్వం।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణస్వగురునియమనాదద్భుతం సాధు సేవ్యం।
ఆచార్యస్వాంతసారం వ్యతనుత స చిరం వర్ధతాం శౌరిదృష్టేః॥ (౨)

ஸ்ரீமத்ரங்கேந்துபாதாம்புஜபரிசரணேஸர்வதா ஸக்தியுக்தாத்।
வாதூலார்யாத்க்ருஹீத்வா சடரிபுஹ்ருதயம்பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வம்।
ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணஸ்வகுருநியமநாதத்புதம்ஸாதுஸேவ்யம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரம்வ்யதநுதஸசிரம்வர்த்ததாம்சௌரித்ருஷ்டே:।

கோமடம்பேரருளாளராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி.

వాధూలవంశకలశాంబుధి పూర్ణచంద్ర।
శ్రీరంగదేశికపదాంబుజ చంచరీకః।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్ గురుసంగ్రహీతం।
ఆచార్యమానసవరం వ్యలిఖత్ ప్రబంధం॥ (3)

வாதூலவம்சகலசாம்புதிபூர்ணசந்த்ர।
ஸ்ரீரங்கதேசிகபதாம்புஜசஞ்சரீக:।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்குருஸங்க்ரஹீதம்।
ஆசார்யமானஸவரம்வ்யலிகத்ப்ரபந்தம்॥

கோயிலகந்தாடை வாதூலதேசிகராகிய அண்ணன் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధికౌస్తుభమణేః శ్రీరంగసూరేః పదే।
సక్తంతచ్ఛ్రుతమంత్రలబ్ధధిషణం గోపాలకృష్ణాభిధం।
శ్రీమద్రంగధురీణపాదవిలసత్స్వాంతం సదా రంగరాట్।
పాయాద్రామవరానుజస్యకృపయా సంలబ్ధబోధోదయం॥ (౪)

வாதூலாந்வயவார்திகௌஸ்துபமணே:ஸ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸக்தந்தச்ச்ருதமந்த்ரலப்ததிஷணம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஸ்ரீமத்ரங்கதுரீணபாதவிலஸத்ஸ்வாந்தம்ஸதாரங்கராட்।
பாயாத்ராமவராநுஜஸ்யக்ருபயாஸம்லப்தபோதோதயம்॥

பெருமாள்கோயில் - கோயிலகந்தாடை
அண்ணாவில்லப்பன்குமார
வெங்கடாசார்ய ஸ்வாமி.

శ్రీవాధూలకులాబ్ధిశీతకిరణ శ్రీవేంకటార్యాత్మజాత్।
వాధూలంవరదంగురుం శ్రితవతశ్శ్రీరంగరాజాద్గురోః।
సంప్రాప్తాఖిలతత్త్వబోధలసితో గోపాలకృష్ణస్సుధీః।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహ మథాన్ముద్రాపితంగ్రంథతః॥ ౫॥

ஸ்ரீவாதூலகுலாப்திசீதகிரண ஸ்ரீவேங்கடார்யாத்மஜாத்।
வாதூலம்வரதம்குரும்ச்ரிதவதஸ்ரீரங்கராஜாத்குரோ:।
ஸம்ப்ராப்தாகிலதத்வபோதலஸிதோகோபாலக்ருஷ்ணஸ்ஸுதீ:।
ஆசார்யாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமதாந்முத்ராபிதம்க்ரந்தத:॥

கோயில்கோமாண்டூர்

இளையவில்லி தொட்டையாசார்யர் ஸ்வாமி.

యోఽయంతోత్రధరోల్లసచ్ఛుభరథే పార్థాయగీతార్థదః।
తన్నైజాన్వయసంభవః కవివరో గోపాలకృష్ణాభిధః।

సోయంసద్గురుసూక్తిబోధనపటోః లబ్ధాత్మబోధోగురోః।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహమముం శిష్టాగ్రగణ్యోభణత్॥ ౬॥

யோயம்தோத்ரதரோலஸங்கஷ–பரதேபாத்தாயகீதாத்தத:।
தந்நைஜாந்வயஸம்பவ:கவிவரோகோபாலக்ருஷ்ணபித:।
ஸோயம்ஸத்குருஸூக்திபோதநபடோ:லப்தாத்மபோதோகுரோ:।
ஆசாாயாந்தரஸாரஸங்க்ரஹமமும்ஶிஷ்டாக்ரகண்யோபணத்॥

ఆచార్యహృదయనామక।
లోకాచార్యానుజోక్తినిర్మథనాత్।
తత్సారసంగ్రహామృతం।
ఉద్ధృతవాన్గోపాలకృష్ణాఖ్యః॥ ౭॥

ஆசாாயஹ்ருதயநாமக।
லோகாசாாயாநுஜோக்திநிமதநாத்।
தத்ஸாரஸங்க்ரஹாம்ருதம்।
உத்ருதவாந்கோபாலக்ருஷ்ணக்ய:॥

జీయ్యాదార్కనిశాకరంకృతిరియం మహ్యంసదాసాధవో।
మోదన్తాంకృతిమీక్ష్యసారకృతి నాసూయాఃక్వచిద్దుర్జనాః।
ఆశాసెకృతయేశుభం వరకృతేరుత్పన్నమాధ్వీఝరీ।
మగ్నాస్తత్వధియఃకృతే స్సుసదృశీనాన్యాకృతౌసార్థతా॥ ౮॥

ஜீய்யாதாாக்கநிஶாகரம்க்ருதிரியம்மஹ்யம்ஸதாஸாதவோ।
மோதந்தாம்க்ருதிமீக்ஷ்யஸாரக்ருதிநாஸூயா:க்வசித்துர்ஜ்ஜநா:।
ஆஶாஸேக்ருதயேஶுபம்வரக்ருதேருத்பந்நமாத்வீஜரீ।
மக்நாஸ்தத்வதிய:க்ருதேஸ்ஸ–ஸத்ருஶீநாந்யாக்ருதௌஸார்த்ததா॥.

రచితంరచనాత్రితయం।
సమ్మతిరూపేణతస్యరచనాయాః।
వరవరమునిసద్గురుణా।
పాత్రశ్రీబాలధన్విఘనగురుణా॥ ౯॥

ரசிதம்ரசநாத்ரிதயம்।
ஸம்மதிரூபேண தஸ்யரசநாயா:।
வரவரமுநிஸத்குருணா।
பாதரஶ்ரீபாலதந்விகநகுருணா॥

దద్యాత్కుశలంభూయోయం।
తాపార్థస్వగీతదస్సతతం।

ఆయ్పాడిధామ్నివసతే।
తస్మైగోపాలకృష్ణాయ॥ ౧౦॥

ததயாதகுஶலமபூயோயம।
தாபாாததஸவகிததஸ்ஸததம।
ஆயபபாடிதாமநிவஸதே।
தஸமைகோபாலகருஷணாய॥

శ్రీరఙ్గనాథకరుణా।
సంగతలోకద్వయాధిపత్యోయం।
వాంఛంవిభూతిమిశ్రో।
దేయాత్ శ్రీభాష్యకృత్తస్మై॥ ౧౧॥

ஸ்ரீரஙகநாதகருணா।
ஸஙகதலோகதவயாதிபதயோயம।
வாசமவிபூதிமிஶரோ।
தேயாதஸ்ரீபாஷயகருததஸமை॥

சோளசிமஹாபுரமகோயில

கந்தாடை - தொடடையாசார்யனெனகிற அப்பன்

சிஙகராசார்யர் ஸவாமி

గోపాలకృష్ణసుకవిః।
స్వాచార్యముఖకమలనిర్గతంమధురం।
ఆచార్యహృదయసారం।
సంగృహ్యగ్రంధరూపతోలిఖత్॥ ౧౨॥

கோபாலகருஷணஸுகவி:।
ஸவாசாரயமுககமலநிரகதமமதுரம।
ஆசாரயஹருதயஸாரம।
ஸஙகருஹயகரநதரூபதோலிகத॥

திருமணிகோயில கந்தாடைஅப்பன்

ஸ்ரீநிவாஸாசாரயர்ஸ்வாமி

అచార్యస్వాంతశాస్త్రం నిజగురుకృపయాసార్థమన్వర్థరూపం।
లబ్ధ్వాతత్పాదపద్మప్రవణధిషణ యాసారభూతార్థజాతం।
మంతారంమానయంతు ప్రథితగుణకలిద్వంససపత్కుమారం।
శిష్టానిత్యంవరిష్టప్రవణగుణగణం గుప్తగోపాలకృష్ణం॥ ౧౩॥

ஆசார்யஸ்வாந்தஶாஸ்ரம்நிஜகுருக்ருபயாஸாத்தமந்யைர்துராபம்।
லப்த்வாதத்பாதபத்மப்ரவணதிஷணயாஸாரபூதார்த்தஜாதம்।
மந்தாரம்மாநயந்துப்ரதிதகுணகலிதவம்ஸஸம்பத்குமாரம்।
ஶிஷ்டாநித்யம்வரிஷ்டப்ரவணகுணகணம்குப்தகோபாலக்ருஷ்ணம்॥

திருமணிகோயில் கந்தாடை அப்பன்கொமாரர் வெங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధికౌస్తుభమణే శ్రీరఙ్గసూరేః పదే।
సంలబ్ధాఖిలతత్త్వబోధమనఘం గోపాలకృష్ణాభిదం।
శ్రీమద్భూతపురీనివాసరసికో రామానుజార్యోమునిః।
పాయాద్రంగధురీణ పాదయుగళే న్యస్తాత్మభారం సదా॥ ౧౪॥

வாதூலாந்வயவார்திகௌஸ்துபமணே ஶ்ரீரங்கஸூரே:பதே।
ஸம்லப்தாகிலதத்வபோதமநகம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஶ்ரீமத்பூதபுரீநிவாஸரஸிகோ ராமாநுஜார்யோமுநி:।
பாயாத்ரங்கதுரீணபாதயுகளேந்யஸ்தாத்மபாரம்ஸதா॥

ஶ்ரீபெரும்பூதூர் ஆசூரி எம்பெருமானார் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగరాజపదపంకజమత్తభృంగః।
శ్రీదేవరాజగురువర్యకృపాత్తబోధః।
గోపాలకృష్ణ ఇతి దాసవరస్సుమేధాః।
చక్రేహి తంకమపి సారతరం ప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஶ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜமத்தப்ருங்க:।
ஶ்ரீதேவராஜகுருவர்யக்ருபாத்தபோத:।
கோபாலக்ருஷ்ண இதிதாஸவரஸ்ஸுமேதா:।
சக்ரேஹிதம்கமபிஸாரதரம்ப்ரபந்தம்॥

திருவெவ்வளூர் ஆசூரி அப்பளாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్వాధూలవంశాంబుధి హిమకిరణాద్దేవరాజార్యవర్యాత్।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణాహ్వయవిబుధవరైః ప్రాప్తమర్థం ప్రబంధం।
ఆచార్యస్వాంతసారాభిదమిహ విబుధైస్సమ్యగాలోక్యమోదం।
ప్రాప్తం పర్వణ్యఖర్వేహి మకరకిరణం యాతివృద్ధిం యదాబ్ధిః॥ ౧౬॥

ஶ்ரீமத்வாதூலவம்ஶாம்புதிஹிமகிரணாத்தேவராஜார்யவர்யாத்।
ஶ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயவிபுதவரை:ப்ராப்தமர்த்தம்ப்ரபந்தம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாராபிதமிஹவிபுதைஸ்ஸம்யகாலோக்யமோதம்।
ப்ராப்தம்பர்வண்யகர்வேஹிமகரகிரணம்யாதிவ்ருத்திம்யதாப்தி:॥

அததயஙகிதிருமலைகுமார தாதாசார்யர்ஸவாமி.

వాధూలరఙ్గార్యపదామ్బుజాత।
బృఙ్గాయమానేననిగుంభితైషా।
గోపాలకృష్ణేనసదార్యభావ।
సారాహ్వయాస్మన్ముదమాతనోతి॥ ౧౭॥

శ్రీశైలవంశాదుదితాఃకుమార తాతార్యవిద్వత్కవయోముదైవం।
వ్యాలీలిఖన్ద్రామిడవాఙ్మరన్దనిష్యన్ద సంపాదితవీర్యభూమ్నా॥ ౧౮॥

வாதூலரஙகாயபதாமபுஜாத।
பருஙகாயமாநேநநிகுமபிதைஷா।
கோபாலகருஷணேநஸதாரயபாவ।
ஸாராஹவயாஸமநமுதமாதநோதி॥

ஸ்ரீஶைலவம்ஶாதுதிதா:குமாரதாதாரயவிதவககவயோமுதைவம்।
வயலீலிகநதராமிடவாஙமரநதநிஷயநதஸம்பாதிதவீரயபூமநா॥

சிததாததிககாடு
விதவான் ஸ்ரீநிவாஸாசாரயா ஸ்வாமி

వాధూలాన్వయవార్ధిశీతకిరణ శ్రీరఙ్గసద్దేశిక।
శ్రీమత్పాదసరోజసత్తమధుపో గోపాలవంశోదయః।
స్వాచార్యశ్రుతవేదమౌలివివృతిర్గోపాలకృష్ణోవిభుః।
సంక్షేపాత్ శఠవైరిభావవివృతిం చక్రేప్రబన్ధాత్మనా॥ ౧౯॥

வாதூலாநவயவாரதிஶீதகிரணஸ்ரீரஙகஸததேஶிக।
ஸ்ரீமதபாதஸரோஜமதததமதுபோகோபாலவம்ஶோதய:।
ஸவாசாரயஶ்ருதவேதமௌலிவிவருதிர்கோபாலகருஷணோவிபு:।
ஸஙக்ஷேபாதஶடவைரிபாவவிவருதிமசகரேபரபநதாதமநா॥

வைததமாநிதிமுடும்பை ஸ்ரீநிவாஸ அப்பஙகார்ஸ்வாமி.

శ్యాలిశ్రీనగరీశలబ్ధకలిజిత్సమ్పత్కుమారాహ్వయః।
శ్రీమత్సౌమ్యవరార్యవీక్షణవశాత్ స్వప్నాచ్చతుర్వ్యాచకాన్।
శ్రీమద్దాశరథీయవంశ విలసచ్ఛ్రీరఙ్గరాజాశ్రితః।
శ్రీమాన్ గోపకులాగ్రణీర్విజయతాద్గోపాలకృష్ణస్సుధీః॥ ౨౦॥

ஸ்ரீயாலிஸ்ரீநகரீஶலபதகலிஜிதஸமபதகுமாராஹவய:।
ஸ்ரீமதஸௌமயவராரயவீக்ஷணவஶாதஸவப்நாச்சதுதலேருசகாந்।
ஸ்ரீமததாஶரதீயவமஶவிலஸசசீரஙகராஜாஶரித:।
ஸ்ரீமாநகோபகுலாகரணீரவிஜயதாதகோபாலகருஷணஸஸுதீ:॥

తేనస్వాచార్యవర్యాణాం।
ముఖాంభోజవినిస్సృతః।
ఆచార్యస్వాంతతాత్పర్య।
సంగ్రహోలిఖితోధునా॥ ౨౧॥

தேநஸ்வாசாரயவாரயாணாம்।
முகாம்போஜவிநிஸ்ருதஃ।
ஆசாரயஸ்வாந்ததாத்பாரய।
ஸங்க்ரஹோலிகிதோதுநா॥

சித்திரகூடம்

சுதர்சனம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగ రాజచరణాం।
బుజమధుకరగోపాలకృష్ణాఖ్యః।
ఆచార్యహృదయజలధేః।
సారంసంగృహ్యాముద్రితంవిదధే॥ ౨౨॥

ஸ்ரீரங்கராஜசரணாம்
புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்யஃ
ஆசாரயஹ்ருதயஜலதேஃ
ஸாரம்ஸங்க்ருஹ்யமுத்ரிதம்விததே॥

குன்றபாக்கம் கொமாண்டூர் இளயவல்லி ஸ்ரீநிவாஸ
அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

వాధూలచంద్రశ్రీరంగ।
దేశికానాంకృపాజుషా।
గోపాలకృష్ణగుప్తేన।
యాదవాభిజనేందునా॥ ౨౩॥

வாதூலசந்த்ரஸ்ரீரங்க
தேசிகாநாம்க்ருபாஜுஷா
கோபாலக்ருஷ்ணகுப்தேந
யாதவாபிஜநேந்துநா॥

ఆచార్యహృదయస్యార్థం।
జ్ఞాత్వాస్వాచార్యసన్నిధౌ।
లిఖితస్తస్యతాత్పర్య।
సంగ్రహోగ్రంధరూపతః॥ ౨౪

ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தம்।
ஜ்ஞாத்வா ஸ்வாசார்யஸந்நிதௌ।
லிகிதஸ்தஸ்ய தாத்பர்ய।
ஸங்க்ரஹோக்ரந்தரூபத:॥

சிந்தாத்ரிபேட்டை

மலையாளகுளம் கந்தாடை ஸ்ரீராமாயணம்
ஸந்தாபிஷேகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி

శ్రీరంగరాజపదపంకజచంచరీకో।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్సకలాంమనీషాం।
మోదంవ్యవర్ధయితుమార్యహృదాహ్వయస్య।
సారార్థసంగ్రహమిమవ్యలిఖత్ప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஸ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜசஞ்சரீகோ।
கோபாலக்ருஷ்ணகவிராட்ஸகலாமமநீஷாம்।
மோதம்வ்யவர்த்தயிதுமார்யஹ்ருதாஹ்வயஸ்ய।
ஸாரார்த்தஸங்க்ரஹமிமவ்யலிகத்ப்ரபந்தம்॥

చింతాద్రిపురవాస్తవ్య।
శ్రీనివాసబుధేందునా।
రచితాసమ్మతిరూపా।
వాగ్రామపాదభక్తేన॥ ౧౬॥

சிந்தாத்ரிபுரவாஸ்தவ்ய।
ஸ்ரீநிவாஸபுதேந்துநா।
ரசிதாஸம்மதிரூபா।
வாக்ராமபாதபக்தேந॥

கூடலூர்

வங்கிபுரம் க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி

శ్రీమద్వాధూలవంశామృతజలధినిశానాథరఙ్గార్యవర్య।
శ్రీపాదాంభోజభృఙ్గాయిత హృదయవతాగోపవంశోద్భవేన।
క్లృప్తాగోపాలకృష్ణాభిధ శుభమతినాపణ్డితానాంముదేస్యా।
దాచార్యస్వాన్తసారాహ్వయకృతిరనిశంసంప్రదాయానురూపా॥ ౧౭॥

ஸ்ரீமத்வாதூலவம்சாம்ருதஜலதிநிசாநாதரங்கார்யவர்ய।
ஸ்ரீபாதாம்போஜப்ருங்காயிதஹ்ருதயவதாகோபவம்சோத்பவேந।
க்லுப்தாகோபாலக்ருஷ்ணாபிதசுபமதிநாபண்டிதாநாம்முதேஸ்யா।
தாசார்யஸ்வாந்தஸாராஹ்வயக்ருதிரநிசம்ஸம்ப்ரதாயாநுரூபா॥

భారద్వాజకులాంభోధి విధునాకృష్ణసూరిణా।
వఙ్గీపురకులాఖ్యేన సమ్యగామోదితాహిసా॥ ౨౮॥

பாரத்வாஜகுலாம்போதிவிதுநாக்ருஷ்ணஸூரிணா।
வங்கீபுரகுலாக்யேநஸம்யகாமோதிதாஹிஸா॥

பரித்தியூர் க்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரியாரவர்கள்.

శ్రీమద్గోపాలకృష్ణప్రభువరకవిరాట్ దుగ్ధవారాశిగర్భా।
దుద్భూతః పూతపేయో భవసరణి గతివ్యగ్రవిశ్రాన్తిదాయీ।
శ్రీరఙ్గాచార్యవర్యప్రపదశరణతాలబ్ధవిజ్ఞానపూర్ణాత్।
గ్రన్థోయం హన్త చారుర్జయతి గురుమనస్సారపీయూషపూరః॥ ౨౯॥

ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணப்ரபுவரகவிராட்துக்தவாராஶிகர்பா।
துத்பூதஃபூதபேயோபவஸரணிகதிவ்யக்ரவிஶ்ராந்திதாயி।
ஸ்ரீரங்காசார்யவர்யப்ரபதஶரணதாலப்தவிஜ்ஞாநபூர்ணாத்।
க்ரந்தோயம்ஹந்தசாருர்ஜயதிகுருமநஸ்ஸாரபீயூஷபூரஃ।

గురుహృదయసారమేతం।
కలితం గోపాలకృష్ణవిబుధేన।
సమ్మనుతే సరసతయా।
పరిత్తియూర్ కృష్ణశాస్త్రినామతరః॥ ౩౦॥

குருஹ்ருதயஸாரமேதம்।
கலிதம்கோபாலக்ருஷ்ணவிபுதேந।
ஸம்மநுதேஸரஸதயா।
பரித்தியூர்க்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரிநாமதரஃ॥

ஸ்ரீ

பெருமாள்கோயில்

அழகிய மணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோதற்றஞானக்குருகூரின்மாறன்றமிழ்மறையை
ஓதுற்றவாரியருள்ளந்தெளிந்துவிரித்துரைத்தான
போதுற்றகோயிலகந்தாடையண்ணன்பதம்போற்றவுறுஞ்
சீருற்றவன்பனெங்கோபாலகிட்ணமெய்தோகவியே. (௩௧)

நேரிசைவெண்பா.

ஆசாரியவிதயமாம்பொருளின்சாரத்தை
ஆசோவதீயுரையென்றண்ணர்சொலக்—கூசாமல்
ஆபாலரும்தேறவாய்ந்துரைத்தான்வாழியவே
கோபாலகிர்ட்டிணனெனுங்கோ. (௩௨)

அரங்கநருள்கோயிலண்ணனழைத்தே
இரங்கிக்குருநெஞ்சியம்ப—நெருங்கியே
யுள்ளத்துணர்ந்துரைத்தான்கோபாலகிர்ட்டிணனெனும்
பிள்ளைப்பெருவாழ்வான்பெற்று. (௩௩)

ஆருமறிந்துய்யவாசாரியவிதய
சாரந்தெரிந்துரைத்தான்சங்க்ரகமாய்ப்—பாரின்கண்
வாதூலதேசிகனுல்வாழ்வுற்றுவண்டமிழ்தோ
கோபாலகிர்ட்டணக்கொழுந்து. (௩௪)

திருவல்லிக்கேணி அங்கிளோவர்னக்யுலர் பாடசாலை தமிழ்ப் பண்டிதர் காரப்பங்காடு கோபாலாசாரியர்ஸ்வாமி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

சந்தாரும்பூம்பொழில்சூழ்ந்தழகாயமறைநான்குந்தகைசால்கோயிற்
கந்தாடையண்ணனெழிற்சீரங்கவாரியன்றாட்கமலந்தன்னில்
நந்தாததொண்டமைந்தோன்ஞானபத்திவைராக்யநல்கப்பெற்றோன்
அந்தாமத்தருளமைந்தவடியார்மாட்டன்பகத்தினகலாத்தூயன்.
இன்னகுணக்கோபாலகிருஷ்ணனெனுமியற்பெயராலிலங்குங்கீர்த்தி
மன்னவன்றானன்னகுருமுன்னுணர்ந்ததமிழ்மறையும்வன்மையேய்ந்த
தன்னிகரிலாசார்யவிதயமுமாமிவற்றின்மிகுசாரந்தன்னைப்
பன்னயமுந்தோன்றவச்சிற்றந்தவுதவிக்கியற்றப்பயன்காணேனே. (௩௫)

சென்னைகவரன்மெண்டு சகலசாஸ்த்ரசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் புன்னைமாடபூசி ஸ்ரீநிவாசாசார்யர்ஸ்வாமி.

நல்லாரரியவிதயப்பயவிரிவின்மையைநாமிங்
கெல்லாருமுவந்தோதிடவெளிதின்னிசைதந்தான்
பல்லார்புகழ்கோபாலகிருஷ்ணப்பிள்ளைமதியோனவ
அல்லாரரியலர்தாளிணையகலாமனநிலையோன். (௩௬)

தஞ்சை கலெக்டராபீஸ் கஜான்ஜீ திருவான்மியூர்
விஜயராகவப்பிள்ளை என்கிற
விஜயராகவ ராமாநுஜதாசரவர்கள்.

விருத்தம்.

தாரணியிலாசார்யஹிதயசார
சங்கிரகமென்னும்புத்தருக்குநெய்யைத
தாரணியோாமனமுருகத்தநதானவீரா
சாமியெனுமொருநந்தகோபருக்கும்
தாரணியில்வேதவல்லிததாயாரென்னும்
தாய்சோதைக்குஞ்சேயாயாய்ப்பாடிக்கண்
தாரணியிற்சேடாம்சபூதனுகிச்
சாாநதுதித்தகோபாலகிருஷ்ணமாலே. (௩எ)

தஞ்சாவூர் வீரராகவப்பிள்ளை ஹைஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தவாய்ப்பாடிவசித்துப்பொய்யெனுஞ்சகட்டைப்
பொருதுதைத்து
மன்பூத்தசீவரெனுமபசுக்கள்வினையெனுமழையால்
வருந்தாவண்ண
மின்பூத்தஞானமெனுங்குன்ருற்காத்தாசார்ய
ஹிதயமென்னு
நன்பூத்தநவநீதநல்கினன்கோபாலகிருஷ்ண
நாமத்தானே. (௩அ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளாகமலச் செழுந்தடமுடுத்து
மருவளாபொழில்புடை மருவெவ்வுளூரிற்
கோபுரத்திருப்பணி குயிறறிமேலுயா
கோபுரத்துறைசீ ராமனுஜகுலத்திற
கருவானபொழிவளக் கழனிபொன்விளக்கும்
திருவான்மியூாநனி திகழ்தரவுதிததோன்
வீராசாமியாம் விதததகறகும்பவம்
வாராவேத வல்லித்தாயாாக்கு
முந்தரந்தவச்சேய் மொழிதருங்கோயிற
கந்தாடையண்ணன் கனவினம்பெருமா
டுன்னியேசேடனைத் தொட்டுக்காட்டி
இன்னவனணையா மிவனம்சபூத

னவனசமபநத மடைகநீயென ருங
குவநதுரைததருளிய வுணமைககிசைய
தனபா றகனவிற சாரநதுவரமுனி
யனபா றகநதாடை யணணனடிதொழுகென
றஙகையினைபபிடித தழைததுககொடுபோய
மஙகுறவழதிரு மாளிகைகாட்டப
பினனரஙகனமே பெருமகிழவெயதி
நனனாநனனரென றநநகரடைநது
கணணனறிருவருள காபபெனககொளளவ்
வணணனறிருவடி யாசரியிததவன
சோதிருவாலி திருநகரொனறு
மோதனிறபைஙகுனி யுததிரநாளின
மஙகளாசாசனம வழுததுஙகாலை
நஙகளவாழவெனுந்திரு நாராயணபுரத
திருநதுவநதவோா சீவைணவேநதிர
ரிருநதுகோடடியி லெழுந்தெதிராச
சமபதகுமார னெனவபிதான
மிமபாச்செல்வப் பிளளைககிடடென
வமபுண்டாததிரு மஙகைமனனன்
சமபதகுமார னெனனததரணியி
னுமக்குநாம் நுவலபபெருமா
ளெமககுரியமன மிடடனரொன்றே
மாசறுமுளள மகிழ்ந்துமஙகளா
சாசனமபணணச சாாநதவப்பெயரா
னறறிருவாலி திருநகாநாருசின
முறறியகாலை முநதொருநாளிற
பாரியலிநதனூாப பரகாலராகவா
சாரியசீயா தாநதிருநகரி
யணணலோவெனன வணைததாலிஙகனம்
பணணபபெறற கோபாலகிருடடின
சததுவசீலனு சாரியவிதயமு
மெயததிருவாயமொழி விடயஙுசிகையு
மைதீகஙகளு மாஙிருவாகமுஞ
செயதீாமானந தோவசனங்களுந
தேசாபிரமாணத திரட்டுஞசோததே
யாசாரியவிதய சாரசஙகிரகமென
ஞெருநூறிரடடி யுதவின
ஞருவாருயிாக ளுயததறபொருட்டே. (௩௯)

பெருமாள்கோயில் ஈச்சம்பாடி. க்ருஷ்ணமாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలాహ్వయవంశవారిధి విధో శ్రీరఙ్గసూరేః కృపా
సంజాతాఖిల మన్త్రరత్ననిచయో గోపాల కృష్ణాహ్వయః।
పూర్వాచార్యకృతార్థ తత్వనిచయవ్యాఖ్యా మహోద్రావిడీం
చక్రే పాపమనోవికార హారిణీంగుర్వర్థ సారాభిధాం॥ ౪౦॥

வாதூலாஹ்வயவம்ஶவாரிதிவிதோஶ்ரீரங்கஸூரோஃக்ருபா
ஸம்ஜாதாகிலமந்த்ரரத்நநிசயோகோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வய:।
பூர்வாசார்யக்ருதார்ததத்வநிசயவ்யாக்யாமஹோத்ராவிடீம்
சக்ரேபாபமநோவிகாரஹாரிணீம்குர்வர்தஸாராபிதாம்।।

மோட்டுபெல்லி அத்தங்கி தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

గోపాలకృష్ణేన నిగుంభితేయ
మాభీరవంశ ప్రభవేనహృద్యా
ఆచార్యచేతో వివృతేస్తుటీకా
చేతాంసికర్షత్యధు నాబుధానాం॥ ౪౧॥

கோபாலக்ருஷ்ணேநநிகும்பிதேய
மாபீரவம்ஶப்ரபவேநஹ்ருத்யா।
ஆசார்யசேதோவிவ்ருதேஸ்துடீகா
சேதாம்ஸிகர்ஷத்யதுநாபுதாநாம்।।

శ్రీశైలవంశప్రభవైః పురాణవా
ణీశిరస్తుంఘ విచారదక్షైః।
శ్రీతాతయాచార్య బుధావతంసై
ర్వ్యలిఖ్యతై వంగుణకృష్ణచిత్తైః॥ ౪౨॥

ஸ்ரீஶைலவம்ஶப்ரபவை:புராணவா
ணீஶிரஸ்துங்கவிசாரதக்ஷை:।
ஸ்ரீதாதயாசார்யபுதாவதம்ஸை
ர்வ்யலிக்யதைவம்குணக்ருஷ்ணசித்தை:।।

பத்ராசலம் திருமல ராகவாசார்யுலவாரு.

శ్రీలలనామణీహృదయ శీతమయూఖుని రంగరాడ్విభుం।
బోలగభక్తిగొల్చు భువిపూతచరిత్రులు ఆర్యవర్యవా।
ధూలకులాబ్ధిరంగ గురుతుల్యపదాంబుజ భృంగుడైనగో।
పాలకృష్ణనామకుడు భవ్యుడు పామరవర్గమెల్లమే।

త్రైలని మెచ్చునట్లు గను మేకొని యార్య హృదాఖ్యగ్రంథసా।
రాశిని విస్తరించె నదియంతయు పండిత మోదనీయమై॥ ౪౩॥

ஸ்ரீலலநாமணீஹருதயஸீதமயூகுகிரஙகராட்விபும।
போலகபகதிகொல்சுபுவிபூதசரிதருலுஆாயவாயவா।
தூலகுலாபதிரஙககுருதுலயபதாமபுஜபருஙகுடைநகோ।
பாலகருஷணநாமகுடுபவயுடுபாமரவாகமெலலமே।
லமேலகிமெசசுநடலுகநுமேகொகியாாயஹருதாகயகரந்தஸா।
ராஶிகிவிஸதரிஞசெநதியநதயுபணடிதமோதகீயமை.

இநதகரந்தவிஷயமாக சிறுபுலியூா கநதாடைதிருவாழி
அணணன ஸவாமி அருளிசசெயத திருவுளளககருத்து.

"ம-ா-ா-ஸ்ரீ திருமஙகை மனனன ஸமபந குமாரனெனனும் கோபால க்ருஷணபிளளை யவாகள ஆசாாய ஹருதயஸார ஸஙகரஹமெனகிற ப்ரபந்தததை யிடுவிதது அதறகு ஆமோதபதயம வேணடுமெனறு அபேக்ஷிக்கிறா. ஆசாாய ஹருதய வயாகயானததில ஸ்ரீஸவாமி மணவாளமாமுனிகள, இவரையும (ஆழவாரையும) ருஷி, முநி, கவியெனறும எனகிறவிடததில், இவாகள (ருஷிகள) விஷயததிலும, கவிஶபதபர யோகமுணடாகிலவநத ஸ்தலஙகளிலே கணடுகொளவது எனறும, இனம, யாபபு, பா, துறை எனகிற விடததில, துறையெனகிற விதுவும் இனததின வகையி லொன்றுகையாலே புநருகதமாம, ஆததாநதர முணடாகில் கணடுகொளவது, என்றும், பலவிடங களிலு மருளிசசெயத ஸ்ரீஸூகதிகளை அநுஸநிதது ஸாதாரண கவிகளு ஶாததுக்கவியுண்டு, இநத திவயபரபந்த விஶேஷாாத விவரணம் ஸ்வயமேவ விளஙகுகிறபடியால ஆமோதபதய மபேக்ஷிதமொவெனறு சிநதையால், விளம்பம. "புஷபமாலா நுஷஙகேண ஸூதரம ஶிரஸிதாாயதே" எனனுமாபபோலே இபபோது பரவாததிபபிதத ஆசாாய ஹருதயஸார ஸஙகரஹப்ரபநதமும ஆதரணீயமாகிறது. இந்த பரபநததை பரிபூாணமாககி ஶீகரத்தில் சிறுபுலியூருககு அனுபபிவைககவும."

☞ மேலகண்ட திருவுளளககருதது காநததிலடஙகிய அாத்த விஶேஷங்களுககுத தகுதியாக விருநதேயாகிலும் இவ் வக்யான புயிஷடமான பரபஞசததில பராமஹண நல்லாத ஓா ஸ்ரீ வைஷணவன இதயாதி விஶேஷாாததஙகளை காநதருபமாய் வெளியிட்டால் அலபஶருதா அவனை தூஷிதது அநத காநதத்தையும் இகழ்வது இயலபாக விருபபதால, அவாகள அதிஞல் நஶிப்பதை தடுக்கும் பொருடடு ஆமோதபதயம அபேக்ஷிததாக விருக்கிறது.

திரு. கோ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அவதாரிகை.

ஆசார்யஹ்ருதயமென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தமானது, பரமகாருணிகரும் ப்ரபந்ந ஜநாக்ரேஸரருமான ஸ்ரீஅழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இதில் ("ఆద్యస్యనః కులపతేః") "ஆத்யஸ்ய ந: குலபதே:" என்கிறபடியே வைதிகஸாந்தானிகர்களுக்கு ப்ரதமாசார்யரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்துக்களை அருளிச்செய்கையாலே, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஆசார்யஹ்ருதயமென்று நிரூபகமாயிற்று.

பகவான் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விசேஷ லப்த திவ்யஜ்ஞான பக்திகரான ஆழ்வார், தத்ஸ்வரூபகுண விபூதிகளை விசத, விசததர, விசததமமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவ பரீவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது, சோகவேக ஜநிதமான ("మానిషాదేత్యాది") "மாநிஷாதேத்யாதி" ச்லோகம் ப்ரம்ஹாவின்ப்ரஸாதத்தாலே லக்ஷணே பேதமானாற்போல, பகவத் ப்ரஸாதமடியாக ஸர்வலக்ஷணே பேதமான ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று.

இது தானும் த்ராவிடவேத தயாவிஸ்தீர்ணமாய், அநேகார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் இருக்கையாலே, இதில் தாத்பர்யார்த்தம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரதிபத்தி விஷயமாகை அரிதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இதில் அர்த்த விசேஷங்களையும், இவற்றில் ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தின் ப்ரகாரத்தையும், இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்ருஹீதமான அர்த்தமே யெல்லார்க்கும் தஞ்சமென்னுமத்தையும், அருளிச்செயல் சந்தைகளைச்சேர்த்து உஙச-சூர்ணைகளால், நான்கு ப்ரகரணங்களாகச் செய்தருளினர்.

இப்ப்ரபந்தத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் தன்க்ருபையாலே அஜ்ஞ ரான சேதனர் தத்வஜ்ஞராய், ஸாராஸார விவேகம் பண்ணுகைக்கு, சாஸ்த்ர ப்ரதானம் பண்ணினபடியை யும்.

அந்த ஶாஸ்த்ரமுகேன தத்வஜ்ஞான மளவில் உண்டான அருமையை நினைத்து, தாத்பர்யமான திருமந்திரத் தைத் தன்பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும்.

அந்தஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களில் விஷய பேதாதிகளையும், ததுபய நிஷ்டரான அதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களை யும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துதமான திருவாய் மொழியினு டைய வைபவத்தையும்.

அதுக்கு வக்தாக்களான வாழ்வார்களுடைய ப்ரபாவத்தை யும்

அந்தப்ரபாவத்துக்கு மூலமான பகவன் நிர்ஹேதுக கடா க்ஷத்தையும்

அதடியாக இவர்க்குண்டான ஜ்ஞானபக்திகளையும், அந்த ஞான பக்திதசைகளில் இவர்பேசும் பேச்சுக்களையும்.

அந்த பக்திதசையில் பகவத் ப்ரேமயுக்த ரொல்லாரோடு இவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தையும்.

அந்த பக்திதசையில் பேசும் அன்யாப தேஶங்களுக்கு ஸ்வாபதேஶங்களையும்.

அந்த பக்திவிஷயமான திவ்யதேசங்களில் நிற்கிற ஈஶ்வர னுடைய குணவிஶேஷங்களையும்.

அந்த குண விஶிஷ்டவஸ்துவிலுண்டான அநுபவ ஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்க்கொண்டு இப்ப்ரபந்தங்கள் அவ தரித்தபடியையும்.

ப்ரதிபாத்யார்த்த ஸாம்யத்தாலே, ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய் மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்தையும், தத் வ்யாவ்ருத்தி யையும், இதில் இவர் உபதேசிக்கிற விஷய பேதத் தையும், அவ்வோவிஷயங்கள்தோறும் உபதேசிக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதேச விஷயமான சிஷ்ய லக்ஷணத்தையும்,

அந்த லக்ஷண மில்லாதார்க்கு இவர் உபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்களையும்.

க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்ய புத்யா உபதேசிகைகையாலே உபதேசம் ஸபலமானபடியையும்.

உபதேசிக்கிற இப்ப்ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தமென்பதையும்.

அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்த பஞ்சகமு மிப் ப்ரபந்தங்களிலே ஸங்க்ரஹ, விவரண ரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும்.

ப்ரபந் தாரம்பங்களில் அபேக்ஷிதமான மங்களா சரணங்கள் இப்ப்ரபந்தாதியில் உண்டான படியையும்.

ஸாது பரித்ராணாதிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வேஶ்வரன் அவதார மானாப்போலே, இப்ப்ரபந்தம் அவதாரமென்னு மத்தையும், இதில பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஈஶ்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும்.

அக்குண விசிஷ்டனான அவன், இப்பத்துப் பத்தாலும் இவ்வாழ்வாருக்கு தத்வக்யானம் முதலாக ப்ராப்தி பாயந்தமாக, பிறப்பித்த தஶாவிஶேஷங்களையும்.

பத்துத்தோறும் இவர் தாம், பிறர்க்கு உபதேஶித்த ப்ரகாரங்களையும்.

இவர்க்கு ப்ரதமத்தில் ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே, ஈஶ்வரன் இவரை இந்த லீலாவிபூதியில் வைக்கைக்கு ப்ரதாநாப்ரதாந ஹேதுக்களையும்.

இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி, பரக்யானம், பரமபக்திகளாகிற, தஶா விஶேஷ ஸ்தலங்களையும்.

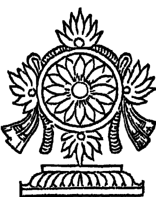
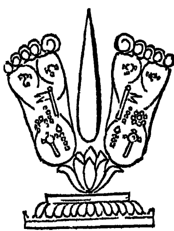
அக்ஞான நிவர்த்தக க்ஞானபூர்த்தி ப்ரத பகவத்ப்ரஸாதமே, அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து, அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தை உண்டாக்கு மென்பதையும், விசதமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

இப்ப்ரபந்தத்திற்கு ஸ்ரீமணவாள மஹாமுனிகள் விஸ்தரேண வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினார். ஆனால் மூல க்ரந்தம் ப்ரமாணத் திரட்டாகவும், அதற்கு வ்யாக்யானம் பஹுவாயுமிருப்பதால், அஸ்மதாதிகளைப் போன்றவர்களுக்கு, இவைகளில் எளிதில் ருசிஜனிக்கை அரிதாயிருப்பதால், ஸர்வரும் ஸுலபமாய் க்ரந்த தாத்பர்யத்தை முந்துற யறிந்துகொண்டு, இவ்வாசார்ய ஹ்ருதயத்தை அதிகரித்து, ஆழ்வார் அபிமானத்திலே யொதுங்கி, அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராய், அநந்யபரரா யிருந்து அநுஸந்தித்து வாழும்படி, இக்க்ரந்தம் செய்யப்பட்டது.

இந்த வாசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹத்தை ஸம்சய விபர்யயமற அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, திருவாய்மொழியின் ஆயிரம்பாட்டுக்களுக்கு விஷய ஸூசிகையையும், அப்பாட்டுகளின் வ்யாக்யானங்களில் வரும் ஐதிஹ்யங்களையும், பாட்டுகளில் சப்தங்களுக்கு பூர்வாசார்யர்கள் ஸாதித்தருளிய நிர்வாஹங்களையும், பகவத் விஷயத்தில் கண்டிருக்கிற நிஷ்க்ருஷ்ட அர்த்த விசேஷங்களையும், க்ரந்தத்தி லுதஹரித்த ப்ரமாணங்களுக்கும், ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களுக்கும், த்ராவிட ரூபமான அர்த்தங்களையும், இக் க்ரந்தத்திற்கு அநுபந்தங்களாகச் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆய்ப்பாடி.
இராயப்பேட்டை.
நந்தன ஹு
கார்த்திகைமீ ௨௦௨.

திரு. கோபாலக்ருஷ்ணன்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசார்ய ஹ்ருதய சார சங்க்ரஹம்.

தனியன்கள்.

க. பக்தாம்ருதம்விஶ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

உ. ஆசார்யஸ்வாந்தவக்தாரம்
அபிராமவராபிதம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதநயம்வந்தே
ஜகத்குருவராநுஜம்.

ந. பணவாளரவணைப்பள்ளிபயில்பவற்கெவ்வுயிரும்
குணபோகமென்றுகுருகைக்கதிபனுரைத்ததுய்ய
உணர்பாவினுட்பொருளொன்றுமறியாவுலகறிய
மணவாளன்மாறன்மனமுரைத்தான்வண்முடும்பைவந்தே.

---

௪ மாதவத்தோன்மாறன்மனங்கூறுமணவாளன்
தோதவத்தித்தூய்மறையோரானபெற்றார்—நீதியினா
லாங்கவர்தாள்சேர்பெற்றாராயிமணவாளமுனி
பூங்கமலத்தாள்கள்நெஞ்சேபோற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

க - ம் ப்ரகரணம்.

(க) சர்வேச்வரன், அஞ்ஞரான சம்சாரிசேதநர் க்யாநப்ரகாசத்தை உடையராய், அந்த அக்யாநம் நீங்கித் தன்னைக்கண்டு ஸதஸத்விவேகம் பண்ணுகைக்கு உறுப்பாகச், சாஸ்த்ர ப்ரதாநம் பண்ணினான்.

(உ) விவேகத்துக்குபலம், தியாஜ்ஜியங்களை விடுகையும், உபாதேயங்களைப் பற்றுகையும்.

(ங) சர்வருக்கும் துக்கம் தியாஜ்ஜியம்; சுகம் உபாதேயம்.

(ச) அனந்த க்லேசபாஜனமான சம்சாரம், துக்கம்; அனவரத பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்த நிர்பரனாயிருக்கை, சுகம்.

(ரு) துக்கத்திற்கு (அ) அதாவது சம்சார பந்தத்திற்கு, ஹேது அர்த்தபஞ்சக க்யானமில்லாமை; அதுள்ளமை சுகத்திற்கு அதாவது (ஆ) மோக்ஷத்திற்கு, ஹேது.

(அ) సంసారసాగరం ఘోరమనంతక్లేశభాజనం॥

(ஆ) జ్ఞానాన్మోక్షః। అజ్ఞానాత్సంసారం॥

(சூ) இவற்றுக்குக் காரணம், அந்யதா ஜ்ஞான விபரீத ஜ்ஞான ஹேது, ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸுக்கள்; யதா ஜ்ஞான ஹேது, சத்வம்.

(எ) ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களுக்கு நிதாநம், சம்சாரத்தில் ஜன்மம்; சத்வத்திற்கு நிதாநம், (அ) ஜாயமாந கடாக்ஷம்.

(அ) ஜன்மத்திற்கு மூலம், புண்ணியபாபங்கள்; ஜாயமாந கடாக்ஷத்திற்கு மூலம், அவனுடைய சுவாபாவிக க்ருபையாகிற சுக்ருதம்.

(கூ) கர்மத்திற்கு பீஜம், (ஆ) "பொய்நின்ற ஞாநம்" என்கிற அவித்யை: க்ருபைக்கு பீஜம், (இ) "அருள்புரிந்தசிந்தை" என்கிற (ஈ) சௌஹார்தம்.

(கo) அவித்யைக்கு அடி, அநாதியான அசித்சம்பந்தம்; சௌஹார்தத்துக்கு அடி, அயநசம்பந்தம், அதாவது நாராயணசம்பந்தம்.

(க) அசித்சம்பந்தத்தினால்
(உ) அவித்யை, அதினால்
(ங) புண்ணியபாபங்கள், அதினால்
(ச) ஜன்மம், அதினால்
(ரு) ரஜசுதமசு, அதினால்
(சூ) அர்த்தபஞ்சகஜ்ஞானஅபாவம், அதினால்
(எ) சம்சாரதுக்கமுண்டாம்.

(க) அயநசம்பந்தத்தினால்
(உ) சௌஹார்தம், அதினால்
(ங) க்ருபை, அதினால்
(ச) ஜாயமான கடாக்ஷம், அதினால்
(ரு) சத்வவிருத்தி, அதினால்

(அ) జాయమానంహి పురుషం యంపశ్యేన్మధుసూదనః।
సాత్త్వికస్సతువిజ్ఞేయస్సవై మోక్షార్థచిన్తకః॥

(ஆ) பொய்நின்ற ஞானமும். (இயற்பா, திருவிருத்தம், பாட்டு-க.)

(இ) அருள்புரிந்தசிந்தை. (இயற்பா, உ-ம் திருவந்தாதி, பாட்டு-ருகூ.)

(ஈ) ఈశ్వరస్యచసౌహార్దం॥

(சுா) அர்த்த பஞ்சகக் க்யானம், (அ) அதினால்
(எ) மோக்ஷமுண்டாம்.

(கக) அசித் சம்பந்தம், தன்னோடுசேர்ந்த மாணிக்யத்தை ஒளிமழுங்கவைக்கும் [?] றத்தின்று உருவழித்துத் தன்னைப்போலே ஆக்கும் கிட்டம் போலே, சத்தாஹானியைப் பண்ணும். அயநசம்பந்தம், பொருளல்லாத அவஸ்துவாய்க்கிடக்கிற சீர்மை பாராதே, வேட்டு வேளானைப்போலே, விடுந்துவ சாம்யம் பெறும்படி, தன்னிறமாக ஆவிர்ப்பாவமசத்தையை, உண்டாக்கும்.

(கஉ) அசித் சம்பந்தம் அநித்யம், வந்தேறி; அயந சம்பந்தம் நித்தியம், அநாதி.

(அ) ௧. ప్రాప్యస్యబ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః।
ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తే స్తథాప్రాప్తివిరోధిచ।
వదన్తిసకలావేదాస్సేతిహాసపురాణకాః।
మునయశ్చమహాత్మానో వేదవేదార్థవేదినః॥

உ. அர்த்தபஞ்சகமாவது.

(க) ஸ்வஸ்வரூபம், அதாவது ஆத்மஸ்வரூபம்.
- நித்தியர், (க)
- முக்தர், (உ)
- பத்தர், (ந)
- கேவலர், (ச)
- முமுக்ஷுக்கள். (ரு)

(உ) பரஸ்வரூபம்.
- பரத்வம், (க)
- வியூஹம், (உ)
- விபவம், (ந)
- அந்தர்யாமித்வம், (ச)
- அர்ச்சாவதாரம். (ரு)

(ந) புருஷார்த்த ஸ்வரூபம், அதாவது புருஷனாலே அர்த்திக்கப் படுமது.
- தர்மம், (க)
- அர்த்தம், (உ)
- காமம், (ந)
- ஆத்மாநுபவம், (ச)
- பகவதநுபவம். (ரு)

(ச) உபாயஸ்வரூபம்.
- கர்மம், (க)
- க்யானம், (உ)
- பக்தி, (ந)
- ப்ரபத்தி, (ச)
- ஆசார்யாபிமானம். (ரு)

(ரு) விரோதிஸ்வரூபம்.
- ஸ்வரூபவிரோதி, (க)
- பரத்வவிரோதி, (உ)
- புருஷார்த்தவிரோதி (ந)
- உபாயவிரோதி, (ச)
- ப்ராப்திவிரோதி. (ரு)

(கரு) இவ்வயநசம்பந்தமே, வேதங்களை (அ) ப்ரகாசிப்பிக்கைக்கு ஹேது.

(கச) சகல ஆத்மாக்களளவிலும், மாத்ருவத் வத்ஸலனான ஈச்வரன், சேதநருடைய ருசிக்கீடாகப் பந்தங்களையும் தர்சிப்பித்துப், பின்னை பந்தநிவர்த்தக பேஷஜமானதுதையும் தர்சிப்பிக்கிறான்.

(கரு) அதுதானும் க்ரமத்திலே அவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்கு இட்டவழி.

(கசா) சாஸ்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள், அவைகளில் தாத்பர்யம் கைப்படும்படி அதிகரிக்கை துர்லபமாகையால்; ஈச்வரன் தன் க்ருபையாலே சம்சாரி சேதநனை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக, (ஆ) ஸ்ரீபதரி காச்ரமத்திலே, (இ) நர நாராயண ரூபேண, தானே சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய், அவதரித்து, (ஈ) சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான (உ) திருமந்திரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

(அ) త్రైగుణ్యవిషయా వేదాః।

(ஆ) గాయన్తి దేవాః కిల గీతకాని । ధన్యాస్తు యే భారతభూమిభాగే ।
స్వర్గాపవర్గాస్పదమార్గభూతే । భవన్తి భూయః పురుషాః సురత్వాత్ ॥

(இ) க. దుర్లభో మానుషో దేహో । దేహినాం క్షణభఙ్గురః ॥

உ. అత్ర జన్మసహస్రాణాం సహస్రైరపి సత్తమ।
కదాచిల్లభతే జన్తుర్మానుష్యం పుణ్యసఞ్చయాత్ ॥

ந. తస్మాద్బాల్యే వివేకాత్మా యతేత శ్రేయసే సదా।

ச. శతాయుర్వై పురుషః ॥

ரு. అనన్తపారం బహు వేదితవ్యమల్పశ్చ కాలో బహవశ్చ విఘ్నాః ॥

சா. శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని భవన్తి మహతామపి ॥

எ. చఞ్చలం హి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢం

அ. వేదసారోపనిషత్ ।

(ஈ) అసారమల్పసారం చ సారం సారతరం త్యజేత్ ।
భజేత్సారతమం శాస్త్రం రత్నాకర ఇవామృతం ॥

(உ) ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ । సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం ॥

(கஎ) சாஸ்த்ரத்துக்கு (அ) தேஹத்திலே நோக்கு; சாஸ்த்ர (ஆ) தாத்பர்யத்துக்கு ஸ்வரூபத்திலே நோக்கு.

(கஅ) சாஸ்த்ரம், அதிக்ருதாதிகாரம்; சாஸ்த்ர தாத்பர்யம், (இ) ஸர்வாதிகாரம்.

(கக) சாஸ்த்ரக்ஞர், (ஈ) ஸ்வயத்நமும் தத்ஸாத்ய (உ) பகவத் க்ருபையுமாகிற இரண்டையும், அவலம்பித்துக்கொண்டு பிறவிக்கடலை நீந்துவர்; சாரக்ஞர், அவைகளைவிட்டு க்கேவலம் பகவத் க்ருபையையே (ஊ) உத்தாரகமென்று அத்யவஸிப்பர்.

(உ0) சாஸ்த்ரக்ஞர், ஸ்வ யத்நத்தால் சம்சார நிஸ்தரணம் பண்ணத் தேடுவர்; சாரக்ஞர், ஸ்வ யத்ந ரஹிதராயிருப்பர்.

(உக) சாஸ்த்ரமுகத்தாலே, பகவத் சேஷத்வமும் பகவதநுபவ போக்த்ருத்வமும் பிரகாசிக்கும்; திருமந்திரத்தால், பாரதந்த்ரிய போக்யதா ரூபமான ஸ்வரூப யாதாத்மியம் பிரகாசிக்கும்.

(உஉ) ஸ்வரூபவிரோத் யுதய ஸஹங்களான சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள்போலன்று, அதை ஸஹியாதபடியிருக்கும் பாரதந்த்ர்ய போக்கியதைகள்.

(அ) కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం విద్ధి నారాయణం ప్రభుం।
కో హ్యన్యః పుణ్డరీకాక్షాన్మహాభారతకృద్భవేత్॥

(ஆ) வதரியாச்சிராமத்துள்ளானைக் கருங்கடல் முன்னீர்வண்ணனை,
(பெரியதிருமொழி, முதற்பத்து, ச-ம் திருமொழி, க0-ம் பாட்டு)

(இ) க. శ్రద్ధైవ కారణం పుంసామష్టాక్షరపరిగ్రహే॥

உ. கண்ணன்கழலிணை நண்ணும்மனமுடையீர். (க0-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, முதற் பாட்டு.)

ங. பழுதிலாவொழுகலாற்று (முதலாயிரம்-திருமாலை-சஉ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ఆత్మా వారే ద్రష్టవ్యః శ్రోతవ్యో మన్తవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యః।
ఆత్మేత్యేవోపాసీత ఓమిత్యాత్మానం ధ్యాయథ॥

(உ) అమృతస్యైష సేతుః । ఫలమత ఉపపత్తేః॥

(ஊ) க. கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ (சு - ம் பத்து கூ - ம் திருவாய்மொழி, கூ - பாட்டு.)

உ. ஆக்கைவிடும் பொழுதெண்ணே (முதற பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, கூ - ம் பாட்டு.)

(உங) ஸ்வரூபத்தை, நிறம்பெறச்செய்யும் பாரதந்த்ரிய போக்கி யதைகள், சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்களை, நிவர்த்திப்பிக்கும்

(உச) போக்தாவானவன், போக்கியசித்திக்கு யத்நம் பண்ணவேண்டாவோ வென்னும் நினைவாலே, போக்கியபூத பகவத் விஷய லாபார்த்தமான உபாய ப்ரவ்ருத்தியிலே மூளுவர் சாஸ்த்ரிகள், அப்படி அன்றிக்கே, போக்தாவான ஈஸ்வரனன்றோ, ஸ்வபோக்யமான இவ்வஸ்துவை பெறுகைக்கு யத்தனம் பண்ணுவான், தத்போக்யமான இவ்வஸ்துவுக்கு தல்லாபத்துக்கு யத்நிக்க ப்ராப்தியில்லையென்னும் நினைவாலே, உபாய ப்ரவ்ருத்தியிலநின்றும் மீளுவர் சாரக்ஞர்.

(உரு) அவைதான், சாஸ்த்ரிகளுக்கு உபாசன ப்ரதமபாவியான கர்மத்துச்சு, உத்பத்தியிலே ஸஹகரிக்கும், சாரக்ஞருக்கு இவ்வாதமா செய்யக்கடவது ஒன்றுமில்லை, எம்பெருமானே நிர்வாஹகன் என்று சிந்தித்து, உபாயரூப ப்ரவ்ருத்தியில நிவ்ருத்தரான ப்ரபந்நருடைய கைங்கரியரூப ப்ரவ்ருத்தியில, அவன் உகப்பைப்பின் செல்லுவதொழிய, த தங்கள் நிர்ப்பந்தத்தைத் தவிர்க்கும்

(உசு) கர்மம், அசத்தியமுமாய் அனித்தியமுமான வர்ணத்துக்கநுகுணமாயிருக்கும், கைங்கர்யம், சத்தியமுமாய நித்தியமுமான தாஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாயிருக்கும்

(உஎ) சாஸ்த்ரவிதி, (அ) காமத்திறகுப்ரேரகம், ராகம், கைங்கரியத்துக்கு ப்ரேரகம்

(உஅ) காமத்திறகுக்கர்த்தா, உபாசகர், கைங்கரியத்துக்குக்கர்த்தா ப்ரபந்நர்

(உக) காமத்திறகு விஷயம், (ஆ) தேவதாந்தர் யாமியாய் நின்ற இடம், கைங்கர்யத்துக்கு விஷயம், அர்ச்சாவதாரம்

(அ) க ஸ்ரீஜீ॥

உ ஜாஹுலயாஞீ॥

இர

ந. உறறேனுகநதுபணிசெயது (க0-ம பதது, அ-ம திருவாயமொழி, க0-ம பாட்டு.)

காரந்

(ஆ) க அவரவா விதிவழி யடைய நினறனா. (முதறபதது, முதல திருவாயமொழி, ரு-ம பாட்டு.)

உ. கணடியூ ரரஙகம மெயயங கசசிபோ மலலையெனறு, மணடினா (திருககுறுநதாணடகம, கக-ம பாட்டு.)

(௩௦) கர்மத்தைச் சாதாரணமென்றும், கைங்கரியத்தை அசாதாரணமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

(௩௧) அசாதாரணத்திலே அந்வயித்தவர்களுக்குச், சாதாரணமான அதில் அந்வயம், உறங்குவான் கைப்பண்டம்போலே தன்னடையே நழுவும்.

(௩௨) கர்மநிஷ்டர்களை, (அ) வர்ண தர்மிகளென்றும், கைங்கரிய நிஷ்டர்களைத் தாஸவ்ருத்திகளென்றும், வரம்பறுத்துத் துறை வேறிட்டுக் கிடக்கும்: இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் பகவர் வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.

(௩௩) கர்மநிஷ்டர்க்குக் (ஆ) காயத்ரீ உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்; கைங்கரியநிஷ்டர்குத் (இ) திருமந்த்ர உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, ஸ்ரேஷ்டஜன்மம்.

(௩௪) கர்மநிஷ்டரான அந்தணர்க்குச், சரீரத்வாரா வந்தவர்ணமும், தத்ப்ரயுக்தமான வைதிகத்வமும் நிரூபகம்; கைங்கரியநிஷ்டரான திருமாலடியார்க்கு, ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஸ்வரூபங் தங்களிலும் காட்டில், அந்தரங்கமான சேஷத்வம், நிரூபகம்.

(௩௫) கர்மநிஷ்டர்க்குச், சரீராநுபந்திகளான கிராம குலாதிகளையிட்டு, அந்த வ்யபதேசத்தை வ்யபதேசிப்பர்கள்; கைங்கரிய நிஷ்டர்க்குச், சேஷத்வ விரோதியான அஹங்கார

(அ) ௧. బ్రాహ్మణస్య । అధ్యయనాధ్యాపనం । యజనయాజనం । దానప్రతిగ్రహణం । దాయాద్యంశిలోఞ్ఛాచన్యస్యచ్చాపరిగ్రహితం।ఏతాన్యేవక్షత్రియస్య । అధ్యాపనయాజనప్రతిగ్రహణానీతి । పరిహార్యం । దణ్డయుద్ధాదికాని । క్షత్రియవద్వైశ్యస్య । దణ్డయుద్ధవర్జం కృషిగోరక్షణవాణిజ్యాదికం॥

௨. విష్ణుదాసావయంయాయం బ్రాహ్మణావర్ణధర్మిణః।
అస్మాకందాసవృత్తీనాం యుష్మాకంనాస్తిసఙ్గతిః॥

(ஆ) గాయత్రీచ్ఛన్దసాంమాతా।

(இ) ఋచోయజూంషిసామాని । తథైవాథర్వణానిచ।
సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం । యచ్చాన్యదపివాఙ్మయం॥

திகள் இல்லாமையாலே, நிர்தோஷமாயிருக்கும்; இக்கு லத்திற்குக் கோயில்வாழும்வைஷ்ணவர் என்று, பரவந் அன் வயமுள்ள தேசசம்பந்தத்தையிட்டு, விவஹரிப்பர்கள்

(௩௬) அந்தணருக்குக்கோத்ர (அ) ஸூத்ர (ஆ) சரண (இ) கூடஸ் தா, பராசர பாராசரிய போதாயநாதிகள். ப்ரபந்ந (ா) ஜந கூடஸ்தா, பராங்குச பரகால யதிவராதிகள் கோத்ரமாவது அபத்யசந்ததி சரணங்களாவன வேதசாகைகள் ஸூத்ர மாவது காமாநுஷ்டான ப்ரதிபாதகமான கல்பம் கூடஸ் தர் - மூலபூதர்

(௩௭) அத்யயன (உ) கர்மாநுஷ்டானங்களாலே ப்ராம்ஹண்ய சித்தியாமாப்போலே, சந்தோரூபமாய் சஹஸ்ர சாகை யாயிருக்கிற திருவாய்மொழியை அறியக்கற்று வல்லார்க் கு, வைஷ்ணவத்வ சித்தியாம்

(௩௮) அந்தணருக்கு இந்த வேதாத்யயனாதிகள் இல்லாத வளவில், வைஷ்ணவத்வசித்தியொழிய (ஊ) ப்ராம்ஹண்ணியஹாநி யில்லை; வேதங்களை யோதியும் உத்க்ருஷ்டரான வேதாந்திக

(அ) సన్తిగోత్రజనకకులాన్యబీజనాన్వయా।

(ఆ) శిక్షయాం వర్ణశిక్షా॥

(ఇ) చరణశబ్దః కారకశాఖా పాది శాఖావిశేషముఖ్యః।
తదధ్యాయిషు పురుషేషుగౌణః॥

(ா) పత్యుః శ్రియః ప్రసాదేనప్రాప్త సార్వజ్ఞసమ్పదం।
ప్రపన్నజనకూటస్థంప్రపద్యే శ్రీపరాజ్కుశం॥

(உ) க. స్వాధ్యాయోధ్యేతవ్యః॥
உ. అధ్యేతవ్యంద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదంకృతం॥
௩. அறியக்கற்றுவல்லார் (ரு-ம பத்து, ரு - ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு.)

(ஊ) க. மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள். (முதலாயிரம், கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு க௦ - ம பாட்டு.)
உ. அயறசதுப்பேதிமார். (முதலாயிரம், திருமாலை ௩க - ம பாட்டு.)

ளாகாதாரை, ப்ராம்ஹண ரல்லரென்று உத்பத்தி ஆராயப் படும். (அ)

(௩௯) வேதமானது, அத்யேதாக்களுடைய பேதத்தாலும், லோக பேதத்தாலும், பஹுவிதமாயிருக்கும்.

(௪0) வேதராசி யொன்றாயிருக்க கீர்வாணவேதம், ருகாதி ரூபேண பலபடியாகப் பிரிந்தாற்போலே, பாஷாபேதேந சம்ஸ்க்ருதமும், த்ராவிடமுமாய்ப் பிரிந்திருக்கும்.

(௪௧) த்ராவிடம், சம்ஸ்க்ருதத்தோடே சஹபடிதமும், ப்ர[illegible]த்கதமுமாயிருக்கையாலே, இரண்டும் அநாதி.

(௪௨) வடமொழிமறை என்கிறது, த்ராவிடவேதமும் உண்டென்று (ஆ) நினைத்து.

(௪௩) கீர்வாணவேதம்-௪, அதாவது, ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம். அங்கம்-௬, அதாவது, சிக்ஷா, வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தஃ, கலபம், ஜோதிஷம். உபஅங்கங்கள்-௮, அதாவது, மீமாம்சை, நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்த்ரம். அதுபோல த்ராவிடவேதம்-௪, திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி, பெரிய திருவந்தாதி. அங்கம்-௬, பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரியதிருமடல. உபஅங்கங்கள்-௮, மற்றை ஆழ்வார்கள் எண்மருடைய ப்ரபந்தங்கள்.

(௪௪) சகல வித் (இ) யாதிகவேதம்போலே, இதுவும் திவ்யப்ரபந்த ப்ரதானம்.

(அ) க. విష్ణుభక్తి విహీనోయస్సర్వ శాస్త్రార్థవేద్యపి।
బ్రాహ్మణ్యంతస్యనభవేత్తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం॥

உ. యఃపుత్రఃపితరంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం।
యోవిష్ణుంసతతంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం॥

(ஆ) செந்திறத்த தமிழோசை வடசொல்லாகி (திருநெடுந்தாண்டகம், ௪-ம் பாட்டு.)

(இ) అఙ్గానివేదాశ్చత్వారో । మీమాంసాన్యాయవిస్తరః।
పురాణంధర్మశాస్త్రంచ । విద్యాహ్యేతాశ్చతుర్దశ॥

(சரு) கீர்வாண வேதத்திற்குள்ள வைபவம், த்ராவிடவேதத்திற்கும (அ) உண்டு, அதெப்படியெனனில அத்தை "வேத சாஸதிரம" என்றுறபோல இத்தை "இருந்தமிழ்நூல" எனறும, அத்தை "ஶ்ருதி ஸம்ருதிமமை வாங்முரா", என்றுறபோல இத்தை "ஆணை ஆயிரம" என்றும அத்தை "வசையில நானமறை" எனறுறபோல அத்தை "ஏதமில ஆயிரம்" எனறும அத்தை "சு இத்தை எனறுறபோல இதனை "செவிக்கினி டா மிகுசுருதி" எனறும, அத்தை "வேதநூல ஓதுகி ிய செஞ்சொல" றபோல இத்தை "பொயயில ன்றதுணமை" எனறு "பணடைநான்மறை" " பாடல" எனறும, அத்தை போல இத்தை "முந் நிறகும நானமறை" எனறும ரம" எனறும, செ ஹதையாயிரம" "அழிவிலலாவாயி ாலலபபடுகிறது

(சசு) பரமஹாவின் ((ஆ) வாககிலநினறு ஆவிர்பவித்த மாதுரய

(அ) க. இருநதமிழ நூல· (பெரியதிருமொழி முதறபதது, எ - ம திருமொழி உ. -ம பாடடு)

ஆணையாயிரம (சு-மபத்து ங-ம திருவாயமொழி கக-ம் பாட்டு)

ங. வசையில நானமறை (பெரியதிருமொழி, ரு-ம பதது, ங-ம திருமொழி உ-ம பாடடு)

ச. ஏதமில் ஆயிரம (முதறபதது, சு-ம திருவாயமொழி, கக-ம் பாட்டு)

ரு. சுடா மிகுசுருதி (முதறபதது, முதல்திருவாயமொழி, எ-ம் பாடடு)

சு. செவிககினிய செஞசொல (க0 - ம பதது, சு - ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாடடு)

எ. வேதநூல ஓதுகினறதுணமை (முதலாயிரம, திருச்சநதவிருத்தம எஉ-ம பாடடு)

அ. பொயயிலபாடல (ச-ம பதது, ங-ம் திருவாயமொழி, கக-ம் பாட்டு)

கூ. பணடைநானமறை (பெரியதிருமொழி, ரு - ம் பதது, எ - ம திருமொழி, முதறபாடடு)

க0. நிறகும நானமறை (சு-ம பதது, ரு-ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாடடு)

கக முநதையாயிரம (சு-ம பதது, ரு-ம திருவாயமொழி கக-ம பாட்டு)

கஉ. அழிவிலலாவாயிரம (கூ - ம பதது, எ - ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாடடு)

(ஆ) க. అనాదినిధనా హ్యేషా వాగుత్సృష్టా స్వయమ్భువా॥

உ. முனனம திசைமுகனைததான படைகக மறறவனும் முன்னம் படைத்தனன நானமறைகள (இயறபா பெரியதிருமடல, க0 - வாககியம)

ங. అష్టాదశ పురాణానాం కర్తా సత్యవతీసుతః॥

கொண்டு வேதத்திற்குச் சொன்ன கர்த்ருத்வம் போலே, ஆழ்வாருக்கு (அ) இத்ராவிட வேதத்தில கர்த்ருத்வம்.

(சஎ) "நால் வேதங்கண்ட புராணருஷி" என்று ஸ்ரீ வேதவ்யாச பகவானைச் சொல்லுவதுபோல், முன் புண்டான சந்தர்ப் பத்தைத் தரிசித்துப் பேசின ஆழ்வாரையும் "ருஷி" யென்றும் "முனி" யென்றும் "கவி" யென்றுஞ் சொல் லுகிறது.

(சஅ) சிர்ஷ்டிதோறும் சந்த்ர (ஆ) சூர்யாதி சகல பதார்த்தங்க ளும், யதாபூர்வ கல்பமாய் வருமாப்போலே, த்ராவிடவே தமான இப்ரபந்தமும், சிர்ஷ்டிதோறும் யதாபூர்வ கல்பம மாய் வரும்.

(சகூ) ஸம்ஸ்கார கதமாய்க்கிடந்த நாலு வேதங்களையும், சர்வேஸ் வரன் (இ) சதுர்முகனுக்கு ஓதுவித்து, அச்சதுர்முகன் தன் ஜேஷ்டபுத்திரனை (ஈ) ருத்ரன் முதலானோர்க்கும் ஓதுவித் தாற்போலே, காரணபூதனை உபகாரகன், (உ) தானே ஆசாரியனாய் (ஊ)முன் உருச்சொல்ல, (எ) ஓதின ஆழ்வா ரும், (ஏ) மதுரகவிகள் போல்வாரை, இத்தை அப்யசியுங்க ளென்று (ஐ) ஓதுவித்தார்: கீர்வாணவேதம் ஓதுவாரைப்

(அ) ఋషింజుషామహే కృష్ణ తృష్ణాతత్త్వమివోదితం।
సహస్రశాఖాం యోద్రాక్షీత్ ద్రావిడీం బ్రహ్మసంహితాం॥

(ஆ) సూర్యాచన్ద్రమసౌ ధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్॥

(இ) యో వై వేదాంశ్చ ప్రహిణోతి తస్మై॥

(ஈ) బ్రహ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ॥

(உ) பீதகவாடைப் பிரானா பிரம குருவாகி. (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் ரு-ம பத்து, உ-ம் திருமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(ஊ) என்முன் சொல்லும். (எ-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, உ-ம் பாட்டு)

(எ) திருநாமச் சொற்கற்றனமே. (இயற்பா திருவிருத்தம் கூச-ம் பாட்டு.)

(ஏ) கன்மின்க ளென்றும்மையான். (கூ - ம் பத்து, அ - ம் திருவாய்மொழி, கூ-ம் பாட்டு.)

(ஐ) சொற்பயிற்றிய. (கூ-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாயமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

பற்றி, அதர்வணம், தைத்திரீயம், காண்வம், என்று பெயர் பெற்றாற்போலே, ஆழ்வார் இதுக்கு ப்ரதமாத்யேதா வா னதுகொண்டு, இதுவும் சடகோபன் சொல் என்று பெயர் பெற்றது.

(ருo) திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, இவைகள் அடைவே ருக், எஜுர், அதர்வணங்கள். திருவாய்மொழி பண்ணும் இசையும், உடைத்தான சாமவேதம்.

(ருக) சாமசங்கிரஹமான ருக்கானது, தனக்கு ரசமாயிருந்துள்ள கானரூபமான சாமத்தாலே ஸ்லாகிதமாவதுபோலே, ருக் வேதஸ்தானேயா யிருக்கிற திருவிருத்தம், இசையிலே கூட்டினவாறே சாமவேத ஸ்தானேயாய் (அ) "அமர்சுவையாயிரம்" என்கிறபடியே, சரஸமாயிருந்துள்ள ஆயிரம் பாட்டாகப் பரவியது.

(ருஉ) சாமத்துக்கு ரசமாகச் சொல்லப்படுமதாய், ப்ரணவ பூர்வகமாகக் கானம் பண்ணப்படுமதாயிருப்பது, உத்கீதம். ஆகையால் அந்த உத்கீத அவயவமான ப்ரணவத்தைச், சாந்தோக்கியந் தன்னில் ப்ரதமத்தில் யெடுத்தாற்போலே, இங்கும் ப்ரதமத்திலே எடுக்கிறவளவில், "ஓம்" என்று எடுத்தால் அதிக்ருதாதிகார மாமென்று, அக்ஷரத்ரயத்தையும் மூன்று பாதாதிகளில் எடா நிற்கச்செய்தே, உகாரம் முதலாக வெடுக்கை, அக்ஷரக்கிரமத்தை மாறடினபடி யென்கை. இதற்குக்காரணம், சாந்தோக்கிய மத்தியே சொன்ன வர்ச்சிராதியான சாமகதியைச், (ஆ) "சூழ்விசும் பணிமுகிலிலே" பேசுகையாலே.

(ருங) இப்படிச்சொன்ன ஆகாரங்களைக்கொண்டு, இத்தைச் சாந்தோக்யசாமத்தில் உபநிஷத் பாகமான சாந்தோக்யத்துக்கு சமமென்கை.

(ருச) இந்த த்ராவிடவேததிற்கு, வேதோப ப்ரம்ஹண ஸாம்யமும் உண்டு.

(அ) அமர்சுவையாயிரம் (முதற்பத்து ங-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.

(ஆ) சூழ்விசும் பணிமுகில் (கo-ம் பத்து கூ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(ருரு) ஆழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக் குள்ள வேற்றம், வேதோப ப்ரம்ஹ ணங்களுக்கில்லை. இவை ஆர்ஷமூலங்கள்; அவை பகவத் ப்ர சாதமூலங்கள்.

(ருசா) மேலில்லை என்னும்படியான சுத்தசத்வ யுக்தனும், வாத் சல்யாதி சயத்தாலே வேதமார்க்கத்தை விசாரித்து அருள் செய்யு மவனுமாயும், பரிபூர்ண ஜ்யாநத்தை நிரூபகமா கவுடைய சர்வாதிகனை ஸ்ரீயபதியாலே, "அருளப்பட்ட சடகோபன்" என்கிறபடியே "மயர்வற மதிநல" மருளப் பெற்றவராய்ப், பகவத் ப்ரசாதத்தை மூலமாகக்கொண்டு, இப்ரபந்தங்களைப் பாடினார்.

(ருஎ) சொல்லும் தன்னது, சொன்னனும் தான், சொல்விற்றும் தன்னை, என்பது நிச்சயம்.

(ருஅ) இப்படி இப்ரபந்தங்களுக்கு மூலவை லக்ஷண்யத்தாலே வந்த வேற்றத்தளவு மன்றி, வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தால் வந்த வேற்றமு முண்டு. தாம் தாம் அநுஷ்டித்த தபோரூப மான தர்மத்தினுடைய சக்தியாலே ஜனித்த, ஜ்யானத்தா லே ஹர்ஷ யுக்தராய், அந்த (அ) ஹர்ஷத்தாலே சப்தங் களைத் தொடுக்கும் ரிஷிகளைப்போலல்லாமல், நிர்ஹேதுக பகவத் ப்ரசாதத்தாலேவந்த, ஜ்யான விபாக ரூபையான பக்தியாலே, தெளிவுக்கும் ஹர்ஷத்திற்கும் யெதிர்த்தட் டாம்படி, அநுபவா லாப க்லேசத்தாலே அவன் படிகளைப் பலகாலுஞ்சொல்லி, (ஆ) மனச் சைதல்யத்தாலே தத்க தஸ்வரூபமான சப்தங்களாலே நிர்மிக்கப்பட்டன.

(ருகூ) பகவத் ப்ரேமத்தாலே ருஷிகளைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்த ரான ஆழ்வார், இதரவிஷய வைராக்யத்தாலும், வ்யாவ்ருத் தர். அதெங்ஙனேயெனில், ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற

(அ) హసితంభాషితంచైవగతిర్యాయచ్చచేష్టితం।
తత్సర్వంధర్మవీర్యేణయథావత్సంప్రపశ్యతి॥

(ஆ) வண்டமிழ் நூறகநோறறேன் (சு - ம் பத்து ரு - ம் திருவாய்மொழி கo - ம் பாட்டு.)

இரண்டு த்ருஷ்டிகளாலுமொழிய, (அ) மாம்ஸக்கண்களால பரமாத்மாவைக் காணப் போகாமையாலே, வேதத்தையும், அஷ்டாங்க யோகத்தையும் அப்பியஸித்து, பரமாத்மாவை அறிந்து, ஸ்வயத்நத்தால் கண்ட காட்சியில ஓதி உணர்ந்து, சம்சாரிக போக விஷயங்களான ஆசாபாசங்களாலே (ஆ) பந்திக்கப்பட்டிருப்பர் ருஷிகள். அப்படி அன்றிக்கே, அவன்கொடுத்த திவ்ய (இ) சுயானசுகண்களாலே தங்களையொழிய, வேறொருவருக்கும் அறியபோகாதென்றிருக்கும் பரமஹ ருத்திராதிகளுக்கும, காண அரியனை அவன், தானேகாட்டுகையாலே, விசதமாககண்ட போதே, அவித்யாதிகளை விடுவித்தருள வேணுமென்று அவனைங் காலகட்டும்படி ஆழ்வார்க்குச் ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்திய மல்லாதபடி, ப்ரபலமான பாஹ்ய (ஈ) பாசங்கள் நீங்கித், தத்ப்ரசாதத்தாலே ஸவாஸனமாக விட்டு அகன்றது.

(சுO) ருஷிகளுக்கு ஆஹாரம், பலமூலபத்ர வாயுதோயங்கள். ஆழ்வாருக்கு (உ) "உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீரும் தின்னும வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன்."

(சுக) ருஷிகள், ப்ராக்ருத விஷய சங்கம ராகையாலே, அவ்விஷயங்களுடைய விரஹத்திலே படுவர்கள். ஸ்ரீவசிஷ்டபகவானும் ஸ்ரீவேதவ்யாசபகவானும் புத்ர வியோக க்லேசத்தாலே, மலையேறிவிழுவது, கழுத்திலே கல்லைக் கட்டிக்கொண்டு கடலிலே விழுவது, புத்ரனேயென்று கூப்பிட்டு அழுவது, இப்படி நடுங்கினார்கள். ஆழ்வாரோவென்றால், பகவதேக பராயத்தத விரஹத்தில் மூழ்கினார்.

(அ) స్వాధ్యాయాద్యోగమాసీత యోగాత్స్వాధ్యాయమామనేత్।
స్వాధ్యాయయోగసమ్పత్త్యా పరమాత్మా ప్రకాశతే।
తదీక్షణాయ స్వాధ్యాయశ్చక్షుర్యోగస్తథాపరం।
న మాంసచక్షుషా ద్రష్టుం బ్రహ్మభూతస్స శక్యతే॥

(ஆ) ఆశాపాశశతైర్బద్ధాః॥

(இ) கண்டேன கமலமலாப்பாதம (கO-ம் பத்து ச-ம் திருவாய்மொழி கூ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) மற்றவன பாசங்கள் (அ-ம் பத்து உ-ம் திருவாய்மொழி கக-ம பாட்டு.)

(உ) உண்ணுஞ்சோறு (சு-ம் பத்து எ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(கூஉ) ருஷிகள், பகவத்ப்ராப்தியே பலமாகவும், கர்மக்யாநங்களே உபாயமாகவும், இந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமியான ஈஶ்வரனே உத்தேஶ்யனுகையாலே, இந்த்ராதி தேவதைகளை அநுவர்த்த நீயராகவும் (அ) சொல்லுவர்கள். ஆழ்வார், கைங்கரியமே புருஷார்த்தமென்றும், தத்ஸாதனம் ப்ரபத்தியென்றும், தேவதாந்தரங்கள் அநுவர்த்த நீயர் அல்லவென்றும் (ஆ) அருளிச்செயதார் இவ்விடத்தில் திருமந்த்ரா (இ) ர்த்தத்தை ஸ்மரிப்பது.

(அ) నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా।
భేషజమ్భగవత్ప్రాప్తి రేకాన్తాత్యన్తికీమతా।
తస్మాత్తత్ప్రాప్తయేయత్నః కర్తవ్యఃపణ్డితైర్నరైః।
తత్ప్రాప్తిహేతుర్జ్ఞానఞ్చ కర్మచోక్తంమహామునే॥

(ஆ) க. தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே (உ - ம் பத்து க - ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாட்டு.)

உ. வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம் (ங - ம் பத்து ங - ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமந்த்ரம் எட்டுத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமா யிருக்கும்.

க. ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவம். அ. உ. ம.

உ. நமஃ. ந. மஃ.

ங. நாராயணுய. நார. அயந. ஆய.

அகாரார்த்தம்.

க. ஸாவரக்ஷகத்வம்.
உ. ஸமஸ்தகல்யாணகுணுத்மகத்வம்.
ங. ஸாவஶேஷித்வம்.
ச. ஶ்ரியஃபதித்வம்.

} பிதா - புத்ரசம்பந்தம். தாதுவினுல், ரக்ஷயரக்ஷக சமபந்தம், சதுர்த்தியாலே, சேஷிசேஷ சம்பந்தம்.

உகாரார்த்தம்.

க. அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி.
உ. பகவதநந்யாரஹசேஷத்வம்.

} பாத்ருபார்யா சம்பந்தம்.

மகாரார்த்தம்.

க. ஆத்மாவினுடைய க்யாநுனந்தத்வம்.
உ. க்யானகுணகத்வம்.
ங. நித்யத்வம்.
ச. அணுத்வம்.
ரு. ஏகரூபத்வம்.
கூ. ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம்.
எ. ப்ரக்ருதேஃபரத்வம்.

} ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய சம்பந்தம்.

(சாங) நாராயண கதையென்று, ராமாயணஞ்சொன்ன ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்குக் கங்காசம்பவம், சுப்ரமண்ய உத்பத்தி, புஷ்பக வர்ணநம், முதலான அஸத்கீர் தனத்தால் வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. அப்படியே பாரதகதையைச் சொன்ன ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ பகவானுக்கும், காங்கேயரான ஸ்ரீ பீஷ்மருடைய கதாப்ர சங்கத்தினால் (அ) வாக்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. இப்படிக் கன்றி ஆழ்வாருடைய

நமஃசப்தார்த்தம்.

க.	ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தி.	ஸ்வஸ்வாமி சம்பந்தம்.
உ.	நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ரியம்.	
ங.	பாரதந்த்ரிய பரகாஷ்டையான ததீய சேஷத்வம்.	
ச.	பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயம்.	

நாரசப்தார்த்தம்.

க.	சேதநா சேதநங்களுடைய நித்யத்வம்.	சரீரி சரீரசம்பந்தம்.
உ.	அவற்றினுடைய சமூஹத்வம்.	
ங.	சமூஹா சங்க்யாதத்வம்.	

அயநசப்தார்த்தம்.

க.	ஈச்வரனுடைய தாரகத்வம்.	ஆதார ஆதேய சம்பந்தம்.
உ.	வ்யாபகத்வம்.	
ங.	நியந்த்ருத்வம்.	
ச.	ஸர்வவித பந்துத்வம்.	
ரு.	ப்ராப்யத்வம்.	
சா.	ப்ராபகத்வம்.	
எ.	ஸகலஜகத்காரணத்வம்.	

ஆயசப்தார்த்தம்.

க.	கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனை.	போக்த்ருத்வ போக்யத்வ சம்பந்தம்.

(அ) అసత్కీర్తనకాన్తార పరివర్తనపాంసులాం।
వాచాం శౌరికథాలాప గఙ్గయైవ పునీమహే॥

(அ) பாசுரங்கள் அநந்ய பரமான சப்தங்களைத் தெரிந்தெடுத்து, விஷயங்களுக்குத் தகுதியான சொல்லாலே சொல்லப்பட்டதாய், சசகலார்த்த **சாரமாய்** இருக்கும்.

(௯௪) ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவை உள்ளபடி ப்ரதி பாதிக்கவல்ல சாமார்த்யத்தை உடைத்தான, ஏககண்டமா யிருக்கும், ஆழ்வாருடைய பாசுரங்கள், (ஆ) **மநுவிபரீதமான** ச்ருதிகள்போலே **கழிக்கவொண்ணுது.**

(௯௫) சூத்ரவாக்யங்களில், சந்திக்தங்களான அர்த்தங்களெல்லாம், இப்ரபந்தத்தில் சூக்திகொண்டு நிர்ணயித்து ஒருங்கவிட் டருளுவர், **ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.**

(௯௬) சுவதந்த்ரமான வைதிகவிதிகளும், அநந்ய ப்ரயோஜனராய் ஆச்ரயித்திருக்கும் த்வதீயருடைய ஐஸ்வர்யாதிகளால், கலக்கவொண்ணுதபடி, கம்பீரமான மனஸ்ஸைப் பின்செல்லுமென்று, இவ்வாழ்வார் போல்வார் நினைவை, ச்சாஸ்த்ரங்கள்தான் பின்செல்லு மதாக, ப்பரமா சாரியரான **ஸ்ரீ ஆளவந்தார்** அருளிச்செய்த வசனம் (இ).

(௯௭) **ஆப்திக் குறைப்பாக வியாஸனையும், மனுவையும், பிரம்ஹவாதிகளையும்,** சொல்லுகிறுபோலே, **இவர் ஶ்ருதியையும் மார்க்கண்டேயனையும், பார்த்தனையும்** சொல்லுகிறுர்.

(௯௮) வேதோப ப்ருஹ்மணமான **மஹாபாரதமும்,** அதில் சாரமான **ஸ்ரீ கீதையும், வேதமும் உபநிஷத்து** மாகின்றனபோலே, **இது வேதவியாக்கியை** யான உபப்ருஹ்மண மாலும், **வேதரஹஸ்யமாம்.**

(௯௯) சம்ஸ்க்ருதமான வேதங்களுக்குத் தத்நுகுணமான அலங்**காரங்கள்** பலவும் உண்டானுற்போலே, த்ராவிடமான

(அ) ௧. உரியசொல்லா லிசைமாலைகளேத்தி (௪-ம் பத்து ௫-ம் திருவாய்மொழி ௯-ம் பாட்டு.

௨. వేదేషుపౌరుషంసూక్తం ధర్మశాస్త్రేషుమానవం।
భారతేభగవద్గీతా పురాణేషుచవైష్ణవం॥

(ஆ) మన్వర్థవిపరీతాతు యాస్మృతిస్సానశస్యతే॥

(இ) విధయశ్చవైదికాస్త్వదీయగమ్భీరమనోఽనుసారిణః॥

இதுக்கும் (அ) உண்டு.

(அ) வேதாலங்காரங்கள்.

ஸ்வரவிசேஷங்கள்.

க. உதாத்தம். உ. அநுதாத்தம். ௩. ஸ்வரிதம்.

வேதாலங்காரங்கள்.

க. க்ரமம். உ. ஜடா. ௩. பஞ்சாதி. ௪. ப்ரச்நாஷ்டகங்கள்.

உபப்ருஂஹண - அலங்காரங்கள்.

க. அம்சம். உ. பர்வம். ௩. ஸ்கந்தம்.

வேதங்களுக்கும் - உபப்ருஂஹணங்களுக்கும் சாதாரண அலங்காரங்கள்.

க. பதம். உ. வாக்யம். ௩. பாதம். ௪. ஶ்லோகம். ௫. காண்டம்
௬. அத்தியாயம்.

திராவிடவேத அலங்காரங்கள்.

எழுத்து.

குற்றெழுத்து - ௫.
நெட்டெழுத்து - எ.
ஒற்றெழுத்து - கஅ.

அசை.

க. நேரசை. உ. நிரையசை.

சீர்.

ஆசிரியவுரிச்சீர் - ௪.
வெண்பாவுரிச்சீர் - ௪.
வஞ்சியுரிச்சீர் - ௪.
பொதுச்சீர் - க௬.
அசைச்சீர் - உ.

அடிகள்.

க. குறளடி. உ. சிந்தடி. ௩. அளவடி. ௪. நெடிலடி. ௫. கழிநெடிலடி.

தொடை.

க. மோனை. உ. இயைபு. ௩. எதுகை. ௪. முரண். ௫. அளபடை.
அடி மோனை முதலாக ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வெட்டாகத் தொடை. ௪0.
க. அந்தாதித்தொடை. உ. இரட்டைத்தொடை. ௩. செந்தொடை.

நிரை.

க. நேர் நிரை. உ. நிரை நிரை. ௩. நிரை நேர். ௪. நேர் நேர்.

ஓசை.

க. செப்பல் ஓசை. உ. அகவல் ஓசை. ௩. துள்ளல் ஓசை. ௪. தூங்கல் ஓசை.

தளை.

க. நேரொன் றாசியத்தளை. உ. நிரையொன் றாசியத்தளை. ௩. வெண்சீர் வெண்டளை. ௪. இயற்சீர் வெண்டளை. ௫. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை. ௬. ஒன்றாதவஞ்சித்தளை. எ. கலித்தளை.

இனம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ௩. விருத்தம்.

(எ0) வேதத்திலும், உபப்ரும்ஹணங்களிலும், பரத்வ வியூக விபவ அந்தர்யாமித்வ அர்ச்சாவ தாரங்களைச் சொல்லுவது போல், இவ்வாழ்வாரும் த்ராவிடமாகச்சொன்னார். ஆனால் இவருக்கு நோக்கு பரத்வம்.

(எக) வேதந்தான் (அ) நடுங்கும்படித் தப்ப்ராயம் அறியாமல் ப்ர திபந்நங்களைச் சொல்லும் அல்பஞ்ருதர், ஒருவாக்கியத்தி ற்கு அர்த்தம்சொல்ல ப்புக்கால், அது தன்னிலே நின்று விப்ரதிபத்திபண்ணி, த்வைதம் என்றும், அத்வைதம் என றும், த்வைதாத்வைதம் என்பராய், இப்படிக்கலக்கக் கல ங்கிநிற்கும். அப்படிப்பட்ட வேதம் இவ்வாழ்வார் பக்கலில் வந்து, முன்புற்ற கலக்கம் தீர்ந்து, (ஆ) தெளிவை அடை

யாப்பு.

ப்ரபந்தரூபமாயிருக்கை.

பா.

க. வெண்பா. உ. ஆசிரியப்பா. ங. வஞ்சிப்பா. ச. கலிப்பா.

பண்.

க. நட்டபாடை. உ. தக்கராகம். ங. பழந்தக்கராகம். ச. தக்கேசி. ரு. குறி ஞ்சி. சு. வியாழக்குறிஞ்சி. எ. மேகராகக்குறிஞ்சி. அ. யாழ்மூறி கூ. இந்தளம். க0. சீக்காமரம். கக. காந்தாரம். கஉ. பியந்தைக் காந்தாரம். கங. நட்டராகம். கச. செவ்வழி. கரு. காந்தாரபஞ் சமம். கசு. கொல்லி. கஎ. கொல்லிக்கௌவாணம். கஅ. கவு சிகம். ககூ. பஞ்சமம். உ0. சாதாரி. உக. பழம்பஞ்சுரம். உஉ. புறநீர்மை. உங. அந்தாளிக்குறிஞ்சி, முதலானவை.

இசை.

க. குரல். உ. துத்தம். ங. கைக்கிளை. ச. உழை. ரு. இளி. சு. விளரி. எ. தாரம்.

தாளம்.

க. கஜகாணம். உ. சோரகதி. ங. மகரத்வஜம்.

பாவிளம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ங. விருத்தம்.

பத்து.

அத்தியாயங்கள் - நூற்றினுடைய அவாந்த்ரபரிச்சேதங்கள்.

நூறு.

ப்ரதான பரிச்சேதங்கள்.

ஆயிரம்.

மஹாபரிச்சேதம்.

(அ) బిభేత్యల్పశ్రుతాద్వేదో మామయం ప్రతరిష్యతి ।

(ஆ) தெளிவுற்றவாயிரம் (எ-ம் பத்து ரு-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.)

ந்து, அகாதமாய் பரமரஹஸ்யமான அர்த்த (அ) விசே ஷங்களை யெல்லாம், தோன்றுவித்தது.

(எஉ) கீர்வாணவேதத்திற்கு அத்யயந காலநியதியும், அதிகாரிநியதியு முண்டு; இதற்கு இரண்டும் (ஆ) இல்லை. சர்வகாலமும், ஸர் வருக்கும் உபஜீவியம்.

(எங) மட்குடம்போ லன்றே, பொற்குடம்.

(எச) ப்ரமேயபூதனுன சர்வேஸ்வர னுடைய ஆவிர்பாவ பரம் பரையினுடைய சரமாவஸ்தையானது அர்ச்சாவதாரம். ப்ர மாண பூதமான வேதத்தினுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரா சரமாவஸ்தையானது திருவாய்மொழி யென்கை. இத்தால் ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுடைய ஒளியும், எளிமையும், இனி மையும், துடக்கமான சத்ருண சாஹித்தியம் சொல்லப்பட் டது.

(எரு) ப்ரமாண வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஜன்ம நிருபணமும், த்ரவ்விய, பாஷா நிரூபணமும், அர்ச்சாவதாரத்தில் த்ர வ்ய நிரூபணம்போலே, மாத்ரு யோனி பரிக்ஷை (இ) யோ டொக்கும்.

(அ) அறிவித்தே னாழ்பொருளை (இயற்பா, நான்காம் திருவந்தாதி - முத ற்பாட்டு.)

(ஆ) అధ్యేతవ్యం ద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదం కృతమ్।
స్త్రీభిశ్శూద్రాదిభిశ్చైవ తేషాం ముక్తిః కరే స్థితా॥

(இ) க. విష్ణోరర్చావతారేషు లోహభావం కరోతి యః।
యో గురౌ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ॥

உ. అర్చావతారోపాదానం వైష్ణవోత్పత్తిచిన్తనమ్।
మాతృయోనిపరీక్షాయా స్తుల్యమాహు ర్మనీషిణః॥

ங. యో విష్ణుప్రతిమాకారే లోహభావం కరోతి యః।
గురౌ చ మానుషం భావ ముభౌ నరకపాతినౌ॥

ச. హరికీర్తిం వినైవాన్య ద్బ్రాహ్మణేన నరోత్తమ।
భాషాగానం న గాతవ్యం తస్మాత్పాపం త్వయా కృతమ్॥

ரு. కిమప్యత్రాభిజాయన్తే యోగినస్సర్వయోనిషు।
ప్రత్యక్షితాత్మనాథానాం నైషాం చిన్త్యం కులాదికమ్॥

சா. శూద్రం వా భగవద్భక్తం నిషాదం శ్వపచం తథా।
వీక్షతే జాతిసామాన్యా త్స యాతి నరకం నరః॥

(எசு) வக்தாவின் பிறவியைப்பார்த்து, த்ரவிடவேதத்தை யிகழுமளவில், மச்சகந்தா சுதனான வியாஸன் சொன்ன பஞ்சமவேதமான மஹாபாரதத்தையும், கோபஜன்மா வான கிருஷ்ணன்சொன்ன கீதோபநிஷத்தையும், த்யஜிக்க வேண்டும்.

(எஎ) "ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோரிரவில் ஒருத்தி மகனாய்" கிருஷ்ணனுடையவும், கன்னியாசுதனான வியாஸனுடையவும் உத்பத்திபோலன்றே, கிருஷ்ணவிஷய த்ருஷ்ணைதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போ லிருக்கிற (அ) ஆழ்வாருடைய அவதாரம்.

(எஅ) கிருஷ்ணனைப்பெற்ற தேவகியும், அவனுடைய பால்யரஸம் ஒன்றும் அநுபவிக்க வில்லை; வியாஸனை ப்பிள்ளையாக ப்பெற்ற மச்சகந்தியும், அவனாலுள்ள ரஸமொன்றும் அநுபவிக்க வில்லை. கிருஷ்ணனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களடியாகத் தானும் பிறரும் சங்கிக்கும்படியான மாத்ருவத்தையுடைய யசோதையும், சிரகாலம் ஆஶ்ரித சுலபனான கிருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து, இவனைப் பெற்றாள். பகவல்லாப க்யாநாதிகளை, திவாராத்ர விபாகமற, வாசா மகோசரமான கிருஷ்ணனுடைய முக்த வசநாதிகளை, அநுபவித்தவராகியும் சொன்ன ஆழ்வாரைப்பெற்றவர்களுக்கு, மேற்சொன்ன தேவகி முதலானோர்கள், சத்ருஶரன்று.

(எகூ) மீன்வெடி நாறுகிற ஸ்தலம் வியாஸோத்பத்திஸ்தலம். வெண்ணெ முடை நாறுகிற ஸ்தலம் கிருஷ்ணோத்பத்திஸ்தலம். திருத்துழாய் மணம் நாறும் ஸ்தலம ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம்.

(அ0) அஶிஷ்ட பரிக்ரஹமுடைய கங்கையாற்றில் உத்பத்தியுடையவர் வியாஸர். அவர் ஊர் வலைச்சேரி. கிருஷ்ண ஜல ப்ரவாஹ யமுனையின் காளியவிஷதூஷிதமான துறையில் உத்பத்தி யுடையவன் கிருஷ்ணன். அவன் ஊர் இடைச்சேரி. விலக்ஷணமான தாம்ப்ரபர்ணீ தீரத்தில் திருச்சங்கணித்துறை ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம். அவர்ஊர் திருக்குருகூர்.

(அக) பரமபதத்தில் பகவத் கைங்கர்யாநுகுணமாக ப்பரிக்ரஹிக்கும் தேஹத்தோபாதி, சேஷவஸ்துவான இவ்வாழ்வாருடைய ஆத்மாவுக்கு, தேஜஸ்காம்.

(அ) కృష్ణతృష్ణాత త్త్వమివోదితం॥

(அஉ) ஜனககுலத்துக்குப் (அ) பிராட்டி கீர்த்தி யுண்டாகிறாப் போலும், தசரதகுலத்திற்கு (ஆ) பரதன் கீர்த்தி யுண்டாகிறாப் போலும், வஸுதேவர் குலத்திற்கு (இ) கண்ணன் கீர்த்தியுண்டாகிறாப் போலும், (ஈ) இவரும் தான் பிறந்த ஊருக்குப் புகழ் உண்டாக்கி, அம்மூவர் செய்ததையும் இவர் ஒருவரே ஸ்வரூபானுகூலமாயச் செய்தத்தால், இவர் பிறவி மிகவும் பரோபகாரமாயிற்று

(அங) இவர் லோகத்துக்கும் ஸ்வப்ரபந்தங்களால் நன்மைகளை அருளிச்செய்து, சூரியனைப்போல அஜ்ஞானமான இருளை நீக்கிறார்.

(அச) இவர் வர்ணத்ரயத்தில் அவதரிக்காதது, அஹங்காரஹேது வென்று

(அரு) மிலேச்ச ஜாதியனாயுள்ளவனும் (க) பக்த ஜனங்கள் பக்கல் வாத்ஸல்யமும், (உ) ஈச்வர ஆராதனத்தில் உகப்பும், (ங) தானே ஆராதிக்கையும், (ச) ஈச்வரன் பக்கல் டம்பம் அற்றிருக்கையும், (ரு) பகவத்கதையைக் கேட்கும் இடத்தில் பக்தியும், (௬) பக்திகாரணமான அங்கவிகாரமும், (எ) ஈச்வரனை எப்போதும் நினைக்கையும், (அ) அவனிடத்தில் பரயோஜனாந்தரம் கொள்ளாதொழிகையும், என்கிற (உ) எட்டுவித பக்திகளை உடையனானால், சர்வ உத

(அ) జనకానాం కులే కీర్తి మాహరిష్యతి మే సుతా।
సీతా భర్తారమాసాద్య రామం దశరథాత్మజం॥

(ஆ) రాజ్యంచాహం చ రామస్య ధర్మం వక్తుమిహార్హసి।
కథం దశరథాజ్జాతో భవేద్రాజ్యాపహారకః॥

(இ) மக்கள் அறுவரைக் கல்லிடைமோத இழந்தவள் தன்வயிற்றில் சிக்கென வந்து பிறந்து நின்றாய் (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் திருமொழி, ரு-ம் பத்து ங-ம் திருமொழி முதற்பாட்டு.)

(ஈ) மலிபுகழ் வண்குருகூர் (ச-ம் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாட்டு.

(உ) మద్భక్తజనవాత్సల్యం పూజాయాం చానుమోదనమ్।
స్వయమభ్యర్చనం చైవ మదర్థే డంభవర్జనమ్।
మత్కథాశ్రవణే భక్తిః స్వరనేత్రాంగవిక్రియా।
మమానుస్మరణం నిత్యం యచ్చ మాం నోపజీవతి।
భక్తిరష్టవిధా హ్యేషా యస్మిన్ మ్లేచ్ఛేపి వర్తతే॥

கிருஷ்டனுய், உத்கிருஷ்ட வர்ணரான சதுர்வேதிகள் (அ) அநுவர்த்திக்கைக்கு விஷயமாய், அவர்களுக்கு க்யாநப் ரதானம் பண்ணிக், (ஆ) குலதெய்வத்தோடொக்கப் (இ) பூசைகொண்டு, அவர்கள் திருவடிகளை விளககின (ஈ) தீர்த்தமும், அமுதுசெய்த ப்ரசாதங்களின் சேஷமும், பாவனமாகையால், சர்வ விதத்திலும் பூஜ்யர். (உ) இவ் விடத்தில் அடியிற்கண்டவர்களுடைய வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது.

க. சோமசருமன்.
உ. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
௩. ஸ்ரீசபரி.
௪. ஸ்ரீவிதுரர்.
௫. அநுமார்.
௬. தர்மபுத்திரருடைய யாகததிலே ஸ்ரீகிருஷ்ணர்.
௭. பெரும்புலியூர் அடிகள் யாகத்திலே திருமழிசை ஆழ்வார்.
௮. ஸ்ரீவிதுரருடைய ஸம்ஸ்காரம்.
௯. பெரியஉடையார் ஸம்ஸ்காரம்
க0. மாறனேரி நம்பிஸம்ஸ்காரம்.
கக. குறும்பறுத்த நம்பியை முடிமன்னனை தொண்டைமான் சக்கிரவர்த்தி அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
கஉ. திருக்கச்சிநம்பியை உடையவர் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
க௩. திருப்பாணாழ்வாரை லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.
க௪. பிள்ளைஉறங்காவில்லி தாஸர்ஸ்பர்சத்தாலே காயசுத்தி.

(அ) సవిప్రేన్ద్రో మునిశ్శ్రీమాన్ సయతిస్సచపణ్డితః।
తస్మై దేయం తతో గ్రాహ్యం॥

(ஆ) మమనాథం మమకులదైవతం॥

(இ) సచపూజ్యోయథాహ్యహమ్॥

(ஈ) తత్పాదామ్బ్వతులం తీర్థంతదుచ్ఛిష్టంసుపావనం॥

(உ) பழுதிலா வொழுகலாறுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் (முதலாயிரம். திருமாலை, ௪உ-ம் பாட்டு.)

கரு. பிள்ளை ஏறுதிருவுடையாந்தாஸர் கரஸ்பர்சத்தாலே அன்னசுத்தி.

கசா. பிள்ளைவான மாமலைதாசர் ஸஞ்சரணத்தாலே க்ருஹசுத்தி.

(அசா) நாலுவேதங்களையும் அதிகரித்து சர்வேச்வரனை அறியாதவன், ப்ராம்ஹணனிலும் குங்குமம் சுமக்கும் (அ) கழுதை யென்றும், (ஆ) சுபசனிலும் தணியனென்றும், (இ) செருப்புக் குத்தக்கற்றவன் என்றும், (ஈ) பலமானைறாகி, சவ (உ) விதவா (ஊ) அலங்காரம்போலும், என்றும் நினைக்கப்படுவன

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடிகளே சரணம்

(அ) చతుర్వేదధరో విప్రో వాసుదేవం న విన్దతి।
వేదభారభరాక్రాన్తస్సవై బ్రాహ్మణగర్దభః॥

(ஆ) శ్వపచోఽపి మహీపాల విష్ణుభక్తో ద్విజాధికః।
విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చ శ్వపచాధమః॥

(இ) తత్కర్మ యన్న బన్ధాయ సావిద్యా యా విముక్తయే।
ఆయాసాయాపరం కర్మ విద్యాన్యా శిల్పనైపుణమ్॥

(ஈ) ఆమ్నాయాభ్యసనాన్యరణ్యరుదితం వేదవ్రతాన్యన్వహం।
మేదశ్ఛేదఫలాని పూర్తవిధయస్సర్వే హుతం భస్మని।
తీర్థానామవగాహనాని చ గజస్నానం వినా యత్పదద్వన్ద్వా।
మ్భోరుహసంస్మృతిర్విజయతే దేవస్స నారాయణః॥

(உ) க. యస్యాఖిలామీవహభిస్సుమఙ్గళైర్వాచో విమిశ్రా గుణకర్మజన్మభిః।
ప్రాణన్తి శుమ్భన్తి పునన్తి వై జగద్యాస్తద్విముక్తాశ్శవశోభనా మతాః
உ. విష్ణుభక్తివిహీనస్య వేదశాస్త్రం జపస్తపః।
అప్రాణస్యైవ దేహస్య మణ్డనం లోకరఞ్జనమ్॥

(ஊ) ప్రాదుర్భావైస్సురనరసమో దేవదేవస్తదీయా।
జాత్యా వృత్తైరపి చ గుణతస్తాదృశో నాత్రగర్హా।
కిన్తు శ్రీమద్భువనభవనత్రాణతోఽన్యేషు విద్యా।
వృత్తప్రాయో భవతి విధవాకల్పకల్పః ప్రకర్షః॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயா திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

உ-ம். ப்ரகரணம்.

(க) பகவத் விநியோகார்ஹ மாகையாலே, நித்ய சூரிகள், திரியக் ஸ்தாவரஜன்மங்களைப் (அ) பரிக்ரஹிக்கை ப்ராப்தம். ஸ்ரீ சுகர், உத்தவர், ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள், பெரியமுதலியார், முதலான முமுக்ஷுக்களும், இப்படிப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

(உ) ப்ராப்தசேஷியுடைய சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பான கயாஞந்த மயத்வத்தாலே ஶ்லாக்யமாயிருக்கும் ஆத்மாவையும் சஹியாதவர்கள், த்யாஜ்யமாய் ஔபாதிகமான வர்ணத்தை விரும்பமாட்டார்கள்.

(ங) க்ஷத்ரியனான விச்வாமித்ரன், சுக்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச் சரீரந் தன்னோடே ப்ரம்ஹரிஷியானான்; மற்றொரு க்ஷத்ரியனான த்ரிசங்கு, துஷ்க்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச்சரீரம் தன்னோடே சண்டாளனானான். க்ஷத்ரியதவம் போய்ப் ப்ரம்மரிஷியான விச்வாமித்ரன், தான் ப்ரம்மரிஷியாவதற்கு முன்னே க்ஷத்ரியவேஷம் போய்ச் சண்டாள வேஷமாய் நிற்கிற த்ரிசங்குவை, அந்த வேஷம் தன்னோடே யஜிப்பித்து, சுவர்க்கததில் ஏற்றுகையாலே, வர்ணத்தின் கர்மோபாதிகத்வம், விசதமாய்த் தோன்றும்.

(ச) சாங்கமாகச் சகல வேதங்களையும் அத்யயநம் பண்ணி, ததீய சிரோஷ்டருமாய் உத்கிருஷ்ட ஜந்மாக்களுமாய் இருந்தார்களே யாகிலும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஜன்மாதிகளையிட்டு நிந்திப்பார்களாகில், காலாந்தரோ, தேசாந்தரோ

(அ) నదేహంనప్రాణాన్నచసుఖమశేషాభిలషితం।
నచాత్మానంనాన్య త్కిమపితవశేషత్వవిభవాత్।
బహిర్భూతంనాథక్షణ మపిసహేయాతుశతధావినాశం।
తత్సత్యంమధుమథనవిజ్ఞాపనమిదమ్॥

அன்றி, (அ) அப்போதே, அவ்விடந்தன்னிலேயே, சண்டாளராவர்கள். இவர்கள் ஒருகாலும் கரையேறப் போகிறதில்லை.

(கு) ஆழ்வார் பிறப்பு, ஈச்வரன் பிறப்போபாதி, ஒரு அவதார விசேஷம்.

(சா) க்ருதயுகத்திலே, அத்ரியும், ஜமதக்நியும், ஆகிற ப்ராம்மணோத்தமர்களுக்குப் பிள்ளையாய், தத்தாத்ரேயனும், பரசுராமனுமாய், த்ரேதாயுகத்திலே, க்ஷத்ரியனான தசரத சக்ரவர்த்திக்குப் பிள்ளையாய், த்வாபரயுகத்திலே, யயாதி சாபத்தாலே அபிஷேக ப்ராப்தியற்றுப் போன குலோத்பவராகையாலே, க்ஷத்ரியரில் தண்ணியராய், வைச்யப்ராயரா யிருக்கிற வஸுதேவர்க்கும், கோரக்ஷணாதி தர்மத்தையுடைய ஸாக்ஷாத் வைச்யரான ஸ்ரீநந்தகோபர்க்கும் புத்ரனாய், இப்படி க்ருதாதியுக க்ரமத்திலே, ப்ராம்மணாதி வர்ண க்ரமேண, அவதரித்துவந்த ஸர்வேச்வரன், சதுர்த்தமான கலியுகத்திலே, சதுர்த்த வர்ணத்தில், பக்தரூபேண (இ) வந்தவதரித்தார்.

(எ) இவ்வாழ்வாரை இங்ஙனே சங்கிக்கைக்கு ஹேது, இவரைக் கண்ட க்யாதிகள், இவரை இன்னானென்று நிர்ணயிக்க மாட்டாமையால்.

(அ) இவருக்கிந்த ப்ராபவத்துக்கடி, பகவான் (ஈ) நிர்ஹேதுக கடாக்ஷம்.

(அ) ௧. అనాచారాన్ దురాచారాన్ అజ్ఞాతౄన్ హీనజన్మనః।
మద్భక్తాన్ శ్రోత్రియో నిన్దన్ సద్యశ్చణ్డాలతాం వ్రజేత్॥

௨. அமரவோரங்கமாறும் (முதலாயிரம்-திருமாலை, ௪௩-ம் பாட்டு.)

(ஆ) క్రూరే కలియుగే ప్రాప్తే నాస్తికైః కలుషీకృతే।
విష్ణోరంశాంశసమ్భూతో వేదవేదార్థతత్త్వవిత్।
స్తోత్రం వేదమయం కర్తుం ద్రావిడ్యాపి చ భాషయా।
జనిష్యతి సతాం శ్రేష్ఠో లోకానాం హితకామ్యయా॥

(இ) కృతే యుగే త్రిసూనుస్స్యాత్ త్రేతాయాం రఘునందనః।
ద్వాపరే నందసూనుస్స్యాత్ కలౌ దేవః పరాంకుశః॥

(ஈ) నాసౌ పురుషకారేణ చాప్యన్యేన హేతునా।
కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కఞ్చిత్కదాచన॥

(௯) பகவத்கடாக்ஷம், அநுபவ விநாச்யமான சகல பாபங்களும், நிவர்த்தமாம்படி பண்ணும். சபரி, விதுரர், ரிஷிபத்நிகள் த்ருஷ்டாந்தங்கள்.

(௧0) ஆழ்வாரை, த்தன்னோடொத்த க்யானசக்திகளை உடையராம்படிபண்ண, இப்படி அவனாலே திருந்தினஇவர், ஊரும், நாடும், உலகமும், தன்னைப்போலவென்று, தமமோடு அந்வயித்த இந்தலோகத்தி லுள்ளவர்களைப், பகவத் ஏகபர ராகும்படி பண்ணும்படி யானார்.

(௧௧) அதெங்ஙனேயென்னில், மயர்வறமதிநலம் அருளுகையாலே.

(௧௨) அதாவது, அக்யானத்தைச் சவாசநமாகப் போக்கி, ப்பந்திரூபா பந்நக்யாநத்தைக்கொடுத்து, பரபக்தி தசாபரியந்தமாம்படி பண்ணுகை.

(௧௩) கர்மக்யாந சாத்யையாய் ப்பகவத்ப்ராப்தி சாதன பூதையாய், இருக்கும் உபாசகர் பக்தியிலும், ப்ரபந்நர் பகவான் பக்கல் அர்த்தித்துப்பெறும், கைங்கரியோபகரண பக்தி மேலானது.

(௧௪) ப்ரபந்நனுடைய பக்தி சரீரவியோக சமநந்தரம், பகவத் பராப்தி பண்ணுவதற்கு முன்னே, சித்திக்கும்.

(௧௫) இதுதான் பரமப்ரயோஜநமாகப பண்ணும தாகையாலே, அவனுக்குப் போகமாயிருக்குமதானவிது, கைங்கர்ய வ்ருத்திக்கு உபகரணமாயிருக்கும்.

(௧௬) இந்தப்பரமபக்தி, இவருக்குப் பூர்வஜந்மத்தின் அப்யாசத்தால உண்டானதல்ல.

(௧௭) "இப்பிறப்பே சிலநாளி லெய்தினன் யான்" என்கையாலே. (அ)

(௧௮) இவ்வாழ்வாருக்கு, ஸ்வவிஷய பக்தியை விளைக்கைக்கு க்ருஷி பண்ணித்திரியும், சர்வேச்வரனுடையக்ருஷி, பலம்.

(௧௯) இத்தால், ஆழ்வாருடையபக்தியும், ஈச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக விஷயீகாரமும், இப்படிப் பலிக்கக்காண்கிறது

(௨0) நிரங்குச சுதந்த்ரனானவன், ஈச்வரத்வச்செருக்காலே செய்யும் அவற்றிற்கு, அடி ஆராயப்படாது.

(அ) இப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் (உ-ம் பத்து, ௩-ம் திருவாய்மொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(உக) இவா வசநஙகளில அகயாதமான தொனறிலலை, கேவலம நிர்ஹேதுக பாகாசக வசநஙகள பலவும

(உஉ) இவருக குணடான அதவேஷமும, ஆபிமுகயமும, அவ னாலே உணடாயிறறலலது, சதகாம மடியாக வநததனறு

(உங) ஈசவர குணுதிகயம சொனன இததனை போககி பயி கணைகககுத தமமோ டநவய மிலலாமல காரியஙகள, பலிததன

(உச) அவைதான வேணடுமோ எனனில, அவையும அவனாலே யுணடானது யத நிதத ஈசுவரனுடைய கருஷிபலம

(உரு) இவையொனறு மிலலையாகிலும "மாதவனெனறும" திரு மாலிருஞசோலைமலை" யெனறும சொனன உக்தி மாததிரங களை பபறறுசாகக கொணடு விஷயீகரிததாரோ வென னில, அவை பேறறுககு அடியாகச சொலலததககவை அனறு

(உசா) ஆனால இவரை இபபடி நிரஹேதுகமாக விஷயீகரிகக வேணடுவானென எனறும அபேகைஷயிலே, இவரை அங கீகரித தலலது நிறகவொணணுதபடி வளாநதுகொணட கிருபை

(உஎ) தமபேறறுககு மூல சுகாதமாக இவரருளிசசெயத ஈஸ வரன தனனையொழிய, வேறு கலபிககலாவதொரு சுகருத மிலலை

(உஅ) இவருககுப பகதிகாரணமாகசசொனன கிருபையே, பராப திக்கும் சாதநம

(உகூ) கயாநபகதிகளை வளாததது, பராபதிசாதந தயா அனறு

(௩௦) ஆநதராநுபவமும அடிமணடியோடே கலஙகுமபடி பிறந த, அநதஃகரண சைதில்யம

(௩க) புணணியபாபருபமான பரபல காமஙகளை, விரகா செடுசு சுவா களுமாபபோலே, தான போககுகையாலே, அவை பிரணடும அறறுருககிற இவாககு, பரியயாஹும ஹிதபர னுமான ஈஸவரன தான கயாநபகதிகளை வளாக்கையில நினைவாலே, விபூதிரகஷணததைப பறறுவரும அபயபரதை கவவாதபடி, அததை ஒருஙக, விடடுககொணடு வநது, இனிபபோராதபடி இவருளளேபுகுநது, அதனமேல விகசித

ஸஹஜ சார்வக்யனுமாய், நடுக்கமும் தீர்ந்து, இவருக்கு நிரதிசய போக்கியனுமாய், நாச்சிமாரையும் புரிந்து பாராமல், இவரையே பார்த்துக்கொண்டு, இதனாலே திருக்கண்கள் செவ்விபெற்று, இவர் அதிப்ரீதராம்படியாகக, கலந்திருந்தான்

(௩உ) இவர்க்ஞாநதசையில், தாமான தன்மையில் நின்று பேசுவர், ப்ரேம தசையில், அவஸ்தந்தராபந்நராய்ப் பெண்பேச்சாகப் பேசுவர்.

(௩௩) தெளிந்த தசையோடு, கலங்கிய தசையோடு, வாசியற உபயாவஸ்தையிலும் சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபம், நிலைகுலையாது.

(௩ச) ஸ்வரூபத்திலும், ஸ்வரூபாநு ரூபமான வ்ருத்தி ப்ரார்த்தனையிலும், பேதமில்லை.

(௩௫) ஸ்திரீத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிக மாகையாலே, அத்தையுள்ளபடி தர்சித்தவிவற்கு, த்தத்ப்ரயுக்தமான பேச்சு சுவாபாவிகம்.

(௩௬) ஸ்திரீஸாம்யமே யன்றி, ப்பிராட்டியோடே சாம்யமும் பரிசுத்த ஆத்மஸ்வருபத்துக்த உண்டு.

(௩எ) பெரிய பிராட்டியாரோடுள்ள சாம்யமே யன்றி, த்தம்முடைய பாவ விசேஷங்களாலே பகவதபிமத திவ்ய மஹிஷிகளான பிராட்டிமார் மூவரோடும், இவர்க்குசாம்யமுண்டு.

(௩அ) அவனுக்கு அபிமதைகளான திருவாய்ப்பாடிப் பெண்களுடையவும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுடையவும், நரக வதானந்தரம் பரிக்ரஹித்த ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் பதினாறுயிரம் தேவிமாருடையவும் பாவங்கள், இவர்க்குண்டு.

(௩௯) ஜநக குல சுந்தரியான பிராட்டியோடே, யிவர்க்குச் சர்வதாசாம்யம்.

(ச0) பிராட்டியோபாதி, பின்தொடர்ந்துபோன இளையபெருமாளோடும் இவர்க்குச் சாம்யம்.

(சக) பகவத் அநந்யராய் ஸஹஜ பக்தராயிருக்கும் லக்ஷ்மண பாத, சத்ருக்நர் படியும் பகவத் ப்ரத்யா ஸந்நராய் தத்

பக்தி யுக்தரான தசரத, யசோதா, ப்ரஹ்லாத, விபீஷண, மாருதி, பார்த்தர் படிகளும் இவர் பக்கலிலேயுண்டு.

(௪௨) லக்ஷ்மண தசரதாதிகளிலும் இவர்க்கு ஆதிக்யமுண்டு.

(௪௩) இப்படிப்பட்ட நெஞ்சையும், சுவையையும், உடைய இவர் அபினிவேசத்தாலே, அவன்பிறவிகளுக்கு அநுகுணமாகப் பிறந்து, அநேகாநு வ்ருத்திகளைப்பண்ணும் பிராட்டிமாரையும், அசேஷ சேஷைதைக ரதிகராய் அநேகவித கைங்கரியங்களைப் பண்ணும் அநந்த வைநதேயாதிகளையும், அவர்கள் தான் என்றால், ஆம்படி பாவிப்பர்.

(௪௪) த்ரௌபதி, கௌசல்லியைகள் படிகளை, இவர்க்கு திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகை, யிதுக்கு ஸ்தூலம்.

(௪௫) இவருடைய பக்திவைபவம் உக்தவக்ஷ்யமாண வஸ்தைகளுக்கு எல்லாம் உடலாயிருக்கும்.

(௪௬) கரை அழியச்செல்லுகிற இவர்பக்தி, சாஸ்த்ர மரியாதையின்கீழ் அடங்காது.

(௪௭) இவர் பெண்பேச்சாகப் பேசுமிடத்தில், சம்பந்தோபாய பலங்களில் உணர்ச்சி, துணிவு, பதறலுமாகிற ப்ரஜ்ஞா அவஸ்தைகளுக்கு, த்தோழி, தாய், மகள், என்றும் ஈஶ்வரனோடு ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அநந்யார்ஹ சேஷத்வாதி சம்பந்த (அ) க்யானமே, தோழியென்றும் நாயகவிஷயத்தில் அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தாலே, அவன் இருந்தவிடத்தே போகவேண்டுமென்று பதறுமளவிலும், அவன்தானே வரக்கண்டிருக்கையொழிய, படிகடந்து புறப்படுகை குலமரியாதைக்குப் போதாதென்று, நிஷேதித்துப்

(அ) க. அங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியும் தூவேல்மின் (௪-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, ௩-ம் பாட்டு.)

உ. உணங்கல்கெடக்கழுதையுதடாட்டம் கண்டென்பயன் (௪-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, எ-ம் பாட்டு.)

௩. தீர்ப்பாரை யாமினியெங்ஙனம் (௪-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

௪. துவளில்மாமணி (௬-ம் பத்து, ௫-ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

௫. கருமாணிக்க மலைமேல் (அ-ம் பத்து, ௯-ம் திருவாய்மொழி, க-பாட்டு.)

பொருமவளாகையாலே, மத்யமபத ப்ரதிபாதித உபாயாத்ய வஸாயமாகிற (அ) ப்ரக்யா அவஸ்தையை த்தாயாரென்றும், இயற்கையில் புணர்ந்து, நாயகன் வைலக்ஷண்யத்திலே யீடுபட்டுக் குலமரியாதைகளையும் பாராதே, கிட்டியல்லது தரியேனென்னும், பதற்றத்தை உடையளாகையாலே, சரமபத ப்ரோக்தமான, ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தை, அநுசந்தித்து த்ததநுபவ விளம்பா க்ஷமத்வத்தாலே, ததேகோபாய த்வாத்யவஸாயத்தையும், அதிக்ரமித்துக்கிட்டி அநுபவித்தல்லது, தரியாதபடிநடக்கிற, ப்ராப்யத்வரையாகிற ப்ரக்யா அவஸ்தையை, மகளென்றும், பெயரிட்டுச் சொல்லுவர்.

(௪அ) **தலைமகள்** பேச்சான பதினேழு திருவாய் மொழியிலும் **ப்ராப்யத்வரை** (ஆ) தோன்றும்.

(அ) க. பாலனுயேழுலகுணடு (௪ - ம் பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. கண்ணன்கழல்துழாய், பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியும் (௪-ம் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, க௦-ம் பாட்டு.)

௩. **மண்ணையிருந்து துழாவியிலே**, பெண்கொடியேறியபித்தே (௪-ம் பதது, ௪-ம் திருவாய்மொழி, ௬-ம் பாட்டு.)

௪. கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ (௫-ம் பத்து, ௬-ம்- திருவாய் மொழி, க-ம் பாட்டு.)

௫. **மாலுக்குவையத்திலே**, காப்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே (௬-ம் பத்து, ௬-ம் திருவாய்மொழி, க௦-ம் பாட்டு.)

௬. **உண்ணுஞ்சோற்றிலே**, இன்றெனக்குதவாதகன்ற (௬-ம் பத்து, எ-ம் திருவாயமொழி, ௬-ம் பாட்டு.)

எ. **கங்குலும் பகலிலே**, சந்தித்துன்சரணம்சாாவதே வலித்ததையலை (எ-ம் பத்து, உ-ம திருவாய்மொழி, ௫-ம் பாட்டு.)

அ. மூறையோ, அரவணைமேல்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே (இயற்பா, திருவிருத்தம் ௬உ-ம் பாட்டு.)

(ஆ) க. **அஞ்சிறையமடநாராய்** (முதறபத்து, ௪-ந் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. **வைகல்பூங்கழிவாய்.** (௬ - ம் பத்து, க-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

௩. **பொன்னுலகாளீரோ.** (௬-ம் பத்து, அ - ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

௪. **எங்கானல்** - (௯-ம் பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

(சகூ) சம்பந்த ஜ்ஞாநத்திறகும், உபாதயவஸாயத்திறகும், விஷய பேதத்தாலே, வ்யக்தி பேதமுண்டாகையாலே, ஜ்யோதி

(இவைகளிலேஜ்ஞாதவிட்டு)

ரு. வாயும் திரையுகளிலே (சகலபதார்த்தங்களையும் சமாச்ரயங்களாகக் கொண்டு அழுது.) (உ-ம பத்து, க-ம திருவாய்மொழி.)

சு. ஏறாளுமிறையோனில். மாமுனைன கவராதுமணிமாமை குறைவில மே. (ச-ம பத்து, அ-ம திருவாய்மொழி, க-ம பாட்டு.)

எ. மாசறுசோதியிலே குதிரியாய்மடலூராதும. (ரு-ம பத்து, ங-ம திருவாய்மொழி, கூ-ம பாட்டு.)

நாடுமிரைங்கவே. (ரு-ம பத்து, ங-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம பாட்டு.)

(என்று ஜகத்க்ஷோபம பிறக்கும்படி மடலூராது.)

அ. ஊரெல்லாம் துஞ்சியிலே. பிணங்கினறகாதலரோய நெஞ்சமய பெரி தமோல, முனகின்றிராவூழி கனைபுதையமூடிபறுசுல (ரு-ம பத்து, ச-ம திருவாய்மொழி, கூ-ம பாட்டு.)

(போக்கடியறறு.)

கூ. எங்ஙனேயோவிலே. சோதிவெள்ளத்தினுளளே, எழுவதோர் உரு வெனனெஞ்சுளளெழும. (ரு-ம பத்து, ரு-ம திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.)

(அபராக்ருதவிக்ரஹம் உருவெளிப்பாடாய நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்க.)

க0. மானேய்நோக்கிலே திருவல்லவாழுறையும் கோனை அடியே னடி கூடுவதென்றுகொலோ (ரு-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம பாட்டு.)

(அவனைக்கூடும நாளையராத்திதது.)

கக. மின்னிடை மடவாரிலே போகுநம்பீ. (கூ-மபத்து, உ-ம் திருவாய மொழி, க-ம பாட்டு.)

(ப்ரணயரோஷத்தாலேயூடி.)

கஉ. வெள்ளைச்சுரி சங்கிலே. எனநெஞ்சினுருமங்கே ஒழிந்தார், உழந் தினியாரைக் கொண்டென்னுசாகோ. (எ-ம பத்து, ங-ம் திரு வாயமொழி, ச-ம் பாட்டு)

(உசாத்துணையுமின்றி.)

கங. ஏழை யராவியிலே. கண்ணன்கோளிழைவான் முகமாய் கொடி, யேனுயிர் கொள்கின்றதே. (எ-ம பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி அ-ம பாட்டு.)

(பாதகவாக்யம் ஒருமுகமாயநலிய.)

கச. நங்கள்வரிவளையிலே. காலம்பலசென்றும காண்பதாணை யுங்க ளோடெங்களிடையிலலையே. (அ-ம் பத்து, உ-ம திருவாய் மொழி, எ-ம் பாட்டு.)

மார்களென்றும், அன்னையர், என்றும் பகுவசந ப்ரயோகம்.

(௫0) தலைமகளாகிற ப்ராப்யத்வரைக்கு, ஏழவஸ்தைகளுண்டு. அவையாவன.

க. அபிலாஷை, அதாவது அநுபாவ்யவிஷய ப்ரதம தரிசநத்தில் பிறக்கும் ஆசை.

உ. ஸ்மரணம், அதாவது அவ்விஷயத்தில் உண்டான சிந்தனை.

ந. அநுஸ்ம்ருதி, அதாவது அந்தஸ்மரணம் அநவரதம் நடையாடுகிற ஸ்மரணம்.

ச. இச்சை, அதாவது அவச்யம் அநுபவித்தே நிற்கவேண்டும் என்கிற ஆசை.

௫. ருசி, அதாவது அவ்வாசைதான் ரஸாந்தரத்தால் மாற்றவொண்ணாதபடி முதிருகை.

சா. பரபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தில் சம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களே சுகதுக்கங்களாகிற பரபக்தி.

எ. பரமபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தினுடைய விச்லேஷத்தில் சத்தைகிடவாதொழிகை. இவ்வவஸ்தைகள் தான்:—க. பேதை. உ. பெதும்பை. ந மங்கை. ச. மடந்தை. ௫. அரிவை. சா. தெரிவை. எ. பேரிளம் பெண். என்கிற ஏழுபருவங்கள்.

(இதஞ்சொல்லுகிற தாய்மார் தோழிமாரை அதிக்ரமித்து.)

க௫. இன்னுயிச் சேவலிலே. இழைநல்லவாக்கையும் பையவே புயக் கற்றது. (கூ-ம் பதது, ௫-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.)

கசா. மல்லிகைகமழ் தென்றலிலே. (கூ-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி.)

(கண்ணனை சந்தியாகாலத்திலே பசுக்களில் முறகொழுந்தில்வரக் காணமல் நலிவுபட்டு கூப்பிட்டு.)

கஎ. வேய்மருதோளிணையிலே. (க0-ம் பத்து, ந-ம் திருவாய்மொழி.) (ப்ராதக் காலத்தில் கிருஷ்ணன் பசுமேய்க்கப்போளுக அதிசங்கைபண்ணி அவன்முகத்தைப்பாாத்து, நீ பசுமேய்க்கப்போனல் நலியக்கடவ பாதக பதாாத்தங்கள் நலியாநின்றதென்று கூப்பிடும்.)

(௩௧) இவ்வாழ்வாருக்குத் தோழி, தாய், மகள், என்கிற மூன்றவஸ்தையும் உண்டாகையாலே, தத் அவஸ்தைகளோடு சேர்ந்த வேஷத்தாலே அவயவவர்ணனையை, ஆத்மஸ்வரூப பரமாகச் சொன்னார். எங்ஙனேயெனில்.

க. "மயில்" என்று ஸ்திரீகளைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் ஆத்மாவினுடைய க்யானவிகாசத்தைச் சொல்லுகிறது.

உ. "பிறை" என்று நெற்றியைப் பிறையாகச் சொல்லுகையாலே அதின் தாவள்யத்தையிட்டு ஸ்வாதந்த்ரிய அந்ய சேஷத்வங்களாகிற தோஷ ஸ்பரிச மற்றிருக்கும் சுத்தியைச் சொல்லுகிறது.

௩. "விற்புருவக்கொடி" என்று புருவத்தை வில்லாகச் சொல்லுகிறது வளைவையிட்டு, ப்ராப்யாந்தர சரண நியமந ரூப தாந்தியைச் சொல்லுகிறது.

௪. "அம்பன்னக்கண்ணாள்" என்று கண்ணை அம்பாகச்சொல்லுகையாலே தனக்கடைத்த விஷயத்தை அவலம்பித்த க்யாநத்தைச் சொல்லுகிறது.

௫. "முத்தன்ன வெண்முறுவல்" என்று முறுவலை முத்தாகச் சொல்லுகையாலே, அவ்விஷயாநுபவத்தாலுண்டாந ஆநந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

௬. "பவளவாயாள்" என்று அதரத்தை ப்ரவாளமாகச் சொல்லுகிறது சிவப்பை யிட்டாகையாலே, அவ்விஷயத்தைப்பற்ற உண்டான அநுராகத்தை சொல்லுகிறது.

௭. "செப்பேன்ன மென்முலை" என்று பரிணதமான முலையைச் செப்பாகச் சொல்லுகையாலே, சேஷி விரும்பி மேலே விழும்படி பரிணதையான பக்தியைச் சொல்லுகிறது.

அ. "மின்னனைய நுண்மருங்குல்" என்று இடையை மின்னாகச் சொல்லுகிறது நுண்மையை யிட்டாகையாலே, க்யாநாவஸ்தா விசேஷங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

௯. "தோரணங்கல்தூல்" என்று நிதம்ப வைலக்ஷண்யம் போக்தாவுக்குப் போக்யமா யிருக்கும தாகையாலே, "தேனும் (அ) பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்தித்து" என்கிற படியே சேஷிக்கு மிகவும் ரஸாவஹமாம்படி யிருக்கிற ஆத்மவஸ்துவின் போக்யதையைச்சொல்லுகிறது.

(௧௦) "அன்னமன்னநடையாள்" என்று அன்னத்தை யொப்பிடுகிறது நடை அழகுக் காகையாலே, சேஷியும் ததீயரும் ச்லாகிக்கும்படி ஸ்வரூபானுரூபமான நடக்கையாகிற கதியைச் சொல்லுகிறது.

(௫௨) சம்பந்தக்யானம்,உபாயாத்யவஸாயம், ப்ராப்யத்வரை, இவைகளுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை, ஸர்வரும்அறிந்து அநுசந்திக்கும்படி தரிசிப்பித்தார்.

(௫௩) இவர் "தாயாரோன்ற" உபாயாத்ய வஸாயதசையில் சத்நுக்களாகவும் பந்துக்களாகவும் சொல்லும் சித்த சாதந நிஷ்டப்ரதி கூலரான சாத்ய சாதன நிஷ்டரையும், அநுகூலரான சித்த சாதன நிஷ்டரையும்; "மகளோன்ற" ப்ராப்யத்வரா தசையில் அந்தரங்க சத்ருக்களாகவும் ஸ்வ ஸமான சுக துக்கிகளாகவும் சொல்லும்; பகவத் ஏகபரரா யிருக்கச் செய்தே, ததுபாய ப்ரவர்த்தியிலே யூன்றிநின்று த்வரைபாரத தந்த்ரயத்திற்குச் சேராதென்று நிஷேதிக்கும், சித்த சாதன பரரையும், தன்னைப்போலே உபாய பாவத்திலே உடன்பாடராயிருக்கும் சாத்யபரரையும், சொல்லும்.

(௫௪) "நாலயலாரும் அயற்சேரியாரும்" என்கையால் கர்ம, ஜ்ஞாந, பக்தி, ப்ரபத்தி, ஆகிற உபாய சதுஷ்டயத்திலும் ஊன்றியிருக்குமவர்களும், அர்ச்சாவதாராதி சாபேக்ஷதை அற்றுத் தேவதாந்தர்யாமித்வத்திலே யூன்றியிருக்கு மவர்கள்.

(௫௫) கர்மயோகமும்,ஜ்ஞாநயோகமும்,பக்தியோகமும் சித்தசாதநபரர்க்குப் புறவசலாயிருக்கும்.

(௫௬) "ஊரார்" என்பது ஆத்மப்ராப்தி க்ரமரான கேவலரை. "நாட்டார்" ரென்பது புத்ர பச்வந்நாதிகளான இஹலோக

(அ) தேனும் பாலும் கன்னலு மமுதுமாகித் திததித்து (அ-ம் பத்து அ-ம் திருவாய்மொழி ௪-ம் பாட்டு.)

ஐச்வரிய காமனை. "உலகர்" என்பது ஸ்வர்க்காதி பரலோக ஐச்வரிய காமரான ஸ்வதந்த்ரரை.

(௫௭) கேவலரை, ஊராராகச் சொன்னது, சிஷ்ட ஸமஹாரமாயிருக்கும் காமீபவிக்கும் பாகுர்த்தி மண்டலத்திற்கு அப்பாலுக்கான பரமாகாசத்தில், இருந்தநுபவிக்க வேண்டுகையாலே.

(௫௮) "சிறுகுளகாவது" தேஹாத்ம விவேகத்திற்குப பரிகரமான ப்ரமாணம். "சீரார்குளகாவது" தேவதாந்தரங்களொன்றும சர்வேச்வரனென்றும, விவேகிக்கிற தத்திற்குப் பரிகரமான ப்ரமாணம்.

(௫௯) "மாலை" யாவது ராஜஸ ஜ்ஞாநம "கங்குலாவது" தாமஸ ஜ்ஞாநம. காலை யாவது ஸாத்விக ஜ்ஞாநம "பகலாவது" சுத்த ஸத்வ ஜ்ஞாநம்.

(௬௦) "நிலாமுற்றமாவது" சரமாவதியான புருஷார்த்த ஜ்ஞாநம

(௬௧) "கலையும்வளையு" மாவன அஹங்கார மமகாரங்கள்.

(௬௨) 'பட்டம்" "சூடகம்" முதலான ஆபரணங்களாவன, பரத்வத்தில இவ்வாத்மாவை அங்கீகரித்த, ஆசாரியன உண்டாக்கும நாமரூப பகவத்வத்தாதிகளும், பின்பாசார்ய வைபவத்தை யுணர்த்தி, அவனுக்குண்டாகும் சேஷத்வஜ்ஞாநாதிகளும் ஆகிற ஆத்ம அலங்காரங்கள்.

(௬௩) "பந்தாவது" போகஸ்தானமான தேஹம. "கழலாவது" போகோபகரணமான பஞ்சேந்திரியங்கள்

"பாவைதுழ மணங்களா" வன லீலோபகரண விசேஷங்கள்

"யாழ்," "தென்றல்," "மதியம்," "அடிசில்," போக்யங்களான சப்தாதி விஷயங்கள். "சாந்தம்," "பூண்," "அகிலா" வது ருபகந்தங்கள "சிற்றிலாவது" போகஸ்தானம. "தூதை" யாவது சிறுசோறு அடுகைக்கு உபகரணம்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

௩ - ம். ப்ரகரணம்.

(௧) பகவத் விஷயத்தில் கடகராம் அவர்களைப் பக்ஷிகளாக ப்ர திபத்தி பண்ணி, அவர்களுடைய க்யாநகர்மங்களைச் சிறகு களாகச் சொல்லிக்குருக்களுடையவும், சப்ரம்ஹ சாரிக ளுடையவும், புத்ரர்களுடையவும், சிஷ்யர்களுடையவும் ஸ்தானத்திலேநின்று பேசுவர்.

(௨) சாம் சாரிக சகல சங்கமும் அற்று, உத்தமாச்ரமிகளாய், ப் பரமஹம்ஸ சப்தவாச்யரான ஸ்ரீநாதமுநிகள், ஸ்ரீயாமுன முநிகள், போல்வாரையும் இந்தக் குணசாம்யதையிட்டு அன்னமென்று சொல்லுவர்.

(௩) திருவாய்மொழி இசையே தங்களுக்குப் போக்யமாயிருக் கிற தம்பிரான்மார் போல்வாரை, இக்குண சாம்யத்தாலே "வண்டே"ன்றும், "தும்பீ" யென்றும் சொல்லுவர். இவ்விட த்தில் ஸ்ரீநாரதரையும், திருப்பா ணாழ்வாரையும், த்ருஷ்டாந்த மாகக். கொள்வது.

(௪) கிளி, பூவை, குயில், மயில், என்றது பாகவதர்களுக்கு ப்பாத தூளிபோலே பரதந்த்ரராய் இதுவே நிரூபகமான ஸ்ரீதொ ண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார், ராமாநுஜனுடையார் என்றே நிரூ பகமாம்படி உடையவருக்குப் பரதந்த்ரரான ஆழ்வான், ஆண்டான், எம்பார், அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார், போல்வாரை.

(௫) நாரை, கொக்கு, குருகு, என்றது தங்கள் பக்கல் உபஜீவித்த சிஷ்யர்கள் உபகார ஸ்மிர்தியாலே சிரஸா வகிக்கை யா கிற ப்ரம்ஹ ரதம் பண்ணிச் சாதகமாக சமர்ப்பித்தவை யை அங்கீகரித்துப் பாகவத கைங்கரியத்துக்கு உறுப் பான யோக்யதையு, ம்சம்ஸார வெக்காயமடியான பயத் தாலே ஐஸ்வரியத்தை உபெக்ஷிக்குமவர்களாயுள்ள, ஸ்ரீதல

சேகரப்பெருமாள், ஆசார்ய பதஸ்தரான நம்முதலிகள் போலவாரை

(சா) மேகமென்றது மேகஸதருசராய்க் கொண்டு கருணையை வர்ஷிக்கும் முதலாழ்வார்கள், எம்பெருமானார் போலவாரை.

(எ) ப்ராப்யத்தில த்வரை தோன்றப் பலகாலும் தூது விடுவர். தூதுநாலவகைப்பட்டிருக்கும் எங்ஙனே என்னில் க. பரத்வதவயத்திலும். உ. வியூகத்திலும் ந. விபவத்திலும். ச. அர்ச்சாவதாரத்திலும் "அஞ்சிறை," "வைகல," "பொன்னுலகு," "எங்கானல"கள் நாலுதூதுக்கும்விஷயம.

(அ) பரத்வாதிகளில ஸ்தல பேத மொழிய, வஸ்து பேதம இல்லை, ஆகையால பலவிடங்களிலும தூது விட்டால ப்ராப்ய வஸ்துவின ஐக்கியம குலையாது திருமலை முதலான தேசங்களிலரஸோத்தரமாக வஸிக்கையும, பாற்கடலில் யோக நித்திரை செய்வதும, ரக்ஷணார்த்தமாக வந்து பல இடங்களில அவதரிப்பதும், அந்தர்யாமியாய் "உள்ளுவார்(அ)உள்ளித்தெல்லாம" அறிகையும், கோயில்முதலான இடங்களிலே ரஸோத்தரமாக வசிக்கையும், இவை ஐந்தும ஒன்றேயாகக் காணலாம்

(கூ) பாரத்வாதிகளில் அநுபாவ்யமான குணங்களெல்லாம் பூர்ணமாயக் கரைவிழுந்தவிடமான அர்ச்சாவதாரத்திலே இவர் மண்டியிருப்பர்

(க0) கோயில், வியூஹ சௌஹார்த்த ப்ரதானம்.

(கக) திருமலை, அந்தர்யாமிப்ரதானம்

(கஉ) திருக்குருகூர், பரத்வ லக்ஷணமான ஈச்வரத்வ ப்ரதானம்.

(கந) திருக்குறுங்குடி, விபவப்ரதானம்.

(கச) ஸ்ரீவரமங்கலம், திருவடிகளையே உபாயமாகக்கொடுக்குமிடம்

(கரு) திருக்குடந்தை, ரக்ஷகாந்தரப்ரதிபத்தி நிவ்ருத்தி பிறந்தாரைச் சிதலராம்படி பண்ணுமிடம,

(கசா) திருவல்லவாழ், அவனே ரக்ஷகனென்று அத்ய வஸிக்கப்பண்ணுமிடம்

(அ) உள்ளுவார உள்ளித்தெல்லாம்(முதலாயிரம், திருமாலை நச-ம்பாட்டு.)

(கஎ) திருவண்வண்டூர், அநுகூலராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாத படி யிருக்கும் அவனுடைய ஸ்தைரிய குணம் தோற்று மிடம்.

(கஅ) திருவிண்ணகரம், விளம்பிக்கையாலேவந்த ப்ரணயரோஷத்தை அழிக்கவும், விருத்தங்களைக் கடிப்பிக்கவும் வல்லசாமர்த்திய முள்ள இடம.

(கக) திருத்துலைவில்லிமங்கலம், தந்தைதாயான பந்துத்வம் இரட்டித் திருக்கும் இடம்.

(உ0) திருக்கோளூர், ப்ராப்ய ருசிபிறந்தார்க்கு ப்ரவேஷ்டவ்யமா யிருக்குமிடம்.

(உக) தென்திருப்பேரை, நெஞ்சை அபகரிக்கும் சவுந்தரியமுள்ள இடம்.

(உஉ) திருவாறன்விளை, பரத்வத்தில் விமுகராகப்பண்ணு மிடம்.

(உங) திருக்குளந்தை, ஸ்திரீத்வப்ரகாரமான லஜ்ஜாதிகளை அழித்த மிடம்.

(உச) திருவண்பரிசாரம், ப்ரமத்தைக்கண்ட மநசானது ப்ரமிக்கும்படியான சவுகுமார்யம் தோன்றுமிடம்.

(உரு) திருச்செங்குன்றூர், பய சங்கிகளானவர்கள் நிர்ப்பயராய் ஹருஷ்டராம்படியான சவுர்யாதிகள் தோன்றுமிடம்.

(உசு) திருக்கடித்தானம், க்ருதக்யதா பரிமளம் தாய ப்ராப்தமான குணம் தோன்றுமிடம்.

(உஎ) திருப்புலியூர், நாயகனுடைய லக்ஷணம் காட்டுமிடம்.

(உஅ) திருப்புளிங்குடி, திருவரகுணமங்கை, திருவைகுந்தம், பரமபக்தி யாகிற பாகம்பிறக்குமளவும் அவனுக்கு உண்டான த்வரை தெரியும்படி செய்யுமிடங்கள்.

(உகூ) திருக்காட்கரை, போகத்தில் தட்டுமாறும் சவுசீல்ய குணம் தோன்றுமிடம்.

(ந0) திருமூழிக்களம், ஆஸ்ரிதருக்கு ஸம்பந்தான ஸ்வபாவம் காட்டுமிடம்.

(நக) திருநாவாய், ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை தோன்றுமிடம்.

(௩உ) திருக்கண்ணபுரம், சரண வரணார்ஹனுடைய மோக்ஷப்ர தத்வம் தோன்றுமிடம்.

(௩௩) திருமோகூர், தாபஹாரமான குளிர்ச்சி யுண்டாகுமிடம்.

(௩௪) அநந்தசயனம், தாரதம்யம் பாராதே காட்டுகிற ஸாம்யம் தோன்று மிடம்.

(௩௫) திருவாட்டாறு, ஆச்ரிதனுக்குப் பாதந்த்ர்யத்தை காணுமிடம்.

(௩௬) திருமாலிருஞ்சோலை, அக்யாநங்களைக்கடியு மிடம்.

(௩௭) திருப்பேர்நகர், அங்கீகரிக்கப்பார்க்கும் ஸ்வாமித்வம் தோன்று மிடம்.

(௩௮) இவ்வாழ்வாருக்குப் பதினாறு திருநட்சத்திரம் பூர்ணமான வாறே, அர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ராவண்யம் திருவாய் மொழியில் வ்யாவர்த்தமான மார்த்வத்தை யுடைத்தான சப்தமாக, இவர் முகோத்கதமாயிற்று.

(௩௯) இது பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்த அநாதியான ஆயிரம்.

(௪0) ஸம்சாரிகளுக்கு, உஜ்ஜீவநார்த்தோபதேசம்பண்ணின இப் ரபந்த ப்ரதிபாத்ய அர்த்தஸாம்யத்தாலே, பகவத் ப்ரணீத கீதோபநிஷத்துக்குச் சமமாகச் சொல்லப்படும்

(௪௧) அதற்கும் இது ஆதிக்யமுள்ளது, மத்யஸ்தமாகநின்று தந் வைபவத்தை உபதேசிக்கையாலே இது மந்தமதிகளுக்கும் விஸ்வஸநீயம்.

(௪உ) கீதை மோக்ஷசாஸ்த்ரமேயாகிலும், அதற்கு உதிக்கிறபோ து அந்யார்த்தமாக உதித்ததுறையுண்டு. திருவாய்மொழி க்கு மோக்ஷார்த்தமாகவே உதித்த ஏற்றமுண்டு.

(௪௩) அர்ஜுநன் யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனனமாத்ர மொழிய, ஈசித்ரு தர்மபர்யந்தம் உபதேசம் ஸப்ரயோஜனமாயிற்றில்லை அங்கு; அது ஸப்ரயோஜனமாயிற்று இங்கு.

(௪௪) அதில் விதிமாத்ரம் ப்ரதிபாத்யம்; இதில் விதி, அநுஷ்டா னம் இரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கும்.

(௪௫) ஆக கீதையில் இதுக்குண்டான ஆதிக்ய ஹேதுக்கள் சொல் லிற்றாயிற்று.

(சசா) ஸம்ஸாரிகளோடும், க்யாநிகளோடும், சர்வக்யனை ஈச்வர ஞேடும் வாசியற, ஸர்வருக்கும் வேண்டும் அம்சங்களை, இவர் உபதேசித்துத் திருத்துவர்.

(சஎ) ஆக அறிவுகேடரை உபாயத்தில் மூட்டுவர் ; உபாயத்திலே ஊன்றுவாரை ப்ராப்யபரராக்குவர்.

(சஅ) ப்ராப்யத்தில் இழிந்தவர்களுக்கு ஆழங்கால் அறிவிப்பர்; ப்ராப்தியை உண்டாக்கும் அவனுக்கு த்யாஜ்யத்தை அறி விப்பர்.

(சகூ) ப்ரதம சரமோக்தரான, அந்ய ஸர்வக்யர்களுக்கு, ஹிதா ஹிதங்கள் பலகாலும் சொல்லுவர்.

(ருo) தம் உபதேசத்தாலே பகவத் பக்தியை ஜனிப்பிப்பது, தத் சம்பந்தமடியாக அவர்களைவிட மாட்டாதே திருத்தித்தம் மோபாதி பகவத் அநுபவ பரராக்க வேணுமென்கிற க்யா நம், இதற்கு ஹேது.

(ருக) க்யாந, ப்ரேமங்கள் இரண்டும், பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வத் தை யொழிந்திராது.

(ருஉ) இவரை அவன் தனக்கு ஆத்மாவாக நினைத்திருக்கிற ஆகா ரம், இவர் பாசுரத்தில் தோன்றும்.

(ருங) இவருக்கு ஈஶ்வரனிடத்தில் சந்சிஷ்யத்வம் பரிபூர்ணமா யிருந்த ஓபாதி, அவனுக்கும ஆசாரியத்வம் இருந்தது.

(ருச) இவருக்கு ஈஶ்வரன் கைவிட்டவர்களையும், திருத்தியல்லது நிற்கமாட்டாத கரைபுரண்ட காருண்யம்.

(ருரு) இவருக்குள்ள குணங்கள் எம்பெருமானுக்குமே உண்டு.

(ருசா) இப்ரபந்தத்தில் அந்வயித்தவர்களை த்தனக்கு ச்சேஷிக ளாய் நினைதிருக்கையால ஸ்பலமாயிற்று.

(ருஎ) உபதேச சுத்தியாலே ஸர்வரும் திருந்தி, இவருடைய இழ வுகளெல்லாம் தீர்ந்த தென்று கொள்ள வேண்டும்.

(ருஅ) இவருடைய பரோபதேச விஷயங்களும், உபதேச, ஹே துக்களும், உபதேச ஸாபல்யமும், உபதேசந்தான் அநுப வத்தை விட்டிராதென்பதும், சொல்லிற்று.

(ருகூ) இவர் ப்ரபந்தம் நாலும், ரஹஸ்ய த்ரயார்த்த ப்ரதி பாதக மாயிருக்கும்.

(௬0) (அ) "உயிரளிப்பான்" என்று ப்ரணவத்தில ப்ரதமாக்ஷர மான அகாரத்தில, தாத்வர்த்தமான பகவத் ரக்ஷகத்வத் தையும், "அடியேன்" என்று தத்ரக்ஷ்யபூதமாயச் சதுர்த்தி உகாரங்களில சொல்லுகிறபடியே, தத்வயாஹ சேஷ மாய், பரகர்த்தேபரமாய, கயா நாநந்த லக்ஷணமாக த்ரிதீயா க்ஷரமான மகாரத்தில சொல்லப்படுகிற ஆத்ம ஸ்வரூபத் தையும், ப்ரதமாக்ஷரத்தில சதுர்த்தி ஸமபர்த்தானத்திலே யாய ப்ரணவத்துக்கு ஆத்ம சமர்ப்பணமும் அர்த்தமா கையாலே, விரோதி பயத்தாலே கலங்கின தசையிலே (ஆ) "அடியேனடியாவியடைக்கலம்" என்று அந்த ஆத்ம சமர்ப்பணத்தையும், (இ) "திருமால்திருப்பேர்வல்லா ரடிக் கண்ணிசூடியமாறன்" என்று ப்ரணவோக்தமான பகவ தநந்யார்ஹ சேஷத்வம் ததீய சேஷத்வ பர்யந்தமா யிருக் குமென்று நமஸ்ஸில ஆர்த்தமாகச் சொல்லப்படுகிற ததீய சேஷத்வத்தையும், (ஈ) "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்" (உ) "யாதானுமோரா க்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும்" என்று சஷ்ட யந்தமான மகாரத்தால சொல்லப்பட்ட அஹங்கார மமகா ரங்களாகிற அநாத்மந் யாத்ம புத்தியாதி ரூபாவித்யையை யும், தத்கார்யமான அக்ருத்திய கரணாதிகளையும், தத்காரி யமாய்வரும் தேவ மநுஷ்யாதி ரூபமான ப்ரக்ருதி சம்பந் தத்தையும், (ஊ) "வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்து அழுந் தார்" என்று தன் நிஷேதவா சியான நமஸ்ஸாலே சொ

(அ) உயிரளிப்பான் (இயற்பா-திருவிருத்தம், ௯-பாட்டு.)

(ஆ) அடியேனடியாவியடைக்கலம். (இயற்பா - திருவிருத்தம், அ௫-ம பாட்டு.)

(இ) திருமால்திருப்பேர் வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன் (இயற்பா- திருவிருத்தம், ௧00-ம பாட்டு.)

(ஈ) பொய்ந்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடம்பும் (இயற் பா-திருவிருத்தம், க-ம் பாட்டு.)

(உ) யாதானுமோராக்கையில் புக்கங்காப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும் (இயற் பா-திருவிருத்தம், ௯௫-ம் பாட்டு)

(ஊ) வன்சேற்றள்ளல் பொய்ந்நிலத்தே (இயற்பா. திருவிருத்தம் ௧00-ம பாட்டு.)

ல்லப்பட்ட அவித்யை முதலாக ஸம்ஸாரகர்த்தம மீறாக உள்ள விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே, ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேச்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாய்க் க்யாநாநந்த லக்ஷணமாய்த் ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஸம்ஸார ஹேது பூதாவித்யாதிகளான விரோதிகளுடைய நிவர்த்தியையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவிருத்தம், ப்ரதம, மத்யம, பதங்கள் இரண்டோடும் சேர்ந்திருக்கையாலும், (அ) "**நாமனையுந்தித்தனிப்பெருநாயக**" என்று துடங்கி (ஆ) "**எம்பெருமாமாயன்**" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, நாராயணபதத்தில் சொல்லப்படுகிற உபய விபூதி யுக்தமான ப்ராப்யவஸ்துவையும், (இ) "**தனிமாத்தெய்வத்தடியவர்க்கினிநாமாளாகவேயிசையுங்கொல்**" என்றும் (ஈ) "**ஊழிதோறூழி யோவாதுவாழியவென்றுயாந்தொழவிசையுங்கொல்**" என்றும் அந்தப்பதத்தில சதுர்த்தி அர்த்தமான பலஸ்வரூபத்தையும், காட்டுவதால் இவர் ப்ரபந்தங்கள் திருமந்த்ரத்தோடுசேரும். (உ) "**நெறிகாட்டிநீக்குதியோ**" என்று உபாயாந்தரங்களைக் காட்டி என்னை அகற்றப் பார்க்கிறாயோ வென்கையாலே "**ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய**" என்கிற உபாயாந்தரங்களினுடைய பரித்தியாஜ்யதையும் (ஊ) "**வெங்கோட்டேறேழுடனேகொன்றானையே மனத்துக்கொண்டு**" என்று "**மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ**" என்கிற மாநஸா த்[illegible]யவஸாய ரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும், (எ) "**சீராரமனத்தலைவன்**

(அ) தாமனை யுந்தித் தனிப்பெரு நாயக (இயற்பா-திருவாசிரியம், க-ம் பாட்டு.)

(ஆ) எம்பெருமாமாயன் (இயற்பா-திருவாசிரியம், எ-ம் பாட்டு.)

(இ) தனிமாத்தெய்வத்தடியவாக்கினி நாமாளாகவேயிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ௩-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ஊழிதோறூழியோவாது வாழியவென்று யாந்தொழவிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ச-ம் பாட்டு.)

(உ) நெறிகாட்டிநீக்குதியோ (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, கூ-ம் பாட்டு)

(ஊ) வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றானையேமனத்துக்கொண்டு (இயறபா-பெரியதிருவந்தாதி, சஅ-ம் பாட்டு.)

(எ) சீராரமனத்தலைவன் (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, உ௫-ம் பாட்டு.)

துன்பத்தை மாற்றினேன் வாேனரினந்தலைவன் நன்னாறல் யான்" எனறும "அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷ யிஷ்யாமி" எனறு உபாயபூதன் பணணும ஸாவபாபவி மோசநததையும, விரோதிகளானவை போனவிடம தெரி யாதபடி தன்னடையே விடடுபபோயிற் றெனகையாலே "மாசுச:" என்கிற பதததாலே பலிதமான நிாபரபவாநு சந்தானத்தையும சொலலுகையாலே, திருவநதாதி சரம சுலோகத்தோடு (அ) சேரும

(சுக) திருவாயமொழி பதது பததாலும த்வயததின் (ஆ) பததா ததஙகளும் விசதம, அவையாவன.—

க. ஸ்ரீய:பதித்வமும்.

உ. நாராயணத்வமும்.

ந. நாராயணனுடைய ஸர்வலோக சரண்யமான சரணா விந்த யுகளமும்.

ச. அதினுடைய ப்ராபகத்வமும்.

ரு. சேதனகதமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநா கர்ப்ப விச்ரம் பமும்.

சு. லக்ஷ்மீதத்வல்லபநுடைய நிகிலாத்ம கைங்கர்ய ப்ர தாநார்த்த நித்திய ஸம்பந்தமும்

எ. கைங்கர்ய ப்ரதிசம்பந்தியான ஈச்வரனுடைய நிரதிசய போக்யதையும்.

அ. ஸர்வஸ்வாமித்வமும்.

கூ. நித்யகைங்கர்யமும்.

க0. கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணமும்.

(அ) சரமஸலோகம் இரணடுவாகயமாய, பதினொரு பதமாய், முபபதநி ரணடு திருவக்ஷரமா யிருக்கும.

ஸாவதாமான் பரிதயஜய மாமேகம் சரணமவரஜ
அஹநதவா ஸாவபா பேபயோ மோக்ஷயிஷயாமிமாசுச..

(ஆ) தவயம இரண்டுவாக்யமாய, ஆறுபதமாய் இருபததைநது, திருவக்ஷ ரமாயிருககும். அதில பூாவவாக்யம் பதினைநது அக்ஷரமுளளதாயும உததர வாகயம பததக்ஷரமுளளதாயு மிருககும.

ஸ்ரீமநநாராயண சரணெள சரணம பரபததியே
ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:

(௬௨) மந்த்ர ச்லோகங்களில் சுருக்கமான அர்த்த விசேஷங்களை த்வயத்திலே விவரிக்குமாறுபோலே, பூர்வ ப்ரபந்த த்ரயத்திலும் சங்கரஹேணசொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், இருபது திருவாய் மொழியில ப்ரதிபாதித்து, மற்ற எண்பதில் அதை விஸ்தரித்து, உபேயம் ஒன்றுமே, இதற்கு ப்ரமேய மென்று சொல்லும்.

(௬௩) மற்றும் வேதாந்த சங்க்ரஹ தாத்பரியங்களான அர்த்தங்கள் பலவும் இவற்றிலே உண்டு.

(௬௪) லோகத்தைத் திருத்தக்கோலுகிற ஸர்வேஶ்வரன் நினைவாலே, சர்வ லக்ஷணோ பேதமாய்த் தலைக்கட்டின ப்ரபந்த மாலையாலே, மங்களாசாரங்களும், கோல் விழுக்காட்டாலே பலித்தன.

(௬௫) வாச்சியனை ஈஶ்வரனோடு பல படியாலும் சாம்யத்தை உடைத்தாகையாலே, அவன்தான் லோகரக்ஷணார்த்தமாகப் பத்தவதாரமாய் அவதரித்தாற்போலே, இதுவும் லோக ரக்ஷணார்த்தகமாகப் பத்து பத்தாக அவதரித்தது.

(௬௬) ஆயிரத்தையும் சேரச்சொன்னது, பத்துக்கள் தோறும் வெவ்வேறு கருத்தாயும், ஆயிரத்துக்கும் சேர ஒருகருத்தாயும் இருக்கும்படி நினைத்து.

(௬௭) பாட்டுகளுக்கு க்ரியையிலும், பத்துப்பாட்டுக்கு நிதானஞ் சொலலும் பாட்டிலும், தாத்பர்யமா யிருக்குமோ பாதி, நூறு பாட்டுக்கும், பரோபதேச பரமான பத்துப் பாட்டிலே, தாத்பர்யமா யிருக்கும்.

(௬௮) பகவத்பரங்களாயும், தத்பக்தரான ஜீவபரங்களாயும் அவ், வக்குணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறவை ஆச்ரயணவிஷயத்தையும், ஆச்ரயண கர்த்தாவையும், சொல்லுகிறதாகையாலே, ஆச்ரயணவிதிக்குச் சேஷங்கள் இத்தனை.

(௬௯) பரத்வாதி குணவிசிஷ்டனான ஈஶ்வரன், தமக்குப் பண்ணிக்கொடுத்த பேறுகளைப் பலரும் அறிந்து, வாழவேண்டுமென்று பத்து பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார்; எங்ஙனேயென்னில், ஈஶ்வரன் தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அஜ்ஞானத்தை ப்போக்கி ப்பக்திரூபா பந்நஜ்ஞானத்தை த்தந்து, இன்னும் இவர்நம்மை விஸ்மரிக்கக்கூடும்

என்று தனபக்கல அவனுக்குண்டான ஸ்நேஹத்தாலே நிரந்தரவாசம்பண்ண, அத்தாலே ஸமசய விபர்ய விஸ்மருதி ரஹிதமான தத்வஜ்ஞானத்தை உடையரான ஆழ்வார், அவனுடைய குணங்களைத் தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே அநுபவிக்கவொண்ணாமையாலே, ஸம்ஸாரிகளையும் பார்த்து, த்யாஜ்யமான ஸம்ஸாரத்தின் தோஷத்தையும், உபாதேயமான பகவத்விஷயத்தின் குணத்தையும், தம்பஜநப்ரகாரத்தையும், பஜநாலம்பநமான மந்த்ரத்தையும், உபதேசித்து, பஜனீயனுனவனுடைய சவுலப்யம், அபராத ஸஹத்வம், சீலவத்தை, ஸ்வாராத்யதை, ஆச்ரயணரஸ்யதை, ஆர்ஜவம், சாத்மிய போக ப்ரதத்வம், ப்ரபத்தி பரிகர்களுக்கு ஓக்க முகம் காட்டும் சாம்யமாகிற குணங்களைத் தரிசிப்பியாநின்றுகொண்டு, அவ்வழியாலே பஜநத்தினுடைய சுகரத்வ ரஸ்யதைகளையும், பஜிக்கவே ஸர்வபலங்களும் சித்திக்கு மென்னுமதுதையும், பஜநோபகரமத்திலே பஜநவிரோதிகளடைய நசிக்குமென்றும் அதனையும் அறிவித்து, அனபின்பு ஸ்ரீகீதையில அவன் அருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்திலே நின்று, தேவதாந்தரங்கள் பக்கல பரத்வ சங்கா நிவர்த்திபூர்வகமாக அவனவிஷயமான ஜ்யாநத்தைக்கொண்டு, அவன்பக்கலிலே அநந்ய ப்ரயோஜந பக்தியைப் பண்ணுங்களென்று, தமக்கவன் மயர்வற மதிநலமருளினபோலே, தாமும் இவர்களுக்கு அஜ்ஞாநநிவர்த்தி பூர்வகமாக ஜ்யாநபக்திகளை உபதேசத்தாலே யுண்டாக்கிப் பஜநத்திலே மூட்டுகிறார்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

௨-ம் ப்ரகரணம்.

(க) முதல்பத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் மயர்வற மதிநலம் அருளி னாற்போலே, சம்சாரிகளுக்குத் தம்முடைய கிருபையாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த விஷயமான அஜ்ஞாநத்தைப் போக்கி, ஜ்ஞாநபக்திகளை யுபதேசித்துப் பகவத் பஜநத் திலே மூட்டுகிறார்.

(உ) இரண்டாம்பத்தில், ஸர்வகாரண பூதனான ஸர்வேச்ரன் கீழில் பத்திலே தமக்கு அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபநம் பண்ண, வவ னாலே தத்தஜ்ஞாநரான இவர், அந்தஜ்ஞாநத்திற்குப் பல மான மோக்ஷத்தை அப்போதே பெற வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுப் பெருமையாலே, யவஸந்நராக ; இவருடை ய வவஸாத மெல்லாம் தீரும்படி அவன் வந்து சம்ச்லேஷி த்து, அந்த ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்தப்ரீதியை யுடையனாய், அந்த ப்ரீதி இவர் ஒருவர் அளவில் பர்யவஸியாதே இவ ரோடு பரம்பரையாய்ச்சம்பந்தமுடையா ரளவும் வெள்ள மிட்டு, அந்த ப்ரீதியாலே பரம புருஷார்த்த லக்ஷண மோ க்ஷத்தை இவற்கு அவன் கொடுக்கத்தேட, அந்த மோக்ஷத் தை அவனுடைய சேஷித்வத்துக்கும் தம்முடைய சேஷத் வத்துக்கும் அநுகுணமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்தவர், ஆஶ்ரயணீ யனான அவனுக்கு க்கீழ் உக்தமான பரத்வத்தை நிலைபெறு த்துவனவான லக்ஷணங்களை வெளியிட்டு, ததநுகுணமான வசந ப்ரத்தி யக்ஷங்களையும் தரிசிப்பித்து, ஆஶ்ரயிப்பார் க்கு ருசி பிறக்கைக்காகத்தியாஜ்ய மான ஸம்ஸாரத்தினு டையதுக்கமும், ப்ராப்யமான மோக்ஷத்தினுடைய ஆநந் தமும், ஸம்ஸார நிவர்த்தி பூர்வக மோக்ஷ ப்ராப்திக்கு உறுப்பான சாதநத்தினுடைய ரஸமும், முன்னாக விதிக்

கிற சகுண ப்ரமஹோபாசநததை நிஷித்தா நுஷ்டானங்க ளுடைய த்யாக பூர்வகமாக க்ஷேத்ரவா ஸாத்யங்களுக்கு டனே கூட்டுகிருர்.

(௩) மூன்றும்பத்தில், இப்படித தமமுடைய உபதேசத்தாலே நிஹீந தரதையாலே ஸவவருததியாகச் சொல்லப்பட்ட அப்ராபத விஷய சேவையை மாற்றி, இவ்விஷயத்தைச் சேவிப்பா னென்றும, எததைபபற்றி இவவிஷயததைச சேவிக்கப்படா தொழிகிற தென்றும, விதிக்கும்படி ப்ரா பதமான இவவிஷயததிலே தமமுடைய வாசிக வ்ருத்தி யிலே மூட்டுகிருா

(௪) நாலாம்பத்தில், பரயோஜநாந்தர, தேவதாந்தர, பாஹ்யகு துர்ஷ்டி மதங்களில விரகதி பூர்வகமாக, ஆச்ரயணத்தை ருசிப்பிக்கிருா.

(௫) அஞ்சாம்பத்தில், ப்ராபய வைலக்ஷண்யத்தை விஷயீகரி த்த பக்தியை உபதேச முகேந உண்டாககிருர்

(௬) ஆறும்பத்தில், தமமுடைய உக்தியாலும, அநுஷ்டாநத் தாலும, தமக்கிந்தச சித்தோபாயததிலுண்டான நிஷ்டை யை ப்ரகாசிப்பிக்கிருா.

(௭) ஏழாம்பத்தில், ப்ராப்யததினுடைய அவதி ந்தீயவிஷயமே ன்றும ப்ராபகததினுடைய அவதி அர்ச்சாவதார சுலபனு னவனே என்றும இவவார்த்தையைத் தமமுடைய உக்தியா லே வெளியிட்டருளுகிருா.

(௮) எட்டாம்பத்தில், ப்ராபயமாக உபதேசித்த அர்ச்சாவதார பூமியே, துகக நிவர்த்தகமு மெனகையாலே, ப்ராப்யமான விஷயமே ப்ராபகமென்று தரிசிப்பித்து பிராப்யவிஷயமொ ன்றிலுமே தத்பர ராககுகிருா

(௯) ஒன்பதாம்பத்தில், சேதநருடைய ருசிககநுகுணமான உபா யங்களெல்லா வற்றையும உபதேசித்தாற்போலே, இவ ரும் ப்ராபதி அணித்தான வாறே ஸம்ஸாரிகள் ஒருவரும இழக்க வொண்ணாது என்கிற கருணையாலே, எல்லாம எடுததுரைதது, அவவோருடைய அதிகா ராநுகுணமாக உபாயங்களை யெல்லாம உபதேசித தருளுகிருர்.

(௧௦) பத்தாம்பத்தில், தமக்கு பரதந்த்ரனுய்த் தம்மைப் பரமபதத்திலே கொண்டுபோவதாக அத்யாதரம் பண்ணுகிறவனே, அநாதிகாலம் தம்மை ஸம்ஸரிக்கவிட்டு உபேக்ஷித்திருந்ததற்கு ஹேதுவேதென்று மடியைப்பிடிக்கத் தாமும் விசாரித்து, ஸர்வக்யரான இவ்வருக்குப் போக்கடி சொல்லுகை அரிதென்று, அர்ச்சராதி மார்க்கத்தையும், அங்குள்ள

௧. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
௨. சபரி.
௩. ஸ்ரீஜடாயுவு.
௪. மஹாராஜர்.
௫. வாநரவர்க்கங்கள்.
௬. சிந்தயந்தி.
௭. ததிபாண்டர்.
௮. தயிர்த்தாழி.
௯. கூனி.
௧௦. ஸ்ரீமாலாகாரர்.
௧௧. கண்டாகர்ணன்.
௧௨. ருஷிபத்நிகள்.
௧௩. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்.
௧௪. ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வான்.
௧௫. ஸ்ரீகஜேந்த்ர ஆழ்வான்.
௧௬. சுமுகன்.
௧௭. கோவிந்தசுவாமி.
௧௮. மார்க்கண்டேயன்.

இவர்களாகிற நாநாஜாதிதையாலும், இப்படிப் பதினெட்டாக எண்ணலாம்படி யிருக்கையாலும், பதினெட்டு நாடன் பெருங்கூட்டம்போலே இருந்துள்ளவித்திரளினுடைய ஸத்காரத்தையும், அவ்வழியாலே போய்ப் பெறும் ஸ்வசரண கமல ப்ராப்தி பரியந்தமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அதுமானஸா நுபவ மாத்ரமாய்ப், பாஹ்ய கரண யோக்யமல்லாமையாலே, அத்தை யதாவாக ப்ராபிக்க வேண்டுமென்றுபதறி, அவனுக்கு அறுக்கவொண்ணுத திருவாணையிட்டுத்தடுத்து, அது பெருவாணை யல்லாமைக்கு ஹேதுக்களையும் சொல்லும்படியான தம்முடைய பரம பக்தியெல்லாம், குளப்படி யாம்படியான அபிநிவேசத்தோடே வந்து, தம்முடைய தாபங்களைப்போக்கின ப்ரகாரத்தை வெளியிடுகிருர்.

(௧௧) ஆர்த்தி பரம்பரை யை விளைத்து பரமபக்தி பரியந்தமான அதிகார பூர்த்தியை உண்டாக்குகையே ப்ரதானம்.

(௧௨) பரம ஆர்த்தியாலே யிறே ப்ரபத்தி யதிகாரம் பரிபூர்ணமாவது ; ஆகையாலே ஹேத் வந்தாங்க ளெல்லாம் அப்ரதானங்கள்.

(கநூ) ஆசைப்பட்டபடியே, அர்சசிராதி கதியாலே தேசவிசேஷததிலே போயப பகவத ஸவரூபாதிகளைப பரிபூர்ணாநுபவம பண்ணுகிற, நிதய சூரிகள திரளிலே கூடி யிருநதாராக ததரிசிதது பபேசின "சூழ்விசும்பணிமுகில" பூாணமான பாக்யானம்.

(கச) பகதியினுடைய சரமாவதி யானது பாமபக்தி.

(கரு) சாக்ஷாத கரித்தவனை அப்போதே கிட்டி அநுபவிககப்பெருவிடில முடியும்படியான பரம பகதி ப்ராப்ய அவஸ்தையாகவும சொலலபபடும

(கசு) கயான பரதமான பகவத் ப்ரஸாதமே மோக்ஷ பாநமெனபது இப்ரபந்தத்துக்குத் தாத்பரியம்

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம.
அழகியமணவாளபபெருமாளநாயனார்திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம
அணணன்திருவடிகளேசரணம.

தந்தருள வேணும் தவததோர தமபபனைய
வந்தமு மெமபை மணவாளா—சிநதையினுல
நீயுரைதத மாறன் நினைவின பொருளனைததெலல
வாயுரைதது வாழும வகை.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரகம்.

அநுபந்தம்.

(க)

திருவாய்மொழி பாட்டுகளின் விஷயஸூசிகை.

க - ம் பத்து.

பகவத் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த மென்றறுதியிட்டார்.

க - ம் திருவாய்மொழி—உயர்வு

எம்பெருமானது கல்லியாண குணங்களையும் பர்த்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

க. கல்யாணகுண யோகத்தையும் நித்தியவிபூதி யோகத்தையும், விக்ரஹவை லக்ஷண்யத்தையும், சொல்லுகிறார்.

உ. இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்கிறார்.

ரு. நித்யவிபூதியோபாதித நியத்வாகாரத்தாலே அவனுக் கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவித்தார்.

ச. அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநமென்றார்.

ரு. அதினுடைய ஸ்திதியும் அவனதீனையென்றார்.

சா. ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீனமென்றார்.

எ. சரீர சரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம்ஜகத்துக்கும் ஈஶ்வரனுக்கு முண்டாகையாலே இதற்கும் அவனுக்கும் சொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தனம் சரீராத்மபாவ மென்றார்.

அ. குதருஷ்டிகளை நிரசித்தார்.

௯. சூன்யவாதியை நிரசித்தார்.

க0. வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் அன்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடு

அப்படிப்பட்ட பரத்வத்தில ஸகலரும ப்ரீதிபத்திபண்ணி உஜ்ஜீவியுங்களென்றருளிச்செய்கிறா

க. வ்யதிரிக்தவிஷயங்களைவிட்டுச் சர்வேஶ்வரன பக்கலிலே ஆத்மாவை சமாப்பிக்க இசையுங்கோ ளென்றா.

உ. வ்யதிரிக்த விஷயங்களினுடைய தோஷதாசங்ம பண்ணவே விடலா மென்றா.

ங. த்யாஜ்யாம்ஶத்தைச்சுருங்க வருளிச்செய்தார.

ச. பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச் செய்தார.

ரு. பற்றுமிடத்தில வருமந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச் செய்தார.

சா. அவனசங்கஸ்வபாவ னென்றா.

எ. சம்பந்தங்யாங்ம உண்டாகவே பொருந்தலாமென்றா.

அ. வேறுபகரணம தேடவேண்டா அவனதந்த கரணங்களை அவனுக்காக்க வமையுமென்றா.

கூ. அப்படிசெய்யவே பஜநவிரோதிகள தன்னடையே விட்டுப்போமென்றா.

கய. பஜநத்துக்காலம்பனமானமந்திர மின்னதென்றா. இதுதான் வாய வந்தபடிச் சொல்லிறென்றலல, சேதனருடைய ஹிதநநுகூலி டாக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதென்னுதல, அன்றிக்கே இது தான ஹிதத்மமா யிருப்பதொன்றுகையாலே யெப்போது மொக்க கவோரப்படுவதொன றென்னுதல.

கக. நிகமத்தில,பகவத்குணங்களைத் தொடுத்தவாயிரந் திருவாய்மொழியினு மாராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவைதன்னை நெஞ்சிலே சேரென கிறா.

ங - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடை.

ஸர்வேஶ்வரனை அதிநீசனுன சேதநன ஆஶ்ரயிக்கும படி எங்ஙனேயெனில, அடியார்களிடத்தில அவ னுக்கிருக்கும சௌலப்யகுணத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. ஈஶ்வரன சுலபனென்றா.

உ. கீழ்பர ஸத்தமான சௌலப்யத்தை ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய தார.

ங. அவனுடைய வவதாரரஹஸ்யம் ஒருவர்க்கும அறிய நிலமல்லவென்றா.

௪. அப்படிகள்தான் ஆஸ்ரிதருக்கு அறியலாம் அநாஸ்ரிதருக்கு அறியப் போகாதென்றார்.

௫. இப்படிப்பட்டவனை அவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்றார்.

௬. ஆஸ்ரயணீயவஸ்து இன்னதென்றும் ஆஸ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் இன்னதென்று மருளிச்செய்தார்.

௭. நீங்கள் மந்தாயுஸ்ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது கடுகவாஸ்ரயியுங்களென்றார்.

௮. ஆஸ்ரயிக்கவே விரோதிகள் அடங்கலும் நசிக்குமென்றார்.

௯. ப்ரம்ஹேசாநாதிகளுக்கும் காரணபூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார்.

௧௦. இப்படிச் சுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலும் அனுபவிக்கப் பாரிதார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொன்னார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

பிராட்டி தன்மையையடைந்து, ஈஸ்வரனுடைய அபராத ஸஹத்வமே ஹேது வாகக்கொண்டு, பட்சிகளைத்தூது விடுகிறார்.

௧. ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள்.

௨. அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சிலகுயில்களுக்குச் சொன்னாள்.

௩. நான் பண்ணினபாபமேயோ மாளாததென்று சொல்லுங்களென்று சிலவன்னங்களை யிரந்தாள்.

௪. சிலவனறில்களைப் பார்த்து என்தசையை அங்கே சென்று சொல்ல வல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்றாள்.

௫. சிலகுருகுகளைப் பார்த்துத் தன்னுடைய நாராயணத்வம் ஒருவாய்ப் போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்களென்றாள்.

௬. ஒருவண்டை குறித்துத் தம்முடைய நாராயணத்வத்துக்கு ஒரு ஹாநி வாராமே யெங்கள் சததையுங் கிடக்கும் படி இததெருவே யெழுந்தருளச் சொல்லென்றாள்.

௭. ஒரு கிளியைக்குறித்து இத்தலையில் அபராதத்தையே பார்க்குமத்தனையோ; தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருக்கால் பார்க்கச் சொல்லென்றாள்.

அ. தானுருவினவாறேமுன் கையிலிருந்த பூவையும் முருவ நானே முடி யாநின்றேன் நீயுனக்கு ரக்ஷகரைத் தேடிக்கொள்ளென்றாள்.

கூ. ஒருவாடையைக் குறித்து என்தசையை அங்கே சென்றறிவித்தால் அவன் " நமக்கவள் வேண்டா " என்றானாகில் என்னை வந்து முடிக்கவேணு மென்றிரந்தாள்.

கo. தன்னெஞ்சைக் குறித்து நங்கார்ய மோராறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை விடாதே கொள்ளென்று போகவிட்டாள்.

கக. நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

ச - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

(ஸ்வாபதேசம்.)

க. ஆசாரியனுடைய க்யாதவைபவத்தை அருளிச்செய்தார்.

உ. மதுரபாஷியா யிருக்குமென்றார்.

ந. சாராசார விவேகஜ்ஞனென்றார்.

ச. விக்ரஹசவுந்தரியத்தை யநுசந்தித்தார்.

ரு. நினைத்தது கிட்டுமளவும்சலியாத சுத்தஸ்பாவ னென்றார்.

சா. பகவதேகபோகனாயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய்க் கம்பீர ஸ்வபாவனுமா யிருக்குமென்றார்; மதுகரமிறே.

எ. தான் ஸர்வஜ்ஞனாகிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கல்கேட்ட வார்த்தையல்லது அருளிச்செய்யானென்று அவனுடைய ஆப்தியை அநுசந்தித்தார்.

அ. ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்திரை யென்றார்.

கூ. ஆசார்யசம்பந்தமாத்ரமே சத்தாதாரகம், இதர ஸ்பர்சம் சத்தாபாதக மென்கிறார்.

கo. இப்படி க்யாதவானுமாய் மதுரபாஷியுமாய்ச் சாராசார விவேகஜ்ஞனுமாய் தர்சநீயனுமாய்ச் சுத்த ஸ்வபாவனுமாய் க்ருபாகாம்பீர்யங்களையு முடையவனாய்ச் சிரோபாசித சத்வ்ருத்த சேவ்யனுமாய் ஸச்சிஷ்ய னுகையாலே; யேவம்பூதனான ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய் இதரஸ்பரிசமும் தனக்குப் பாதகமாய் இப்படிச் சதாசார்ய சேவை பண்ணுகையாலே பகவத் கைங்கரியத்திலே ப்ரவணமாய் "நின்னிடையே னல்லேனென்று நீங்கி ஓர்கோலநீல நன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பானுண்மலர்ப்பாதம்" அடைந்தது தன் திருவுள்ளமென்று தலைக்கட்டினார்.

ரு - ம் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

ஈஶ்வரன் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே, ஆழ்வாருடைய விச்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் சேர்த்துக் கொண்டதை யருளிச்செய்தார்.

க. "அயோக்கியன்" என்றகன்றூ.

உ. அகலுகைக்குத்தானு மதிகாரியல்லே னென்றூ.

ங. சீலகுணத்தைக்காட்டித் துவக்கத் துவக்குண்டாா.

ச. அகலவோட்டுவாகளோ உடையவர்கள் என்றூ.

ரு. உடைய உன்திருவடிகளைக் கிட்டும்படி பாாத்தருள வேணுமென்றூ.

சு. அவன் அனைக்ஷணம் தாழ்க்கமுடியப்புகா நின்றே னென்றூ.

எ. அவ்வளவிலவன் வரக்கொள்ள, அயோக்கியனென் றகன்றூ.

அ. திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணையோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷம் தாரகமென் றூனவன்.

கூ. அப்படியல்ல இது நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானே நமக்குத் தாரகமென்றூ.

க0. தம்மை இசைவித்துப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கத்தொடங்கினு னென்றூர்.

கக. நிகமத்தில், கறறூர்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூ.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

ஈஶ்வரனிடத்தி லிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதை யறியாமல், ஆத்மாக்கள் நரகத்தையடைவத நியாயமென்று, ஈஶ்வரன் துராராத்யனன்று, எல்லாரு மாஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்க ளென்றூர்.

க. ஆஶ்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யநியதியில்லையென்றூ.

உ. அதிகாரிநியதியில்லை யென்றூ.

ங. தம்முடைய கரணத்ரயமும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடியை அருளிச்செய்தாா.

ச. நித்யஸூரிகளைப்போலே அதுதானே யாத்ரையாயிற் றென்றூர்.

ரு. தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப்பற்றினூக்கு, அவன்நிரதி சயபோக்யனென்றூர்.

சு. இப்படி போக்யபூதனனவனை விட்டு ப்ரயோஜனத்தைக்கொண் டகலுவதே! யென்று ப்ரயோஜனும் தரபரனை நிகாஹித்தாா.

எ. இவனையே ப்ரயோஜனமாகப் பற்றினூக்குக் காலக்ஷேப மின்னதென்றூர்.

அ. பராபதிவிரோதிகளையு மவனன்றே போககுமெனறா.

கூ. இதுகூடுமோ! வென்று ஶங்கையாக, வெறுமவனபடியையோ பாரப பது, அருகிருககிறாபடியையும பாாககவேணடாவோ வெனறா.

க0. இவாகள எததனைகாலமகூடி விரோதிகளைபபோககுவதெனன, க்ஷண காலததிலே யெனறா

கக. நிகமததில், இததிருவாய்மொழியை அபயசிக்கவே ஸமஸரிக்கவேண டாவெனறா

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவி

ஸ்ராராதயனன ஈஶவரனுடைய ஆராதனமும் ஸ்வரூப மாயிருககு மெனறருளிச் செயதா॥

க. கேவலரை நிநதிததா.

உ. அநநயபரயோஜநா திறததிலிருககுமபடியைச் சொனனா.

ங. இவவிரணடுகோடியிலும் நீராரெனன, உன்னை அனுபவியாநிற்க விரோ திகழிநதவன, நானெனறா.

ச. எனனை இவவளவாகப புகிரநிறுததினவனை, எனன ஹேதுவாலே விடு வதெனறா.

ரு. திருவாயபபாடியில் பெண்கள கிருஷ்ணனை விடுமனறனறே! நானவ னை விடுவதெனறா

சா. அவனதான விடிலோவெனன, அவன்போக்கை யிசையேனெனறா.

எ. நீதாம் விடிலோ வெனன, அவனெனனைப போகவொட்டா னென் றா.

அ. இநநாளவரைபோக விட்டிலனறேவெனன, நபபினனைப பிராட்டிபுருஷ காரமாகபபறறின வெனனை, இனியவனறேலும விடவொணணாதெ னறா.

கூ. இப்ரஸங்கந்தானெனன, ஒரு நீராகக்கலந்ததனை யொருவராலும பிரிக கவொண்ணா தெனறா.

க0. அவனுடைய கல்யாணகுணஙகளை ஸாவகாலமு மநுபவிதது ஶரய முடையே னல்லேனென்றா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசித்தாாக்குப பலஞ்சொல லித தலைக்கட்டினா

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஒடும்.

ஸ்வரூபமான ஆச்ரயணமுடைய ஈச்வரன், கரண த்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாத சேதநரிடத்தில, ஆர்ஜவகுணத்தோடே ஆச்ரித ஸம்ச்லேஷம் பணணிக்கொண்டிருப்பரென்று அருளிச்செய்தார்.

க. நித்ய விபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும்படியை அருளிச் செய்தார.

உ. லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன் செவ்வையனுய்ப் பரிமாறும் படியை அருளிச் செய்தார.

ந. இரண்டு விபூதியிலுள்ளாரக்கும் முகங்கொடுக்கைக் காகத்திருமலையிலே நிற்கிறபடியை அருளிச்செய்தார.

ச. அவ்வாரஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தார.

ரு. நானவன் குணங்களை விரும்புமாப்போல அவனு மென்தேஹத்தை விரும்பா நின்றுனென்றுர.

சு. என்னுடைய தேஹத்தினளவன்றி என்னுடைய வாத்மாவையும் கைக்கொண்டானென்றுர.

எ. அவ்வளவுமல்ல நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணிஞனென்றுர.

அ. என்னைச் சுட்டி அவன்பிறந்த பிறவிகளுக்கு முடிவில்லை யென்றுர.

கூ. இப்படிப் பிறந்த பிறவிகள்தோறுந் தன்னை ஸ்வாயத்தோடே வந்தவதரித்தானெனறுர.

க0. அவனுடைய ஆரஜவகுணத்தைப் பேசும்போது வேதமே பேசவேண்டுமென்றுர.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போது மொக்கவறு சந்திக்கப்படு மென்றுர.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

ஆர்ஜவகுணுநுஸந்தானம் பண்ணின தம்மிடத்தில், ஈச்வரன் ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க, ஸர்வாவயவஸம்ச்லேஷம்பண்ணின அநுபவரஸத்தை யருளிச் செய்தார்.

க. என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்றுனென்றுர.

உ. அதுஸாத்மித்தவாறே அருகேநின்றுனென்றுர.

௩. தமமுடனேகூட நினறுனெனறா
௪. ஓககலையிலே வநதிருநதானெனறா.
௫. நெஞசிலேவநது புகுநதானெனறா.
௬. தோளிலேவநது இருநதானெனறா.
௭. நாவிலேவநது புகுநதானெனறா.
அ கணணுளளே நினறுனெனறா.
௯. நெறறியிலே நினறுனெனறா.
௧௦. திருமுடியிலே நினறுனெனறா.
௧௧. நிகமததில, ஆக இததால தமமுடனே சாநமிககுமபடி கலககையாலே அவனை ஙிரஸாவஹிததா, பலஞசொலலித தலைககட்டிஞா.

௧௦-ம். திருவாய்மொழி—பொருமா.

ஸர்வேஸவரன பணணின ஸாவாஙக ஸமஙலேஷததுக்கு ஹேது வேதாகிலும தமமிடததிலே யுணடோவெனறு விசாரிதது, ஒரு ஹேதுவு மிலலாமையாலே ஈஸ வரனுடைய நிாஹேதுக உபகாரகதவததையு மருளிசசெயதாா.

௧. மேலபரகக அருளிசசெயயப புகுகிறவாததததை ஸஙகரஹேண அருளிசசெயதாா.
௨. பரமபககிக்கும பரிகணனைககு மொககமுககு காடடுமெனறா.
௩. கணடாயே அவனஸவரூப மிருநதபடி நீயுமுன ஸவரூபததுககுசசேர நிறகப பாராயென்றா.
௪. ஸவரூபாநுரூபமாக நெஞசுதொழுதவாறே நெஞசைக் கொண்டாடிஞா.
௫. கீழ "எணணிலுமவரும்" எனறது பலததோடே வயாபதமானபடியை நெஞசுககருளிச செயதாா.
௬. நாமிருவரும இபபடியேநிறகபபெறில நமககொரு அநாததமும வாராதெனறா.
௭. கீழ்இவரஞசினபடியே விடிநதபடிச சொனஞா.
அ. திருநாமஸ்ரவணததாலே தமமுடைய கரணஙகளுககுப பிறநத விகருதியைச சொனஞா
௯. விக்ருதராகாதே மறநதாலோவெனன, மறக்கவொண்ணு தெனறார்.
௧௦. வருநதியாகிலும மறநதாலோ வெனன, எனஹிருதயததிலே இருககிறவனை மறககபபோமோ வெனறா.
௧௧. நிகமததில, கறறாககுப பலஞசொனஞா.

உ - ம் பத்து.

கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

பரத்வ ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்து, அந்த வஸ்து பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷயோகமாக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அது அகப்படாமையால் ஆர்த்திமிகுந்து, ஆழ்வார் தாமொருபிராட்டி அவஸ்தையை யடைந்து, அசேதநங்களையும் திர்யக்குகளையும் தம்மோடே சமதுக்கிகளாக வெண்ணித்தந் நிமித்தமாகப் ப்ரலாபித்ததை யருளிச்செய்தார்.

க. நாரையைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

உ. அன்றிலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

ங. கடலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

ச. காற்றைகுறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

ரு. மேகத்தைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

சா. சந்திரனைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

எ. இருளைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

அ. கழியைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

கூ. விளக்கைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறார்.

க0. மிகவுந்தளர்ந்தவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்ட, இனியென்னை விடாதொழிய வேண்டும் என்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழிகற்றார்க்குப் பலத்தை சொல்லித்தலைக் கட்டினார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்.

இந்தஆர்த்தி போக்குகைக்கு ஈஶ்வரன் ஸாந்நித்யம்பண்ணி நிற்கையாலே, அந்த ஆர்த்தியெல்லாம்போய் ஸகல கல்யாணகுண ஸமர்த்திஹேதுவான பரத்வம், அவதாரத்தி லுண்டென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்தார்.

க. மேல்பரக்க வருளிச்செய்கிற இத்திருவாய்மொழியில் ஆதரத்தைச் சங்ரஹேண வருளிச்செய்தார்.

௨. துக்கநிவர்த்தகனாகையாலும், சீலவானாகையாலும், ஸுகுமாரனாகையா
௩. லும், புண்டரீகாக்ஷனாகையாலும், ஆபத்ஸகனாகையாலும், அக
௪. டிதகடநாஸமர்த்தனாகையாலும், ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளைப் பண்ணு
௫. கையாலும், ஸம்ஹாரமாகிற செயலைச் செய்கையாலும், ஈச்வரா
௬ பிமானிகளாயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோத்ராதிகளாலும், இப்
௭. படி பஹுப்ரகாரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிச்
௮. செய்கிறார்.
௯.
௰.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்.

ஈச்வரன் ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில் ப்ரகாசமாகப் பரத்வத்தையும் அருளிச்செய்து, இந்த பகவதநுபவத்துக்கு ஸம்ஸாரிகள் ஸஹாயரன்றென்று, இதற்கு ஸஹாயபூதரான நித்யஸூரிகளோடே எப்போது கூடப்போகிறோமென்கிற ப்ரார்த்தனையை யருளிச்செய்தார்.

௧. திருவுள்ளத்தைக்கொண்டாடினார்.

௨. அத்தையும் இசைவித்த ஸர்வேச்வரனைக் கொண்டாடினார்.

௩. தம்நெஞ்சிற் பட்டதொரு உபகாரத்தைச் சொன்னார்.

௪. அதற்குப் ப்ரத்யுபகாரமாகவாத்ம ஸமர்ப்பணம் பண்ணி அது தனக்கனுசயித்தார்.

௫. எனக்கு ப்ரதமஸுக்ருதமும் நீயேயானபின்பு உன் திருவடிகளைக் கிட்டினேனேயன்றோ வென்றார்.

௬. இன்றோ கிட்டிற்று தேவரெனக்கு விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணினவன்றே பெற்றேனே யல்லேனோ வென்றார்.

௭. அவனுடைய போக்யதையை அநுஸந்தித்து உன்னைப்பிரியில் தரியேனென்றார்.

௮. இப்படி நிரதிசயபோக்யனானவனை யெளியதொரு விரகாலே லபிக்கப்பெற்றேனென்றாராதல், அன்றியே அநேககாலங்கூடிப்பண்ணி லபிக்கக்கடவ தப்பப்லத்தை அவனைப் பின்சென்று எளிதாக லபித்தேனென்னுதல்.

௯. என்னுடைய ஸகல க்லேசங்களும் போம்படி அநுபவித்துக் களித்தேனென்றார்.

௧௦. இப்படி இவனை அநுபவித்துக்களிப்பார் திரளிலே போய்ப் புகப்பெறு வதெப்போ தென்றூர.

௧௧. நிகமதததில், இத் திருவாய்மொழியைச் சாபிப்பிராயமாக வப்யசித்து நாலுநாளும் நால்வரிருவர் உள்ளார கூடியிருந்து அநுபவிககப் பாருங்கோளென்றூர.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

பிரார்த்தனை சித்தியாதபடியினலே, இந்த ஆழ்வார் ஒருபிரா ட்டி அவஸ்தயை யடைந்து மோஹித்திருக்கையில், அந்த நாயகியினுடைய அவஸ்தையைத் தாய்சொல் லுகிறதாக வருளிச்செய்கிறூர்.

௧. ஆஶ்ரிதா ஆபத்தேச் செப்பேடாக உதவும் ஸவபாவனைவன் இவரு டைய ஆபத்துக்கு வந்து தவுகிறில னென்றூள்.

௨. "விரோதியுண்டே" என்று நினைவாகவாணனுடைய பாஹுவனத்திலும வலிதோ இவள் விரோதி யென்றூள்.

௩. இப்படிச்செய்ய நினைத்த நீர முன்பச்செயலை யென்றிய செய்தீரொன் றூள்.

௪. அது பொறுக்கமாட்டாமல் அது தன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லா னின்ற னென்றூள்.

௫. அவ்வளவிலும் வாராமையாலே நிர்தய னென்றூள் திருத்தாயார.

௬. அது பொறுக்கமாட்டாமல் கெடுவாய் ஆகரத்தில் தகவு மறுக்குமோ அது நங்குறை காணென்கிறளென்கிறூள்.

௭. அவன குணஹானிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ் சிததா னென்றூள்,

௮. உம்மை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றின விவள்படும் பாடேயிது வென்றூள்.

௯. இவள் பேற்றில் நீர செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்றூள்.

௧௦. சேஷித்தது நோக் கொன்றுமே யாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக் கொள்ளீரென்றூள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பலஞ் சொல் லித்தலைக் கட்டினா.

௫-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்து.

இவ்வார்த்தி போகருகைக்கு ஈஸ்வரன ஸம்ச்லேஷிக்கையா லே, அந்தததாபம நிவாததாமய், ஈஸ்வரனுடைய திவ்ய பூஷண திவயாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தை யும நிதய ஸூரிசேவையையும அநுஸந்தித்த தை யருளிசசெய்கிறார்.

க. இவராசைபபட்டபடியே அடியாாகள குழாஙகளோடேவநது கலநத படி சொனனூா.

உ. தம்மோடே கலநதபினபு அவனதிருமேனியும் திவயா வவயவஙகளும் நிறமபெறற தெனறூா.

ங. தம்மோடேகலநது தனசததைபபெறுதல் இல்லையாகி விலலையாமபடி யாய்வநது கலநதானென்றூா.

ச. கீழிவனுக்கு தருஷடாந்தமாகச சொனனவை நோகில்லாமையாலே அவறறைச சிக்ஷித்துச்சோத தநுபவிததாா.

௫. அததானும் உபமானமாக நோகில்லாமையாலே அவற்றைக் கழிதது உபமேயந்தன்னையே அநுபவிததாா.

௬. இபபடி விலக்ஷணனுனவன முக்தன தனனை அநுபவிக்குமாறுபோலே தானென்னை அநுபவிததா னென்றூா.

எ. தமக்காக ராமகிருஷ்ணுத யவதாரஙகளைப் பண்ணினுனெனறூா.

அ அவனை யெனனுறபேச முடியாதெனறூா.

௯. துணைதேடிக்கொணடு திரியவும பேசுகையிலே உபகரமிநதாா.

க0. "இபபடிகளா லெனனேடேகலநத விமமஹாகுணமொனறையும் பேச" எனறுல சாலமிறுக்குடைநதெனறூா.

கக. நிகமததில், இது கறறூாக்குப பலஞசொலலித தலைககட்டினூா.

௬-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ஸாநநித்யம் பண்ணின எமபெருமானிடத்திலே ஆழ்வாா அதிசைசியஞ் செயய, அதைப்பார்தது ஆழ்வாா தம மை விடடுப பிரிவரோ வென்று ஈஸ்வரனதிசங் கை பண்ண, ஆழ்வார் உமமை ஒருககாலும விடத்தககதிலலை யென்ற பின்பு, ஈஸ்வ ரனுக கதிசஙகை நீஙகினதை யரு ளிசசெயகிறூா

க. எமபெருமான "இவா நமமை விடிற செயவதென" என்கிற அதிசங கையைப போககினூா.

உ. அது போனபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக்கணிப்பைச் சொன்னா.

ங. தமக்கவன் பண்ணின வௌதாரயத்தை அநுசந்தித்து விததரானா.

ச. அவன் உமக்குப்பண்ணின வௌதாரயமே தென்ன, இதர விஷய வைராக்ய மென்றா.

ரு. இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே அதிக ரித்த நான் இனியொருநாளும் விடேனென்றா.

சு. ஆஶ்ரிதருக்கு உதவு வாயானபின்பு எனக்கொரு குறையுண்டோ வென்றா.

எ. என்னுடைய சம்பந்தி சம்பந்திகளுக்கு மொருகுறையில்லையென்றா.

அ. இதற்குத்தா மநுஷ்டித்த உபாயமின்ன தென்றா.

கூ. "இவரகவாயறிய வேண்டும்" என்றோரடி பேரகிறக, இனிப்போக வொண்ணுதென்றா.

க0. நாம் போகாதொழிகிறோம் நீர் தாம் போகாதொழிய வேண்டுமே யென் னக், காலத்ரயத்திலும் ஸாவவித பந்துவுமான உன்னை விடச்சம் பாவனையில்லை யென்றா.

கக. நிகமத்தில், இது கறறாக்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினா.

எ-ம் திருவாய்மொழி—கேசவன்.

ஈஶ்வரனுக்குத் தம்முடைய விஷயத்தி லுண்டான ப்ரீதி யானது, தன்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும் உண் டானதுகண்டு மிகவும் ப்ரீதராய், த்வாதச நாமப் ரதிபாத்யனான ஸர்வேஶ்வர னுடைய ஸம்பந் தத்தாலே, தம்முடைய ஏழேழு தலை முறையோரும் க்ருதார்த்தரானார்க ளென்கிறார்.

க. தம்மோடு சம்பந்தி சம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷ யீக்ருத ரானாகளென்றா.

உ. அதற்கடி நாராயணனுகையாலே என்றும் அந்நாராயண சப்தார்த்தத் தையு மருளிச்செய்தார்.

ங. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுசொன்னா.

ச. ஸாவகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினனென்றா.

ரு. இப்படி தம்மை அநுபவிப்பித்ததாலே அவன்வடிவில் புகரைச்சொன் னா.

சு. இபபடி யென்னை விஷயீகரிக்கைககு அடிநிரஹேதுககருவையெனகுரா.

எ. தனனையே ஸாவகாலமும அநுபவிககுமபடியான நெஞசைத தநதா னெனகுரா.

அ. தந தவளவினறி விரோதியான நெஞ்சையும் போககினனெனகுரா.

கூ. தனனுடைய கலயாணகுணஙகளையே நான அநுபவிககுமபடி என ஹருதயததிலே புகுநதா னெனகுரா.

க0. அநுபவவிரோதியான இநதிரியஙகளையும தனவழி யாககிககொணடா னெனகுரா.

கக. ஏவமபூதனனவன எனனையலல தறியாரனெனகுரா.

கஉ. எனனைபபோலே காணபாாககுக காணலாமதொழிய ஸவயதனதா ல அறியபபோகா தெனகுரா

கங. நிகமததில, பலஞசொல்லித தலைககடடினா-

அ-ம். திருவாய்மொழி—அணை.

ஈமவரன் தன ஸமபந்தி ஸமபந்திகளிலும வயாமோஹம பணணினதுகணடு, ஸமஸாரிகளையும தனனுடைய ஸம பநதிகளாகப பணணவேணடுமெனறு, அவர்க ளுக்கு மோகூஷபர ததவததை உபதேசித் தருளுகிரு

க. இததிருவாயமொழியில் பரககசசொல்லுகிற "வாததததைச சங்கர ஹேணவருளிச செயயாநினறு கொணடு ஸம்ஸாரமாகிற விக கடலைக கடககவேணும்" எனறிருபபாாககுக கடததிக கொடுககு மெனகுரா.

உ. அவனவேணடுமோ அவனேடைடைச சம்பநதமே கடததுமென்குரா.

ங. அவனுடைய வதிமாநுஷ சேஷடி தஙகள் பரதயகூநிககலா மெனகுரா.

ச. "அநதமில பேரினபததைப பெறவேணடும" எனறிருபபாா அவனை யாருரயியுஙகோளெனகுரா.

ரு. கீழ் "இணைவனுமெபபொருட்கும்" எனறததை விவரிததாா.

சு. இவவுதகரஷ மெலலா மவனுககுணடோ வெனன நாமாராய வேண டாதபடி அாஜுநன பண்டே தெரிநது அறுதியிடடா னெனகுரா.

எ. ஒருவன துவாததனங கொணடறியவேணடுமோ அவனுககிஷட ஸாவ சேஷடா விஷயமாயனரே ஜகததிருககிற தெனகுரா

அ. வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதானங்கள் ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்றார்.

௯. அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதார ஹிரண்யன் பட்டது படுவரென்றார்.

௧0. ஏவம்பூதனானவனை நான்கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதுகற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார்.

௬-ம். திருவாய்மொழி—எம்மா.

ஈச்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கிறதற்கு உத்யோகமாயிருக்கையில், என்ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாம், உம்முடைய ப்ரீதியினாலே மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டுமென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. காயிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார.

௨. மாநஸமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

௩. வாசிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

௪. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கரித்தார்.

௫. நீரானாய் இப்பேற்றை அபேக்ஷித்தீரென்ன, நானாயிடுக உன்னை அநுபவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேண்டு மென்றார.

௬. த்ரிவித கரணங்களாலு முன்னை ப்ரீதி புரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும்படிப்பண்ணியருள வேணுமென்றார.

௭. அப்படிச் சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னாதானார.

அ. ஸவரூபாநுரூபமாக க்ஷணகாலமென்னோடே அநுபவிக்கப் பெறில் பின்புள்ளகாலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்.

௯. உன்னை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்து வைத்து அது கிடையாதபடி நானே யநாத்தத்தைச் சூழ்த்துக் கொண்டேனென்றார்.

௧0. எனக் கொருநாளும், த்யானவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே "என்று என்னை யென்கையில காட்டித்தாரா தொழியவேணு" மென்றார.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலஞ்சொல்லித்தலைக் கட்டினார.

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

முன்னிஷ்கர்ஷித்த கைங்கர்யஸித்திக்கும் திருமாலிருஞ்சோலைத் திருமலையை ஆஶ்ரயிக்க வேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறார்.

க. கடுகத்திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.
உ. திருமலையோடு சம்பந்தித்த ஸ்ரீபதியையாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.
ந. அதந்தோடுசேர்ந்த அயன்மலை யமையுமென்றார்.
ச. "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே திரியவும் திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச் சொன்னார்.
ரு. அதந்தோடுசேர்ந்த புறமலையை யாஶ்ரயியுங்களென்றார்.
சு. திருமலைக்குப்போம் மார்க்கசிந்தை பண்ணவமையு மென்றார்.
எ. அவ்வழியோடுசேர்ந்த திருமலையை யாஶ்ரயிக்கச்சொன்னார்.
அ. நித்யஸூரிகளுக்குங்கூட ப்ராப்யமாகையாலே திருமலையே பரமப்ராப்யமென்றார்.
கூ. "திருமலையைத் தொழக்கடவோம்" என்கிற துணிவே வேண்டுவதென்றார்.
க0. எல்லாப்படியாலும் திருமலையாழ்வாரை யாஶ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார்.
கக. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப் பலமருளிச்செய்தார்.

ந-ம் பத்து

விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம் பாகவதஶேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அழகருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹதிவ்யாபரண திவ்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

க. அழகருடைய திருவணி கலங்களுக்கும் திருமேனிக்கு முண்டான ஸாம்யத்தை அநுஸந்தித்தார்.
உ. அதற்கு நாட்டார் த்ருஷ்டாந்த மிட்டுச் சொல்லு மவையெல்லாம் உபக்கவதயத்தை விளக்குமென்றார்.
ந. நாட்டாரை விட்டு "மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற நீர் சொல்லுமென்ன" என்னுற சொல்லிமுடியா தென்றார்.

ச. இப்படி விலக்ஷணனும் நிரதிசயபோக்யனு மிருக்கிற உன்னை நாட்டார இழந்துபோம்படி அவர்களை மதிவிப் பரமங்களைப பண்ணினு யென்ருர.

ரு. நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்த ரல் லீரோ உம்மால் பேச வொண்ணுமைக்குக் குறை யென்னென்ன, என்னை வ்யாவர்த்தனுக்கின வோபாதி உன்னைச் சாவதியாக்கிற் றில்லையே யென ருர.

சு. வேதங்களும் நீருங் கூடப்பேசினுலோ வென்ன, அவையும் உன்னைப் பரிச்சேதிக்க மாட்டாதென் ருர.

எ. வேதங்கள் கிடக்கிடும் வைதிக புருஷர்களென்று சிலர உண்டே அவர களைத்தக் குறை யெனனென்ன, அதுவும் உனக்கு நிறக்கேடென் ருர.

அ. காம பாவனையின்றிக்கே ப்ரமஹ பாவனையேயா யிருபபாரொரு ப்ரம் ஹாவை யுத ப்ரோக்ஷித்து அவனேத்திலும் தேவாக்கு அவத்திய மென் ருர.

௯. மேன்மை பேசவொண்ணு தென்கைக்கு நீர்மையோதான் பேசலாயிருக் கிற தென் ருர.

௧0. உன்னுலே ஸ்ருஷ்டனுன ப்ரமஹாவாலே ஸ்ருஜ்யரானவிவர்கள்உன்னை யேத்துகையாவது உனக் கவத்யமன்ருே வென் ருர.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தானே ப்ராப்யத்தைத் தருமென் ருர்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்.

அழகருடைய திவ்ய ஸௌந்தர்யத்தைப் பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கைக்கு அசக்தராய், அந்த அசக்திக்கு ஹேது தம்முடைய கரணஸங்கோசமென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டுநிற்க, ஸர்வேஶ்வரன் (யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று நித்யசூரிகளுக்கும் அபரிச்சேத்யமான தென் ஸ்வபாவம், இதற்கு ஹேதுகரண ஸங்கோச மென்று வ்யாமோஹப்படவேண்டாம். திருமலையிலே ஸர்வஸுலபனுய் நிற்கிறவென்னை யனுபவியு மென்று வ்யாமோஹந் தீர்த்ததை யருளிச்செய்கிருர்.

௧. நீ தந்தகரணங்களைக்கொண்டு அநார்த்தத்தை விளைத்துக்கொண்ட நான் உன்னைவந்து கிட்டுகை என்ருென் றுண்டோ வென் ருர.

உ. இப்படிச் சூழ்வித்துக்கொண்ட பாபங்களைப் போக்கித் தேவரீரை நானெப்போது வந்து கிட்டக் கடவேனென ருர.

ங. இதுககு முனபுனனைப பெறுகைககுத தநத கரணஙகளைககொணடு நான சூழ்ந்துகொண்ட பாபஙகளை "நான போககிவர" எனறும அது செயயபபோகாது, இனி நான அறியாததாய நீயறிநதிருபப தொரு உபாயததை அருளிசசெயய வேண்டுமெனறூா.

ச. உனனை யொழிந தவயதிரிக்தஙகளிலே எனனுடைய தாழசசியைத தவிாதது, உன திருவடிகளிலே வாழசசியே யாமபடி பணணவே ணடுமெனறூா.

ரு. அபபடி செயயப பாாததிலையாகி லுன போகயதையை எனககென றறிவியா யெனறூா.

சு. இலலாதவன றுணடாககின வருமையுணடோ, உணடாககின விதய கொரு குறைதானம பணணவெனறூா

எ. ஈமபடி அறியாதே நாமவனை வெறுககிறதென னென்றூா.

அ. நீரககழியசசாத நாநுஷ்டானம பணணினேனே! நான இங்ஙனம கூபபிடுகைக கெனறூா.

கூ. அநததனை விகரமாப தானததுககுத தபபின நான இனி யெஙகே யிட டபபோகிறே னெனறூா.

கo. அவவளவிலே வந்து அவன முகஙகாட்டித தரிபபிககத தரிததாா.

கக. ரிகமததில, பலஞ்சொலலித தலைக்கட்டினா

ங-ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவிதகைஙகாய பராாததனையை யருளிசசெயகிறூா.

க. திருவேஙகட முடையான திருவடிகளிலே ஸாவதேச ஸாவகால ஸா வாவஸதைகளிலும் எபபோபபட்ட வடிமைகளுஞ் செயயவேண டுமெனறு மனோரதிததாா.

உ. அதொரு தேசவிசேஷத்திலே போனல பெறுமதனறே வென்ன; அங குளளாரு மிஙகேவநது அடிமை செயகிற தேசமனறோ நமககிங கேபெறத்தட டில்லை யெனறூா.

ங. நிறைவாளாககுத தனனைககொடுததவன குறைவாளாககுத தனனைத தரசசொலல வேணடுமோ வெனறூா.

ச. அவாகளுக்குத தனனைக் கொடுததானெனறதோ ரேறறமோ எனககுங கூடத தனனை தநதவனுககெனறூா

ரு. எனக்குத தனனைத தநதானெனறதோ ரேறறமோ எனனிலும நலலாரி யாரைத் தேடிக கிடையாமே நிறகிறவனுக கெனறூா.

௬. அவ் வடிமையிலே யிழிய விரோதிகளும் தன்னடையே போமென்ருர.
௭. இக் கைங்காயத்தை திருமலையாழ்வாா தாமே நமக்குத் தருவரென்ருர.
௮. அத்திருமலையாழ்வாா தாமே நம் விரோதிகளைப் போக்கித் தம்மையும் தருவரென்ருர.
௯. திருமலை யாழ்வாா எல்லாம் வேண்டுமோ நமக்கு ப்ராப்யத்தைத் தருகைக்கு, அவரோட்டை சம்பந்தமுடையாா அமையுமென்ருர.
௧0. மோக்ஷிக்குத் தேஶயமாகையாலே மோக்ஷபூதராகு ரெல்லாரும் திருமலை யாழ்வானை ஆஶ்ரயியுங்க ளென்ருர.
௧௧. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார.

௪-ம் திருவாய்மொழி—புகழும்.

ஸகலவித கைங்கர்ய உத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வாத்ம பாவத்தைக் காட்ட, அங்கே ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும் பண்ணு கைக்கிச்சித்து, அதற்கு அசக்தராய், ஸர்வேஶ்வரன் பண்ணினமாத்திரமே போது மென்கிற வார்த்தையாலே வாசிககைங்கர்யம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிருர்.

௧. அவனுடைய குணங்களையும் விபூதிகாரணமான பூதபஞ்சகங்களையும் சேரப்பிடித்து இத்திருவாய் மொழியிலே மேல்பரக்கச் சொல்லுகிற வாத்தத்தைச் சங்ரஹேண அருளிச்செய்கிருா.
௨. கீழ்சொன்ன பூதபஞ்சகங்களினுடைய காாயங்களை க்ரமத்திலே பேசுகிருா.
௩. ஜகத்சரீரனுய் நினறதோடு அசாதாரண விக்ரஹயுக்தனுய் நின்றதோடு வாசியற் றிருக்கையாலே ஜகதாகாரனுய் நின்ற நிலையோடே அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சோத்தநுபவிக்கிருா.
௪. உஜ்வலமான மாணிக்யாதி பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையவனென்ருா.
௫. ரஸவத் பதாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச் செய்கிருா.
௬. வேதம் துடக்கமான இயலும் இசையுமான ஶப்தராசியை விபூதியாக உடையனென்கிருா.
௭. ஐஶ்வாயாதி புருஷாாத்தங்களை விபூதியாக உடையனென்கிருர்.
௮. ஜகத்தில் ப்ரதானரான ப்ரம்ஹருத்திராதிகளை விபூதியாக உடையனென்கிருா.

௯. அவனுடைய விபூதி விஸ்தாரங்களை தனித்தனியே பேசமுடியாமையாலே கார்யகாரண ரூபமான சேதநாசேதநங்களவற்றுக்கு விபூதி என்று ப்ரயோஜகத்திலே சொல்லலாமித்தனை என்கிறார்.

௰. இவற்றுக்கு மந்த்ராத்தமாவாய வ்யாபித்து நின்றால் தத்கத தோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனென்றார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றவர்கள் நித்ய கைங்கர்யத்தைப் பெற்று அயர்வறும் அமரர்களாலே விரும்பப்படுவர்களென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—மொய்ம்மாம்.

பகவத்கைங்கர்யத்தில ஆதரமுடைய ஆழ்வார், பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேர்களைக் கொண்டாடினதும், அல்லாதபேரை நிந்தித்ததும், அருளிச்செய்கிறார்॥

௧. ஆச்ரிதனிட்ட பட்டமடுவின் கரையிலே கலங்காப் பெருநகரில் நின்று மரக்குலையத் தலைகுலைய வந்துவிழுந்த நீர்மையை அநுஸந்தித்தால் விக்ருதராகாதார் அவஸ்துக்களென்கிறார்.

௨. ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்குதவினது ஸூரிகளுக்குதவிற்றென்னலாம்படியன்றோ "தங்களுக்கிடருண்டு" என்றறியாத ஸம்ஸாரிகள் விரோதியைப் போக்கும் நீர்மையென்று அநுஸந்தித்தால் அவிக்ருதரா யிருப்பார், மஹாபாபமநுபவிக்கப் பிறக்கிறவர்களென்கிறார்.

௩. உபகாரமறியாத பசுக்களுக்கும், தத்ப்ராயர்க்கும் வந்த ஆபத்தை நீக்கின மஹாகுணத்தை யநுஸந்தித்து அவிக்ருதரா யிருக்குமவர்கள் நித்ய ஸம்ஸாரிகளாய்ப் போவர்களென்கிறார்.

௪. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக வெருதேழடர்த்து அவளோடே ஸம்ச்லேஷித்த பாரம்யத்வ குணத்தை அநுஸந்தித்து ஈடுபடாதவர்கள் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் நடுவே என்ன ப்ரயோஜனத்துக்காகப் பிறந்தார்களென்கிறார்.

௫. ஆச்ரித விரோதி நிரஸநார்த்தமாக அஸாதாரண திவ்யரூப விசிஷ்டனாய்க் கொண்டு திருவவதாரம் பண்ணின குணத்தை அநுஸந்தித்தால், விக்ருதராகாதார் அவஸ்துக்களென்கிறார்.

௬. ஈச்வரபோக்யதையை அநுஸந்தித்தால விக்ருதராவர்களாகில் அவர்களெல்லாம் அறிவின்பலமும் கைவந்தாரென்கிறார்.

௭. ஆச்ரித பக்ஷபாதமாகிற மஹாகுணத்திலீடுபடாதே சரீரபோஷண பராய்த் திரிகிறவர்கள் வைஷ்ணவர்களுக்கெதுக்குறுப்பாய்ப் பிறந்தார்களென்கிறார்.

௯. திருவேங்கடமுடையானுடைய நீர்மைக் கீடுபடுவாரை நித்ய ஸூரிகள் அன்றே கொண்டாடுவாரகளெனகிறார.

௯. கைவல்லிய புருஷார்த்தனை நிந்தித்துட, பகவதகுணங்களை அநுசந்தித்து விக்ருதராய் ஆடுவது பாடுவதாகுங்கோள், இதுவேகாத்தவ்யம் என்கிறார.

௧0. அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு அவன்குணங்களை யநுசந்தித்து விக்ருதராகுங்கோள் உங்களுக்கிதுவே புருஷார்த்தமென்கிறார.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத்குணாநு சந்தாநம் பண்ணிறல் அவிக்ருதராயிருக்கைக்கடியான மஹாபாபத்தை யிது தானே நிஶ்ஶேஷமாக போக்குமென்றார.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

கைங்கர்யத்துக்கு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக் காட்டில், அர்ச்சாவதாரமே சுலபவிஷயத்வ மென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. ஜகத்காரணத்வ புண்டரீகாக்ஷத்வாதி குணங்களையுடையவனா ஶ்ரய ணீயன், அவனை ஆஶ்ரயியுங்களென்கிறார.

௨. அப்படிப்பட்டவன்தானே உங்களோடு சஜாதியனாய்ச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்வந் தவதரித்தான், அங்கே ஆஶ்ரயியுங்க ளென்கிறார்.

௩. கீழ்ச்சொன்ன ராமாவதாரம் பரத்வமென்னும்படியான கிருஷ்ணவதாரத்திலே ஆஶ்ரயியுங்க ளென்கிறார.

௪. பிரம்ஹருத்திராதிகளுககும் தடையின்றிப் புக்காஶ்ரயிக்கலாயிருக்கிற சீலவத்தையைப் பேசுகிறார.

ரு. வாத்சல்லியத்தாலே யெபபோதும் ஐஶ்வர்யாதிகளோடுவந் தவதரிக்குமென்கிறார.

௬. நிரதிசய போக்கியனான நரசிம்ஹத்தை யொழிய வேறொருவனாத தாரகாதிகளாக உடையேனல்லேன் காலதத்வமுள்ளதனையு மென்கிறார.

௭. அவனை ஆஶ்ரயுங்கோள் உங்களுடைய ஸர்வதுக்கங்களும் போம்படியென்கிறார.

௮. ஸம்சாரிகளுக்கும் ருசிபிறக்கைக்காக நான் சக்ரவாத்தித் திருமகனை அல்லது ஆபத்தனமாகப்பற்றி யிரேனென்று ஸ்வசித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார.

௯. அவதார திருமேனியையே அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தானத்தோடொக்க விரும்பும் ஆர்ச்சாவதாரத்தை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

க0. தனதுறையான கிருஷ்ணுவதாரததிலேபோய நான கனனுலேகனை டனுபவிககப பெறுவதெனறோவெனனுமநவாபதியோடே தலைக கட்டுகிருா.

கக. நிகமததில், இதை அபபியசிககவே பகவதபரேம முணடாம இததை அபபியசியுஙக ளெனகிருா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்

பகவத கைஙகாயம பணணுகிற போகள நமககு ஸவாமி களெனறு பாகவத சேஷதவமருளிச செயகிருா॥

க. வடிவழகிலும குணஙகளிலும தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவாகள எனககு ஸவாமிகள எனறு இததிருவாயமொழியில் அா்ததததை ஸஙகிரஹேண அருளிச்செயகிருா.

௨. அவனுடைய வவயவ சோபைககுத தோறறிருககுமவாகள எனககு நாதரெனகிருா.

௩. தோளும தோளமாலையுமான வழகிலே தோறறிருககு மவாகளுக்கு ஶ்ரேஷ்டபூதரானவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிருா.

௪. அவனுடைய வாபரண சோபையிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஶ்ரேஷ்டபூதரானவாக ளெனக்கு ஸவாமிக ளெனகிருா.

௫. பரயோசநாநதர பராககு மபேக்ஷித ஸமவிதானம பணணுமவனெள தாாயததிலே தோறறவாகள ஸவபாவததுககுத் தோறறவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிருா

௬. அவன சவுநதாயாதிகளைத திரள வநுபவிககுமவாகள எனககு ரக்ஷக ரெனகிருா.

எ. ஆஶ்ரித விஷயததில அவன் பணணும மஹோபகாரஙகளிலே விதத ரானவாகளுககுத தோறறிருககுமவாகள கீடரெனககு எறறைக கும ஸவாமிக ளெனகிருா.

அ. அவனுடைய ஸ்ரீ:பதிதவததிலே தோறறிருககுமவாகள எனககு நாத ரெனகிருா

௯. கையும் திருவாழியுமான வழகிலே தோறறிருககும ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஶ்ரேஷ்டபூத ரானவாகள எனககு ஸவாமிக ளெனகிருா.

க0. அவனுடைய அகடிதகட நாஸாமாததியததிலே தோறறிருககும ஸ்ரீவை ஷணவாகளுடைய சேஷதவததி னெலலை நிலம நான யெனகி ருா.

கக. நிகமததில், பாகவத ஶ்ரேஷ்தவ பரதிபாதகமான இததிருவாயமொழி யை அபபியஸிதத்வாகள இப புருஷாாததததுககு விரோதியான ஸமஸாரததைக கடபபாகள எனகிருா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

பாகவதசேஷத்வம் ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வார், இந்தப் பாகவதசே ஷத்வம் பரஸ்பரபோதநத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல, பகவத் குணஸ் மாரகமாய், அக்குணநுபவத்தில் ஒரோரிந்திர் யமே பஞ்சேந்திரிய க்ருத்யங்களை யாசைப்பட்ட தென்றருளிச் செய்கிறார்.

க. தம்முடைய திருவுள்ளத்துக் கவன் பக்கலுண்டான சாபலாதிசயத் தைச் சொல்லுகிறார்.

உ. மநஸ்ஸுக் கனந்தரமான வாக்கு மநோவ்ருத்தியையும தன வருத்தி யையு மாசைப்படா நின்றதென்கிறார்.

௩. கைகளானவை வாக்வ்ருத்தியையும் தன் வ்ருத்தியையும் ஆசைபபடா நின்றன வென்கிறார்.

ச. கண்களானவை கைகளின் வருததியையும் ஸ்வவ்ருததியையும ஆசைப் படாநின்ற தென்கிறார்.

ரு. செவிகளானவை கண்ணினுடைய வருததியையும் தன்னுடைய வ்ருத தியையும் ஆசைபபடா நின்றன வென்கிறார்.

சு. என்னுடைய ப்ராணனனது உன்னுடைய கீர்த்தியைத தன்செவியா லே கேட்க வாசைப்படாநினற தென்கிறார்.

எ. கரணங்க ளொழியத் தம்முடைய விழவு சொலலுகிறார்.

அ. உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கைக கொருகால மில்லையோ, அது வருங் கிடீரெனன; அதுவும் நீயிட்ட வழக்கன்றோ வெனகிறார்.

௯. ரக்ஷணோபாய க்யனுமாய் விரோதி நிரசன சீலனுமான உன்னை நான் கிட்டிவதென்றெனகிறார்.

௧0. உன்னைக் காணப்பெறாத வ்யஸநத்தாலே கிலேசப்படுகிற நான், இன் னம் எததனை காலங் கூப்பிடக் கடவேனென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழியில் ஸப்தமாத்ரததாலே பரமபதத தைச் செல்லப் பெறுவரென்கிறார்.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

பகவத் குணநுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார், லௌகீ கரைப்பார்த்து இதரஸ் தோத்ரம் பண்ணினலெ துண்டா கிறது, என்னோடே கூட ஸ்ரீய꞉ப்பதியை ஸ்தோத்ரம் பண்ணினல் ஸர்வாபீஷ்டங்களு முண்டாகு மென் றதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. க்ஷுத்ர விஷயங்களைக் கவிபாடுகை உங்களுக்கு ஹிதமல்ல வென்று உபதேசிக்கையிலே ப்ரவருத்தரானவா அவாகளுக்கு ருசிபிறக்கைக்

காக நானிருக்கிறபடி கண்டீர்களே யென்று தம்முடைய மதத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

உ. க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடி என்ன பரயோஜன முண்டென்கிறார்.

ங. விலக்ஷணனாய உபகாரகனாயிருக்குமவனை யொழிய க்ஷுத்ர மநுஷ்யரைக் கவிபாடி யென்ன பரயோஜன முண்டென்கிறார்.

ச. மந்தாயுஸ்ஸுக்களான க்ஷுத்ரரைக் கவிபாடிப் பெறுவ தென்னென்னகிறார்.

ரு ஸமஸ்த கல்யாண குணத மகனுமாய ஸாவாபேக்ஷித பரதனுமான ஸர்வேச்வரனைக் கவிபாட வாருங்களென்கிறார்

சு. மநுஷ்யாதிகளைக் கவிபாடி ஜீவிப்பதிலும் உடம்பு நோவப் பணிசெய்து ஜீவிக்கை நன்றென்கிறார்

எ. பகவத் விஷயத்தை யொழிய வேறு சிலரைக் கவிபாடுகைக்கு நான் க்ஷமனன்றிக்கே ஒழியப் பெற்றேனென்று பரீதராகிறார்.

அ. நான் பிறரைக் கவிபாடுவேனென்னிலும் என் வாக்கான தவரை யொழியப்பாடா தென்கிறார்

க இதரஸ் தோத்திரத்துக்கு அதிகாரி அல்லேனென்கிறார்.

க0. சர்வேச்வரன கவியான வெனக்கு இதரஸ் தோத்ரகரண மநுருபமன் றென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியி னியலமாத்ரத்தை அப்யஸித்தவர்களுக்குப் பிறரைக் கவிபாட யோக்யமான நீச ஜன்மமில்லை என்கிறார்.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—சன்மம்.

இதர ஸ்துதிபண்ணுகிற கவிகளைப் பகவதவிஷயத்திலே பரவர்த்திக்கும்படி உத்யோகித்து, அவர்கள் புத்தி திருமபாதபடியாலே, அவர்களைபோலன்றி, ஸகல பரகாரத்தாலும ஸர்வேச்வரனை ஆச்ரியிக்கையாலே தமக்கொரு குறையின்றி ஸாவாபீஷ்ட முண்டாச்சுதென்றருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய் மொழியில் சொல்லுகிற அர்த்தத்தைச் சங்கரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

உ. ஆச்ரித விரோதிகளை அழியச்செய்த கிருஷ்ணனுடைய புகழைப் பேசப்பெற்ற எனக்கொரு தட்டில்லை யென்கிறார்.

ங. அவனுக்கு அடிமை செய்கையிலே பரவருத்தனான எனக்கு க்ஷுத்ர விஷய பராவண்ணியத்தால் வரும் ஹ்ருதய துக்கமில்லை யென்கிறார்.

ச. தேவதாந்தரங்களைப் பற்றினாக் கவாகள் தஞ்சமல்லவென்னு மிடத்தையும் தன்னைப் பற்றினாகளைத் தான விட்டுககொடான னென்னு மிடத்தையும் காட்டின இவனை பற்றின எனககொரு துக்கமில்லை யென்கிறா.

ரு. வைதிக புத்ராநயநததை அநுசந்தித்து இவனைப்பற்றின எனக்கொரு துக்கமுமிலலை யெனகிறா.

சு. கிருஷ்ண குணங்களை அநுபவிககப்பெற்ற வெனக்கொரு துககந்த மில்லை யென்கிறா.

எ. அகாமவஸ்ய ஞைகையாலே ஈஸ்வரனுக் கிவ் விபூதியிநுள்ளதுலீலா ரசமாத்ரமாகையாலே அதனை அநுசந்திதத எனககு காம வஸ்யதையு மில்லை, இந்த லீலா விபூதியில ந் தாப்ப விக்கவும் வேண்டா வென்கிறா.

அ. ஜகதரக்ஷணம் பண்ணும் நீாமையை அநுசந்திக்கப்பெறற எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறா.

கூ. அகடிதகடநா சமாத்தனை வடதள சாயியை யநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு ஒரு தளாவுமில்லை யென்கிறா.

கo. அவனைப்பற்றின எனக்கொரு கேடில்லை யென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியை அப்யசித்தாரை சாவலோக ப்ரசித்தமாம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்தி, மேலே பரமபதத்திலேசென்றால் தன் ஐஸ்வாய மிவாகளிட்ட வழக்காகு மென்கிறா்.

ச - ம். பத்து.

கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி, ஐஸ்வர்ய கைவல்யமென்றார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

பகவதா ஸ்ரயணத்தாற்றமக் கொருகுறையிலலை யென்ற ஆழ்வார், அன்யருடைய குறையையுந்தீர்க்க உத்யோகித்து, இஹலோக ஐஸ்வர்யமும் ஸ்வர்க்காதி போகமும் அஸ்திரம், கைவல்யாநுபவ மல்பம், பகவதநுபவமே நிரபாயமான பரம புருஷார்த்த மென்று பரோப தேசம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. சாாவ பௌமராய்ப் போந்த ராஜாக்கள் அநத ராஜய ஸ்ரீயை யிழந்து இரந்து ஜீவிக்க வேண்டுமெபடி தாகத ராவாகள். ஆனபின்பு நித்ய ஸ்ரீயான ஸாவேஸவரனைப பற்றப் பாருங்கோ ளென்கிறா.

உ. ராஜயம் பண்ணுகிறநாளில் போக்யைகளாகப் பரிகர ஹித்த ஸ்ரீகளையும் சத்துருக்களுக்குக் கொடுத்து எளிமைப்படுவ ரென்கிறா.

௩ ராஜாககள தஙகள காலிலே விழுந்து கிடந்தால ஜுதரிந்திருககும மதிபபை யுடையவாகள "ஒரு சேதனன" யெனறு நினையாத படி மதிபபறுவாகள எனகிறா.

௪. போகதாககளுடைய நிலையாமையாலும அவனைப பறறவேணடு மென கிறா.

௫. செலவககிடபபோபாதி அஙகநா பரிஷவஙகமு மஸதிரமெனகிறா.

௬. வைததியாகள பிழைததாரை எணணுமாபபோலே முடிநதவாகளை யெணணுகிறதென, ஜீவிததவாகளும சிலா இலலையோ வெனன அதிருநதபடி கேடகலாகாதோ பினனை யெனகிறா.

௭ ஐஸவாியததுககு நீா சொலலுகிற தோஷமுணடேயாகிலும அனன பாநாதிகள தாரகமுமாயப போககியமுமாயிருககிற ஆகாரமுண டே! எனன, அதுவும நிலை நிலலா தெனகிறா.

௮. ராஜயஸ்ரீ அவறறின ஸவபாவததாலே நிலை நிலலா, ஆனபினபு அவனை றனனையே பிரயோஜனமாக ஆஸரயுஙகோ ளெனகிறா

௯. காயிகக லேசாதமகமான தபஸஸைப பணணி அநத தபபலம ஸவாகக மாககொணடு சுவாககததை பராபிககுமபோது பகவத பிரசா தம வேணும அதுணடாய பராபிததாலும அது தனனின ஸவ பாவததாலே நிலைநில்லா தெனகிறா

௰. இவைபோ லனறிககே ஆதமலாபம நிலைநினற புருஷாாததமே யென னில, கீழசசொனனதைக குறிததொரு நனமையுணடே யாகிலும பகவதா நநததைபபறற இது ஏகதேசமா யிருககையாலே அது வும தணணிது, ஆனபினபு அவனைப பறறப பாருஙகோ ளெனகி றா.

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழி பததுஙகறறா ஐஸவாியாதி க்ஷுத்ர புருஷாாததததைத தவிாநது பகவத கைஙகாியைகபோகராவ ரெனகிறா

---

௨ - ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

முனசொன்ன பரோபதேசம வயாததமாயப போகையாலே, நாம பகவத விஷயததில் மிகவும அபிநிவேசததையடைநது, முனபு செயத அவதாரஙகளெலலா மிபபொழுது தமககுககாடட வேணடு மெனகிறதை யருளிசசெயகிறா

௧. வடதளசாயியினுடைய திருவடிகளில சாததின திருததுழாயைச செவ வியோடே யிபபோதே பெறவேணுமெனறு ஆசைபபடா நினறு ளெனகிறாள.

௨. என பருவததில பெணகளுக குதவின விடததிலே எனககுதவாத தட டென னெனறு நினறு ளெனகிறாள.

௩. ஒரு ஊருக்காக உதவினதேயனறிக்கே ஒரு நாட்டுக்காக உதவினவன் பக்கல் உள்ளது பெறத் தட்டென னென்று நின்றுள் என்கிருள்.

௪. என்றுமொக்கவேகரூபமா யிருக்கிற பரமபத நிலயன் திருவடிகளில் திருத்துழாய் பெறத் தட்டென் னென்று நின்றுளென்கிருள்.

௫. ஆனல் இங்கே என்னேட்டையா ளொருத்திக்காகத் தன்னைப் பேணுதே எருதேழடாத்த கிருஷ்ணன் திருவடிகளிற் சாததின திருததுழாய்பெறத் தட்டென் னென்று நின்று ளென்கிருள்.

௬. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு உதவினுப்போ லனறிகே ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்காகத்தன்னை அழிய மாறியுமுதவினவனுடைய திருவடிகளின் திருததுழாயை ஆசைப்படா நின்று ளென்கிருள்.

௭. பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமாபிலே வைத்தருளினவ னுடைய திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படா நின்றுளென்கிருள்.

௮. ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளுடைய விரோதியைப் போக்கின சக்ரவாத்தித திருமகன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படாநின்று ளென்கிருள்.

௯. "அவனுடைய ஆயுதாதிகளைக் காணவேணும்" என்று சொல்லப்புக்கு முடியச் சொல்லமாட்டாதே நோவுபடா நின்று ளென்கிருள்.

௧0. உன மகள் நீயிட்ட வழக்கன்றே அவளுக்கு ஹிதம் சொல்லி மீட்கத் தட்டென் னுனக் கென்றவாகளைக் குறித்து; நான சொலலிறறுக் கேளாதே அவனையே யாசைப்பட்டு மிகவும் அவசன்னையாகா நின்றுளெனகிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்பியசிக்க வல்லாா நிததிய சூரிகளுக்குச் சதரு ஶராவ ரென்கிரு.

௩-ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ஆழ்வாரர்த்தித்தபடியே ஏககாலத்தில் அவதாரங்களை யெல்லாங் காட்ட ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிருர்.

௧. ஆஶ்ரித விரோதிகளை நிரசிக்கிற விடங்களில் அவ்வவ் சமயங்களில் வநது முகங்காட்டி அடிமைசெய்யப் பெற்றிலேன் நான், இங்ஙனேயிருக்கவு மென் ஹ்ருதயத்தையே யுனக்குப் போக்கியமாகக் கொள்ளுவதே யென்கிரு.

உ. என்னுடைய கரணகாாயமான ஸ்மருதியாதிகளே பரிபூாண ஞனவனுக்குப் போகோப கரணங்கள் எல்லா மாயிற்றென்கிரு.

௩. இத்தலையை யுண்டாக்கி அத்தாலே கருதக ருத்தியனு யிருக்கிறாயே யென்கிறா.

௪. உன்சுகுமாரமான திருமேனிக்கு சாத்துமமாலையென சத்தையேயாய் விடுவதே யென்கிறா.

௫. தம்முடைய சிநேகாதிகளோ ரொன்றே ஆபரணாதி சாவபரிச்சதங்களு மாயிறறவனுக் கென்கிறா.

௬. அவன பரணயித்வாதி சயம தம்மையும பரணயியாக்கிற றென்கிறா.

௭. என சத்தையே உனக்கு ஜீவன ஹேதுவாவதே யென்கிறா.

அ. ஒருவரையொழிய ஒருவாக்குச் செல்லாதபடி பிறந்தகலவி, பேச்சுக்கு நிலமன றென்கிறா.

௯. உன பரணயித்வபரகாஷ்ம என்னுடைய பேச்சுக்கு நிலமன றென்கிறா

௧0. நானும் சமஸ்தலோகங்களும ஸாவேசுவரனும ஏககண்டாாய ஏத்தினும ஏத்தப்போகாத விஷயத்தை என்செல்லாமையாலே ஏத்தினேனென்கிறா.

௧௧. நிகமத்தில், ஈஸ்வரனுடைய உபய விபூதியும் இத்திருவாயமொழி கற்பியவித்தாரிட்ட வழக்கென்கிறா.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

அவதாரங்களைக் காட்டி மறைந்தபடியாலே, ஆழ்வார் நாயகி தன்மையை யடைந்து, மோஹித்து, ஸம்பந்தி ஸதரு ஸவஸ்துக்களைப் பார்த்துக் கதறுகிறாளென்று, தாய் சொல்லுவதாக வருளிச் செய்கிறார்.

௧. வினவ வந்தவாகளுக்குத் தன்மகள் செய்தியை அறிவியா நின்றுகொண்டு, இப்படி இவளை எம்பெருமான் பிச்சேற்றினன், நானித்துக் கென்செய்வேன் என்கிறாள்.

௨. அபராகருதருடையான இவள் செய்கிறன வொன்றும் தெரிகிறதில்லை யென்கிறாள்.

௩. இவளுடைய அதிபரவருத்திகளைச் சொல்லப்புக்கு அவற்றுக் கெல்லையில்லை யென்கிறாள்.

௪. வயசனசஹை அல்லாத இவளை இப்படி நோவு படுத்துவதே யென்கிறாள்.

௫. இவளுக்கு இவவவசாத மெவ்வளவாய் முடியக் கடவதென் றறிகிறிலே னென்கிறாள்.

௬. தன்மகள் பிச்சுக்கு நிதானத்தையும் அதடியாக வந்த பிச்சு தன்னையும் சொல்லுகிறாள்.

௭. தேறின போதோடு தேறாத போதோடு வாசியற எப்போதும் அவன் திறமல்ல தறியாளே என்கிறாள்.

௮. அத்யந்த தாதசைவாதநியா நினறாலு மிவள் ததேகபரையா யிருக்கு மென்கிறாள.

௯. பெறுதற்கரிய விவள் தன்னையே வாய்வெருவி மோஹிக்கும்படி பண்ணுநின்ற னெனகிறாள.

௧0. சதுரு ரூபதாராத்தங்களை அநுசந்திக்க க்ஷமமல்லாத வ்யசநாதிசயத்தாலே இவளுக்குப் பிறந்த விக்ருதிகளைச் சொல்லி நானென் செய்வே னென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறா சம்சார துரிதமும் போய், பகவத் விஸ்லேஷகந்த மில்லாத் திருநாட்டிலே யெல்லாருமசிர சாவகிக்கு மேன்மையோடே இருக்கப்பெறுவ ரென்கிறா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

அந்தமோஹந்தீரும்படி ஸர்வேஶ்வரன் நித்திய ஸூரிகளோடே கூட ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில், மங்களாசாஸநம் பண்ணிப் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. கிருஷ்ணனைக் கவிபாடப் பெற்ற வெனக் கொருநாளுமொரு குறையில்லை யென்கிறா.

௨. இம்மஹைஶ்வரியததுக்கு அடியான ஸ்ரீய꞉ பதித்வத்தை அருளிச்செய்கிறா.

௩. ஸாவேஶ்வரனைக் கிட்டிக்கவிபாடுகையாலே அவனுடைய வாநந்தத்தையும் விளாக்கொலை கொள்ளும் படியான வாநந்தத்தை உடையனானேன் என்கிறார்.

௪. நித்ய சம்சாரியான வென்பக்கல் பண்ணின மஹோபகார மென்னால் பரிச்சேதிக்க வொண்கிறதில்லை யென்கிறா.

௫. எனக்குத் தன் படிகளைக் காட்ட, கண்டநுபவித்து நான் என்னுடைய ப்ரதி பந்தங்களெல்லாம் போம்படி திருவாயமொழி பாடி நிரதிசயாநந்தியானே னென்கிறா.

௬. இதுக்கு முன்புப் பெறாததா, இனிப்பெறவேண்டுவது ஒன்றுண்டோ வென்கிறா.

௭. "அரியதுண்டோவெனக்கு" என்கிற இப்பூர்த்தி உமக்கெத்தாலே வந்ததென்ன, பகவத் கிருபையாலே வந்த தென்கிறா

௮. எம்பெருமான செள குமாாயததுககுத தகுதியாகக கவிசொலல வல்ல வெனககுத திருநாடடிலும நிகரிலலை யெனகிறுா

௯. ஸாவேஸவரனை யெஙகும புககுக கவிபாடபபெறற எனனோ டொப் பாருணடோ வெனகிறுா

௧0. ஸ்ரீ வைஷணவாகளுககு ஆநநதாவஹனனே னெனகிறுா

௧௧. நிகமததில், இததிருவாயமொழி கறறுரைப டெரியபிராடடியாா நமக கே பரமாககொணடு சமஸத துககஙகளையும போககுவ ரௌ கிறுா

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ஸாஙகிதயம பணணின ாஸவரனநதா ஹிதனுமையாலே ஆழவாா மோஹிகக, இதர தேவதா வேசமெனறு க்ஷுததரதேவதா ராதநம பணணுவதைப பரிஹரிதது, பபகவநநாம ஸங கீாததநமும, ஸ்ரீவைஷணவ ஸ்ரீபாததூடகளும, இதறகுப பரிஹாரமென்று, ஆபதஸகி சொ லல, வபபடியே பரிஹாரம பண்ண, மோஹந தீாநததை யருளிச் செய கிறுர்

௧. தோழி இவள நோயககு நிதானததைச சொல்லி நீஙகள செயகிறவை பரிஹார மனறெனறு விலககுகிறுள.

௨. க்ஷுததரதேவதா சாநநியா லிநநோய போககுகை அறிது பகவத விஷயததைச சொலலி லிவளைப பெறலாமெனகிறுள.

௩. அயுகதஙகளைசசெயயாதே அவன திருவடிகளை யேதநதுஙகோள அதுவே இநநோயககும் பேஷஜ மெனகிறுள

௪. ஆபதஸகனுன ஸாவேஸவரனுடைய திருநாமததைச சொலலவலலி கோளாகில இவளைக கிடைககு மெனகிறுள.

௫. நோயககு யோககியமான பரிஹாரததைப பணணுஙகோ ளெனகிறுள.

௬. "தவளபபொடி" எனறு சொனனது இனனதெனறு விசேஷிதது அததைச செயய உததியோகிககவே இவள நோய தீருமெனகி றுள.

௭. இவள பிழைககவேணடி யிருநதிகோளாகில ஸ்ரீவைஷணவாகளை ஆஸ்ரயியுஙகோ ளெனகிறுள.

௮. க்ஷுததர தேவதாஸ மாஸ்ரயணம உஙகளுககுக கீழமையை விளைககு மெனகிறுள.

௯. கிருஷணன திருவடிகளை நினைதது வாழ்ததுஙகோள இவள பிழைகக வேண்டி யிருநதிகோளாகி லெனகிறுள.

௧0. இவளுக்கு கிருஷ்ணன் திருவடிகளி லுண்டான வைகாந்தியத்தை அநுசந்தித்து அவனையேததுங்கோள இவள் உஜ்ஜீவிக்கு மென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், பலம் சொல்லித தலைக் கட்டுகிறார.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

மோஹந்தெளிந்து, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையையருளிச்செய்கிறார்.

௧. நெடுங்காலம் கூபபிடச்செய்தேயும் விஷயீகரியாதபடியாக நான் பண்ணின பாபத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி யென்னென்கிறார.

௨. பண்டுபண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி; அப்படி உபகரித்துன் சுவட்டை அறிவிதது இப்போது நான் கூப்பிட, முகங்காட்டாதே யெழுவாங்கி யிருக்கைபோருமோ என்கிறார.

௩. எனக்குன்னைக் காட்டாதொழிந்தால் “நீ என்னைக் காண்கைக்குப் பாக்கியம் பண்ணிற்றில்லை” யென்றாகிலும் என்கண்முகப்பேவநதொன்று சொல்லுகிறிலை யென்கிறார.

௪. தாம் காணும்படியாக வரவேண்டு மென்கிறார்.

௫. ப்ரம்ஹாதிகளுக்கும் காணமுடியாதிருக்கிற உன்னுடைய வடிவழகைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படாநின்றேன் என் சாபலமிருந்தபடியென் னெனகிறார.

௬. “என்பக்கலிலேசதாசந்நிஹிதனுயிருந்தே யுன்னைக்காட்டாதொழிகிறது நீ நினையாமை” என்றறிந்துவைததேகாண வாசைப்படா நின்றேன், அதுககடி என்னறிவுகேடென்கிறார.

௭. எனக்கு நீா சிறிதுசெய்தமையுண்டு இவ்வம்சம் பெற்றேன், எனக்கிததால் போராதென்கிறார.

௮. பெற்றவம்சம் சொன்னாராய்ப் பெறாதவம்ச மிதுவென்கிறார.

௯. உபாயங்களொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் “காணவேண்டும” என்றாசைப்பட்டால் காண்கைக் குபாய முண்டோ வென்கிறார.

௧0. காணப்பெறாவிட்டால் மறந்துபிழைக்க வொண்ணாதபடி எனக்குததக்கதொரு ஞானதிருஷ்டி எங்ஙனே உண்டாயிற் றென்கிறார.

௧௧. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழி கற்றார எம்பெருமானோடே நிததிய ஸம்ச்லேஷம் பண்ணலாந் திருநாட்டிலே செல்லப்பெறுவ ரொன்கிறார.

௮-ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிடும் வராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்கு வேண்டாமென்றருளிச்செய்கிறார்

௧. எம்பெருமான் விரும்பாத சிலாக்கியமான நிறங்கொண்டெனக் கொரு காரியமில்லை யென்கிறாள்

௨. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்ன காரிய முண்டென்கிறாள்

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாரைப் பேணும் கிருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெனக் கென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன காரிய முண்டென்கிறாள்.

௭. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென்கிறாள்.

௮. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

௯. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு காரியமென் னென்கிறாள்.

௧0. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன காரியமுண்டென்றுப் க்ரமத்தோடே சேர உபஸம் ஹரிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விச்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறோமொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவனைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விச்லேஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

௨. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

௩. துக்ககந்தமில்லாத உன் திருவடிகளிலே அடிமை கொள்ளவேண்டுமென்கிறார்.

௪. என்னை முன்னம் சம்சாரிகள் நடுவில்நின்றும் வாங்கவேணு மென்கிறார்.

௫. ஜன்மஜரா மரணாதிகள் நடையாடாததே சததிலே அழைத்துக்கொண்டருளவேணு மென்கிறார்

௬. ஜீவநார்த்தமாக பரஹிம்சைபண்ணுகிற ஸம்சாரிகள் நடுவினின்றுமென்னையுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருளவேணு மென்கிறார்.

௭. சகலபதார்த்தங்களும் த்வததீநமானபின்பு நீயே யுனனைக்கிட்டும வழி பார்த்தருள வேணுமென்கிறார்.

௮. நாமே செய்யப்புக, நீர் "வேண்டா" எனறவாறே யன்றோ தவிர்ந்தது; இதுக்கு நம்மைக்காற் கட்டவேணுமோ வெனன; செய்யககடவதாகி லதென்று செய்வதெனகிறார். "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செப்பம்" என்றோ.

௯. திருநாட்டிலிருந்த விருப்பைக் காட்டியருளக் கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்று த்ருப்தராகிறார்.

௧0. விட்டதிது பற்றின திதுவென்று வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழி அப்யசித்தாரை இதுதானே அவன் திருவடிகளிலே சோக்கு மென்கிறார்.

௯0-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

பின்னும தேவதாந்த்ரபரரான சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே, ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரத்வமாகையாலே, தேவதாந்த்ரத்தைவிட்டு ஜகத்காரண பூதனை ஸர்வேஶ்வரனை, யாஶ்ரயியுங்களென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" என்கிற காரணவாக்ய ப்ரக்ரியையை அநுசந்திக்கிறார்.

௨. எல்லாரையும் உண்டாககினவன் நின் றருளுகையாலே ப்ராப்யமான திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௩. ஜகந்நிகரணாதி திவ்யசேஷ்டி தங்களாலு மிவனே பரன், இதிசையாதாரொன்றோடு வந்து கலந்து பேசிக காணுங்கோ ளென்கிறார்.

௪. சகலோப நிஷத் ப்ரஸித்தனை நாராயணனே பரதத்வம் என்று நிஷ்கரிஷிக்கிறார்.

௫ லைங்கபுராணமதுடக்கமான குதிருஷ்டி ஸம்ருதிகளையும் பாஹ்யஸம்ருதிகளையும் ப்ரமாணமாகக் கொண்டு வந்தவர்களை நிஷேதிக்கிறார்.
௬. எம்பெருமானைச் சமாஶ்ரயித்து அவன் வஞ்சனத்தைத் தப்புங்கோளென்கிறார்.
௭. தேவதாந்தரசமாஶ்ரயணம் செய்து கண்டிகோளீரோ இனிப் பகவத் சமாஶ்ரயணத்தால் அமையுமவற்றைக் காணுங்கோளென்கிறார்.
௮. இதர தேவதாசமாஶ்ரயணம் பண்ணியன்றோ மார்க்கண்டேயர் நிகள ஸ்வாபிலஷிதம் பெற்றதென்ன, ஆகில் இருந்தபடியைக் கேட்கலாகாதோ வென்கிறார்.
௯. அவன் வர்த்திக்கிற திருநகரியை உங்கள் ஸ்யாநர்த்துக்கு விஷயமாக வமையுமென்கிறார்
௧௦ பொலிந்து நின்ற பிரானுக்கடிமை செய்கையே உசிதமென்கிறார்.
௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்கு பரமபதம் ஸுலபமென்கிறார்.

௫-ம் பத்து.

விரோதியைப் போக்குவானுமவனே யென்றார்

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்.

பக்தியில்லாமல் பகதனபோல வஞ்சகோக்திகள் சொல்லிப் பாஹ்யவிஷயங்களிலே ப்ரவணனான வெனக்கு, ஸ்வாநுபவத்தை யுபகரித்தானென்று, உபகார ஸம்ருதி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

க. என்பக்கலுள்ள தஹ்ருதயமான வுக்தியாயிருக்க இதனை ஸஹ்ருதயமாகக்கொண்டு விரும்பி, "இனியிதுக்கவவருகில்லை" யென்னும்படியான பேற்றைப் பண்ணித் தந்தானென்கிறார்.
உ. ஸாவஞ்யனவனத்தை மெய்யாகக்கொண்டு தன்விபூதியோடேகூட நானிட்ட வழக்கானேனென்கிறார்.
௩. இப்படி வாங்மாத்திரத்தாலே உன்னைப்பெற்ற நான் உன்னையொழிய வேறொன்றை ஆசைப்படேனென்கிறார்.
௪. நீயேயென் விரோதியைப்போக்கி உன திருவடிகளிலே அழைத்துக் கொண்டருளவேணு மென்கிறார்.
௫. நீர் "நீர் மலினம்" என்கிற தெத்தையென்ன, இன்னதென்கிறார்.
௬. வடிவழகைக்காட்ட அதைக்கண்டவாறே தம்முடமையை மறந்து பரீதராய்க் கண்டுகொண்டேனென்கிறார்.

எ. பகவத் க்ருபை நடையாடாநிற்கச் சிலாக்கு "நானயோக்கியன" என் றிழுக்கவேண்டாகிடிகோ ளெனகிறா.

அ. நான் நித்யசூரிகளைப்போல நிதயசம்சாரததை விட்டு அவனையே யெல்லா உறவுமுறையுமாகப்பற்றப் பாாத்தே னென்கிறா.

கூ. என் க்லேசமெல்லாந தீரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ரா க்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தா னென்கிறா.

க0. அவன் தன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநுசந்திதத க்ருதஞ்ஞதையே பறறாசாகவந்து என்னோடே நிரவதிக ஸம்ஸ்லேஷததைப் பண்ணிறு னென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யசித்தவாகள் நிரவதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயையுடையராய் அவன் திருவடிககீழே புகப்பெறுவ ரொன்கிறா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகப்பொலிக.

தம்முடைய உபதேசத்தால் சிக்ஷிதராய்ப், பகவத்பரரான சேதநரையும், தம்முடைய ப்ரபாவத்தைப் பார்க்க வந்த நித்யசூரிகளையும், பார்த்து, மங்களாஶாஸநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறா்.

க. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமூாத்தியைக்கண்டு மங்களாஶாஸனம் பண்ணுகிறா.

உ. இவ்வைஷணவ சமூாத்தியை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூல ரெல்லாரும் வாருங்கோ ளென்கிறா.

ந. நித்ய சூரிகளுக்குமபுகுந்து பரிமாறலாம்படி சம்சாரமடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளே யாயிற் றெனகிறா.

ச. அவிசால்லியமான பாஹய சமயங்களை வேரோடே அறுப்பாரைப் போலே யெங்கும் வைஷணவாகளே யாய்ப் பகவத் குணநுபவ ஜநித ஹாஷத்தாலே களிததுத் திரியாநின்றாக ளெனகிறா.

ரு. ஸ்ரீவைஷணவாகள் அசுரராக்ஷசரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தையும் போப்பர்க ளென்கிறா.

சு. சகல துக்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷணவாகள் லோகமடங்கப் பரநதாாகள், அவாகளோடே நீங்களு மவனை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுநகோ ளெனகிறா.

எ. நாங்கள் நெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆஶ்ரயித்துப் போந்தோம், அதின் முடிவுகண்டு பின்னைப பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோமெனன; நீங்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவன் பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட்டிக்கொடுததாயிற்று, ஆன பின்பு அவனையே ஆஶ்ரயிக்கப் பெறி

லழகிது, அதுவும் மாட்டிக்கொள்ளாகில் நீங்கள் அவர்களுக்கு இடுகிற வற்றை "இவர்கள் அவனுக்குத் தந்தார் இவர்கள் முகத்தாலே நாம் பகவத் ஸமாராதனம் பண்ணுகிறோம்" என்று புத்தி பண்ணி யாகிலும் இடப்பாருங்கோ ளென்கிறார்.

அ. அவனுடைய வசாதாரண விக்ரஹத்திலே தோற்றிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் லோகமடங்கப் பரந்தார்கள். அவர்களைப்போலே நீங்களும் அவனை ஆஶ்ரயிக்கப் பாருங்கோ ளென்கிறார்.

௯. பகவத்குண நிஷ்டரும் கைங்கர்ய நிஷ்டருமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பூமி யெங்கும் பரந்தார்கள். நீங்களும் அவர்களோடொக்க அநந்ய ப்ரயோஜநராய் ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்

௧௦. நீங்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகள் செய்கிற வித்தை, நீங்களும் செய்திகோள்ளாகில் யுக்தமான தோஷங்களும் போமென்கிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குத் தேவதாந்தரங்கள் பக்க லுண்டான பரத்வசங்கையும், எம்பெருமான் பக்கல் ப்ரயோஜநாந்தர பரதையுமான சதோஷம் போமென்கிறார்

௩-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

எங்கும் பகவத்விஶ்லேஷத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு அதனாலே நாயகி தன்மையையடைந்து, லோகத்தார் நிந்திக்கும்படியான மடலூரும்படியை, உத்யோகித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

௧. "ஸௌந்தர்யத்தாலும் சீலத்தாலும் மதிப்பாலும் பழிப்பற்றதொரு விஷயமாயிற்று அது. நீ செய்யப்புகுகிறவிது, அவ்விஷயத்திற்குப் பழிப்பை விளைக்கப் புகுகிறாய்காண்" என்று தோழி சொல்ல, நான் அவ்விஷயத்துக்குப் பழிப்பு விளைக்கப் புகுகிறேனல்லேன், பழிப்பறுக்கப் புகுகிறேன்காண் என்கிறாள்.

௨. கீழே வடிவழகை அநுஸந்தித்து அநந்தரம் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அப்போதே பெறாமையாலே வழியல்லா வழியே மடலூரந்தாகிலும் பெறப்பார்க்கிறாள்.

௩. என்செய்யும் "ஊரவர்கவ்வை" என்றாள். அவர்கள் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிற தோழியான நீதான் எவ்வளவிலே நிற்கிறாயென்கிறாள்.

௪. அவனிப்போது வந்து முகங்காட்டிற்றிலனாகிலும் தான் முகங்காட்டாத போதும் தன்னை யொழிய நமக்கு மற்றொன்றால் பொருந்தாதபடி பண்ணினானே! அவன் செய்தபடி பொல்லாதோ வென்கிறாள்.

ரு. நீயவனுக்குக் குணஹானி சொல்லுவது என்னை மீட்கைக்காகவிறே அதுவும் நான் அவனைப்பற்றுகைக்கு உறுப்பாகச் சொன்னது யான வித்தனை யெனகிறாள்.

சு. நீயிப்படி வ்யவஸிதையானபடி அறிந்தால் அவள் ஜீவியாள் கிடாய் யென்ன, அவள் ஜீவிக்கிலெனை முடியிலென் என்கிறாள்.

எ. அவன் குணஹானி சொல்லுகிற ஸ்ரீகள வாயடங்கும்படி நாமவனை வரக்கண்டு அந்த உபகாரத்துக்காகத் தலையாலே வணங்கவல் லோமே யெனகிறாள்.

அ. அவன் தன்சத்தையை யுண்டாக்கி நம்சத்தையைத் தந்தான; நாமவன சத்தையாலுண்டான பலம்பெறுவதெனறோ வெனகிறாள.

கூ. தன் ஸ்ரீத்வததாலே யிதுக்குமுன்பு மறைத்துக்கொண்டு போந்தாள் ; இனி "அவனை அழிக்கப்புகுகிற நாமாக்கு மறைப்பது" என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

கo. ஜகத்க்ஷோபம் பிறக்கும்படி மடலூர்ந்தாகிலும் நிரதிசய போக்யனான வனைக் காணக்கடவே னென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யசிக்க வல்லாரிருந்த தேசத்தே அவன் தானேவந்து நித்ய ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுமென்கிறா.

ச-ம் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அசக்யமாய் அந்த காராக்ராந்தமான இரவில், ஆழ்வார் அத்யந்தம் துக்கப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. ப்ரளயாபத்திலேவந்து உதவினவன் என்னை விரஹப்ரளயங் கோக்க வந்துதவாதபினபு இனி நான ஜீவிக்கையெனறொரு பொருளுண் டோவெனறு தன ஜீவனத்திலே நசையறுகிறாள்.

உ. இத்தசையில் கிருஷ்ணனும வருகிறிலன்; என்னோடை சம்பந்தத் தாலே அவனைப்போலே நெஞ்சேநீயும்பாங்கன்றிகே யொழிந்தா யென்கிறாள்.

ங. பரதந்த்ரை யாகையாலே முடியவும் விரகறிகிறிலே னெனகிறாள்.

ச. வளையாதே ரக்ஷிக்கும ஸ்ரீவாமனனும் வருகிறிலன என் சிந்தாவ்ய சநத்தைப் போக்குவார் யார என்கிறாள்.

ரு. கிருஷ்ணனும் வருகிறிலன் நான் சப்தாவசேஷை யானேன் என கிறாள்.

சு. முடியப்பெறுத ப்ராணனை ரக்ஷிப்பார ஆரெனகிறாள்.

எ. உறங்காத தெய்வங்களைக்குறித்து நானென்செய்வேனென்கிறாள்.

அ. ஏகராத்திரி அநேகயுகமாய் மிகவும் நலியாநின்றது, எம்பெருமானும் வருகிறிலன், அதுக்குமேலே தென்றலும் நலியாநின்றதென்கிறாள்

௯. ரக்ஷகனானவனும் தோற்றுகிறிலன் என் மநோதுக்கத்தை இனிப்போக்குவார் ஆரென்கிறாள்.

௧0 இந்த ராத்திரியில் என்னுடைய வயசந்ததைக் கண்டுவைத்து அவன் திரமாக ஒருவார்த்தை சொல்லாதே லோகமாக உறங்குவதே! யென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இவை பாசுரங்கேட்டார்க்குப் பரமபதம் ப்ராப்தி யென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ

அதன்பின் சூர்யோதயமாய் திருக்குறுங்குடி நம்பி பகவான் ப்ரத்யக்ஷமாகாநிற்க, தத்பரவணரான ஆழ்வாரைப் பார்த்துத் தாய் விலக்கியும், அவனிடத்தில் தன் மனதுலக்நமாயிருக்கிறது, நீ கோபிக்கவேண்டாமென்றருளிச்செய்கிறார்

௧. திருக்கையில் ஆழ்வார்களோடே சேர்ந்த நம்பி திருமுகத்தி லழகிலே என் அந்தக்கரணம் மிகவும் பரவணமாகாநின்றதென்கிறாள்

௨. நம்பியுடைய தோளழகு மாபரண ஸ்ரீயும் ஸர்வதோமுகமாக நின்று நலியா நின்றதென்கிறாள்

௩. நம்பியுடைய திவ்யாயுதவர்க்கம் உள்ளும் புறம்புமொக்க நிரந்தரமாகத் தோற்றாநின்றதென்கிறாள்.

௪. ரக்ஷணத்துக்குக் கவித்த முடியும் தனிமாலையும் பரிவட்டப் பணையும் பார்ஶ்வத்திலே நின்று என்னை நலியாநின்றன வென்கிறாள்

௫. ஒன்றுக்கொன்று தகுதியான நம்பியுடைய திருமுகத்தி லழகுகள் என்னுயிர் நிலையிலே நலியா நின்றன வென்கிறாள்.

௬. நம்பியுடைய திவ்யாவயவ சோபைகள் என்னெஞ்சு நிறையப் புகுந்து நலியா நின்றன வென்கிறாள்.

௭. நம்பியுடைய திருமேனியி லழகுவெள்ளம் என்னெஞ்சிலே வேர்விழுந்ததென்கிறாள்.

௮. ஸார்வத்ரிகமான அங்கசோபை என் முன்னே நின்று நலியா நின்றதென்கிறாள்.

௯. நம்பி போக்யதைகள் எல்லாவற்றோடுங்கூட என்னெஞ்சிலே புகுந்து விடுகிறிலன என்கிறாள்.

௧௦. நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவருக்கும் கோசரமன்றெனகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிக்க வல்லார ஸம்சாரத்திலே யிருந்தே வைஷ்ணவாக ளென்கிறா.

சா-ம். திருவாய்மொழி—கடல் ஞாலம்.

பாவநாப்ரத்யக்ஷம் போகையால, மிகவும ஆர்த்தியை யடைந்து, கோபிகைகள் கிருஷ்ட்ண லீலைகளை யநுபவித்தாற்போல், பகவத்லீலைகளை யநுகரித்துத் தரித்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. எனமகள் ஜகத் ஸ்ருஷ்டியாதிவ்யாபாரஙக ளெலலாம் பண்ணினேன் நான் என்று நின்றாள், எம்பெருமான தன் டக்கலிலே ஆவேசித்துச் சொல்லுகிறாள் போலே யிராநின்றதென்கிறாள்.

௨. ஸகல வித்யாவேதனமும் அவ்விதயா ப்ரவாதத்கத வாதிகளும நானிட்ட வழக்கென்கிறாள்.

௩. காரணமான ப்ருதிவ்யாதி பூத பஞ்சகங்களும் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றா ளென்கிறாள்.

௪. காலத்ரயத்திலு முண்டான க்ரியாஜாதமெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்று நின்றா ளெனகிறாள்.

௫. ஜகத்ரக்ஷண ப்ரமுகமான சேஷ்டிதங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன நான் என்று நின்றாள் என்கிறாள்.

௬. கோவர்த்த னோத்தரணம் முதலான கிருஷ்ண சேஷ்டிதஙகளெல்லாம் பண்ணினேன் நான என்று நினறாள் என்கிறாள்.

௭. எம்பெருமான் ஆஶ்ரித விஷயத்தில் இருக்கிற விருப்பைத் தனபடியாகப பேசாநின்றாள் என்கிறாள்.

௮. ஜகத் ப்ரதானரான பரம்ஹாதிகள் நானிட்ட வழககென்று நின்றாளென்கிறாள்.

௯. அகாமவஶ்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்தி களைததன தீவாகப பேசாநினறா ளென்கிறாள்.

௧௦. ஸவாக்க பரமுகமான பதாாததஙக ளெல்லாம் நானிட்ட வழககென்று நின்றா ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லவாகள், ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுக கடிமைசெய்யப் பெறுவாகள் என்கிறா

கரு

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

அந்த அநுகாராவஸ்தைபோய், உன்னை விட்டிருக்க மாட்டேன், உன் திருவடிகளே யெனக்குபாயமென்று, வானமாமலைப் பெருமாளிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பரிபூரணரான தேவரே என் அபேக்ஷை செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

உ. பிராட்டிக்குவந்த ப்ரதிபந்தங்களைப் போக்கினாப்போலே அடியேனுடைய விரோதியையும் போக்கியருள வேணு மென்கிறார்.

ங. இத்தலையில் கிஞ்சித்காரத்தை விட்டு உன் க்ருபையாலே செய்தருளாயென்கிறார்.

ச. உதாஹரணத்தை யெடுத்துக்காட்டி இங்ஙனே செய்ததில்லையோ எனக்கும் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

ரு. செய்த வம்சம் அறிந்தேன் அத்தாலே பரியாப்தனாகிறிலே னென்கிறார்.

சு. அந்தவாக்ய சேஷத்தாற் சொன்ன கைங்கரியத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

எ. என்னை அகற்றாதொழிய வேணுமென்கிறார்.

அ. அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிகள் நடையாடுகிற சம்சாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை அகற்றினையல்லையோ வென்கிறார்.

கூ. என் விரோதியைப் போக்கி உன் திருவடிகளில் கைங்கரியத்தைத் தந்தருளவேணு மென்கிறார்.

க0. "உன் திருவடிகளே சரணம்" என் றிருக்கும்படி என்னைப் பண்ணியருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மில்லையென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றார் நித்திய சூரிகளுக்கென்றும் போக்யராவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

பலஸித்தி யாகாமையால், ஆராவமு தாழ்வாரிடத்தில் ஆக்ரந்தநம்பண்ணி, ப்ரபத்தி பண்ணினதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. உன்னழகாலே என்னை யுருக்குகிற உன்னைக் கண்வளர்ந் தருளக்கண்டேன், குளிரநோக்குதல் அணைத்தருளுதல் செய்யக் காண்கிறிலே னென்கிறார்.

உ. ப்ரதிவசனம் பண்ணாமையாலே முன்பு பண்ணின உபகாரங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

ங. நான் என்காரியம் செய்கையென் றென்றுண்டோ நீ செய்து தலைக் கட்டித் தரவேணுமென்கிறார்.

ச. நினைத்த பரிமாற்றம் கிடையாமையாலே நோவுபடா நின்றே னென் கிறார்.

ரு. உன் திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

சா. உன்னைப் பெறுவதொரு விரகுபார்த் தருளவேணு மென்கிறார்.

எ. உன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை சம்சாரத்தை அறுக்கவேணு மென் கிறார்.

அ. உன் அநுபவம் பெற்றிலேனே யாகிலும் "உன் திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பிறந்த விஶ்வாஸம் "குலைகிறதோ" என்று அஞ்சாநின் றேன் அது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

கூ. நீ கண்ணாலே காணலாம் படி. வரவேணு மென்கிறார்.

க0. இன்னமும் எத்தனை திருவாசல் தட்டித் திரியக் கடவேன் என்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தைக் கற்றார் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யராவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ஆராவமு தாழ்வாரிடத்திலும், பலஸித்தி யடையாம லித் திருப்பதிக்குப் போகவேண்டுமென்று, திருநகரி பாஹ்யோத்யாந பர்யந்தமும், வந்த விடாயால் விடாய்த்து விழுந்து, ஸகியோடே அந்தத் திருவல்லவாழ் ஸ்வாமியை என் றடைவே னென் றருளிச் செய்கிறார்.

க. தோழிமாரைக் குறித்துத் திருவல்லவாழிலே நின்றருளின சர்வேஶ்வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறுவதென்றோ வென்கிறாள்.

உ. நிஷேதிக்கிற தோழிமார்கள் தங்களையே, அவன் பாதரேணுவை நான் சூடுவதென் றென்கிறாள்.

ங. தோழிமாரைப்பார்த்து நான் அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறும் நாள் என்றென்கிறாள்.

ச. என்னுடைய நற்சிவ நவன் பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்த மென்கிறாள்.

ரு. நான் செய்தபடி செய்ய இக்கண்களின் விடாய்தீரக்காணப் பெறுவ தென் றென்கிறாள்.

சா. திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமனனுடைய போக்யமான திரு வடிகளை நான் காண்பதென்றோ வென்கிறாள்.

எ. அவன் திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவை அணிந்து தொழவல்லோமே யென்கிறாள்.

அ. அவன் திருவடிகளிலே சாவகாலமு மிடைவிடாதே அடிமைசெய்யக் கூடவற்றே யென்கிறாள்.

கூ. அவனைக் கண்டு தொழும்படி அவன் அருள்கூடவறறே யென்கிறாள்.

க0. அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறறே யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்க வல்லாரா சம்சாரத்திலே இருந்துவைத்தே பகவத் குணாநுபவத்தாலே யெல்லாரிலும் சிறந்தவாக ளென்கிறார.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு

அர்ச்சாவ தாரத்தில் பலசித்தியாகாமையாலே, அவதாரங் களில் ப்ரவேசித்துக் குணாநுபவத்தில் மநச்சைதில்யம் வராமற் செய்யவேண்டுமென்று, எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. சைதில்லியம் நீங்கி உன்னைத் தரித்து நின்று நான் அநுசந்திப்ப தெப்போ தென்கிறார்.

உ. வளர்ந்தவாறுதானிருக்கிறபடி சொல்லுகிறா.

ரு. உன்பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறார்.

ச. பவுத்தாவதார வ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னை நலியாநின்ற தென்கிறார்.

ரு நீ பண்ணின சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்குந்தோறும் மநஸ்ஸூமிகவும் அழியாநின்ற தென்கிறார்.

சு. உன் சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யென்னை ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

எ. கண்ணாலேகண்டநுபவிக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென் கிறார்.

அ. உன் குணசேஷ்டி தாதிகளைக் கேட்ட கேட்டபோது தோறும் சிதில னாகா நின்றேன் என்செய்கேனென்கிறா.

கூ. நானுன்னைத் தரித்துநின்று அநுபவிபபதென் றென்கிறா.

க0. சமுத்திரமதனவை சித்திரியத்தை அநுசந்தித்து சிதிலனாகாநின்றேனை, உன்னைத் தரித்துநின்று அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார் பரமபதத்திலே போய் நித்தியாநுபவம் பண்ணப் பெறுவரென்கிறார்.

---

௬ - ம் பத்து

விரோதி நிரஸநசீலனானவன் திருவடிகளிலே சரணம் புக்கார்

௧-ம் திருவாய்மொழி — வைகல்

அவதாரங்களாலும், இஷ்டஸித்தி யில்லாமற் பின்னையும் அர்ச்சாவதாரங்களிலே இறங்கி, திருவண்வண்டூர் ஸ்வாமி விஷயமாய்ப் பக்ஷிகளைத் தூது விட்டதை யருளிச் செய்கிறார்

௧ சில குருகுகளை நோக்கி, திருவண்வண்டூரிலே சென்று எம்பெருமானுக்கென் தசையை அறிவியுங்கோளென்கிறாள்

௨ ஆர்த்தரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனானவனுக்கென் ஆற்றாமையை அறிவியென்றொரு நாரையை யிரக்கிறாள்

௩ திறந்திறமாகச் சஞ்சரிக்கிற புள்ளினங்களைக்கண்டு, என் வ்யஸநத்தை அறிவியுங்கோளென்கிறாள்

௪ சில அன்னங்களைக்குறித்து, சரீரம் கட்டழிந்து சிதிலையாகா நின்றேனென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள்

௫ திரியவும் சில அன்னங்களைக்குறித்து, அத்தேசம் புக்காரை மறப்பிக்கும் நீங்கள் புக்கால் என்னையும் நினையுங்கோளென்கிறாள்

௬ சில குயில்களைக்குறித்து, அவனுக்கென் தசையை அறிவித்து அங்குநின்றுமொரு மறுமாற்றங்கொண்டு வந்தருளிச் செய்யவேணுமென்கிறாள்

௭ சில கிளிகளைக் குறித்து, அவனுடையாளங்களைச் சொல்லி இவ்வுடையாளப்படியே கண்டு எனக்காக வொருவார்த்தை சொல்லுங்கோளென்கிறாள்

௮ சில பூவைகளைக்குறித்து, மீண்டுவந்தெனக்குச் சொல்லலாம்படி வ்யக்தமாகக் கண்டு ஒரு மறுமாற்றம் கேட்டுவந்து சொல்லவேணுமென்கிறாள்

௯ சில வண்டினங்களைக் குறித்து, ஏகாந்தத்திலே "நகச்சிந்நாபராத்யதி" என்பார் முன்பாக என்னிடையாட்டத்தை அறிவியுங்கோளென்கிறாள்

௧௦ சில வண்டுகளைக் குறித்து, அவர் இத்தலையில் சத்தையு மில்லையென்றிருப்பர், அவளு முள்ளென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள்

௧௧ நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷய மாவரென்கிறார்

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

துதிகோகதியால ஸர்வேஶவரன விளமபிதது வருகையாலே, யுமககுவேணடின ஸ்தரீகளிருகக, இஙகே வரவேணடாமெனறு, ப்ரணய கலஹததாலே நிரஸ காரம பணணினதை யருளிச செயகிறா

க. இபபடி வரவுதாழததது மிததலையை யொழியசசெலலுவதா யனறிறே, கடுகவநதுகொணடு நினறான பநதையும கழலையு மெடுததுக கொணடான, அலபபிய லாபமெனறு தோறறுமபடி நினறான, இததலையில பணணககட வவயாமோஹ மடஙகலு மிவறறின பக கலிலே பணணினான. அவனபடுகிற வலமாபபைககணடு "இவை யெலலாம நமமைககுறிததுசசெயகிறா னலலன, நாஙகலநது பிரிநதவாகளுடைய உபகரணஙகளாகக கொணடுசெயகிறா னித தனை, இவனுடன வாாததைசொலலாதே யிருககிறதென" எனறு "வாராய நீநினைககிறவாக ளதனறு காணிவை உனககு பேக்ஷா விஷயமான எஙகளது காணிவை, இவறறைததநது அவாகள பககலி லேறபபோ" வெனகிறாள.

உ. நொககுபபெறுதவன முகமபாாககப் பெறறாள, வாாததைகேடகப பெறுதவன"போ" யெனனவுமபெறறான, இனிஇதறகு மேறபட கருதாாததனுகையிலலை யிறே "போ" எனறால அவவாாதையே யனறிறே அவன புததிபணணுவது, அதிலககவாயி லோடுகிறது மறியுமவனிறே "இனனமெனகை யகதநீங கொருநாள வருதி யேலெனசினநதீாவநானே" எனறிததை உயநதபிளளை பாடாநிற கசசெயதே, காலாலே யுதைபபது கையாலே தளளுவதாய அபி நயிததுககாடடினாா.

ங. "குழலூதுபோயிருநது" எனறிறே எனனைசசொலலுகிறது உகதமா னதுதனனை அநுஷடிககு மததனையிறே இனிததான "உனக குப பெண்களபடும் நீாவாயபபுளள விடஙகளிலே போயிருந தூது" எனறிறே நீஙகள சொலலிறறு, அழகிது இததனையிறே நீாவாயபபுளளவிடநதான எது அததைச சொலலலாகாதோ" எனறு இரணடடி உடபுகுரவிடடு நறறிககவிருநது குழலினிய பேசசிலே கைவைததான. குழலோசைபோ லனறிறே பேசசி லினிமை யிருககுமபடி "நானசெயதபடி செயகிறேன" செவி யோசை வைததெழ குழலூது போயிருநது" எனறு நீஙகள சொனன விதுககுக கருதது எனககுபபோசசுதிலலை இதெனககு ஜாதயுசித வருததியனறோ" எனறான

ச. "நான் சொன்னவையெல்லா மிவாக ளங்யதாவாக புத்திபண்ணுகிறது; நம்மையொழியச் செல்லாமை பிறந்து ஈாமனாக்ஷணம் தாழ்த்தது பொறுக்கமாட்டாமை யிறே" யென்றுபாரத்து ; "நீங்கள் என்னை யிங்ஙனே சொலலலாமோ நான் பித்ராதிகளுக்கு பரதந்திர னன்றோ அவாக ளனகையிலே கோலைததந்து "நீபோயப்பசு மேய்ததுவா" என்றால், என்னால, "மாட்டேன" என்னபபோ மோ" என்றான ; பித்ராதிகளுககு பரதந்தரராய்க்கொண்டு பசு மேய்ப்பார மேயககும்படி யிதுவோ. நீசெய்யும் செயல் சோந் திருககிலிறே நீசொல்லும் சொலவும் சோநதிருப்பது எனறாள்.

ரு. "ஸ்நேஹிகளா யிருபபாாக்குக் குறறத்தைக் குணமாகக் கொளளவுமாம், நிஸ்நேஹிகளுககுக் குணநதனனையே குறறமாகக் கொளளவுமா ம், விஷயாநுகுணமாயிறே குணதோஷஙகளிருபபது, ஆகையா லே நான் சொனனவையெல்லா மிப்போ தித்தலைக்குக் குறை யாய்த் தோறறுமிறே ; ஆனாலும் மததியஸதா சொன்னதிறே ஆாததமாய்த் தலைக்கட்டுவது" என்றான்.

சு. தங்களகவாயிலோடுகிறது தெரியாமல் மறைததுக்கொண்டு அநபிபவ நீயைகளா யிருககிற விபபிராட்டியையும் தோழிமாாையுஙகண்டு, அவன் தனமுகமுநதிரைகளாலும் பாவகாப்பமான வுக்திகளா லும் அததை அநுவதிததாபபோலே யிருககிற விலாசசேஷடி தங்களாலுமாக இவாக ளபிசநதியைக்குலைதது இனி யிவாகள் நான சொன்னவையெல்லாம் "வேண்டா" எனனமாடடாதவா கள் எனனும்படி வாய்மாளப்பண்ணி அவ்வளவிலே செனறு இவ ளுடைய லீலோபகரணமான குழமணனை யெடுததுக்கொண டான.

எ. ஸாவோபாயங்களைய மநுஷடித்து ஸ்ரீபரதாழ்வான் தன பககல்பட்ட தெலலாம் தான இவாகள்பக்கலிலே பட்டான. "வினிவாததயிது ம்பலாத"என்று மீடகையிலே போரவருநதினனிறே "சேஷயே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவன்மேன பாசிதநி" தாமேயிரங்கி மீளும் படி பன்னுகிறேன , அதுதான கேட்டாா வாயகேடகவேணு மோ புரஸ்தாத என்றானிரோ. அபபடியே இவனும் ஸாவோபாயங் களையும் ப்ரவிாததிபபிததவிடததிலு மணுகவொண்ணுதபடி கடு மைதோற்ற விருந்தாாகள் ,* இனிச் "செய்யலாவதென்" எனறு பாாத்தான் ; "பலத்தாலே காாயங்கொள்ளுவோம்" என்று நிச்ச யிதது இவாகள் பாவையை யெடுப்பானுகக் கணிசிததான் , "பரோ க்ஷிததஞ் ஞாஸதுகோஸலா:" என்று நினைவறியுமவாக ளாகையா லே, எல்லாருங் கூடவைததபாவையைச் செனறெடுததுககொண் டாாகள்; அதுதான "நங்காாயம" என்றேயிருந்தான. "பருதக்ப்ர யதநா பேக்ஷிதமினறிக்கே யொழியப்பெறறோம்" எனறு பாாத

தான. திருககுரவைபோலே ஆளுககாளாயநினறு கைபபிடிகக வேணடாவா யிருநதது "நலலவாயபபு" எனறு இவாகள பாவை யைச செனறு பறறினன.

அ. கிடடிநினறு இவாகளை சிலமிறுககுககளைப பணணபபுககான, "இஙகே யிருககிலனறே விதெலலாம வேணடுவது" எனறுபாாதது ஒருவ ரொருவராகபபோகப புககாாகள, "இதுவோ! பாாததபடி" எனறு வழியைபபறறி யிருவிலஙகாகக கிடநதான, உததியான மாகையாலே வழியோரடிபபாடா யிருககுமிறே

௯. "இவன 'போக வொடடேன' எனறு வளைததுககிடநதுககு பரயோ ஜந முளளது இவனுககு நினைததபடி பரிமாறப பெறறுமனறே, இவன முகமபாராதே யிருககிறோம" எனறு அநயவஸிதது, 'பேசாதேயிருநதவாறே தனனை நினைததுககொண டிருநதோ மென றிருககுமிவன" எனறு "அநயபரதை தோறறச சிறறி லிழைபபோம" எனறிழைககபபுக, "எனனைபபாராதே யிருபபது மனறிககே சிறிதனனிய பரதைபணணுவதே" யெனறு சிறறிலே யும சிறுசோறறையும் தன திருவடிகளாலே யழிகக, அதநாலே யவாகளுககுச சீறறமபிறநது, தஙகள சஙகலபததை மறநது அவன முகததைபபாாததுச சொலலுகிறாாகள

௧0. "நினமுகவொளிதிகழ முறுவலசெயது நினறிலையே" எனறு விழுககா டறியாதே வாயததபபச சொலலிககொணடு நினறாாகள, காலா லழிததது சிறறிலையனறே இவாகள நெஞசிலமறததையே யிறே அநதமறமபோனவாறே மேலநோககிப பாதாதி கேசாநதமாகப் பாாததாாகள, தஙகளை ஜயிககையாலுணடான ஹாஷமவழிவிலே தோறறுமபடி நினறுன, அவவழிவில பிறநத வேறுபாடடைச சொலலுகிறாாகள.

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழியைச சாதரமாகச சொலலவலலாாக குப பகவததாரிததிரிய மிலலையெனகிறாா.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நலகுரவும்.

பரணய கலஹததில விருததமாயிருககிற தமமை, வசீகரிககிற விருதத விபூதிகனன ஸாவேஸவரன, கைக கொணடதை யருளிச்செயகிறாா

௧. விருதத விபூதிகனன ஸாவேஸவரனைத திருவிணணகரிலே காணப பெறறேனெனகிறாா.

௨. ஸவயததநததாலே யொருவாககும காணவொணணாத பெருமையையு டையவனுய வைததெனனை அடிமை கொளளுகிறவனாரான திரு விண்ணகா ஸாவ விலக்ஷண மெனகிறாா

௩. திருவிண்ணகரப்பனுடைய கல்யாண குணங்களை யொழிய வேறொரு வருகைக்கும் உத்தாரக மில்லை யென்கிறார்.

௪. புண்ணிய பாபாதியாய் எமபெருமானுக்கு விசேஷணத்வேன தோற்றுகிற விபூதியெல்லாம் அவன் க்ருபையாலே உண்டாயிற றென்கிறார்.

௫. சிறியார பெரியா ரென்னுதே சாவருக்கும் ரக்ஷகன் திருவிண்ணகரச் சேர்ந்தபிரா னெனகிறார்.

௬. "நானல்லேனே" என்னச் செய்தே தன்குண சேஷ்டிதங்களைக் காட்டி மறக்க வொண்ணாதபடி கலந்து அததாலே புஜ்ஜவலனா யிருக்கிறவன் திருவிண்ணகரிலே நின்றருளின சாவேச்வரன் கிடீர் என கிறார்.

௭. எததனையேனு மளவுடையாரக்கும் வலியபுகலவ னல்லதில்லை யென்கிறார்.

௮. எனக்குப புகலான மாததிரமன்றிக்கே மறறுமெல்லாம் திருவிண்ணகாச்சோந்த பிரானென்கிறார்.

௯. எனக்குச் சரணமான மாத்திரமல்ல மற்றுமெல்லா மவனே யென்கிறார்.

௧௦. அவன் திருவடிகளல்லது மறறு ரக்ஷக மில்லையெனனு மிடத்தைப புத்திபண்ணுங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இது கற்றார நித்திய சூரிகளுக்கு நாளதோறும் கவுரவ்யராவரொன்கிறார்.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—தூவை.

அவ்வாறு கூட்டிக்கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய குரவை முதலான லீலைகளும், அநுஸந்தித்து ப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. அஹோராத்ரம் கிருஷ்ணகுணங்களை பரீதி பூர்வகமாக அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக் கினி யொருகுறை யில்லை யென்கிறார்.

௨. ப்ராாததித்தபடியே பெறுகையாலே திருநாட்டிலே தான் என்னோடொப்பா ருண்டோ வென்கிறார்.

௩. கிருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுபவிததுக்கொண்டு காலம்போக்கப் பெற்ற வெனக்கு "இன்னது பெறறிலேன்" என்று நோவவேண்டுவதில்லை யென்கிறார்.

௪. கிருஷ்ணனை அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக் கவாப்தவய முண்டோ வென்கிறார்.

௫ கம்ஸனை மாயத்தபடியையின்றிருந் தநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக்கோ ரெதிரில்லை யென்கிருர்

௬. கிருஷ்ணனுடைய ப்ரதிகூல நிரஸந பரம்பரையை அநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கொரு மநோதுக்கம் இல்லை யென்கிருர்.

எ. அவனுடைய சேஷ்டிதங்களை நினைக்கும் நெஞ்சுடைய வெனக்குப் பூமியில் நிகரில்லை யென்கிருர்

அ கிருஷ்ண சேஷ்டிதங்களையே அநுஸந்திக்கும் நெஞ்சையுடைய வெனக்கொரு கலக்கமில்லை யென்கிருர்

௯ ஸர்வேச்வரனை ஸ்துக்கும் நாவீறுவுடைய வென்னேடொப்பாருண்டோ வென்கிருர்

௰ பரமபதத்திலே போய்ப்புக்கப்படியை அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக்கு வேறே சில நிர்வாஹகர் வேணுமேப்படி குறையுடையவனே நானென்கிருர்.

௰௧ நிகமத்தில், இதைக் கற்ருர் தம்மைப்போலே கிருஷ்ணபக்தராவ ரென்கிருர்

---

௫ - ம் திருவாய்மொழி—துவளில்.

பகவதநுபவத்தாலொரு ப்ரீதி விசேஷம் வந்து, அதிலே நாயகி தன்மையடைந்து, தொலைவில்லி மங்கலஸ்வாமி யிடத்தில் அதி ப்ராவண்யம் பிறந்திருக்க, அதுகண்டு தாய்மார் கோபிக்க, இப்ராவண்யத்தைப் போக்கப் போகாது, இவளிடத்தி லாசை விடுங்க ளென்று, தோழிமார்கள் தாய்மாரோடு சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிருர்.

௧. இவள் ப்ரக்ருதி அறியாதே திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தைக் காட்டின பின்பு உங்கள் ஹிதவசநத்துக்கு இவள் மீளுமோ வென்கிருள்.

௨. அவவூரில் கொண்டுபுக வேண்டிலுல திருநாளிலே கொண்டுபுகுவாருண்டோ வென்கிருள்.

௩. திருநாளிலே தான் கொண்டுபோக வேண்டிலுல திருச்சோலை யுள்ளிட்டுக் கொண்டுபுகுவாருண்டோ வென்கிருள்

௪. அவவூரையும் அங்குள்ள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களையும் யாதொரு நாள் கண்டாள் அன்று தொடங்கித் தடைநிற்கைத் தவிர்ந்தா ளென்கிருள்.

௫· இவள் ஸ்பாவத்தை அறிந்து வைத்துத் தேவபிரானுடைய வழகைக் காட்டிக் கெடுத்திகோ ளென்கிருள்.

௬. தௌர்ப்பல்யத்தாலே முதலிலே பார்க்கமாட்டாள், பார்த்தாளாகில் மற்ருெ ரிடமும் பாரா ளென்கிருள்.

௭. அவன சின்னமும் திருநாமமும் இவள் சொல்லப்புககவாறே நிறம்பெற றன வெனகிருள.

௮. அவ்வூரைத தொழுதவன்றுதுடங்கி யினறளவுமுண்டான விவளுடைய சைதிலலியததைச் சொல்லுகிருள்.

௯. இவள மனோவாககாயங்கள முதலிலே துடங்கி அவன பககலிலே பர வணமாயிற்றின வெனகிருள்.

௰. அவனுலல்லது செல்லாத விவளுடைய ப்ராவண்யாதிசயததைக கணடு பிராட்டிமாரிலே யொருததியோ ! வெனறு சங்கிக்கிருள்.

௧௧. இமைததில், இததைக கற்றவாகள் இதுககநுருபமான கைங்கரியத்தைப் பண்ணப்பெறுவ ரெனகிருா.

௬-ம். திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

இவ்வணணங் வ்யாமோஹப்பட்டாலு மநுபவம் ஸித்தியாதபடி யால், அந்த விரஹார்த்தியால மிகவும் கருசையாய், பெண ணுககு ஆபரணங்களுங் காந்தியு முதலானதுகள் நழுவிப் போயிற்றென்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிருர்.

௧. இவள் ஸ்ரீவாமநப்ராதுா பாவததில் குணசேஷ்டிதங்களிலே அகப்பட்டு வளையிழந்தா ளென்கிருள்.

௨. திருஉலகளந் தருளினபோதை திவவியாயுதாதிகளி லழகிலே அகப் பட்டுத் தன்னுடைய வழகிய நிறத்தை இழந்தா ளென்கிருள்.

௩. வடதளசாயிபடிகளிலே அகப்பட்டு இவள் தன்பெருமையை யிழநதா ளென்கிருள்.

௪. சதுரமுக ஸ்ரஷ்டாவான மேன்மையைப் பாராதே ஆச்ரிதாரத்தமான மஹாகுணத்தை யுடையவனுககு இவள் நீரமையை யிழநதா ளென கிருள்

௫. வேதப்ரதாநம் முதலான உபகாரங்களைப் பண்ணினவனுக் கென்மகள் கறபிழந்தாள் என்கிருள.

௬. ஏகாரணவ சாயியானவனுடைய அவயவ சவுநதரியததிலே அகப்பட்டு இவள் தன்னுடைய மெய்யிழநதாள் என்கிருள்.

௭. க்ஷீரார்ணவ சாயியுடைய வாபரண சோபாதிகளிலே அகப்பட்டு இவள லாவண்ணியத்தை யிழந்தாள் என்கிருள.

௮. கிருஷ்ணனுடைய விரோதி நிரசநததுககுத்தோறறு இவள் தனனுடை ய ஸ்ரீத்வத்தை யிழந்தாள் என்கிருள்.

௯. ஸ்ரீவாமநாதயநேகாவதாரங்களிலே அகப்பட்டு இவள் தன்னழகை யிழந்தா ளென்கிறாள்.

௰ பரத்வமென்ன, அவதாரமென்ன, ஜகதாகாரத்தையென்ன, இவற்றை அடங்கக் காட்டி இவளுடைய தெல்லாவற்றையும் கொண்டானெ ன்கிறாள்

௧௧ நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லவர்கள் நித்யஸூரிகள் போகத்தைப் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்

எ-ம திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

இவ்வண்ணஞ்சொன்ன தாயானவள் மூர்ச்சித்திருக்கையாலே, பெண்ணானவள் மோஹந்தெளிந் தெழுந்திருந்து, எனக்குத் தாரகபோஷகபோக்யமெல்லாங் கண்ணனேயென்று, திருக்கோளூருக்கே போகையில், தாய் தெளிந்தெழுந்திருந்து, தன் பெண் திருக்கோளூர்க்குப் போனது நிச்சயமென்று, தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச் செய்கிறார்

௧. தன் வயிற்றில் பிறப்பாலும் இவள் தன் ஸ்வபாவத்தாலு மிவளிங்கு நின்றும் போய்ப்புகுமோ திருக்கோளூரென்று அத்யவஸிக்கிறாள்.

௨. திருக்கோளூருக்கே போய்ப்புக்க என் பெண் பிள்ளை மீள வருமோ? சொல்லுகோளென்று பூவைகளைத் திருத்தாயார் கேட்கிறாள்.

௩. திருக்கோளூர் பரத்யாசன்னமானால் எங்ஙனே யுடைகுலைப்படக் கடவ ளென்கிறாள்.

௪. இவளைக்கண்ட நாட்டார் குணஹீனை யென்பார்களோ! குணாதிகை யென்று கொண்டாடுவார்களோ என்கிறாள்

௫. திருக்கோளூரிற் சோலைகளையும் அங்குள்ள பொய்கைகளையும் அவன் கோயிலையுங் கண்டா ளெங்ஙனே யுக்குமோ வென்கிறாள்.

௬. அவனுடைய ஸ்நேஹ பஹுமான வீக்ஷிதாதிகளைக் கண்டு பரிதப்ரகாஷத்தாலே சிதிலையாகக் கடவளாகாதே யென்கிறாள்.

௭. இவள் ப்ரக்ருதிமார்தவத்தையும் பிரிவில்வந்தசைதில்யத்தையு மநுசந்தித்து, இவையெல்லா மவ்வளவும் செல்லப்போக வல்லளானு ளிறே என்கிறாள்.

௮. திருக்கோளூரில் சங்கத்தாலே என்னைப் பொகட்டுப்போன வென் பெண்பிள்ளை அசங்கமே துணையாகப் போய்ப்புக வல்லளேயோ வென்கிறாள்.

௯. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்ளார சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனாளென்கிறாள்.

௧0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறோமென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறோம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

௧ சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்வயத்தையும நான்தர நீங்களாள வேணுமென்றிரக்கிறாள்.

௨. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னாற்றாமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து நானு மென் தோழிமாருங் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிறாள்.

௩. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கெனதசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வாதியுங்கோ ளெனகிறாள்.

௪. என்னை நோவுபடுத்திப போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோமையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௫. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோமையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிறாள்.

௬. ஆஸ்ரிதரோடே கரசனுகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

௭. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனான், சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று, இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பார்த்து, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிறாள.

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்கு வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

க. எம்பெருமான் விரும்பாத நிலாக்கியமான நிறங்கொண்டெனக் கொரு கார்யமில்லை யென்கிறாள்.

உ. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகார்ய முண்டென்கிறாள்.

௩. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௪. பெண் பிறந்தாரைப் பேணும் க்ருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

௫. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெனக் கென்கிறாள்.

௬. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன கார்ய முண்டென்கிறாள்.

௭. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென்கிறாள்.

அ. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

௯. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு கார்யமென் னென்கிறாள்.

௰. சீலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன கார்யமுண்டென்றுப க்ரமத்தோடேசேர உபஸம் ஹரிக்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விச்லேஷமானாலும் ஸஹிக்கிறேமொழிய, உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவரைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. நானுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விச்லேஷத்தைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

உ. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

வேணுங்காணு மென்ன , இந்த மரியாதையென்று துடங்கிக் கட டிறறென்கிருா.

எ. "உலகில் திரிவேனோ" என்கிற உறைப்பாலுண்டான ஸ்வாதந்திரிய மும்முடைய தலையிலே கிடந்ததே! என்ன , சாதனமும் சாதகரும் த்வதீன மானபின்பு, இவ்வாற்றுமை யெனக்கு ஸ்வரூபமாய் அநவயிக்கு மித்தனையன்றோ வென்கிருா.

அ. "அருளாய்" எனறவாயோடே வந்தருளக் கண்டிலா தன்பக்கல் நின்றும் பிரித்தெனனைக் கைவிடப்பாாததா ஞகாதே யென்கிருா.

கூ. உம்மை யிங்கு கெடுத்ததென் என்ன ; கண்டகாட்சியிலே யிழுத்துக் கொள்ளக் கடவதான விஷயங்கள் பரிமாறுகிற விடத்தே வைத தாயாகி லினிக் கெடுக்கை யென்றெனறுண்டோ வெனகிருா.

க0. "ஐச்வாயாதிகள் அல்பாஸ்திரங்கள்" என்று "வேண்டா" என்கிறீராகில் அவ்வளவனறிறே அநந்தமுமாய் ஸ்திரமுமா யிருக்குமிறே ஆத்மாநுபவம், அத்தை அநுபவித்தாலோ வென்ன ; நீ சொன்னது உபபத்தியாகிற செய்யலாயிற்று "அவை அல்பம் அஸ்திரம்" என்ற விடம் ஸ்வரூபகதநம் பண்ணினே னத்தனை, உன்னுடைய போக்யதையைச் சொல்லிறறும், ஸ்வபாவ மிருந்த படி சொன்னே னத்தனை ; "அது தீது" என்று விடும் "இது நன்று" என்று பற்றுகிறேனுமல்லேன், உனனைப் பறறிற்றும் நீயாகையாலே அவற்றை விட்டதும் நீயல்லாமையாலே யென்கிருா.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கறறவாகள் சாவேச்வரனுக்கு அந்தரங்க கிங்கரராவ ரென்கிருா.

க0-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

ஆழ்வாரா க்ரந்தநம்பண்ண, உமமுடையபொருட்டே பரமபதத்தைவிட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிக்கொண்டு திருமலையிலே வந்திருக்கிறேமென்ன, அலாமேல் மங்கைநாச்சியாரை புருஷகார மாக்கிக்கொண்டு, திருவேங்கட முடையானை ப்ரபத்தி செய்ததை யருளிச்செய்கிருர்.

க. உன்னையொழிய வேறுகதியின்றியே யிருக்கிற வென்னை உனதிருவடிகளிலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிருா.

அ

௯. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்ளார் சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போனுளென்கிருள்.

௧0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்ருரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிருர்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிருேமென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிருேம், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிருர்.

௧. சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்வயத்தையும் நான்தர நீங்களாள வேணுமென்றிரக்கிருள்.

௨. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்ருமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து நானு மென் தோழிமாருங் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிருள்.

௩. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கென்தசையை அறிவித்துவந்து என் தலைமேலே வர்த்தியுங்கோ ளென்கிருள்.

௪. என்னை நோவுபடுத்திப் போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோர்மையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளென்று சில தும்பிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிருள்.

௫. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோ உம்முடைய தக்கோர்மையிருக்கும்படி என்னுங்கோ ளென்கிருள்.

௬. ஆஸ்ரிதரோடே கரசனுகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள் செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிருள்.

௭. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனுன்; சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று; இதுக்கு ஹேது, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பார்த்து, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிருள்.

எ-ம். பத்து.

இப்படி பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புகக
விடத்திலும், தத்தபடங்யாயம் போலே ஸம்ஸார
மநுவர்த்திக்கிற படியைக்கண்டு விஷண்
ணராகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரபத்திபண்ணிலும், பரபந்த பரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஈஸ்வ
ரன் பலத்தைக் கொடாமல் விளம்பிக்க, மிகவுமார்த்தராய்,
தன் திருவடிகள் சேராதபடிககு இன்னு மிந்த்ரியங்க
ளாலே எத்தனைநாள் பாதிபபிப்பனோ வென்று,
ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

க. உன்னையலலது செல்லாதபடியாய் உன் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்த என்னை இந்திரியங்களாலே நலியப் பாராநின்ற யென்கிறா.

உ. தாப்பலனை வென்னை இந்திரியங்களாலே சாவகாலமும் நலிவித்து இன்னேவை யறிவிக்க வொண்ணுதபடி போதியென்கிறா.

ஈ. ஜகத்துக்கு சாவவித ரக்ஷகனாய் வைத்து என்னை யுன் திருவடிகளிலே கிட்டாதபடி யிந்திரியங்களாலே நலிவித்தா லுனக்கென்ன ப்ர யோஜன முண்டென்கிறா.

சு. நீயே யிவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷாாத்தமென்னு மிடததை நான றியாதபடி சப்தாதி விஷயங்களைக்காட்டி யென்னை ப்ரமிப்பித்துப் போகாநின்ற யென்கிறா.

ரு. விஷயஙகளாலும் இநதிரியங்களாலும் ப்ரதிக் ரியமாம்படி நலிந் தெ ன்னை நீ கைவிட்டால் வேறு ரக்ஷகருண்டோ வெனகிறா.

சு. அளவுடையாரையும் நலியக்கடவ விந்த்ரியங்கள் நீயும கைவிட்டால் தாலபனை வென்னை என்படுததா வெனகிறா.

எ. நீயுபேக்ஷித்தால் அதிகலமான விந்திரியங்களை என்னாலே வெல்ல வுபா யமுண்டோ வென்கிறா.

அ. என் ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அறுத்து நான் மனோவாக்காயங்களாலே யுன்னை நிரந்தரமாக வநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணு மென்கிறா.

கூ. விஷயங்களிலே ஆத்மாவைத் தள்ளுமிந்த்ரியங்கள் என்னை நலியாத படி பண்ணவேணு மென்கிறா.

க0. அடிமைக்கு விரோதியாய விஷயாநுபவத்துக்குப் பாங்கான உடம் பைத் தந்தாய் அதுவே ஹேதுவாக ஐந்து இந்த்ரியங்களும் நலி

யா நின்றன, அவற்றைப் பரிஹரித்தருள வேணுமென்று ஆர்த்தியோடே கூப்பிடுகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தார்க்கு நிரந்தரமாக இந்திரியங்களால் ஆத்மாவுக்கு வரும் நலிவு போமென்கிறார்.

௨-ம் திருவாய்மொழி—கங்குலும்

இவ்வண்ணம் அழுந்த ஆழ்வார் மோஹித்திருக்க, திருத்தாயார் பெரிய பெருமாளைக் குறித்து, இந்நாயகி விஷயமாக எது ஸங்கல்பித்திருக்கிறீரென்று கேட்டதாக அருளிச்செய்கிறார்.

௧. இப்பிராட்டியுடைய பேச்சுக்கு நிலமன்றிக்கே யிருக்கிற தசையைப் பெரிய பெருமாளுக்கறிவித்து இவள் திறத்தில் செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்னென்கிறாள்.

௨. இப்பெண்பிள்ளையுடைய தசை யென்னுடைய வினையாக்கட்டவ நேர்கிறாள்.

௩. இவளிவ்வவஸ்தையைப் ப்ராப்தையாகைக்கு இவளிடையாட்டத்தில் நீர் செய்ததென்னென்னென்கிறாள்.

௪. உம்மையொழிய ஜீவிக்கமாட்டாத இவள் திறத்து செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென்னென்கிறாள்.

௫. இவளுக்கு ப்ரதிக்ஷணம் பேதித்தொன்றோடொன்று சேராதே வருகிற அவஸ்தா பேதங்களை யறிவித்து இவளை யிப்படிப் படுத்துகை உம்முடைய நீர்மைக்குப் போதுமோ வென்கிறாள்

௬. இவ ளிவ்வளவாபன்னையாயிருக்க இவளார்த்தி தீர்த்தருளா தொழிகைக்குக் காரணம் என்னுடைய கர்மவிபாக மென்கிறாள்.

௭. ஆஸ்ரயங்களை அநுஸந்தித்துப் பொறுக்கு மளவுகளிலே யன்றோ ஸுக துக்கங்களைச் சுமத்துவது, இப்படி என்னைப் படுத்தலாமோ வென்னுநின்றாளென்கிறாள்.

௮. இவளுக்கு மென்மேலன வருகிற நோவுகள் தீர்க்கைக்கு நான் செய்வதென்னென்கிறாள்.

௯. இவளுடைய துக்கத்துக்கொரு முடிவு காணகிறிலேனென்கிறாள்

௧௦. இனிக் கிட்டமாட்டாளோ! வென்னும்படி அவஸன்னையான இவள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளைச் சம்ச்லேஷிக்கப் பெற்றாளென்கிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்தை அப்யஸிக்கவல்லார் இவள் பட்ட க்லேசம் படாதே திருநாட்டிலே நிரதிசயாநந்த யுக்தராய் நித்யஸூரிகள் சூழவிருக்கப் பெறுவரென்கிறார்.

ந-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

தாய்ப்ரஸங்க வஸாதபணத்தின நம்பெருமாள் கீர்த்தனததால், ஆழ்வார் மோஹத்தைவிட்டுக கிட்டவிருககிற திருப்பேரையில் திருப்பதிக்குப் போவேனென்று, உத்யோகிககுமளவில் தாய்தவிர்க்க, வீரத்தாலும் போவேனென்றுசொன்னதை அருளிச்செய்கிருர்.

க. இப்பிராட்டி வாசாமகோசர மாம்படி நனசகு வாத்திகிற வியசநது தாலே தென் திருபபேரையிலே போகவேணுமெனறு தனககுப பிறநத தசையை வினவுகிற திருததாயமாருக்குச சொல்லுகிருள.

உ. தாயமாரோடு தோழிமாரோடு அயறசேரி யுள்ளாரோடு வாசியற வநது திரண்டு ஹிதஞ்சொல்லப புக்காாகள். உஙகள் ஹிதவசநங கேளாதபடி நிரவதிகமான பரதவ சௌலப்பியங்களையுடையவனை பக்கலிலே சகதமாயப்போன வென்னெஞசைத தகைய மாட்டுகிறிலேன், என்னெஞ்சைக கடல் கொண்டது காணுங்கோ ளெனகிருள்.

ந. நெஞ்சுதானினிச் செய்வதென், அவயவாதி சோபைகளிலே யகபபட்டு அதுவும் தனக்குளள தடங்கலும் இழந்தது காணெனகிருள.

ச. என்னெஞ்ச மவனுலே யபஹருதமாயிறறு நான் எத்தைக்கொண்டு போது போககுவ தென்கிருள்.

ரு. ஸ்ரீத்வம் பண்டேபோயிற்று ப்ரயோஜந மில்லாத தசையிலே கொடுபோக நில்லாதே எனனை யேறகவே கொடுபோயத தென திருபபேரையிலே விடுஙகோ ளென்கிருள்.

சா. எனககிஙகுத தரிப்பதரிது,ஈண்டென வென்னைத தென் திருப்பேரையிலே கொடுபுக்கு மகர நெடுஙகுழைக்காதனை காட்டுஙகோ ளெனகிருள்.

எ. என்னெஞ்சு தரிக்கைககு விரகு பாாத்துத் திருப்பேரையிலே புககாற்போலே நானு மஙகே புகுமத்தனை யெனகிருள்.

அ. நீங்களாக விசையீகோளாகில் தனை வேணடப்பாடு தோற்ற வெழுநதருளியிருக்கிற தென் திருபபேரையிலே நான்போயப புகுவேனென கிருள்.

கூ. நீங்களினி என்னைததேற்றி ப்ரயோஜநமில்லை, தென்திருபபேரையிலே போயப்புகக் கடவே னென்கிருள்.

கய. நாட்டாரன்றே எனக்குத் தேட்டமெனகிருள.

கக. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறா பகவத் கைங்காயத்திலே மிகவு மவகாஹித்தா ரெனகிறா.

௪-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ

விஸ்லேஷ விஸனத்திலிருக்க, ஈஶ்வரன் தன்அவதார விஜயங்களெல்லாவற்றையுங் காட்ட, தரித்தவையெல்லாம அநுஸந்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

க. அவையெல்லாவற்றுக்கு மடியாகத் திருவுலகளந்தருளின பெரிய விஜயத்தை அநுசந்திக்கிறார்.

உ. சமுத்திரமதநவைசித்திரியை அநுசந்திக்கிறார்

ந. மஹாவராஹ வருத்தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறார்

௪. மஹாப்ரளயத்தில் ரக்ஷணப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௫. பாரதசமர வருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௬. ஹிரண்யவத வருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

எ. ராமவருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

அ. பாணவிஜய வருத்தாந்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்

௯. சிருஷ்டியும விசஜாதீய மாகையாலே அதனையும விஜயமாக வநுசந்திக்கிறார்.

க0. கோவர்த்தநோத்தரணமபண்ணி ரக்ஷித்தசெயலை அநுசந்திக்கிறார்

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யசித்தவர்களுக்கு இதுதானே விஜயந்தைக் கொடுக்கு மென்கிறார்.

௫-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்

விஜயோபாதாநங்களுக்கு மூலமான ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களை விட்டு, சேதநரிதர தேவதைகளை யாஶ்ரயித்துக் கெட்டுப்போகிறார்களென்று சசரியப்பட்டு, தாம பகவத் குணாநுபவத்தால பரீதரா னதை யருளிச்செய்கிறார்

க. சக்கிரவர்த்தித் திருமகனை யல்லது கற்பரோ வென்கிறார்

உ. கீழ்ச்சொன்னதிற் காட்டில் அதிககுணத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ந. கேஶிஹந்தாவினுடைய கீர்த்தியையொழிய வேறொன்றைக் கேழ்ப்பரோ வென்கிறார்.

௪. சிசுபாலனுக்குத் தன்னைக்கொடுத்ததோ ரேற்றமோ ப்ரளயத்திலே மங்கிக்கிடந்த ஜகத்தை யுண்டாக்கின விமமஹா குணத்துக் கென்கிறார்

௫. ஜகத் சிருஷ்டிபண்ணின தோரேற்றமோ ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தை ப்ரளயங்கொள்ள மஹாவராஹமாய் எடுத்து ரக்ஷித்த குணத்துக்கென்கிறார்.

கூ. கீழ்ச்சொன்ன குணங்கள் தானொன்றோற்றமோ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக் கையைக் கொண்டு கோட்டங்கை வாமநனா யிந்தப் பூமியை ரக்ஷித்த மஹாகுணத்துக் கென்கிறார்.

எ. ஸ்ரீயஃபதியான தன்னைத் தாழவிட்டிரந்து ரக்ஷித்தது பெரிய வேறறமோ தேவதாந்திர பஜநம் பண்ணின மார்க்கண்டேயனை விஷயீகரித்த விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறார்.

அ. நரத்வஸிம்ஹத்வங்க ளிரணடையு மேலிட்டுக் கொண்டாஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணின மஹாகுணத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

கூ. ஆஶ்ரிதனுக்காக நரஸிம்ஹமானவதிலு மதிக குணமான சாரதய வ்ருத்தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறார்.

கo. சம்சாரம் மறுவலிடாதபடி பண்ணித் தன் திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொண்ட தொரு மஹோபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தார் சம்சாரத்துகளுள்ளே யிருந்துவைத்தே சுத்தபாவ ரெனகிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

குணனுபவம் பண்ணி, அப்படிப்பட்ட ஈஶ்வரனை, ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கவேண்டுமென் றாசைப்பட்டு, லபியாமையால், எப்போழ்துமமை யடைவேனென்று ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்.

க. ஜகத்ஸ்ருஷ்டியாதிகளைப்பண்ணி யுபகரித்து நிரதிசய போக்யனாயிருக்கிற வுன்னை உன்னாலே யுபகாரங்கொண்டுன் சுவடறிந்தநான் கிடடுவதென்றோ வென்கிறார்.

உ. உன் திருவடிகளை அனன்யபரனாயிதுவே ப்ரயோஜனமாக விருக்கிற நானென்று பெறக்கடவே னென்கிறார்.

ங. நீ நிர்ஹேதுகமாகவந்து த்வதேகதாரகனும்படி யென்னைப்பண்ணியருளினாய்; ஆனபின்பு நீயேகுறையும் செய்தருள வேணுமென்கிறார்.

ச. என் அபேக்ஷிதம் நீயேசெய்தருளுமத தொழிய என்னாற செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை யென்கிறார்.

ரு. உன்னைப்பெறுகைக் கொருசாதனத்தை யநுஷ்டித்துவந்து பெறுகை யென்றொன்றுண்டோ வென்கிறார்.

கூ. உன்னைவந்துகிட்டும் உபாயம் அறியே னென்கிறார்.

எ. "நானிவ்விழவோடே கிடந்து முடிந்துபோ மித்தனையாகாதே" யென கிறார்.

௮. ப்ரதிகூலவர்க்கத்தைக் கொன்றருளின ஸர்வேச்வரனைக் காணவல்லோமே யென்கிறார்

௯. ராவணாதிகளை நிரசித்த தசரதாத்மஜனை நெஞ்சே காணவல்லோமே யென்கிறார்

௰. இப்படி நமக்குப் பேற்றுக்குக் கண்ணழிவின்றிக்கே யிருந்தபின்பு அவன் துணை நமக்குத் திருமென் றறுதியிடுகிறார்

௧௧. நிகமத்தில், இதைக் கற்றாரை மதிமுகமடந்தையர் விரும்பித் திருப்பல்லாண்டு பாடிச் சிலாகிப்பார்க ளென்கிறார்.

௭-ம் திருவாய்மொழி—ஏழையர்

இவ்வண்ணம் ஆகாரத்ரயம் பண்ணிருக்க, ஈச்வரன் பாஹ்யாபாஹ்ய ஸ்ஷம் பண்ணுகையி லந்த திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு பாஹ்யஸம்ச்லேஷாதர மில்லாமையால், வருத்தமா யிருக்கிற தென்று தாய்மாரோடும் தோழிமார்க ளோடுஞ் சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறார்

௧. இம்முகத்துக்கு நேத்ரபூதா நாமனேறுவென்று மூடப்பட்ட திருக்கண்களில் அழகு வந்து தம்மை நலிகிற படியை யருளிச் செய்கிறாள்.

௨. “இரண்டுக்கும் நடுவே நாமிருக்க விளைமுறை பண்ணுகையாவதென் அந்தோ நம்மூக்கு வலி” என்று திருமூக்கிலழகு நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௩. அது தன் மூக்கு வலிகாட்ட நாம் பேசாதே யிருந்தால் “அந்தோ வினை வாய வலி” யென்று நம்மை யேசுவார்களென்று திருப்பவளத்தி லழகுவந்து நலிகிற படியை யருளிச்செய்கிறாள்.

௪. திருப்புருவத்தி லழகுவளைந்து கொண்டுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்

௫. திருமுறுவலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்

௬. திருக்காதி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௭. திருநுதலி லழகுவந்து நலிகிறபடியை அருளிச்செய்கிறாள்.

௮. கீழ் நலிந்தவை யெல்லாம் சேரவொரு முகமாய் வந்து நலிகிறபடி சொல்லுகிறாள்.

௯. திருக்குழற் கற்றையி லழகுவந்து நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௰. திருவபிஷேகத்தி லழகுவந்து நலிகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடே கூடி நித்தியாநுபவம் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

அவ்வாறுபத்ர வப்படுகிறவென்னே, இந்தலீலாவிபூதியிலே
நிறுத்தின தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமோவென்ன, ஒன்று
கேட்க வேறே வொன்று சொலலிப் பரிஹரிப்பா
ரைப்போலே, என்ப்ரகார மிவ்வளவோவென்
று, தன்னுடையவிசித்ரவிபூதியெல்லாங்
காட்ட, வதைக்கண்டாச்சரியப்பட்
டதை யருளிச்செய்கிறார்.

௧. விசித்ரமான காரயகாரணங்களை யெல்லாம விபூதியாகவுடையனுயிருக்கிற விருப்பை அநுசந்திதது இவையென்னபடிகளென்று ஆச்சரியப்படுகிறார்.

௨. சந்திரசூர்யாதி பதாரத்தங்க ளடைய தனக்கு விபூதியாக வுடையனுயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௩. யுகங்களையும் அவ்வவ்க்காலங்களிலுண்டான தேவ மநுஷ்யாதிகளையும் விபூதியாகவுடையவ னென்கிறார்

௪. நித்யாநித்யபதாரத்தங்களை விபூதியாக வுடையனுயிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௫. மயாவறமதிநலமருளி, பின்னையும் எனக்குப் பொருந்தாதபடியான சம்சாரததிலே எனனைவைத்து ஜீவிப்பித்துக் கொடுபோருகிற விவவாச்சரிய மிருந்தபடியை எனக்கருளிச செய்யவேணு மென்கிறார்.

௬. விபமரணுதிவிருதத பதாரத்தங்களை விபூதியாகவுடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௭. துக்கஹேதுவான வபிமானந துடக்கமான விசித்ரபதாரததங்களை விபூதியாக வுடையனுயிருககிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௮. சகலஜகததையும் ஸ்ருஷ்டித்து, அந்தாபஹிச்ச வ்யாபித்து, இப்படி நிவஹித்துவைததுத தானேயனுயிருக்கிற விதென்ன வாச்சரியமென்கிறார்.

௯. ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களும் காமேநதரியங்களும் சப்தாதி விஷயங்களும் அவனுக்கு விபூதியாயிருக்கிற இருப்பை அநுசந்திக்கிறார்.

௧௦. வேதைக சமதிகம்யனுய்க் காரணமாய அதி சூக்ஷமமாயிருந்துள்ள சேதனு சேதநங்களை விபூதியாகவுடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இதைக்கற்றார் என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்ய ரென்கிறார்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

அஸஹயமான லீலாவிபூதியிலெனனையேன வைததாயெனறு
கேடக, ஈஸவரன எனககு மெனனடியாாககும ஸரா
வயமான பரபநதம பணணிவைகக வேணடுமென
வைததோமெனறு சொலல, அநத உபகாரத
துககு பரதயுபகார மெது சொலலப
போகிறேமெனறு நடுமாறினதைத
யருளிசசெயகிறா॥

௧. எனனையிடடுத திருவாயமொழி பாடுவிததுககொணட வுபகாரததை அநுசநதிததுத தரிககமாடடுகிறிலே னெனகிறா

௨. தானதனனைக கவிபாடி நான பாடினேனெனறு லோகததில பரசிதத மாககுவதே! எனறு அவனுடைய வாசசரியததைககணடு விஸ மிதராகிறா.

௩. பரதயுபகாரம பணணுதொழியவு மாஙகிடா! நானமறநது பிழைககப பெறறே னுகிலெனகிறா

௪. பாஙகனறிககேயிருககிற வெனனைககொணடு நபபாமே கவிபாடின இவவுபகாரததை யினிமறகக வுபாயமிலலை யெனகிறா

௫. லோகமெலலாம கொணடாடுமபடியான கவியை எனனைககொணடு பாடுவதே! என்ன ஸாவேஸவரனோ வெனகிறா

௬. வயாஸ பராசர வாலமீகி பரமுகரான கவிகளைககொணடு கவிபாடுவித துககொளளாதே எனனை யுபகரணமாககககொணடு கவிபாடுவதே! எனறு பரீதராகிறா

௭. எனனைககொணடு கவியைபபாடுவிததுக கொணட மஹோபகாரததுககு இவனைக காலததவ முளளதனையும அநுபவிததாலும தருபதனு கிறிலே னெனகிறா.

௮. சமஸதசேதநரும எனனுடனேகூடி நெடுங்காலமெலலாம நானு மவா களுங கூடிநினறநுபவிததாறறுனாவனோ வெனகிறா.

௯. சகலசேதநருடைய போகதருதவ சக்தியை யுடையேனுயககொணடு காலமெலலாம் புஜிததாலு மாறே னெனகிறா.

௧௦. உம்மதாயிருபப தொருவஸதுவை யவனுககு பரதயுபகாரமாகக கொடுததுப பிழைததுபபோக மாடடீரோவெனன, அபபடி செயய லாயிறறிறே ஈஸவரனைபபோலே நானு மெனககுடைமையா யிருபபதொரு வஸதுவும பெறறேனுகி லெனகிறா.

௧௧. நிகமததில, இததிருவாயமொழி ஏதேனு மொருபடிசொலலிலு மானந தததை யுண்டாககு மெனகிறா.

கO - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

இவ்வண்ணமென்னுல் ப்ரபந்தஞ் செய்வித்தஸர்வேஶ்வரன், எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாறன்விளை என்கிற திருப் பதிக்குப்போய், ப்ரபந்தம் விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுமென் றபேக்ஷித்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

க. திருவாறனை விளையிலேபுக்கு ஹ்ருஷ்டராய்க் கொண்டடிமைசெய்யுங் காலமாகவற்றே! யென்று மநோரதிக்கிறார்.

உ. திருவாறன்விளையிலேமிக்க பரிமளத்தை யுடைத்தான நீரைக்கொண்டு திருநீராட்டு பரதக்ஷணம் பண்ணிக்கையாலே தொழவுங் கூட வற்றே! யென்கிறார்.

ஈ. திருவாறன்விளையி லெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேஏறி யெழுந் தருளக்கண்டாலும், அவனைத் தவிர்ந்து திருவாறனவிளையைத தொழக்கூடவறறே! யெனகிறார்.

ச. அங்குப்போயநுபவிக்கவேண்டா இஙகேயிருந் தங்குததைப பரிமாற் றஙகளை மநோரதிககும் மநோரதம் நமக்கு கூடுவதுகாணென கிறார்.

ரு. திருவாறன்விளையிலே புக்கடிமை செய்கைக்கு விரோதியானவை யெல் லாம அவனுடைய மிக்கபுகழைப்பாடப் பறந்துபோ மெனகிறார்.

சு. எம்பெருமான் பக்கல்சாபல முடையாரா உங்களுடைய சமஸத துக் கங்களும் போம்படி திருவாறன்விளையை நெஞ்சாலே நினையுங் கோ ளென்கிறார்.

எ. திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்று நின்றீா அவனன்றோ ப்ராபய னெ ன்ன; அனறெனன வல்லேனோ என்சித்தாந்த மிருக்கும்படி கேட்கலாகாதோ வென்கிறார்.

அ. திருவாறன் விளையிலேபுக நம்முடைய சகலதுக்கங்களும்போ மென் கிறார்.

கூ. எனக்கு ஸ்ரீவைகுணடமும் திருவாறன்விளையு மிரண்டும் கிடைப்ப தானல் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைவிட்டுத் "திருவாறன்விளையே யமை யும்" என்னுமென் னெஞ்சமென்கிறார்.

கO. திருவாறன் விளையொழிய வேறொனறில் ப்ராப்ய புத்தியில்லையெனனு மிடம் ஸாவேஶ்வர னறியுமென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கற்றவாகள் அயாவறு மமராகளுக்கு ஸ்லாகநீய ரென்கிறார்.

அ-ம். பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தத்புபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகை யில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணாதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறா.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என்றிறத்துச் செய்தருளப்பாரத்தது நானிங்ஙன் படாமே யுன்னைக காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ந. ஆஶ்ரித சுலபனாயிருக்கிற நீ யின்றுவந்தென் னாபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறா.

ச. "உன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானல் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறா.

சு. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணா நின்றே னென்கிறார்.

அ. ஆத்மாத்மீயங்களுடைய உன்னதிநமான பின்பென்னால் செய்யலாவ தொன்றில்லை நீயே ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

கூ. த்யாநத்துக்கு விரோதியான சம்சாரததி லிருக்க வஞ்சா நின்றேன இதுக் கநுகூலமான பரமபததநிலே எனனைக் கொடுபோகவேணு மென்கிறார்.

க0. தாம மனோரதிததபடியே திருவடிகளைத் தந்தருளின மஹோபகாரத் திககு பரத்யுபகாரமாக இவ்வாத்ம வஸ்துவை உனக்குத தந்தே னென்கிறார்.

கக. நிகமததில், இத்தை அபயசிபபார்க்கு சாவேயபவரனை லபிதது உஜ்ஜீ விக்கலா மெனகிறார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—நங்கள்.

உபாயபூதனான ஈஸ்வரன்வந்து, முகங்காட்டாமலிருக்கைக்கு ஹேது, ஈஸ்வரனறியுமபடி ஸம்சார ஸம்பந்தமுண்டா யிருக்குமென்று, சங்கித்து, தமககு ஸம்ஸாரம் நைராச்யமென்று, நாயகி, ஸகி, தாய்களைக குறித்து, உங்களோடு ஸம்பந்தமிலலை யென்று, சொன்னதாக வருளிச்செய்கிறார்

க. பிறாக்கு மறைத்துங்களுக்குச் சொலலலாம் வாரத்தைபாரதத விடத தொன்றுங் காணகிறிலே னென்கிறாள்.

உ. துக்காநுபவத்தால் வநதவிளைப்பின் மிகுதியாலே யுங்களுககுச் சொல் லும் பாசுரமறிகிறிலே னென்கிறாள.

ங. காலதத்வம் முடியிலும் நானஅவனைக் கண்டல்லது விடேனெனகிறாள்.

ச. இனிநான் எத்தையிழுபப தென்கிறாள்.

ரு. அவனை ஆஸ்ரயிக்கையுமவனாலே விஷயீக்ருதராகையுமான விம்மரியா தை நம்மைநதோற்றி உண்டாயிறறே அநாதியன்றே வென கிறாள்.

சூ. நம்மைபபுகுர நிறுத்தினவன வாசலிலே கூப்பிடாதே சம்பந்த மிலலா தார வாசலிலேயோ கூப்பிடுவ தெனகிறாள.

எ. அவன் குணங்களிலே அகபபட்ட நான் காலமெல்லாங கூடவாகிலும் அவனைக்கண்டலலது விடேன், ததவிரோதிகளான உஙகளோட் டை சம்பந்தமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள.

அ. கிளிகள துடக்கமான லீலோபகரணஙகளில் தனக்குண்டான வநாதரத் தைச் சொல்லுகிறாள்.

௯. முன்பே யடைய விழுந்திலேனே இனியெந்தை யிழப்பனென்கிருள்.

௰ நீங்கள் சொன்னவார்த்தை கேட்கைக்கு நெஞ்சுவேறுமே அவன் பக்கல்போயிற் றென்கிருள்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் அவித்யாதி ஸகலதோஷங்களும் நீங்கி இகலோக பரலோகங்களில் தாங்களே கருத்துக்கருத் யராவ ரென்கிருர்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

ஸம்ஸார ஸம்பந்தமில்லையென்று சொல்ல, ஈச்வரனை ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரம்பண்ண, அவனை ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளைப் பார்த்துத் தாம்பட்ட துக்கமும் மறந்து, இப்படிப்பட்ட திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடே யவதரித்த ஸர்வேச்வரனுக்கு, மங்களாசாஸன பரரொருவருமில்லையென்றும், தாமொருவருமே மங்களாசாஸனம் பண்ணுகைக்கு இருந்தோமென்றும், இப்படிப் பயப்படுகையில், ஈச்வரனுக்கு மங்களாசாஸனபரராய நித்யமுக்தரிருக்க, முமுக்ஷுக்களிருக்க, நீரேன் பயப்படுகிறீரென்று சொல்ல, பயந்தீர்ந்ததை யருளிச் செய்கிருர்

௧. உன்சக்ர குமாரா யநந்தையறிந்து பரிகையனறிக்கே, நங்களுக்கு இவ்வூட பராபதி சாதனமென திருப்பாங்களென்று ஐச்வர்யாதிகளை ப்ரேக்ஷிக்கிருர்.

௨. ஆத்மலாபத்துக்காக உபாஸிக்கிற கேவலர் வந்து தோற்ற அவர்களை ப்ரேக்ஷிக்கிருர்.

௩. ஸம்ஸாரத்திலே தனியே வார்த்தியா நிற்கும் அங்குத்தைக்கு ரக்ஷையாக நானுதவப் பெறுகிறிலேனென்றினைந்தாகிருர்.

௪ ஸர்வரக்ஷகமான வஸ்துவாகாதே ப்ரளயத்திலே அகப்பட்டப் புக்கதென்று அதுக்கு மஞ்சுகிருர்.

௫. பலவிடங்களிலும் படுக்கை படுத்தது அலைச்சலின் மிகுதியென்கிருர்.

௬. நித்திய ஸூரிகள் பரியவிருக்கக் கடவவனை ஸம்ஸாரத்திலே யவ்வடிவோடே வந்திலாவா னின்றுல் நானிப்படிப் படாதே செய்யவேண்டுமென்கிருர்

௭. இங்கே வந்து திருப்பரிசாரத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க நானுதவப் பெறுதே அவசங்களிலும் ஓரடியானுமுளனென்று அவனுக்குக் கூறிவிப்பாரையும் பெறுகின்றிலோமென்கிருர்.

அ. பிறவைவிடா உன் திருவடிக்கீழே பரிகைக்கு நிலையாளாக வென்னைக் கொளவ தென்றென்று அவன் றன்னைக் கேட்கிறா.

௯. ப்ரம்ஹாதிகள் உன்சவுகுமாரய மறிவாகளோ வெனகிறா.

௧௦. முனபு பய ஹேதுக்களானவை தானே பயநிவாததிக் குடலாய், அத்தை அநுசந்தித் தினியராகிறா.

௧௧. நிகமத்தில, இததிருவாயமொழி அப்யசிப்பாா சம் சாரததில் பிறவா ரொனகிறா.

௪-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

அஸ்தானபயசங்கை பண்ணுகிற, ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வாாககு, இன்னம் பயமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து, ஈஶ்வரன் தன் வீர்யஸக்த்யாதி குணங் களையும், மங்களாஶாஸனபர ஸமர்த்தியையுங் காட்டி, திருச்செயகுன்றூரில் ஸ்வாமிபயம் போக்கினதை யரு ளிச் செய்கிறார்.

௧. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றாறெங்களுக்கு நிரப்பயமான புகலென் கிறா.

௨. திருச்செங்குனறூரிலே நின்றருளினவனல்ல தெனக்கு நறறுணையில்லை யென்கிறா.

௩. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு மநோ ரததததிலு மெனக்கு சரணமில்லை யெனகிறா.

௪. திருச்செங்குனறூரிலே நினறருளினவனுடைய திருவடிகளல்லது வே றெனக் கரணில்லை யென்கிறா.

௫. திருசசெங்குன்றூரி லல்லதெனக்கு ஹ்ருதயஞ்சோந் தணையாதென் கிறா.

௬. திருபபாறகடலிலே கண்வளாந்தருளுகிற விவனை நிரப்பயமான திருப செஙகுன்றூரிலே காணப்பெறறே னென்கிறா.

௭. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளின சீாகொள்சிறறாயன் தன்னழகோ டே மறக்கவொண்ணாதபடி என்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்தா னென் கிறா.

௮. சிறறாயனுடைய விலக்ஷணமான குணங்களிலும் அழகிலுமழுந்தி அவ ளைச் புகழும்படி அறிகிறிலே னென்கிறா.

௯. ஸருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுவான் திருசசெங்குன்றூரிலே நினறருளி னவன் என்னுமிடம் அாத்தவாதமன்று, மெய்யெனகிறா,

கo. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளினவனை அநுபவிக்கப் பெற்றேனென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்பியசிப்பாரக்கு இதுதானே முதலிலே பரமபதத்தேறக் கொடுபோய்ப் பின்னைச் ஸம்ஸாரமாகிற மஹாநாட்டத்தை அறுக்குமென்கிறார்

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

இவ்வாறு பயம்போக்கின தெல்லாம் மானஸாநுபவ மாத்ரமாகையால், பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷாபேக்ஷையாலே, முன்புண்டான ப்ரீதியெல்லாம் போய், அப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரனைக் குறித்து பரத்யக்ஷமாக வேணுமென்று, தாமும் தம்முடைய இந்த்ரியங்களும் கூப்பிட்டதாக அருளிச் செய்கிறார்

க என் விடாயெல்லாம் தீரும்படி ஒரு தாமரைத் தடாகம்போலே வந்து தோற்றியருளவேணு மென்கிறார்.

உ. என் விடாய் கெடும்படி அழகிய மயிர்முடியுடனே வந்து தோற்றியருளவேணு மென்கிறார்.

௩. ஸர்வமஹரமான வடிவோடே என் ஆர்த்தி தீரவந்து தோற்றவேணு மென்கிறார்.

ச. உன்னுடைய வடிவழகு வந்து என் மனஸ்ஸிலே நிறைந்து நலிகிறபடி என்னால் பேசிமுடிகிறதில்லை யென்கிறார்

ரு. உன்னுடைய வழகு என் ஹ்ருதயத்திலே ஸ்ம்ருதி விஷயமாய் நலியா நின்றது இது மறக்க ஒரு விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

சு. உன்னுடைய சவுந்தர்யாதிகளை நினைத்து "காணவேணும்" என்று கூப்பிடுகிற நான் காணும்படி ஏதேனு மோரிடத்திலே வந்து தோன்றி யருளவேணு மென்கிறார்

எ. இங்கேவந்து தோற்றியருளுதல் அது திருவுள்ளமல்லவாகில் அங்கே அழைத்து அடிமைகொள்ளுதல் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

அ வந்து முகங்காட்டுகிறிலை இதுவோ உன் சங்கச்சுவபாவ மென்கிறார்

கூ. இருந்ததே குடியாக ரக்ஷிக்கவந்த கிருஷ்ணன் தன்னைக் காணகையே தேட்டமான வெனக்கென் செய்தருளுமென்று நினைக்கிறார்.

கo உன்னை நான் எவ்விடத்தே காணப்பதென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இஹலோகத்திலே இஜ்ஜந்மத்திலே அவனைப்பெற்று நிரந்தரமாகச் சுகிப்ப ரென்கிறார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில, ஆழ்வாரைக் காட்டிலீச்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பணணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதிரும்படி ஸகல ஸங்ஙாஹத்தோடே அதாகிதமாகப் போனல், மோஹிப்பமென்று, திருககடித் தானத திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிருர்.

க. என்னுடைய வார்த்திதீர்த்தருளுவான் ஸர்வேச்வரனே, அவனூர திருககடிததான மென்கிருா.

உ. திருக்கடித தானததிலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தெனுள்ளே வாத்தியானின்று னென்கிரு.

ங. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானததிலே நிததியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சாய பூதனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனுகா நின்ருனென்கிருா.

ச. திருக்கடித்தானத்தைப பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்நெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிருா.

ரு. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயததாலே திருக்கடித்தானததோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளின னென்கிருா.

சு. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகாஷத்தாலே திருக்கடிததானததை யெல்லாரும் ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிருா.

எ. உங்கள் துககநிவ்ருததிக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிருா.

அ. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடிததானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விருமபியிருக்குமெனகிருா.

கூ. "என்னோடே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷ்டனை னென்கிருா.

க0. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானததிலே நின்ருன், எனனைப் பெற்றபினபு நிற்பதுமிருப்பதும என்னெஞ்சிலே யென்கிருா.

கக. நிகமததில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவாகளை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிருா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈஶ்வரன் ஆழ்வார் மநோரத மெல்லாம் தீரும்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்க, இது ஸ்வப்நமோ, மோஹமோவென்று சங்கித்து, இது ஸ்வப்நமன்று, யதார்த்தமென்று தெரிந்து, அதிப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய்மொழியில் தமக்குண்டான லாபத்தை சங்க்ரஹேண வருளிச் செய்கிறார்.

உ. என்னை விஷயீகரித்த உபகாரத்தோ டொவ்வாது ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வானுடைய வாபந் நிவாரணமு மென்கிறார்.

ங. சர்வேஶ்வரன் தன்பக்கலிப்படி வ்யாமோஹம் பண்ணுகை கூடாததொன்றென்று சங்கித்து இவ்வநுபவம் ப்ரமாதிகளிலே பிறந்ததோ வென்கிறார்.

ச. அவன் என்னை ப்ரமிப்பித்தானல்லன் என்னுள்ளே கலந்தருளினனே ; இதிலொரு சம்சயமில்லையென்கிறார்.

ரு. அத்தால்வந்த புகழை யல்லதிவனுடைய மற்றுள்ள புகழையு மொன்றாக மதியேனென்கிறார்.

சு. என்பக்கல் அபிநிவேசத்தாலே தந்தருளின னென்கிறார்.

எ. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே ஹ்ருஷ்டனாய் அது தன்பேறாக முறுவல்செய்த திருப்பவளத்தை அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார்.

அ. அவன் தம்மோடேவந்து கலக்கைக்கடி யவன் க்ருபையென்கிறார்.

கூ. அநுமதிமாத்திரம் பண்ணினே னித்தனை யென்கிறார்.

க0. எம்பெருமான் சபரிகரமாக வென்னுள்ளே புகுந்தான் அவனை நானினி ஒரு நாளும் விஶ்லேஷித்துத் துக்கப்படே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தானது தன்னைக் கற்றவர்கள் சம்சாரத்துக்கு த்ருஷ்டி விஷமென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ஸ்ரீயஃப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே புதுக்கணித்த திவ்ய சவுந்தர்யாதிகளோடே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தா னென்கிறார்.

உ. என் சரீரத்திலேயும் புகுந்து கலந்தா னென்கிறார்.

ங. என்னோடே சம்பந்லேஷிதது சம்ஸ்லேஷஸ்த் தையாாத்தமாக வில க்ஷணமுமாய்த் தனக்கசு யாாஹமுமான ஆதமஸ்வரூபத்தை யும் காட்டியருளினு னென்கிறா.

ச. இவ்வாத்மா தனக்கத்யந்த போக்யமெனனு மிடத்தையும் காட்டித் தந்தானென்கிறா.

ரு. பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே நானறிந்த விவ்வாதம வஸ்து வொருவாக்கு மறியப்போகாது வருந்தியிருந்தாலும் சாக்ஷாத் கரிக்கப்போகிற தன்றென்கிறா.

சு. யோகத்தாலே ப்ரக்ருதி விநிாமுக் தாதமஸ்வரூபத்தைத் துக்கேந சா க்ஷாத்கரிக்கலா மென்கிறா.

எ. கீழ்ச்சொனன உபாயத்தினபடியே யவ்வஸதுவை ப்ராபிக்கமாட்டாதே அதிலே சம்சய மநுவாததிக்கு மவாகள உறுவகலேசப்பட்டே போ மித்தனை யெனகிறா.

அ. இபபடி துஸஸம்பாத மானகயாநம் கைவந்தாலும் அந்திமஸ்ம்ருதி யில்லையாகில் செய்ததெல்லாம வ்யாததமெனகிறா.

கூ. நித்ய சம்சாரியான சேதநனையேபரம்ஹமாகச் சொல்லுகிற மாயாவா திகளை க்ஷேபிககிறா.

க0. மனஸ்ஸிலே நித்யவாசம் மண்ணுகையாலே எனனுடைய சகல துரி தங்களும் போயிறறென்கிறா.

கக. நிகமததில், இப்பத்தும கற்றுரை தன் திருவடிகளின்கீழே வைத்துக் கொள்ளு மென்கிறா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

இதுவுமது.

க. திவ்யாவயவ சவுந்தாயத்தைக்கண்டு மறறொருன் றறியாதபடி யீடு பட்டா ளென்கிறுள்.

உ. அவனுடைய வாபரணசோபையி லகப்பட்டாளென்கிறுள்.

ங. வீரவாசிகண்டணைகளும் பிராட்டிபாசுரமா யன்றே விவள்வாாத்தை யிருக்கிற தென்கிறுள்.

ச. வெறுமான்பிள்ளைத்தனமேபோராதே, ஆபததசகனுக வேணுமேயென் ன ; அக்குறைதான் உண்டோ இவனுக் கெனகிறுள்.

ரு. வெறும் ஆபததசகத்வமே போருமோ, இவளுக்குத்தக்கவை ருவாயமு முண்டாக வேணுமேயென்ன ; அதுவு முண்டென்கிறுள்.

சு. ஐஶ்வர்யமே போருமோ உதாரனுக்கவேண்டாவோ வென்ன, அவனு டைய வௌதார்யகுணத்திலே அகப்பட்டு ஸம்ருத்தியைக் கடையாளம் வயக்தமாக உண்டென்கிறுள்.

எ கேவலமுதாரனுகப் போராதே, பரண்யிருவ குணமுண்டாக வேணு மேயென்ன, அவனூரில் ஸ்தாவரங்களுங்கூட பரஸ்பர மாஸ்ரய மாமபடி யன்றே வவனுடைய பரண்யித்வகுண மிருந்தபடி யெ ன்கிறுள்.

அ வெறும் பரண்யித்வமே போராதேயென்ன, ஆனுல்வவூரிலுள்ளாரு டைய வாசாரமிருக்கிறபடியைக் கேட்கலாகாதோ வென்கிறுள்

கூ ஆசாரமே போருமோ, இதுக்குத்தக்க வேறுாத்த நுபவ மயாங்முண் டாகவேணுமே யென்ன, அதுக்கு மொருகுறை யில்லையென் கிறுள்

கo. நீ சொல்லுகிறவை எல்லாம் கிடக்க இவள் அவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமபடியசாதாரண லக்ஷண மேதேனு முண்டாகில் சொல் லென்னச் சொல்லுகிறுள்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தைக்கற்றவர் ஸ்வரூபாநுருபமான கைங்கர்யத் தைப் பண்ணப்பெறுவ ரென்கிறார்.

கo-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

இதுவுமது

க. நாட்டார் விரும்புகிற வைஶ்வர்ய புருஷார்த்தமும் நான்பற்றின புரு ஷார்த்தத்தோ டொவ்வாதென்று எடுத்துக்கழிக்கவும் போரா தென்கிறார்.

உ. கீழ்ச்சொன்னவை ஶ்வர்யத்தோடே ஆத்மாநுபவத்தைச் சேர்த்துத் தந்தாலும் பாகவத சேஷத்வமாகிற புருஷார்த்தத்தோ டொவ் வாதென்கிறார்.

ங. ஐஶ்வர்ய கைவல்லியங்களில் விலக்ஷணமான பகவல்லாபமுண்டானு லும் இங்கேயிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக் கடிமைசெய்கையோ டொவ்வா தென்கிறார்.

ச. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குகப்பான பகவத்கைங்கர்யம் சித்திக்குமாகில் அவர்கள் சஞ்சாரத்தாலே சிலாக்கியமான விஜ்ஜகத்தி லிருப்பே புருஷார்த்த மென்கிறார்.

ரு. இப்படிப்பட்ட ப்ராப்தியும் பாகவதர்களுக்கு ப்ரியமாகத் திருவாய மொழிபாடி அடிமைசெய்யு மித்தோடொக்குமோ வென்கிறார்

சு. பாகவத ப்ரீதிரூபமாகத் திருவாய்மொழிபாடி அநுபவிக்கும் ரஸத்தோ டொவ்வா தென்கிறார்.

எ. பாகவதர்களோடேகூடி அநுபவிக்கும் பகவதநுபவமே காலதத்வமுள்ளதனையும் எனக்குண்டாக வேணுமென்கிறார்.

அ. அவர்கள் திரளைக்கண்டாலே காணவமையுமென்கிறா.

கூ. அவர்களுடைய சேஷத்வத்திலே முடிந்த நிலமாகவமையுமென்கிறா.

க0. இப்ராப்யம் எனக்குமென்பரிகரத்துக்கும் என்றும் வாய்க்கவேணுமென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இதிற்சொன்ன பாகவத சேஷத்வத்தைப் பெற்றுச்சபரிகரமாக வாழப்பெறுவரென்கிறார்.

கூ - ம். ப த் து.

"இப்படி நசையற்ற பின்பும் ரக்ஷியா தொழிவானென்" என்று அதிசங்கைபண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறோம்" என்றருளிச் செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே யாழங்காற் படுகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

ஈஶ்வரனுக்குச் சேதநன் செய்யும் நித்திய கைங்கரியத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. "ஔபாதிக பந்துக்களான தாரபுத்திராதிகளா லொரு ப்ரயோஜநமில்லை, நிருபாதி பந்துவானவனே ஆபத் சகன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோள், வேறுதுணை யில்லை" யென்கிறார்.

உ. உபகாரகனைப்போலே யிருந்து, ஸ்வப்ரயோஜநங்களைத் தலைக்கட்டநினைக்கு மவிஸ்வஸநீய ரானவர்களையொழிய, நிர்ஹேதுகமாக விஸ்வாஸ ஜநகனும், ஆபத்ஸகனுனவனைப் பற்றுமதன்றி ப்ரயோஜநமில்லை யென்கிறார்.

௩. அவனை யொழிந்தார், ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை; ஆனபின்பு, நிருபாதிகமாக வாபத்ஸகனுன கிருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ர மாகையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

ச. சிலரை ஆபத்ஸகரென்று அர்த்தாதிகளாலே நெடுநாள் ஆஶ்ரயித்தால், ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று பேக்ஷிப்பார்கள்; நிர்ஹேதுகமாக வந் தவதரித்த ஆபத்ஸகனுனவனே ஆஶ்ரயணீய னென்கிறார்.

ரு. தங்களை பெருவிடில் தரிக்கமாட்டாதபடி ஸங்கதைகளான ஸரிகளா லே யாபத்துவந்தா விகழப்படுவா, ஆனபின்பு, யேகபரகாரமாக ஸங்கதனுனவனே ஆஸ்ரயிக்குமதொழிய வேறு சுகமில்லை யென்கிறா.

சு. நிரதிசய புருஷார்த்தத்தை யுணராதே முன்புள்ளா ரனேகா முடிந்து போறுர்கள், அப்படியே நீங்களும் நசியாதே ஆஸ்ரிதாக்காக வவதரித்து ரக்ஷிக்கு மவனையே யாஸ்ரயிக்கு மத்தனையல்லது, ஆத்மாவுக்கு ஹிதமில்லை யென்கிறா

எ. பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்திறுடைய வெளிமையைய மினிமையையும் அருளிச் செய்கிறா

அ. அவதாரத்துக்கு நிதானத்தைச் சொல்லி, அவனையே ரக்ஷகனுகப் பற்றுமிதொழிய வேறு விலக்ஷணமா யிருப்பதோ ரபாஸ்ரயமில்லை யென்கிறா.

கூ. இவனை யொழிய வேறே யொன்றை ரக்ஷகமென்று பற்றினவர்கள், பண்டு நின்ற நிலையுங்கெட்டு அனாத்தப்பட்டுப் போவார்கள், ஆன பின்பு இவனல்லது சரணமில்லை யென்கிறா

க0 தான சரணமென்னு மாத்தத்தை பரதிஷ்டிக்கைக்காக அவதரித்த கிருஷ்ணன திருவடிகளை ஆஸ்ரயுங்கோ ளென்கிறா

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யசிப்பா ரென்கு பரியக்ர ரென்கிறா.

உ-ம் திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

என்னுடைய ஆர்த்தியெல்லாம தீருமபடி திருக்கண்களாலே குளிரநோக்கி யருளவேணு மெனகிறா.

க. அனன்னிய கதிகளான வடியோங்களைக் குறித்து, ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்து, விடாயகெடுமபடி குளிரநோக்கி யருளவேணு மென்கிறா.

உ. சால சுலபமான உனதிருவடிகளை எனதலையில் வைத்தருளவேணு மெனகிறா.

ங. திருவுடமபசைய வொருபடியே கணவளாந்தருளாதே, அடியோமுக்கா கப் பிராட்டியும தேவரு மெழுந்திருந்தருளவேணு மெனகிறா

ச. திருப்பதிகளிலே சந்நிஹிதனு யென்னை யிவ்வளவாக்கினறபோலே, மேலுமென்னபேக்ஷிதஞ் செயதருளவேணு மெனகிறா

ரு. ஸ்ரீ கஜேந்திராழவாழுக்கு வந்து தோற்றினறபோலே, வந்து தோற்றி யருளவேணு மெனகிறா.

கூ. உம்முடைய வபேக்ஷிதங்கள் செய்ய வொண்ணுதபடி ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலமன்றேவென்னில், மாலி, சுமாலி, மால்யவான், இவர்களிலும் வலியோவென் ப்ரதிபந்தகமெனகிறூர்.

எ. அபலரோடு ப்ரபலரோடு வாசியற ரக்ஷகனை நீ நாங்கள வாழும்படி கண்ணெதிரே ஒருநாளிருக்கவேணு மென்கிறூர்.

அ. பரமபதத்திலே யன்றே விருப்பழகு காட்டலாவதென்ன; அவ்விருப்பைத் திருப்புளிங்குடியிலே ஒருநாள இருந்தருளவேணு மென்கிறூர்.

கூ. இவ்விருப்பில் வாசியறியாத சம்ஸாரத்திலே யிருக்கிறதென்னென்னில், ருசியுடைய நாஙகள்கண் டனுபவிக்க வென்கிறூர்.

க0. நிரதிசய போக்கியமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நானும் வந்தடிமை செய்யும்படி, என்னை அங்கே அழைத்தல், நீ யிங்கே வருதல் செய்யவேணு மென்கிறூர்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றூர அவனை நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப் பெறுவரென்கிறூர்.

ங-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

அவன்சீலகுண ப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறூர்

க. "அவன் நாராயணனன்றே, நம்மபேக்ஷிதஞ் செய்கைநிறுசிதம்" என்று திருஉள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறூர்.

உ. கீழ்ப்ரஸ்துதமான நாராயண சப்தத்திற்கு அாத்தத்தை யருளிச்செய்கிறூர்.

ங. வேதங்களும், வேதாந்த வித்துக்களான ருஷிகளு மறிந்தவளவன்றிக்கே, தன்னை யெனக்கு பூரணமாக வரிவித்தானென்று பரீதராகிறூர்.

சு. நித்தியசூரிகளுக்குப் போக்கியனுய்வைதது, கிருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்து, நம்மையு மவாகள் நடுவேவைப்பானுக விருக்கிறவனை, விடாதேகிடாய்யென்று திருவுள்ளததைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறூர்.

ரு. நெஞ்சேயவனை விடாதேகிடாய் யென்றூ கீழ்; அவ்வாாத்தை தன்னை யோலக்க வாாத்தையாக நினைததிராதேகிடாய் யென்கிறூர்.

கூ. தம்முடைய உபதேசம்பலித்து, இவ்விஷயத்திலே திருஉள்ளம சிதிலமாகாநின்றதென்று பரீதராகிறூர்.

எ. அவன் நித்தியவாசம் பண்ணுகிற பரமபதத்தைச்சென்று காணவேணு மென்னுநின்றதென் னெஞ்சென்கிறார்

அ இச்சரீரசம்பந்தம் மற்றாலபோய் அனுபவிக்கும் பரமபதம் வேணுமோ, இச்சரீரத்தோடே அநுபவிக்கும் திருமலைபூமியன்றோ, அது வும் நமக்கு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதிறே யென்கிறார்.

கூ இப்படி சுலபனான உன்திருவடிகளிலே கிட்டப்பெற்றாலும் ஆச்ரயணத்தில அபிமுகயத்திலே சந்துஷ்டனுமுன் சீலவத்தையை அநுசந்தித்து, ஒரு பரவருத்தி பண்ணக்ஷமனுகிறிலே னென் கிறார்

க0. தாஸ்யச்சுவடறியாத பரமஹாதிகளுக்கும் சமாச்ரயணீயனு யிருக்கிற உன்னுடைய சீலமென்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணாதென் கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பரமபதத்தே செல்லுகை, ஆச் சரியமன்று, ப்ராப்தமென்கிறார்

சு - ம். திருவாய்மொழி—மையார்

தாம்பெற்ற பேற்றைப்பேசி ஹ்ருஷ்டராகிறார்

க "ஸ்ரீய:பதியானவனைக் காணவேணும்" என்று தம்முடைய சக்ஷுரிந் திரியத்துக்குப்பிறந்த சாபலத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

உ. தமக்கும் தம்முடைய நெஞ்சுக்குமுண்டான சாபலத்தை யருளிச்செய் கிறார்.

ங. இப்படிக் கூப்பிடச்செய்தேயும் வரக்காணுமையாலே, ஆர்த்தியே கைம் முதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவ வுன் குணத்துக்குப் புறம்பானேனோ வென்கிறார்.

ச. நீரிங்ஙனே பயப்படுகிறதென்றென்ன, "தேவாதிகளுக்கரிய ராகையாலே யெனக்கு மரியையாகிறாயோ" என்றன் நெஞ்சுகலங்காநின்றதென் கிறார்.

ரு. நாமெளியோமான கோடியிலே யன்றோ, நீருமக்குப் பேறுகை புகும் திருக்க நீரிங்ஙனப்படுகிற தென்றென்ன, என்நெஞ்சு காணகை யீலேதவரியா நின்றதென்கிறார்

சு. காணவாசைப்பட்ட வளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே புகுந்தருள, தம்முடைய நெஞ்சுகந் தநுபவிக்கிறபடியை யரு ளிச்செய்கிறார்.

எ. தூணிலேதோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய வார்த்தியைத் தீர்த்தாற்போலே தம்மார்த்தியைத் தீர்த்தபடியை அநுசந்தித்து ஏத்துகிறார்.

அ. சகலபதார்த்தங்களுக்கு மந்தராத்மாவாய் ப்ரம்ஹாதிகளுக்குக் காரணபூதனானவனைக் காணப்பெற்றே னென்றினிய ராகிறார்.

கூ. தன்னை அநுபவிக்கப்பெற்று, அதுக்குமேலே,ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாம்படி திருவாய்மொழிபாடவும் பெற்றே னென்கிறார்.

க0. இப்படி அவனைப்பெற்று க்ருதார்த்தனானே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தன்போக்யதையாலே நித்யசூரிகள் ஹ்ருதயத்தை நோவுபடுத்து மென்கிறார்.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

கத்யந்தர மில்லாமையாலே, அவன் குணங்களையே அநுசந்தித்துத் தரித்தாளாய் தலைக்கட்டுகிறார்.

க. சில குயிற்பேடைகளைக்குறித்து, என்னை முடிக்கைக் கித்தனைபாரிப்பு வேண்டுமோ வென்கிறாள்.

உ. சிலவன்றிற் பேடைகளைக்குறித்து, உங்கள் சேவல்களும் நீங்களுமாய் ப்ரணய கூஜிதங்களாலே என்னை நலிகிறதென் னென்கிறாள்.

ந. அவ்வன்றிற் பேடைகள் தன்னையே, திரியவும் தன்செய லறுதியாலே யிரக்கிறாள்.

ச. சில மயில்களைக்குறித்து, நீங்களுச்சமாகக்கூவி என்னை நலியாநின்றி கோளென்கிறாள்.

ரு. தன்னினவாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக்குறித்து, அவன்முன் என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிறகுபார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்குவிஷய மில்லை யென்கிறாள்.

சு. தன்தசையறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக் குறித்து, எனக் கசஹ்யமான தசையிலே சொல்லவோ வுன்னை வளர்த்ததுஎன்று அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

எ. அவன்வடிவுக்குப்போலியான மேகமாலையைக்கண்டு, உங்கள் வடிவைக் காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலகுயில்களைக்குறித்து, திருநாமம் சொல்லவேண்டாவென்று நானிறக்க, அத்தையேசொல்லி நலிந்திகோள், உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம் பெறறேன்! என்கிறாள்.

கூ. மதுபானமத்தமாய்ப் பாடுகிறன, சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையும் குறித்து, உங்கள்த்வனி எனக்குத் துஸ்ஸஹமாயிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோள், என்கிறாள்.

கo. திரளவிருக்கிறனாகை குழாங்களை தன்னைமுடிக்க மந்திரிக்கிறனவா கக்கொண்டு நான முடிந்தேன், இனிநீங்கள திரண்டு பரயோசன மென ? என்கிறாள.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியிற பாசுரம ஹ்ருதயததிலேபடில ஆரேனுமாகிலும தரியாரென்கிறார.

கூ - ம. திருவாய்மொழி—உருதுமால்.

ப்ரீதிபர காஷ்ததாலே சிதிலராகிறார.

க. திருககாட்கரையி லெமபெருமானுடைய ஆச்சரியங்களான பரிமாற்றங் களை நினைதொறு மென்னெஞ்சு சிதிலமாகா நின்றதென்கிறார.

உ. திருககாட்கரையி லெமபெருமானைககுறிதது, உன்னோடு நான்பரிமா றின பரிமாறறததை நினைகக க்ஷமனுகிறிலே னென்கிறார.

ங. அடிமைகொள்ளவென்று புகுந்து, தனபடிகளைககாட்டி சாவஸ்வஹர ணம பண்ணினபடிகளை அநுசநதிகக க்ஷமனுகிறிலே னென்கிறார.

ச. தான சேஷியான முறைதப்பாமே எல்லாரோடுங கலககிறவன, அதி க்ஷூத்ரனுன வென்பக்கல் பண்ணினவியா மோஹமெனக் கறிய நிலமன றென்கிறார.

ரு. என்னை அடிமைகொளவாரைபபோலே புகுந்து, எனசரீரததையும ஆத் மாவையுங்கூட புஜிததான, ஒருவன வயாமோஹ மிருநதபடி யென ! என்று விஸமிதராகிறார.

சு. "அவன க்ருதரிமனென்றறிந்தால அதிலே கிடநது நெஞ்சாறல்படாதே அகனறுலோ நீர்" என்ன, அவனைக்கணடவாறே, அவவஞ்சனை களை மெய்யென்றிருபப னென்கிறார.

எ. அடிமை கொளவாரைபபோலேபுகுநது, என்னுயிரை நேராகபுஜிதது, பின்னையும புஜியாதாரைபபோலே யிருககுமென்கிறார

அ. நாளதோறும என்னை அநுபவியாநின்றுலும பெறுபபேறு பெறறுற போலே புஜிககிறவிவனுடைய குணவததை பொறுகக வொண் கிறதில்லை யென்கிறார.

கூ. "நீரேயோவிப்படிபட்டீர், குறைநுபவமே யாததையான நித்திய ஸூரிக ளும் படும்பாடிதுவன்றோ" என்ன, அவாகளதான நான்பட்டது பட்டார்களோ வென்கிறார.

கo. தம்மோடுகலந்த வெம்பெருமானுககுத தமமிலும் அபினிவேசம் மிக விருநதபடியைச சொல்லுகிறார.

கக. நிகமததில, இத்திருவாயமொழி அபபிய சிபபார்க்கு ஜனமம் முடிந்து அதுககடியான சமசாரமும நசிக்கு மென்கிறார.

எ - ம் திருவாய்மொழி—எங்கானல்.

வடிவழகும் குணங்களும் பற்முசாகத் தூதுவிடுகிருர்

க. சிலநாரைகளைக்குறித்து, அவன்தன் அழகாலும் குணங்களாலும் தன்னைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி, என்தசையை அவனுக்கு அறிவித்துவந் துங்கள்திருவடிகளை என்றலைமேலே வைக்கவேணுமென்கிருள்.

உ. சில குருகினங்களைக் குறித்து, "தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தேபோ மிதத்னையோ" என்றறிவியுங்கோளெனகிருள்.

ங. சில கொக்கினங்களையுங் குருகினங்களையும நோக்கி, தன்னழகு காண்கைக்கு நாஙகள் யோக்கியரல்லோமோவென்றுகேளீா என்கிருள்.

ச. சிலமேகங்களைநோக்கி, என் வாாத்தையை அவனுக்குச் சொன்ஞல் உங்களை தண்டிகுமோ வெனகிருள.

ரு. "எங்கள் வாாத்தையை அவனங்கீகரிக்குமோ" என்றிருந்தனவாக; பரமபதத்திற பண்ணின வாதரத்தை யெனபக்கலிலே பண்ணினவன் அங்கீகரியாதொழியான், ஆனபின்பு எனக்காக ஒருவாாததைவிண்ணபபஞ் செய்யவேணு மென்கிருள்.

சு. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, உங்கள் வாாத்தை விலைச்செல்லும்படி பிராட்டிசந்நிதியிலே சொல்லுங்கோளென் தூதவாகயத்தை யென்கிருள்.

எ. சில குருகினங்களைக்குறித்து, சிலரோடேகலந்து அவாகளைத்துறந்து அதுவே புகழாகவிருககை போருமோவென்று அவாக்கறிவியுங்கோ ளென்கிருள்.

அ. சிலவண்டுகளையும் நம்பிகளையுங் குறிதது, அங்குததைக்கு பயப்படவேண்டாதபடி சுரக்ஷிதமான தேசததிலே யிருக்கப்பெற்றேரும், இனி யென்ஞுாத்தியை அறிவியுங்கோ ளெனகிருள்.

கூ. ஒரு குருகைக்குறிதது, பிரதிசயபோகயரானதாம் போம்போது தம்மைக கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுககுப் போருமோவென்று விண்ணபபஞ்செய யென்கிருள்.

கo. சில வன்னங்களைக்குறித்து, நாஙன முடிவதற்குமுன்னே அவனுக்கென்தசையை அறிவியுஙகோ ளென்கிருள.

கக. நிகமததில், இததிருவாய மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பிரிவுக்கடியான சமசார துரிததததை இதுதானே யறுததுக்கொடுக்கு மென கிரு.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

போகவிட்டதாது வரப்பற்றாமை "நாமவனிருந்தவிடத்தே போவோம்" என்று மனோரதிக்கிறார்.

க. எனக்குத் திருநாவாய் குருகுகைக்கு பாயமுண்டோ வென்கிறார்.

உ. திருநாவாயிலேபுகும் நாளென்றோ வென்கிறார்.

ங. திருநாவாயிற் றிருவோலக்கத்திலேபுகும் நாளென்றென் றறிகிலேனென்கிறார்.

ச. ஆத்மாந்ததாஸ்யம் பண்ணும்படிவிஷயீக்ருதனானநான், நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூடவிருக்கிற விருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெறும் நாளென்றென் றறிகிறிலேனென்கிறார்.

ரு. திருநாவாயைக் கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டநுபவிப்பதென் றென்கிறார்.

சு. ஊரையன்றிக்கே ஊரில்நின்றருளின வுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார்.

எ. ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்தியவாஸம் பண்ணுகிற தேவர், அனன்யகதியென்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அ. அப்போதே அபேக்ஷிதம்பெறாமையாலே, "அருளவுமாம், தவிரவுமாம், அக்கியான கந்தமில்லாதபடி உன்னை என்னெஞ்சிலே யிருத்தும்படி தெளிவைத்தரவேணும்" என்கிறார்.

கூ. இப்படி சொன்னவிடத்திலு மொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணாமையாலே, "நானிவ்வாசையோடே முடியாநின்றேன், என் அபிமதநம் பெறப் புகுகிற பாக்யாதிகராரோ" என்கிறார்.

க0. உன்னைக்காணப்பெறாமை நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், ஐஹிகாமுஷ்மிக சகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

பாதகவர்கமடையநலிய, நலிவுபட்டவர்கள் கூப்பிட்டு கூப்பீட்டை இவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

க. சந்தியாகாலத்தில் தென்றல் துடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித்தனியே தனக்கு பாதகமாகிறபடியை சொல்லுகிறாள்.

உ. முன்பு தூசியேறின பேர்க்குரமாகநின்ற பேரணி உறுபூசலானவாறே திரளவமுக்குமாப்போலே தனித்தனியேநலிந்த பாதகங்கள் பலஹானி மிகமிகபலகூடிவந்து நலியாநின்றதென்கிறாள்.

௩. கண்ணுக்கிலக்கான பதார்த்தங்க ளடங்க பாதகமாகப்புக்கவாறே அவற்றுக்கஞ்சாக் கண்ணைச் செமபளித்தாள், அகவாயிலே அவளழகு ஸம்ருதமாய் நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௪. அகவாயில் நலிகிறதொழிய ஸ்வரூபேணவந்து ஸபரிசாதிகளாலே ஸ்மாரகமாய்நின்று நலிகிறபதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

௫. சகலபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவாய் அவ்வளவிலு மவனுடைய பரஸாதமரிதாகில் தரிக்க விரகுண்டோ வெனகிறாள்.

௬. நிததியாநபாயிநியான பிராட்டியோடு அனயபரரான பரம்ஹருத்ராதிகளோடு வாசியற உடம்புகொடுக்கு மவனுடைய சௌசீலயம் என் ஆத்மாவை யீராநின்ற தென்கிறாள்.

௭. கீழ்ச்சொனன பாதகபதார்த்தங்கள திரளவநது கண்பாராதே நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

௮. கீழ் தனித்தனியும் திரளவும் பாதகமானவை ஒன்றுக்கொன்று முற்கோலி நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

௯. பண்டே இடைப்பெண்கள் நடுவே இவன குழலூதுகிறபோது நடுநடுவே தன்னுற்றுமையாலே சில உகதிசேஷடிதங்களைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு பாடும்பாட்டைநினைத்து ஒன்றும் தரிக்கமாட்டுகிறிலே னென்கிறாள்.

க0. வருவதாகச் சொன்னகாலம் வநதிருக்க அவன் வருகிறிலன், பாதகங்களுடைய சந்நிதியில் அவனையொழியத தரிப்பதெங்ஙனே யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், அவன்பக்கல் சாபலமுடையாா, இத்திருவாயமொழியைச் சொல்லி அவனைப்பெறுநகோ ளென்கிறாா.

க0-ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரதிபந்தங்கள்போக திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

க. இத்திருவாய் மொழியிற் சொல்லுகிற வாஸ்ரயணத்தைச் சங்கரஹேண வருளிச் செய்கிறாா.

உ. "இவ்விஷயத்துக் கென்வருகிறதோ" என்றஞ்சும் சாபலமுடையார், சுரக்ஷிதமான தேசமெனறு நிரப்பயராய் நித்யமாக வாஸ்ரயுங்கோ ளென்கிறாா.

௩. திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினவன் உபயவிபூதிநாதனுய்த்து, உங்கள் துக்கங்கெட அநந்ய பரயோஜனராய்க்கொண்டா ஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாா.

ச. ஆஶ்ரயிக்குமிடத்தில் நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகாரமாக ஆஶ்ரயியுங்கோள், அவனுங்களுக்கு ரக்ஷகனு மென்கிறார்.

ரு. இப்படி பக்தியோகத்தால் ஆஶ்ரயிக்க க்ஷமரன்றிக்கே தன் திருவடிகளையே உபாயமாகப் பற்றினார் திறத்தவன் செய்தருளும்படியை யருளிச் செய்கிறார்.

சா. தன்னை ஆஶ்ரயிப்பாருடைய ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு மிகவும் ஸ்நேஹியா மென்கிறார்

எ. அநந்ய ப்ரயோஜநருக்கு சுலபனாய ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்குந் தனைக் கொடுத்துத் தானகல நிற்குமென்கிறார்.

அ. அவனை ஆஶ்ரயியுங்கோள், உங்களுடைய துக்கத்தையும் துக்க ஹேதுவான அபசாரத்தையும் போக்கியருளு மென்கிறார்

கூ. உபதேச நிரபேக்ஷமாக நான் முன்னமவனை ஆஶ்ரயித்து சுகியாகப் பெற்றேனென்று ப்ரீதராகிறார்.

க0. ப்ரீதயதிசயத்தாலே ஸ்வலாபத்தைச்சொல்லிப் பக்திபரப்த்யநுஷ்டானங்களுக்கு க்ஷமரல்லாதார் திருக்கண்ணபுரமென்கிற உக்தியைச்சொல்லவே ஸமஸ்த துக்கங்களும்போ மென்கிறார்.

கக. ப்ரதிபந்தங்கள் ஸவாசனமாகப் போகவேணுடியிருக்கில் இத்திருவாய்மொழியை ப்ரீதிபூர்வகமாகச் சொல்லிக்கொண்டு அவன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

க0-ம பத்து.

ஆழ்வாருடைய பதற்றத்தைக்கண்டு, திருமோகூரிலே தங்கு வேட்டையாக வந்து தங்கி, இவர்க்கு காசிராதி கதியையுங்காட்டி, இவருடைய அபேக்ஷித ஸமவிதாநம் பண்ணினபடியை யருளிச்செய்தார்

க-ம். திருவாய்மொழி—தாளதாமரை.

கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணத்தை அருளிச் செய்கிறார்.

க. மரணமான மஹாபயத்துக்கு விரோதி நிரசநசீலனான காளமேக மல்லது துணையில்லையென்று அவனைப் பற்றுகிறார்.

உ. போக ஹேதுவான வொப்பனையையும் உஜ்ஜீவந ஹேதுவான திருநாமங்களையு முடையவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு காலத்துவ முள்ளதனையும் புகலுடையோ மல்லோ மென்கிறார்.

ங. சாவரக்ஷகனானவன் வர்த்திக்கிற திருமோகூர், நம்முடைய சகலதுக்கமும் கெடச்சென்று ப்ராப்பபோ மென்கிறார்.

ச. நம்முடைய சமஸ்த துக்கங்களுங்கெட, திருமோகூரிலேவந்து சுலபனாய் நிற்கிறவனை ஆஶ்ரயிக்க வாருங்கோளென்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளை யழைக்கிறாா.

ரு. அவனெழுந்தருளிநின்ற திருமோகூரை ஆஶ்ரயித் தநுபவிக்க வாருங்கோளென்கிறாா.

சு. திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்ததமன் திருவடிகளல்லது வேறு நமக்கு ரக்ஷையில்லை யென்கிறாா.

எ. நம்முடைய ரக்ஷணம் தனக்கு அவா ஜநீயமான உத்பாதகன வாத்திக்கிற திருமோகூரை ஆஶ்ரயிக்கவே, நமமுடைய துக்கங்க ளப்போதே போமென்கிறாா.

அ. திருமோகூரிலே நின்றருளின ஆண்பிள்ளையான தசரதாத்மஜனை ஆஶ்ரயிக்க நம்முடைய துக்கமெல்லாம் போமென்கிறார்.

கூ. நமக் கரணான திருமோகூரை நாம்ப்ராபிக்கப் பெற்றோமென்று, ஸ்வலாபத்தைப் பேசுகிறாா.

க0. சாவ ரக்ஷகன் வாத்திக்கிற திருமோகூரை, நமக்குப் பந்துக்களானா ஆதரித்து நினைத்தேத்துங்கோ ளென்கிறாா.

கக. நிகமத்தில், பரமோதாரமான திருமோகூருக்குக் கொடுத்த வித்திருவாய் மொழியை அப்யஸிக்க வல்லாாக்குத் துக்கநிவ்ருத்தி யுண்டாமென்கிறாா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

இதுவுமது.

க. ப்ரீதியாலே திருநாமத்தைச் சொல்லத் திருவநந்தபுரத்துக்குப் போகைககு விரோதியானவை யெல்லாம் போம் அங்கேபுக வாருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறார்.

உ. ப்ரதிபந்தகங்கள் போகைக்குச்சொன்ன திருநாமந்தானே ஆயிரம் ப்ரகாரததாலே ரக்ஷகமா மென்கிறாா.

ங. ப்ரதிபந்தங்கள் போகைக்குத் தேசப்ராப்தியே யமையும், ஆயிரந் திருநாமத்திலு மேதேனு மொன்றைச்சொல்லி அநுபவியுங்கோளென்கிறாா.

ச. ஆஶ்ரயிப்பாாக்கு ருசிபிறக்கைக்காகத திருவநந்த புரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் என்ன பாக்கியவான்க ளென்கிறாா.

ரு. திருவநந்தபுரத்தி லாஶ்ரயிக்கு மவர்கள் நித்தியசூரிகளாவாகள், ஆகையாலே, அங்கே நீங்களும் ஆஶ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௬. நித்யஸூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கிற திங்கே ஆகையாலே திருவனந்தபுரமே பரமப்ராப்யம், அங்கே நாமடிமைசெய்ய வேணுமென்கிறார்.

௭. ஸர்வேஶ்வரன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ஒருதேசவிசேஷத்தைச் சென்றடிமைசெய்யப் பெறாதிலோமென்னும் துக்கம் போமென்கிறார்.

௮. திருவனந்தபுரத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளைக் காணப்போருங்கோளென்று அநுகூலரை அழைக்கிறார்.

௯. சரீராவஸாநமணித்தாயிற்று, ஈண்டெனத் திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமைசெய்யத் தாஸ்ய விரோதிகாமங்கள்தானே நசிக்குமென்கிறார்.

௰. திருவனந்தபுரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் பெருமைபேச நிலமன்றென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழிவல்லார் திருநாட்டிலுள்ளார்க்குப் போக்யராவரென்கிறார்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

இதுவுமது

௧. அவன் பிரிகிறானென்கிற வ்யஸநம் சொல்லாநிற்க, அதுக்குமேலே, குயில் தொடக்கமான பாதக பதார்த்தங்களின் த்வநியாலும் அவன் போக்காலும் தனக்குப் பிறந்த வ்யவசாத்தை, தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாப்போலே அவன்றனக்குச் சொல்லுகிறாள்

௨. இவள் தரிக்கைக்காகப் பலகாலணைத்தருள, இஸ்ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகமெல்லாம் நீ போகக்கடவையென்னுமிதினாலே ஸ்வப்நங்கண்டு விழித்தாப்போலேயாய் நோவுபடாநின்றேனென்கிறாள்.

௩. நீ உபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் ஸ்நேஹித்திருக்கிறவொருத்தலைக்காமம் நசிக்கவேணுமென்கிறாள்.

௪. இவன் போக்கை நினைத்து நோவுபடப் புக்கவாறே "உன்னைப் பிரிகைக்கு ஸம்பாவனையுண்டோ" என்று இப்புடையிலே ஸவிநயமாகச் சிலவார்த்தைசொல்ல இவையிறே என்னை யழிக்கிறதென்கிறாள்.

௫. "நான் ஸந்நிஹிதனாயிருக்க நீ இப்படிப்படுகிறதென்" என்ன, நீ பசு மேய்க்கக் கடவையானபின்பு நீயும் போனாய் நீ போனால் நலியக்கடவ ஸந்த்யாதி பதார்த்தங்களால் நலிவுபடுகிற வென்னை யாஶ்வஸிப்பித்தருளவேணுமென்கிறாள்.

சு. உனக்குப் போனவிடமெங்கும்பிமதைகள் பலருளா உனக்கொரு குறை யில்லை நாங்க ளுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம் உன் போக்கான தெங்களுக்கு அஸஹயமென்கிருள்.

எ நாங்கள் நோவுபட உன சுகுமாரமான திருவடிகள் னுவைப் பசுமேய்க் கப்போனல் அங்கே அசுராகள் கிடடிருலென்னய் விளையுமென் கிருள்.

அ. நீபோனுல் சப்ரமாதமென றஞ்சாநினறேன், உன்னைப் பிரியவும் மாட் டேன் பசுமேய்க்கை வயாஜமாக அபிமத விஷயங்களை நினைத துப்போகிருயாகில், என கண்வட்டததிலே உனக்கு அபிமதைக ளோடே சஞ்சரிக்கவேணு மென்கிருள்.

கூ. "உகக்கு நல்லவரோடு முழிதராய்" என்று நான் போகாமைக்காகச் சொன்னவார்த்தை யித்தனையொழிய, உங்கள் சந்நிதியிலே நான் சிலரோடே பரிமாறுகை யுங்களுக் கநிஷ்டமன்றேவென்ன; எங் களோட்டைக் கலவியிற காட்டில் திரு உள்ளத்தில் ப்ரியமே யெ ங்களுக்கு மிகவும் சுகம், ஆனபின்பு சப்ரமாதமான தேசத்தில் போகா தொழியவேணு மென்கிருள்.

க0. முன் கைமிடுக்கருன வசுராகள் கம்ஸப்பேரிதராய்ச் சஞ்சரிககிற காட் டிலே, நம்பி மூத்தபிரானையு மொழியத் தனியே திரியாநிற்றி யென்று மிகவும் நோவுபடா நினறே னென்கிருள்.

கக. நிகமத்தில், அவனை "பசுநிரை மேய்க்கப் போகவேண்டா" என்று நிஷேதித்த பாசுரமான இத்திருவாய்மொழியும் அல்லாதவறறே டொக்க ஒரு திருவாய்மொழியே! யென்று விஸ்மிதராகிருா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

இதுவுமது.

க. உபயவிபூதி யுக்தனுயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதசுலபனுனவனுடைய திரு வடிகள் பக்தியோகலப்ய மென்கிருா.

உ. ஸாவேஸ்வரனுய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்துவைத்து என்விரோதியைப்போக் கி என்னை யிங்கே அடிமைகொள்ளா நின்றுனென்று, கீழ்ச்சொன் ன சௌலப்யம் தமக்குப் பலிததபடியை யருளிச்செய்கிருா.

ந. மறுவலிடாதபடி சம்ஸாரத்தைப் போக்கி நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனுனவனுடைய திருவடிகள் சிரோபூஷணமாகப் பெற்றே னென்கிருா.

சு. என்மனஸ்ஸிலேயிருக்கிற ஸாவேஸ்வரனை யொருவராலும் விஸ்லே ஷிப்பிக்க வொண்ணுதென்று நிச்சயித்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத் யனு யிருந்தே னென்கிருா.

ரு. அவன என்திறததில்செயய நினைககிறவை யொருவறாகறிய நிலமன றெனகிறாா.

சூ. இனறு ஶ்ராயிபபானையும நிததியாஶ்ரிதனைபபோலே விஷயீகரிககு மவன றிருவடிகளிலே நிரமமனாய விழபபெறறே னெனகிறாா.

எ. ஸம்பந்தி பநதஙகளையெலலாம தானே போககி அடிமைகொளளுமவனை நாளதோறு மனுபவியெனறு, திருவுளளததைககுறிதது யருளிச் செயகிறாா.

அ. "அவனை அநுபவி" எனறவாறே உகநதநெஞசைககொணடாடி அவனை யிடைவிடாதே அநுபவி யெனகிறாா.

கூ. "ஜனமாநதரஸஹஸரேஷு" எனகிறபடியே அநேக காலசாததியமான பகதியாலே லபிககபபடுமவனைக கேவலமவனை பாசாததாலே காணபபெற்றே னெனகிறாா.

கO. பரயோஜநாநதரபரரோடு சாதநாநதரபரரோடு பரபநநரோடு வாசி யற அவனே யுபாயமெனறு உகததனதை நிகமிககிறாா.

கக. நிகமததில், இததிருவாயமொழி கறறாாககுக் கிருஷணனுடையதிருவடி கள சுலபமா மெனகிறாா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

இதுவுமது

க. பக்தியுக்தராயக்கொண்டு அவனை அநுசநதிபபாாக்கு ஆலமபநமான திருமநதிர மினனதெனகிறாா.

உ. இதனுடைய அாததததைச சொலலுகிறாா.

ந. ஸவாமிதவ பரயுக்தமான ஸாவவித ரக்ஷணஙகள பணணும்படி சொல் லுகிறது.

ச. "ஆபோநாராஇதி பரோக்தாஃ" என்று மொருநிாவசந பராகாரமுண டிறே யிதுக்கு அவவழியாலே திருமநதிரததை நிாவசிததுத திருமநதிரததைச் சொலலிககொண்டு புஷபாஞசலியைபபணணி ஆஶ்ரயியுஙகோ ளெனகிறாா.

ரு. இப்படி செவவி மாறுத புஷபததைக்கொணடு அவன திருநாமததை ஹாஷததுககுப போக்குவீடாகச் சொல்லுஙகோள, அபபடிசெய யவே, ஸவரூபாநுரூபமான வருததியைப பெறலா மெனகிறாா.

சூ. நீாசொனனபடி செய்யலாவது ஆஶ்ரயணீயனைக கணடாலனறோ, கண்டாஶ்ரயிகக வேணடாவோவெனன; பிறபாடரான நமக

காகத் திருமலையிலே நின்றருளினன் அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஆஸ்ரயிக்கவும் இனிமையோடே திருநாமமுஞ் சொல்லவும்மாட்டாதார், அந்தப்புரபரிகரமானார் வார்த்தையைச் சொல்லவே ஸூரேணோபாஸநத்தில் பலம் ஸித்திக்கு மென்கிறார்.

அ. அதிகாரிநியதியில்லை ஆரேனுமாகத் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகச் சொல்லுவார் நித்யஸூரிகளோ டொப்பார்கள் என்கிறார்.

௯. ஜன்மாதிகள் அப்ரயோஜகமானாலும் ப்ரயோஜநாந்தர பரதாஹேதுவானபாபங்கள் செய்வதெனறென்னில், ப்ரயோஜன ஸூந்யராய்க் கொண்டா ஸ்ரயிக்கவே அவைதானே போமென்கிறார்.

௧௦. அவ்வளவேயன்றிக்கே கைங்கரிய ப்ரதிபந்தங்களும் போம், ஆனபின்பு, அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இப்பத்தும் அப்யஸித்தவர்களை ஆழ்வார் தம்மைப்போலே பகவத்விஷயீகார பாத்ரமாக்கு மென்கிறார்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

இதுவுமது.

௧ ஈஸ்வரன் நம்மை விஷயீகரிக்கையிலே யொருப்படாநின்றான், அதுதானும் நாம் விதித்தபடி செய்வானா யிராநின்றா னென்கிறார்.

௨. “விதிவகையே” என்று, கேவல பகவத் க்ருபையாலே வந்ததாகச் சொல்லுகிறதென், அடியிலே “இன்னின்ற நீர்மையினியாமுறாமை” என்றிலோமோ நாமென்ன, நாமபேக்ஷித்தவளவோ பெற்றதென்கிறார்.

௩. நெஞ்சே, நம்மை விஷயீகரிக்க வல்லனே யென்று நாமிருக்க, அவ்வளவன்றிக்கே பலிக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

௪. ஸர்வேஸ்வரன் நாம் விதித்தபடியே செய்வானாகச் சொன்ன விது ஸம்பவிக்குமோ வென்னில்; அவனுடைய வாஸ்ரித பாரதந்த்ரியத்தை அநுஸந்தித்தால் கூடாததில்லைகாண் என்கிறார்.

௫. அவன பரமபதத்திற்குப்போக வாஸ்ரிதருக்கு வைத்த அர்ச்சிராதி கதியாலே போகப்பெறா நின்றேன், நிததியாஸ்ரிதனைப்போலே என்னை விஷயீகரிக்கவும் பெற்றே னென்கிறார்.

சு. திருவாட்டாற்றிலே சந்நிதிபண்ணி என்னைச் சர்வதோ முகமாக விட மாட்டாதவனுடைய திருவடிகளைக் கிட்டப் பெற்றேனென்கிறார்.

ஏ. "குறுகினம்" "என்றவிதென கொண்டறிவ தெனனில், ப்ராக்கலாகா தோ உடம்பு கோயிற்சாந்து நாறுகிறபடி யென்கிறார்.

அ. அத்யந்த விலக்ஷணனானவன் திருவாட்டாற்றிலேவந்து சுலபனாய் என் ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்து உஜ்ஜ்வலனாகைக்கு நான்னென்ன நன்மைசெய்தே னென்கிறார்.

கூ. அத்யந்தம் பூர்ணனான தானிகழாதே என்மனஸ்ஸை ஸர்வகாலமும் விடு கிறிலன், ஒருவனுடைய வ்யாமோஹமே! என்று பரீதராகிறார்.

க0. மஹாபுருஷர்களை அடைந்தால் எதிர்த்தலை பாராதே தங்களதரத்தைக் கொடுப்பார்களென்னு மிவ்வார்த்தத்தைத் திருவாட்டாற்றில் நாய னாரென் பக்கலிலே காட்டினாரென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அநுபவிக்க வுரியார் நித்யஸூரிக ளென்கிறார்.

ஏ - ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

இதுவுமது

க. "திருவாய்மொழிபாடுவிக்க" என்றொருவியாஜத்தாலேபுகுந்து தம்பக் கலவன்பண்ணின வ்யாமோஹத்தைக்கண்டு, அவனுக் கடிமைசெய்வார் சீலாதிகளிலே யகப்படாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறார்.

உ. தம்மோடு கலந்தபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த சம்ருத்தியைக் கண்டினிய ராகிறார்.

ந. அவனுக்குத்தம்பக்கலுண்டான வ்யாமோஹத்தினுடைய வெல்லையில்லா மையை யருளிச்செய்கிறார்.

ச. தம்முடைய திருமேனியிற் காட்டிலும் தம்மோடே பரிமாறலாம் நில மென்று அவனுக்குத் திருமலையிலுண்டான வ்யாமோஹத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

ரு. அவன் தம்மோடேகலந்து தம்வாயாலே திருவாய்மொழிகேட்ட ப்ரீதி யுள்ளடங்காம லானந்தித்து ஆளத்திவையா நின்றானென்கிறார்.

சு. ஸ்ரீய:பதியானவன் திருமலையிலே நின்றருளி என்னை யாளுகையிலே வ்யாமுக்தனானா னென்கிறார்.

ஏ. தம்முடைய விஸஸம்ருத்திக்கெல்லாமடி திருமலையானபின்பு, இந்தே சந்தானே நமக்கு ப்ராப்யமென்று திருமலையைக் கொண்டாடு கிறார்.

அ. திருமலை தொடக்கமான கோயில்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணுமபிநிவேசத்தை என்னவயவங்களிலே பண்ணி ஒருக்ஷணமும் பிரிகிறிலன் இவன்படி யிருந்தபடியென்! என்கிறார்.

௯. நமக்கிந்த சம்பத்தெல்லாம் திருமலையாலே வந்ததாயித்து, திருமலையைக் கைவிடாதேகொள்ளென்று திருஉள்ளத்தைககுறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

௧0. இப்படி இவர் நிரப்பந்திக்கச்செய்தேயும் ஆனைக்குப் பாடுவாரைப்போலே கேளாதிருந்தான்; அதுக்கடி "சாந்துபூசுவார் பரணியையுடைத்தோ பூசுவது, இதென சொன்னீரானீர்" என்ன, திரியவும், மங்கவொட்டெனகிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், மஹாதஹங்கார விஷயமான வித்திருவாய்மொழி திருமலையிலே சொல்லிற்றென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

இதுவுமது.

௧. யாதருச்சிகமாகத திருமலையைச் சொல்லுமு காட்டில் நிரபேக்ஷனை தான் பிராட்டியோடே கூடவந்து எனனுளளே புகுந்தருளினன் என்கிறார்.

௨. தான ஸர்வேஸ்வரனாய் வைதது என்னோடு கலக்கப் பெறுமையாலே குறைவாளனனவன் இன்றுவந்து நிர்ஹேதுகமாக வென் ஹ்ருதையத்திலே புகுந்து பூர்ணனானு னென்கிறார்.

௩. அவன் தம்மோடே நிர்ஹேதுகமாகவந்து ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியை யநுசந்தித்து, இவன் திருவடிகள் எனக இங்கனே யெளிதாவதே யென்கிறார்.

௪. தமக்குப் பரமபதத்தைத் தருவானா யிருக்கிறவனுடைய சீர்மையை யநுசந்தித்து என்கரணங்களும் களிக்க நானும் களியா நின்றே னென்கிறார்

௫. திருப்போரகரான் பரமபதத்தை எனக்குத்தருவானாக என்னோடே பூணித்து, தானே விரோதிகளையும் போக்கின னென்கிறார்.

௬. தனக்கிருப்பிடமான கோயில்க ளநேகமுண்டாயிருக்க ஒரிடமில்லாதானைப்போலே என் ஹ்ருதயததிலே நிர்ஹேதுகமாக ப்ராரததித்து வந்து புகுந்தானென்று ப்ரீதராகிறார்.

௭. அவனுடைய வாதரத்தாலே தமககுண்டான காாதார்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அ. நிரதிசய போக்யபூதனை திருப்போரகரான் என்பக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும் போகாதபடி என்னெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தா னென்கிறார்.

கூ "இன்றென்னை விஷயீகரிக்கைக்கும் முன்பென்னை யுபேக்ஷிக்கைக்கும் காரணமென்" என்றுகேட்கவேண்டி யிருந்தே னென்கிறார்

க0. இவர்கேட்ட வித்துக்கொரு ஹேதுகாணமையாலே நிருத்தரராய், "உமக்குமேல் செய்யவேண்டுவதென்" என்ன, ப்ரீதிபூர்வகமாக வடிமைசெய்யப்பெற்றேன், இதுவே யினனம் வேண்டுவதென்கிறார்

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்க வல்லாரிட்டவழக்கு பரமபத மென்கிறார்

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

அர்ச்சராதிமார்க்கம்

க. பரம பதத்துக்குப்போக உபக்ரமிக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்ட ப்ரீதயதிசயத்தாலே ஸ்தாவர ஜங்கமங்களுக்குண்டான விக்ருதியை யருளிச்செய்கிறார்.

உ. மேலுண்டான லோகங்களபண்ணின சத்காரங்களை யருளிச்செய்கிறார்.

ந. ஆதிவாஹிக லோகங்களிலுள்ளா ரெதிரேவந்து புஷ்ப வ்ருஷ்டியைப் பண்ணிக்கொண் டாடுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

ச. மேலில்லோகங்களில் தேவர்கள் இவர்கள் போகிற வழிகளிலே தங்குகைக்குத் தோப்புகள் சமைத்தும் வாத்தியாதி கோஷங்களைப் பண்ணியும் கொண்டாடுகிறபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

ரு. ஆதிவாஹிக கர்த்தாக்களான வருணேந்திராதிகளும் மற்றுமுள்ளாருமிவர்களுக்குப்பண்ணும் சத்காரங்களை யருளிச்செய்கிறார்

சு. சத்கார பூர்வகமாகத் தேவஸ்திரிகளுகந்து இவர்களை ஆசீர்வசனங்களைப் பண்ணினார்க ளென்கிறார்.

எ. மருத்கணங்களும் வசுகணங்களும் தங்களெல்லைக்கப்பாலும் தொடர்ந்து சென்று இவர்களை ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள் என்கிறார்.

அ. பரக்ருதிமண்டலத்துக் கவ்வருகே பரமபதத்துக்குப் புரமபாக நித்திய சூரிக ளிவர்களை யெதிர்கொள்ளுகிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

கூ. பரமபதத்திலேசென்று திருவாசலில் முதலிகளாலே சற்கருதராய், அங்குள்ள நித்யசூரிகள் "பரமபதத்திலேவருவதே!, இதென்னபாக்கியம்!" என்று விஸ்மயப்பட்டார்களென்கிறார்.

க0. நித்தியசூரிக ளிவர்களைக் கொண்டாடும்படியை யருளிச்செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்ய சித்தவர்கள் நித்தியசூரிகளோ டொப்பரென்கிறார்.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—மூனியே.

இதுவுமது.

க. நிரஹேதுகமாக உன்னுடைய சவுந்தாயாதிகளைக்காட்டி எனக்குன்னை யொழியச்செல்லாதபடிபண்ணி என்னை துஸ்ஸஹமான சம்சாரத்திலேவைத்து, நீபோய்ப் பண்டுபோலே யொருகுறை விஷகாரத்தைப்பண்ணிவிட வொண்ணாதென்கிறார்.

உ. தம்முடைய வபேக்ஷிதஞ் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவனுக்குத திருவாணையிடுகிறார்.

ந. பெருமிடுக்கரான ப்ரமஹாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்தித்யாதிகளுக்கு மெல்லாம் நிர்வாஹகனை நீ, உன்னாலல்லது ஜீவிக்க விரகின்றியே யிருக்கிற வென்னை, ஐயோ!, வந்து விஷயீகரித்தருளா யென்கிறார்.

ச. சாவ நிர்வாஹகனை நீ, என்காரியம், நானேபண்ணிக் கொள்வேனாகப் பார்த்தருளினாயாகில், என்னைக்கைவிட்டாயல்லையோ வென்கிறார்.

ரு. சர்வரக்ஷகனை நீ யுபேக்ஷித்தால், எனகாரியம் நான்செய்யவோ, பிறர் செய்யவோ, முடிந்தேனிறே யெனகிறார்.

சு. பெரியபிராட்டியார் பக்கல்போலே என்பக்கலத்யந்தாபிநிவிஷ்டனாய், என் ப்ரக்ருதியிலு மாதமாவிலு மத்யாதரத்தைப்பண்ணி, புஜித்த நீ, என்னை யுபேக்ஷியாதே என்னுடைய விஷயீகரித்தருளா யெனகிறார்.

எ. (நான் பெரியபிராட்டியார் பரிக்கிரஹமாகையாலே,) ப்ரளயார்ணவமக்னையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை யெடுத்து அவளோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினாற்போலவும், கடலைக்கடைந்து பெரியபிராட்டியாரோடே ஸம்ஸ்லேஷித் தருளினாற்போலவும், சம்ஸாரார்ணவமக்னனை வென்னையெடுத் தென்னோடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளி எனபக்கலிலே அதிவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணின உன்னைப் பெற்றுவைத்து யினித் தப்பவிடுவேனோ வென்கிறார்.

அ. அத்யந்த ஆர்ஜநேயனை உன்னைப்பெற்றுவைத்து இனிவிட வுபாயமில்லை யென்கிறார்.

கூ. "'தானிசாவாணித்ந்வபு:' 'யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்யப்ருத்வீசரீரம்' 'ததஸர்வம் வைஹரோஸதநு:' என்னும்படியே, எங்கும் வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகத்சரீரனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்தோமிறே" என்ன, அது உகந்தார்க்கு முகவாதாக்கும் பொதுவாயிருந்தது, ஆகாராந்தர மில்லையாகிலன்றோ "அதுவேயமையும்" என்று யிருக்கலாவது, திருநாட்டிலே வ்யாவ்ருத்தமாகப் பரிபூர்ணமாயிருக்கிற விருப்பைக் காணவேணு மென்கிறார்.

க0. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோ டே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனுய்க் கொண் டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக் ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னேடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிருர்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானுநந்தை கஸ்வ ரூபனுய், உயர்வற உயர்நலமுடையனுய், சௌந்தர்யாதி விசி ஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனுய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனுய், சர்வாயுதோபேதனுய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயக னுய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதே யாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண நளினனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலய னுய், ஸர்வேஸ்வரனுய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிக ளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வ பாவனுன வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதி பந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன் னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணுதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல் லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோ டொப்பரொன்கிருர்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜதிஹ்யங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகத:) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னவீர"! என்ன "பெருமாளு மொருபடி நினைத்திருப்பர, நானுமொருபடி நினைத்திருப்பே னென்றார்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர நினைத்திருக்கும்படி யென்" என்ன ; "அவர தம்பின பிறந்தவனென்றிருப்பர, நான் அவர்குணங்களுக்குத தோற்று அடியேனுயிருப்பன்" என்றாறிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸவரூபாநு பந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயாவறமித்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென் றிருக்கை, விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்த்ரமாகவும்

க0. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனாய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந்தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானாநந்தைக ஸ்வரூபனாய், உயர்வற உயர்நலமுடையனாய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனாய், அபரிமித திவ்ய பூஷண பூஷிதனாய், சர்வாயுதோபேதனாய், லக்ஷ்மீ பூமிநீளா நாயகனாய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதபரிசர்யமாணசரண நளினனாய், ஶ்ரீவைகுண்டநிலயனாய், ஸர்வேஸ்வரனாய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்ராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதிபந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமராகளோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜீஹ்யங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகத꞉) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவர்க்கென்னுவீர்"! என்ன "பெருமாளு மொருபடி நினைத்திருப்பர, நானுமொருபடி நினைத்திருப்பே னென்றார்", அவர் "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர் நினைத்திருக்கும்படி யென்" என்ன ; "அவர் தம்பின் பிறந்தவனெனறிருப்பா, நான் அவர்குணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனுயிருப்பன்" என்றுறிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிருபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸவரூபாநு பந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பார்த்து "நிர்குணமென்பார் மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயர்வறமதிந்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தர சேஷமென் றிருக்கை, விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்த்ரமாகவும்

அ-ம் பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்தபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறுர்.

க-ம். திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறுர்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணுதபடி நிரதிசய போக்யனை நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறுர்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என் திறத்துச் செய்தருளப்பார்த்தது நானிங்ஙன் பட்டாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறுர்.

ங. ஆஶ்ரித சுலபனுயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் ஞபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறுர்.

ச. "உன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறுர்.

ரு. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானுல் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றொரு பொருளில்லை காண் என்கிறுர்.

கூ. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறுர்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு முனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுநின்றே னென்கிறுர்.

ளுய் தனக்கும் தமப்பனுருடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவ
னுமபோய் இருவரும் சரக்கு பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒரு பந்த
லிலே தங்குவது; அிருவருக்குமிடம் போராமையாலே அம்பறுத்
தெய்யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமான சமயத்திலே, இரு
வரையு மறிவானொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்"
என்றறிவித்தால், கீழிழந்தநாளைக்கு சோகித்து, இருவர் சரக்கு
மொன்ருய், அவன் ரக்ஷகனுய் இவனரக்ஷ்யமாய அன்வயித்து
விடுமிறே.

அ. (மறறொருதிருஷ்டாநதம) ஒரு ராஜபுத்ரன் ஒரு வுதயானததைக்கண்டு
புகவஞ்சினால "உன்தமப்பனதுகாண்" எனனவே நினைத்தபடிபுக
குப் பரிமாறலாமிறே.

கூ-ம். பாட்டு - ஓடுங்கவவன்கண்.

கூ. (ப்ராப்திகைப்புகுந்ததாவ தெப்போதோ என்று விரல் முடக்கியிருக்
கும) யெனறதுக்கு சம்வாதமாகவோரைதிஹய மருளிச்செய்கி
ருா. ஓரயனத்தினன்று குன்றத்துச சீயா, எம்பெருமானா ஸ்ரீபா
ததிலேபுக அவருடைய சிறுபெயரைச்சொல்லி "சிங்கப்பிரான்
இன்றயனங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளததி லோடுகிற தின்ன
தென் றறியாமையாலே அவா பேசாதிருக்க "இததேஹசமனந்
தரத்திலே ப்ராப்தி கண்ணழிவறறபின்பு நடுவு விரோதியாய்ச்
செல்லுகிறநாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்றவிது, உனக்கொன்ரு
யிருந்ததில்லையோ! என்றருளிச்செய்தாா.

க0. எம்பாா ஓருருவிலே "பினனு மாக்கை விடும்பொழு தெண்ணே" யெ
ன்று, இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே காாயமுந் தன்
னடையே கழிந்ததேயன்ருே! ப்ராப்தியு மினிக்கைப்புகுந்ததே
யன்ருே! இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ?" என்றருளிசசெய்தாா.

க0-ம். பாட்டு - எண்பெருக்கன்னலத்து.

கக. இப்பாட்டாலே திருமநதிரத்தை சாாத்தமாக வருளிச் செய்கிறாா.
ஆழ்வானிப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து இப்பாடடளவிலே வந்த
வாறே "இததையுநதம்மாசாாயாாகள் பக்கலிலே கேட்டுககொ
ள்ளுஙகோள்" என்ன, பட்டரும, சீராமப்பிள்ளையு மெழுந்திரு
ந்து போகப் புககவாறே அவாகளை அழைத்து "இன்னபோ தின்
ஞரிருப்பாா, இன்னாா போவாா, யென்று தெரியாது இருந்து
கேளுங்கோள்" என்று திருமந்திரத்தை யுபதேசித்து, இப்பா
ட்டை நிாவஹித்து "இபபாட்டை யிதுக்காததமாக நினைத்திருங்
கோள்."என்று பணித்தான்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில், ஆழ்வாரைக் காட்டிலீச்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில் த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதீரும்படி ஸகல ஸங்காஹத்தோடே அதர்கிதமாகப் போனல், மோஹிப்பனென்று, திருக்கடித் தானத் திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

௧. என்னுடைய வார்த்திதீர்த்தருளுவான் ஸர்வேச்வரனே, அவனூர் திருக்கடித்தான மென்கிறார்.

௨. திருக்கடித் தானத்திலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தென்னுள்ளே வர்த்தியா நின்ற னென்கிறார்.

௩. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானத்திலே நித்யவாசம்பண்ணுகிற வாத்ஸல்ய பூதனை உபகாரகனநுசந்திக்குந் தோறும் இனியனுகா நின்றனென்கிறார்.

௪. திருக்கடித்தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்னெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறார்.

௫. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தோடேகூட வென் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளின னென்கிறார்.

௬. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருக்கடித்தானத்தை யெல்லாரும் ஆச்ரயுங்கோ ளென்கிறார்.

௭. உங்கள் துக்கநிவ்ருத்திக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறார்.

௮. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடித்தானத்தையும்தாயப்ராப்தமான ஸ்தானமாக விரும்பியிருக்குமென்கிறார்.

௯. "என்னோடே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்யபிநிவிஷ்டனை னென்கிறார்.

௧௦. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானத்திலே நின்றான், என்னைப் பெற்றபின்பு நிற்பதுமிருப்பதும் என்னெஞ்சிலே யென்கிறார்.

௧௧. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறார்.

உ-ம். பாட்டு - என்செய்ய.

௧௬. (இவனால் பரிஹாரய மென்னு மதுகரும் அவனால் பரிஹாரயமெனனு மதுக்கு மைதீஹயம்) திருககோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்கு தீாத்தத்துறையிலே சொன்னவாாததை "ஒரு முழுக்காலும் இரண்டு முழுக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வாா கையிற் திருவாழியாலே வினையை யறுதநுக்கொணடு போகிலத்தனையொழிய, ஒன்றிரண்டு முழுக்கால் போகாதுகாண் நான் பண்ணினபாபம்."

ச-ம். பாட்டு - எங்நீர்மை.

௧௭. (ப்ராசங்கிகமாக வைதீஹயம்) பட்டரை யொருதமிழன் "கேடடிரங்கி யென்றுதே கண்டிரங்கி என்னபபெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுததபடிக கண்டால் பிரியத்தகாதென் றிருக்கவேண்டாவோ; "இப்படி கூடுமோ" என்னில் "புல்லியித யாதி, காதலா தொடுவுழியிதயாதி, உனககித்தமிழ்ப் போகாதோ" என்றார.

ரு-ம். பாட்டு - நல்கித்தான்.

௧அ. (அருளாயே) திரியக்கை "அருளாய்"என்கிறதே தெனன "நம்பியேறு திருவுடையான் தாஸா திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" எனறு பட்டருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய துணுக்கென் றெழுநதிருநது "அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன பரிமாறும்படிக்கு, திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினுரென்ன வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தாா.

அ-ம் பாட்டு - நீயலேயே.

௧௯. (வாயலகி லின்னடி சில்வைபபாரை நாடாய) எனறப்ரசஙகத்திலே சம்வாதம. பெரிய திருமலே நம்பி தம்முடைய அந்திமதசையிலே தமக்கொரு வெண்ணெக்காடும் பிள்ளையாயிறறு திருவாராதனம், அவா திருமுன்பில திருத்திரையை வாஙகச்சொல்லி "சாயலொடுமணிமாமைதளாந்தே நானினி யுனது வாயலகி லின்னடி சில் வைப்பாரை நாடாயே" என்றாராம்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழலகின்.

ரு-ம். பாட்டு - மானேனோக்கி.

உ0. (அமணன் றலேயோடே) என்னுமாப்போலே பெருமாள் செய்தத்தையுமவன்றலையி லேறிட்டுச் சொல்லுதலென்றபடி (அமணன்றலேயோடே) அதாவது, ஒருகள்ளன் ஒரு ப்ராம்ஹண க்ருஹததிலே கனனமிட, அது ஈரச்சுவ ராகையாலே, யிருததிக்கொண்டு அவன்மரிக்க, அவ்வளவில், அவன பந்துக்கள், வந்து ப்ராமஹணனை "பழிதரவேணும்" என்ன இரண்டு திறத்தாரும், ராஜாவின் பா

டேபோக, அந்தராஜாவும், அவிவேகியாய் மூர்க்கனுமாகையாலே "ப்ராமஹணா நீ யிரச்சுவரை வைக்கையாலே யன்றோ அவன்மரித்தான், ஆகையாலே நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவன் "எனக்குத் தெரியாது சுவர்வைத்தக் கூலியாளைக் கேழ்க்கவேணும்" என்ன, அவனை அழைத்து "நீயன்றோ ஈரச்சுவர்வைத்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவனும் "தண்ணீர் விடுகிறவன் போரவிட்டான், என்னாற் செய்யலாவதென்" என்ன, அவனை அழைத்துக் கேட்க, அவனும் "குசவன் பெரும்பானையைத்தந்தான், அதினாலே நீரேரிற்று" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னால் வந்ததன்று ஒருவேஸ்யை போகவரத்திரிந்தாள் அவளைப்பார்க்கிற பராக்கிலே பானைபருத்தது" என்ன, அவளை அழைத்துக்கேட்க, அவளும் "என்னாலன்று வண்ணான் புடைவை தாராமையாலே போகவரத் திரிந்தேன்" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னாலன்று துறையில் கல்லிலே யோரமணன் வந்திருந்தான் அவன் போகவிட்டு தப்பவேண்டிற்று" என்ன, அந்த வமணனை தேடி பிடித்துக்கொண்டுவந்து "நீயன்றோ யித்தனையுஞ் செய்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன அவன் மௌனியாகையாலே பேசாதிருக்க "உன்மைக் குத்தரமில்லை யென்றிருக்கிறான் இவனே யெல்லாஞ் செய்தான்" என்று ராஜா அவன் தலையரிந்தான். இக்கதையை அநுசந்திப்பது.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

கூ-ம். பாட்டு - அமுதமமரர்.

உக. (அமுதிலுமாற்றவினியன்) இவர்கள் இவன்வாசியறியாமல் நிரதிசய போக்யமான ஆராவமுதைவிட்டு ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக்கொண்டகலுவதேஎன்று தாமருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதமாக ஆசார்ய திவ்ய ஸூக்தியைக்காட்டுகிறார். நம்பிதிருவழுதிநாடுதாஸர், "இந்தேவஜாதிவெறும் மளையோ, 'உப்புச்சாறுகிளருவதெப்போதோ' என்று கவிழ்ந்துபார்த்துக் கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ச-ம். பாட்டு. மயர்வற.

உஉ. (என்சொல்லியான் விடுவேனோ) என்கிறவிடத்திலோர் ஐதிஹ்யம்-அதாவது, ஒருப்ராம்ஹணப்பிள்ளை மாமனார் க்ருஹத்துக்குப் போக அவன், தரித்திரனாகையாலே இவனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,

நெடும்போதேற்ற மிறைத்துக் காலோய்ந்தவளவில், "விட்டுப் போகைக்கு ஹேதுவாக மாமனாருக் கொருகோபத்தை யுண்டாக்குவோம்" என்று, இறைக்கிற மாமனாரமேலே உமிய, அவனும் "ஒரு குளித்தியிருந்தபடியென்" என்ன, "சுடசசுடவுமிவானைத் தேடிககொள்" என்று இறஙகிப்போனானும், இத்தால் நிரபராதனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஒருகுற்றத்தைத்தானே யேறிட்டுக்கொண்டுபோனானிறே, அப்படியேதேனுமாகிலும குற்றத்தையிட்டுப் போகைக்கு இவனிடத்திலே யொருகுறையுண்டானாலன்றோ விடலாவதென்று கருத்து.

எ-ம், பாட்டு - யானொட்டி

உங. (தானொட்டிவந்து) ப்ரதிக்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் இவடத்திலேயோரை தீஹயமருளிச்செய்வா. அதாவது ஒருப்ராம்ஹணன், பரமனுப்தனாயிருப்பானாய், வேறொரு ப்ராம்ஹணன், அவன க்ருஹத்திலே போஜனார்த்தமாகச்செல்ல, சிலரிருந்து "அவனொருவாக்கும் அசனமிடான், லுத்தன்காண்" என்ன, "உங்கள் முனனே அவனகத்திலே எப்படியு முண்டுவருகிறேன்" என்று, தன்னாததியைககாட்டி "இததனை பரசாதமுண்டாகிலும் ஜீவிக்கலாம்" என்ன, "அவன்தன்னாலாவதில்லை" என்ன, இவனுமிறுகபபிடிக்க, "ஆனால் இலைஇல்லை" என்ன, மடியிலிலையெடுத்துக் காட்டி, "கொண்டுவநதேன்" என்ன, "கழுத்தறுக்கவருகிறவாகததியும் கையிலேகொண்டு வாராரோ" எனறு, பின்னையும் சாரசனமிடடானாமென்று. இத்தால் "எப்படியுமவன் க்ருஹத்திலேயுண்டு வருகிறேன்" என்று, ப்ரதிக்ஞைபண்ணிவந்தானிறே யென்றபடி.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—இவையும்.

சா-ம். பாட்டு - மாயன்.

உச. (துயக்கன்மயக்கன்) உகவாதாரக்கு ஸம்ஸயவிபாயங்களைப் பிறப்பிக்கும் யென்கிற விடத்திலே ஓரை தீஹ்யமருளிச்செய்வர். பட்டர் திருவோலக்கத்துக்குப் பலகாலும் ஸாஸதிரியா யிருப்பானொரு ப்ராமஹணன் சென்றுடி யிருப்பானாய் அவனைக்கண்டால் பட்டரும் "வந்தாயோ போனாயோ" என்று சாமான்னியேனவ்யவஹரித்தருளிச்செய்வா ; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பலகாலும்சேவிக்கயெழுந்தருளுவா, அவரைக்கண்டால் மிகவும் க்ருபைபண்ணி ஆதரிததுக்கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பா ; இததை பலகாலுங் கண்டிருப்பாரொருவா பட்டரைவநது சேவித்து, "சுவாமி தேவரீா திருவோலக்கததுக்கு வருகிற ஸாஸதிரி, ப்ரசித்தனாயிருக்கி

றவன், அவன்வந்தால் சாமான்னியமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது; ஒருசாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்தாரொன்றால், அவரைமிகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது; இதிரண்டையும் எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்" என்ன, "ஆனால் அவர்களிரண்டுபேரு மெப்போதும்போலே நாளையும் வருவர்கள், அப்போது நீயுமெப்போதும் போலே பார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறோம்"என்ன, அவருமப்படியே பார்த்திருக்க, மற்றைநாள் வெடிவோறே அந்த ப்ராமணன் ப்ரதமம்வந்து சேவிக்க, அவனை யெப்போதும்போலே வினவியருளி, "நீராரைத்தான் பரதத்வமென்று நினைத்திருக்கிறது"என்ன, "சிறிது ப்ரமாணங்கள் ப்ரம்ஹாவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் விஷ்ணுவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் ருத்திரனே பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது; ஆகையினாலே நம்மாலே நிச்சயிக்கப்போமோ" என்ன, "நல்லது" என்றிருந்து, அவன் போனவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரெழுந்தருளிசேவிக்க, அவரையுங் க்ருபைசெய்தருளி, "தேவரீர் ஆரைத்தான் பரதத்வமென்றிருப்பீர்" என்ன, "தேவரீர், ஸ்ரீயঃபதி நாராயணனே பரதத்வம் என் றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன் வேறொன்றறியேன்" என்ன, "இன்னமுமமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதேது" என்ன, "'எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரசாதித்தருளுமே, அத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருப்பன்" என்ன, திருவுள்ள முகந்து, "அபசாரத்தை க்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள," என்றருளிச்செய்து, பார்த்திருந்தவரைப் பார்த்து, "கண்டீரோ யிருவர்க்கு முண்டான தாரதம்மியம், ஆகையாலே, இவரை வணங்கவோ! அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றோ ஸ்வரூப ஸ்திதி யிருந்தது" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய் போனாரொன்று, "அணியன்" என்றத்தோடே சேர வருளிச்செய்கிறார்.

௨௫. (என்னினிவேண்டுவம்) அப்பாதி க்ஷேதமே பேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப் புரம்பான யோக்யதா யோக்கியதைகள் இஷ்நிக்கர மென்னு மதுக்கு சம்வாதம். வேல்வெட்டி நம்பியார், நம்பிள்ளையை, "பெருமாள் கடலை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், ப்ராங்முகத்வாதி நியமங்களோடே சரணம்புக்காரா யிருந்தது, ஐந்வுபாயமிதர சாதனங்கள்போலே, சில நியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ" என்றுகேட்க, "பெருமாள் தமக்கு, 'சமுத்திரம் ராகவோ ராஜாசரணங் கந்துமர்ஹதி' என்றுபதேசித்தான் ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான்; அவன்றான் பெருமாளை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், 'கடலிலே ஒரு முழுக்கிட்டு வந்தான்' என்றில்லை; ஆக இத்தாய்

சொல்லிற் றுயிறறென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷுவாகுவம்ஶ்சி யராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரண ம்புக்கார, ராக்ஷசஜாதீயனுகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம் பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவே ண்டா; ஆகையாலே சாவாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செ ய்தார.

உ-ம் பத்து.

௩-ம் திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஓத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடததிலே ஞேக்காக ஐதிஹ்யம், இப் பாட்டு ப்ரஸுதமான வளவிலே எம்பாரகோஷ்டியிலே "இவ்வா த்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலி களிற் சிலர "ஆசாரயனன்றே" என்றாகள்; சிலர "'ஆசாரயன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றாகள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிரு ந்திசைவித்த சாவேஸ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய் தார.

சு-ம் திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கஞேக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார திருமுலைத் தடத்தினுலே நெருக்கினுலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தாரக்கு குருகைக்காவ லப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வாரத்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்ஸிய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரததேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந் தருளியிருக்க, "இவரை சரமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணுது" என்று சுவருக்குப் புரம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத் திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவா திரும்பிப்பாரத்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலததி லாரேனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

கO. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோடே கூப்பிட்டிவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனுய்க் கொண்டுவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக்ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்பரூபஜ்ஞானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீரவந் தென்னோடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானஜ்ஞானநந்தை கஸ்வரூபனுய், உயர்வற உயர்நலமுடையனுய், சௌந்தர்யாதி விசிஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனுய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனுய், சர்வாயுதோபேதனுய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயகனுய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதேயாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண நளினனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனுய், ஸர்வேஸ்வரனுய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்திராதிகளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுன வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதி பந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன்னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணுதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல்லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோடொப்பரென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

அப்போது எம்பார "உமக்கு விசேஷசம்பந்தமுண்டோ" என்றந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரைக்கேட்க, அவரும் "தேவரீருடைய சம்பந்தமே சம்பந்தம்" என்று விண்ணபபஞ்செய்ய அவ்வளவிலே எம்பாரும் "இவராண்டான் ஸ்ரீபாதத்திலவர்" என்றறியாதே இவர்க்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைப்பண்ணி, யிவரைக்கொண்டு கைங்கர்யங்களும் கொண்டெழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவராண்டானை வந்து சேவிக்க, ஆண்டானு முன்புபோலே இவரைக்கொண்டு, வேண்டும் கைங்கர்யங்களைக்கொள்ள, அப்போது எம்பாருமறிந்து ஆண்டான் பக்கலிலே எழுந்தருளி "க்ஷமிக்கவேணும் அபசாரப்பட்டேன்" என்றருளிச்செய்ய அப்போ தாண்டானருளிச்செய்தவார்த்தை "ஒரு கிணற்றிலே விழுந்தவனுக் கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்கு மவர்களுக்கு மெளிதாய் யேறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே; அப்படியேயாகிறது" என்று.

---

௧0 - ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி
அ-ம். பாட்டு - வலஞ்செய்து.

௩௧. (வலஞ்செய்து) வலஞ்செய்கை உபாயகோடியிலன்வயியாதோவென்ன; அன்வயியாதென்கைக்கு ஐதிஹயம் "பிள்ளைதிரு நறையூரரையரும் பட்டரும் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணுநிற்க பின்னே சேவித்துக்கொண்டுபோனேன், அல்லாதார்க்கடுங் குதிரைபோலே வாராநிற்க, இவர்கள் திருக்கோபுரங்களையும் திருமாளிகைகளையும கண்ணாலே பருகுவாரைபபோலே பார்த்துக்கொண்டு வந்தார்கள்; என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்வர்.

---

௩ - ம். பத்து.
உ - ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.
ப்ரவேசம்.

௩௨. (பெருவிடாய்ப்பட்டவன், சேர்ந்த குளிர்ந்ததண்ணீர் சந்நிஹிதமாயிருக்க ஆஸ்யம்பிஹிதமானால் துடிக்குமாப்போலே) என்கிறவிடத்திலே ஜீயர் நாயனாரதையை யருளிச்செய்வர். அதாவது, ஜீயர் நாயனார், ஆழ்வார் ஸ்ரீ கார்யார்த்தமாக கோயிலுக் கெழுந்தருளினாராய் அவ்விடத்திலே விடிவேதுடங்கினால் அஸ்தமிப்பதுக்குள்ளே முடிப்பதான "எழுஞாயிறு படுஞாயிறு" என்கிற வ்யாதிவந்ததாய் அவ்வளவிலே தீர்த்ததாஹமாய் பல்கிட்டி வாய்திறக்கப்போகாமையாலே, "என்வயிற்றைப் பீறிதீர்த்தம் வார்ப்பாரில்லையோ" என்று ஆஸ்யமபிஹிதமாய துடித்தாரென்று பரிச்சேதித்தனுபவிக்க வொண்ணுதொழிய சகல குணங்களும் சாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்க வொண்ணுதொழிய வென்றபடி.

சொல்லிற் ருயிற்றென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்ஜ யராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரண ம்புக்கார், ராக்ஷஸஜாதியனுகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான்; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம் பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவே ண்டா; ஆகையாலே சர்வாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செ ய்தார்.

ஊ-ம். பத்து.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஓத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடத்திலே னுக்காக ஐதிஹ்யம், இப் பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பார்கோஷ்டியிலே "இவ்வா த்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலி களிற் சிலர் "ஆசார்யனன்றே" என்றார்கள்; சிலர் "'ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றார்கள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிரு ந்திசைவித்த சர்வேஶ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய் தார்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

உ-ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கனுக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தினலே நெருக்கினுலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தார்க்கு குருகைக்காவ லப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்யவிய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந் தருளியிருக்க, "இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணுது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத் திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரோனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

றங்கே 'இன்னும்மை வைதுபோகா நின்றீ !' என்ன, 'அடா என்நெல்லையுங் கொண்டெனையும வைதுபோவதே' என்று துடாந்து வந்தானாய், அவன் புரிநதுபாாதது 'ஏன்றன் குழலக ளலையவலைய ஓடிவாராநின்றதி' என்ன, ஒன்று மில்லை, இன் னமொரு கோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்லவந்தேன, என ருனும்; அப்படியே, கடலைமுகங் காட்டுவிததுக கொள்ளுகைக் காகக் காலைபிடிப்பது கோலைத் தொடுபபதாகாநிற்க, அவனவந்து முகங் காட்டினவாறே, 'உனக் கம்புதொடுததோம்' எனன லஜ ஜித்து, 'உன்விரோதிகளைச்சொலலு நாமிதனைவிட' என்றுரிறே.

எ-ம். பாட்டு - சுமந்து

௩சு. (ஸ்ரீபுருஷோததம முடையானுக்கு ராஜபுத்ரன் செண்பகப்பூ கொ ண்டு சாத்தினபடியை நினைப்பது) அதாவது ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையான செண்பகமுகநது சாததுவா, சில ராஜபுததிராகள் செண்பகங்கொண்டு சாத்ததேடி முனபே பூவெல்லாம் விற் றுப்போய, ஒரு பூவிருந்தது கடையிலே; அபபூவுக்குச் செருக் காலே ஒருவாக்கொருவா திரவியத்தைப்போர வேற்றி இவாகளி லொருவன் நினைக்கவொண்ணாதபடி திரவியத்தைட போராயிட்டுக் கொண்டுவந்து சாததினன; அன்றிராஅவன் சுவப்பனங் காண் கிறான்; "நீயிட்டபூவெனக்கு கனத்துச்சுமக்க வொண்கிறதில்லை" என்றருளிச்செய்தாா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

௫-ம். பாட்டு - சாதுசனத்தை.

௩எ. (வீதிகடோறுந் துள்ளாதாா) என்கிறவிடததில் லௌகிகருடைய நிந் தைதான் பூஷணமென்கிறதுக்கு ஐதிஹயம் மிளகாழ்வான், வா ாததையை நினைப்பது மிளகாழ்வான் "ராஜாகராமம் வைக்கி றான்" என்றுகேட்டு அங்கேபோய் "எனக்கு மொருபாகம் தர வேணும்" என்றுகேட்க, ராஜாவும் "உமக்குப் பங்கில்லை" என் றான்; "அதுவென் எனக்கு வேதஸாஸ்த்ராதிகள் வாராதென்றோ, அத்தை வேணுமாகில் பரிக்ஷிததுக்கொள்ளும்" என்ன, ராஜாவும் "உமக்கொரு குறைகளுமில்லை, நீர் ஆந்தராளிக ராகையாலே யுமக்குப் பங்கில்லை" என்றான்; அப்போது மிளகாழ்வான், "நம்முடைய நெஞ்சால் வைஷ்ணவதவ மில்லையேயாகிலும் பரா பிப்ப்ராயத்தாலேயாகிலும் நமககு வைஷ்ணவத்வ முணடாயிற் றே" என்று, புடவை முடிந்தேறீட்டுக் கூததாடினான்; ஆகையால் லௌகிகாகளுடைய வுபேக்ஷைதானே பூஷணங்களாய விடுமிதி பாவ꞉; "உலகாபழி தூறறில் துதியாகும், தூறறு தவரிவனா போறறிலது புன்மையேயாம், இதிஹயுச்சதே; "ந்யாசவிததைக

௩௩. (ஸ்ரீ பரதாழ்வானுடைய நோய்) "நோய்" என்றால் பிறவியைச் சொல்லுமோ வென்னில் ; "உபகோசலவித்தையிலே உபகோசலனென்பா னொருவன் நெடுநாளா சார்யஶுஶ்ருஷணம் பண்ணினவிடத்திலும் ஆசார்யனொன்று முபதேசியாமல் யத்ருச்சயா ஓரிடத்துக்குப் போவானாக, இந்த உபகோசலனை தன்னுடைய அக்னி ஶுஶ்ருஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் சொல்லிப்போக, அவனுமப்படி நோக்கிக்கொண்டிருந்து 'ஆசார்ய னல்லாதார்க்கெல்லாம் க்யானோபதேசம் பண்ணுகிறவன் நமக் குபதேசித்தானில்லையே' என்று துக்கிதனாயிருக்கிற வளவிலே ஆசார்ய பத்னியானவள் 'உபகோசல ப்ரம்ஹசாரின் அப்யவஹாரார்தமாகச்ச' என்றழைக்க, அப்போது 'வ்யாதிபிஃபரிபூர்ணோஸ்மி' என்று சம்சாரத்தை வ்யாதியாகச் சொன்னானிறே" என் றருளிச்செய்வர்.

---

௩ - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

ப்ரவேஶம்.

௩௪. (அஹம்சர்வம்கரிஷ்யாமி) ஆதராதிசயத்தாலே பாரிக்கு மதுக்குலௌகிக த்ருஷ்டாந்தமு மருளிச்செய்கிறார். "போஜனபரனாயிருக்குமவனிதி" ஊணத்யாயம் போஜனவிஷய வார்த்தாமாலா; இவ்விடத்திலே ஒரு ப்ராம்ஹணனை, யொருவன் ஶ்ராத்தத்துக்குச் சொல்லுவதாகப்போய், அவனை க்ருஹத்தில் காணாமையாலே, அவனுடைய ஸ்திரீயோடே சொல்லிவைத்துப்போனான், அவளும் தன் பர்தாவோடேயேற்கவே சொல்லாமல், போஜனவேளையிலே சொன்னாள் ; அவனந்த ஸ்த்ரீயை, ப்ரஹரித்தான் ; ஏற்கவேசொல்லாமல் போஜனவேளையிலே சொல்லுகிறாய் இனிமேல் மனோரதிக்க வவசரமெங்கே, புஜிக்க வவசரமெங்கே, என்றானும், அப்படிபோலே என்று நாயனாரய்யங்கார்கதையையு மருளிச் செய்வர்.

௬-ம். பாட்டு - வேகடங்கள்.

௩௫. (கடலுக்குத்தொடுத்தவம்பை) இவ்விடத்திலே பட்டர் ஒரு இதிஹாசமருளிச்செய்வர் "பண்டுதலையில் மயிரின்றிக்கே யிருப்பானொருவன் நெற்பரிமாறாநின்றானாய், அங்கே யொருவன்சென்று 'மயிரைப்பேணாதே நீர் தனியேநின்று பரிமாறா நின்றீரென்ன, ஏன்றான் நடந்ததீ!' என்ன ; "ஒன்றுமில்லை கண்டுபோக வந்தேன்" என்ன, 'ஆகிலொரு கோட்டையை கொண்டுபோகலாகாதோவென்றெடுத்துவிட, அவனத்தைக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, எதிரே யொருவன்வந்து 'இதெங்கேபெற்றது' என்ன 'உன்றன் மொட்டைத்தலையன் தந்தான்' என்றானாய், அவனத்தைச் சென்

வேணுமாகிற் செய்கிருய்' என்று என்னை அழைத்து, 'இவனுக் குப் பாங்கானபடி, ஓருரு திருவாய்மொழி சொல்லும்' என்ன, இவ்வளவும் வரக்கேட்டவாறே என்னை மிகவு மனுவாத்திக்கப் புகநாளுெட்டாதொழிய, ஜீயாபாடே சென்று 'இவ்வாத்தத்தி னுடைய சீாமை அறியாமையாலே முன்பப்படி சொனனேன் இனி நா னனுவாததித்ததுக் கிசையுமபடி யருளிச்செய்யவே ணும்' என்று, ஜீயனையிட்டு நிாபந்தித் தனுவாததித்தான்'' என் றருளிச்செய்வா.

சுஉ. (எம்மையாளுடையாாகளே) வீரப்பிள்ளையும் பாலிகை வாளிப்பிள் ளையுமென் றிருவா, ஜீயா ஸ்ரீபாதத்துக்கே காந்தராய், தங்க ளிலே செறிந்து போந்தார்களாய், தேசாந்தரம் போனவிடத்தே வெறுப்புண்டாய், தங்களில் வாாத்தை சொல்லாதே யிருக்க இவாகளைப்பாாத்து "பிள்ளைகாள் அாததகாமங்கள் த்யாஜயமல் லாமையோ! பகவத் விஷய மராட்டுப் பிராட்டாயோ! ஒரு ஸ்ரீவைஷவனும் ஸ்ரீவைஷணவனும் தங்களிலே வாாத்தைசொல் லாதே வெருததிருக்கிறது" என்ன, இருவரு மெழுந்திருந்து தெ ண்டனிட்டு சஙகதராய்ப் போனாகள்.

சு-ம். பத்து.

ங-ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ரு-ம். பாட்டு-கண்ணி.

சுங. (ஏலுமாடையுமஃதே) திருவனாக்குத் தகுதியான ஆடையென்னுதல் புருஷோத்தமத்வத்துக்குத் தகுதியான வென்னுதல், ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷணவ வண்ணுத்தான், திருப்பரி வட்டங்களை அழகிய தாக வாட்டிக்கொண்டுவந்து எம்பெருமானுருக்குக்காட்ட, போ ரத்ருப்தராய் அவனை பெருமாள் திருவடிகளிலே கைபிடிததுக் கொண்டுபுக்கு "நாயன்றே இவன்திருவனாக் கிடாம்படிவாட்டின படி திருக்கண்சாத்தி யருளவேணும்" என்றிவறறைக காட்டியரு ள, கண்டுகந்தருளி உடையவனை அருள்பாடிட்டருளி "இவனுக் காகரஜகன் நம்திறத்திறசெய்த குற்றம் பொறுததோம்" என்று திருவுள்ளமா யருளினுா

சு-ம். திருவாய்மொழி—

க-ம். பாட்டு - மண்ணையிருந்து.

ப்ரவேசம்.

சுசு. (மண்ணையிருந்துழாவி) "இவருக்குக்கீழ்ப்பிறந்த" இத்யாதி வாக்கியத் துக் கொரு இதிஹாசம், ஒரு அம்மையாா, தாஹும் தன்னுடைய

பிள்ளையும், அதயாந்தமரிக்கதையா யிருக்க, பிள்ளைவிந்தவாருடைய உபயதோருக கோதானம பிடித்து, தனம ஙிரமபகொண்டுவர அதைதைக்சண்டு அந்த பரீதியாலே சரீரம விட்டாரென்று.

அ-ம பாட்டு - திருவுடை

சரு. (திருவுடை மன்னரைக்காணில்) சதருசதரிசனததால பரமிததாருளை டோவெனகிறதுக்கு சம்வாதம. நாதமுனிகள், ராஜாசாமந்தரை தலையிலே அடியையிட்டு ஆனைக்கழுததிலே புகபடியைக்கண்டு, "சாவேஸவரன பரமஹாதிகள் தலையிலே யடியிட்டு பெரிய திரு வடியை மேறகொள்ளுமபடி இதுவாகாதே" என்று மோஹித்தா ரொன்று பரசித்தமிறே, ராஜா சபரிகரமாக கங்கைகொண்ட சோ ழபுரததேறப போகச்செயதே, பெரியமுதலியார மன்னனார திரு வடிகளிலே சேவிததிருக்கச்செயதே, பெணபிள்ளைவாந்து, "நம மகததிலே ஒருகுரங்கு மிரணடு வில்லிகளு மொரு பெண்ணுமாக வந்து புகுந்தார்கள" என்றவாறே, "பெருமாளு மிளையபெருமா ளும பிராட்டியும ஐந்திரவயாகரண பண்டிதனும்" என்று புந்தி பண்ணி பின்றொடாநதுபோய முன்னேபோய "போகிறார்கள், போகிறார்கள்" என்னக்கேட்டுக கீழைவாசலிலே சென்றவாறே "இப்படி போகிறவர்களைக்கண்டி கோளோ" என்று வாசலிலவா களைக்கேட்க, அவர்கள "கண்டிலோம" என்ன, அதுவே ஹேது வாக திருநாட்டுக்கெழுநதருளினாரிறே.

கூ-ம் பாட்டு - விருமபி

சகூ. (கரும்பெருமேகமிதயாதி,) கறுததுபபெருதத ஸரமஹரமான மேகத் தைக்கண்டவாரே, அவ்வடிவைவுடைய க்ருஷ்ணனென்று புறப பாரைபபோலேயிருக்க சமபரமையா னிறகும், மேகதரிசனததிலே சிறகெழும்போலே காணும, மேகததைக்கண்டவாறே ஒரு பக்ஷ பாத முண்டாகக் கடவதிறோ, ராஜேந்திர சோழனிலே திருவாயக் குலததாழவாரொன்று ஒருததருணடு, அவாவஷாவிலே "பயிரா பாராக"என்று புறபபட்டு மேகதரிசனததிலே மோஹித்து விழுந் தார், இவர் விழுந்ததைதைக்கண்டுநின்ற குடிமக்ஞேடிவந்து அவ ரை யெடுததுக்கொண்டுவந்து கருஹததிலேவிட்டு, "இவர் பரக் ருதி அறிந்திருந்து மின்னுளிலே இவரை வயல்பாரக்கப புரப்பட விடுவாருண்டோ" என்ருன

ரு-ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

கா-ம பாட்டு-கரியமேனி

சஎ. (ஸதோததிரமபண்ண யோக்கியதையில்லை) என்று "உரியசொல்லாம" என்னக்கூடுமோ வென்ன, "தமமைபபாரததால கூடாது, அவ்வள

டியாக வந்ததாகையாலே விரோதமில்லை" என்றருளிச்செய்வா, இதுக்கு சம்வாதமாக விவ்விடத்தி லோா ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்வா, அதாவது "திருவேங்கட முடையான சந்நிதியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா, 'திருமங்கையாழ்வார தேவரீரைப் பாடினானொன்றுரு வ்யாஜமாதரம், 'அருள்மாரி யரட்டமுக்கி அடையாா சீயம் கொங்குமலாக் குழலியாவேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்சொன்ன' என்று தொடங்கி, தம்முடைய வைபவங்களையே திரளச்சொல்லிப் பாடிக்கொண்டாராகாணும்' என்ன, 'ஆனாலது கேட்டாயில்லையோ, அவா நம்மை ஆஸ்ரயிப்பதுக்கு முன்பு தமமை பாடிக்கொண்டாடினானொன்றில்லையே, நம்மை ஆஸ்ரயித்தபின்பு தம்மைக் கொண்டாடிற்றெல்லாம் நம்முடைய வைபவத்தைச் சொன்னபடிகாண்' என்றருளிச்செய்தான்" என்றருளிச்செய்வா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேஶம்.

அ. கீழ்த்திருவாய் மொழியையும் இத்திருவாய் மொழியையும் அநுசந்தித்து, ப்ரீத்ய ப்ரீதிகளினுடைய வ்யத்கூலதை யிருந்தபடியால் இதுக்கொரு சங்கதிபிடிக்கப் போகாதென்னுமத்தை ஆப்தசம் வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. எம்பாா (மோருள்ளதனையும் சோறேயோ) என்னு மாப்போலேயென்று கூட்டுவது. அதாவது ஒருவன் நாழி அரிசியைக் கொண்டுவந்தொரு பெண்டாட்டி கையிலே "எனக்கித்தைச் சமைத்திடவேணும்" என்று கொடுக்க, அப்படியே யவளும் சமைத்து இலையைப்படுத்திட, இவனு மரிகேயொரு பாத்ரத்திலே மோரைக் கொண்டுவந்திருந்து, மோரை வாாதுக கொண்டு, "அம்மையாரே மோரா விஞ்சிற்று, சோறிடும" என்றுரு காலிரு காலிங்கனே சொல்லுகையாலே அம்மையாரனுதது, "நீ கொண்டுவந்த மோராதுலையாததாயிருந்தது, மோருள்ளதனையும் சோறிடுவேனோ" என்றாளாம்.

2 - ம். பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

சக. (இசைப்பின்றி யித்யாதி) பிள்ளையுறங்காவல்லிதாசா குடிமகனொருவனுக் கையனு ரேறிவலித்து நலிந்தவாறே, "உனக்கு வேண்டுவதென்" என்று கேட்க, எனக்குப் பாலும பழமுமாக உண்ணவேணும், சாந்தும்புழுகும் பூசவேணும், நல்ல புடவையுடுக்கவேணும், நல்லவாபரணம் பூணவேணும், தண்டேறவேணும், அணுக்கரிடவேணும்" என்ன, அவாகளும் "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று பிளளை திருமாளிகையிலே வந்து, சாந்து, புழுகு,

ஆபரணஙகளை வாஙகிககொணடுபோய அவறறை யலஙகரிததது சாநதியும பணணிவிடடுவநத அவவிரா, பணடையிலு மிரடடியாக அவனை வலிகக, "இதென" னறுகேடக, "பிளளை சாதது கிறவறறையெலலாங கொணடு வநதிகோள, அவாககுச சாததுகிற அணுககனை இடடிகோள, நான அதினகீழே போவேனோ, எனனை வைமிலிலே கொணடுபோனி கோள, எனனுடமபிலே நெருபபை வழியடடிஞுபபோலே அவா சாததுகிறவறறை பூசிணிகோள, அறிகணட மிடடாடபோலே அவா சாததுகிற வாபரணததை பூடடிணிகோள, நீஙகள செயத செயலுககு இவனைக கொணடலலது போகேன" எனறு வலிததததாம ஆனையால அவறறுககுச சேராது

ரு - ம பாடடு - இவளைபபெரும

ருO (பரபலேதயாதி) திருநாமததால திருநாமததைச சொலலி யெனறபடி இவவிடததிலே யோரை திஹய மருளிசசெயவா ஒருவன பிததோபஹதனயக கொணடு சென்று வைததியனை பரிஹாரம கேடக, அவனும "ஒரு மணடலம க்ஷீரசேவைபணணிககொணடு வாரும" எனறு சொலல அவனும கொடடததசலிலே யிருநது பாாககுடஙகளுககெலலாம தெணடனிடடுககொண டிருநதானேும இததால தாதபாய மெனனெனனில, "திருநாமததா லெனறது திருநாமததைச சொலலி பரிஹரியுஙகோ ளெனறபடி" எனறருளிச செயவா

சு - ம பாடடு - தணியும

ருக (மாயனறமரடி நீறுகொணடு) தேவதாநதரஸபரிசததால வநதவசுததிககு பாகவத பாதரேணு பரிஹாரமெனறதுககு ஆபதசமவாதம வணடரும சொணடரும எனகிறவாகளுக கூாயன சொனன வாாததைககு பிளளையுறஙகாவலலிதாஸா பரிஹாரம பணணினபடியை நினைபபது அதாவது அகளஙக நாடடாழவான இவாகளுககு அமணனபாழியில் சிமஹததைக காடடி, "திருமுறறம திருவடி தொழுஙகோள" எனன அவாகளும "மெய" எனறு திருவடி தொழுதது அது "அமணனபாழி' என றறிநதவாறே மோஹிதது விழ, பிளளையுரஙகாவலலிதாஸா தம ஸ்ரீபாத தூளியை அவாகளுககிட, உணாநதெழுநதிருநதாாகள திருககொடடாரததினருகே கைகினா கடடிககொண டிருககிற நாளிலே ஜீயரித திருவாயமொழி யருளிசசெயகிறாய இவவளவிலே வநதவாறே,! "தோபபாகனாககு' எனறு, நோவுககு நிதானஞ் சொனனளாகில், அவனை யிடடு பரிஹரியாதே 'மாயனறமரடி நீறுகொணடணிய முயலில' எனறு, இததை பரிகாரமாகச சொலலுவானெனன, நோவுககு நிதானமொனறும, பரிஹார மொனறுமா

யோவிருப்பது" என்று நான் கேட்டேன்; "மோர்க்குழம் பிழி யாதே மோஹித்துக் கிடந்த சமயத்தில் சுக்கிட்டுப் பின்பு மோரகுழம்பு கொடுத்து பரிஹரிபபாரைப்போலே, 'தோப்பா கனாக்கு' எனறபோதே அவனைக் கொடுவந்து காட்டப் பெரு மையாலே முற்பட விவ்வழியாலே யாஸ்வஸிப்பித்துப் பின்னை அவனைக் கொடுவந்து காட்டுவதாகக் காணும்" என் றருளிச்செய் தார.

அ - ம். பாட்டு. வேதம்வல்லார்களை.

ருஉ. கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை உபாயமாக வாஸ்ரயிககச் சொல்லி, இந்த பாட்டில் புருஷகாரமாகக் கொண்டெனற போது விரோதியாதோவென்ன; இந்த நிஷ்டை தூலமையென் றருளி சசெய்கிறார. (வேறாக வேத்தியெனறு துடங்கி) இதுக்கு தாத பாயம் இந்த நிஷ்டை யுண்டானல் சீக்கிரமே பலிக்கும், இது கூடாதே புருஷகாரமாக வானாலும் பற்றுங்கோளெனறு. ஸ்ரீவை ஷ்ணவர்கள் அபிமானம் சீக்கிரபலபரதமென்றதுக கோணாதி ஹியம். திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் பததராவிகைப் புடையி லே ஸவவ்யாபாரததைவிட்டுக் கண்வளாந்தருளினபோது அவருடைய சிஷ்யா "நமகினி கதியேது" எனன "நம்முடைய சமீபத்திலே யிரும்" என்றருளிச்செய்ய அவரப்படியே செய்து அவருக்குமுன்னே பரமபதத்துக்குப் போனார்; திருக்கணண மங்கையாண்டான் பின்பு மூன்றும்நாளிலே யெழுந்தருளினா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

ரு-ம். பாட்டு. அப்பனே.

ருங. (ஏழையென்) கிடையாததிலும் சாபலம் நடக்கைக்கு சம்வாதமாக வருளிச்செய்கிறார. ஆழ்வான் பணித்த வரதராஜ ஸ்தவத்திலே ஒரு ஸ்லோகத்தைககேட்டு எம்பெருமானா "இப்பாசுரங் கேட டால் பெருமா ளிரங்காமையில்லை; ஆழ்வான் உன்முகததைக் காட்டிக்காணாய்" என்று பாாத்தருளினர்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

உ-ம். பாட்டு - மணிமாமை.

ருச. (மடநெஞ்சால் குறைவிலம்) என்று ப்ரயோகிக்கிறவளுடைய ஹாாத பாவத்தை யாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிககிறார. ஜீயரிவ் விடத்திலே யருளிச்செய்வ தொருவாாத்தை யுண்டு "'பூசுஞ்சாந் தென் நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அனறப்படியே யித்தை விரும் பினவ னினறிபபடியே யுபேக்ஷிக்கையாலே 'நாயகன வரவுதாழ் ந்தான்' என்று அவன்முனனே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்

பாரைப்போலே, 'என் னெஞ்சென்னக்கு வேண்டா' என்கிறாள்" என்று.

சு - ம். பாட்டு - நிறைவினில

ருரு. (வழிபோகிலித்யாதி) ஆந்தராளிக பலார்த்தமாக மேல் வரும்பலத்தை ப்ரார்த்தித்த பேறுண்டோவென்ன "சாவித்ரி யித்யாதி" அதாவது சாவித்ரி என்பாளொரு பெண்பிள்ளையை, மாதாபிதாக்கள் ஒருவனுக்குக் "கொடுக்க" என் றுத்யோகிக்கிற வளவிலே நாரதர் வந்து, "இவனுக் காயிசுக் குறைந்திருக்கும்" என்று சொல்ல, அவர்களுமதைக் கேட்டிருக்க, அந்த சாவித்ரியான வள் "என்னக்கவனே யாகவேணும், அவனுக் கென்னைக் கொடுங்கோள், அவனுயுஸ்சுக்கு நான் கடவேன்" என்று சொல்ல, அதைக் கேட்டு அவர்களு மவனுக்கவளை, நீர் வார்த்துக்கொடுக்க, சிலநாள் சென்றவாறே, இவனைக் கொண்டுபோக யமபடர் வந்து கொண்டுபோகிறவளவிலே, அவளுங் கூடப்போய், யமனுடைய வோலக்கத்திலே செல்ல, யமனும் தூதர்களைப்பார்த்து "இவளையேன் கூட்டிக்கொண்டு வந்திகோள்" என்று வெறுத்து, அந்தசாவித்ரியைப்பார்த்து "உனக்கென்ன வேணும்" என்ன, பர்த்தாவேணும்" என்ன, "அவனை யொழிந்ததைக்கேள்" என்ன, ஆகில்லவனுக்கு நானனேகம் பிள்ளைகளைப் பெறவேணும்" என்று வேண்டிக் கொண்டாளிறே, அவனுமப்படியே அவள்பிமத்தை தலைக்கட்டினன்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

ருசு ஆழ்வாருடைய தயாளுதா ப்ரதிபாதகமான வின் நிர்வாஹம் பரமதயாளுவான வாழ்வான ப்ரக்ருதிக்குச் சேருமென்கைக்காக வோரைதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வானருள ஒரிடி நதே வழி போகாநிற்க ஒருசாப்பம் தப்பளையைப் பிடித்துக் கூப்பிடாநிற்க, "இதாரறியக் கூப்பிடுகிறது" என்று மோஹித்தானும், இவவாழ்வான ப்ரக்ருதிக்குச் சேருமே அவர் நிர்வாஹமும்.

ருஎ. ஆழ்வான திருக்காவேரியிலே குடமெடுத்து விடுவாரின்றியிலேக்லேசிக்கிற ஒரு ஸ்ரீக்கு தண்ணீர்க்குடமெடுத்துவிட்ட கதையையு மருளிச்செய்வார்.

உ - ம். பாட்டு - சாமாறும.

ருஅ. (சாமறும் கெடுமாறும) சாவிலும தனமிழந்ததுவே துக்கமா யிருக்குமென்று கருத்து - அதுக்கு ஹேது (அதைதயேயிறே யித்யாதி) தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது என்றதற்கு சம்வாதமாக ஐதிஹ்யம்.

ஒருத்தனை "ராஜத்ரோகி" என்று கையையும் காலையும் தெறிக்க, இவனை வினவப் புகுந்தவர்கள், "இப்படிப்பட்ட தாகாதே" என்ன "'ஆயிரம், ஐனூறொன்று சிலகாசுதா' என்றதே யிவ்வள வோடே போயிற்று, உங்களனுக்கிரஹமிறே" என்றனும்.

௫-ம். பாட்டு - கொண்டாட்டும்.

௫௯. (இதர விஷயங்களினுடைய விதயாதி) இவரருளிச்செய்த வார்த்தத் துக்கு ஆப்த சம்வாதம் "சிற்றுள் கொண்டாரித்யாதி" சோக் கைப்பல்லி, நிலைபல்லி. சோக்கைபபல்லியானது ஓரிடத்தில் பல கால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும், அப்பல்லிபோலே யிதுபடியன் றே, வென்றிருக்க வொண்ணுதெனறு ரொனறபடி.

௮-ம். பாட்டு - காட்டி.

௬௦. ("மாமேவ யோப்ரபத்யநதே" "தமேவ சரணம்கஸ்ச")விரோதியைப் போக்கிலு மிவனைப் பற்றவேணும் என்கிறதற்கு சம்வாதம். பிள் ளை திருநறையூரறையா, "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை யொருவரா லவிழ்க் வொண்கிறதில்லை; ஒரு சர்வசக்தி காமானுகூலமாகப் பிணைத்தபிணையை அவனைக் காற்கட்டாதே இவ் வெலியெலும்ப ஞன சம்சாரியால் அவிழ்த்துக்கொள்ளப்போமோ" என்று பணி ப்பா.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்

ப்ரவேசம்

௬௧. (தம் செல்லாமையாலே யெனறது) ஈஸ்வரன் கைவிட்டிருக்க இவர் திருத்திஞல் திருந்துவாகளோ வென்னில்; "உபதேச சத்தியா லே திருந்துவாகள்" எனனுமதுககோரை திஹய மருளிசசெய் வா - அதாவது உபரிசர வசுவானவன ருஷிசாபததாலே பாதா ளகதனுய் அஙகே பஞ்சராத்ர நிஷ்டாதனுய் வாத்தியாநிற்க, தத்ரத்யரான வசுராகள் "இவன் தேவபக்ஷபாதி" என்று ஆயு தாதிகளாலே நலிய, இவன் பகவத பக்தனுகையாலே அவை குண்ட சக்திகஙகளானமையைக கண்டு, புரோஹிதனை சுக்ர னைக்கிட்டி 'இவனை ஹிம்சிககும் வகையேது" என்ன, சுக்ரனும் "இவனுடைய பகவத்பக்தியைக் குலையுங்கோள்" என்ன, அவாக ளும், ப்ராமஹண வேஷததை பரிக்ரஹித்து உபரிசரவசுவைக் கிட்டி, "பாதாளகதனை வாபததசையிலும் உபேக்ஷித்திருந்த விஷ்ணு விஷயத்திலே பக்திபண்ணுகிறதென" என்றுப்போலே விஸ்ரம்பஹானிககு டலாகச் சிலவறறை ஜல்பிக்க, "நம்முடைய பகவத் பக்தியையும் தவிற்கும்படி இவாகள் தாக்கதராவதே!"

எனறு வெறுத்து, " இவாகளுககு மிரஙகவேணும " எனறு ஈஸ வரனை யாததிகக, அவாக ளனுகூலராய அபபோதே முகதரா ளுாகளெனற ஸ்ரீ விஷ்ணுதாமத்தில கதையை யருளிச்செயவா

௬௨. எமபெருமானுா தரிசனஸதரி லெததனையேனும கலவியிலலாத ஸ்ரீப ராயரும, தேவதாநதரஙகளை அடுபபிடுகலலோ பாதியாக நினைத திருககிறது. ஸ்ரீ பராயமெனறது அகளஙகநாடடாழவான பாா யையான, தரிபுராதேவி வருததாநதததை நினைநது.

எ - ம பாடடு - ஓடியோடி

௬௩. "முமுக்ஷுககள இதரதேவதைகளை பஜியாாாா "எனனுமதுககு பர மாணஙகாடடி, அநுஷ்டானமுங காடடுகிறுா. (ஸ்வயாபிபராபத மிதயாதி) அமபரீஷன பகவத சமாஸ்ரயணம பணணுகிறகச்செ யதே, "இவன சமாதினின்ற நிலையறியவேணும" எனறு பாாதது சாவேஸவரன இநதிரவேஷம பரிகரஹணம பணணி, ஐரா வததததிலேறிவநது முனனே நினறு, "உனககு வேணடுவதென" என்ன "ஒரு புழுவுந தானுமாயவநது நிறகிறவனுா" எனறுன, "சாவேஸவரன பெரியதிருவடியை மேறகொணடு வநதான" எனனு மிடமறியானிறே, கொணடுவநத வேஷ மிதுவாகையா லே, அவனைபபாாதது, நீ யாவனொருவனை ஆஸ்ரயிதது இநத வைஸவாய மடையபபெறறுய, அபபடிபபடடவனைக காணநான ஆஸ்ரயிக்கிறது, இபபடி வழிபோவாாக கெலலாம பசசையிட டுத திரியுமவனலலேனகாண, இபபோது முகஙகாடடாதே போ கவலலையே பிரானே உனனைக குமபிடுகிறேன, எனறுனிறே.

௬௪. பகவத சமாஸரயணமபணணி கயாஞதிகராய இருபபாா ஒருவா (திரு மழிசைபபிரான) இருநது தமமுடைய வஸதிரததைப புரையா நினறுராய, அவவளவிலே ருததிரனும பாாவதியுமாக போகா நிறக, அனுதரித திருநதாராய, தேவியானவள, "நீா சாவாதி கராயிருகக உமமைக கணடவிடததி லிவன அனுதரிததுக காலை நீடடிககொணடிருநதானே" என்ன, "அவன பகவத பகதன போலே காண," என்ன, "அதுதா னிருககிறபடி யறிவோம" எனறு இருவரு மிவாபககலிலேவநது, "நீ யென, தேவாகளை மனு ஷ்யாகளகணடால அனுவாதிதது வேணடும வரஙகளும வேண டிககொளளக கடவாகளா யிருபபாகள, நீ நமமைக கணடவிடத தில நீடடினகாலை முடககுதல, சிலவுபசாரஙகளைப பணணுதல, சிலவறறை வேணடிககொளளுதல, செயயாதே யிருநதாயீ!" என்ன, "அழகிது அவையெலலாஞ செயயககடவேன, மோக்ஷ நதரலாமோ" என்ன, "அது நமமாலே செயயலாமதனறு பக வத சமாஸரயணமபணணி அவன பரசாதததாலே பெறவே

ணும்” என்ன “ஆகில், இன்று சாவாரை நாளைச் சாவப்பண்ண லாமோ” என்ன, “அதுவும் காமானுகுணமாயிறே யிருப்பது, நம்மால் செய்யப்போகாது” என்ன, “ஆகில் நீசெய்யுமது, இவ்வூசி போனவழியே நூலும் போம்படி யனுக்கிரஹித்து நடக்கு மித்தனை”என்ன, தேவனும் கோபத்தாலே நெற்றியிற் கண்ணைக்காட்ட, இவரும் காலிலே அனேகங் கண்ணையுண்டாக்கிக் காட்டினார்.

சுரு. (அடிமைபுகுவது வெனகிறவிடங் விதியாயித்யாதி) மோக்ஷப்ரதத்வம் அவாகளுக்கு மில்லையேயாகிலும் ஸவாகாதி புருஷாாத்த பர ததவமாகிற வதிசயமுண்டே யென்ன; அவாகள் ஸவாஸரிதாபக்க லக்ஷயாளுக்களாகையாலே அவ்வழியாலு மவாகளுக குத்காஷ மில்லையென்னு மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே காட்டுகிறா. யயாதிசரித்திரத்தை பட்டாவாசித்துப போந்திருக்கச் செய்தே, பிள்ளை விழுப்பறையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையருங் கூட “வேதோபப்ர ஹ்மணாத்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களிலிதேவவாதத்தை விசதீகரிகிறது” எனறு, கேட்க, “க்ஷுத்ர தேவதைகள், தந்தாமையா ஸ்ரயித்து பெற்றாலும் பிறாபக்கலிலே யோருத்கரஷங் கண்டாவது பொறுக்கமாட்டாாக ளென்றும், சாவேஸ்வரனே ‘பிறாவாழ்வு நம்வாழ்வு’ என்று நினைத்திருப்பா னென்றுஞ் சொலலி, ஆனபின்பு இதரதேவதைகளாஸ்ரயணீயரன்று, இவனொருவனுமே ஆஸ்ரயணீயனென்னு மாத்தத்தைச் சொல்லுகிறது” என்றருளிச்செய்தார.

அ-ம். பாட்டு - புக்கடிமை.

சுசு. (நாராயணனருளே) ருததரன் மாாக்கண்டேயனை யழைத்து “நானு முன்னேபாதி ஸாவேஸவரனை ஆஸரயிததுக் காண் இப்பதம் பெற்றது, இனி ஊண்கொடுத்தல் உபதேசங் கொடுததலிறே” அதாவது ஒருவன க்ருஹததிலே ஒருபசியாளன்வந்து” எனக்குக்ஷுதபாதையா யிராநின்றது இததை யாறறவேணும்” என்றால் உண்டாறு விடக்கடவன், இல்லாவிடில் “இன்னாரகததிலே பசியாளா கிடுவாகள், ஆகையாலே அங்கேபோ” எனறு சொல்லுவாகள்! அததைச் சொல்லுகிறது.

ரு - ம. பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

சுஎ. (அறையோவெனறது) ஜயித்தவன் சொல்லும்வார்த்தை. இந்தசப்தம், நிஷேதவாசி. ஸ்வதந்திரனானவனை யிப்படி நிஷேதிப்ப தெத்தைக் கொண்டென்ன “பகவத க்ருபையைக்கொண்டு” எனற

வாக்கியததிலே ஐயகளமமாள விஜயநகரததிலும மீணடுபேராரு ளாளன சநநிதியிலே தெலுஙகிலே யருளிசசெயதவாாததையை யநுசநதிபபது

ஏ-ம பாடடு - அமமான்

சுஅ. (யானா) "நிததியசமசாரிகளுககு மிவவருகாயிருநதேனநான" எனகிற அாததததுக்கு சமவாதமாக அபியுகதருடைய அபிநயததைககா டடுகிறா. பிளளையமுதனா, "அமமானாழிபபிரான" எனறு மேலேகாடடி "யானா" எனறு குறையச சொலலிக காடடுவா.

ந - ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

ரு-ம பாட்டு - கடியன்.

சுகூ (குணஹானி யுணடானாலும அதுவிடுகைககுறுபபனறிக்கே பறறுகைக குறிபபு) எனனுமதுககு சமவாதம. அநசூயை பிராடடியைப பாாத்து "ஸ்ரீகளுககு தெயவம பாததாவேகாணும" எனன, அன நதரமபிராடடி லஜஜிததுக கவிழ்தலையிடடிருநதாள, "நானிவா பககல பரவணையாயிருககிற விருபபுககடி, பெருமாள பககலுண டான குணததாலே, என்றிறே நாடடாா நினைததிருபபது, தைவ யோகததாலே அவாககு குணமுணடான விததனை போககி, குணஹீனருமாய விருபருமானாலும நானவரை விடமாடடாதே யிருககு மிருபபைகாடடலா யிறறிறே, அவரை குணஙகளோடு வயதிரேகிதது வைககப பெறறதாகில" எனருளிறே.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

க-ம பாடடு - எஙஙனேயோ

எ0. (புதராகள) "பகவதவிஷயததில வகாஹனஙகொணட புதராகள ஸலா கநீயா" எனனுமதுககு ஐதிஹயம. கூரததாழவாா (ஆழவானதிரு ததமபபனா) ஒரளவிலே நஙகையாா திருவடி சாாநதவாறே "இனனமு மொருவிவாஹம பணணுவோமோ" எனறு, விசாரிதது 'இததான கரமததாலேவநது ஆழவானுககு விரோதமாயத தலை ககடடும, இனிதான, 'அனுஷ்டாமிருதிஷடேத' எனறு, ஶாஸதரம சொலலாநினறது, இஶ்ஶாஸதராாததததை யநுஷடிபபோமோ! பாகவத பரிசரியையைப பணணுவோமோ" எனறு, விமாஶியா "அசசாமானய தாமததினகாடடில இவவிசேஷதாமமே பர பலம" எனறு தவிாநதாா

எ-ம. பாடடு - நிறைந்தவனபழி.

எக. (வனபழி) எனறது வலியபழியை - இஙகு பழியாகச சொலலுகிறது, சுவாபதேசததிலே தருஷடாதருஷட விபாகமறவவனகை பாாத திருககை யொழிய ஸவயெதனமெனறு விவக்ஷிதது, ஸவயத

னம் பழியென்னுமதுக்கை திஹ்யம். ஆண்டாளொருநாள் பட்டரையும் ஸ்ரீராமபபிள்ளையையும் காட்டி, "இவர்கள் விவாஹப்ராப்தரானார்கள், பேசாதேயிருக்கிறதென்" என்ன, "ஆகில, நாளைப் பெருமாள்பாடே போனவாறே வரக்காட்டு"என்ன, அவர்களையுங் கொண்டு திருமுன்பே நிற்கச்செய்தே, பெருமாள் அருள்பாடிட்டு, "ஒன்றுசொல்லுவாய் போலே யிருந்தாயீ!" என்று திருவுள்ளமாக, "'இவர்கள் விவாஹப்ராப்த ரானார்கள்' என்று சொல்லாநின்றார்கள்" என்ன, "நாமேசத்ருஸமான விடத்திலே சம்பந்தித்துத் தருகிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, பிற்றைநாள்மனனியைக் கொண்டுவந்து நீர வார்த்தார்கள். இததால் ப்ரபன்னனுக்கு த்ருஷ்டார்த்தமான ஸ்வயத்னமும் பழியென்றபோதே, ஸ்வயதனரூபமான உபாயாந்தரங்கள் பழியென்னுமத்தை சித்தவத்கரித்து.

எஉ. (நீண்ட பொன்மேனியோடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்) என்றவிக்ரஹ வ்யாப்தி ப்ரஸங்கததிலே ஐதிஹ்யம். ஒருநாள் ஜீயர் கோவிலுக்கு எழுந்தருளாநிறக, வழியிலே பிள்ளானைக் கண்டு, "ஈஸ்வரனுச்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ வுள்ளது, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ?" என்று கேட்க, "ஸாவ விஷயமாக ஸ்வரூப வ்யாப்தியே யுள்ளது; உபாசகவிஷயத்தில் அவர்கள் பக்கல நுக்ரஹத்தாலே அவர்கள் ஸுபாஸ்ரயமாக பாவித்த விக்ரஹத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கும்; இனி ஸ்வரூப வ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங் கண்டவிடம்—சாமான்ய விஷயமாகிறது, விக்ரஹவ்யாப்திக்குப் ப்ரமாணங் கணடவிடம்—விசேஷ விஷயமாகிறது" என்று பணித்தானும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.
க0-ம். பாட்டு - கோலங்கொள்.

எங. (கோலங்கொள்சுவர்க்கம்) என்றது சுகத்தையுடைய சுவர்க்கம் நிலைநில்லாததுமாய், துக்கமிஸ்ரமுமான சுகத்தையுடைத் தாகையாலே, "முகப்பில் தரஸநீயத்தைப்பறற" என்றதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "நரகத்தோடொத்திருக்கச்செய்தே வாசலிலே கழஞ்சு செம்மண் பூசியிருக்குமாப்போலேகாண்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.
எ-ம். பாட்டு - வந்தருளி.

எச. (வந்தருளி) என்று ஈடுபாடுதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். பட்டர் ஸ்ரீபுஷ்பயாக மணித்தானவாறே நஞ்ஜீயரை பலகாலுமியல் கேட்டருளுவர்; ஒருகோடையிலே திருவீதியிலே நீர்

விட்டு யெழுந்தருளியிருந்து இப்பாட்டை இயல்சொல்லும், என்று ஜீயரை யருளிச்செய்து, தாம் யித்தை யநுசந்தித்திருந்து அனந்தரத்தே தாமு மிப்பாட்டை யியல்சொல்லி, 'பரமியமாதிகரமத்தாலே தயேயவஸ்துவை மநம்பண்ணிப் புறம்புள்ள பராக்கையறுத்தனு சந்திக்கப் புக்காலும் சுக்கான்பரல்போலே யிருக்கக்கடவ நெஞ்சுகள் பதஞ்செய்யும்படி, தாமீகராயிருப்பா ரிவை சில ரரசசொற்களைப் பொகட்டுப்போவதே!' என்றருளிச்செய்தார், நஞ்ஜீய ரிவ்வார்த்தை யுருத்தோறு மருளிச்செய்வர்" என்றருளிச்செய்வர்.

எரு. (வந்தருளி) என்கிற தாழ்ந்த ஸ்வரத்தாலே ரடுபாடு தோற்றுமதுக்கு சம்வாதம். ஆப்பான் திருவழுந் தூரரையர், கையிலே தாளத்தை வாங்கி "வந்தருளி, வந்தருளி" என்று மேல்போகமாட்டாதே படுவராம்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

க-ம. பாட்டு - ஆராவமுதே

எசு. (கடலிலுப்புச்சாறித்யாதி) இந்த திருநாமத்தினுடைய போக்யதை, தேசாந்தரஸ்தராய பாஷாந்தரஸ்தரா யிருக்குமவர்களையு மீடுபடுத்து மென்கைக்கோரைதிஹ் யமருளிச்செய்கிறார். உத்தரபூமியிலே லோகஸாரங்க மஹாமுநிகள் வர்த்தியாநிற்க, இங்குத்தையான ஒருவனங்கேறச்செல்ல, "பிள்ளாய் தக்ஷணபூமியில் விசேஷமென்" என்று கேட்க, "திருவாய்மொழி யென்றொரு ப்ரபந்தமவதரித்து, ஶிஷ்டர்கள் பரிக்ரஹித்துப் போரக்கொண்டாடிக்கொடுபோகா நின்றார்கள்" என்ன, "அதிலே உனக்குப் போவதொரு சந்தைசொல்லிக்காணாய்"என்ன, "'ஆராவமுதே' என்கிற வித்தனையு மெனக்குப்போம்" என்ன, "நாராயணாதி நாமங்கள் கிடக்க, இங்கனேயு மொருதிருநாமமுண்டாவதே!" என்று அதருப்தராய், "இச்சொல்லு நடையாடுகிற தேசத்தேறப்போவோம்" என்று அப்போதேபுறப்பட்டுப் போந்தார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

க-ம பாட்டு - மானேய்நோக்கு

எஎ. (லக்ஷ்மணனுதிகளைப்போலே யவதரியாதே ஸ்தாவரங்களா யிருப்பானேன) என்ன, அதிலும் "நடையாடி யித்யாதி". உகந்தருளின நிலங்களிலுள்ள வைபோக்ய மாகைக்கு ஹேது, பகவதபிமத மாகையாலே யென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜநநாதப்ரமஹராயர், திருமுடிக்குறையிலே யொருமரம் வெட்டப்புக, அத்தை எம்பார்கேட்டு "அல்லாளப்பெருமாளே, ரஸ்வர விபூதியை அழிக்கப்பார்த்தாயோ" என்ன, இவர்சொல்லும் வார்த்தைக்

கேட்கைக்காக, "ஈஶ்வர விபூதியல்லாத விடமுண்டோ" என்ன, "அவைபோலன்று காணிவை; சாரவபௌமனுன ராஜாவும் மஹிஷியுமாக முற்றூட்டாகக்குட நீரவார்த்து ஆக்கும் சோலைபோலே பெருமாளும் பெரிய பிராட்டியாருங்கூடக் கைதொட்டாக்குமவைகாண்" என்றருளிச்செய்தார்.

கo - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.
ப்ரவேஶம்.

எஅ. அவதாரங்களில் பிற்பாடாக்கும் மநுபாவ்ய மாம்படி சதாசன்னிஹிதமாகையைப்பற்ற "சத்யசங்கல்பனுடைய சங்கல்பம் குலையும்படி" என்றவிடத்திலே "கூரத்தாழ்வான், ஆர்த்தராய் சரணம்புக, பெருமாளு மிரங்கி 'மூன்றுநாளைக்குள்ளே விடைதந்தோம்' என்ன 'ஆழ்வான் திருமதிளுக்குப் புறம்பானுர்' என்று கேட்டு உடையவரோடிச்சென்று, 'ஆழ்வான், நாமிங்கே யிருக்க உமக்குப் பரமபதத்தே போகவேண்டிற்றே' என்ன, 'அடியேன் சம்சாரத்திலடிக் கொதிப்பாலே மறந்தேன்' என்ன, 'ஆகில் நாமும் சரணம், புகுந்தாலின்னஞ் சிலநாள் ஆழ்வானை இங்கே வைக்க விரங்குவர்' என்று திருவாசலளவுஞ் சென்று, 'சத்ய சங்கல்பனுடைய சங்கல்பத்தைக் குலைக்கவேண்டா' என்று, மீண்டருளினார்" என்று ப்ரசாதிப்பர். அதாவது நானொருவன் தோன்றிப் பெருமாளை இரண்டுவார்த்தை சொல்லுவாராகப் பண்ணலாமோவென் றருளிச்செய்தவது, "ராமோத்விர்நாபிபாஷதே" "ஏதத்வ்ருதம்மம:" இத்யாதி.

எகூ. (க்ருஷ்ணவதாரத்திலே போந்தார ப்ரத்யாசத்தியாலே) இத்தை ஆப்த சம்வாத முகேன விவரிக்கிறார். "இவ்வாழ்வாக ளெல்லாரும் க்ருஷ்ணவதார மென்றவாறே போரமண்டி யிருப்பாகள், இதுக்கு ஹேதுவென்" என்று பட்டரை நஞ்ஜீயாகேட்க, "ஒருவனுக்கு துக்கம் சிலநாள் கழிந்தால் பொறுக்கலாம், அணித்தானுலாறியிருக்கப் போகாதிறே; அப்படியே அல்லாத வவதாரங்களைப்போ லன்றிக்கே, சமகால மாகையாலே, 'ஒரு செவ்வாய்க் கிழமை முற்படப் பெற்றிலோம், பாவியேன்! பல்லிலேபட்டுத் தெறிப்பதே' என்னு மிழவாலே வயிறெரித்தலேயா யிருக்கும்" என்றருளிச்செய்தார்.

ச-ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

அo. (கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு) என்கிறதற்கு பௌத்தாவதார கதையை அருளிச்செய்கிறார். அதாவது "சிலவசுரர்கள் ருத்திரனைநோக்கி

தபஸஸைபபணண, அவன பரதயகூமாய 'உஙகளுக கெனனவே
ணும, இநத தபஸஸு யெதுககாகப பணணுகிறிகோள' எனறு
கேடகக, 'எஙகளுக கொருததராலும ஜயிககபபடாம லிருகக
மூனறுபட்டணம் வேணும்' எனன, 'அபபடியே யுணடாகக கட
வது, அநத படடணஙகள மூனறு மொனறேடொன்று கூடா
மல் சஞசரித்துககொணடு திரியககடவது. மூனறு மோரிடததி
லே கூடுகிறபோது உங்களுககு மஹாததான வாபததுவரும,
பேணிககொளளுஙகோள' எனறு, சொலலி போயவிடடான,
அதுககுப பினபு, மூன்றுபடடணஙகளு முணடாயிறறு, அவை
கள்தான ஒனறிருமபுக கோடடையாயும, ஒனறு வெளளிக
கோடடையாயும, ஒனறு பொறகோடடையாயு மிருந்தது, அந்த
பட்டணஙகளிலே அசுராகளிருநது தேவாகளையு மவாகளுககு
ஹவிாபாகஙகொடுககக யாகாதிகள பணணுகிற பராமஹணாகளை
யும் பாதிககபபுகுநதாாகள், யாகாதிகள நடவாதபடியினாலே
தேவாகளுககு பலக்ஷயம பிறநதது, தேவாகளுககநதவசுராகளை
ஜயிககப போயிறறதிலலை, பட்டணததுககருகில் கிடடவும போ
யிறறதிலலை, அதுககுபபினபு பரமஹாதிகளான தேவாகளெல்
லாருங கூடிருததிரனருகேசெனறு 'எஙகளுககு ஹவிாபாக
மில்லாமல போயிறறு, யாகம் நடததுகிற யூாகளிலே அநதபட்
டணததோடே செனறிருந்து விடுகிறுாகள, அவாகளெலலாரை
யும் சமஹரிக்கிறாகள ஆகையாலே அவாகளை சம்ஹரிககவே
ணும' எனன, 'நசசுமரமாகிலும நடடமரஙகளை வெடடுவாருண
டோ, எனககுச செயயபபோகாது' எனன, அதுக்குப பினபு
திருபபாறகடலிலே செனறு பரமஹாதிகள கூபபிட, அபபோது
ஸாவேஸவரன பரததியக்ஷமாய பெரிய திருவடி நாயனாரி லெ
ழுநதருளி சேவை பரசாதிதது, 'ஏனவநதிகோள' எனறு கே
டக, அவாகளும ஏவம வருததாநதமெலலா மீஸவரனுககு விண
ணபபஞ்செயது, 'தேவரவாகளை சம்ஹரிககவேணும்' எனன, 'நீங
கள்தானே யெலலாரும சமஹரிககவொண்ணுதோ' எனன, 'அந்
தவசுராகள தாஙகள சிலதாமஙகளை அனுஷடிபபது, சிலயாகங்
கள பணணுவது, இபபடி சிலதாம ஶ்ரூரததை யுணடாயிருககச
செயதே, எஙகளால ஜயிக்கபபோகாது எனன, 'ஆனாலவா
களை ஜயிககிறேம், நீங்கள ஸவஸதானஙகளிலே போருஙகோள'
எனறு சொலலிவிடடு, ஒரு வருதத பௌததனுகக கொணடு
புறபபடடு ஓடடையு மிடுககிககொண்டு, கையிலே புலலையுஞ
சுறறிககொணடு, அவாகள படடணங்களிலே செனறு, 'தாம
ஙிஷடன' எனனுமபடி சிலவாாததைகளைச சொனனுன, அவா
களு மிவனை, 'தாமஙிஷடன' எனறு விஸவஸிதது ஒருயாகம்

பண்ணத் துடஙகினார்கள், அப்போதவன்வந்து 'எது உத்தியோகிக்கப் படுகிறீகோள்' என்ன, 'யாகம் பண்ணப்போகிறோம்' என்ன, 'அதுக்கிந்த சமித்துக்க ளேதுக்கு' என்ன 'ஹோமம்பண்ண' என்றாகள்; அப்போதவன் காஷ்டம் தின்னப் பிறக்கிறதில் புல்லைத்தின்கிற பசுவாய்ப் பிறக்கிறது நல்லதென்றும்; 'ஹவிஸ்ஸுயேதுக்கு'என்று கேட்டான், 'தேவாகளுக்கு ஹவிாபாகங்கொடுக்க' என்றாகள், இதுக்கவன், 'ஒருத்த னசலூருக்குப் போகிறவன் கட்டிப்போகிற சோற்றை ஒருத்தன் கையிலேயிட்டுவைத்துத் தான்போனல், அவனுக்கு அவனுடைய சோறுவந் துதவினலன்றே தேவாகளுக்கு கொடுத்த ஹவிஸ்ஸுமுங்களுக் குதவும்' என்றும்; 'இந்த ஆடுகளேதுக்கு' என்று கேட்டான், 'வபையெடுத்து ஹோமம்பண்ண' என்றார்கள், 'ஆனல் ஆட்டுவாணியன் பரமதாாமீகன்' என்றும்; இப்படியே அவாகளை க்ருத்ரி மோக்திகளாலே ப்ரமிப்பிக்க, அவாகளு மவன் வார்த்தையை விஸ்வசித்து யாகம் பண்ணுகிறத்தையும் விட்டு, தர்மஸூரத்தைகளும்போய் ருத்திரனையுந் தூஷிக்கத் துடஙகினாகள்; அவ்வளவிலந்த வ்ருத்த பௌத்தன் ருத்ரனருகேசென்று 'உன்னை தூஷிக்கிறா கண்டாயோ' என்றான், அத்தைக் கேட்டு அவனுங் கோபிதனுகக்கொண்டு அவாகளை ஸம்ஹரிக்க உபக்கிரமித்தான்; அப்போது பூமிதேராயிருந்தது, மஹாமேருதனுஸ்ஸாயிருந்தது, சாவேஸ்வரன அம்பாயிருந்தான், ருத்திரன் அந்தவசுராகளோடே யுத்தம்பண்ணி அந்தவம்பைக்கொண்டு அவாகளை சம்ஹரித்தான்; பின்பு தேவாகளுக்கு ஹவிாப்பாக முண்டாயிற்று. இப்படி ஈஸவரன் க்ருத்ரிமத்திலே ஜயிக்கையினலே "கள்ள வேடம்" என்கிறார்.

அக. (முன்பவஸித்யாதி) "தஸ்மாத்" என்றதினாத்த சாமாத்தியத்தாலே முன் பெடுத்துப்பாக்க முடியாதொழிந்தது சித்தம். "இவநந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலே செய்தான்" என்றத்தால் பலிதமான ருத்ரோச்சிராய பகவததீநத்வத்துக்கை திஹயம். "பண்டொருராஜாருத்திர தத்வமே பரததவம்"என்றெழுதி "எழுத்திட்டுத்தாருங்கோள்" என்ன, அப்படி பலருமெழுதி யெழுததிடாநிற்கச செய்தே; ஒருவா "வாராய் நீ யிவ்வோலை கெடாமே நோக்கிவைத்தாலிறே இவனுடைய பரத்வம் சாதிக்கவாவது, நீநினைக்கிற தேவதைக்குண்டான வுச்ராயஙகள் "சாவேஸ்வரனலே" என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லா நினறன; ஆனபின்பு, இன்று, நீசொல்ல, நானெழுத்திட்டுப் போகிறேன்; நாளையொரு விவக்ஷிதன் தோன்றி "இவனஞ்ஞனுயிருந்தானீ! என்ன கேட்பதில் இனறு நீ நினைத்தத்தைச் செய்துக்கொள்ளமாட்டாயோ" எனறா.

சு-ம. பாட்டு - நின்றவாறும்

அ௨. (இவர் இவ்விஷயத்தில் படுகிறபாடெல்லாம்) இவர்படுவது ஆஶ்ரிதார்த்தமான செயலுக்காகையாலே பரசங்காத அவனாஶ்ரிதார்த்தமாகச்செய்யும் செயலுக்கு ஐதிஹ்யம். வடக்குநின்றும் போரப்பாடவல்லராயிருப்பாரொருத்தர் "பெருமாளை திருவடி தொழவேணும்" என்றுவர, ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் தீர்த்தத்தினன்றிரா, திருமாலையைப் பாடிச்சமைந்து பெருமாளை மத்தஜங்களை யேத்துமாப்போலே யேத்திவசமாக்கி கணிசங்கொண்டு, "நாயன்றே, தேவர் திருவடிகளுக்குப் போர நல்லாரொருத்தரெழுநூற்று காதமாறுண்டு தேவரை 'திருவடி தொழவேணும்' என்று வருகிறது, இவனை யழைத்துக்கொண்டு சம்பாவனை பணிஸியருளவேணும்" என்ன, பெருமாளும் "அப்படியே செய்கிறோம்" என்று திருவுள்ளமாய் அருளப்பாடிட்டு திருப்புன்னைக்கீழ் நின்று அவர்நின்ற விடத்தளவும் செல்ல நாலுகோல் தறை திருக்கைத்தலத்திலே யெழுந்தருளி விண்ணப்பஞ் செய்வார்களை யெல்லாமருளப்பாடிட்டு "வாரிகொள் இவனவந்த தூரத்துக் கெல்லாம போருமோ நாமிவனுக்குச் செய்ததரம்" என்று திருவுள்ளமானார்.

அ௩. (இப்படியேயிதயாதி) அநுகூலரானவரைப்போலே ஸாபராதரான நம்மை அங்கீகரிக்கக்கூடுமோ வென்ன, புருஷகாரபலத்தாலே கூடுமென்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம் சா௩-வது ஐதிஹ்யத்தைப் பார்ப்பது.

சு - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

உ-ம. பாட்டு - காதல.

அச. (திருவடிகளிலே விழுந்தாலுண்டாப்போலே தாரகமாயிருக்கும்) என்னுமதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மதித்தான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவன ஸ்ரீபாதத்தே தலைப்பட தெண்டனிட்டவன்று எனக்குண்டு பசிகெட்டாப்போலேயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

சு-ம. பாட்டு - போறறி

அரு. (ஆர்த்தத்வனி செவிப்படுமபடி யுயரப்போற்றி யென்கிறுள்) என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ததுக்கு சமவாதம். பிள்ளையமுதனார் திருவிருந்தவளைமாரவனை "இப்பத்துக்கு பட்டரருளிச் செய்ததென்" என்றுகேட்க, "'தன்னார்த்தியவற்றின செவியிலே படும்படி யுயரச்சொல்லுகிறுள்', என்றருளிச்செய்தார்" என்ன, "நெய்தல் நிலத்தில் புன்னைபடாந்தனறே கிடப்பது, இங்ஙனே சொல்லக் கூடுமோ" என்ன, அவனபட்டாபாடேவந்து "இங்ஙனே

பணித்தார்" என்ன, "இவ்வாத்தத்துக்கு நிர்ணயகம்—இசையா யிற்று ; அதுபோற்றியென்று — உயரச்சொல்லி யிருக்குமோ ! தாழச்சொல்லியிருக்குமோ!" என்றருளிச்செய்தார்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

க-ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

அசு. (த்வயக்ஷரஸ்திவத்யாதி) அஹங்கார மமகாரங்கள் விஞசகர மென்னு மதுக்கு ஐதிஹ்யம். "மாமகா:பாண்டவாஶ்சைவ" என்கிறவிடம் திற்குச் சிரியாத்தான் சொல்லும்படி "என்னுடையவாக ளென்றும் பாண்டவர்களென்றும் பிரித்தான், அதிறே விஞசபர்யந்த மாக்கிவிட்டது" என்று.

௩-ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

ப்ரவேஶம்.

அஎ. (இப்படி தாழநின்றவன் ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார் என்று, பிள்ளான் பணிக்கும் என்றருளிச்செய்வர்) அதாகிறது 'யாவையும் யாவரும் பிழையாமல், பிணக்கி' என்று கீழே ப்ரஸ்துதமான ஸர்வேஶ் வரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறுெொன்று, "இதிலே யொருவாசி தோற்றபட்ட ரருளிச்செய்வர்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

ச-ம். திருவாய்மொழி—குரவை.

கூ-ம் பாட்டு - கலக்க.

அஅ. (வலக்கையித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச் செய்யாநிற்கச் செய்தே கஞ்சனூரில் வண்டுவரைப் பெருமாளிருந்தவர், "'மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்' என்னவமையாதோ, 'வலக்கையாழி யிடக் கைச் சங்கமிவையுடை' என்கிற விதுக்கு தாத்பர்யமென்" என்ன; "சோளேந்திரசிங்கனை யுளுக்காக்கப் பண்ணுகிறே னென்கிறார் காண்" என்றருளிச்செய்தார். சோளேந்திரசிங்கனை உளுக்காக்க பண்ணுகிறேனென்றது, அவிக்ருதமான வஸ்துவை விக்ருதமாக பண்ணவல்ல நாவீருடையவ னென்றபடி, உளுக்காக்கவென்றது இருக்கும்படி யென்றபடி ; அதாவது மதித்தோடுகிறவர்னையை படுத்துக்கொள்ளச்சொன்னுல் படுத்துக்கொள்ளும்படி யென்ற படி; சோளேந்திரசிங்கனுவது பெருமாளுடையவானை. "வலக்கை யாழி" என்கிறவிடத்தில் ஶங்கசக்ர விஶிஷ்டனுனவாகாரம் சொல்லிற்றொழிய பெருமை சொல்லிற்றில்லையே யென்ன (சர்வாதி கேத்யாதி) (சோளேந்திரசிங்கனை) என்றவாக்யத்தாலே பலிதம.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—துவளில்

ப்ரவேசம்.

அகூ. (இவளங்கேபுக்க முடியவமையும்) இங்கே ஸ்ரீநளர் வார்த்தையை நினைப்பது. ஸ்ரீவானரவீரர்கள், "மலையைக்கொண்டு கடலை அணைசெய்கை சம்பாவிதமோ" என்ன, ஸ்ரீநளர் "பெருமாள் காட்டே யெழுந்தருளுகையும், பிராட்டியை ராக்ஷஸன் அபஹரிக்கையும், பெருமாள் சோகிக்கையும் சம்பாவிதமோ, எதாகிலும் வரும்வை தப்பாதிறே" என்றார்.

கூ0. (குடிஸ்வபாவமன்றிக் கேதைவகல்பிதமாகையாலும் தவிரவொண்ணாதென்னுமதை) ஸதருஷ்டாந்தமாக வருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதி) "கல்பித மனதிகரமணீயம்" என்றதுக்கு சம்வாதம். (ஸ்ரீநளரித்யாதி) "இதுக்கு பெரியஜீயர் காலந்தொடங்கி சம்ப்ரதாயமில்லை ஆனாலும் ராமாநுஜம்பிள்ளை அருளிச்செய்வதோ ரர்த்தமுண்டு என்றருளிச்செய்வர், அதாவது சமுத்திரராஜன் தோன்றினவளவிலே "விஸ்வகர்மாவின் மகனான நளன் சேதுபந்தனத்துக்கென்று கல்பிதனாயிருக்கிறான், அவனைக்கொண்டென் பக்கலிலே சேதுபந்தனம்பண்ணிக்கொள்ளும்" என்று சொல்லிப் போனவளவிலே பெருமாள் திருவடிகளிலே நளன்வந்து சேவித்து "சமுத்ரராஜோக்தி சத்தியமேயான சேதுபந்தனம் பண்ணவல்லேன்" என்றுசொன்ன வார்த்தையை நினைப்பித்தென்றபடி.

உ-ம். பாட்டு - குமிறும்.

கூக. (தடுமாறுகிற வ்யவஸ்தை) என்றதுக்கு சம்வாதம் - ராஜகோஷ்டியிலே "உகும், இறும்" என்று சிலர் பொருள்சொல்ல விக்ரமசிங்கனென்பா னொருவன் "அங்கனல்ல கன்றைக் கடக்கக் கட்டிவைத்தால் முலைக்கண் கடுத்துப் பசுவலமந்து படுமாப்போலே, உள்ளோடுகிற க்லேசம் வாய்விடமாட்டாதே நோவுபடுகிற விவளுக்கிதுவார்த்தையோ" என்றான்.

ரு-ம். பாட்டு - குழையும்

கூஉ. (மழைபெய்தா லொக்கும் கண்ணநீரினொடு) கண்டவனந்தரம் கண்ணநீர் வெள்ளமிடுகிறதற்கு ஐதிஹ்யம். மணக்கால்நம்பிகள் ஆளவந்தாரைப் பெரியபெருமாள் பக்கலிலே கொண்டுபோய் திருவடிகளைக்காட்டி "உபாய மிதுக்குமேலில்லை, இவ்விஷயத்தை யிப்போதே சாக்ஷாத்கரிக்கவேணும்," என்ன, கண்ட வனந்தரம் கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருந்தா ரென்று ப்ரஸித்தமிறே.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ப்ரவேசம்.

௯௩. கள்வன் கொல்லிதாயாரக்கேவ்யசனுதி சயமென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாத முகேனதரிசிப்பிக்கிறார். ஆளவந்தார கோஷ்டியிலே "உண்ணுஞ் சோற்றிற் பிராட்டிக்கோ, கள்வன்கொல்லி பிராட்டிக்கோ? அஞ்சவேண்டுவது" என்று கேட்க, "இருவராய்ப்போனவாகளுக்கு வயிறெரிய வேணுமோ, தனிவழியே போனவளுக்கன்றோ வயிறெரிய வேண்டுவது" என்றிருந்த முதலிகள் சொல்ல "அங்கனன்று காணுங்கோள் இருவராய் போனவர்களாகையாலே இருவர்க்கு மஞ்சவேணும், தனியே போனவளுக் கோருபாய முண்டோ" என்றருளிச்செய்தார்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணுஞ்சோறு.

௯௪. (கண்ணும் கண்ணநீருமா யிருக்கிற விருப்பைக் கண்டுகொண் டிருக்கையே புருஷார்த்தம்) என்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். நஞ்சீயா, "பிள்ளை திருநறையூரரையரோடே மூன்றுரு திருவாய்மொழி கேட்டேன், அதிலெனக்கொரு வார்த்தைகளும் போகாது; ஒரு திருவாய்மொழியை ப்ரஸ்தாவியா அவா ஙிதிலராய் கண்ணும் கண்ண நீருமாயிருக்கு மிருப்பை நினைத்திருப்பன்" என்றருளிச்செய்வர்.

௯௫. (பகவத்குணாநு சந்தான மேதாரகாதிகளா யிருக்கு மதுஸ்வரூப ப்ராப்தம்) என்னு மதுக்கு சம்வாதம். அநந்தாழ்வான் சோழகுலாந்தகனிலேக்ருஷி பண்ணியிருக்கிறானொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவனைக்கண்டு "உம்முடைய ஊரேது" என்று கேட்க, "என்னூர திருக்கோளூர" என்ன, "அங்குநின்றும் போந்ததேன்" என்ன, "தேஹயாத்ரை நடவாமே போந்தேன்" என்ன, "அவ்வூரில் கழுதையை மேய்த்து ஜீவிக்க மாட்டிற்றிலையோ, நிலைநின்ற ஜீவனத்தை விட்டுப் போந்தாயாகாதே" என்றானும்.

௯௬. (போகுமூரன்று) என்கிறதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானார் தெற்கேயெழுந்தருளாநிற்க, எதிரே வருகிறாளொரு பெண்பிள்ளையைக் கண்டு "எங்கு நின்றும்" என்ன, "திருக்கோளூரில் நின்றும்" என்ன, "அவ்வூரில் புக்கபெண்களும் போகக்கடவரா யிருப்பாகளோ" என்றருளிச் செய்தார்.

௩-ம். பாட்டு - பூவை.

௯௭. (ஸ்ரீய:பதியினுடைய திருநாமத்தையே சொல்ல வடைகிற வென்பெண்) ப்ரசங்காதை திஹ்யம். (ஊரும் நாடு மித்யாதி) "இவைதான் திருநாமத்தைச் சொல்லிறறு லாகாதோ" என்று பெற்

நம்பிள்ளையைக் கேட்க "அதுக்கு வ்யபிசாரமுண்டு 'பந்துநாதை' என்கிற விடத்தே தட்டுப் பிறக்கும்" என்ன, "அங்ஙனே யிறே" என்றிசைந்து போனார்.

௯ - ம். பாட்டு - காரியம்.

௯அ. சிஷ்யர்களை பகவத் ஸம்பந்தம் கொண்டுத் தேஜஸ்யதா புத்திபண்ணிக் கொண்டாடுகிறதுக்கைதிஹ்யம். ஒருநாள் நம்பிள்ளையை, ஜீயர் கோஷ்டியிலேவைத்துப் போரக்கொண்டாடி யருளி, "'நம் சிஷ்யனைத் தான் கொண்டாடாநின்றான்' என்றிராதே கிடிகோள், 'கண்ணபுரங்கை தொழும் பிள்ளையை பிள்ளையென்றெண்ணப் பெறுவரோ' என்று பண்டுசொன்னதுமுண்டு கிடிகோள்" என்றருளிச்செய்தார்.

௯௯. அம்முணியாழ்வான் தன் சிஷ்யனைத் தான் தெண்டனிடா நிற்குமாம், "இதுவென்" என்றுகேட்க "அல்லாத வைஷ்ணவர்களை வருத்தத்தாலே யறியவேணும், இவர்கள் நானறிய வைஷ்ணவர்களென்றுதரிப்பன்" என்றான்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

க-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

௪00. (தன் சன்னிதியினு மித்யாதி) தன்னையும் தன்னுடைமையையு மாஸ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி பக்தபாரதந்த்ரனாகையாலே ஆழ்வார்க்குக் கொடுக்கலாமென்னுமத்தை ஐதிஹ்ய முகத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஞேவிலே பிள்ளையுறங்காவில்லிதாசரைக்கொண்டு ஆழ்வான் புக, "ஆழ்வான் பண்ணின நெஞ்சாறலாறுவது ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தே நேரப்போனவிறே" என்றவார்த்தையை நினைப்பது. இதினுலவருக்குக் கருத்து பெரியபெருமாள் சந்நிதியிலே தேவரீர் சென்று "திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளவேணும்" என்றொருவார்த்தை யருளிச்செய்தால் பெருமாள் கேட்டருளாரோ, அது செய்தருளாமையாலே வந்ததுக்கம் பரமபதத்திலேபோய் ஆளவந்தார்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்தாலொழிந்து தீராதென்று. ஸ்வாசார்யரான எம்பெருமானாரைவிட்டு "ஆளவந்தார்" என்கிறதென் என்ன, எம்பெருமானா ரிங்கே யெழுந்தருளி யிருக்கையாலே பரமாசார்யரான ஆளவந்தா ரென்கிறார்.

௩-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

௪0க. (அற்றது பொருந்தும்படி) அற்றமாங்காய் பொருந்தும்படி. நாமபுத்ராதிகள் வார்த்தை சொன்னபடியே சேராதவனு முங்கள்

வார்த்தையாலே நம்பக்கலிலே வந்து சேருமென்று இவ்வாக்கியத்துக்கு தாத்பாயம். அற்றமாங்காய் பொருந்துகையாவது—க்ருஷ்ணனும் தாமபுத்ராதிகளும் ஒருமாமரத்திலே யொதுங்க, அந்த மாமரத்திலே அர்ஜுனன் மாம்பழத்தை யெய்து விழவிட, அத்தை கிருஷ்ணன் கண்டு "இதொரு ருஷிக்காஹாரமா யிருக்கும், அவன் சபிக்கப்புகுகிறான்" யென்ன, "ஆனாலது வொட்டும்படியென" என்ன, "நீங்க ளுங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுங்கோள், அது வொட்டும்" என்ன, எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்ல, த்ரௌபதியும் "ஷஷ்டோபி மமரோசதே" என்ன, அந்தமாம்பழமும் க்ரமத்திலே யொட்டிற்றென்ற வார்த்தை

ரு - ம். பாட்டு - என்மின்னு.

க0உ. (கிம்புனர் மத்விதோஜநः) என்கிற விடத்துக்குச் சொல்லுவதொரு வார்த்தை யுண்டிறே; அருளாளப பெருமாளெம்பெருமானாருடைய வந்திமதசையிலே "திருவுள்ளத்தி லோடுகிறதென்" என்ன "ஒருபட்சி பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத்தினபடி யென, என்று கிடந்தேன்" என்றா யென்று. இதுக்கு கருத்தாகப் பிள்ளை யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "நாம் பண்ணினது சரணாகதி யாகையாலே பலத்தோ டவ்ய பிசாரியாக மாட்டாது. இனி சரண்யன் நீர்மையி லேற்றத்தாலே நமக்கொரு குறையில்லை யென்கிறது" என்று. அதாவது சரணாகதானுகூல்யாதிகளா லன்றிக்கே சரண்யமான கபோத குணாதிக்யத்தாலே பலசித்தியானாப்போலே, நம்முடைய வானுகூல்ய சங்கல்பாதிகளா லன்றிக்கே ஶரண்யகுணாதிக்யத்தாலே பலிக்குமென்று.

க0-ம். பாட்டு - வந்திருந்து.

க0ந. (உம்முடைய தேவாரமோ!) என்றதுக்கு தாத்பாயம்; தேவாரமென்றுக்ருஹாாச்சனையாய்; க்ருஹாாச்சனை யெப்படி ஆச்சகனுக்கு பரதந்திரமாயிருக்கும், அப்படி யிவளு மக்குபர தந்திரையன்றே; ஆகையாலே பிராட்டி பரிகரமான விவளை யிப்படி நோவுபடுத்தலாமோ வென்றபடி. "உம்முடைய தேவாரமோ" என்கிற விடத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வார தம்முடைய கைவாளையிலே யிருந்த தீர்த்த விக்ரஹத்தை "பாக்கு" யென்கிற புத்தியாலே யெடுத்துத் தம்முடைய திருமுத்தாலே கடித்தவாறே கடினமான படியைக்கண்டு "எம்பெருமான" என் றறிந்து, மீளத் தம்முடைய திருக்கைச் செம்பில் ஜலத்தாலே யலம்பி, த்திருப்பரிவட்டத்திலேவைத்து, திருவொற்றியாடை சாத்தி, தாளத்தை யெடுத்து ஆழ்வா ரருளிச்செய்த பாட்டிலே யொருபாட்டை யிசைத்து,

மீளவும் கைவாளையிலே கண்வளரப்பண்ணி, இப்படிப் பலகாலும் அடைக்காயமுது செய்கிறதைக் கண்டொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பொறுக்கமாட்டாமல், "இந்த வெம்பெருமானை அடியேனுக்கு ப்ர ஸாதிக்கவேணும்" என்ன, அவரும் "அங்கீகரித்தருள" என்று கொடுத்தருள, தம்முடைய திருமாளிகையிலே ஹஸ்தரோகத மானங்ரமத்திலே திருவாராதனம்பண்ணி அமுதுசெய்யப்பண்ண, அவ்வெம்பெருமா னவருடைய ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி "ஆழ்வார் திருவாய்மொழியே தாரகமா யிருக்கிற, விண்ணப்பஞ் செய்வார் கைவாளையிலே யொதுங்கி அவருடைய வஹாதமயமான திருப்பவளத்தில் ஸ்பரிஸமும் பெற்று, அவர் பாடுகிற வாழ்வா ருடைய விசைமாலையையுங் கேட்டு, சுகத்திலே யிருக்கிற வென்னை யென்பாடு படுத்துகிறாய்" என்றருளிச்செய்ய, அவர்போர பயப்பட்டு இவர்கையிலே கொண்டுவந்து கொடுத்தாரென்கிற கதையை அருளிச்செய்வர்.

க0-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

க - ம். பாட்டு - உலகமுண்ட.

க0ச. எம்பெருமானுடைய ரக்ஷகத்வ ப்ரதையி னெல்லையை யருளிச் செய் கிறார் (பாதகத்தின் சன்னிதியிலே யிதயாதி) சிறியத்தை பெரி யது நலியாதபடி யெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கு மவனன்றோ வென்ற படி, பாதகத்தின் சன்னிதியிலே பாத்யம ஜீவிக்கக் கூடுமோ வென்ன, "சுமுகனென்கிற சாபவிசேஷம் பெரிய திருவடிக் கஞ்சிவந்து சாவேஸ்வரனை சரணம்புகுர 'இவனை நீரக்ஷி' என்று பெரியதிருவடி கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, அவனுமிவனை யொரு பாதை வாராதபடி ரக்ஷித்தான என்று மஹா பாரதோக்தமான சுமுகன் கதையை யுட்கொண் டருளிச்செய்கிறார்.

ச-ம். பாட்டு - ஆவாவென்னுது.

க0ரு (சதாதோபாயமான வீஸ்வரனையொழிய வேறுபாயமில்லை) என்கைக் கு சம்வாதமாக வைதிஹ்யம். நம்பிள்ளை ஜீயரை யொருநாள "'பஞ்சமோபாயமென்று கொண்டொன் றுண்டு'யென்று சொல் லாநின்றார்கள், நாட்டிலேயு மங்கனே யிருப்பதொன்றுண்டோ" என்று கேட்டருள "நானறிகிறிலேன், இனி சதாதோ பாயந்தா ன பகவானேயாயிருக்க வயோமாதீதஞ் சொல்லுவாரைப்போலே 'அவனுக்கு மவ்வருகே யொன்றுண்டு' என்கையிறே, அது நான கேட்டறியேன்" என்றருளிச்செய்தார் "ஆனால், 'ஆவா' என்கிற பாட்டருளிச்செய்யும்போது, எனக்குத் தனியே யொருசாதனங் கண்டு தரவேணுமென்கிறார்' என்றருளிச்செய்கையாயிருக்குமே"

என்ன; "அதுவோ! அது உன் ப்ரதிபத்தியில் குற்றங்காண்; அதுக்கிங்கனே காண்பொருள்—நீயுமுளையா யிருக்க நானிங்கனே யிழப்பதே யென்கிறாகாண்" என்றருளிச்செய்தார.

க0சு. (ப்ரபோ)சதுர்தோபாயம் ஈஸ்வரனென்றாகில்; ஆனால் பிரபத்திகொண்டு காரியமில்லையே யென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வோரைதிஹயம். நஞ்சீயா ஸ்ரீபாத்திலே யாஸ்ரயிததா னொருவன் "எம்பெருமானே யுபாயமாகில் ப்ரபத்தி கொண்டிங்குச் செய்கிறதொன்றுங் கண்டிலேன" என்ன ; செவியைப்புதைதது "நாதமுனிகள் துடங்கி யிவ்வளவும்வர நம்மாசார்யாகள் பரம ரஹஸ்யமாக உபதேசித்து ஓராண்வழியாய்கொண்டு போந்தவித்தை இதின்சீரமையறியாத உனக்கு மஹாபாபியேனித்தை வெளியிடுவதே!" என்று திருமுடியிலே அடித்துக்கொண்டு திருப்பள்ளியறையிலே புக்கருளினர்.

க0எ. (ஆவாவென்றது) என்னதென்னென்ன, ஈஸ்வரனுக்கித்யாதி) ஈஸ்வரப்ரீத்யாத்தமாக வன்றிக்கே பகவத்சம்பந்த முண்டாம் போதும் "அவா" என்னவேணுமென்று மத்தை யாப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நஞ்சீயா "ஒருவனுக்கு பரானாத்தமசஹயமா யிருந்ததாகில், 'நமக்கு பகவத்சம்பந்த முண்டு' என்ற றுதியிடலாம்; 'அது ப்ராப்தம்' என் றிறுந்தானுகில் 'நமக்கு பகவத்சம்பந்தமில்லை' என்று தனக்கே கைவாங்கவமையும்" என் றருளிச்செய்தார

எ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.
ப்ரவேசம்.

க0அ. (அந்தரப்பட்டதென்றது) அநாத்தப்பட்டதென்றபடி, இத்தை மஹாபாரத சித்தமான வைதிஹயத்தாலும் தரிசிப்பிக்கிறர். உதங்கன் க்ருஷ்ணன் பக்கலிலேவந்து "உனக்கிரண்டு திறத்தாரோடும் சம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே பாண்டவாகளை யழியசசெய்யாதே தாயோதனுதிகளையழியச்செய்தாய, இப்படி ஶாாவுசெய்யப்போமோ" என்றுப்போலேயிருகக வவன்சொல்ல, க்ருஷ்ணனுமவாகள் குறைகளையெல்லாஞ் சொல்லி, "அவர்களுக்கு தாமருசியில்லைகாண்" என்ன "நீபின்னை யவாகளுக்கு தாமருசி யுண்டாகக்கொடாதொழிவா னென்" என்றுனிறே.

எ-ம பாட்டு - ஒன்றுசொல்லி

க௦௯. (நீசெய்தவித்யாதி) மானசானுபவத்தில தருபதனுகாதே "காணவேணும்" என்னும்படியான பாபத்தைப் பண்ணினேனென்று கருதது சிறுததொண்டனளவிலே ருத்திரனவந்து "பிக்ஷைவேணும்" என்ன, "அப்படிசெய்கிரும" என்று சொல்ல, "உன்பிள்ளையை யறுதது அந்தமாமசததை யிடவேணும்" என்ன, "அப்படியே செய்கிரும" என்ருன, அந்த வவசரததிலே அந்தப்பிள்ளை பள்ளிவாசிக்கிற விடததிலே சற்று நிததிரைபண்ணி சொப்பனங் கண்டு அந்த சொப்பனததை வீட்டிலேவந்து "அப்பா அப்பா தாசனங்கண்டேன்" என்ருன, "அதெது" என்று கேட்டான. "என்றலையையறுத தொருததனுக்குக் கொடுக்கக்கண்டேன்" என்ருன, அப்படியே கேட்டிருக்கவும தாயும தமப்பனுமாக அந்தப் பிள்ளையை யறுதது, "முகததை நறுக்காமல் கண்டுகொண டிருக்கலாம" என்று விசாரிதது அடுப்புக் கிடையிலே பொகட்டுவைதது மற்ற மாமசததை விருநதிட்டார்கள், அப்போதநத ருததிரன இவர்கள் மனஸஸு சோதிக்க "அட்டதிருக்கச் சுட்டமுகததைக் கொண்டுவா" யென்ருன. அத்தையு மிட்டார்கள் யென்றுகதை.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்குலும்.

ப்ரவேசம்.

கக௦. ஆழ்வாருடைய வார்த்தியை ப்ரகாசிப்பிக்கிற விததிருவாய மொழியினுடைய வாததததை கணமேலே நிறகிற அஸமதாதிகள் சொன்னால் விரசமா யிருக்குமென்றுமததை யாபததசம்வாததத்தாலே தரிசிப்பிக்கிருர. பட்ட ரிததிருவாய்மொழி யருளிச்செய்யும்போதெல்லாம "ஆழ்வார்க் கோடுகிறததை யறியாதே யவருடைய பாவ வருததியு மின்றிக்கே யிருக்கிற நாமென சொல்லுகிரும" என்று திருமுடியிலே கையை வைததுக்கொண டிருப்பர.

ககக. (நெடுமூச்செறிவதென்றது) இவ்வவஸதையில் சுயததினததிலி யிழியாதே அவனகைபாரதது இருக்குமதுக்கிரண்டுதாஹரண மருளிச்செய்வதாக வடிகொண டெழுநதிருக்கிருர, (எல்லாவளவிலு மிதயாதி) இதுக்கு சம்வாதம எக-ம. ஐதிஹ்யம பார்க்க

ககஉ. அகளங்க ப்ரமஹ்ராயா அடையவளைநதான செய்யாநிறகச் செய்தே மதிள் போக்குகைக்காக விளையாழ்வா னகததை வாங்கட்புக, பட்டரததைக் கேட்டருளி "வாரீர்பிள்ளாய நீர்செய்கிறமதிள பெருமாளுக்கு ரக்ஷகமென றிராதே கொள்ளீர், இங்குகிடக்கிற நாலுகுடியுங்காணும பெருமாளுக்கு ரக்ஷை, ஆனபின்பு நீர்செய்கிறவையெல்லாம மழகிது, 'இவையெல்லாம நாம செய்கிரும'

என்றிராதே 'பெருமாள் செய்விக்கிறுர்' என்றிரீர், உமக்கு நல் வழிபோக வுடலாங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார.

ரு-ம். பாட்டு-சிந்திக்கும்.

கக௩. சரமதசையில் பிறக்கும் தெளிவுக்கு மஞ்சவேணுமே. தேறினது பயா வஹமென்கைக் காப்தசமவாதம். (உய்ந்தபிள்ளை பாடும்போது) "கெட்டேன், இவள் 'தேறும்' என்பதே" என்று ஜீயரருளிச் செய்வாராம்.

கூ-ம். பாட்டு-என்றிருமகள்.

ககச. (விசிஷ்டத்திலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) "விசேஷணம்சத்திலே" என்கிற விதுக்காப்த சம்வாதம். அனந்தாழ்வான் தன்பெண்பிள்ளையை "என்திருமகள்" என்று திருநாமம் சாத்தினான். பட்டா பெருமாளுக்கு "அடியேனை 'ஸ்ரீதனமாக பிராட்டிக்கு வந்தவன்' என்று, திருவுள்ளம்பற்றவும், நானும் 'இவளொங்கள் நாயச்சியாருக்கு நல்லா' என்று அவ்வழியே 'அழகியமணவாளப் பெருமாள்' என்று நினைத்திருக்கவுமாகவேணும்"என்று வேண்டிக்கொண்டார.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்.

ககரு. (அடியடையாதாள் போலிவலணுகி யடைந்தநள்) என்றவிடத்திலே "திருமலையிலும் அண்ணன் சந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷ்யம்கேட்க எழுந்தருளின வளவிலே வழிதப்பி மிறுக்குப்பட்டு தேவரீர க்ருபையாலே யொருபடி விடைகொண்டேன், என்ன, அண்ணனு முகந்தருளி "அடியடையாதாள் போலிவளணுகி யடைந்தனள்' என்றுழ்வா ரருளிசசெய்தபடியே பெருமானை சேவிக்க பெறறீரோ' என்றருளிச்செய்தார" என்று ப்ரசாதிப்பர்.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

க-ம். பாட்டு-வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

ககசு. (வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தி) என்கையாலே சதுர்புஜதவம்தோறறுகிற தென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம். நிலாததுக்குறிபகவா ப்ரஸ்னத்துக்குபட்டா பரிஹரித்த வார்த்தையை அருளிச்செய்வ ன்றபடி. ௩கூ-ம். ஐதிஹயததைப்பாரகக.

எ-ம். பாட்டு - பேரையில்.

ககஎ. (தீபோநேத்ராதுரஸ்யே வப்ரதிகூலாஷி மேத்ருடம்) ராவணவதாநந்தரோத்ருஷ்டாந்த பலத்தாலே பிராட்டிக்கு நைாதோஷய்நதோற்றுகிற தென்கைக்கு பரமாசார்ய சம்வாதம். "நேத்ரதோஷத்தாலே வந்தது போக்கி தீபதோஷத்தாலே வந்ததன்று" என்று.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

ப்ரவேசம்.

ககஅ. ஆழ்வா ரொருகால் இத்திருவாய்மொழி யடங்கலும் ராமாவதார விஷயமாக்கி நிர்வஹித்தாரும். அதுக்கடி ஆயிரத்தி லொன்றும் கடலில் குளப்படியும்போலே பெருமாளுடைய குணத்திலேக தேசங்களிறே அல்லாத வவதாரங்கள் எல்லா வற்றிலுமுள்ள தென்று.

ந - ம். பாட்டு - கேட்பார்கள்.

கககூ. திட்டின சிசுபாலனுக்கு மோக்ஷமுண்டாகையாலே நாமும்திட்டினால் நமக்கும் மோக்ஷமுண்டேயென்ன, "அது புருஷார்த்த மன்று" என்னு மத்தையாப்த சமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். ஆள வந்தார "சிசுபாலன் பெற்றிலன்காண்" என் றருளிச்செய்வர். "அதுவென்னென்னில் இதுக்கடியாகச்சொல்லலாவ தொருசாதன மிவனகையி லில்லாமையாலே, நாட்டை நலியாமைக்கு கொற்றவன வாசலுக்குள்ளே சுழற்றியெறிந்தா னத்தனைகாண" என் றருளிச்செய்வர்.

கக-ம். பாட்டு - தெளிவுற்று

கஉ0. (தொங்கிறரே) தருட்டமாயிருந்ததோ—"இப்படி யிருக்கிற வாஜுன னுக்கு ப்ராப்திசித்தியாகிருந்த தநயப்ரயோஜனத்வமில்லாமை" என்னு மத்தையாப்த சமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். பாரத சமரத்திலே நின்று அர்ஜுனனை நோக்கி "நான் சொன்னவிது உனக்குத் தொங்கிறரே, எதிரே போந்ததோ" என்ன "ஸதிதோ ஸமி" என்ன, அவன "ஆரூல நங்காரியஞ் செய்யப்பார்த்ததென" என்று கேட்க "(கரிஷ்யேவசனம்தவ) தேவரீரேவினவடிமை செய்யக்கடவேன" என்றானிறே. "அர்ஜுனன் தான எம்பெரு மானைப் பெற்றானோ யிலலையோ" என்று நம்பிள்ளை ஜீயரைக் கேட்க, "உமக்கதுகொண்டுகாரியமென, இது சொன்னவன சாவ சாதாரணனுகில பகவத்க்தியென்னு மிடம நிஸசிதமாகில் தந்தா முடைய காமானுகூலமாகவும ருசயனுகூலமாகவும பெறுகிறா கள, பெற்றவர்களை யாராய்ந்து பார்த்து அததாலேயன்றே நாம பற்றப்பார்க்கிறது" என றருளிச்செய்தார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—பரமரு.

ப்ரவேசம்.

கஉக. இந்தத் திருவாய்மொழியி லோடுகிற வார்த்திப்பேச்சுக்கு நிலமன றென்னு மத்தையாப்த சமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "அம மங்கியமமாள 'இத்திருவாய்மொழி பாடக்கேட்ட டனுபவித்துப

போருமிதுக்கு மேறபட இதிலோடுகிற வார்த்திக்கு நம்மால் பாசுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது' என்று பணிக்கும்'' என் றருளிச்செய்வா.

---

௯ - ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கு.

௨ - ம். பாட்டு - என்சொல்லி.

௧௨௨. ஸ்ரீகீதைக்கும் திருவாய்மொழிக்கு முண்டான வாசியையாப்த சமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நம்பி திருவழுதிநாடுதாசா, "ஸ்ரீகீதைபோவா னொருவன் சந்தியாசதஸ்ஸிலேவந்து கண்டால, பின்னை யிவனுக் குழக்கரிசியை கொடுப்பித்து விடுமித்தனைபோக்கி அங்கவாக ளுள்ளிடங்கொடாாகள்; திருவாய்மொழி யப்யசித்தா னொருவிண்ணப்பஞ் செய்வான் சென்றால், சாவேஸவரனும் க்ராமத்திலுள்ளாரும் புறப்பட் டெதிர்கொண்டு தங்க ளிருப்பிடத்தை யொழிச்சு அவனுக்குக் கொடுத்தாதரியா நிற்பாகள்" என்று ப்ரசாதிப்பா.

௩ - ம். பாட்டு - ஆமுதல்வன்

௧௨௩. ஜகத்தையெல்லாம திருத்தும்போது அதுக்குத்தக்க ஞ்யானமுடையனாக வேணுமிறே; ஆகையாலே தமக்கு மயாவரமதிநல மருளினபடியை "தறறேற்றி" என்றதற் காத்தமாக வருளிச்செய்கிறார். என் பக்கலிலே தன் ஸவரூபாதிகளை தெளியப்பண்ணி யென்னுதல். இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "திருப்புற்றுக்குக் கிழக்கே கரியமாணிக்காழ்வார திருமுனபின சோபானத்திலே ஆளவந்தா ரெழுந்தருளியிருக்க, உடையவர் திருப்புற்றுக்குக் கிழக்காக வெழுந்தருளி நிற்கிறவரைக்கண்டு 'ஆமுதல்வனிவன்' என் றருளிச்செய்தாராம்'' என்று.

௪-ம். பாட்டு - அப்பனை.

௧௨௪. (என்னாகியே) என்பக்கலிலே தானாய். இவ்விடத்துக் கெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. "தான் பாடினானாகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனாகிலும் வருந்தி யொருபடிதலைக்கட்டும். என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயும் என்னோட்டை ஸ்பரிசத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவிபாடிதலைக்கட்டினான்'' என்று.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

ப்ரவே ம்.

௧௨௫. (நினைத்திருக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்தான்) தனக்கு வருத்தவென்றது தன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராப்தமான வென்றபடி. இவ்விடத்திலே

"ஒரு கருஹஸதனனவன தேடிக்கொண்டுவநத பதாாததததை கருஹிணியானவள அததை நனறாக பாகம்பணணி பறிமாறினல அது தானே யவனுககு சநதோஷ ஹேதுவாகிறுபபோலே" என றருளிசசெயவா.

ரு-ம். பாட்டு - மலரடி

கஉகூ ஆழவாா பக்கலிலே விசேஷகடாகூஷம பணணுகையாவது. இவரை யிடுவிததுத திருவாயமொழியை பாடுவிததுக் கொளளுகை. எல லாருமிருகக இவரிடததிலே விசேஷகடாகூஷம பணணினதுககு தருஷடாநதம. (பஹு-மாநேந மஹதாஹநுமநதமவைகூத) முதலிகளெல்லாரு மிருககச்செயதே திருவடிபககலிலே விசேஷ கடாக்ஷம் பணணினப்போலே யாயிறறு, பலருமுணடாயிருகக விவரை விஷயீகரிததபடி.

கஉஎ. "கரிமிகணடன விஷ்ணுதரோஹி யாகையாலே விஷ்ணு ப்ரதிமைகளை யெடுததுபபொகடவிசாரிகக அவனுக் கிஷடரானவாகள, 'சமநத ரகமாக ப்ரதிஷடிதத பரதிமைகளை யழியசசெயயி லுனக்கு மர ணமவரும்' என்ன, அவன், 'பரதிஷடிதத பரதிமைகளில் தைவ ததை யுதவாஸனம்பணணி யழியச்செயவோம்' என றுபக்ரமித தித ததனுகுணமாக 'அதருபாயாஞசன மிடடுககொணடு உதவாஸ னம் பண்ணு' எனறு, ஒரு பராம்ஹணனை நியோகிகக, அவனும உகநதருளின நிலஙகளிலேபோய அதருபாயாஞசன மிடடு உத வாஸனமபண்ண அதடியாகவவனும் கடலிலே யெடுததுபபொகடு கிறான" என்னுமததை எம்பெருமானா திருசசெவி சாறறியருளி "இததேசததைவிடாதே நோககிககொணடு கிடநதோம், இவவி டததுககு மழிவுவருமபடி அசுரவாககம மேலிடாநினறது, மேல செயயவடுபபதென?" எனறு பெரியநம்பிக கறிவிக்க; "நான பெருமாளுடைய திருவெலலையிலே யொரு பரதகூிணம் வரும படியாக உடமுடைய சிஷயாகளிலே யொரு வரைபபோர விடு வது" எனன, "அதுககாவாரா" எனன "என்பினனே போரா நினறால் 'ஒருவனபினனே போகாநினறேன' எனறு தனனெஞ சிற்படாதே, சாயைபோலே யெனனைப பின செல்வானொருவ னுக வேணும" என்ன, "அதுக்காவாரா" எனன "ஆழவா னைப போகவிடலாகாதோ" எனறாாம. பலமுதலிக ளுணடா யிருகக ஆழவானை பரசாதிதாபபோலே.

அ-ம். பத்து.

ங-ம். திருவாய்மொழி—அந்தமிழ்தம்.

கக-ம். பாட்டு - உரையாவெந்நோய்.

கஉஅ. இப்பாட்டருளிச் செய்கிறபோது "நம்பிள்ளை திருநகரி சேவித்தாரோ" என்று ப்ரஸங்கமாக "திருவணை சேவித்தவா திருநகரி சேவியாததில்லை" என் றருளிச்செய்தார். "நம்பிள்ளை திருவணைசேவிக்க வெழுந்தருளினவிடத்திலே திருப்புல்லாணி திருமொழியைப் பரக்க உபந்யஸியாநிற்க, அத்தை நஞ்சீயா கேட்டருளிமீண்டு நமபிள்ளை தம் ஸ்ரீபாதத்திலே புகுந்தவளவிலே 'பிள்ளாய் நீர் திருவணைக்குப் போன திவ்வளவு மலையெறிந்ததே' என்ன, 'துறையறியாதவ னிழிந்தா லலையெறியாதோ' என் றருளிச்செய்தார்" என்று அஸமதா சாரயோக்தம்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

க-ம். பாட்டு - வார்கடா.

கஉக. (கேஶபக்ஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்க்ரீடமவநீதலே)என்றதுக்கு ப்ரயோஜனத்தை யாப்தஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங்களை வாங்கிக்கொல்லுமாப்போலே, தான் கொடுத்தமுடியை வாங்கிக்காண்கொன்றது" என்று அம்மங்கி அம்மாள் பணிப்பர்.

ரு-ம். பாட்டு - அல்லதோர்.

கங0. (அநந்யப்ரயோஜனரித்யாதி) பகவத் ப்ரதிபக்ஷங்களை யழியச்செய்கைக்கு அபிசாரம் பண்ணினவர்களுண்டோ வென்ன, எம்பெருமானைப்போலே யாயிற்ற ஊரில் ப்ராம்ஹணரும். க்ருமிகண்டன் வியாஜத்தாலே மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளின வெம்பெருமானா பதினொரு ஸம்வத்ஸர மெழுந்தருளியிருந்த பின்பும் அவனுடைய வாயுஸ்ஸமாளக் காணுமையாலே அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லேஷம் பிறக்கும்படி திருவேங்கடமுடையானை யதிதேவதையாக பண்ணிக்கொண்டு அபிசாரகர்மம் பண்ணுநிற்க, இரண்டுமூன்று நாள் செல்லாநிற்கச் சுருள் நாறுகிற படியைக்கண்டு, 'இனியவன் போனான் சுருள்நாறிற்று, விடு' என் றருளிச்செய்ய; அந்நாளிலே 'வேங்கி' யென்பா னொருவனுடைய வாசற்காரன், அவன் கழுத்திலே தன் சொட்டையைக்கொண்டு குத்த, அக்கழுத்திலேபுழுத்து அவனுக்குச் சரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தது' என்றுபதேச பரம்ப

ராபராதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு போருவதொரு கதையுண்டு, அத்தை யிங்கே சூசிப்பிக்கிறார்” என் றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

க-ம். பாட்டு - இருத்தும்

கஙக. (அழைத்தேற்குயித்யாதி) என்று விசேஷிக்கிற ஆழ்வாருடைய ஹார்த்தபாவத்தை யாப்த சம்வாதத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார். “இவன் ப்ரணயித்வத்தை யறியாதே தாழ்த்தானாகவும் நாம் பிரிவிஷ்டராகவும் நினைத்துக் கூப்பிட்டோமென்னகாரியஞ் செய்தோமென்கிறார் காண்” என்னும் பிள்ளான்.

அ-ம் திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

உ-ம். பாட்டு - அடியேனுள்ளான்

கஙஉ. ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளும் நிரூபகமாயிருக்க சேஷத்வத்தை நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். (திருக்கோட்டியூரித்யாதி) “‘ஜ்ஞாநாநந்த மயஸ்த்வாத்மா சேஷோஹிபர மாத்மந:’ என்றும் ‘தாஸபூதா:’ என்று மித்யாதிகளாலே ஜ்ஞாநாநந்தங்களும் சேஷத்வமும் ஆத்மாவுக்கு நிரூபகமாகச் சொல்லாநின்றது, இதிலே அந்தரங்க நிரூபகமேது” என்று எம்பெருமானார் திருவோலக்கத்திலே ப்ரஸ்துதமாக சாவக்கியரா யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தேயும், “இத்தை ஆசார்யமுகேன வெளியிடவேணும்” என்று பார்த்து திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஸந்நிதிக்கு “ஆழ்வான், இத்தைப் பெற்றுவாரும்” என்று வரக்காட்டியருள, அவரு மெழுந்தருளி நம்பியை சேவித்து, இந்த வர்த்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து ஆறுமாசம் சேவித்திருக்க, அவரிரங்காமையாலே “எம்பெருமானார் ஸந்நிதியிலேபோய் சேவித்து வருகிறேன்” என்று போகப்புக, அவரையழைத்து “ஆழ்வான், மய்யாவற்மதிலமருளப்பெற்ற வாழ்வார்தானே, ‘அடியேனுள்ளான்’ என்றபடி கண்டாயே!” என் றருளிச்செய்ய “க்ருதார்த்தனானேன்” என் றெழுந்தருளினா னென்றபடி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

ப்ரவேசம்.

கஙங. (ப்ரீதிபாரவஸ்யத்தாலே அன்யாபதேசம்) என்கிறதுக்கு ஆப்த சம்வாதம். “ப்ரீதியில் அன்யாப தேசமுள்ளது இத்திருவாய்மொழி யொன்றுமே” என் றாழ்வான் நிர்வஹிக்கும்படி.

கO - ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

ப்ரவேசம்.

கங௪. "பாகவத சேஷத்வ மனுஷ்டானபாயந்தமாக வுள்ளவர்களுக்குச் சொன்னு லித்திருவாய்மொழி ரசிக்கும்" என்று யிதினுடைய சீரமையை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். அம்மணியாழ்வான் போரஸௌராஜ்யத்தினின்றும் வந்தநாளிலே பட்டர் கண்டருளி "நீ ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு போரவடிமைசெய்து போந்தாயென்று கேட்டோம். உன ப்ரக்ருதிக்குச்சேர நெடுமாற்கடிமையைக் கேள்" என றருளிச்செய்தாராம். பகவத்சேஷத வத்தைப்பற்ற பாகவத சேஷத்வத்துக் கதிசயமேதென்ன (ஈஸ்வரசேஷமித்யாதி) பரமித்தென்றது - ஈஸ்வராதிகளை கண்டு ப்ரமித தென்றபடி "ததீயாக்கு க்ரயவிக்ரயார்ஹம்" என்னு மதுக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (தத்பக்திநிக்னேத்யாதி) "ஸ்வஸ்வப்ர பாவமதி வேலமபுத்திய மானோலக்ஷ்மீ சஹாயகுண மங்களபங்க லக்ந:| தத்பக்திநிக்ன மனசாம்க்ரயவிக்ரயார்ஹோ வாரிப்ரதாரித இவத்வரிதோபப்லுவ."

கூ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

ப்ரவேசம்.

கஙரு. இத்திருவாய்மொழிக்கு சங்கதி யருளிச்செய்வாராக கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே வேண்டுவன உண்டாயிருக்க "சயமே யடிமைதலை நின்றார்" என்றும், "நீக்கமில்லா வடியார்" என்றும், "கோதிலடியார்" என்றும், இம்மூன்று சந்தைகளையு மெடுத்தது அவற்றிற் சொன்ன வார்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்த பூதரான ராமாயண புருஷர்கள் மூவரையுஞ் சொன்னதுக்கு ஆப்தசம்வாத மருளிச்செய்கிறார். "ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர ருளிச்செய்யுமது, பரமாப்ததமம்" என்கைக்காக அவர் பகவத்சம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்டதும் ஆத்தஶ்ரவணம் பண்ணினதும், ஆழ்வாரோடே யென்கிறரிதில் முதல்வாக்யத்தாலே. (ஆப்பானித்யாதி) அழகியமணவாளப்பெருமாள் திருவழுந்தூரரைய ரென்றாயிற்று அடியில் திருநாமம்; இது உபசாரப்பேர என்றளிச்செய்வர். "வுபசாரப்பேர்" யென்றது வ்யவஹார நாமமென்றபடி.

௩-ம் பாட்டு - பொருள்கை.

கஙசு. "என்னே யென்பாருமில்லை" என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் விவக்ஷித்து அதுக்கு சம்வாதம் காட்டுகிறார். பிள்ளைதிரு நறையூரரையா

“ஒருவனுக்கிட்டொருவன் வெறிவியனுவது அவனாலே சமூாத்து னவனிவனை, ‘என்’ என்னுதல், இவன் க்ருஹத்திலே வந் தொருநாள் கால்கழுவிப்போதல் செய்ய, அவ்வளவாலே ‘இன்னா னினானுக்கு பந்துவாகாதே!’ என் றிவ்வளவுகொண்டு ஜீவிக்க லாயிருந்தால் அவ்வளவுஞ் செய்வாரில்லை” என்றுபணிப்பர், அன் றிக்கே ஏகாந்தமேயாய்” “என்னையென்பாரு மில்லை” என்ற தின் சரமாவதிக்கு சமவாதமாகவுமாய்

௭-ம் பாட்டு - மற்றொன்றில்லை

௧௩௭ (குற்றமன்று) கீழ்ச்சொன்ன நன்மைகளாவன ஸாவோபாயங்களி லும் அதிகதமமாய், ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமுமாய், ஸுலபமுமாய், ஸார்வாதிகாரமுமாய், அனுயாசமுமாய், உகதிரபேக்ஷமான, விலவாநுகூல்யங்கள். உக்தார்த்தத்துக்கு ஸமவாதம் (யோவஸாது யிதயாதி) இத்தெந்த ஸ்லோகத்திலே யென்ன “பராதார்த்தவேதி கருஷ்ணேதிகோவிந்தேதிச ஜல்பதாம் மத்தியான் ஹேஸாபராஹ ணேச யோவசாதுஸஸ உசயதாம்” அவசாதம், துக்கம்

---

௨ - ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்

௧-ம். பாட்டு - பண்டைநாள்

௧௩௮. (தாமரைக்கண்களால் நோக்காய்) என்று சொன்னபாசுரத்தை இதில் லாத வஸமதாதிகள் சொன்னாலவை திருஉள்ளஞ்சிறுகைக் குட லாயிருக்கு மென்னுமத்தை யாபதுசமவாதத்தாலே தரிசிப்பிக் கிறார். பிள்ளைத்தேவப்பெருமாளரையர், “உன் தாமரைக்கண்க ளால் நோக்காய் நோக்காய்” என்று பலகாலுஞ்சொல்ல ஆழ்வா ரொழுந்திருந்து, “பிள்ளாய் நீயிங்ஙனே திருவுள்ளம் புண்படும் படி பலகாலும் நிர்பந்திக்கிறதென் அழகியமிடற்றைத் தந்தாரா கில், நல்லபாட்டைத் தந்தாரகில், பிள்ளைகளையு மைஸ்வர்யத்தை யும் தந்தாராகிலென்செய்யாதாராக நீரிங்கனே கிடந்துபடுகிறது” என்றருளிச்செய்தாராம். ஆழ்வாரொன்றற்று அவர் திருத்தமப்பனா ரான ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரைய ரென்றபடி.

௪-ம். பாட்டு - புளிங்குடிக்கிடந்து

௧௩௯. (தெளிந்தவென்சிந்தை) என்றபத்தத்தை கடாக்ஷித்தார்பத சமவாதம். பட்டர் திருநாராயண புரத்திலே வெறுப்பிலே “தேவர் ஸ்வாதந் திரியமெல்லாங் காட்டினாலும் பின்னையும் பண்ணின விஸ்வாசத் தில் குலைத்தலின்றிக்கே யிருக்கும்படி எலும்புரமுடைய வெம் பெருமானார்போலவார் பக்கல்செய்யுமத்தை எலியெலும்பனா னடியேன் பக்கலிலும் செய்வதோ ‘மஹாவிஸ்வாஸ பூர்வகம்’ என்கிறபடியே, ஏதேனு மொன்றுவந்தாலும் ‘இங்குத்தைக்கொ ண்டு வருவதாய் வந்ததன்று இதுக்கடி நம்முடையபாபம்’ என்று

பண்ணின விஸ்வாசம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யுமத்தை இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சுநெகிழும்படி யிளநெஞ்சா பக்கலிலுமத்தைச் செய்யக்கடவதோ'' என்றாராம், திருநாராயணபுறத்தில் வெறுப்பாவது எம்பெருமான் திருமேனிக் கழிவுவந்து பின்னை திருநாராயணரையரும் பரமபதத்துக் கெழுந்தருளுகையால் வந்ததுக்கம். க்ருமிகண்டன்காலத்திலே உகந்தருளின நிலங்களுக்கெல்லா மழிவுவரும்படி பண்ணிக்கொண்டு பாகவதோத்தமரான வாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் திருநயனங்களுக்கு ஹானிபிறக்கும்படியாக்கி அவ்வள வன்றிக்கே பெரியநம்பியும திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும்படியாக்கி பரிவரான தம்மையுமங்கிருக்க வொட்டாதபடி தேசாந்தரததே யகலவடித்து பின்னையும் "பாபீஶதாயுஃ' என்னும்படியே அவனை நெடுங்கால மிருக்கும்படி பண்ணுகையிறே யிவன் ஸ்வாதந்திரியமெல்லாங் காட்டுகையாவது.''

அ-ம். பாட்டு. எங்கள்கண்முகப்பே.

௧௪0. (யதாக்யானமித்யாதி) அறிந்தவறிந்த வளவுகளிலே சொல்லுகையாவதென்னென்ன (அதாவதித்யாதி) இந்த ப்ரசங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். வங்கிபுரத்து நம்பிபெருமாளைசேவிக்க வெழுந்தருளின வளவிலே இடைச்சிக ளண்டையிலே சேவித்தாராய், அத்தையாண்டான் கண்டருளி "ப்ராப்பியமான ஶ்ரீவைஷ்ணவசமுதாய மிருக்க அவாக ளண்டைக் கெழுந்தருளுவானென்'' என்ன; நாமல்பம் விரகமாயிருப்போம், 'இவாக ளொன்றுமறியாத கொச்சைக ளாகையாலே 'யஞ்சரரமோனபஶ்யதி' என்கிறபடியே ஈஸ்வரனுடைய கடாக்ஷ மிவாகளிடத்திலே பள்ளமடையா யிருக்குங்காணும்' என்றங்கே யிருந்தேன்'' என்ன; "அவாகள் சொன்னதேது, தேவரீர் அருளிச்செய்ததேது'' என்றாண்டான்கேட்க; "'பாலுண்பீா, பழமுண்பீா, பொன்னுலே பூணுநூலிடுவீா, நூறுபிராயம் புகுவீா, அழுத்தவிரட்டை யுடுப்பீா' என்கிறவிது அவர்கள் சொன்னவார்த்தை, 'விஜயஸ்வ, விஜயீபவ' என்று நான்சொன்னவார்த்தை'' என்று நம்பியருளிச்செய்ய; "அங்கேபோயும் முறட்டு சம்ஸ்கிருதம் விட்டீரில்லையே, எங்கே யிருந்தாலும் நாம் நாங்காணும், இங்கேஎழுந்தருளீா'' என்றாண்டான் அருளிச்செய்தவாாத்தை.

௩-ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

க-ம். பாட்டு - ஓராயிரம்.

௧௪௧. (சாவாதிதிய மித்யாதி) திருநாமத்தைப்பேசி அவாகள் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பர்களென் னுமதுக்கு சம்வாதம் - கோயிலாத்

தான குமாராககு பட்டர் திருநாமமசாததினவை, அநத குமாரா பரமபதநதுககுபபோக, அவன பட்டர் சநநிதியிலே வநது கலே யபபட "நீ 'நமமுடைய திருநாமம சாறறின பிளளை போனை' என்றனறோ துககிககிறது, அதுக்கு துக்கிககவேணடா அநத திருநாமமுடையநா மிருநதோமோ!" எனறு பட்டர், தம்மைப போலே விக்ரஹததை யெழியருளபபணணி பரசாதிநதருளி னார்.

ரு - ம பாட்டு - மனமே

கசாஉ. திருநதுழாயமாலை சாததிக்கொணடிருக பூமதுககு ஆபத சமவாதம். நஞசீயா திருமுளை திருநாளிலனறு புனமேவிய பூநதணடுழாய "என்ற விபபாடடெலலா மனுசநதிதது ஆததாறு பவநதால வநத பாவனு பரகாஷததாலே திருவீதி சோதனாநதம சேனை முதலியார் புறபபட்டு அருளின கையார் சககரததுககுப பெரு மாள புறபபாடாக திருவுளளமபறறி மறைநாள திருககொடி யாழவான புறபபாடடிலே ஸமரிதது '"நேறறு புறபபட்டபடி யிறே புனமேவிய பூநதணடுழா யலஙகலினமேது மிலானைகை யாவது' எனறருளிச செயதார்" எனறு நமபிளளை யருளிசசெய தாரெனறு கணடுகொளவது.

சா - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

சா - ம பாட்டு - உறுவதிது

கசாங. (ஸவரூபம் பகவத பாரதநதிரியம்) எனறறிநதால சீரியபரயோஜனம கைமகரியமிறே, எனனுமதுககு சமவாதம். "ஆதமாபி மாநாது குண புருஷாரததவய வஸதயா। பகவத பாரதநதரியாதிபரபுத தஸய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிசசெயத வசனததை யருளிசசெயவர்.

கசாசா. (ஸவரூபமிதயாதி) பகவத பாரதநதிரியமென றறிநதால் சீரிய பர யோஜனம கைஙகரியம், எனனுமதுககு சமவாதம். "ஆதமாபி மாநாதுகுண புருஷாரததவய வஸதயா। பகவத பாரதநதிரி யாதி பரபுததஸய சுகாயதே" எனறு பிளளை யருளிசசெயத வசனததை யருளிசசெயவர்.

க0-ம. பாட்டு - அடியான்.

கசாரு. (அருள்பெறுவா ரடியாரிரோ) புதராகளுககு இதயாதி வாகயத்தாலே "புதராகளைப் பற்றவு மடியாரோ யிவனுக் காப்தா" எனறு மதுககு சம்வாதம். ஆழ்வான ஸ்ரீபாததநதிலே ஆஸரயிதத பிள்ளை யக ளகக பரமமராயா பட்டரிடததிலே யபசாரபபட அது நிமித தமாககோயிலை விடடுபபட்டர் திருககோட்டியூரிலே யெழுந்

தருள, "இருகைமதவாரணம்" என்கிறவனே பட்டா திரு உள்ளத்தாலே விஷயீகரித் திருப்பாரொன்று மதத்தைப்பற்ற சமாதானம் பண்ணவேணுமென்று அந்தத் திருவெள்ளைக்காரனை வரக் காட்டினுரென்று சிலவதயா ஹரித்துக்கொண் டன்வயித்துக் கொள்வது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

க-ம். பாட்டு - இன்னுயிர்.

கசசு. (குணக்யானத்தாலே) என்கிருா. இத்திருவாய்மொழியாலே "முமுக்ஷுவுக்கு விஷயதரிசனம் பாதகம்" என்னு மிடஞ்சொல்லுகிறது. "இந்த திருவாய்மொழி எம்பெருமானாருக்கு உகப்பாயிருக்கும்" என்று, அந்தப்ரசங்கத்தாலே ஆழ்வாா திருவரங்கப் பெருமாளரையர்கதையை ப்ரசாதிப்பா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

ப்ரவேஶம்.

கசஎ. (அப்ராப்தியு மென்றது) ப்ரத்யக்ஷ சமானுகாரமானசானுபவமன்றிக்கே ஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தால்வந்த வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்றபடி. யத்வா, இவ்வாக்யம், கீழே "குணக்யானத்தாலே தரித்தார" என்றதுக்குச்சேர சங்கத்யந்தரமாய் இன்னுயிாச் சேவலில் வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்னுதல். இதுக்கு சம்வாதம். "அப்ரீதிகா பேத்யாதி" இதுக்கு ஆளவந்தா ருருளிச்செய்யும் சந்தை "அப்ரீதி காப்பகுணனு சந்தானம்" என்று அன்வயிப்பது.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

க-ம். பாட்டு - அறுக்கும்வினை.

கசஅ. (குறுக்குமித்யாதி) "குறுக்குமென்று - அத்தேசபாஷை" என்றதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானா திருவடித்தொழ வெழுந்தருளாநிற்க, "திருநாவாய் யெத்தனையிடம்போரும்" என்று யெதிரே வருகிருா சிலரைக் கேட்டருள "குறுக்கும்" என்ருர்களாய் அதனைக் கேட்டு "இப்பாஷையாலே யருளிச் செய்வதே ஆழ்வார்!" என்று போரவித்தரா யருளினர்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேசம்.

கசகூ. (இது மாலைப்பூசல்) என்று மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே தரிஸிப்பிக்கிறார். (பெற்றிஇத்யாதி) பெற்றியென்று, இன்று பிள்ளைபாடு விஞ்ஞதமென்னென்று கேட்டவாறே என்றபடி - பெற்றியென்கிறவர், நஞ்சீயர் ஸ்ரீ பாதத்திலவர், நம்பிள்ளைக்கு ஸப்ரம்ஹசாரி, நம்பி திருவரங்க நாராயணதாசரென்கிறவர் நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே ஜன்மசித்த வைச்சிய முடையரா யிருப்பா ரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர். இக்கதைதான் நம்பிள்ளை நம்முடையதிருப்பவளத்தாலே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைக்கு அருளிச்செய்தது, ஆகையாலிறே (என்பக்கலிலே) என்றது. அங்கே சென்றுரா யென்றது, பெற்றிபக்கலிலே சென்றுரா யென்றபடி. எல்லாரும் ரசிக்கும்படி ரசோக்திகளையிட்டு வ்யாக்யானஞ் செய்தருளுகையாலே (விஞ்ஞதம்) என்கிறார். (விஞ்ஞதம) இத்யத்ர, "வேதஶாஸ்த்ர விஞ்ஞேதேன காலோ கஸ்சக்திமதாம" இதிச "நமாமிதௌ மாதவசிஷ்ய பாதௌ" இதிசாநுசந்தேயம. "அறுகரும விஜைசாற்றிஞேம" என்று நம்பி திருவரங்க நாராயணதாஸர் அருளிச்செய்தவாறே பெற்றி "நாளை மலலிகை கமழ்தென்றலும மாலைப் பூசலு மென்னுய" என்று பணித்தாராம இத்யாதஃ.

கூ-ம் பாட்டு - ஊதும்

கரு0. (தாழ்ந்துசெயலுமித்யாதி) "அது" என்கிறதற்கு பொருள் நமக்குச் சொல்லப்போகா தென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். (எம்பாரித்யாதி) எம்பார் இவ்விடத்தே வந்தவாறே மோருள்ளதனையுஞ் சோறேயோ, தேசிகருங் கூட்டப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட்டாதே "அது" என்னுகிறக மந்யஸ்தரான நாம இதுக்கென்ன பாசுரமிட்டுச் சொலவது என்றருளிச் செய்தாராம. சஅ - வது. ஐதிஹ்யம் பார்க்க.

கo - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரவேசம்.

கருக. அவிவேகிகளுக்க கன்றே மனஸ்ஸு கலங்கும விவேகிகளுக்கும் கலங்குமோவென்ன (நாட்டாரித்யாதி) அதாவது புரூரவாயென்கிற ராஜா ஊர்வசி சாலோக்யத்துக்கு சாதனுனுஷ்டானம் பண்ணிப் பெற்றுன என்கிற கதையை அனுசந்திப்பது. அதாவது, புரூரவா யென்கிற ராஜா வேட்டைக்குப் புறப்பட்ட விடத்திலே சாபோபஹதையாய்க்கொண்டு ஊர்வசி பூமியிலேவந்து சஞ்சரியாநிற்க, இவனவளைக்கண்டு "ஸ்ரீயாகவேணும்" என்றபே

க்ஷிக்க, "நான்சொன்னபடி செய்தாயாகி லப்படியேசெய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது" என்ன, "எப்போது மென் சமீபத்திலே யிரண்டு ஆட்டுக்குட்டியை கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்னனாய் என்முன்னே யிருக்கவொண்ணாது, இருந்தா யாகில் அபபோதே விட்டுப்போகிறேன" என்றுசொல்ல, "அப்படி யே செய்கிறேன" என்று சிரகாலமவளோடே சம்ஶ்லேஷித்துக் கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, இவளுக்கும் சாபமோக்ஷம் பிறந்து இந்திரனுடைய ஆஞ்ஞையாலே இவளை அழைத்துக்கொண்டுபோ வதாக கந்தர்வாகள்வந்து, ஒரு ராத்திரியிலே இவளுமவனுமாகக் கூடியிருக்கிறவளவிலே அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட் டுக்குட்டிகளையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள் போகையாலே மிகவுந் துச்கிதையாய் மீட்டுக்கொண்டு வரச்சொல் ல, அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென் றிருந்தேன், நீயு மென்னைப்போலே ஸ்ரீயானாய்" என்று க்ஷேபோ க்தியைப்பண்ண, அவனுமநத நக்னவேஷத்தோடே புறப்பட, அவ்வளவிலே ஒருமின்மின்ன, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே என்முன்னே நக்னனாயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்தராஜாவைவிட்டு சொாக்கத்திலே போனாள்; அநந்தரம் அந்த ராஜா ப்ராந்தனாய்க்கொண்டு அந்த வேஷத்தோடே சஞ்சரியாநி ற்க, இவனுடைய வ்யசனத்தைக்கண்டு ஊாவசிமீளவும்வந்து "துக் கப்படவேண்டா, உனனாலே யுண்டானகாப்பம் யென்வயற்றிலே யிருக்கிறது ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளை பிறக்கும், அந்தபிள்ளையையும் உனக்குக் கொடுத்து உன்னோடே யொரு நாள் சம்ஶ்லேஷிக்கிறேன்" என்று சொல்லிப்போய், ஒருவரு ஷம் சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையையுங்கொடுத்து ஒரு நாள் சம்ஶ்லேஷித்திருந்து மீளவும் சுவர்கத்துக்குப் போம்போ து அவளோடேகூடவந்த கந்தாவாகள் அந்த ராஜாவைபபாாத்து "உனக்குவேண்டின தொருவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்ன "எனக்கு ஊர்வசி சாலோக்யம் வேணும்" என்ன, அவாகள் ஒரு அக்நியைக்கொடுதது "இத்தால் யாகம்பண்ணினதே உண்டானல் தச்சாலோக்யம் பெறலாம்" என்றுசொல்லிப் போனாகள்; அந்த ரரஜாவும அந்தஅக்நியைக் கொண்டுவாராநிற்க பழயப்ராந்தி தலை யெடுத்து ஒரு அரசின்கீழே அந்த அக்நியைவைத்து மறந்துபோ ய் தன்பட்டணத்துக்குவந்து, மீளவும் நினைத்து அரசடியிலே செ ல்ல, அந்தஅக்நியானது ஶமீவ்ருக்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்த அர சோடே கூடியிருக்க, அதிலே யொருகொம்பை முறித்துக்கொண் டுவநது கடைந்து அக்நியை யுண்டாக்கி அந்த அக்நியாலே யாகத் தைப்பண்ணி ஊாவசி சாலோக்யத்தை அடைந்தானும்.

உ - ம, பாட்டு - கள்ளவிழும்

கருஉ. ஆஶ்ரயிககுமவன பரோமததையே பாாககுமததனே தரவயதார தமயம பாரானனனபதறகு ஐதிஹயம. ௩௬ - ம. ஐதிஹததைப பாாகக.

கO - ம பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேஶம்

கருங. பணடைநானதுடஙகி பலதிருபபதிகளைச் சொலலுகைககு ஹேதுதம ககு பரமபதமணிததாகையாலே யென்னுமததை ஆபதசமவா ததாலே தரிசிபபிககிறுா "ஒருநறசுறறம" "எனகிறதிருமொழி யிலே பலதிருபபதிகளையு மருளிசசெயத விதுககுகருததென" என்று ஜீயா படடாைககேடக, "பிறநதகததில நின்றும புக ககதுககுபபோம பெணபிளளைகள பநதுககளிருநதவிடமெஙகும கணடு வினவபபோமாபபோலே பராபபிய பூமிஅணிததானவா றே திருப்பதிகள தோறுமபுகுகிறுானன றருளிசசெயதாா.

க-ம, பாடடு - கெடுமிடர்

கருச. (திரும்பேல்மின) அதிக்ரமியாதே கொளளுஙகோள் "மறநதுமபுரந தொழாமாநதா" எனறவிடததிலே "பெருமாள ஒருநாள கிழககே புறபபடடருளின வளவிலே மழைவர, கீழையூராலயததிலே யெ ழுநதருள, எமபெருமானுரும முதலிகளும புறமபே மழையிலே நனைநதுகொண டிருககிறவளவிலே ஒருவனவநது "பெருமாள உளளேயெழுநதருளினுா தேவரீரு முளளே யெழுநதருளவொண ணுதோ" என்ன, "கெடுவாய, மஹாராஜாவேபயாகமணமபண் ணினுல அவனமஹிஷியும பரபுருஷகாமினி யாகலாமோ" என்று எமபெருமானு ரருளிசசெயதாா". எனகிறவைதிஹய மருளிச செயவா.

கருரு. (யமவஶயதைககளுசவேணடா) என்னுமதுககாபத சம்வாதம். ஒரு திருவேடடையிலே படடா திருவூறறஙகரையிலே பேரோலககமா கவிருகக, "சநதயையானது" என்று சிலா விணணபபஞ்செயய, நாம பெருமாள அழகிலே துவககுணடு இன்றொருநாளும் காத தவயததிலே அலபம தாழுநினரோ மெனறுல இதுககுறறமாக யமனகேடகவோ, ராஜாவிருநது நாடடுககணககு கேடடுககொ டுவாராகினறுல ராஜாவுக கநதரஙகனு யிருபபானெருவன பேணா வாசிததால் "ஓஙகாண அதுகிடகக மேறசொல், எனறுல பினனே

யொருகாலமும் அப்பேறொடுத்துவாசிக்கப் பெறுதுகாண்" என்றுராம்.

உ - ம். பாட்டு - இன்றுபோய்.

௧௫௬. (குன்றுநேர்மாடம்) அவன்பக்கலிலேபோய் கைங்கரியம் பண்ண நினைக்கிறவா ஊரிலே மாடங்களை வாணிக்கிறது. அவனோபாதி இதுவும் போக்யமாகையைப் பற்றவென்று விவக்ஷித்து இதுப்ராப்யமென்னு மதுக்கு ஐதிஹயம். பிள்ளை திருநறையூரறையரும் பட்டரும் உள்ளேபுக்கு ப்ரதக்ஷணம் பண்ணுநிற்க, நான் சேவித்துப்போனேன், அல்லாதாரொல்லாம் விரைந்து சடக்கென வாரா நிற்க இவர்கள் திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையுங் கண்ணுலே பருகுவாரைப்போலே பாரத்துக்கொண்டு வருகிறபடியைக்கண்டு 'அல்லாதாரக்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்கச்செய்தே இவாகளான வாசியிருந்தபடியென்' என்றிருநதேன் என்றருளிச்செய்வர்.

௧௫௭. ஸ்தாவரங்கள் உத்தேஶ்ய மென்பதற்கு ஆப்தசம்வாதம். பிள்ளைஜநநாத ப்ரமஹராயா திருமுடிக்குறையிலே மரம்வெட்டுவியாநிற்க எம்பாரருளிச்செய்த வாரத்தையை நினைப்பது. எஎ - ம். ஐதிஹயம் பாரக்க.

௧௫௮. ஆச்சான் திருவாலிநாடுதாசா நல்லன சிலசுருவன் பாக்குகளை பட்டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய் அவறறைக்கண்டு "இவை இருந்தபடியென் திருவருள் கமுகினின்றும் வந்தவையோ" என்றருளிச்செய்தாராம்.

ரு - ம். பாட்டு - புண்ணியம்.

௧௫௯. (திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிசம்பத்தி வேண்டா) என்னுமதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜீயாபட்டரை "திருநாமம் சொல்லும்போது ப்ரயதனாய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ" என்று கேட்க, "கங்கையிலே முழுகப்போ மவனுக்கு வேறொரு உவட்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ, மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற விது அதிகாரி சம்பத்தியையும் தரமாட்டாதோ" என்றருளிச்செய்தாராம்.

௧௬0. (காாயகரமாகாதிருக்கிறது வாசனையின்கனம்) என்கிறதற் காப்தசமவாதம். ஒருசெட்டியை "இவன்தமிழுக்கு தேசிகனாயிருக்கும்" என்று பட்டருக்குக் காட்டினாகளாய்! "உனக்கு ஏதேனும் அபேக்ஷை யுண்டாகில் கேட்கலாகாதோ" என்ன! சிலா காண்கிற தேஹத்துக்கவ்வருகு ஆத்மாவுமில்லை, தாமா தாமங்களுமில்லை,

ர ஶுவரனுமில்லை', எனறிருஙினருாகள, சிலா 'இதசேஹநதான ஸதிரம்' எனறு இதின தோஷததை தரிசிதது 'அவவருகே ஸதிரமா யிருப்பதொனறை பறறவேணும' எனறிருஙினருாகள, விஷயமொனருயிருகக இவவிரணடு பரிமாறறமும நடககிறபடி யெஙகனே?" என்ன, "'மமமாயாதுரதயயா' எனறும 'மாயாமே தாநதாநதிதே' எனறும சொலலுகிறபடியே, பாகயவானகளுக கிதினுடைய தோஷதரிசனததைப பணணிககழிநதுக கொளளுகைககும பாகயஹீநாககு இதிலேபோகயதா புததிபணணி அநாததபபடுகைக்கு முடலாமபடி காமானுகுணமாக இநதை இடையெடுததுககாணு மீஶுவரன பணணிறறு" எனறருளிச்செயதாா. இடையெடுதது - நிறுதது.

அ-ம். பாட்டு - கடுவினை

கசுக. (அரிவுடையாரிதயாதி) செவிசிபாயநது கிடபபாகளளனறது—விததராயிருபபாகளெனறபடி. இவவிடததிலே கலிகாலசோழன உமபளஙகாயகதையை யருளிச்செயவா.

கூ-ம. பாடடு - நாமுமககு

கசுஉ. (அவன்போனுலிதயாதி) அதாவது மதிபபனதலையில கிடவாமையாலே பரிமாறறமறுமெனறபடி. இதுககாபதசமவாதம. இதுககு படடரருளிச செயததாக பரிஞையபபா "ஒருமதிபபன தலையில கிடவாத வனறுகொளவாா கொடுபபாரினறியே எளிவிலையனுயப போம்". (தஸமாதவாம்சோதயாமயஹம) ஆகையாலேகாண உனனைதவரிபபிதது "அவனபக்கலிலே போயகேள" எனறு சொலலுகிறது.

ங-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

ங - ம பாடடு - வீவநின்.

கசுங. பிரிந்தவிஷயந்தான, முடியவுமொடடாது, தரிததிருககவுமொடடாது, அாஜஜுநன பினபிருநது யெளிவரவுபபடடாபபோலே,— அதாவது கருஷணனோடே கூடியிருநது, பீஷமாதிகளை ஜயிததது, பினபு கருஷணன் தனனுடைசசோதிககெழுநதருளின வநநதரம, அாஜஜுனன க்ருஷணனுடைய ஸ்ரீகள பதினாாயிரம பேரையும கூடடிக்கொணடு போககசெயதே, பலயிடையாகளவநது அநதப பெணகளை அபஹரிததுககொணடுபோக, அபபோது காணடீவததை எடுகக அது எடுககப்போகாமல துககபபடடகதையை நினைப்பது.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

ப்ரவேசம்.

௧௯௪. "வீடுமின்முற்றம்" பக்திபரமென்று முன்பு சொன்னதுக்கும் ப்ர பத்திபரமென்று இப்போது சொன்னதுக்கும் ஆப்தசம்வாதம் அருளிச்செய்கிறார். (ஆளவந்தாரிதயாதி) ஆளவந்தா ரருளிச்செய் ததாக திருமாலையாண்டான் பணிபபது. ப்ரபத்தி விஷயமாக வாய்த்து "வீடுமின்முற்றம" உடையவரு மபபடியே ப்ரபத்தி விஷயமாக வருளிச்செய்து கொடுபோந்து, பாஷ்யமருளிச் செய் தபினபு, "ரஹஸயோபாயத்தை வெளியிடவொண்ணுது" என்று வீடுமின் முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாககி யருளிச்செய்தார.

௯-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

க-ம். பாட்டு - அருள்பெறுவார்.

௧௯௫. இவனு பரிதபரதந்தரன் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ததாநுஜாநந்த மிதயாதி) பலோகத்துக்குஅர்த்தததை ஆப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார். "இதுபட்டாதாமே அருளிச்செய்ய நான்கெட் டேன்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்தார. ஈபவரன் தன்னுடை ய ஸ்ருஷ்ட்யாதி பாரமெல்லாவற்றையு மிவாபக்கலிலே வைத்து தானும் பிராட்டிமாருமாக விருக்கிறவளவிலே இவரறிவித்தத்தை த திருக்கண்களாலே அநுமதி பண்ணுவனென்றிறே இந்தபலோ கததில் தோற்றுகிறது. இவரங்குப் போகைக்கு ஹேதுவையும் இவரங்குப்போனல் இவனைக்காண்கை யுகப்பாகையால் போக விக்னமாகா தென்கிறத்தையும் ஆப்தசம்வாதமுகேன தரிசிப்பிக் கிறார். சேனைமுதலியார சட்டையும் மயிரகட்டும்கையும் பிரம்பு மாய்வந்து புகுரப்புக்கவாறே நாய்ச்சிமாரும் தானுமாய் ஸ்வைர மாகவிருக்கிறவது தவிர்ந்து நாய்ச்சிமாரும் சிம்ஹாசனத்திலொரு மூலைகளிலேயொதுங்க தானும சவிநயமாக விருக்குமாய்த்து வ்ரு த்தசாமந்தனைகண்ட ராஜாக்களைப்போலே "இவாதாமும் இவ்வி ருப்புக்குத் தண்ணீர் துரும்பாகவொண்ணுது" என்று ஜகன்நி வாஹத்துக்கு வேண்டுவதைப் பாசுரப்பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. பிராட்டிமாரோடிருக்குமதிலு மினிதா யிருக்கு மிறே, அவனுக்கிவா தம்மைக்காண ப்ரியேணவிறே. "இன்னானை ப்ரம்ஹாவாக்கவேணும் இன்னானை மாற்றவேணும்"என்று வேணு மவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ்செய்வா! "ஐயா யாதொன்று சொல்லிறறு அவையெல்லா மப்படியே" என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கும். இவ்வாரத்தையருளிச்செய்தபோ து கிடாம்பி ஆச்சானோடு அல்லாதாரோடு வாசியறக்குமிழி நீருண்

டது ஆச்சான்முன் பட்டர்க்கு ஸிநேஹித்திருக்கும்போர. இளையாழ்வான், ஆச்சானை, "பட்டர்தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களிற் காட்டிலும் நீர்தாழ அநுவர்த்திப்பானென்" என்றுகேட்க, "நீ அன்று கண்டிலைகாண் எம்பெருமானார் பட்டர்கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து திருமுன்பே யொருஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற்றும் பார்த்தருளி, 'நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்குமாப்போலே இவனை நினைத்திருங்கோள்' என்றருளிச்செய்தார்."

கO-ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

எ-ம். பாட்டு - கோலமலர்ப்பாவைக்கு.

கசுசு. பிராட்டிபக்கல் ஸிநேஹாதிசயத்தாலே அவள் பரிக்ரஹமான வென்பக்கலிலே அதிப்ரவணனாயிருக்குமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம். பட்டர் சரமதசையிலே அருளிச்செய்தவார்த்தை "ரஹஸ்யத்தின்படியாயிருந்தபடி கண்டதே இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோடே யநுசந்திப்பது" என்றபடி.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அனுபந்தம்.

(ந.)

பகவத்விஷய நிர்வாஹங்கள்.

க - ம் பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க - ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி - சமஸ்ததுக்காபனோதந ஸ்வபாவமான திருவடிகள் - சகலாத்மாக்களுடையவும் துக்கத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என் றெம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி. "வ்யசநேஷு-மநுஷ்யாணும் ப்ருஶம்பவதிதுஃகிதஃ" என்றால் துக்க நிவ்ருத்தியு மவனதாயிருக்குமிறே. இவா துயரறத்தான் துயா தீர்ந்தானுயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயாவற அவன் துயரற்றபடி.

உ-ம். பாட்டு - மனனகம்.

உ. (எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) "திரள வொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலே தான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவு மில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு; அங்கனன்றிக்கே, பட்டா "சாதாமிய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதாமிய த்ருஷ்டாந்த மில்லை என்கிற திங்கு" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடுமின்முற்றவும் ப்ரவேசம்.

ந. இததிருவாய்மொழி தனனை, ஆளவநதாா அருளிசசெயதாராக திருமாலை யாணடான பரபததிவிஷயமாக்கி நிாவஹிததுககொணடுபோநது, எமபெருமானாரு மபபடியே யருளிசசெயது கொண்டுபோந்து, பாஷயந் தலைக்கட்டினபினபு பகதிவிஷயமாக வருளிச்செயதுக கொணடு போருவா, பினபு எமபெருமானாரு மபபடியே யருளிச செயதாா

சு-ம. பாட்டு - பற்றிலனீசனும

ச. (பறறிலையாய) நீயும் பறறிலையாய - நீயும் பறறையுடையையாய. சஙகததையுடையையாய. (அவன் முறறிலடஙகே) "அஹமசாவம் கரிஷயாமி" எனகிறபடியே அவனுடைய வெலலா கையிஙகாயததிலு மனவயி அதவா, படடரருளிசசெயயும்படி "(பறறிலனீசனும்) 'வாசுதேவோ ஸிபூாணஃ' எனகிறபடியே சமஸத கல்யாண குணாதமகனுய க்யானநதா மலஸவரூபனுய திரைமாறின கடல்போலே ஈஸிதவ்யரான நிதயசூரிகளையுடையனுய பரமபததிலே யெழுநதருளியிருக்கிறவனும் அவாகளபககல் பறறுடையவநலலன.

ந - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடையடியவர்.

உ-ம். பாட்டு - எளிவருமியலவினன்

ரு (நிலைவரம்பில) "இனனவவதாரம் இனன சேஷடிதமெனறில்லை" என்று பூாவாசாரியாகள நிாவாஹம. படடா இவ்விரணடையும் நிலையிலலாமையிலே கொண்டு, "இனிவரம பிலலாமையாவது - அவதரிததெளியனுய நினறநிலை தனனிலே பரதவநதோறற நிறகிலும்நிறகும" எனறு.

க௦-ம. பாட்டு - துயககறு.

சு. (பெருநிலமித்யாதி) "மனோவாககாயஙகளாலே அனுபவிக்கப பெற்றேனெனகிறுா" எனறு பிளளான பணிககுமபடி. "இவறறுலே அனுபவிககப பாரிககிறுா" எனறு ஜீய ரருளிசசெயயும்படி.

ச - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

உ - ம். பாட்டு - என்செய்ய

எ. (இனம்) என்றவிததை இனனம் எனறுககி - "எஙகளபிமதம பெறுகைககெஙகள பககலொரு நனமையிலலாத பினபும தாழக்குமிததனையோ! எனகிறுள" என்று பிளளை திருநறையூரரையா பணிககும்படி.

ௗ-ம். பாட்டு - விதியினால்.

அ. (கள்வாக்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும் படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத் தொன்றைச் செய்வதற்கு" என்றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். பாட்டு - என்பிழை.

௯. (அருளாததிருமாலார்க்கு) "நகஸ்சின்னபராத்யதி யென்பாரும் அருகே யிருக்க எங்கள் குற்றம்பார்த்து அவள்பக்கல் முகம்பெற விருக்கிறாரோ!" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செய்யும்படி. "நாணிப்படி ஞேவுபட வேண்டுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கே துவக்குகையிறே யென்று இன்னாதாகிறாள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

௧0. (திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) "தேவரீர க்ருபைக்குத்தண்ணீர துரும்பாக யேதேனும் ப்ரதக்ஷண நமஸ்காராதிகள் பண்ணிற்றுண்டோ" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

௯-ம். பாட்டு - நாடாத.

௧௧. (நாடாதமலர்நாடி) "ஆத்மபுஷ்பத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு. அங்கனன்றிக்கே, ஜீயர், "'எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டு' என்கிறபடியே, தேடவரிய புஷ்பங்களெல்லாந் தேடி" என்றருளிச்செய்வர்.

---

௫ - ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

உ - ம். பாட்டு - நினைந்து.

௧உ. (நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய்) "நினைதல் - கலத்தலும், கூடலுமாய், சதவஸ்தமாய்த் தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்" என்று பிள்ளையமுதனார் நிர்வஹிப்பர். அன்றியே இப்படி தன் திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்.

௧௧-ம். பாட்டு - மாலே.

௧௩. (பாலேதமிழர்) பால்போலே யினிய தமிழையுடையவர்கள். (இசைகாரர) இயலுக்கிசைய விசையிடவல்லர்கள். ஸ்ரீ மதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தர்) பகவத்குணனுபவத்தி லிவர் தம்மைப்போலே "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்"என்றிருக்குமவர்கள். ஆழ்வாருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குச நம்பியை - பாலேதமிழ ரென்கிறது. இசைகாரரென்கிறது - ஆழ்வார திருவரங்கப்பெருமாளரையறை. பத்தரென்கிறது-பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸரை" என்று பணித்தானும். "பாலேதமிழ

ொனகிறது-முதலாழ்வாாகளை. இசைகாரரொனகிறது-திருபபாணு ழவாரை. பததரொனகிறது - பெரியாழவாரை" எனறு ஆளவநதா ரருளிச்செயவா.

சு-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

உ-ம. பாடடு - மதுவாா.

கச. (புகைபூவே) "செதுககையிடடுப புகைககவலமையும, கணடகாவியிட வுமமையும்" எனறு படட ரருளிசசெயயுமபடி இததை படடா அருளிசசெயதவாறே "'நககணடகாரிகாபுஷபம தேவாயவினிவே தயேத' எனனுகினறதே" எனறுநஞ்ஜீயாகேடக, "'அவனுககா காது' எனகிறதலல 'பரிககிறவாஸரிதனகையிலே மூடடாயும'என றதுககாக தவிாததுகாணும" என றருளிசசெயதாா. "அபரா கருத தரவியமவேணும" எனறிருநதாஞகில ஸ்ரீவைகுணடததி லிராஞே. "ஸ்ரீவராஹநாயனாருககு முததககாசை யமுதுசெய விபபது" எனறு கிடநததாய, "இதெனனமெயபபாடுதான!" எனறு நஞ்ஜீயாபோ ரவிததராயருளிஞா

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

ந-ம. பாட்டு - ஆயர்.

கரு. (அவரால் புடையுண்ணும) "மரததாலேயோ ரடியடிபபாாகள்போலே காணும" எனறு படடரருளிசசெயயும்படி.

எ - ம். பாடடு - யாஞெட்டி

கசு. (பினனையாஞெடடுவேஞே) "எபரகாரததாலு மிறேன" எனனுமாகில, பினனை, நா னவனபோககை யிசைவேஞே. எனனுடைய காம பாரதநதரியமபோலே அவனுடைய ஆஸ்ரிதபாரதநதரியததுககு மேதேனும கணணழிவுணடோ, எனனிசைவினறிககேயிருகக, அவஞலே போகபபோமோ. அனறியே, "நானதொாமகுவேஞே" எனறு பிளளான பணிககும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஓடும்புள்.

கஎ. (இத திருவாயமொழிதான) "சாவேஸவரனுடைய வைஸவாயததைச சொலலுகிறது" எனபாருமுணடு, அனறிககே, "ஈஸவரதவ லக்ஷ ணஞ சொலலுகிறது"எனபாருமுணடு, அனறிகே, "இழே, 'பாடி யிளைபபிலம' எனருா, அபபடியே பாடி யனுபவிககிருா" எனபா ருமுணடு, "ஆாஜவகுணம சொலலுகிறது" எனறு படடாருளிச செயயுமபடி.

௯ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

௭-ம். பாட்டு - தோளிணை.

க௮. (தோளிணையித்யாதி) பட்டர், "வீரராயிருப்பார முற்பட வாயுதத்துக் கிடுவார்கள், அப்படியே திருத்தோள்களுக் கிட்டான். ப்ரணயிகளாயிருப்பார அனந்தர மபிமத விஷயத்துக்கிடுவார்கள். அப்படியே பெரியபிராட்டியார எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டணத்துக்குக் கொடுத்தான; ஆயுதத்துக்கு மபிமதவிஷயத்துக்கு மிட்டால், பின்னைத்தான் தாம் விநியோகங்கொள்ளு மிததனையிறே, ஆகையாலே தான் சூடினான்; சேஷம்பின்னையடியாரிறே கைக்கொள்ளுவாா, ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச் சாததினான், ஆபத்துக் குதவுவா ரடியாரிறே, தளாந்து முறிந்தும் சகட வசுரருடல் வேறுப்பிளந்து வீயப்பொருவா ரடியாரிறே; நமமுடைய வாபத்துக்களுககுத் திருவடிகளே துணையானுப் போலேகாணு மவனுடைய வாபத்துககளுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்.

க௯. (கீழிறறிருவாய்மொழியில்) "பிறந்தசாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷத்லத அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறார்" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிரவஹிக்கும்படி. கீழிற்பிறந்த சாவாங்க ஸம்ஶ்லேஷததை யனுசந்திதது பட்டரருளிச்செய்வதோ ரேறறமுண்டு. அதாவது - கீழில் திருவாய்மொழியி லுன்மஸ்தகமாகப் பிறந்த ஸம்ஶ்லேஷரசத்தை அனுசந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறாரென்று.

உ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

௭-ம். பாட்டு - தோற்றோம்.

உ0. (தோற்றோமித்யாதி) கீழே மேலும் போருகிறபடியொழிய சப்தஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமானு ரருளிச்செய்து போருவதொன்றுண்டு; அம்மங்கி யம்மாளு மத்தையே நிரபந்தித்துப்போரும். அதாகிறது - தான், பிரிவாறறுறுதா ரனேகா கூடக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள்வந்து முகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பாாத்து, ஆற்றாமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக்கடவையோ வென்கிறாள்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.

ப்ரவேசம்.

உக. "(மூவாமுதல்வா) என்று காரணத்வம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே அந்த காரணத்வத்தை உபபாதிக்கிறார்" என்று பணிக்கும்பிள்ளான்.

ங-ம் பாட்டு - ஏறனை

உஉ. "(பரமஹாதிகள்) எப்போதும் திருமேனியைப்பற்றி யிருப்பாகளோ" என்று நஞ்ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, "ஓரோராபத்துகளிலே திருமேனியிலே யிடங்கொடுக்கிறுன, அன்னீர்மையை விடமாட்டாமையாலே ஆழ்வாராக ளத்தையே வாய புலற்றுகிறாக ளத்தனையிறே" என்று அருளிச்செய்தார்.

ங - ம திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

க-ம. பாட்டு - ஊனிலவாழ்

உங. (தேனும்பாலு மித்யாதி) இதுக ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி-"ஏகஜாதீய த்ரவ்யங்கள தனனிலே கலந்தாப்போலே" என்று. அதாவது - தேனும்தேனுங் கலந்தாப்போலவும், பாலும்பாலும கலந்தாபபோலவும், நெய்யுமநெய்யும கலந்தாபபோலவும், கன்னலுமகன்னலும கலந்தாபபோலவும், அமுதும் அமுதும கலந்தாபபோலவும என்று அங்கன்னறியே, எமபெருமானார் அருளிச்செய்யுமபடி, இவற்றை - ரஸவதபதாரத்தங்களுககெல்லா முபலக்ஷணமாககி - "தானும நானுமான கலவிக்குள்ளே யெல்லா ரஸங்களும் பிறக்கும்படி சமஸ்லேஷிததோமெனகிறார்" என்று.

ங - ம. பாட்டு - அறியா.

உச. ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாகத திருமாலையாண்டானபணிக்கும்படி-"'அறிவுநடையாடாத தசையிலே சமபந்தகயானததைப பிறப்பித்து, பிறந்த கயானததை அழிக்கக்கடவதான தேஹசமபந்ததோடே பின்னையும வைத்தாய' எனகிற இழவாலே சொல்லுகிறார்" என்றும. இதனை எமபெருமானார் கேட்டருளி, "முன்னிற பாட்டுக்களும பின்னிற பாட்டுக்களும் ப்ரீதியோடேநடவாநிறக, நடுவே யப்ரீதி தோற்றச்சொல்லுமது சேராது, ஆனபின பிங்கனேயாமித்தனை 'அறியாமா மாயத்தடியேனை - அறியாககாலத்துள்ளே யடிமைககணனபு செய்வித்து - வைத்தாயால்' எனகிறார்" எனறித்தையு மொரு உபகாரமாகக அருளிச்செய்தார்.

சு - ம. பாட்டு - சேர்ந்தார்

உரு. (திண்மதியை) முன்பே சோந்திருக்குமவாகளுக்கு திணணியதான மதியை கொடுக்குமவனை. அமபரீஷன, தபஸஸு பண்ணுகிறக, சா

வேஶ்வரன் இந்திரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டிக்கொள்" என்ன, "நான் உன்னையாராதிக்கு மவனல்லேன்காண், என்னை சமாதிபங்கம் பண்ணாதே போகவல்லேயே, உனனைக் கும்பிடுகிறேன்" என்று னிறே. சுஙு-வது ஐதிஹ்யம் பாரப்பது.

சு-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

க-ம். பாட்டு - ஆடியாடி.

உசு. (மல்கி) மிக்கு. (கிமாதம்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதிஶோகஜம்) "அனந்தாஶ்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களாலே ஶோகாஶ்ருப்ர வஹிக்கிறது ஆருகுடிவேர" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி; அன்றிகேே, பிள்ளான், "ஆளைச் சேதநராக்கக்கொண்டு" என்று பணிக்கும்.

உஎ. (எங்கும் நாடிநாடி) "தன்கொய்சகமுட்படப் பாராநின்றாள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென் னைக் கலையானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேஶமாகையாலே.

ங-ம். பாட்டு - இரக்கம்.

உஅ. (அரக்குமெழுகும்) என்கிற விரண்டையும் - நெஞ்சுக்கொன்றும் இவ ள் தனக்கொன்றுமாக்கி நிர்வஹிப்பா, பிள்ளைதிருநறையூரறையர். நெஞ்சுமிவடனக்குகை யடைப்பாகையாலே இவடனக்கே இரண் டையுமாக்கி யருளிச்செய்வா பட்டா; "விஷ்ணுநாஶத்ருஶோவீா யே" என்கிறபடியே எல்லாமிவள் தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும்படியிறே யிவள் தன்னிலை; அக்னிக்குள்ளே புகில் கரிந் துபோம், கடக்கவிருக்கில் வலிக்கும், அக்னிசகாஶ தநிலே யுருகா நிற்குமிறே; முடிந்து பிழைக்கவும் பெறாதே, தரித்திருக்கவும் பெறாதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரோ !.

ரு-ம். பாட்டு - இவள்.

உகூ. (தவளவண்ணா தகவுகளே) "சுத்தஸ்வபாவரான வும்முடைய தகவுக ளெங்கே போயிற்றின" என் றெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அன் றிக்கே, பட்டா, "உம்மைப்போலே நாலு ஶிஷ்டாகளமையுமிறே அபலைகள் குடிகெட" என்றா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

க-ம். பாட்டு - அந்தாமத்தன்பு.

ஙo. (அந்தாமமித்யாதி) "'அடியாாகள் குழாங்களையுடன கூடுவதென்று கொலோ' என் றிவராசைப்பட்டபடியே, நித்திய சூரிகளோடே

வந்து கலந்தான்" என்று ஆளவந்தா ரருளிச்செய்தாராகத் திரு மாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. ஆனால், அவர்களை "ஆழிநூலா ரம்" என்றே சொல்லுவதென்னில், சின்மயராயிருக்கச்செய்தே பாரதந்த்ரிய ஸித்திக்காகத் தங்களை அமைத்துவைக்கிற யித்தனை யிறே. அங்கன்றிக்கே, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்யும்படி - "இவரோடு ஸம்ச்லேஷிப்பதற்கு முன்பு அவனோடொக்க இவையு மனுஜ்வலமாய அசத்ஸமமாய இவரோடு கலந்தபின்பு உஜ்வல மாய ஸத்தைப் பெற்றபடிசொல்லுகிறது" என்று, கலப்பகத்தரு வாடினால் தில பூவும் தளிரும் வாடுமிறே.

உ - ம் பாட்டு - திருவுடம்பு

௩க. (திருவுடம்புவான்சுடர்) "'ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை' என்கிறவர்கள் முன்பே, ஆபத்தமரான இவர் திருவுடம்புவான் சுடர்' என்னப்பெறுவதே! 'ஈச்வரனுக்கு விக்ரஹமில்லை, குண மில்லை' என்கிறவர்கள் பண்ணிவைக்கமாட்டாத பாவமில்லை, அவ ர்களை அனுவர்த்தித்து அதுகேட்க விராதபடி பெருமாள் நமக் குப் பண்ணின உபகாரமென்" என்றருளிச்செய்வர் ஜீயர்.

கo-ம் பாட்டு - ஆணல்லன்

௩உ. (ஆணல்லனித்யாதி) நாட்டில் காண்கிற ஆண்களின்படி யல்லன், அப் படியே ஸ்த்ரீகளின்படியு மல்லன், உபயோகயோக்ய மல்லாத நபு ம்சக பதார்த்தத்தின்படியு மல்லன். என்று இப்படிப்பட்டார் அரு ளிச்செய்தவாறே, ஒருதமிழன், "ஜீயர் நாட்டில் காண்கிற மூன் றின்படியுமல்லனாகில் சொல்லிற்றாகிறது வஸ்து, சூன்யமோ பின் னை" என்று கேட்க, பட்டரும், "பிள்ளையியலறிவுக்கு போந்திரு ந்த தில்லையோ!, ஆணல்லன் பெணல்லள் அல்லாவலியுமல் லது என்றதில்லையே, 'அல்லன், அல்லள்,' என்கையாலே - 'புரு ஷோத்தமன்' என்று சப்தந்தானே தோற்றுவிக்கிறதில்லையோ" என்றருளிச்செய்தார். "ஆணல்லன், பெணல்லன்" என்கிறவித் தால் - ஸஜாதீய விஜாதீய வ்யாவ்ருத்தம் பண்ணினபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

ப்ரவேசம்.

௩௩. (இத்திருவாய்மொழி) "பரண்யபரீத யநுசந்தானங்காணித்து" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி.

எ-ம். திருவாய்மொழி—கேசவன்றமர்.

ப்ரவேசம்.

௩௪. எம்பார் இத்திருவாய்மொழி அருளிச்செய்யப்புக்கால், "ஸ்ரீவைஷ்ண வனானேனென்கிறார்" என்பராம், வைஷ்ணவத்வஸித்தனமிறே

"திருத்வா தமஸநாமம்". ஆழ்வாருடைய நெடுமோர்க்கடிமையும், எம்பெருமானுடைய நெடுமோர்க்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமோர்க்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமோர்க்கடிமை யித்திருவாய்மொழி.

ச-ம். பாட்டு - கோவிந்தன்.

௩௫. (தேவும்) தேவுமென்கிறது - ஐஶ்வர்யத்தை தன்னையென்கிறது-ஆஶ்ரிதபார தந்திரியத்தை; அதிரேதானுனதன்மை, என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். பட்டர், "நீரானதனமையாகிறது - ஆஶ்ரிதபர தந்திரரானகை" யென்று.

ரு-ம். பாட்டு - விட்டிலங்கு.

௩௬. திருமாலையாண்டானோடே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிறநாளில், பாட்டுக்கள்தோறுஞ் சிலவார்த்தைகளை யருளிச்செய்து "இது ஆத்தமானுலோ" வென்றால், "இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக்கேட் டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான, ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்ததீ"என்ன, "இப்பாட்டால்—தன் அவயவ சவுந்தரியத்தாலே என்னைத் தனக்காக்கினை யென்கிரு" என் றருளிச்செய்தருளினுராம். அதுவுங் கிடக்க, பட்டரருளிச்செய்வ தொன்றுண்டு - "ஆழ்வாரையு மாழ்வார் பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்து, அததாலே திருமேனியிறபிறந்த ஔஜ்வல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று.

சு - ம. பாட்டு - சிரீதரன்.

௩௭. (இராப்பகலித்யாதி) இவர் "பக்திபரவச ரானையாலே இவருடைய தேஹயாத்திரையிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அனறிக்கே, பட்டர் "மரீயதீவினை மாளவென்கிற விடத்தளவும் - ஆடியாடியி லிவாக்கோடின தசையாய், இன்பம் வளரவென்கிற விது - அந்தாமத்தன்புதுடங்கி, கேசவன்றமரளவும் வரவுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அணைவதரவணை.

ப்ரவேஸம்.

௩௮. இத்திருவாய்மொழிதன்னை - "ஈ ஶ்வரத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "மோக்ஷப்ரதத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. இவை தான் ஒன்றை ஒன்றுவிட்டிராது, ஈஶ்வரனுயிறறு மோக்ஷப்ரதனுமவன்; மோக்ஷப்ரதனும்போது ஈஶ்வரனுகவேணும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

ப்ரவேசம்.

௩கூ எம்பார் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கால், இருந்தவர்களை "யார்" என்று கேட்டுக் கதவுகளையு மடைப்பித்து ரஹஸ்யமாக வாமருளிச்செய்வது.

க-ம். பாட்டு - எம்மாவீடு.

௪0. (எம்மாவீட்டுத்திறமும்செப்பம்) ஒருதமிழன் "எம்மாவீட்டுவிகல்பமும் செவ்வியவாம்" என்றான் அந்தப்க்ஷத்திலே, வீட்டுவிகல்பமாவது —ஸாலோக்ய ஸாரூப்ய ஸாமீப்ய ஸாயுஜ்யமென்கிறவை. செவ்விய வாகையாவது — ஸாலோக்யாதிகளெல்லாம் இம்மோக்ஷத்திலே யுண்டாகை.

உ-ம் பாட்டு - ஈதே

௪க. (ஞானக்கைதா) இங்கே எம்பார்க்கு ஆண்டான் அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அதாவது, "ஒருகிணற்றிலே விழுந்தவனுக்கிரண்டுபேர் கைகொடுத்தால், எடுக்குமவர்களுக்கு மெளிதாய் ஏறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே, அப்படியே யாகிறது" என்று.

ச-ம் பாட்டு - எனக்கே

௪உ (தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே) "என்று ப்ரார்த்திப்பானேன திருவுள்ளமானபடி செய்கிறான் என்றிராதே" என்றுபிள்ளை திருநறையூரரையர் எம்பாரைக்கேட்க, "அதுகேளீர், முன்பு பிரிந்தன்று, பின்பு பிரிவுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாயன்று, இரண்டுமின்றியிருக்கத் திருமாலிலேயிருக்கச்செய்தே, "அகலகில்லேன், அகலகில்லேன்" என்னப்பண்ணுகிறது விஷயஸ்வபாவமிறே, அப்படியே ப்ராப்யருசி ப்ரார்த்திக்கப் பண்ணுகிறது" என்றருளிச் செய்தார்.

அ-ம் பாட்டு - எக்காலத்து.

௪௩. (எக்காலமித்யாதி) இதுக்கு ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும்படி—"இனிக்கூறிட வொண்ணாதபடி சிறுகூறான அத்யல்ப காலத்திலும், நீ ஸ்வாமியான முறைதப்பாதபடி என் ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுரப்பெறில், மற்றைக்காலத்திலும்-இதொழிந்த வெல்லா காலத்திலும், யாதொன்றும் வேண்டேன், பின்னையிதுதானும் வேண்டேன்.

௪௪. (அக்காரக்கனி) "அக்காரம் - வ்ருக்ஷமாய், அதுக்கோட்புக்கு பழுத்த பழம்போலே, நிரதிசயபோக்யனானவனே. அக்காரக்கனியென்கிற விது - அவர்களுக்கு ஸர்வவித போக்யங்களும் தானே யென்னுமிடத்துக்குப்லக்ஷணம் (உன்னையானே) இப்படி நிரதிசயபோக்ய

னை வுன்னை, உன்சுவடறிந்த நான், எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன்." இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இது பொருளழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய ப்ரக்ருதிக்குச்சேராது, பெறிலும் பெறுதொழியிலும் சிறுகக் கோலமாட்டார்; இங்கனேயாகவேணும்" என்றருளிச்செய்வர். "(எக்காலத்துந்தையாதி)எல்லாக்காலத்திலுமெனக்கு சேஷியானநீ, நான் சேஷமான முறைதப்பாமேவந்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், (மற்று-யாதொன்றும் வேண்டேன்) பின்னை யிதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்."

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

ப்ரவேசம்.

சரு. "கீழ்எம்மாவீட்டிலே நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு திருமலையை ஆச்ரயிக்கிறார்" என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ததாராக திருமாலை யாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானார், "அங்கனல்ல, இவர் பாட்டுதோறும் 'ஒல்லை, ஒல்லை' என்றும் 'காலக்கழிவுசெய்யேல்' என்றும்-த்வரிக்கப்புக்கவாறே, நமக்கு மறிவித்து நாமுமிவர் காரியஞ்செய்யக்கடவதாக வறுதியிட்டால், 'சரீரசமனந்தரம் பேறுதப்பாது' என்றறுதி யிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவரிப்படித் வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாமடிமைகொள்ள வேணுமென்றுபோலே யிருந்தது; இனி யிவர்க்கு 'நாம்நினைத்தபடி பரிமாறுகைக் கேகாந்தமான தேசமேதோ' என்று ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப்பார்த்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம் சாலவேகாந்தஸ்தலமாயிருந்தது' என்று, திருமலையிலே சன்னிதிபண்ணியருளி, 'நாமுமக்கு முகந்தருகைக்காகவந்து நின்றோம், நீரிங்கே வந்து நினைத்தவகைகளெல்லாம் பரிமாறி அநுபவியும், என்று தெற்குத் திருமலையிலே நிற்கிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவருமத்தை அநுசந்தித்து; பகவான ப்ராப்யனாகில் அவன்வர்த்திக்கும் தேசமும ப்ராப்யமாகக் கடவதிறே. அத்தாலே திருமலையோடு, அத்தோடு சேர்ந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்று துணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தாகதமாயனுபவித்து இனிய ராகிறார்" என்று.

ச - ம். பாட்டு - கருமவன்.

சசு. (கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே) "இது நம்மாறசெய்துதலைக்கட்டப்போமோ திருமலையை ஆச்ரயிக்குமதொழிய" என்றிங்கனே ஆழ்வாரொருருவிலே பணித்தாலும்; அங்கனும் நிர்வஹிக்க

கூடவது. அனறிக்கே, "கருமவனபாசம கழிக்கைககாகவும, உழ னறுயகைககாகவும," எனறிஙகனே எமபெருமானு ரருளிச்செய் யுமபடி.

எ-ம பாடடு - நலமென

சஎ. (மலமறு) சநதிரபததஙக கவவருகேவளாநது நிறகையாலே, அவன் போமபோது சிகரஙகளிலே தேயபபுணணு சாணையிலே யிடடாப போலே களஙகமறு நிறகுமெனனுதல, அனறிக்கே, "திருமலை யாழவாா தாம கயானலாபததை யுண்டாககுவா" எனறு பிள ளானவாாததை.

கூ - ம. பத்து

க - ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

அ - ம பாடடு - மாகூண.

சஅ. (மாகூண) "கீழபாடடில - ருதரன தடககமானு சோததமாடடாாக ளெனறதாய, இபபாடடில-அவனறனககுஙகூட ஜனகனன பரம ஹாஸ தோததாமபணணினுல அதுவு முனககவதயமாம" எனபா ருண்டு. "அவனையும - கீழபாடடிலே சொல்லிறறுய, இதில— உபயபாவனையுமுடைய இவனைபபோலன்றியே கேவலம பரமஹ பாவனையேயா யிருபபானெருவ பரமஹாவை யுதபரோகூிததது, அவனேததினுலும தேவாககவதயமா மிததனையனறே வெனகி றுா" எனறு படடா அருளிசசெயயுமபடி.

கூ-ம் பாடடு - மழுங்காத

சகூ. (மறையாதே) யெனறவிதுககு "மறையும், மறையும்" எனறு சிறறுட கொணடான வாாததை.

உ- ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேசம்.

ருO. பட்டாதிருககோடடியூரிலே யெழுந்தருளி யிருககசசெயதே, சீராமப பிளளை, "இவா பரதவானுபவததை யாசைபபட்டு நோவுபடுகைக குக் காரணமென" எனறு கேடக, "பரவயூஹ விபவஙகளோடு, அர்ச்சாவதாரததோடு வாசியற தாமைகயததாலே விஷயமெஙகு மொகக பூாணமாயிருககும, குறைந்து தோறறுகிறவிடம பரதி பததாககளுடை பரதிபததி தோஷத்தாலே" என்று அருளிச செயதாா. இதை இத்திருவாயமொழி பரவேசததில் பாககக காணலாம.

க-ம். பாட்டு - முன்னீர்ஞாலம்.

ருக. (ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்) "தெப்பத்தை நூககிப்போய் பெருமானை அநுபவிக்கலாயிருக்க, "சரீரம்பாங்கன்று" என்று நீவாய்க்காலே போய் கடலிலே புகுவாரைப்போல், இதரவிஷய ப்ராவணயத் துக்குடலாக்கி அனாத்ததைதை விளைத்துக்கொண்டேன்" என்றா எம்பாா.

ருஉ. (இனிவந்து கூடுவனே) "இனிவநது கிட்டுகை என்றொரு பொருளுண்டோ யென்று நிராசராகிறா" என்று முன்புள்ள முதலிகள்; எம்பெருமானா "நிராசரானால் பின்னை முடிவாரொருவா; 'ஒன்பதாம்பாட்டில் - நிராசராக, பத்தாம்பாட்டில்—அவன் வந்து சமாதானம்பண்ணினானாக வமையும" என்றருளிச்செய்வா.

அ-ம். பாட்டு - மேவுதுன்பம்.

ருரு. (ஓவுதலின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்) "நித்யாசிதவ்யஃ" 'என்கிறபடியே அனவரத பாவனைபண்ணி யுன்னை சாக்ஷாத்கரிக்க விரகு பாாத்திலேன். என்று எம்பாா அருளிச்செய்யும்படி.

கo-ம். பாட்டு - தலைப்பெய்.

ருச. (அலைப்பூணுண்ணும்) இவனுக்கிவ் வருகேநசை கிடக்கையாலே அதிங் கேயிசிக்க அவாக ளங்கே யிசிக்கபடும் க்லேசத்துக்கோ ரவதி யில்லையிறே "அவ்வல்லல்"என்னு மித்தனை, த்ருஷ்டாந்த மில்லை. அதெல்லாங் காணக்காணவிட்டுக் கடக்கநிறக. "அதநோடு சஜாதீயமானவல்லல்" என்று எம்பா ரருளிச்செய்வது. அவவோ பாதிக்லேசம் போருமாயிறறு பகவத விஸ்லேஷததாலே வருமதிவாக்கு. அன்றிக்கே "பகவதலாபமேயானபின்பு யமவஸயதையும் வந்ததேயன்றோவெனறு அந்த யமவஸயதை போம்படியாக" என்று ஆண்டான் நிாவஹிக்கும்படி.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

க-ம். பாட்டு - ஒழிவில்காலம்.

ருரு. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமா ளறையா இத்திருவாய்மொழிப் பாடப்புக்கால், "ஒழிவில்காலமெல்லாம், காலமெல்லாம், காலமெல்லாம்", என்று இங்கனே நெடும்போதெல்லாம் பாடிமேல் போகமாட்டாதே அவ்வளவிலே தலைகட்டிப்போவராம்.

ச - ம். பாட்டு - ஈசன்.

ருசா. (பாபிஷ்டஃ) இததா னுருவச் செல்லும்படி யாயிற்று மேன் மேலனைக் காரியம் பார்ப்பது. பாபத்திலே யாயிற் றூன்ற வடியிட் டிருப்பது. "இது ஆளவந்தாா அருளிச்செய்ததே யாகிலும நானென்

வாயாலிப பாசுரம சொலலமாடடேன" எனறு மநதாபூ வான நீசனேன நிறைவொனறுமிலேன-அறுதமகுணமே யென பககலிலே யுள்ளது, ஆதமகுணஙக ளொனறுமிலலை "என தனை மையும நிறைவிலலாமையுமிறே நானிவவாாநதை சொலலிற றெனகிறா." எனபராம பிளளை திருநறையூரறையா அவாகள சததை யுணடாககுகைககாக அவாகளோடே கலநதான, தன சததைப பெறுகைககாக எனனோடேவநது கலநதான. பராதம யததுககும பழிக்கும செஙகல சீரைககும ஜீவனம வைடபாரோ பாதி அவாகளபககல, நெஞசு முடடமபும தநதெனக கெனகிறா. அனறியே, "'எனககு தனபககலிலே சஙகமுணடாமபடி பண ணினானெனகிறா' எனறு நிாவஹிபபாரு முணடு" எனறருளிச செயவா.

௬-ம பாடடு - வேங்கடம

௫௭. "கடஙகள, மெயமமேல வினைமுறறவும, வெம-நசிககும" "எனறிஙக னே ஆளவநதா ரருளிச செயயுமபடி. இததை எமபெருமானா கேடடருளி "யிதுககு வேதாநதததில சொலலுகிற கடடளையிலே பொருளாக வமையாதோ" எனறிங்கனே யருளிச செயவா. அதா வது "உததர பூாவாகையோ ரஶலேஷ விநாஶெள' எனறும 'ஏவம ஹாஸயஸாவே பாபமாநஃ பரதூயநதே" எனறும சொல லுகிறபடி

௫௮. (தாஙகளிதயாதி) அதிகாரி வைலக்ஷணயமும வருததி வைலக்ஷணய மும தோனறுமபடி 'தாஙகள தஙகடகு" எனறிஙகனே பூன றிச சொலலுமாம அனநதாழவான

௪-ம். திருவாய்மொழி—புகழும்.

௬-ம பாடடு - பாலெனகோ

௫௯ (மாலெனகோ) "ஆஶ்ரித விஷயததில வயாமுகதனெனபேனோ" இபபாசுரததைச சொலலா, "இதநதேநாத பஸகாய" எனனும வயாமுகத னெனபேனோ. "இதநது தேருஹயதமம பரவக்ஷ யாமி" எனறவோபாதி, "இதநதேநாத பஸகாய" எனறதுவும முனனே சொல்லிககொளளவிறே யடுபபது, அஙகனனறிககே, மநதரசொலலி, பினனே "இதநதேநாத பஸகாய" எனருனிறே. "இது தனககடியென" எனறு ஜீயாபடடரைககேடக, "தௌள பதி, குழலைவிரிததுக் கிடககையாலே அது முடிககைககாக, செய வதறியாமையாலே மூலையில கிடநதாரை முறறததே யிடடான, பினனை ஆததகினை சீரமையை யநுசநதியா, 'ஆரதிகாரிகளாகச சொனனோம, கைபபடட மாணிககததை கடலிலே யிடடோம்,' எனறு, 'பதணபதண' எனருங்காணும" எனறருளிச்செய்தாா.

௧௦-ம். பாட்டு - யாவையும்.

௬௦. (ஆவிசேரித்யாதி) ஆவியுண்டு - ப்ராணுஸ்ரயமான சரீரம். அத்தோடு சேர்ந்திருந்துள்ள, உயிருண்டு. ஆத்மா-அதின்பக்கலந்த சரீரகதமான பால்ய, யௌவனுதிக ளொன்ருலு மொருசம்பந்தமு மில்லையாம் படியாக வநுசந்திக்கிற வனுசந்தானமானது அந்தாத்மாவுக்குக் கூடாநின்ற பின்பு, அப்பொரு ளவனையுங் கூடதட்டில்லை. இங்கனன்றிக்கே, "இதுக்குவேறேயு மிரண்டுபொருள் சொல்லுவர்கள்" என்றருளிச்செய்வர்—அவன பக்கலிலே பக்தியுண்டாகிலவனைக் கிடடலாமென்றும், புறம்புண்டான-உபாயாந்தரங்களிலுண்டான பறறடையவிட்டு அவனையே பற்றி லவனைக் கிட்டலாமென்றும். அன்றியே அந்தி மப்ரத்யய முண்டாமாகி லவனைக் கூடலா மென்றுமாம். இத்தை எம்பெருமாஞர கேட்டருளி, "கீழ்-வ்யாப்தியைச் சொல்லிநின்றபின்பு, இனி - வ்யாப்ய ஸதுகதமான தோஷங்கள் வ்யாபகனுனவனுக்கு தட்டாதென்னுமிடமவஸ்யம் சொல்லவேணும், ஆனபின்பு இத்தையே சொல்லிற்ருக வமையும்" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

௧-ம். பாட்டு - மொய்ம்மா.

௬௧. (எம்மானை) "இதென்ன நீமை" பட்டரிவ்விடத்தை யருளிச் செய்யா நிற்கச்செய்தே மேலேயு மியலைச் சொல்லப் பண்ணி "அவன் ஞாராயிரஞ் செய்தாலும விக்ருதராகா திருக்கும் நாமே வேணும்; நமக்கொரு ஆபத்துண்டாளு லிருந்தவிடத்திலே யிருக்க மாட்டாதே விக்ருதநாம் போதுமவனே வேணும்" என்றருளிச் செய்தார.

௪-ம். பாட்டு - வம்பவிழ்.

௬௨. (தம்பிறப்பாலித்யாதி) வைஷ்ணவாகள் நடுவே இவாகள் சரீர பரிக்ரஹம்பண்ணிற றென்ன ப்ரயோஜனத்துக்காக. "திருப்புன்னைக்கீழே ஒருவரிருக்குமிடததிலே நம்முதலிகள் பத்துப்போ கூட நெருக்கிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, க்ராமணிகள், மயிரொழுந்த பிசல்களும் பெரியவடிவுகளும் மேலே சுற்றின விரட்டைகளுமா யிடையிலே புகுந்து நெருக்குமாப்போலேகாண்" என்று பிள்ளைப்பிள்ளை.

எ - ம். பாட்டு - நீர்மை.

௬௩. (உத்தமாகட் கென்செய்வாரோ) ஈஸ்வரன், தன்னையும் தன்விபூதியையும் ததீய சேஷமாக்கியிறே வைப்பது, ஆயிரத்தளியிலே (க்ரிமிகண்டன் பட்டணம்) ராஜா விருக்கச்செய்தே பெரிய நம்பியையும் ஆழ்வானையும் நலிந்தாஞய், ஆழ்வான் மடியிலே சாய்ந்து

இட்டுக்கச்செய்தே பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார், அவ்வளவிலே "ஒருவருமில்லாதாரை ப்ரதிபத்திபண்ணக் கடவோம்" என்று திரிகிறார் சிலர் அங்கேவந்து ஆழ்வானைக்கண்டு "ஒருவனுண்டிறே" என்று போகப்புக, ஒருவரையும் ஒரு குறைசொல்லி யறியாதவன், "வாரிகோள் மாணிகாள், வைஷ்ணவனுமாய் ஒருவனுமில்லாதா னொருவனைத்தேடி ப்ரதிபத்தி பண்ண விருக்கிறீர்களோ நீங்கள், ஈச்வரனு மீச்வர விபூதியும் வைஷ்ணவனுக்கு இருசித்த கரிக்க விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறைவையுமா யிருப்பா னொருவனை நீங்களெங்கே தேடுவி கோள்" என்றானும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை

அ - ம. பாட்டு - துயரமே.

கூச. (அன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே) இவ்விடத்தை பட்டர் அருளிச்செய்யாநிற்க, ஜீயர் "இவர் புக்கவிடமெங்கு மிப்படியே சொல்லுவர், இவர்க்கிது பணியிறே" என்ன, "இவர் மற்றொரிடத்தில் தலை நீட்டுவது பாவனத்வத்தைப்பற்ற, இவர் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பது சக்ரவர்த்தித் திருமகனையே"என்றருளிச்செய்தார், "'பாவனஸ் ஸர்வலோகானாம் த்வமேவ' என்கிறதில்லையோ இவரையும்" என்னில், "'அவனுமிவரோ டொத்தா னொருத்தனிறே, இவர் 'போக்யவஸ்து வேறில்லை' என்றிருக்குமோபாதி, அவன் 'பாவனத்வத்துக்கு மிவரொழிய வேறில்லை' என்றிருப்பா னொருவனுயிற்று." பட்டர் ராமாவதாரத்தில் பக்ஷபாதத்தாலே யருளிச்செய்யு மதுகேட்கைக்காக, சிறியாத்தான் "பெருமாளுக்கெல்லா வேற்றங்களு மருளிச்செய்ததேயாகிலும் பாண்டவர்களுக்காக கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோன க்ருஷ்ணனுடைய நீர்மையில்லையே சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு" என்ன, "அதுவோ!, பெருமாள் தூதுபோகாமையன்று காண், இக்ஷ்வாகுவம்சயரைத் தூதுபோக விடுவாரில்லாமைகாண்" என்றருளிச்செய்தார். "அவ்வவதாரத்தி லிழவு தீருகைக்காக விறேக்ருஷ்ணனுயவதரித்துத் தூதுபோயிற்று," அவனே பின்னோர் தூதாதிமன்னாக்காகிப் பெருநிலத்தா ரின்னார் தூதனென நின்றுனிறே, பாரதந்திரிய ரசமனுபவிக்கைக்காக போந்தபின் 'இதிலொன்று குறைந்ததாகிறது' என்றிருக்குமே."

கூ - ம பாட்டு - தஞ்சமாகிய.

கூரு. (அவனிவனென்கிறார்) "அங்குத்தைக் குகந்தருளினவிடத்தை விபூதியாக நினையாதே, இங்குத்தைக் கவ்விடத்தை விபூதியாக நினையுங்கோள்." என்றுபணிக்குமாண்டான்.

௭-ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

ப்ரவேசம்.

௬௬. (தத்பக்தைர்வாஸமாகமஃ) என்கிறவிடத்தில், "வா" என்றத்தை-அவதாரணததிலேயாக்கி, "உததேஶயந்தானே இஙகே சித்திக்குங்காண்" என்றெம்பெருமானு ரருளிச்செய்தவாா த்தை.

௬௭. (கச்சதா) இதுக்கெம்பெருமானா "பயிலுஞ் சுடரொளியிலும் நெடுமாற் கடிமையிலும் "சொல்லிகிற வாத்தத்தை ஸ்ரீஶத்ருக்னுழ் வான் அனுஷ்டித்துக் காட்டினுன்" என்றருளிச்செய்வா ; இவ் வாததததுக்கடி திருமநதிர மாயிற்றிறே, அதுமூலமாக வநுஷ்டிக்கவே இதிற சொன்னத்தைச் செய்ததாமிறே.

௧௦-ம். பாட்டு - அடியார்ந்த.

௬௮. (அடியாரித்யாதி) "இப்படி வைஷ்ணவாகளை விரும்பினுல் இது லௌகிகரோடு சேராதிருந்ததாகில் ஆழ்வாா விரும்பினததை விஶ்வசித்தோ மாகிறேரும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி.

அ-ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

ப்ரவேசம்.

௬௯. (குஹேநஸாாத்தம் தத்ா வஸதிதோஸ் மிதிவஸாந் பஹூ ந்) "ஸ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே நிறக, காலம் நெடுகுவானேன்" என்று மிளகாழ்வான் கேட்க, "ஸ்மாரக சந்நிதியில் ஆற்றுமை யிரட்டிக்குமிறே" என்று அருளிச்செய்தாராம்.

௯-ம். திருவாய்மொழி—சொன்னல்.

௯-ம். பாட்டு - வாய்கொண்டு.

௭௦. (நின்றுநின்றே) "இப்படி முழுக்கக்கொடுத்தாலும் 'இவனுக்கு நாமொன்றும் செய்யப்பெறறிலோம்' என்று 'ருணம் ப்ரவ்ருததமிவமே' என்று திருவுள்ளத்தாலே மிறுக்குப்பட்டு நிறகும்" என்று நம்மாசாாயாகள் நிாவஹிக்கும்படி. ஓருதமிழன் "அடைவடைவேதருஞ்சொன்னவற்றை" என்ருன்.

௫-ம் பத்து.

௧-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

௫-ம். பாட்டு - பணிமின்.

௭௧. (பணிமின்திருவருளென்னு மஞ்சீதப்பைம்பூம் பள்ளி அணிமென்குழலாா) என்று ஸ்ரீகளோடேசோத்து நிாவஹிப்பார்கள் முன்புள்ள

முதலிகள், படடர, அஙகனறிககே, "பணிமினதிருவருள" என
கிறவிததை-(இனபககலவியமுதுணடார, எனகிறவாக ளோடே
சோததருளிசசெயவர.

௯-ம பாட்டு - படிமனனு

௭௨. (குடிமனனுமின சுவாககமெயதியும) "இதுகருமாளபபறுவதே!" எனறு
படடர அருளிச்செயவர.

௨-ம். திருவாய்மொழி—பாலனாய்

ப்ரவேஶம்

௭௩. "'இவவொருநாயக' மருளிச்செயதவரோகிடிகோள 'சூழவிசும்பணிமு
கிலு' மருளிசசெயதார, இததை ஸ்ரீவைஷணவாகள திருவுளளம
பறறுஙகோள" எனறு பிளளையருளிசசெயவர. அதாவது இது
பரதயக்ஷிககிருப்போலே இசசரீர சமனநதரமதுவுங காணவன
ரே நாம புகுகிறது இனியெததனை நாளெனறு.

௩-ம் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ப்ரவேஶம்.

௭௪. (சர்வேஶ்வரனுடைய "பாலனாயேழுலகு' — இது நனககு மூன்று
படியாக நிர்வஹிபபாகள நமமுதலிகள — எமபார, "'அமபுலி
யமமானைப பிடிததுததரவேணும' எனறழுத பராஜைககு தேங
காயைக கொடுதது அழுகையை யாறறுவாரைபபோலே, வே
றொரு குணவிஷகாரததைபபணணி யநுபவிபபிகக வநுபவிக
கிறார" என றருளிசசெயவர. திருமலைநம்பி, "ஒருவன ஒன
றை யபேக்ஷிததால, அவனுமது செயவானாகத் தலைதுலிககினால்,
பெறறானாயபபினபு பினனிலிழவு தோனறுமபடி யனறிருபபது,
ஆகையாலே, அவனும 'அபபடியே செயகிறோம்' எனனக கீழ்
விழவை மறநது எலலாமபெறறாரா யநுபவிககிறார" எனறு,
ஸ்ரீ கௌசலையார, பெருமாளவனததுக கெழுநதருளுகிறபோது
"ஏகபுதரையான நானுமமைப பிரிநதிருக்கமாட்டேன, கூடப
போமிததனை" என்ன, "ஆசசீ, நீரசொலலுகிற விவைதாமஉறா
னிகிடீர" என்று முகததைபபாராத தொருவாரததை யருளிச்
செயய, இழவைமறநது மஙகளாஶாஸநமபணணி மீண்டாளிறே;
கருஷணன "மாஶுச:" எனறொரு வாரததை யருளிசசெயய,
அரஜுநன "ஸதிம்தாஸமிகதசந்தேஹ:" எனறு தரிததானிறே.
படடர, "காலதரயததி லுளளததையு மிப்போதே பெறவேணு
மெனறு மிடாயதத விவாககு அபபடியே அநுபவிககலாமபடி,

காலசக்கரத்தா ளுகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து, வர்த்தமான காலததிறபோலே அநுபவ யோக்யமாம்படி காலத்தை யொரு போகியாக்கிக்கொடுக்க வநுபவிக்கிறா” என் றருளிச்செய்வா.

ரு-ம். பாட்டு - ஏகமூர்த்தி.

எரு. (ஆவியல்லல்மாய்த்ததே) உன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வல்லல் ஒருபடி நசிக்கப்பெறறதே. இத்தலையை ஒருபடிகளைமராஞ சோத்து நீக்ருதக்ருத்யனானையே!. அன்றிக்கே, என்னுவியானது நிராதுக்கமாயிற்றென்றுமாம். அதவா, ஏகமூாததியென்று—பரத்வத்தைச்சொல்லி, இருமூாத்தியெனறு - வ்யூஹத்தைச்சொல்லி, வாசுதேவ சஙகாஷணாகளை நினைத்து, மூன்று மூாத்தியென்று - பரத்யும் நனைசொல்லிற்றுய், பலமூாத்தியென்று - விபவங்களைச் சொல்லிற்றுய், ஐநதுபூதமா யிரண்டுசுடராயெனறு - இன்னா ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவா, இன்னா பாலனத்துக்குக் கடவா, என்கிறபடியாலே சொல்லுகிறதென்று நிாவஹிப்பாருமுண்டு.

அ - ம். பாட்டு - என்னதாவி.

எசு. (உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும்) என்னுடையவாவி யுன்னது, உன்னுடையஆவி யென்னது. என் ஸ்வரூபம் நீயிட்டவழக்கு, உன்ஸ்வரூபம் நானிட்டவழக்கு. இவ்விடத்தை ஆளவந்தாா அருளிச்செய்யா நிற்கசெய்தே இருந்தமுதலிகளிலே சிலா, “இவ்வாத்மாவின் ஸ்வரூப மவனிட்டவழக்கென்ருல் கூடுமே, அவன் ஸ்வரூப மிவனிட்டவழக்காகையாவதென்” என்றுகேட்க, “இவன் ‘தன்னை அவனுக்காக்குவன்’ என்றவன்று, காமமதகையவுஙகூடும், ‘இவன் ஸ்வரூப மவனிட்ட வழக்காக்கக்கூடுமோ’ என்றிதிலே காணும் சந்தேஹிக்கவேண்டுவது” என்றருளிச்செய்தாா.

௪-ம். திருவாய்மொழி—மண்ணையிருந்து.

௧ - ம். பாட்டு - ஒன்றிய.

எஎ. (நெடுமாலே வாவென்றுகூவும) “வடிவில் பெருமையைக்கண்டவாறே, ‘ஜகத்தையடைய தன்திருவடிகளின்கீழே யிட்டுக்கொள்ளும்படி பெரிய வடிவையுடைய திருஉலகளந்தருளின சாவேஙவரன்’ என்று நினைத்து, இங்கனே வாராயோவென்றழைக்கும்” என்று பிள்ளான்பணிகரும்; அஙகனன்றிக்கே, ஜீயா “மலைபோமாட்டாதே, பலகால்வாஷிக்கையாலே யழுக்கற்றுப் பசுகுபசுகு என்றிருக்குமே ; அதனைக்கண்டு, ‘அவன்சாபராதனுகையாலே லஜ்ஜித்து, வந்து கிட்டமாட்டாமையாலே பச்சைப்பிடாத்தையிட்டு

மூட்டாக்கிட்டு நிற்கிறான்' என்று, ஆனைகூட்டத்துக்குக் கதவிடிலன்றோ உமக்கு லஜ்ஜிக்கவேண்டுவது, இங்ஙனே போரீரென்று நின்றாள்" என்று

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

க-ம் பாட்டு - வீற்றிருந்து

எஅ. (வெம்மாபிளந்தான்றன்னை) "ஆற்றல்மிக்காளும்படி சொல்லுகிறது" என்று பட்டருளிச்செய்யும்படி, "ஆற்றல்மிக்கானு மம்மானுமென்றால், இன்னானென்கிறது" என்று அம்மங்கியம்மாள் நிர்வஹிக்கும்படி.

சு-ம் பாட்டு - கரியமேனி

எகூ. (கரியவிதயாதி) கறுத்த நிறத்தாலேவந்த வழக்குக்குமேலே அதுக்கு பரபாகமான திருக்கண்களிலே அஞ்சனத்தை யிடுமென்றுமாம். அன்றிக்கே, "கரியென்று - ஆனையாய், அதனால் நினைக்கிறது - குவலயாபீடமாய், குவலயாபீடமானது, அம்மேனியிலே - அழகிய திருமேனியிலே, வெளிய - சீற, அதுதை, நீறுசிறிதேயிடும் - பொடியாக்கும்" என்றொருதமிழன் நிர்வஹித்தான்.

எ - ம் பாட்டு - என்றுமொன்றாகி.

அ0. (தன்றனக்கின்றி நின்னை) எம்பெருமானார் தெற்கே யெழுந்தருளுகிற நாளிலே ஆளவந்தார்மகனார் சொட்டைநம்பி ப்ரஸாதித்தவார்த்தை - "தன்றனக்கென்றது- தானுன்தனக்கென்றபடி. ஒருவனைக் கொப்பின்றிக்கே யிருக்கிறது பரத்வத்திலல்ல, 'அதமானமமாநுஷம்மாயே' என்கிறபடியே - அவதரித்து மனிச்சே றிட்டுக்கொண்டு நிற்கிற நிலையிலே" என்றாராம்.

அ-ம் பாட்டு - நமக்கும்

அக. (லோகநாத:புராபூத்வா ஸுக்ரீவநாதமிச்சதி) கிடைப்பது கிடையாதொழிவது, இச்சியாநின்றார் "ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கத:" "ஸ்ரீவிபூஷணாழ்வானைப் புகுரவொட்டேன்' என்றார் மஹாராஜர், 'இவன் புகுராவிடில் நாமுளோமாகோம்' என்றார் பெருமாள், இப்படி யிருவரும் விப்ரதிபத்திபண்ணின விதுக்குக்கருத்தென" என்று ஜீயர்கேட்க, "இருவரும் 'சரணாகதரானவர்களை விடோம்' என்று விப்ரதிபத்தி பண்ணுகிறார்கள்காணும்" என்று பட்டருளிச்செய்தவார்த்தை. "ஸுக்ரீவம் சரணங்கத:" என்றத்தை நடத்தப்பார்த்தார் மஹாராஜர், "ராகவம்சரணங்கத:" என்றத்தை நடத்தப்பார்த்தார் பெருமாள்

அ௨. (சொன்மாலைகள்) "சாவேஶவரன் 'ஆழ்வீர், நம்மை யொருகவிசொல்லும்' என்றால், அப்போதே கவிசொல்லிச் சமையும்படியாக வல்லவெனக்கென்கிறார்'' என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி, அங்கனன்றிக்கே, பட்டர்''' என்னுகிறயே தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான்சொல்லி' என்கிறபடியே-சாவேஶ்வரன் கவிபாடினுனுகையாலே கவிபாடத்தட்டில்லை, அவனங்கீகரித்துத் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து, 'நீரொரு கவிசொலலும்' என்றால் ப்ரீதியாலே யுடைகுலைப்படாதே தரித்து நின்றுசொல்ல வல்லேனனவெனக்கு'' என்றருளிச்செய்வா.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேஶம்.

அ௩. (ராவணன் மாயாஶிரஸ்ஸைககாட்டினபோது பிராட்டியுமல்லாதஸதிரீகளோ பாதிசோகித்துக் கண்ணநீர்விழ விட்டிருந்தாளாயிருந்தது, இதுக்கடியென், இதுகேட்டபோதே முடியவன்றோ ப்ராப்தம்'' என்று ஜீயரைக்கேட்க; அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டாலே "மெய்" என்றே சோகித்தாள்; க்யானமின்றியிலே ஜீவிக்கைக்குஹேது அவருடைய சத்தையாகையாலே உளளாயிருந்தாள், இவ்வாத்தம் மெய்யாகில் சத்தையுமில்லையாம்'' என்றருளிச்செய்தாா.

௨-ம் பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

அச. மோஹதசையிலே திருநாமோச்சாரண முண்டானும் தரிக்கலா மென்பதற்கு சம்வாதம். ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திமசமையத்திலே பட்டா "அறிய" என்றெழுந்தருளி யிருந்தாராய், தம்மையறியாதே கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, பெருமாளுக்கிவர் ஸ்நேஹித்திருக்கும்படியை அறிந்திருக்கையாலே, மெள்ளச்செவியிலே யூதினுப்போலே "அழகிய மணவாளப்பெருமாளேசரணம்" என்றாராம்; அநந்தரம் அதிலேயுணர்த்தி யுண்டாய்நெடும்போதெல்லாம், "அழகிய மணவாளப்பெருமாளே சரணம்" என்று திருநாட்டுக்கு நடந்தாராம்.

௩-ம். பாட்டு - இதுகாண்மின்.

அரு. (மிககசீரித்யாதி.) அநந்ய ப்ரயோஜனரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளிட்ட திருததுழாயில் பரிமளத்தை வண்டுகொண்டுவந தூதுமாகில். இப்படி ஜீயரருளிச்செய்தவாறோ, '''துளவின்வாசமே' என்னவமையாதோ, 'மிக்கசீரத்தொண்டர்'எனகிற விவ்விஶேஷணத்துக்குக் கருத்தென்'' என்று நான்கேட்டேன், "இவள்தான் நோவுபடுகிறது 'அத்தலைக்குப் பரிவரில்லை' என்றாயிற்று, 'அங்கே அநந்ய

பரயோஜனா பரிமாரு நின்றாயகள்' என்றவாறே உறங்காத கண்ணுமுறங்கும், பழையநிறமும வருங்காண்''என்றருளிச்செய்தார்.

௭-ம பாட்டு - உண்ணுக்குக்கு

௮௬. (உண்ணுகலிதயாதி) ஜீவன சாதனமான வ்ரீஹியானது நஷிததுப்போம் படிக்கிடாக, அதனைததின்கிற கழுதையினுடைய உதட்டின் வயாபாரங் கண்டிருநதாலென்ன பரயோஜனமுண்டு, அப்படியே இவளைக்கொண்டு ஜீவிக்கவிருக்கிற நீங்கள் இவள்விஷசுததைப் பலிப்பிப்பதான தேவதாநதர ஸபரிஶமுடையார் வயாபாரங் கண்டிருக்கிற வித்தாலென்ன பரயோஜனமுண்டு. பரயோஜனமில்லாமையேயன்று விஷுபமேபலிப்பது அன்றியகே, ஐயனதிருககுருகைப் பெருமாளரையர் நிர்வஹிக்கும்படி "உண்ணுகல்கெட-இவளுடைய உணயுருதல கெட இவளினைப்புந்தீர - கழுதென்று பேய. கழுதைதை - பேயை உதட்டாட்டம் கண்டெனபயன். நீங்களாடும் களுமபராதநிற்பக்கொடுக்க, அதுவும் அதுவினியோகங் கொள்ளும்போது அதினுடைய உதடாடுகிறததை கண்டிருக்கிறததாலென்ன பரயோஜனமுண்டு'' என்று "கழுதுபேயுமபரனும்'' என்றுனிறே.

௧௧-ம. பாட்டு - தொழுதாடி

௮௭. (தொழுதாடித்தூமணி வண்ணனுக்காட்செய்து நோயதீநத) என்றதுக்கு அமமங்கியமமாள பணிக்கும்படி-மோஹிதத வளலபமாஶவஸிதவாறே 'மோரகுழம்பு குடித்தாள, தரித்தாள, கண் விழித்தாள, வாரததை சொனனாள, என்பார்களிறே , அதுபோலே காணும்'' என்று.

௭-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

௮-ம். பாட்டு - கண்டுகொண்டு.

௮௮. (நினதிருப்பாதங்களமேல) "தவத பாதபங்கஜ பரிக்ரஹநனய ஜனமா பூயாஶம'' என்கிறதுக்கு ஆளவந்தார் வார்த்தை. "அழகிது, வகுதத விஷயததிலே யாகப்பெறறிலோம'' என றருளிச்செயதார்.

---

௮ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறளும்.

௨ - ம. பாட்டு - மணிமாமை

௮௯. (அணிமானத தடவரைததோள) அணியென்று - ஆபரணம். மானமென்று-அளவு "'ஸாவபூஷண பூஷாரஹா:' என்கிறபடியே ஆபரணததுக் காபரணமான தோள'' என்று ஜீயர் அருளிச்செயவர் "அணியென்று-அழகாய, மானமென்று - பெருமையாய, அணிபெருகியதோள்'' என்னொரு தமிழன.

கூ0. (அடியேனை) குமரிருந்து போகாமே. பரதந்திரஜன்மமாயிருக்க வகுத்தவனுக் குறுப்பன்றிக்கே போகாமே. இங்கே யருளிச்செய்யும் வார்த்தை - எழுந்தருளி யிருக்கிற மடத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவராக எமுதுசெய்யானிறக, ஆச்சான தண்ணீரமுது பரிமாறுகிறவர், ஓரருகே சாயாநின்று பரிமாறினா, அத்தை யுடையவாகணடு ஓடிவந்து முதுகிலேமோதி, "நேரேநின்றன்றோவுடோ பரிமாறுவது" என்றா;என்ன, ஆசசான் "பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப பணிகொண்ட" என்று பணித்தான்.

கூக. (கவராத) வடிவில்சுவட்டை யறிவித்து என்னை அநுபவிப்பியாறுகில், பவ்யமான நெஞ்சா லெனக்கென்ன கார்யமுண்டு. ஜீயா இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்வ தொருவார்த்தையுண்டு - "'பூசுஞ்சாந்தென நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அன்றப்படியே இத்தை விரும்பினவன னினறிப்படியே யுபேக்ஷிக்கையாலே, 'நாயகன் வரவு தாழ்த்தான்' என்று அவன்முன்னே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்பாளைப்போலே, 'என்நெஞ்செனக்கு வேண்டா' என்கிறாள்" என்று.

அ-ம். பாட்டு - வரிவளையால்.

கூஉ. ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கு முண்டான விடாய்தனக் கொருத்திக்கு முண்டாகையாலே, அவர்களிருவரும் பெற்றபேற்றை நாமொருத்தியு மொருகாலே பெறவேணுமென்கிறாள். "இதுபட்ட ரருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வா.

கூ-ம் பாட்டு - மேகலையால்.

கூங. (மேகலையால் குறைவில்லா) "உடைக்குக் கூறையுடை யழகியதாயிருக்கும்போலேகாண்" என்னுமாம் வங்கிப்பொரத்துநம்பி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

கூச. (உடம்புவேண்டா, உயிரவேண்டா)என்றவிடத்தில் எம்பார "உன்னைப் பிரிந்திருந்து படுகிற க்லேசத்தி னளவல்ல உன்னை யொழிய புறம்பே பேறுமிழவுமாயிருக்கிற ஸம்சாரிகள் நடுவேயிருக்கிற விருப்பால் படுகிற க்லேசம், இத்தை தவிர்த்தருளவேணு மென்கிறா" என்றருளிச்செய்வா. ஆழ்வான் அங்கனன்றிககே, "'பரமபதத்தில் அயாவறு மமராக ளடிமைசெய்ய பெரியபிராட்டியாரும் நாமுமாக வ்யாவ்ருத்தமாக விருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்து அங்

கேயும்முடைய நெஞ்சு பரவணமாம்படி பண்ணினோமாகில், இனி யுமக்கு பேறுக்குக்குவாலுணடோ, நாம செய்யவேண்டுவதென' என்ன, இவையிரண்டையும அனுசந்தித்து தரித்து கருதாரத ராய தலைக்கட்டுகிறார்" என்று பணிக்கும இவற்றை பகவத விஷய பரவேசத்தில பரக்கக்காணலாம.

உ - ம பாட்டு - சாமாறும.

கரு. (ஏமாறிக கிடநதலற்றும்) ஏவென்று-ஏககமாய, மாறுகை - தவிருகை யாய, ஏஙகாதே கூப்பிட்டென்னுதல, அன்றியே, "ஏமாற்றம" என்று-ஒருசொல்லாய, அதாவது-துககமாய, துககித்துக கிடந்து கூப்பிட்டென்னவுமாம. "ஏவென்று—தெவ், ஏமாறுகை—தெளி வழிவை" என்று "கலஙகிக கூப்பிடா நிற்பாகள்" என்று பிள ளையமுதனார பணிப்பர.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

உ-ம. பாட்டு - நாடீா

கசு. (அவனமேவியுறைகோயில) "பரமபதத்திலும சமசாரிகள படுகிற கலேசத்தை யநுசந்தித்துத திருவுள்ளத்தில வெறுப்போடே யாயிற றெழுந்தருளியிருப்பது" என்று பட்டரருளிச்செய்ய, "ஆச்சானும பிள்ளை யாழவானு மிதனைக்கேட்டு 'பரமபதத்திலே யானந்த நிர்பரனாயிருக்கிற விருப்பிலே திருவுள்ளத்திலே ஒரு வயசனத்தோடே யிருந்தானென்கை உசிதமோ' என்றாரகள்" என்று "பணடிதர" எனகிறவாவந்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, "'வயசநேஷு மநுஷ்யாணும ப்ருசமபவதிதுஃகிதஃ,' என்றதுகு ணபரகரணத்திலேயோ துக்க பரகரணத்திலேயோ, என்று கேட்க மாட்டிற்றிலீரோ, இது குணமாகில, 'குணம' என்று போபெற றவற்றில அஙகில்லாத தொன்றுணடோ" என்று பட்டர அரு ளிச்செய்தார

ச-ம பாட்டு - பேசநின்ற.

கஎ. (ஓரவமபறைதல) மஹாபலி ஸ்ரீ பரஹலாதாழவான பக்கலிலேவந்து, "ராஜயமடைய வொளிமழுஙகி வாரா நின்றது, என பலமும் குறைந்து வாராநின்றது, இதுக்கடியென" என்ன, "நீ சாவேஶ வரன பக்கல பணணின வபராதத்தாலேகாண" என்ன, "கோயமவிஷ்ணுஃ" என்றுப்போலே சில அனுத ரோகதிகளைப பணண, என தலையையறுத்து என்கையிலே தந்தாயாகில "என பேரனபணணின வுபகாரம" என்றிருக்கலாயிற்று, என்முனபே பகவன னிந்தையை பணணினுய நீராஜய பரஷ்டனுவாய என்று

சபித்துவிட்டான். இத்தை இப்படியே பட்டா அருளிச்செய்த வாறே, "ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகம்பண்ணி யிருக்கிற விவன் ஆத்மாவுக்கு சங்கோசம் வருவதொன்றை ஸஹியாதே 'ராஜயப்ர ஷ்டஸ்த்தாபத' என்டானென்" என்று கேட்க, "நாயை தண்டிக்கையாகிறது அமேத்யத்தை விலக்குகையன்றோ, ஸாந்தை விலக்குகை யதுக்கனபி மதமன்றே; இவனுக்கநிஷ்டம் செய்கையாவதிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

எ-ம். பாட்டு - ஓடியோடி.

கூஅ. (இமௌஸ்ம) என்று தாழநிற்க வல்லானிவனேயிறே. "யாதவாகள் முடிவிலேவந்தவாறே வாட்கோளையை யிட்டொருவரை யொருவரொறிந்து முடிந்துபோனாகள்" என்று கேட்டவாறே, "க்ருஷ்ண னிவாகள் விஷயமாக ஸங்கநிதி பத்மநிதி துடக்கமான வற்றைக் கொடுவந்து கொடுத்துச் செயயாதனவில்லை, பின்னையும் முடிவிலே வந்தவாறே யிப்படியேயா யிருந்தது; 'நம்முடைய பகவத் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கும் பலமங்கனே யாகிறதோ' என்றஞ்சியிருந்தோம்" என்ன, "அஙகனுகாது, அஞ்சவேண்டா, அவாகள் 'இவனென்தோழன், மைத்துனன்,' என்று தேஹஸம்பந்ததைதக் கொண்டு விரும்புகையாலே யவாகளுக்கு தேஹாவதியாய் விட்டது; நாம் ஸ்வரூப க்யானத்தாலே, 'நித்யனுன வாத்மாவுக்கு வகுத்த பேறுபெறவேணும்' என்று பற்றுகையாலே பேறும் யாவதாத்மபாவியா யிருக்கும்" என் றருளிச்செய்தார்.

ரு-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

கூகூ. (மித்ரபாவேந) என்கிற ஶ்லோகத்திலே எம்பார், "சாவக்கியனுக்கொரு அக்கியானமும் விஸம்ருதியும், சாவஜூக்திக்கொரு அஶக்தியுமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

ச-ம். பாட்டு - என்கொள்வன்.

க00. "'பொய்யேகைம்மைசொல்லி' என்றும், 'சிலகூத்துச்சொல்ல' என்றும், 'உள்ளன மற்றுளவாப்புறமே சிலமாயஞ்சொல்லி' என்றும்-பகவத் விஷயத்திலேயும் பொய்சொல்லிப் போநதேனென்ரு, 'இப்படி பொய்யனுகைக்கு நிபந்தனமெது' என்று பாரத்தார், ப்ரக்ருதி சம்சாக்கமாயிருந்தது; 'மெய்யேபெறஞெழிந்தேன்', 'கண்டு கொண் டுயந்தொழிந்தேன்' என்றவறறை மறந்தார; இந்த ப்ரக்

ருதி சம்பநதததாலே இதர விஷயஙகளிலே பரவணமான மனஸ ஸை அவறறில நினறும மீடடு உனபககலிலே பரவணமாமபடி பணணி, தேஹததிற காடடில ஆததமாவை பிரியவனுசநதிககைக குக்ஷமனுகிறிலேன, நீயே யெனவிரோதியைபபோககி உன திருவடிகளிலே அழைததுககொளள டருளவேணு மெனகிறுா" என்று படட ரருளிச்செய்யுமபடி அனறிககே, "'கணடுகொண் டுயந தொழிநதேன' எனறுா, அது - ஞானநு சநதானமான காடசியா யிருநதது, காடசிககனநதரம பாஹ்ய சமஸலேஷா பேக்ஷை பிறநதுகையை நீடடினுா, கைககுளகபபடடக் கணடிலா, அததா லே தளாநது, இதுக கடிதேஹ சமபநதமா யிருநதது, இததைக கழிததுக கொளளுகைக கீடாயிருபபதொரு சாதனு னுஷ்டான க்ஷமனுகிறிலேன பகதிபார வஶ்யததாலே, ஆனபினபு நீயே யென விரோதியைப போககி யுன திருவடிகளிலே யழைததுக கொணடருளவேணு மெனகிறுா" என்று நிாவஹிபபாருமுணடு.

எ-ம. பாடடு - அமமான

க0க. (யானு)நிதயசமசாரிகளுககு மிவவருகாயிருநதேன நான. பிளளையமு தனுா, "அம்மானுழிபபிரான" என்று மேலேகாடடி, "யானுா" என்று குறையசசொலலிக காடடுவா.

கூ-ம. பாடடு - ஆவாா

க0உ. "(திருச்சககரம சஙகினேடும - அடியேனேடுமானுன என்று) கையில ஆழ்வாாகளோடு பொருநதினபபோலே எனனேடே வநது கலந தான எனகிறுா"என்று ஆளவநதா ரருளிச்செயதாராக திருமாலை யாணடான பணிககுமபடி அததை எமபெருமானுா கேட்டருளி, "இஙகனே யாகவுககும் - கூராராழி வெணசஙகேநதி-வாராய- என்றுயிற திவ ராசைபபடடிருபபது, ஆசைபபடடபடியே திவ யாயுதஙகளோடே வநது கலநதா னெனகிறுா" என்றருளிச்செய தருளுமபடி.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

ப்ரவேஶம்.

க0௩. "ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஶ்ரீயைக்காண்கைக்காக நித்யசூரிக ளிஙகேவர, அவாகளைக்கண்டு மங்களாஶாசனம பண்ணுகிறுா" என்று இததிருவாயமொழியை ஆளவநதா ரருளிசசெயதாராக திருமாலையாணடான் பணிக்குமபடி. "நணணுதாா முறுவலிபப விலே - சம்சாரிகள படுகிற கலேசததை யனுசநதிததது, அதுககு பரிஹாரமாக, ஒன்றுநதேவிலே - பகவத பரதவத்தை யுபபாதித ததத திருதத, அததாலே திருநதி சம்சாரபரமபதவி பாகமறறு

அங்குள்ளாரு மிங்கே வரலாம்படி யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறா" என்று இங்குள்ளார பக்கலிலே ப்ராதானயம் தோற்ற எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி.

௧-ம். பாட்டு - பொலிகபொலிக.

௧0௪. (பொலிக பொலிக பொலிக) "முற்பட பகவத்சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாசனமபண்ணி, பின்னை பாகவதசம்ருததிககு மஙகளாஶாசனம் பண்ணவேண்டாவோ பெரியாழ்வாரைபபோலே" என்ன; அபபடியே யன்றோ செய்தது, வீறறிருந் தேழுலகிலே - பகவத சம்ருத்திககு மஙகளாஶாசனம் பண்ணினா கண்டோ, பின்னை யிதிலே-பாகவத சம்ருததிககு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறா" என று ஜீய ரருளிச் செய்தார. பரமாசாரயரான விவரைப் பின்சென் றாரித்தனைகாணும் பெரியாழ்வாரும.

௩-ம். பாட்டு - திரியும்.

௧0௫. (பெரிய கிதயுகம்பற்றி) கலிகாலாதிகளால் வ்யவஹிதமல்லாத ஒரு போகியான க்ருதயுகத்தை யுடைத்தாய். அன்றிக்கே, ஆப்பான் "ஆதி ஸருஷ்டியில் க்ருதயுகத்தைக்காண் சொல்லுகிறது" என்பராம்.

௩-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

ப்ரவேஶம்.

௧0௬. "ராவணன் மாயாசிரஸஸைக் காட்டினபோது, இதர ஸ்ரீகள் அஹருதயமாக வழுமாப்போலே தன்னுற்றுமையாலே கூப்பிட்டு, இவவார்த்தை கேட்டபோதே முடியாதிருப்பானென்" என்று பட்டரைச் சிலாகேட்க, "க்யாணுக்யானங்களன்று ஜீவன நிமித்தம், அத்தலையில் சத்தையாயிறறு ; அதுக்கழிவில்லாமையாலே யிருந்தாள" என்றருளிச்செய்தார.

௫-ம். பாட்டு - கடியன்.

௧0௭. (அவனென்றேகிடக்கும்) இதுக்கு பிள்ளான் பணிக்கும்படி-"இத்தோஷங்க ளவ னினவனன்றே" என்று ; அவன் கடியனென்றால், அவன் கடுமை யிப்போதே காணவேணும் ; கொடியனென்றால், அவன கொடுமையிப்போதே காணவேணும் ; அவன் துஷ்ப்ராபனென்றால், அவன் துஷ்ப்ராபனுனபடியை யிப்போதே காணவேணும்; அவன் சாவஸ்வாபஹாரியென்றால், அவன் சாவஸ்வாபஹாரம் பண்ண, நானிழந்திருக்கக் காணவேணும்; அவன் தூரேயனென்றால், அவன் தூரேயதை யிப்போதே யறியவேணு மென்றும். அன்றிக்கே (அவனென்றே கிடக்கும்) என்னெஞ்சுக்கு மாயாவாத ருசியுண்டாகிலு மறியேன். அதாவது-விஶேஷணும்சத்தில் தாத்பாய மின்றிக்கே விஶேஷயத்துக்கு அவ்வருகறிகிறதில்லை.

சு - ம பாட்டு - அன்னையென

க0அ. (வலையுள்-அகப்பட்டேன்) அப்போது வானதிலனறிக்கே, அவனென்னைக்குறித்து நோக்கின நோக்கிலும ஸமித்ததிலுமன்றோ நான கப்பட்டது ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் வலையாக அபிநயித்துப்பாடாநிற்க, திருக்கண்களைக் காட்டியருளினாரெம் பெருமானார், "கமலக்கண்ணென்னும் நெடுங்கயிறு" என்னக்கடவதிறே அனுகூலமபோலேயிருந்து தப்பாதபடி அகப்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கிலே அகப்பட்டேன்.

எ - ம பாட்டு - வலையுள்

க0கூ. (தலையிலிதயாதி) இத்திருவாய்மொழியை ஆழ்வான் ராஜேந்திரசோழனில் சந்நியர் சதஸ்ஸிலே நிர்வஹியாநிற்க, ஆமருவி நின்மேயத்தான் நம்பியாரென்று நூறுவயஸ்ஸு போந்திருப்பாரொருவர் நடுங்க நடுங்க வெழுந்திருந்து நின்று, "ஆழ்வான், தலைமகள் தலையாலே வணங்கப்பெறுமோ" என்ன "பெறும், சிஷ்டாசார முண்டுகாணும், ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் அநுஷ்டித்தாள் காணும்" என்றருளிச்செய்தார்.

கக-ம பாட்டு - இரைக்கும.

கக0. (இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்) அநந்தாழ்வான் பணித்தானுக்க நஞ்சீயர்வந்து பட்டருக்கு, "'சாபமானய' என்றபோது கடல்கீழ் மண்கொண்டு மேல் மண்ணெறிந்தாப்போலே யாயிற்று, இவள் 'மடலூரவன்' என்று துணிவைக்கேட்டு அவன் தன சாவாதிகத்வம கலங்கினபடி" என்றருளிச்செய்தார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

சு - ம். பாட்டு - பின்னின்ற

கக்க (இன்னின்ற நீளாவிகாப்பாரார்.) முடியவேண்டு மளவிலே நூறே பிராயமாயிருக்கிற விவ்வாத்ம வஸ்துவை முடித்து நோக்குவாரார் "அசேதயோய மதாஹயோயம்" என்கிற வசனத்தைக் கொண்டு நின்று வழக்குப் பேசாநின்றதாயிற்று ஆத்மவஸ்து. இத்தை முடித்து நம்மை நோக்குவாரென்கிறதென்று இப்படி முறுக்சொன்னது தன்னை, ஒருதமிழன் இச்சப்தத்துக்கு தாத்பர்யமாக யிட்டு வைக்கிறுன் "பிரிவிலும முடியாத வென்னுயிர் பகையைநீக்கி, என்னை நோக்குவாரார்" என்று.

எ - ம பாட்டு - காப்பாரார்

கக௨. (சேட்பாலவிதயாதி) மிக்கநெடுமையை ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான கல்பமாயக்கொண்டு செல்லுகிற, கங்குலவாய - ராதரியிட்டது.

தமிழாசாரியன் என்று தமிழுக்கு அகஸ்தியனே பாதியா யிருப்பானொருவன், "செல்கின்ற நாளகத்து" என்று வ்யாகயானம் பண்ணிவைத்தான்.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

௭-ம். பாட்டு - உற்றார்கள

௧௧௩. (உற்றாகளை அழிப்பேனும) அவாகளுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டானால், அந்த ப்ரயோஜனங்களைக் கொடுத்து என்பக்கலிநின்று மகற்றுவேன் நானெனனும். அன்றிக்கே, ஆண்டான் பணித்தானாக இளையபெருமாள், "அவாகளை சவுந்தரியாதிகளாலே அழிப்பேனும் நானென்று நின்றாள்" என்றருளிச்செய்வா.

௯ - ம். பாட்டு - கொடியவினை.

௧௧௪. (கொடியாகிலங்கை செற்றேனேயென்னும்) இவ்விடத்தில், "கொடியானென்கிற விடம - திருத்தாயாா வாரத்தைகாண்" என்றருளிச்செய்வா ஜீயா, எதிரிகளை யிவனொன்றாக மதித்திருந்தானாகாமைக்கு; அவனாலே ஆவிஷடையிறேயிவள.

---

௭ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

௧௦-ம். பாட்டு - ஆறெனக்கு.

௧௧௫. (ஆறெனக்கித்யாதி) "ஆறென்று-வழி வழியென்று-உபாயம். 'எவ்வாறு நடந்தனே,' 'இப்பொய்கைக் கெவவாறு வந்தாய்' என்னக்கடவதிறே. பாரனென்று-உபேயம். உபாயோபேயங்க ளிரண்டுமுனதிருவடிகளே யாமபடி பண்ணித தந்தாயே" என்று பிள்ளான் பணிக்கும். "இவை இரண்டாலும்-உபாயத்தையே சொல்லுகிறது" என்று பட்டாருளிச்செய்வா. (நின்பாதமே) நின்பாதமேயென்கிற விடததை - இங்கே அன்வயித்து, பாபதமாக்கி நிர்வஹிப்பா ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

௫-ம். பாட்டு - அழுவன்.

௧௧௬. (ஆகாசத்தை நோக்கி) "என்னுடைய நிராலம்பனத்தையைப் பாாத்து" என்றாண்டான் வாாத்தை. அன்றிக்கே, "ககநாபக்தலோசநঃ" என்று கொண்டு கண்களிலக்கிற் றைக்கமாட்டாதபடி யாயிற்று சென்றறறபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ப்ரவேஶம்.

௧௧௭. (திருவல்லவாழிலே நான் நினைத்தபடியே போய்ப்புகுப் பரிமாற வல்லேனே யென்று அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறாளா யிருக்கிறது.) "இதுதான் நானநுபவித்தேன்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்-பட்டர் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்துப் பின் பொருகால் மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளி மீண்டு பெரியதவளையோடே "திருநாளுக்குத்தவ வேணும்" என்றுவர, திருக்கரம்பன் துறையளவிலே வந்தவாறே அசிந்திதமாக ஆறு பெருகிக்கிடக்க, இராத்திருளை எழுந்தருளி இங்குண்டான சம்பரமங்களெல்லாம் செவிப்படுவது, வந்து புகுரப்பெறுதொழிவதாய்க்கொண்டு "போரநோவு பட்டோம்" என்றருளிச்செய்வர்

க-ம் பாட்டு - மானேய்நோக்கு

௧௧அ (மானேய்நோக்குநல்லீர்) "நான் திருவல்லவாழிலே போய்ப் புகும்படி உங்கள்கண்ணாலே குளிர்நோக்கிப் ப்ரஸாதிக்கவேணு மென்கிறாள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

௧௧கூ. (ப்ராமாணிகனுக்கு ப்ரதிபத்தியுண்டு) என்கைக்கோரை நிர்வாஹம். நல்லான் பட்டர் ஸ்ரீபாதத்தை யாஶ்ரயித்து, நெடுங்காலம் சேவித்து, பின்பு அந்திமதசையிலே பட்டரெழுந்தருளி, "என்னினைத்திருந்தாய்" என்ன, "'ஒருசாவசக்தி யுபகரிக்கும்போது இங்கனே கனக்கவாகாதே யுபகரிக்குமது' என்று நினைத்திருந்தேன்" என்ன, "அதுவென், உன்தேசத்தை விட்டு பந்துக்களை விட்டு நெடுந்தூரம்போந்து இங்கனே நோவுபட்டுத் திருவடி சேரக்கிடந்தாயாகி லிங்குபகாரமென்" என்ன, "தேசாந்தரத்திலே யிருந்து அபரசித்தனுய விழுந்துபோகக் கடவவென்னை இவ்வளவு மழைப்பித்து, உம்முடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கப் பண்ணி ருசியை விளைப்பித்து, இத்தேசத்திலே யும்முடையகண வட்டத்திலே சரீர வியோக முண்டாம்படி பண்ணிற்றே" என்ன, "ஆனாலும், தானுக வபிமானித்த சரீரம் போகாநிற்க நீயிங்கன் நினைத்திருந்தது தென்கொண்டு" என்ன, "ப்ரமாணங்கொண்டு நினைத்திருந்தேன்" என்றான்.

ச-ம் பாட்டு - நிச்சலும்.

௧உ0. (நிச்சலும் தோழிமீர்தம்மாதி) "மாசறு சோதிதுடங்கி இவ்வளவும் வாஹிதனு சொல்லுகிற நீங்களென்ன ப்ரயோஜனம் பெற்றிகோள்" என்று பிள்ளான்.

கஉக. (பலவும்) பலா. "'(நீள் - கமுகும்) என்றுப்போலே, பலவும் - தெங்கும், வாழைகளும்,' என்று (பச்சிலை நீள் என்கிறததை-அவற்றிலேயும) உயர்ந்தபினனை கூட்டியேபடி காணும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்வர்.

கo-ம் பாட்டு - தொல்லருள்.

கஉஉ. (நல்வினை) உகப்பு. அன்றிக்கே ஸவாபாவிககருபையாலுண்டான சுக்ருததாலே யவனைககண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறறேவெனனுதல். "'நா, நீரற்றிருக்கை பாபபலமிறே, நா நீருண்டாயித்திருநாமம் சொல்லவல்லோமே யென்கிறாள்' என்று அம்மங்கியம்மாள வாக்யார்த்தமாகச் சொல்லும்" என் றருளிச்செய்வர.

கo-ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு.

ப்ரவேசம்.

கஉ௩. "'ஆச்ரிதரை வாழ்விக்கவு மனாச்ரிதரை யழியச்செய்யவும் அடியிட்டப்படி வளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணாவதாரத்தையு மனுசந்தித்து மிகவும் சிதிலரான விவர்; தரித்து நின்றுன்னை யனுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமெனறு அவனை சரணம் புகுகிறார்' என் றாழ்வான் பணிக்கும். அன்றியே, 'விச்லேஷ சமயத்திலே யுன் குணங்கள் புத்திஸ்தமாய்க்கொண்டு மிகவும் நலிய, அத்தாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகை தவிர்ந்து, உன் திருவடிகளிலே வந்து சேரு முன்னைக் கிட்டியனுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனைக் குறித்தருளிச் செய்கிறார்' என்று எம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அங்கனன்றிக்கே, சர்வேச்வரன் க்ருஷ்ணனாய் வநது திருவவதாரம் பணணி திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநின்றான்' என்று கேட்டு, 'அங்கேயதாமனோரதம நமக்கும் கலந்து பரிமாறலாம்' என்று தெறகுத் திருவாசலாலே சென்று புக, 'இப்போது இங்கனே வடக்கிற திருவாசலாலே புறப்பட்டு தன்னுடைச் சோதியேற வெழுந்தருளினான்' என்று கேட்டு விழுந்து கிடந்து கூப்பிடுகிறார்' என்று பிள்ளான் பணிக்கும்."

உ-ம். பாட்டு - வதுவை.

கஉச. "இப்பாட்டில் மூன்றாத்தம் சொல்லாநின்றது, அதாவது-அனுகூல ஸம்ச்லேஷமும், பிரதிகூல நிரசனமும், மத்யஸ்த ரக்ஷணமுமான இவற்றை-அது விது வுது எனகிறது" என்னும் பிள்ளான்.

ச - ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

கஉரு. (வெள்ளநீரித்யாதி) இதுக்காளவந்தார அருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - "ப்ரம்ஹ ருத்ராகள் நடுவே நினற

தொரு முதல்களவுண்டு அத்தைச் சொல்லுகிறது" என்றுயிற்று அதாவது-ருத்ரனையும் தன்னையும் சமமாகச் சொல்லலாம்படி தரிமூர்த்தி மத்யஸ திதியை சொல்லுகிறதென்று இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "அழகியது, ஆகிலும் மத்தனைதூரம் தேடிபோகவேணுமோ, இவன்றன் விஷயத்திலே முன்பு பண்ணின உபகாரத்துக்கு ஓரளவுண்டோ, இதுதானே வமையாதோ" என்றருளிச் செய்தார்

௯-ம் பாட்டு - நின்றவாறும்

கஉ௯. (நின்றவாறு மிருந்தவாறுங் கிடந்தவாறும்) என் றுழ்வார் பாடாநிற்க, "இவை யெல்லாம் தொட்டிலிலே" என்றருளிச்செய்தார் எம்பெருமானார். தொட்டிற்பழுவைப் பிடித்துக்கொண்டு நிற்கும்படியும், தரித்து நிற்கமாட்டாமை விழுந்திருக்கும்படியும், அதுதான் பொறுக்கமாட்டாமை சாய்ந்துக்கிடக்கும்படியுஞ் சொல்லுகிறது.

௯-ம் பத்து

க-ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

ப்ரவேசம்.

கஉஎ. உருத்தோரும் இத்திருவாய்மொழி யருளிச்செய்யப் புக்கவாறே ஜீயரருளிச்செய்யும் வார்த்தை - "பாண்டவர்கள் கார்யத்துக்காகத் தன்னை யொக்கி அவர்கள் கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு கூடத்திரியச் செய்தேயுமவர்கள் பட்ட வ்யசனமெல்லாம் படுகிறானாகாணுமிவரும், அவர்கள்தான் ஒரு தாமரைப்பூசமுணைடுயென றிருக்கையாலே வ்யசனப் படுகிறார்கள், இவர்க்குத்துவு மின்றிக்கே யிருக்க என்செய்யப் படுகிறா" என்றருளிச்செய்வர்.

க-ம் பாட்டு - வைகல்

கஉஅ. (குருகினங்காள்-கைகள் கூப்பிச் சொல்லீரொன்று கரியை.) பண்டைமுதலிகள், "பத்தாம்பாட்டிலே-பரணய ரோஷந்தோற்றச் சொல்லுகிறாள்" என்று நிர்வஹிப்பர்கள். "பாட்டுதோறும் - கிலாந்தோற்றச் சொல்லுகிறாள்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி.

க௦-ம். பாட்டு - வேறுகொண்டு.

கஉ௯. (சில வண்டுகளைக்குறித்து அவரித்தலையில சத்தையுமில்லையென்றிருப்பர், அவளுமுளளென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள்) என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வர். "இத்தலை இல்லையாகி லத்தலை யுண்டாகக்கூடாது, 'பெண்பிறந்தார் காரியமெல்லாஞ் செய்தோம் என்று கருத்தக்கருத்திய்ரா யிருக்கிறவருக்கு, ரக்ஷியவாக்கத்திலே

நானு மொருத்தி யுண்டென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிருள்" என்று எம்பெருமானார் அருளிச் செய்வர்.

கஙo. (என்னையுமுளளென் மின்களே) இன்னமும் நோவுபடுகிரு ருண்டென்று சொல்லுங்கோள். ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த தாகத்திரு மாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. "'இத்தலையைப் பிரிந்தாரிலிருப்பாரில்லை' என்றிருக்கையாலே வாராதொழிந்தாரத்தனை, இத்தலையில் சத்தையுள்ளமையை யறிவியுங்கோள்" என்று. இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "அழகிது, ஆகிலும், 'இன்றியமையாமை' என்று தமிழரதொரு ப்ரவாதமுண்டு, அதாகிறது - ஒரு தலையுண்டாளு லொருதலை யினறிக்கே யிராது; இரண்டு தலையுமுண்டாதல், இரண்டு தலையு மின்றிக்கே யொழித லித்தனையாயிற்று. அதில், தாமுளராகையாலே இத்தலையுமுண்டென்கை நிச்சிதம்; ஆனபின்பு ப்ரதிகூலித்தாரை கிழங்கெடுத்துப் பொகட்டு அனுகூலித்தா தலையிலே முடியை வைத்து க்ருதக்ருத்யராய், 'இனி காத்த வ்யசேஷமில்லை' என்றிருக்கிறவருக்கு, இன்னமும் ரக்ஷியவாக்கமொன் றுண்டென்று சொல்லுங்கோள்" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

ப்ரவேசம்.

கஙக. இத்திருவாய்மொழி தன்னை பூர்வாசாரியர்கள், "பகவத்விஷயத்தில் சாபத்னியம் தோற்றவார்த்தை சொல்லுகை சேஷத்வ லக்ஷணமன்று, வளவேழுலகிற் படியாலே அயோக்யதானு சந்தானம பண்ணுகிறார்" என்று நிர்வஹிப்பர்கள். இத்தை பட்டர்கேட்டு, "என்சொன்னார்கள்; இவருக்கு பகவத்விஷயத்தி லுண்டான ருசிக்குப் ப்ரகாசக மித்திருவாய்மொழியாயிருக்கும், இதுக்குவேறே யொரு வழியிடுவதே, ஆனபின்பு இதுவே பொருளா மித்தனை" என்றருளிச்செய்தார்.

க - ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

கஙஉ. (நம்பீ) முகப்பழக்கமின்றிக்கேயிருந்தது. முதலியாருமாயிராநின்றீர், கடுகப்போகப்பாரும். "கண்டகாட்சி புல்லெழுந்து போனபடியிறே இவளிங்கன் சொல்லுகிறது" என்று பெரியமுதலியாரவார்த்தை.

உ-ம். பாட்டு - போகுநம்பி.

கஙங. (இன்ன மென்கையகத் தீங்கொருநாள் வருதியே லென்சினந்தீரவனே) என்றித்தை உய்ந்த பிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலாலே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக் காட்டி

ஞா, இததை எமபாா கேடடருளி, "அங்கனனறு, அது பின ஊைபபெறருைகில் அவன நெடுநாள பராாததிததுககிடநதனரே, ஆனபினபு அதனறு பொருள" எனறு முகததைதது திரியவைத துக காடடினா. "நீயகல நினறுபணணினவை யலலாமுன சனனிதியிலே யுனனைபபணணுவே னெனகிருள" எனறருளிச் செயதாா. எம்பாாதாம பாஹய விஷயஙகளில ருசியிலலாமையா லே பதாாததகயான மின்றிககே இருபபா, இபபடியிருக்கையா லே "'ஸ்ரீகளுககு அசாதாரணமான சினனஙக ளெஙகனே யிருக கும்படி' எனறு சிஙகபபிராளை கேடடருளினா" எனறு பரசி ததமாயிருககும, இபபடி யிருககிறவா தாம மினனிடை மடவா ரருளிசசெயயப புககால "இநத சனனியாசி பிரடடுபாடடத் துட ஙகினா" எனபராம பிளளையுறஙகா விலலிதாசா. இவருடைய பகவதவிஷயததி லவகாஹன மிருககுமபடி ஒரு க்ஷுத்ர விஷ யததிலே நாலுநாள வாசனை பணணினாகள போரவிதகதரா யிராநினறாகள, அவவளவல்லவிறே சமஸதகலயாண குணதமக னோடே நெடுநாள வாசனைபணணினாக கிருககுமபடி. எமபாா "ஈஸவரன முனனேவநது நினறும 'வா' எனபாரையும கிடையாத சம்ஸாரததிலே அவன அல்பம தாழததா னெனறு 'போ' யெனபாரைப் பெறுவதே" எனபா.

கூ-ம. பாட்டு - குழகி

கஙச. (கழகமேறேலநமபி) அவாகள முனனமாறாாகிடுக எறடுக கொள் ளாத தெஙகளுககு பரமோ. நீா முனன மெஙகளோலககததில புகுராதே கொளளும். இவவிடததே படடரருளிசசெயவ தொரு வாாததையுணடு-"சமஸதகல்யாண குணதமகனுய உபய விபூதி யுகதனுய சாவாதிகனுய சாவஙியநதாவாயிருககிற சாவேஸவரன, நாலிடைப பெணகளிருநதவிடததே புக்கலலது நிறகமாடடாத செலலாமையிளைய, அவாகள 'நீயிஙகுப புகுராதேகொள்' எனன விலஙகிடடாப்போலே பேரவும திரியவு மாடடாதே தடுமாறி நினறுன, எனகிற சவுசீலயம (தஙகளையு மிவாகளையு மொழிய) யாரறிநதுகொண்டாட வயாசாதிகள எழுதியிடடு வைததுபபோ னாகளோ" எனறருளிசசெயவா.

அ - ம் பாட்டு - பிணககி.

கஙரு. இபபாடடை ஜீய ரருளிச்செயயாநிறகச செயதே ஆபபாநிருநதவா "இவாக ளிவனைக கடநதுபோனாகளாகிறச்செயவதென"எனறு கேட்க, "அதாா காரியம, 'பினனை யிரண்டத தொனறு சிததிக் கும்' என்றனரே அவனருன கிடநதது" எனறருளிசசெயதாா. நினறாகளாகில் நினைததது பெறருணகிறுன, கடநதுபோனாக ளாகில் சம்ஸ்லேஷாாததமான க்ருஷிதலைக் கடடிறருகிறது.

௩ - ம். திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

௨ - ம். பாட்டு - கண்டவின்பம்.

க௩கூ. நல்லாரும் நம்பி ஸ்ரீ சேனாபதி தாசருங்கூடத் திருமலைக்குப் போகாநிற்க ஸ்ரீ சேநாபதிதாசர் தண்டையிட்டு தூற்றையடிக்க, நல்லார், "ஆத்தகாம நிமித்தமான த்வேஷமித்தோ டின்றிக்கேயிருக்க நிர நிபந்தனமாக ஈஶ்வர விபூதியை நலிவதே" என்ற வார்த்தையை நினைப்பது.

கூ-ம். பாட்டு - என்னப்பன்.

க௩எ. (தனனொப்பாரில்லப்பன்) சிலாக்கொன்றை யுபகரிக்கு மிடத்தில் தன்னோடொக்க வுபகரிக்க வல்லாரில்லாதபடியான மஹோபகாரகன். இதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி- "மின்னிடை மடவாரிலே- அவன்வந்து மேல்விழ, நீயெனக்கு வேண்டாவென்று நான் தள்ளத்தள்ள; நீ யுனக்கு ஹிதமறிந்தாயோ, நானுனக்குவேணுங்காண் என்று தன்னையெனக்குத் தந்தவன்" என்று.

---

௪ - ம். திருவாய்மொழி—தூவை.

௪ - ம். பாட்டு - நோவவாச்சி.

க௩அ. (நோவவாச்சி யுரலோடாக்க விரங்கிற்றும்) ஜீயரிபபாட்டை யியலருளிச்செய்யப் புக்கால் "'நோவ" என்றருளிச்செய்யு மழகுகாணும் நோவவெனகிறா காணுமாழ்வார - தன்திருமேனியிலே கயிறுறுத்தினுப்போலே" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வா. ஒரு த்வேஷமுண்டாய் கட்டுகிறு னல்லனிறே, ஸ்நேஹகாயமான கோபமாகையாலே ஸ்நேஹமுள்ளளவு மிடைநிற்குமிறே கோபமும்.

௫ - ம். பாட்டு - வேண்டித்தேவர்.

க௩௯. (பிறந்ததும் வீஙகிருளவாய்) "மத்யராத்ரோ அகிலாதாரோ ஜாயமாநேஜநாத்தநே" என்னும்படியிறே. "இவனும் விழுக்காடறியாதே யகப்பட்டுக் கொடுநின்றுன், கம்ஸபயமும் ப்ராப்தமாயிராநின்றது, இருளாலேயிறே நாம்பிழைத்தது, இனி யிவ்விருளை ஶரணம் புகுமித்தனையிறே" என்று பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசா பணிப்பராம். ஊரெல்லாந் துஞ்சியில் கூறமான விருளிவர்க்கிப் போதாதரத்துக்கு விஷயமாயிற்றிறே.

அ-ம். பாட்டு - நீணிலத்தொடு.

க௪0. (அப்பன்றன் மாயங்களே காணும் நெஞ்சுடையேன்) "'முடியானேயிற கரணங்களையுடைய வாழ்வா ராகையாலே, நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்ருய்க் காணவும்வற்ருயிருக்கும், எனறு பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வா.

௧௦ - ம பாட்டு - மணமிசை

௧௬௪. (உத்தமம்) கமலாதிகள், தாயோதனுதிகளால் வரும்ச-சமினறியே, தனக்குப பரிவரானவாகளிருக்கிற நிலத்திலேபோயப புகப்பெற றபடி. ஒரு தீர்த்தத்தினன்று நாயிறுபோது ஆண்டானும் எமபா ரும தங்களிலே சந்தித்து, "'அஹங்கார மமகாரதூஷிதராயிருப டார பதறுக்கோடிபோ நம்மே, அதிசுகுமாரமான திருமேனி யைக்கொண்டு பதறுநா ளெழுந்தருளி, நிரபாயமாகப புகக்கருளப பெற்றபடி கண்டதே' என்று, ஒருவரை யொருவா தெண்டனிட்டுத் தழுவிக்கொள்ளாநிறக, ஜீயாகண்டேன்" என்றருளிச்செயவா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—துவளில்

ப்ரவேசம்

௧௬௭. "இத்திருவாயமொழி-ஆழ்வார பரகருதி சொல்லுகிறது" என்று நம முதலிக ளெல்லாரும போரவிருமபி யிருப்பாகள்.

௬ - ம பாட்டு - இரங்கி

௧௬௩. (மரங்களு மிரங்குமவகை) எமபாரை "மரங்களு மிரங்கக்கூடுமோ" என்று கேட்க, "இதருளிச் செயதவனறு முடங்கி எத்தனை பாவ சுத்தி யில்லாதாரவாயிலே புகக்தென்று தெரியாது, இங்கனே யிருக்கச்செயதே யமநிய மாதிக்ரமத்தாலே பதஞ்செயயப பார த்தாலும சுக்கான பருகைப்போலே நெகிழாதே யிருக்கிற நெஞ் சுகளு மினறழிகிறபடி கண்டால சமகாலத்தில மரங்களிரங்கச் சொல்லவேணுமோ" என்றருளிச்செயதார.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

௫-ம பாட்டு - மேவி

௧௬௪. (கண்டு) இங்கேயிருந்து மானசானுபவ மாத்ரமாய் க்லேசப்பட்ட வள, கண்ணாரக்கண்டு. "பிள்ளை திருநறையூரறையரும பட்டரு மாக உள்ளே பரதக்ஷணம பண்ணுகிறக, இட்டவடிமாறி யிடமா ட்டாதே கண்களாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்து வாழ்ந்து கொண்டு போகிறபடியைப பினனேனினறு கண்டநுபவித்தேன்" என்று நஞ்ஜீய ரருளிச்செயவா.

௧௬௫. ஆச்சானு மாண்டானுமாக கிழக்கே நடக்கிறபோது, திருப்பேருக்குக் கிழக்குப்போகவும மாட்டாதே யேறித் திருவடித்தொழவும் மாட டாதே, திருப்போ நகரான கோயிலைப பார்த்துக்கொண் டிருந் தாாகளாம்.

கசசு. (ஆவியுள்குளிர) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச்செய்யா திறகச்செயதே மேலெழ வருளிச்செய்தாராய் சீராமப்பிள்ளை யிருந்தவா "ஜீயா, எம்பாரருளிச்செய்யும்போது 'ஆவியுள்குளிர' எனறு முகநது கொண் டருளிச்செய்யும்படி கேட்டறிகை யில்லையோ" என றருளிச்செய்தார.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.
ப்ரவேஶம்.

கசஎ. "(சொல்லவைததனளே) என்றது - செல்லுகையிலே யொருப்பட்டா ளென்றதாய், முட்டப்போகாமல் கிடநது ஐகரஸ்யம் பறறுசாக தூதுவிடுகிறாள்" என்று பட்டர.

கசஅ. பலபாட்டுகளிலும் "இதுவோ தக்கவாறு" என்கையாலே- "ஆந்ருஶம் ஸ்யம்பற்றுசாக தூதுவிடுகிறாள்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி. "பன்னிரண்டாண்டு தண்ணீர் அரும்பறக் கலந்துபிரிநத பிராட்டியைப்போலே அங்கே புகக்குநெடுங்கால மவனை யனுபவித்துப் பிரிந்து தூதுவிடுகிறாள்" எனறு பிள்ளான. 'புறப்பட்டவள முடியப்போகமாட்டாதே நகரோபவனத்திலே கிடந்து தூதுவிடுகிறாள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

கசகூ (ஆளீரோ) உங்கள்காரியமே செய்ய வொண்ணுது என்காரியமும் செய்யவேணும். இவள்காரியம் செய்கையாவது-இவற்றை யாளுகை யிறே. "இவள்தானுபய விபூதியையுங் கொடாநின்று ளாகில், அவனவந்தால் தானுமவனு மெங்கே யிருப்பது" என்ன , "இக் குருவி காட்டினவிடத்தே" என்று அநந்தாழ்வான் வார்த்தை.

கரு0. (நன்நலப்புள்ளினங்காள்) "குணஸ்தவ்யய்யேவஶாபநா:" என்னு மவனும் புறம்பானு னுங்களைப்பார்க்க "உங்கள் தரத்துக்கிதோ ரறுகும் தாளிப்பூவுமிறே" என்பராம் பிள்ளையமுதனார.

உ-ம் பாட்டு - மையமர்.

கருக. (மெய்யமாகாதல்) "தம்மைப்போலே பொய்யுமாய் நிலைநில்லாத காதலனை றெங்கள்தென்று சொல்லுங்கோள" என்று பிளளான் பணிக்கும். அன்றிக்கே, மெய்யமாகாதல் - ஆதமானு பந்தியான காதல் மெய்யெனறு-ஆத்மாவாய், ஆதமாவோடே பொருந்தின காதலென்னுமாம்.

ங-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

கருஉ. (ஓடிவந்து) "பிராட்டியைக்கண்ட ஹாஷம, நம்வில் மதுவனமன றுகில் ராஜபுத்ராகள் முதுகோடேபோம்" என்று பட்டரருளிச் செய்வா.

௧௦-ம பாட்டு - வந்திருந்து.

௧௫௩. (என்னை) அசசோததியிலே அடிமைசெயய வாசைபபட்டவென்னை. இபபடி தூரககதையானு ளிவளெனறு. "இவள வைவாணையத தை தனனுடமபிலே காட்டவும வறருகாதேயிவை" எனறு ஜீய ரருளிசசெயவா. அனறிககே, உமமுடைய தேவாரமோ!, இவ ளநதஃபுர பரிகரமனறே வெனனுஙகோள.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—நீராய்

௩-ம. பாட்டு - ஞாலதது

௧௫௪. (ஞாலததுளடேநடநதும) அஉ-வது. ஐதிஹ்யம்பாரகக.

---

௧௦ - ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

௭-ம. பாட்டு - அடியேனமேவி

௧௫௫. (திருவேஙகடததெமபெருமானே) பட்டா, "நிததியததிலே, 'அமுது செயயப பணணுமபோது ஸ்தோததிரததை விணணபபஞசெய வது' எனன, எனனஸ்தோததிரததை விணணபபஞ செயவது" எனன, "'அடியேன மேவியமாகினறவமுதே', 'பசசைமாமலை போல் மேனி', எனகிற பாட்டுகளபோலே யிருககுமவறறை விண ணபபஞசெயவது" எனறருளிசசெயதார

௮ - ம. பாட்டு - நோலாதாறறேன

௧௫௬. (நோலாதிதயாதி) "'காககைவாயிலும கட்டுறை கொளவா' எனறுண டோ" எனறு பட்டாருளிச்செயவா.

௧௦-ம. பாட்டு - அகலகிலலேன.

௧௫௭. (உறைமாாபா) "'ஒருநாள பட்டா, பிளளை அழகியமணவா ளறைய ருககுதவயமருளிச செயகைககாக 'எலலாரும் போஙகோள' எனன, நஞ்ஜீயரு மெழுநதிருநதுபோய, 'நமமை 'இராய' எனறரு ளிசசெயதிலா' எனறு வெறுததிருகக, அபபோதே 'ஜீயரோஙகுற ளுா' எனறு கேட்டருளித தேடியழைததுக கூட்டவைததுககொண டிருநது தவயததை யருளிசசெயயாநிறகச்செயதே அபபோதரு ளிசசெயததவாரததை" எனறு ஜீயரருளிசசெயவா - "இவவாதம வஸது சேஷமாகில அவன்சேஷியாகில் இஙகுபிராட்டி சமபந ததால செயகிறதென" எனறு கேட்க, "அதிருககிறபடி கே ளீா, ராவணனுககும காகததுககும சம்பநதமு மனுஷ்டானமு மொததிருகக, இனி ராவணன சாபததாலே கிட்டமாட்டாதிருப தொனறுணடிறே, அஙகனனறிககே ஜனனிபக்க ஸபராததில்

கைதொடாதேயிருக்க, தலைகொண்டு தப்பினானிறே, அவள்சன்னிதி யுண்டாகையாலே. அவள்கடக்க விருக்கையாலே ராவணன் தலை யறுப்புண்டான.

எ - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேசம்.

கருஅ. பிள்ளைதிருநறையூரறையா "இப்பாட்டுக்களில் பூர்வார்த்தமடைய-புலியின்வாயிலே யகப்பட்ட ப்ரஜைதாய்முகத்திலே விழித்துக் கொண்டு புலியின்வாயிலே கிடந்து நோவுபடுமாப்போலேயா யிருக்கிறது" என்று பணிப்பர்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணிலாவிய.

கருகூ. (எண்ணிலாப்பெருமாயனே) எண்ணிறந்தசெயல்களைச் செய்யவற்றாய் நீவேண்டாதாரைச் சிறையிட்டு நலியக்கடவதான ப்ரக்ருதியை பரிகரமாகவுடையவனே. அன்றிக்கே, "எண்ணிறந்த மஹாச்சரியமான குணங்களையுடையவனே" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்குலும்.

ந-ம் பாட்டு - வட்கிலள்.

கசூ0. (வட்கிலளிறையும) இதுக்கு - ஜீயரருளிச்செய்வது - "இவள்முடிந்தாள்" என்று.

ரு - ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கசூக. (திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்) "பெருமாளே யென்னும்" என்று ஜீயர். அவவூரில் சம்பந்தங் கொண்டுபோலேகாணு மவரையும் விரும்பிற்று.

* எ-ம். பாட்டு - பாலதுன்பங்கள்.

கசூஉ. "ஆஶ்ரிதரை வாழ்விக்கையு மனாஶ்ரிதரை நலிகையுமன்றிக்கே, இப போது விபரீதமாயிற்றே உம்முடைய படியென்கிறாள்" என்று பிள்ளான்.

கசூந. (என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே) கலக்கப்பொறாத மார்தவத்தை யுடையவள் பிரியப்பொறுக்குமோ. "தசைமுறுகினால் வைத்தியா கன் முகம்பாராதாப்போலே மகளவஸ்தையைக்கண்டு தளர்ந்து பெரியபெருமாள் முகம்பாராதே வார்த்தைசொல்லுகிறாள்" என்றருளிச்செய்வர.

கசுச. (கொழுந்து) உபக்ரம தேட்டமானவளவிலே தனையிலே படரவிடுவ தே. "பதிஸமயோக ஸுலபமவய:." இப்பாட்டி லொருதலைகட்டின்றிக்கே யிருக்குமிதுகளுக்கருத்து - "'பரிஹரிக்கு மெல்லைகழிந்தாள், நாமிவாக்குச் சொல்லுவதென்' என்று தன்னிலே நோவுபடுகிறாள்" என்று வங்கிபுரத்து நம்பிபணிக்கும்.

கூ-ம பாட்டு என்திருமகள்

கசுரு. (சோமாரப்பனே.) ரஹஸ்யத்தில ஸித்தியயோகத்தைச் சொல்லுகிறது அவளொருக்ஷணம் பிரியவிருக்கி லளோரே வெனக்குப பேறுதாழ்க்கவேணடுவது "பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யுமவை கேட்கைக்காக நஞ்ஜீயரை அழைத்தருளித் தாமமுது செய்யாநிறகச்செய்தே, இத்திருவாய்மொழி இயலை கேட்டருளாநிறக இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே 'என்திருமகள் சோமாரப்பனேயென்று மென்னுடை யாவியே யென்னும்' என்றியலைச் சோத்தருளிச்செய்ய, அதைக்கேட்டு கைகையுத்தி 'ஸ்ரீரங்கநாதா' என்றணையிலே சாயந்தருளினார்பட்டர்" என்றருளிச்செய்வா. "அப்போது திருமேனியிலே பிறந்த விக்ருதியைக்கண்டு 'இவருக்கு பகவத்ப்ராப்தி அணித்தாகிறதோ' என றஞ்சியிருந்தேன்" என்று ஜீய ரருளிச்செய்வா.

கO-ம பாட்டு - முடிவிவள்

கசுசு. (மூவுலகித்யாதி) "மூவுலகாளியே, கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனே, நான்முகக் கடவுளேயென்னும் - வடிவுடை வானோர்க்குத் தலைவனேயென்னும்" என்று திருமாலையாண்டான வையதிகரண்யமாக நிர்வஹிக்கும். என்னுமென்னுமது - என்னுமவளுடைய. எம்பெருமானார் கேட்டருளி, சாமானாதிக ரண்யத்தாலே யருளிச்செய்தருளினார்-த்ரைலோக்யத்துக்கும் கடவனான இந்திரனுக்குமந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுடைய வதிகாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனேயென்னும், பரிமளத்தை யுடைத்தான கொன்றையை ஜடையிலேயுடைய ருத்திரனுக் கந்தர்யாமியாயநின்று அவனுடைய பதத்தை நிர்வஹிக்கிறவனே யென்னும், அவர்களோ டிவவருளுள்ளாரோடு வாசியற வெல்லாருக்கும நிர்வாஹகனுயிருக்கிற சதுர்முகனுகிறதே வதைக் கந்தர்யாமியானவனே யென்னும், (வடிவுடையித்யாதி) பகவதனுபவத்தாலவந்த ஹர்ஷம்வடிவிலே தோற்றும்படியிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு நாதனானவனே யென்னும். வடிவுடை வானோர் தலைவனே என்றதோடு மூவுலகாளியே என்றதோடு, கடிகமழ்கொன்றைச சடையனே என்றதோடு, நான்முகக் கடவுளே என்றதோடு வாசியறவிருக்கிறதாயிற திவாக்கு மயறவற மதிநலம் பெறுகையாலே, விஸேஷஜ்ஞமசத்தில் பரியவசிக்கு

மவரல்லரோ. சாவ நிர்வாஹகனென் றுணாந்திருக்கு மவராயிற்று இவா.

கசூஎ. (அடியடையாதாளிதயாதி) "ஜீவிப்பானாப் போலேயிருந்து, கடுக முடிந்து கொடுநின்றாள்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "அப்போது மேல் ப்ரபந்தம் நடவாது. ஆகையாலே, திருவடிகளை கிட்டாதாரைப்போலேயிருநது சுரமததிலே கிட்டிக்கொண்டு நின்றாள்" என்று அருளிச்செய்யும்படி. இதுதான் - மாநசாநுபவத்திலே யொருவைசதயததைச் சொனனபடி.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்

கசூஅ. (முகிலித்யாதி) "பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே - திருவாய்மொழியாயிரமுஞ் சொல்லிற்று; 'திருமோகூாக்கீாத்தபத்து' 'திருவேங்கடததுக் கிவைபததும்' என்று பிரித்துக்கொடுத்தவித்தனை; பெருமாள் திருப்பலகையி லமுதுபடியிலே மற்றைத் திருப்பதிகள் நாயன்மாருக்கு மளந்து கொடுக்குமாப்போலே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்வா.

ந - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

ப்ரவேஶம்.

கசூகூ. "நீங்கள் சொல்லுகிறவற்றால் ப்ரயோஜன முண்டாகமாட்டாது, நாநவன் பக்கலிலே யபஹ்ருதசித்தையானேன், ஆனபின்பு நானே போரேனுகாமே நீங்களென்னோடேடன்பட்டு அங்கே கொடுபோய்ச் சோக்கப்பாருங்கோள்" என்று தனக்குப்பிறந்த துணிவை யவாகளுக்கு அறிவித்துச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது. அங்கநன் றிக்கே பிள்ளான் பணிகரும்படி - "'(முகில்வண்ணனடியே - இவளணுகியடைநதனள' எனறதாகையாலே) ஸமாத்வாத ஶதத்ராஹம்' என்கிறபடியே பெரியபெருமாளோடே சிரகால முன்மஸ்தகரசமான சம்ஶ்லேஷம்ப்ரவ்ருததமாய, பிரிநது கூடா விடிலிரண்டுதலைக்கு மழிவு வருமளவாச்சுதாய்; இனி யெல்லாவளவிலு மொரு நீராகக கலக்கிறது தாமியிரண்டும் கூடியிறே, ஆகையாலே பிரியாவிடில் தாமிலோப பாயந்தமாகப்புக; இவ்வளவில், நாயகனுன விவனிரண்டுதலையும் ஜீவிககப்பாாப்பா னொருவனுகையாலே பிரிவைப்ர சங்கிகக, இவளும் விஶ்லேஷத்தில் வாசனையில்லாதா ளொருததியாகையாலே, 'கலவியிலே யொருவகையோ' என்று கொண்டு இவளு மனுமதிபண்ண அவனுமவ்வேட்டை நிமித்தமாகப் புறபபட, இவளும திருவணுக்கன் திருவாசலி லளவு மொருப்படுததிமீள; எல்லா வளவிலும் பிரிவுதன் காரியம் செய்தன்றி நில்லாதிறே; அனந்தர மிவள் நோவுபடப்

புக, இதைக்கண்ட தோழிமாரும் தாயமாரும் 'உனக்கோடுகிற
தென்' என்று கேட்க, 'ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் காட்டிலே
கூடப்போய் அவரிருந்தவிடம் நின்றவிடம் உலாவின விடந்தோ
றும் கூடவிருந் தனுபவித்தாப்போலே, நானு மவரிருந்தவிடத்
தேபோய் புக்கல்லது நில்லேன்' என்ன, 'உனக்கிது தலைமைக்
குப் போராது நீ சொல்லுகிறவை வார்த்தையன்று' என்ன அவ
ர்களை 'நீங்கள் நிரோதிக்கிறதால் பெற்றேனே, நான் போகை
தவிரேன், நீங்களே என்னைக் கொடுபோய் விடுங்கோள்' என்ன,
அவர்கள் 'அதுக்கு நாங்கள் வழிப்படோம்' என்ன, ஆகில் நானே
யாகிலும் போகத்தவிரேனென்கிறாள்" என்று

க-ம் பாட்டு - வெள்ளைச்சுரிசங்கு

௧௭0 (நெஞ்சினூடே) நஞ்ஜீயர் கோயிலுக் கெழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே
பிள்ளானைக்கண்டு "ஈஶ்வரனுக்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ,
விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ" என்று கேட்க, "பாஷ்யகாரர்
தோற்றச் செய்துகொண்டு போந்தது ஸ்வரூப வ்யாப்தியாயிருக்
கும், ஆகிலும் எம்பாரொருநாள் 'உபாஸகாநுக்ரஹார்த்தமாக வா
ஶ்ரிதருடைய நெஞ்சிலே விக்ரஹத்தோடே வ்யாபித்திருக்கும்'
என்றருளிச்செய்யக் கேட்டேன்" என்று பணித்தான்.

உ-ம் பாட்டு - நாணம்

௧௭௧. (நாணக்கருங்குழல்) ஒருதமிழன் "நாணமென்று - குழலுக்கு விஶே
ஷணமாகையாலே, நாவிபோன்ற குழல்" என்றான். அத்தால்
நினைக்கிறதும் - பரிமளத்தை.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

ப்ரவேஶம்

௧௭௨. (தேவகுமாரரூபம்) அதுகிடக்க, இவரையே நீதான் "காட்டேறப்
போக" என்கிறது. "இவர்க்கு மவ்வளவேயோ" என்று சிறியாத்
தான் கேட்க, "'கண்ணெச்சிலாம்' என்று தரம் போராதாரை
யொப்பாகச் சொல்லி ருஷிகரிபூசுகிறான்" என்றார்.

க-ம் பாட்டு - ஆழியெழ

௧௭௩. "கீழே 'கண்ணபிரானுக் கென்பெண்ணை தோற்றேன்' என்று கொ
ண்டு-இத்தலையில் தோல்விக் கெதிர்த்தலையானவத் தலையில் விஜ
யங்களை யனுசந்திக்கிறார்" என்று பிள்ளை திருநறையூரரையர்
பணிக்கும்படி.

௧௭௪. "மஹாமதி: என்றது-மதிகேடனென்கிறபடியோ" என்றார். பிள்ளை
தாமப்பெருமாள் யெழுந்தருளும்போது "எங்கேனுமொரு சலனம்

பிறக்கில் நம்ப்ராணனை விடுமத்தனை" என்று சொட்டையை யுரி விப பிடித்துக்கொண்டு சேவிப்பராம். நம்முதலிக ளத்தைக்கூட்டு இவரை "மஹாமதிகள்" என்றழைப்பாகள்.

ச-ம். பாட்டு - நாளுமெழு.

௧௭௫. (அப்பனூளியெழு) உள்ளி-சபதம எழுவெனறது-தோற்றவென்றபடி. அனறியே "'இவற்றை உறிஞ்சுகிற போதை தவணிகாண்' என் றம்மாள்பணிக்கும்படி" என்றருளிச்செயவா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—கற்பார்.

௧௭௬. "பட்டா ராமாவதாரத்திலே போரபக்ஷ பதித்திருபபா" என்று அவ ரருளிச்செயயுமது கேட்கைக்காக சிறியாத்தா னொருநாள் "பெரு மாளுக் கெல்லாநன்மைக ளுண்டாகிலும், கழுததிலே யோலை கட்டி 'தூதுபோ' என்னபோன க்ருஷ்ணன் நீாமையிலலையே" என்ன "அதங்கனல்லகாண், கழுததிலே யோலைகட்டி 'தூதுபோ' யென்பாரில்லாமை தவிாந்தா ரத்தனைகாண்" என்றருளிச்செய் தாா.

சா-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

௧௦-ம். பாட்டு - ஏற்றரும்.

௧௭௭. (கூற்றியல் கஞ்சனைக்கொன்று) மஞ்சததிலே நிற்கிற கம்சனை முகம கீழ்ப்பட விழவிட்டுக் கொன்று பொகட்டானாயிற்று. இயல்வு-ஸ்வபாவம். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங் களை வாங்கி கொல்லுவாரைப்போலேகாண்" என்று அம்மாள்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

சா-ம். பாட்டு - உய்விடம்.

௧௭அ. (உய்விடமித்யாதி) "அபலைகளை நலியுமாப்போலே அசுரராக்ஷசாக ளுக்கும் சிநேஹத்தை விளைத்து பாதகமாகா நின்றது" எனறொ ருதமிழ நிடடுவைத்தா னென்றத்தை ஜீயாகேட்டருளி, "இப் பொருளழகிது, ஆனாலும், அபக்ஷதாமம் - அசுரராக்ஷசாகளுக் கும் பாதகமாகா நின்றதென் றிப்போதிது சொல்லுகை தேட்ட மனறிறே, ஆனபின்பு அது வேண்டா" என்றருளிசசெய்தாராம்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—மாயா.

உ-ம் பாட்டு - அங்கண்மலர்.

௧௭௯. (அங்கண் மலரித்யாதி) "கீழிற்றிருவாய்மொழியில் 'விளகினற பூந் தண்டுழாய் விளைநாறவந்து' என்று சொனனத்தை ஸமரிக்கி றா" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

சு-ம். பாட்டு - கள்ளவிழ்

கஅ0. (கள்ளவிழுதுயாதி) "கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே - 'சூழவுந்தாமரை நாண்மலர்போல்வந்து தோன்றும்' என்றதை ஸ்மரிக்கிறார்" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

எ-ம. பாட்டு - துயரங்கள்

கஅக (சுடர்நீள்முடியாய்) "'முற்றவிம் மூவுலகும் விரிகின்ற சுடர்முடிக்கே யொற்றுமைகொண்டது' என்றது பின்சூட்டுகிறது" என்று பிள்ளான்.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்

க - ம பாட்டு - என்றைக்குமு

கஅஉ. (என்சொல்லி நிற்பனோ) "கருஷணத்வை பாயநம் வ்யாஸம் வித்தி நாராயணம் பரபும், கோஹ்யந்ய புண்டரீகாக்ஷாந் மஹாபாரத க்ருத்பவேத்" என்றுபோலே யிருக்கிறதாயிற்று. இதுக்கு ஆள வந்தா ரருளிச்செய்யும்படி - "சர்வேச்வரன் செய்யப்புக்கா லரியது மொன்றுண்டோ" என்றும். அங்க னன்றிக்கே, எம்பெருமானார், "இவர் தாம் சொன்னாராகில் மொருபடி போகச் சொல்லித் தலைக்கட்டுவர், அவனும் தானே சொன்னானாகில் நிரவத்தியமாகத் தலைக்கட்டும், சிறு பரனை யெழுதத்திட்டப்புக்கால் தானே யேதேனு மொருபடியிட்டுத் தலைக்கட்டும், பிதாவாதலு பாத்யாயனுத் விடப்புக்கால்தானே யெழுத்தாயிருக்கும், அங்கனன்றிக்கே, இவன்கையைப் பிடித்திட்டுவிக்கப் புக்கவாறே, இவனோரிட்டு தேயெழுக்க அவனோரிட்டதே யெழுக்கக் குத்திக்கொட்டியாய் ரூப மழிந்து சிதறிப்போம், அப்படியே, என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடா நிற்கச்செய்தேயும் என்னுல் வரும் தோஷம் தன் பக்கல் ஸ்பரிசியாதபடி பாடுவித்தா னென்கிறார்" என்று.

சு-ம பாட்டு - அப்பனே

கஅங. (என்னுகியே) என்பக்கலிலேதானுய. இவ்விடத்துக் கெம்பா ரருளிச்செய்யும்படி - "தான்பாடினுனாகில் நிரவத்தியமாய்த் தலைக்கட்டும், நான்பாடினே னாகிலும் வருந்தி யொருபடி தலைக்கட்டும், என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயு மென்னோட்டை ஸ்பரிசத்தால் வந்ததோஷம் தட்டாதபடி கவி பாடித் தலைக்கட்டினுன்" என்று.

கூ-ம பாட்டு - நிறத்துக்கு

கஅச. (தன்னையுற்றப்பல்லவிசை கவிசொன்ன) என்றதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும் படி-"'யதோவாசோநிவர்த்தந்தே'என்று வேதங்கள்மீண்ட விஷ

யத்தை மறுபாடுருவச்சொன்ன" என்று. அன்றிக்கே, பிள்ளான் பணிக்கும்படி - "சாவேஶ்வரனுக்குச் சாலவுற்றதென்கிறார்" என்று.

க0-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

ச-ம். பாட்டு - வாய்க்குங்கொல்.

கஅடு. (மனத்தீங்குநினைக்கப்பெற) அங்குப்போய னுபவிக்கவேண்டா, இங்கேயிருந்து நெஞ்சாலே அங்குத்தை பரிமாற்றங்களை அனுசந்திக்கப் பெறவமையும். முற்காலத்திலே இடையாற்றுக்குடி நம்பியென்பா ரொருவருண்டு, அவர் திருநாட்கள் தோறும் பெருமாளை வந்து சேவித்துப்போனால், மறித்துத் திருநாள் வருந்தனை யுமத்தனையே போதுபோக்காக ஸ்மரித்துக்கொண் டிருப்பாராயிற்று, ஒருநாளொரு திருநாளில் வருத்தாந்த மனுசந்தியாநிற்கச் செய்தே, "அமுதுசெய்கைக்குப் போதுவைகிற்று" என்றாகளாய், "ஆகில்வருகிற திருநாளணித்தாகிறது" என்றாராம். அவர் நூறுவயஸஸு புகுகையாலே பலஹானிபிறந்து திருமுளைத் திருநாளில் பெருமாள் புறப்பட்டருளுகைக் குதவவந்து புகுரப்பெறிலா, பெருமாளும் தேடியருளிக்காணுமை, "நம்மிடையாற்றுக்குடியான்வந்திலன், நக்கண்ணுலமல்லவோ!" என்று திருவுள்ளமானாராம். அவர் தாமாராந் திருநாளிலே சேவித்திருக்கச்செய்தே, "நாமுனக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?" என்று கேட்டருள, "தேவரீர் தந்தருளின சரீரத்தைக்கொண்டுபோரக் காரியங்கொண்டேன், இனி போக்குவரத்துக்கு யோக்யமாகாதபடி போரஜறித்தது" என்ன, "வாராய்மெய்யே யிளைத்தாயாகி லிங்கனேயிரு" என்றருளிச்செய்தார் ; பெருமாள் நடுவிற் றிருவாசலுக்கவ்வருகே யெழுந்தருளுங்காட்டில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

அ-ம். பாட்டு - அன்றிமற்றொன்று.

கஅசு. (ஆனையின்நெஞ்சிடர் தீர்த்தபிரான்) இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்யும்படி - "ராஜபுத்திரனைச் சிறையிலே யிட்டுவைத்தால், கைக்கூட்டனுக்கும் பாலுஞ்சோறு மிடுவானைப்போலேகாண்" என்றும்.

க0-ம். பாட்டு - சிந்தை.

கஅஎ. இதுதா னுருக்திமாத்ரமாய் உம்முடைய நெஞ்சுபரமபதத்தை விரும்பினுலோவென்ன, "அத்தை, என்னினைவுக்கு வாய்த்தலையிலேயிருக்கிற சாவேஶ்வரனைக் கேட்டுக்கொள்வது" என்றிங்கனேயருளிச்செய்வர் ஜீயர். அன்றிக்கே, பிள்ளான், நீர் "திருவாறன்விளையே ப்ராப்யம்" என்றிருக்கிறீர், ஈஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ரன்

ர்ரு, அவன் பரமபதத்தைத் தரிலோவென்ன, "அவன் சாவக் கியனன்ரு, அறியாரோ, வென்கிறார்" என்று, "புருஷார்த்தப் பரதந்தனன்ரு, புருஷனார்த்தித்தத்தை யன்ரு கொடுப்பது".

கக-ம. பாட்டு - தீர்த்தனுக்கு

கஅஅ. (நலங்கியுடைப்பார்தந்தேவியருக்கு) ஓடமேறறிக் கூலிகொள்ளும் தசை யாகிறது - பகவத்விஷயத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணும்போது யெடுத்து கைநீட்டுகையிறே. சரமஶ்லோகம் ரக்ஷித்துக்கொண்ட வளவுபோலே யிருக்குமளவுகளிலே யென்றபடி.(அதாவது-உடையவர், திருக்கோட்டியூர் நம்பிதமக்கு த்யந்த ரஹஸ்யமாக உபதேசித்த சரமஶ்லோகத்தை தெற்காழ்வார் திருமுன்பே யெடுத்து கைநீட்டினவர்களுக்கு, அவர்கள் விஷயத்திலே யுகப்பிலே அருளிச்செய்தாரிறே, அத்தைச் சொல்லுகிறது)

அ - ம பத்து.

ந - ம் திருவாய்மொழி—அங்கமிங்கும்.

கக-ம பாட்டு - உரையா

கஅகூ. (தவிரவருள் நீண்முடியானே) இதுபோமபடிக் கிடாவருளும் ஸ்வபாவனுன உபயவிபூதிநாதனே "இவர் பயம்போமபடி 'உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கிறோம்' என்று, ப்ரசுமபணம் பண்ணினுனபோலேகாண்" என்றம் மங்கியமமாள

ரு - ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா

உ-ம பாட்டு - காணவாராய

கககூ0. (நன்றுடு) அனந்தக்லேஶபாஜன மாகையாலே விபரீதலக்ஷணையா தல், விஷயானுபவத்தாலே களித்துவாத்திக்கும் தேசமென்னுதல். பிள்ளான, "எமபெருமானைபபெற றனுபவிக்கும் நாடுகாண்" என்னுமாம், "இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ" என்று.

ரு-ம. பாட்டு - சொலலமாட்டேன.

கககூக. (அல்லலிதயாதி) "உன்னைக்காட்டாதே யருமைப்படுத்தப் பார்த்தாயாகில், நாட்டார் 'தண்ணிது' என்கிற வஞ்ஞானமவருவ தோருபாயமேதோ" என்றருளிச்செய்வர் பட்டர், இப்போது மறந்து பிழைக்கலா மென்னுமத்தாலே "திருவடிகளென் ஹ்ருதயத்திலே பரகாசியாநிறக, துக்காத்மகமா மஞ்ஞானமவருகைக் குபாயமுண்டோ" என்னுமமமாள.

கக-ம். பாட்டு - எங்கேகாண்கேன்.

ககஉ (அந்தண்குரு கூரச்சடகோபன) "'உபதிஷ்டந்து மாம்ஸாவேவ்யா தயஃ' என்கிறபடியே, இவ்வாறுருமைக செல்லாமாடல கொடுதத வாழவார" என்றுளவந்தார நிர்வாஹம்.

கூ-ம் திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

கக-ம். பாட்டு - சோலை.

ககங. (பாலோடமுதின்னவாயிரம) பாலோடமுதன்ன-இபபதென்னுதல். வாச்ய வாசகஙகளுடைய சோத்தியிருக்கிறபடி. பாலென்கிறது-சோலைததிருக் கடிததானததுறை திருமாலை; அமுதென்கிறது-சடகோடன் சொல்லென்கிற வாசகததை. இது-ஆளவந்தார நிர வாஹம்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருந்தும்.

ங-ம். பாட்டு - அருள்தான்.

ககச. (இதுவல்லாலித்யாதி) இதுக்கு திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி-"நாட்டாரை ப்ஸ்வாயங்களில தலையாகச் சொல்லுவது - த்ரை லோக்கியை ப்ஸ்வாயத்தையிறே; அதுவு மெனக்கொரு சரக்கல்ல வென்கிறார" என்று. எம்பெருமானு ரருளிச்செய்யும்படி-"என் னுடைய ஹருதயததிலே புகுந்தெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பொ ழிய வீற்றிருந் தேழுலகந்தனிக்கோல் செல்லவிருக்கு மிருப்பை யும் தனக்கை ஸவாயமாக நினைததிருக்குமோ வென்று பாரத் தால், அதுவுமொரு சரக்காக நினைத்திருககிறிலன்" என்று.

கூ-ம். பாட்டு - வயிற்றிற்கொண்டு.

ககரு. (மதியாலே) "இவன்படியை யறிந்துகொண்டே னென்கிறார" என்னு மம்மாள். அன்றிக்கே, "மதிஃ - அநுமதிஃ" என்றுக்கி, "அநுமதி மாத்ரத்தாலே" என்பார பட்டர். அதாவது-அவன்புகுகிற யிடத தில் விலக்கிற்றில நெஞ்சை.

அ - ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ப்ரவேஶம்.

ககசா. இத்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டரை பாட்டாலே-தன்னை யனுப விப்பித்து அனந்தரம் ஆதமஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தா னுயிருக்கும். அதுககடியென் னெனனில்; "வஸ்துதான ஸவாஶ ரயமாயல்லதிராமையாலே ஆஶரயமான தன்னைக்காட்டி பின்னை ஸ்வரூபததைக் காட்டிக்கொடுக்கிறான்" என்பாருமுண்டு. அன

றிககே, "'ஸவருப மிருககும்படியைககாட்டித்தர வாருமெனறு லிசையாா' எனறு தனனை முறபடக காட்டிககொடுக்கிறுன" என பாருமுணடு "இரணடாபபாட்டாலும - இருத்தும வியநதிற கலவி பினனாடடுகிறது" எனபாரு முணடு.

ரு-ம பாட்டு - நினற

ககூஎ. "கீழபகவத பரகாரமாக வாதமாவ ஞுசநதிககபபட்டது, இதுககு மேல 'எமபெமமானேடு' எனகிற பாட்டளவும கேவலாதம ஸவ ருபததைச சொலலுகிறது" எனறெமபா ரருளிசசெயயுமபடி ஆணடான, "பரகாரமான வேஷததிலே சொலலுகிறது" என னும.

அ - ம. பாட்டு - எயததா

ககூஅ. (நலலுறைபபு) நலலவாயபபு அலலாதபோது செயததெலலாம வயாததம ஆணடானபணிககுமபடி - "'நினறவொனறை யுணாந தேனுககு' எனனும் பாட்டுததுடஙகி, நிஷகருஷடாதமானு சநதா னமாதரமே யனறிககே பகவதசேஷதவ பாயநதமாக வனுசநதிக கிறது, இபபாட்டில - 'எமபெமமானே டொததே சென்றஙகுள ளஙகூட்டக கூடிறறுகில' எனகிறவநதிம ஸமருதியும எமபெரு மான தனககு சேஷமாக விவவாதம வஸதுவை நினைததிருககு மாபபோலே இவனுமவனேடொததது அவன நினைவோடொததது அததசையிலே சேஷதவானு சநதானம கூடுமாகில நலலவாயப பு" எனறு

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கமலை.

ந - ம பாட்டு - புகழும

ககூகூ. (எஙகுமதிகழுமிதயாதி) "'கையுமாயுதமுமாய பொருததமிருநதபடி யென' எனறு சததுருககள புகழுமபடியைச சொலலுகிறது" என றெமபெருமானாா அருளிசசெயயுமபடி

க0-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

ந - ம பாட்டு - உறுமோ

உ00. (சிருமாமணிசராய) வடிவுசிறுதது பரபாவம கனததிருககுமவாகள. "சிறுமைபெருமையாகிற விருததாம தவயததுககு யேகதாமியி ல சமாவேஸஙகூடினபடி யெஙகனே" எனறுபட்டாபாலயததிலே ஆழவானைககேட்க, "நமமோடொகக 'அன்னபானுதிகள தாரகம' எனனலாய பகவதவிஷயததிலவகாஹனம பாாததால 'நிதயசூரி களோடொபபாகள' எனனலாயிருககிற ஆணடான, அருளாளப பெருமாள, 'ஸ்ரீகோவிநதபபெருமாள, இவாகளகாண சிறுமாமணி சராகிறுாகள" எனறு பணிததான.

ககம். பாட்டு - நலலகோட்பாடு.

உ0க. (கொண்டவித்யாதி) திருவனந்தபுரததுககுச் சாத்தாக போகாநிற்கச்செய்தே, திருக்கோட்டியூரிலே செல்வநம்பிதிருமாளிகையிலே போய புக்காாகளாய்நம்பி தாம் அசந்நிஹிதராயிருக்க, நங்கையாா, நூறுவிததுக் கோட்டைக்கிடகக அவற்றைக் குத்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளை யமுதுசெயயபபண்ணிவிட, பிறறைநாள் நம்பிவந்து "அவைசெய்ததென்"எனன, "பரமபதத்திலே விளைவதாக விததினேன்" என்றாளாம். "தொண்டனூாநம்பி, எச்சான்"என்று சில மஹாபுருஷாக ளுண்டிரே, பாகவதசேஷத்வமேயா த்ரையாய் போந்தவாகள், அவாகள்படியேயாகப் பெறுவாசள்.

கூ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

அ - ம். பாட்டு - வாழ்தல்கண்டீர்.

உ0உ. (மாயவநித்யாதி) "இந்தமாயவநடிபரவுகை, சூதுசதுரங்கத்தோபாதி கால க்ஷேபமாக்குகிற புன்மையில்லாதவாகள்" என்றுபட்டா.

உ - ம். திருவாய்மொழி—பண்டைநாள்.

க - ம். பாட்டு - பண்டைநாள்.

உ0௩. (நின்கோயில்சீய்த்து) திருக்கண்ண மங்கையாண்டான், அங்கேயொரு திருமகிழடியிலே யிருந்து, சருகைதிருவலகிடாநிற்க, கூடவாசிதது நாஸதிகனுயிருப்பானொருவன், "பகவானுபாயம், நாமனந்ய ப்ரயோஜநா, இப்போதிந்த க்லேஶததுக்குப் பலமென்" என்ன! திருவலகிட்டவிடததையும், இடாதவிடத்தையுங்காட்டி, "இவ்விடமு மவ்விடமு மிருந்தபடி கண்டாய்க்கு 'ஒருபலமில்லை' என்று தோற்றியிருந்ததோ" என்றான்.

ச-ம். பாட்டு - புளிஙகுடிகிடந்து.

உ0ச. (நீகாணவாராயே) எங்கெதிரே யுன்னழகுகாண வரவேணும். பிள்ளையழகிய மணவாள வறையனைப் பெருமா ளொருநாளருளப்பாடிட்டு, "நாமிங்கனே நடக்கிறோம், நீயிதுக்கீடாக ஆடிக்காண்" என்ன! "தம்பிரானே, என்னுலன்னடைக்கீடாக வாடப்போமோ, (கானகம்படியுலாவி யுலாவியிதயாதி) தேவருடைய குழலோசையைக் கேட்டவாறே, பாடல்தவிாந்தாாகள், தேவருடைய ஸ்வாவாபீகமான நடைக்குத் தங்களுடைய ஶிக்ஷாபலத்தா லுண்டான ஆடல் தவிர்ந்தாாகள்; குருக்குக்கைகொடு கூழ்துழாவி அடியேன் தேவர்திருமுன்னே ஆடவல்லேனோ" என்றாராம்.

௯ - ம. பாட்டு - வீற்றிடங்கொண்டு

உ0ரு. (இதனுள்ருமிருந்திடாய) "சாயந்தருளின வழகுபெரிய பெருமாள பக்கலிலே காணலாம், நின்றருளினவழகு, நம்பெருமாள பக்கலிலே காணலாம, இருப்பினுண்டானவழகு, பெரியபிராட்டியாா பக்கலிலே காணலாம" என்று பட்டரருளிச்செயவா

௧ - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.
ப்ரவேஸம்.

உ0௬. பரணவாாததமும், நமஸ்ஸபதாாததமும், வயாபகதவமும, அவயாபகதவமும், அலலாதவயாபக மந்திரங்களிலு முணடு, அதில தாமா தரிததருளிறறு திருவஷடாக்ஷரமெனறு மிடததை ஓராயிரததாலே யருளிசசெயகிறாா. இது நடுவில் திருவீதிபபிளளை யருளிசசெயயுமபடி.

௯ - ம பாட்டு - தொழுது

உ0எ. இபபடி சுலபனுன உனதிருவடிகளிலே கிடடிபபெறறாலும, ஆஸரயணததில ஆபிமுகயததிலே சநதுஷடனு முன ஸீலவததையை யனுசநதிதது, ஒரு பரவருததிபணண க்ஷமனுகிறிலே னெனகிறாா அனறிக்கே, "இஙகனே யொருமூனறுபாட்டுத தம்முடைய வயோகயதையைச சொலலுகிறாா" எனபாருமுண்டு, அதில்லையிறே கணகள சிவநதுககுப பினபிவாககு "இததலையாலே யொனறை யாததிததுப பெருகை மிகையாமபடியா யிருககிற வனுடைய வுபாயபாவததைச சொலலுகிறாா" என்பாருமுணடு. "இவை யெலலாமலல, அவன சனனதியில கரமததில பரிமாற வொணணுதபடி யழிககு மவனுடைய ஸீலகுணததைச சொலலுகிறது" எனறு நமமுடையவாகள நிாவஹிககுமபடி.

௬ - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.

௧-ம். பாடடு - அழைக்கின்ற.

உ0அ. (நண்ணுதொழியேன) அவனைக கிட்டாதொழியில் நானதரியேன. இது ஆயததான நிாவாஹம.

௬ - ம பாட்டு - கருத்தேயுனனை

உ0௯. (தேவாகட்கெல்லாம்விருததா) "இனியவவருகில்லை" எனனுமபடி யுயாநதவாகளுககு மவ்வருகானவனே. தலைமகனையும தலைமகளையும் "கிழவனும கிழததியும" எனறு தமிழாசொலலக் கடவாகளிறே.

௫ - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

௩ - ம். பாட்டு - அவன்கையதே.

உ௧௦. (தவஞ்செய்தில்லா) உயிரை யிங்கேவைத் துங்களுக்குபகரிக்க பாக்யம் பண்ணிற்றிலேன். "அவனைப்போலே பிரிவுக்குச் சிளையாதபடி பாக்யத்தைப் பண்ணப்பெற்றிலேன" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

௧௦ - ம். பாட்டு - எழுநணணி.

உ௧௧. (தழைநல்லவிதயாதி)ஈஸவர விபூதிஸமூாத்தமாகவேணுமென்கிறுள். "தான்தாம் முடியகினைப்பாா (நாடுவாழ்க) எனபாரைப்போலே சொல்லுகிருள்" என்று ஆளவந்தாா நிர்வாஹம்; "நான்பட்டபாடு நாடுபடாதொழியவேணும்" என்று எமபெருமானார்; "நான் முடிய என்னாததிகண்டு நோவுபடாதே லோகமடங்கப் பிழைக்குமாகாதே!" என்று பட்டா.

---

௬ - ம். திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

உ-ம். பாட்டு - நினைதொறும்.

உ௧உ. (ஆட்செய்யும்நீரமை) "(நானுனக்கு ஆட்செய்யும்நீரமை) என்பானென், 'நீயெனக்காட்செய்யும் நீரமை' என்னுமல்?" என்ன; "இச்சொலவையு மிழப்பரோ பாவியாா!" என்றெம்பாா.

௬-ம். பாட்டு - என்கண்ணன்.

உ௧௩. (புன்கண்மை) பேகணிபபு. பொல்லாநோக்கை யுடைத்தாயென்கை. "மீளவுயிரப்பெய்து" என்ருய்தது நிரவஹிப்பது. "'இதுதான் ஸப்தத்தோடே சோந்திருக்கிறதில்லை, இந்தஸருதமான ஆததத்தோடே ஸப்தத்தையுஞ் சேர வசிப்பிக்கும்படி யெங்கனே?' என்று விசாரியா நிற்கச்செயதே, 'கோதான விதுதிரியவும் புன்கண்மையெய்தும்போது மீளவு முயிரபெய்ததாக வேணுமிறே, ஆத்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும்' என்று நான் சொன்னேன், ஜீயா போரப்ரீதரா யருளினா" என்றருளிச்செய்வா.

௯ - ம். பாட்டு - ஆருயிர்.

உ௧௪. (ஆருயிரபட்டதென துயிரபட்டது?) நான் பட்டபாட்டை நித்யசூரிகளிலேதான் பட்டாருண்டோ?. பகவத்குணஙகளுக்கு அபூமியாயிருக்கிற சம்சாரத்திலே நான் பட்டபாட்டை நித்யவிபூதியிலேயுள்ளவாகள்தான் பட்டாாகளோ வென்கிருா். "இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிாபட்டது?" என் றெம்பெருமானார். "எல்லாரும் குணானுபவமாகிற் பண்ணுகிறது இவாக் கிவ்வாசிகூடினபடியென்" என்று நான்கேட்க, "நவோடையான ஸ்ரீக்கு பாத்தாவினுடைய கரஸ்பரிஸம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவ

தாமாபபோலே, இவரனுபவததிறபுதிய ராகையாலே வருகிறது காணும்" எனறு ஜீயா அருளிசசெய்தாா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.
ப்ரவேஶம்.

உகரு. பெரியமுதலியாா, பராபய சிததியில தவரையாலே எபபோது மித திருவாயமொழியை யனுசநதியா நிறபா, ஆகையாலே, யிததை "பெரிய முதலியாா திருவாயமொழி" எனறுயதநுச சொலலுவது. அதவா, 'விடட ஞாதாகள தாழநதாாகளெனறு தாமே யவன வாததிககிறதே ஸததேறபபோக வொருபபடுகிறாா" என பாருமுணடு.

அ-ம பாடடு - அருளாது

உகசு (தெனதிருஞவாயெனதேவே - தெருளேதரு) எனறு கரியை, அனறிககே, "மருளே யினறியுனனை எனநெஞசத திருததும தெருளே தருதென திருநாவா யெனதேவே - அருளாதொழிவாய, அருளசெயதடியேனைப பொருளாககி யுனபொனனடிக கீழப புகவைபபாய, திருவுளளமானபடிசெய" எனறும பிளளான பணிககும.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.
ப்ரவேஶம்.

உகஎ. "பராப்ய வஸதுவை பெறுமபடியை மனோரதிததாா கீழ்த்திருவாய மொழியிலே, மனோரத சமநநதரமபெறக காணாமையாலே, திருவாயபபாடியி லுளளாா கருஷணனைபபிரிநது ஒருராததிரி படட வயசனததை இவ ரொருததருமபடுகிறாா" எனறுளவநதா ரருளிசசெயயுமபடி. அததை எமபெருமானாா கேடடருளி, "முனபே ஆறறாமையாலே தறபறறிருககிறவ ராகையாலே அததனை யாடல கொடுககைககு வேணடு மாஶரயம போராது ஆனபினபு அவனைப பிரிநதொரு சநதயையிற படடனைவைப படுகிறாா" எனறருளிசசெயவா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி
ரு-ம. பாடடு - தொணடா.

உகஅ. (திருக்கண்ணபுரததணடவாண நமரா பெருமானையே) "பரதிமாஸவடா புததாநாம" இதுக காளவநதா ரருளிசசெயயும்படி - "அம மேடடிலு மேறிப பாயாநினறுல தேசிகருககுச சொலலவேணுமோ" எனறு.

க0-ம். பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேஶம்.

உகக. "'ஒரு நற்சுற்றம்' என்கிற திருமொழியிலே பல திருப்பதிகளையு மருளிச்செய்த விதுக்குக் கருத்தென்" என்று ஜீயாபட்டனாக கேட்க, "பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப போம் பெண் பிள்ளைகள் பந்துக்க ளிருந்தவிட மெங்கும்கண்டு விநவப்போ மாப்போலே, ப்ராப்யபூமி அணித்தானவாறே திருப்பதிகள்தோ றும புகுகிறூ" என்றருளிச்செய்தார.

அ-ம். பாட்டு - கடுவினை.

உஉ0. (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக் காணும்படியாக "வரிவா ளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற கரியான் கழல்காணக் கருதும் கருத்து" என் றிருக்குமென்னே டொருகுடறுக்குடை யாரடங்கலும் போகப் பாருங்கோள. திருவத்யயனம்பாடாநிறக, இதனைக் கேடடருளி, ஆளவந்தார "நமக் காழ்வாரோடே யொரு சம்பந்தமுண்டாக வேணும்" என்று, அப்போதே ஸ்ரீ பாதத்தை யுடையாரைக் கூட் டிக்கொண் டெழுந்தருளினூ.

ங-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

ச-ம். பாட்டு - தொழுத்தையோம்.

உஉக. (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் கூடிப்படுகிற தனிமையிறே. தொழுத்தையோ மென்றும் அடி ச்சியோமென்றும் - தாங்கள் தோறற தோல்விதோறறச் சொல் லுகிறூர்கள். (துணைபிரிந்தார துயரமும்) துணைபிரிந்தாரொன்று- உன்னைப் பிரிந்தாரொன்றபடி. "துணையை யென்ருல் தவிஷ்டமா யன்றுகாணிருப்பது" என்னு மாச்சான்.

உஉஉ. (பசுக்களையே விரும்பி) பிள்ளையமுதனூ, "ஒரு பசுவின்காலிலே முள்பாய்ந்தால் இடையன் தலைகாண் ஶீக்கொள்ளுவது" என்ப ராம்.

கக-ம். பாட்டு - செங்கனிவாய்.

உஉங. (இவையும் பததவற்றின் சாாவே) அவையெனகிறது-கீழிறறிருவாய் மொழிகளையாய், "அவறறிநருகே இதுவு மொரு திருவாய்மொ ழியே!"என்று ஆச்சரியத்திலே யாகநியாய்த்து ஜீயரருளிச்செய் ததும் வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றும். அன்றிககே, (இவையும் பத் தவற்றின் சாாவே) கீழிற்றிருவாய்மொழிகளுக்குச் சொன்ன பல மிதுக்கும் பலமென்ற தாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவையென

கிறது - "மங்கையராயச்சியராயந்தமாலே" என்கிறவற்றையாய், இவையுமவற்றோடொக்கும்.

௬ - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே பக்தவத்ஸலம்.

உஉ௪. (பிள்ளான் ஒருருவிலே) "'நீ பசுமேய்க்கப் போகவேண்டா'என்றாள், 'ஆகிலத்விர்க்தேன்' என்றான், இவன்றன்னை சம்பந்திலேயிடோ, இவன் பக்தி லப்யனென்னு மிடம் நிரூபிதமென்கிறார்" என்று பணித்தான்.

௯ - ம். திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

க-ம் பாட்டு - அருள்பெறுவார்

உஉ௫. (அது நமது விதிவகையே) "அது நம்முடைய பாக்யானு குணமாக விறே" என்று இதுக்கு பூர்வாசார்யர்கள் நிர்வஹிக்குமபடி இந்நை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "இத்திருவாய்மொழியில் மேலோடுகிற ரசத்தோடு சேராது, நாம் விதித்தபடியே செய்வாரு யிருந்தா னென்கிறான்" என்றருளிச்செய்வர்

௫-ம் பாட்டு - வானேற

உஉ௬. (நரகத்தை நகுநெஞ்சே) பிள்ளை அழகிய மணவாளப் பெருமாளரையர் க்ரந்தியைப்பார்த்துச் சிரித்துச்சொன்ன வார்த்தையை நினைப்பது. அதாவது - பரமபதத்துக்குப் போகிற சமயத்திலே "உன்னை வென்றேன்" என்று அதாவது சம்சாரத்தைப்பார்த்துச் சிரிக்கைக்குஹேது அவனை அணைடைகொண்ட பலமென்று திருவுள்ளமபற்றி, அத்தை சரிதா னமாக வருளிச்செய்கிறார்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

க-ம் பாட்டு - செஞ்சொல.

உஉஎ. (ஆட்செய்யமினை) "ஆழ்ங்காலிலே யிழிந்தமிழ்ந்துவார் அவ்விடத்தே கொண்டைக்கோல நாட்டுமாப்போலே, கொண்டைக் கோல்நாட்டுகிறார்" என்று சிறாள்கொண்டான். உடையவர், "இன்னுருயினொன்றுமையாலே அவனுயிரைக் காத்தாடச் செய்யுங்கோள்" என்றருளிச்செய்வர்.

௫ - ம். பாட்டு - நண்ணுவசுரர்

உஉஅ. (யானுய்த்தனைத்தானபாடி) நம்பி திருவழுதி நாடுதாசர், "அருள் கொண்டாடும்" என்கிற பாட்டிலே, "ஸ்ரீகீதையை அப்யசித்தானொருவன் சந்த்யாஸ்தவிலே சென்றுல பலருமாக நாழி அரிசியைக் கொடுத்து விஸ்வஸிக்க மாட்டாமையாலே 'புரந்தினையியிலேவிட்' என்பார்கள், திருவாய்மொழி கற்றன ஒருவிண

ணப்பஞ் செய்வான் சென்றால சர்வேஶ்வர னகப்படப் புறப் பட் டெதிரகொண்டு அகமொழித்துக்கொடுத்து அமுதுபடியும் யெடுத்துவிட்டு சத்கரிப்பாகள்" என்றாராம். "பணடேபரமன் பணித்த" என்று இவா அங்கீகரிக்கையாலே அந்த ஸ்ரீ கீதை தானு வீறுபெறறதிறே.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

௩-ம். பாட்டு - பிடிதேதேன்.

உஉகூ (மடித்தேனித்யாதி) எம்பெருமானார், உலாவியருளுகிறவா முடியப் போகாதே நடுவே மீண்டருள, எம்பாா கதவை யொருச்சரி த்து, "திருமாலிருஞ்சோலை யாகாதே திருவுள்ளததி லோடுகி றது" என்ன ; "ஆம், அபபடியே" என்றருளிச்செய்தாா.

கூ-ம். பாட்டு - இன்றென்னை.

உ௩0. (உணாத்தலுற்றேனே) இதுக்கொரு மறுமாற்ற மருளிச்செய்யவே ணுமென்று திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டி யிராநின்றேன். இப்படி யிவா முடியத் துடாந்தவாரோ பெருங்கடல் மண்டினாைப் போலே போக்கற்றான். "இதுக்கு ஈஶ்வரன்சொன்ன உத்தரமென்" என்று ஜீயாபட்டரைக் கே ட்க ; "'இவா தலையிலே யொருபழியை யேறிட்டு நெடுநாளிழந்த நாம் சொல்லுவதென்' என்று லஜ்ஜாவிஷ்டனாய் காலாலே தறை யைக்கீறிநிற்கு மித்தனைபோக்கி வேறுத்தரமுண்டோ " என் றருளிச்செய்தாா.

கூ - திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

ச - ம. பாட்டு - எதிரெதிர்.

உ௩க. (எதிரெதிரித்யாதி) இவ்விடத்தில் ௩ள - வது ஐதிஹ்யத்தைப்பா ரக்க.

கக - ம். பாட்டு - வநதவர்.

உ௩உ. (அந்தமில்பேரின்பத்து) அநந்தகலேஶ பாஜனத்துக்கு யெதிர்தட்டி றே, சம்சாரத்தில் சுகமென்று ப்ரமிக்கு மித்தனை, துக்கமே யுள்ளது. பாண்டும் ருகமாயிருந்த ருஷியின்மேலே அம்பைவிட, "சம்சாரத்தி லாயிரம் கூற்றிலொரு க்ஷணமாய்தது சுகமுள்ளது, அத்தனையும் புஜிக்கவொட்டிற்றிலையே" எனறானிறே.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
வடக்குததிருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(௪)

பகவதவிஷய நிஷகருஷட அர்த்தவிஸேஷஙகள்

௧. ஸவபக்ஷததை ஸதாபிககவே பரபக்ஷம, நிரஸதமாமிறே, நெறச்செய் யபபுறறேயு மாபபோலே

௨. ஸவரூபாநுசநதானததுக கிடாயிருககிற திருமநதிரத்தினுடைய வாத தாநுசநதாநம மோக்ஷசாதநம.

௩. சகரவாததிததிருமகன திருவவதரிததபினபு வானரஜாதி வீறுபெறறுப போலேகாணும, ஆழவாாகள அவதரிதது திாயகஜாதி வீறுபெ றறபடி.

௪. கடகருடைய ஆதமகுணததோ பாதிருபகுணமு முதலதேஸயம.

௫. ஈஸவரன ஆஸரிதஸபரிஸமுள்ள தரவயததாலலலது தரியான.

௬. யோகயனுககு அயோகயதை சமபாதிககவேணடா , அயோக்யனுக்கு யோகயதை சமபாதிககவேணடா , ஆகையால ஈஸவரோபாயம் சாவாதிகாரம.

௭. நாம ஆழ்வாரை அனுபவிககுமபோது செருபபுவைததுத திருவடிதொ ழுடபுககாபபோலே யாக வொணணாது.

௮. அவனவிடுவது, புததிபூாவம பராதிகூலயம பணணினுரை - கைக்கொ ளளுகைககு மிதரபாவ மமையும.

௯. ஆஸரிதரிலே யொருவனுககுசசெயததும, தனககுச செயததாக நினை ததிராதவனறு பகவத சமபநதமிலலை.

௧௦. அம்மிதுணையாக ஆரிழிகையிறே, இவனைவிடடு உபாயாந்தரததைப பறறுகை.

௧௧. பராபயா பாசஙகளிலும, பராபகா பாசங்களிலும், நெகிழநது அவ னையொழிநத வெலலாவறறுலும் ஒரு பரயோஜனமினறிககே யிருககவேணும.

௩0. ப்ராப்யத்தில் ப்ரதமாவதி, பகவத்சேஷத்வத்தளவிலே நிற்கை; சர மாவதி, பாகவத சேஷத்வஅளவிலே வருகை.

௩௧. பிராட்டி அசோகவனிகையிலே, பிரிந்திருந்தாப்போலே யிருக்கிறது காணும், ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தவாறே, உடம்புடனிருக்கு மிருப்பு.

௩௨. சேஷிக்கினியதான வழியாலேயிறே, சேஷபூதனுக் கினியதாவது.

௩௩. மிதுனமாயக் கலவாநின்ற விரண்டுதலைக்கு முள்ளரஸம், சேஷசே ஷிகள பரிமாற்றத்திலு முண்டிறே.

௩௪. அவனுக்கினியதாய அவ்வழியாலே தனக்கினியதாகையிறே, சேஷபூ தனுக்குவாசி.

௩௫. பகவத் விஷயத்திலே ஓரடிவாராநின்றவாறே, பரகருஹத்திநின்றும் ஸ்வகருஹத்திலே புகுந்தாப்போலேயிருக்கும். வேறே - சிலரைப் பற்றி யரிகேயிருக்கிலும், கழியப்போயிற்றதா யிருக்குமிறே.

௩௬. ப்ராப்திதேசம் நித்யஸூரிகளிட்ட வழக்காயிருக்கும்.

௩௭. காமவஶ்யன் பிறவிக்கெல்லைகாணு நின்றோம், அகாமவஶ்யன பிறவி க்கெல்லைகாணகிறிலோம்.

௩௮. காமத்துக்கவதியுண்டு, அநுகாஹத்துக்க வதியில்லை.

௩௯. பலாபிசந்திரஹிதமாக தானதாமத்தை யனுஷ்டித்து, எம்பெருமானை யுத்தேஶ்ய மாக்காதே, பலாபிசந்தியுக்தமாக வநுஷ்டித்துஸ்வர்க் காதி போகங்களைப்பற்றினால், நிலைநில்லாது.

௪0. சேஷபூதனபற்றுவது சேஷியினுடைய திருவடிகளிறே.

௪௧. அவயகத்தினுடைய வயகத்தசையிறே, மஹானாகிறது.

௪௨. சாத்விகமாயும், ராஜசமாயும், தாமசமாயும், மூன்று வகைப்பட்டி றே அஹங்காரந்தா னிருப்பது.

௪௩. சாத்விகாஹங் காரகாரயம ஏகாதஶேந்திரியங்கள, தாமசாஹங்கார காரயம பஞ்சபூதங்கள, இரண்டுக்கு முபகாரகமாய நிற கும் ராஜசாஹங்காரம.

௪௪. கிட்டினறகு சாம்யாபத்தியிறேபலம்-

௪௫. முக்தாபஞ்ச விம்ஶதிவார்ஷிகரா யிருப்பார்களிறே, நிரந்தர பகவத னுபவத்தாலே

௪௬. க்ஷுத்ரவிஷயங்களை அனுபவிக்கப்புக்கால், அவை அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷ துஷ்டமாகையாலே, அனுபவிக்கு காலமும் அல்பமா யிருக்கும்.

௪௭. அநுபாவ்யவிஷயம பரிச்சின்னமாகையாலே, காலமுமனந்த காலமா யிருக்கும.

சஅ. மாதாபிதாக்கள ப்ரஜைகளில் குறைவாளா பக்கலிலேயிறே, யிரங்குவது.

சகூ. தெளிவிசும்பாகையாலே அன்னிலந்தானே சொல்லுவிக்கும்; இருள் தருமாஞாலமாகையாலே, இன்னிலமததை தவிர்ப்பிக்கும்.

ரு௦. பகவன் நாமசங்கீர்த்தனமும் பாகவதஸஹவாசமும் சத்தயாதாரகம்.

ருக. முன்பு முகந்தோற்ருதே நின்ருஞகிலும், ஆபத்து வந்தவாறே முகங்காட்டி ரக்ஷிக்கு மவனுயிற்று. அவனிப்படி யிருப்பா னொருவனுகையாலே ஸ்வாராதன்.

ருஉ. தான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில், இததலையி லாநுகூல்யததுக்கு சூசகமான அப்ரதி ஷேதமேயாயிறறு வேண்டுவது.

ருங. தேவதாந்தர ஸ்பரிச முடையாருடைய ஸ்பரிசத்துக்கு, ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளுடைய பாதரேணுவைக் கொண்டுபரிஹரிக்கப் பாருங்கோள்.

ருச. பகவத் விஷயத்தில் பண்ணின அஞ்சலிமாத்ரமும் "சரண்யன் நீர்மையாலே மிக்கை."

ருரு. இங்கிருக்கும் நாளைக்கு புருஷகாரமாக முமுக்ஷுக்களுண்டு; அங்குத்தானே நித்யசூரிகளுண்டிறே.

ருசு. ஒருவன் வைஷ்ணவனுகையாவது — இது, "சர்வேஶ்வரன் ரக்ஷகன்" என்ருெருவன் பக்கலிலே ஒருவார்த்தைக் கேட்டுவிட்டு.

ருஎ. "கழிவதோர் காதலுறறார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என்றிறே யிருப்பது "ஸ்வரூபமிது" என்றறிந்தால், ஸ்வரூபானுரூபமான வருததமும், அதுக்கு விரோதியானவற்றைக் காற்கடை கொள்ளுமதுவு மில்லையாகில், க்யானம் பிறந்ததில்லையா மித்தனையிறே. இதில்லையாகில், ஆழ்வார்கள் போனவழியி லன்வயித்திலனுமததனையிறே.

ருஅ. நாராயண ஶப்தத்துக்கு உபாயத்வோப யோகியான வாத்சல்யாதிகளும், உபேயத்வோப யோகியான சேஷித்வாதி குணங்களுமாத்தம்.

ருகூ. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சத்யசங்கல்பனுயிருக்கும், ஆஶ்ரித விரோதிகளளவில் அசத்ய சங்கல்பனுயிருக்கும்.

சு௦. ஆஶ்ரித விரோதிகளை தனக்கு விரோதிகளாகக்கொண்டு வழக்குபேசுமவன்.

சுக. எம்பெருமானா தாஶனஸ்தரி லெத்தனையேனுங் கல்வியில்லாத ஸ்த்ரீப்ராயரும் தேவதாந்தரங்களை அடுப்பிடுங்கல்லோ பாதியாக நினைத்திருக்கிறது.

௬௨. "மோக்ஷபலம் சித்திக்கவேணும்" என்றிருக்கிறவர்கள், க்ஷேத்ரதேவதைகளைப் பின்செல்லார்களிறே.

௬௩. "கருடத்வஜன், கருடவாஹனன்" என்று சொல்லப்படுமவனாயிற்று மோக்ஷப்ரதனாவான்.

௬௪. "காரணந்து த்யேய:" என்கிற படியே ஜகத்காரண வஸ்துவேயிறே, உபாஸ்யமாவது.

௬௫. மோக்ஷப்ரதனுமாய், ஸர்வ நியந்தாவுமான ஸர்வேச்வரனுக்கு, அடிமைப்படுவதுவே, கர்த்தவ்யம்.

௬௬. செய்யவேண்டுவதொன்றில்லை, அவனுடைமையை அவனுக்காக்கினை யமையும்.

௬௭. அவன் கொடுத்த உபகரணங்களைக்கொண்டு அபராப்த விஷயங்களிலே போகாதே "தந்தநீகொண்டாக்கினே" என்கிறபடியே, வகுத்த விஷயத்துக்கே சேஷமாக்கிக்கொண்டிடுகை.

௬௮. ஏகாந்த போகத்துக்காகப் போந்தபிராட்டி, அசோக வனிகையிலே யிருந்தாப்போலே தோற்றுகின்றதாயிற்று, ஸ்வரூபஜ்ஞானம் பிறந்தபின்பு, தேஹத்திலேயிருக்கிற விருப்பு.

௬௯. திறந்துகிடந்த வாசல்தோறும் நுழைந்துதிரியும் பதார்த்தம்போலே, காமாதிகுணமாக தேவாதி சரீரங்கள்தோறும் ப்ரவேசித்துத் திரியும் - ஆத்மா.

௭௦. பக்திமானுக்கும் பக்தியுண்டு, ப்ரபன்னனுக்கும் பக்தியுண்டு. ருசியையொழிய ப்ரபத்தி பண்ணக்கூடாதே.

௭௧. பக்திமானுடைய பக்தி வைதமாய் வருமது. ப்ரபன்னனுடைய பக்தி ருசிகார்யமாயிருக்கும். பக்தி பரனுக்கு சாதனரூபமா யிருக்கும். இவனுக்கு தேஹயாத்ராசேஷமாயிருக்கும்.

௭௨. பக்திமானுக்கு பல ஸாரத்தையில்லாதபோது தவிரலாயிருக்கும். ப்ரபன்னனுக்கு ஸ்வரூப ப்ரயுக்தமாய் வருமதாகையாலே, ஒரு காலும் தவிராதாயிருக்கும்.

௭௩. அவன் குண நிபந்தனமன்று அவனோடை சம்பந்தம், சத்தாப்ரயுக்தமென்கை.

௭௪. பகவத்விஷயத்திலோரடிவரநின்றவர்கள் ஸ்லாக்யா.

௭௫. அத்தலையாலேவருமதொழிய தாந்தாமொன்றை யாசைப்படுகையுங் கூடாது.

௭௬. உடையவனே ஸ்வகார்யத்துக்குக் கடவன்.

௭௭. வஸ்துவுக்கு குணத்தாலேயிறே உத்கர்ஷம், அந்தகுணாதிக்ய மெங்கே யுண்டு அங்கேயிறே யேற்றம்.

எஅ. சேஷபூதன் ஸ்வரூபம் பெறறடிமை செய்கை, சேஷிக்குப் பேறிறே.

எகூ. ஸ்வகிகாஷம் சொல்லுகை க்யானகாயம்; "ஈஸ்வரோஹம்" என திருக்கை அகயானகாாயம்.

அ0. தீர்த்தங்களிலே வர்த்திக்கிற சத்வங்களுக குபாபம்போகிறதில்லையிறே, க்யான மில்லாமையாலே

அக. அனுஷ்டானம் சாதனமாகாது.

அஉ. நிஷித்தாசரணம் நமக்கு ரக்ஷகமனறு.

அஈ. விஹிதாசரணமும் நமககு ரக்ஷகமனறு.

அச. திருவடிகளில் கையிங்கரியமே யாதனையாகப் பெறவேணுமென்று, வாக்யசேஷமாய கிடககிறது.

அரு. நூராயிரம் வரியெழுதிக் கிடந்தாலும் அவற்றில் போகாதே தாதபாயததை கரஹித்திருக்கு மவாகள் "மாதவன் பேரசொல்லுவதே யோததின சுருக்கு" என்றிருக்குமவாகள.

அசு. த்வரிததிலராகில் அவன் வைலக்ஷண்யததில் கயானமில்லையாகக் கடவது, இங்கே கால்பாவிற்றுகில் சம்சாரத்தில் தண்மை யில்கயானமில்லையாக கடவது.

அஎ. ஈஸ்வரனைப்பற்றின ஆறறத்தாலே உபாயாந்தரங்களை நெகிழுகையொழிய நாஸ்திகயத்தாலே விடுமன்று; அது விஷயாந்தர ப்ராவண்ய ஹேது.

அஅ. களவு வெளிப்படுகையிறே ஆத்மஸமாப்பணம் பண்ணுகையாவது.

அகூ. பரத்வம்போலே வேதம். அவதாரம்போலே யிதிஹாஸ புராணங்கள், அர்ச்சாவதாரம்போலே திருவாய்மொழி.

கூ0. கிண்ணகத்தி விழிவாா தேசிகனைக் கைப்பிடித்துக்கொண் டிழியுமாப் போலே, பெரியபெருமாளை அனுபவிக்கும்போது பிராட்டியைக் கூடக் கொண்டாயிற்றிழிவது.

கூக. சேஷத்வ மாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமானால், தேஹமதுக்கு விரோதியாய் நிற்கும் நிலை குலைந்தது.

கூஉ. சேஷவஸ்துவின் வ்யாபாரமடைய சேஷிதனக் கடிமையாக நினைத்திருக்கிறபடி.

கூஈ. அவதாரகாலத்தி லுதவாதாாக்கு மிழக்கவேண்டாதபடியிறே கோயில்களிலேவந்து கண்வளாந் தருளுகிறது.

கூச. உகந்தருளின நிலங்களிலே மெய்யே ப்ரதிபத்தி விளைந்தாாக்கு, அங்குள்ளவை யெல்லா முத்தேஸ்யமாய் தோறறுமிறே.

கூரு. அப்ராக்ருத ஸமஸதானத்தை யிதரச ஜாதீயமாக்காநிற்பது, தன் ஜன்மத்தை அனுசந்தித்தாறுடைய ஜன்மங்கள போம்படியா யிருப்பது.

க௯௬. ஒரு ப்ரயோஜநத்துக்காக போவார்க்கன்றோ அதுகொண்டு மீளலா வது, தன்னையே ப்ரயோஜநமாக பற்றிப்போவார்க்கு மீள விரகுண்டோ, இப்படியேயிறே பகவத் ப்ராவண்யமுடையார்படி.

க௯௭. அனந்த சாயித்வம் சார்வாதிக வஸ்துவுக்கு லக்ஷணமாகையாலே சார்வாதிகனே சரண்யனென்கிறது.

க௯௮. ஆசார்யன் வார்த்தைகேட்டு தரித்தல், அவன் அபிமானத்தாலே தரித்தலொழிய வேறொன்றில்லை.

க௯௯. ஸ்வரூபாந்தர கதையான கருடைக்கு கழிவில்லையிறே. அது சத்தையுள்ள தனையும் விலை செல்லுமிறே

௨00. நம்மாசாரியர்கள் வ்யாபக மந்திரங்கள் மூன்றிலும், த்வயத்தையே யாதரிப்பார்கள்.

௨0௧. பிரிவில் குணானுசந்தான மப்பண்ணி தரிக்கலாம், அவன் ஸந்நிதியில் லவனையொழிய அனைக்ஷணமும் முகம்மாறியிருக்கு மதுக்கு மேற்பட முடிவில்லை.

௨0௨. தந்தாமை யறியாவிட்டாலாப் தாவாயிலே கேட்டறியவேணும்.

௨0௩. ஆர்த்தனுக்கன்றோ பல ப்ராப்தியுள்ளது

௨0௪. புருஷகார முன்னாகத் தன்பக்கல் புகுந்தார்க்குத் தன திருவுள்ள மிறங்கும்.

௨0௫. ஸமாசாரி முகத்தாலே லவனுடைய லீலோபகரணமும், போகோபகரணமும், சமமாய தோற்றக்கடவது. ஆகாந்தரமான ஸம்ருதியில்லையே, ததீயத்வாகாரத்தாலே நித்ய விபூதியோடொக்கத் தோற்றுமத்தனை.

௨0௬. ஸ்வரூபம் விசதமானால் "நான்" என்னவுமாய "அடியேன்" என்னவுமாய்க் காணுமிருப்பது

௨0௭. அபிமத விஷயத்தைப் பிரிந்தால், கண்டதெல்லா மதுவாய் தோற்றுமிறே

௨0௮. சேஷியொருவனால் சேஷவஸ்துக்களெல்லா மொரு மிடறாயிருக்குமிறே, ஒருவனுக்குப் பலவடிமை யுண்டானால் தங்களிலெல்லாரு மொத்திருப்பார்களிறே கருத்தசங்கேதிகளாய.

௨0௯. தன்னையொழிந்த வஸ்துக்க ளெல்லாவற்றுக்கும் கோடி விகாரத்தைப் பண்ணி, அவிகருதனா யிருப்பா னொருவனிறே ஈஸ்வரன்.

௨௧0. வஸ்து சத்பாவங்கொள்ளும்போது விசேஷணம் வ்யாவர்த்தகமாயல்ல திராது, ஒன்றுக்கொன்று விசேஷணமாம்போது அன்னியயோகவ்ய வச்சேதம்பண்ணிக் கொண்டல்லது விசேஷணமாக மாட்டாது.

௧௧௧. முக்தனுக்கு லீலாவிபூதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யுத்தேஶ்யமாக நின்றதிறே.

௧௧௨. உறங்கினானாகில் பரரக்ஷணத்துக் குடலாயிருக்கும்; உணர்ந்திருந்தானாகிலு மப்படியே.

௧௧௩. சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு வில்லுகைவந்திருக்கு மாப்போலேயாயிற்று, க்ருஷ்ணனுக்குக் குழல்கைவந்திருக்கும்படி.

௧௧௪. கனத்தாருண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், பாரமில்லையிறே அஹங்கார ஸபரிஶமுடையா ரில்லாமையாலே.

௧௧௫. சேஷிக்குபாயபாவம் ஸ்வரூபாநு பந்தியானபின்பு சேஷபூதனுக்கும் ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாநு பந்தியாகக்கடவதிறே.

௧௧௬. ப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபமாகையாலே அவத்யகரமன்று ஶ்லாக்யமா மித்தனை.

௧௧௭. ஜீவபராகளிருவருக்கு மபஹதபாப்மத்வாதிக ளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாத்மாவுக்கு ஹேயமுண்டாய் பகவ தநுக்ரஹத்தாலே கழியும், பரமாத்மாஹேய சம்சர்க்கா அநாஹனாயே யிருக்கும்.

௧௧௮. நீர்மைக்கெல்லையான திருமலை ஆஶ்ரயணீய ஸ்தலம், மேன்மைக் கெல்லையான பரமபதமநுபவ ஸ்தானம்.

௧௧௯. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யாநு சந்தானம்பண்ணினால், போய்புக் கல்லது நிற்கவொண்ணாது.

௧௨0. நம்முதலிகள் குருபரம்பரை முன்னாக த்வயானுசந்தானம் பண்ணுகிறது.

௧௨௧. சிஷ்யனுக் காசார்யானு வர்த்தனம் பண்ணலாவது அவன் தேஹ பரிக்ரஹம பண்ணியிருக்கிற நாளிலேயிறே, பின்புள்ள தெல்லாம் பகவதனுபவத்திலே அன்வயிக்குமிறே யிவருக்கும்.

௧௨௨. தேஹாத்மாபி மானியானபோது தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும், "தேஹாத்தவ்யதிரிக்த மொன்றுண்டு" என்றறிந்தபோது ஆத்மாவிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும் தன்னை பகவத்சேஷபூதனாக அனுசந்தித்தபோது தன்னை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக அனுசந்திக்கக்கடவன்.

௧௨௩. திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், விக்ரஹ குணங்களும், திவ்யாத்மஸ்வரூபமும, ஸ்வரூபகுணங்களும நித்யமுக்தர்க்கு ப்ராப்ய மானாப்போலே, முமுக்ஷுவாய்ப்ர பன்னனான விவ்வதிகாரிக்கு த்வயசரீரமே ப்ராப்யமா யிருக்குமிறே.

௧௨௪. பகவத்விஷயத்திலே நெஞ்சைவைத் தனுபவிக்கையே யாத்ராயானவனுக்கு அன்யபரனானவ னுபாயப் போருமோ.

௧௨௫. ஆகிஞ்சின்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்கு பரிகரமிறே.

கஉசு. இருவருமான சேர்த்தியிலேயிறே இவனடிமைசெய்வது, அச்சேர்த்தி தன்னையேயிறே யிவனுபாயமாகப் பற்றுகிறதும் இத்தால் சொல்லுகிறது நித்யப்ராப்யத்வமிறே நித்யாபூர்வ விஷயமிறே நித்யப்ராப்யமாக வல்லது.

கஉஎ. இவனுடைய வ்யபராதகாலம் பார்த்திருந்து பரிபத்தி பண்ணுகைக்கவனுக்கவசரமில்லை, அவள்கூட்ட விருக்கையாலே.

கஉஅ. வெறுமையும், ஸ்வரூபமும், இரண்டும் ப்ரபத்திக்கு பரிகரமிறே.

கஉகூ. அதிகாரிஸ்வரூபமாவது அநந்யகதித்வமும், ப்ராப்யருசியும், ஸ்வரூப ப்ரகாஶமும் என்கிற விவையிறே.

கஙo. த்ரிவித சேதநரையும் மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமாக நியமிக்கும். ஈஶ்வரனை ப்ரணயித்வ நிபந்தனமாக நியமிக்கும்.

கஙக. இவர்களை தனித்தனியே பற்றினார்க்கு ஸ்வரூப விநாசமிறே, "மிதுநமேயுத்தேஶ்யம்" என்றிருப்பார்க்கு ஸ்வரூபோஜ்ஜீவனமிறே

கஙஉ. "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்றதிறே நிலைநின்ற ஸ்வரூபம். அநுவாதத்தமானதிறே பரமார்த்தமாவது.

கஙங. ஈஶ்வரனை யொழிந்தார் ரடங்கலும், தாங்களுளரானபோது ரக்ஷகராக வபிமானித்து, ஆபத்துவந்தவாறே இவர்களைக் காட்டிக்கொடுத்து தந்தாமைக்கொண்டு தப்புவார்கள்

கஙச. சாவாவஸ்தையிலும் தன்னையழிய மாறியாயினு மாஶ்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுவான் சர்வேஶ்வரன்.

கஙரு. ஆஶ்ரிதன் தப்பினாலும் தான் பொருத்து ரக்ஷிப்பன்.

கஙசு பெருமாளை யொழிய செல்லாமைபிறந்து வ்யதிரேகத்தில் முடிந்த சக்ரவர்த்திநிலை — ஸ்நேஹம்.

கஙஎ. "நில" என்ன "குருஷ்வ" என்னும்படியாய முறையறிந்து பற்றின இளையபெருமாள்நிலை — பக்தி

கஙஅ. ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணமொரு தலையாலல்தான் தன்னைப் பேணுதேநோக்கு மாஶ்சர்ய பூதனானவனுடைய திருவடிகளை யல்லது பற்றுவரோ

கஙகூ. ஶ்ரவண மனனங்கள்தான் தரிசனசமா னாகாரத்தளவும் சென்று நிற்குமிறே.

கசo. த்யான ப்ரராயிருப்பார், த்யேயவஸ்துவைவிட்டுப் புறம்பே போவரோ?

கசக. தாமசபுருஷர்களோட்டை சஹவாசம் சர்வேஶ்வரனுக்குத்யாக்ஹேது, சத்வநிஷ்டரோட்டை சஹவாசமவனுக்கு ஸ்வீகாரஹேது.

கசஉ. நித்யசூரிகள் திரளிலே அவ்வோலக்கத்தின் நடுவேயிருக்கு மிருப்பைக் காண்கையிறே, ப்ராப்ய மாகிறது.

கசங. ஸ்வரூபக்யானம் பிறந்தவிடத்தில் ஸ்வரூப விரோதியாக ப்ரவர்த்திக்கப் போகாதிறே.

கசச. சதாசார்ய னருகிலிருந்து "ஸ்ரீய:பதியொழிய இவ்வாத்ம வஸ்துவுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பாரில்லை" என்றுபதேசித்தால், அத்தனைபோதும்.

கசரு. ஆழ்வார்கள் "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று அதுதனனையே சொல்லாநிற்பார்கள், ப்ராப்திபலமான கைங்கர்ய ருசியாலே.

கசசா. "ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்ஜியம், ஸர்வேச்வர னுத்தேச்யன்" என்கிற ஞானம்பிறந்து பகவத்ஸமாச்ரயணம் பண்ணினவர்கள், "பேஷஜம்பகவத் ப்ராப்தி:" என்று பகவத்ப்ராப்தி யளவிலே நிற்பார்கள்.

கசஎ. ஸர்வேச்வரன் ப்ராப்யனானால் அர்ச்சிராதிகதியோடு தேசவிசேஷத்தோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தர்கதமிறே.

கசஅ. உபாஸனபலமாய் வருமவையடைய ப்ராப்யாந் தர்க்கதமாகக்கடவது. சாத்யவிவ்ருத்திக் குடலாய் வருமவையெல்லாம் பலத்துக்குடலாகக் கடவது. ஆகையாலே ப்ராப்யபூமி அத்தேசமே, அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும் கடகனவனே.

கசகூ. அனுகூலரிலே யொருவனுக்கொரு நன்மையுண்டானால், அது தன்னதாக நினைத்திருக்கையும், அனாத்ம வந்தால் அது தனக்குவந்ததாக நினைத்திருக்கையுமாகிற இவ்விரண்டு முண்டானாலிறே வைஷ்ணவத்வ முண்டாயிற்றாவது.

கரு௦. த்ரைலோக்யத்தையும் கையடைப்பாக்கினாலும் ரக்ஷ்யம் சுருங்கி ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பேவிஞ்சி யிருக்கும்.

கருக. சேஷிக்கதிசயத்தை விளைக்கையே சேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வரூபம்.

கருஉ. இங்குள்ளார் அங்குப்போவது மேன்மையை அனுபவிக்க, அங்குள்ளார் இங்குவருவது சீலகுணானுபவம் பண்ணுகைக்கு.

கருங. திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே பெரியபிராட்டியாரோடே யெழுந்தருளியிருக்கக்கண் டனுபவிக்கையிறே முக்தப்ராப்ய போகந்தான்.

கருச. க்ஞானாநந்தங்களன்று வஸ்துவுக்கு நிரூபகம்; சேஷத்வ மென்கை. க்ஞானாநந்தங்களிலு மந்தரங்கம் பகவத்சேஷத்வ மென்கை.

கருரு. சேதனனுக்கு பகவத்ஸ்வரூபத்திலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே யுத்தேச்ய மானாப்போலே, ஈச்வரனுக்கும் ஆழ்வார் ஸ்வரூபத்திலும் அவர்கழிக்கிற சரீரமுத்தே ச்யமாய் தோற்றும்; செருக்கரபிமத விஷயத்தி லழுக்குகக்குமாப் போலே.

கருசா. ஜீவபரபேதமும் ஜீவர்களுக்கு பரஸ்பரபேதமும் சேஷசேஷி சம்பந்தமும் பரமார்த்தம்.

கருஎ. இல்லையல்லரா யுளராயிருப்ப ராஶ்ரிதருக்கு, இல்லையாகியே யுளரா யிருப்ப ரநாஶ்ரிதருக்கு

கருஅ. நமஶ்ஶப்தத்துக்கு சாப்தமான வர்த்தம் "நானெனக்குறியே னல்லேன்".

கருகூ. ஒரு கன்யகையானு லொருவனுக் கேயாயிருக்கையும், தான் தனக் குரியளன்றிக்கே யிருக்கையுமிறே ஸ்வரூபம்

கசுo. நாராயண ஶப்தத்துக்கு அர்த்தம் - சுவாமித்வவாத்ஸல்யோ பாயத் வோ பேயத்வவ்யாபகத்வ மித்யாதியிறே, சதுர்த்திக் கர்த்தம் கைங்கர்ய ப்ரார்த்தனையிறே.

கசுக. ப்ரணவார்த்தமும் நமஶ்ஶப்தார்த்தமும், வ்யாபகத்வமும் அவ்வ்யா பகத்வமும், அல்லாத வ்யாபக மந்திரங்களிலுமுண்டு.

கசுஉ. நம்மாசார்யர்கள் போனதுபோருமிறே நமக்காதரிக்கவேண்டுவது.

கசுங. "அவனைப் பெறவேணும்" என்றிருப்பார் ராசைப்படுவது மவன்முன் னாகவாய், பெற்றால் பின்னை கைங்கர்யம் பண்ணுவது மிருவரு மான சேர்த்தியிலேயா யிருக்குமிறே.

கசுச. "ஸ்வரூபம் பகவத்பாரதந்திரியம்" என்றறிந்தால், சீரிய ப்ரயோஜ னம் கைங்கர்யமிறே.

கசுரு. ராமாவதாரத்தில் மெய்யும் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பொய்யுமிறே, ஆஶ்ரிதருக்குத்தஞ்சம்.

கசுசு. உகந்தாரை யழிக்கையிறே பாதகமாவது, விரோதிகளை யழிக்குமது உபகாரமிறே.

கசுஎ. ப்ரம்மஹத்தையைக்கு ப்ராயச்சித்தம் பண்ணினால், கோஹத்தையைக்கு ப்ராயச்சித்தம் பண்ணவேண்டி வருமிறே, அங்ஙன் வேண்டா விறே, பகவதனுக்ரஹங்கொண்டு கார்யங் கொள்ளுமிடத்தில்.

கசுஅ. ஆஶ்ரித ரக்ஷணத்துக்கும் தத்ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்கு மடிஸ்ரீயஃ பதியாகை.

கசுகூ. ப்ராம்மணருக்கு சந்த்யாவந்தனம்போலேயிறே, இடையருக்குப் பசு மேய்க்கை, ஜாத்யுசித தர்மமாகையாலே த்விரவொண்ணாதிருக்கு மிறே.

கஎo. பகவத்விஷயந் தானஸ்பர்ஶ வேதியாயிருக்குமிறே.

கஎக. நிரபேக்ஷனான தான் குறையின்று இவனுடைய குறையை தீர்க்கு மாய்த்து, தான் சாபேக்ஷனாய் நின்று இவனை நிரபேக்ஷனாக்கும்.

கஎஉ. இவனுக்கு ஸ்வரூப ஸித்தியுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டு நிரபேக்ஷ னாக வேணுமிறே அவனுக்கு, இவனுடைய ஸ்வரூபஸித்த்யர்த்த மாக அவன் தன்னை தாழவிட்டா னென்றால் அது தானே நைர பேக்ஷ்யத்துக் குடலா யிருக்குமிறே யவனுக்கு.

கஎங. பகவத் விஷயம்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லவொண்ணாதிறே, பாகவதவிஷயம்.

கஎச. திருநாமம் சொல்லுகைக்கு ருசியேயாய்த்து வேண்டுவது, அவாகளே அதிகாரிகள்.

கஎரு. சேஷத்வஜ்ஞானம் பிறந்தால் ஸ்வரூபானுரூபமான வ்ருத்தி பெறாமையால் வரும் க்லேசம் ப்ராயச்சித்தத்தால் போக்குமதன்றே.

கஎசு. இவனை அடிமைகொள்ளுகையாலே புகழுக்கெல்லையில்லையாய்த்தவனுக்கு, இவனுக் கடிமைசெய்கையாலே புகழுக் கந்தமில்லையாய்த்திவாகளுக்கு.

கஎஎ. சம்சாரத்திலே யிருந்தா லிவனுக்குப் புகழுண்டாகி லாயத்து பரமபதத்தி லிருந்தா லவனுக்குப் புகழுண்டாவது; இன்னிலத்தைவிட விட இவனுக்குப் புகழுண்டாமாப்போலே அன்னிலத்தை விட விட அவனுக்குப் புகழுண்டாம்; இருவருக்கு மிரண்டு மலப்யலாபமிறே.

கஎஅ. ப்ராப்யத்துக்கு ப்ராபகமாக வேதாந்தங்களில் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியென்று மிரண்டுபாயங்களை விதித்தது, அவையிரண்டிலும் பக்திக்கு வாணிகாதிகாராம்; ப்ரபத்தி சாவாதிகாரம்.

கஎகூ. அநந்யப்ரயோஜநரான பக்திமான்களுக்கும் பலப்ரதனாய் உபாயமாயிருக்கும், தன்னையே பற்றினாருக்கு அவ்யவஹிதோபாயமாம்.

கஅ0. குற்றம் தலைநிரம்பிப் புறம்பு புகலில்லாதாரை ரக்ஷிக்கு மீச்வரன்; குற்றம் நிரம்பி அனுதாப மில்லாதாரைப் பொருப்பிக்கும் பிராட்டி.

கஅக. ரக்ஷவாக்கங் குறைவற்ற தேசமாகையாலே ரக்ஷகனுக்கு சம்பத்து மிக்கிருக்கு மிங்கு; கைங்கரியத்துக்கு விச்சேத மில்லாமையாலே சேஷபூதனுக்கு சம்பத்து மிக்கிருக்குமங்கு.

கஅஉ. அறிவுடையார்க்கு பொறுக்கவொண்ணாத நரகம் சம்சாரமிறே.

கஅங. சாவசாதாரணனான சுவாமியுடைய வ்யாபாரமெல்லா மெனக்கெனக்கென்னலாமிறே சேஷபூதருக்கு.

கஅச. க்யானலாப முண்டானபின்பு "அவவருகில் ப்ராபதி பெறறிலோம்' வருவதொரு குறையுண்டோ.

கஅரு. சேதனனையொழிய அசேதனனுக்கு ஸ்திதியில்லாதாப்போலே ஈச்வரனையொழிய வாத்மாவுக்கு ஸ்திதியில்லை.

கஅசு. புருஷார்தம் பெறுவது ஒரு சேதனனாலே, அசேதன க்ரியாகலாபாதிகளாலன்றே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதய சாரசங்க்ரஹத்தில்

உதாஹரித்த ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தம்

பக் குறி
கம். ப்பு

௩. அ. ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் - அநந்தக்லேஶபாஜனம்.

கோரம் - பயங்கரமாயும்	ஸம்ஸார ஸாகரம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை
அநந்தக்லேஶபாஜனம் - எல்லையில்லாத துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமான	

௩. ஆ. ஜ்ஞாநான்மோக்ஷ: அஜ்ஞாநாத்ஸம்ஸார:

ஜ்ஞாநாத் - ஜ்ஞாநத்தாலே	அஜ்ஞாநாத் - அஜ்ஞாநத்தாலே
மோக்ஷ: - மோக்ஷமானது உண்டாகிறது	ஸம்ஸார: - ஸம்ஸாரமானது உண்டாகிறது.

௪. அ. ஜாயமாநம் ஹி புருஷம் - யம் பஶ்யேந் மதுஸூதந: |
ஸாத்விகஸ்ஸ து விஜ்ஞேய: - ஸவை மோக்ஷார்த்தசிந்தக: ||

யம் - யாதொரு	ஸாத்விக: - ஸாத்விகனாக
ஜாயமாநம் - உண்டாகிற	விஜ்ஞேய: - அறியத்தக்கவன்
புருஷம் - புருஷனை	ஸவை - அவனே
மதுஸூதந: - மதுவை நிரஸித்த ஸர்வேஶ்வரன்	மோக்ஷார்த்த சிந்தக: - மோக்ஷரூபமான புருஷார்த்தத்தை சிந்திக்கிறவனாக ஆகிறான்
பஶ்யேத் - கடாக்ஷிக்கிறானோ	ஹி - ப்ரஸித்தம்.
ஸது - அவனே	

௪. ஈ. ஈஶ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்த்தம்

ஈஶ்வரஸ்ய - ஈஶ்வரனுடைய	ஸௌஹார்த்தம் ச - ஸௌஹார்த்தத்தையும்

௫. அ/க ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் - ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: |
ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தே: - ததா ப்ராப்திவிரோதி ச |

வதந்திஸகலாவேதா: - ஸேதிஹாஸபுராணகா:
மூநயஶ்சமஹாத்மாநோ - வேதவேதார்த்தவேதிந: ||

ப்ராப்யஸ்ய	- ப்ராப்யனான
ப்ரம்ஹண:	- ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய
ரூபம்	- ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்துஃ	- ப்ராப்தாவான
ப்ரத்யகாத்மந:	ஜீவாத்மாவினுடைய
ரூபம்ச	- ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்த்யுபாயம்	ப்ராப்திக்கு உபாயமான
ரூபம்	- ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராப்தே:	- ப்ராப்திக்கு
பலம்	- பலமான
ரூபம்	- ஸ்வரூபத்தையும்
ததா	- அந்தப்ரகாரம்
ப்ராப்தி விரோதி	ப்ராப்திக்கு விரோதியான
ரூபமச	- ஸ்வரூபத்தையும்
ஸேதிஹாஸபுராணகா:	இதிஹாஸ புராணங்களோடே கூடியிருக்கிற
ஸகலா:	- ஸமஸ்தமான
வேதா:	- வேதங்கள்
வதந்தி	- சொல்லுகிறதுகள்
வேதவேதார்த்தவேதிந:	வேதமென்ன வேதார்த்தமென்ன இதுகளை தெரிந்தவர்களான
மஹாத்மாந:	- மஹாஸ்வபாவ சாலிகளான
மூநயஶ்ச	- மநநசீலாளான ருஷிகளும்
வதந்தி	- சொல்லுகிறார்கள்.

ஸூ. அ. த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:

வேதா:	- வேதங்கள்
த்ரைகுண்யவிஷயா:	முக்குணங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மாக்களை விஷயமாக வுடையதுகள்.

ஸூ. ஆ. காயந்திதேவா:கிலகீதகாநி - தந்யாஸ்துயேபாரதபூமிபாகே
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே-பவந்திபூய:புருஷாஸ்ஸுரத்வாத்.

தேவா:	- தேவர்கள்
கீதகாநி	- காநங்களை
காயந்தி	- காநம் பண்ணுகிறார்கள்
கில	- ப்ரஸித்தம்
ஸ்வர்காபவர்காஸ்பதமார்கபூதே	ஸ்வர்க்கமென்ன மோக்ஷமென்ன இதுகளாகிற ஸ்தானத்திற்கு மார்க்கமாகஆகின்ற
பாரதபூமிபாகே	பரதகண்டத்திலே
யே-புருஷா:	- யாதொருபுருஷர்கள்
ஸுரத்வாத்	- தேவத்வத்தைவிட்டு
பூய:	- மறுபடி
பவந்தி	- உண்டாகிறார்கள்
தன்யாஸ்து-	அவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

ஸூ. $\frac{\text{இ}}{\text{க}}$ துர்லபோமாநுஷோதேஹ:தேஹிநாம்க்ஷணபங்குர:

தேஹிநாம்	- ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷணபங்குர:-	க்ஷணிகத்திலே நசிப்பதான
மானுஷ:	- மனுஷ்யஸம்பந்தமான
தேஹ:	- தேஹமானது
துர்லபம்	- கிடைப்பதரிது.

ஸூ. இ/உ அதரஜநமஸஹஸராணும | ஸஹஸைரபிஸததம
கதாசிலலபதேஜநது: | மாநுஷயமபுணயஸஞசயாத

ஸததம	- ஶ்லாகயரான ருஷியே	ஜநது	- ஜீவனுனவன
அதர	- இநதலோகததிலே	புணயஸஞ சயாத	புணயஙகளுடைய ஆதி கயநதாலே
ஜநம ஸஹ ஸராணும	ஜனமஸஹஸரஙக ளுடைய	மாநுஷயம	- மனுஷயநவததை
ஸஹஸைரபி-	ஆயிரஙகளநாலேயும	லபதே	- அடைகிறுன
கதாசித	- ஒருககால		

ஸூ. இ/ங தஸமாதபாலயேவிவேகாதமா। யதேதஶ்ரேயஸேஸதா

தஸமாத	- ஆகையினுலே	ஸதா	- ஸாவகாலநதிலும
விவேகாதமா	- கருதயாகருதய விஷய மான புததியையுடை யவன	ஶ்ரேயஸே	- மோக்ஷநதையும பொருட்டு
பால்யே	- பாலய யெளவநஙகளு டைய மதயததிலே	யதேத	- யததநிககககடவன.

ஸூ இ/ச ஶதாயுாவைபுருஷ:

புருஷ:	- புருஷன	ஶதாயுாவை	- நூறுவயதை யுடையவனனறு

ஸூ. இ/ரு அநநதபாரம்பஹூவேதிதவயமலபஶ்சகாலோபஹவஶ்சவிகநா:

அநநதபாரம	- ஶாஸதர மானது முடிவிலலாத கரையை யுடையது	பஹூ	- அதிகம
		காலஶ்ச	- காலமும
		அலப:	- அலபம
வேதிதவ்யம்	- அறியவேண்டிய தானது	விகநாஶ்ச	- விகநஙகளும
		பஹவ:	- அநேகஙகள.

ஸூ. இ/சூ ஶ்ரேயாமஸிபஹூவிகநாநிபவநதிமஹதாமபி.

மஹதாமபி	- மஹாதமாககளுககும	பஹூவிகநாநி-	அதிகமான விகநஙகளை உடையதுகளாக
ஶ்ரேயாமஸி	- ஶ்ரேயஸஸூககள	பவநதி	- ஆகிறதுகள.

ஸூ. இ/எ சஞசலம்ஹிமந:க்ருஷணப்ரமாதிபலவததருடம்.

ஹேகருஷண-	வாரீகருஷணனே	ப்ரமாதி	- பலாதகறிதது எனனை அபஹரிககிறது
மந:	- மநஸஸானது		
சஞசலம்	- சஞசலமாயிருக்கிறது	ஹி	- பரஸிததம
பலவத	- மிகவும்	தருடம்	- நிஶ்சயம்.

ஸு. இ/அ வேதஸாரோபநிஷத்.

உபநிஷத	- உபநிஷத்தானது	வேதஸாரः	- வேதத்தினுடையஸாரம்.

ஸு. ௫. அஸாரமல்பஸாரஞ்சஸாரம்ஸாரதரம்த்யஜேத்
பஜேதஸாரதமம்ஶாஸ்த்ரம்ரத்நாகரயிவாம்ருதம்.

அஸாரம்	- ஐஹிக. ஆமுஷ்மிகப்ரதிபாதகமான ஶாஸ்த்ரத்தையும்	த்யஜேத்	- விடக்கடவன்
அல்பஸாரஞ்ச	கைவல்ய ப்ரதிபாதகமானஶாஸ்த்ரத்தையும்	ரத்நாகரே	- ஸமுத்ரத்தில்
ஸாரம்	- பக்த்தி ப்ரதிபாதகமான ஶாஸ்த்ரத்தையும்	அம்ருதமிவ	- அம்ருதத்தைப் போல
ஸாரதரம்	- ஸ்வார்த்த கைங்கர்யப்ரதிபாதகமான ஶாஸ்த்ரத்தையும்	ஸாரதமம்	- ஸித்தோபாய ப்ரதிபாதகமான
		ஶாஸ்த்ரம்	- ஶாஸ்த்ரத்தை
		பஜேத்	- அடையக் கடவன்.

ஸு. உ. ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச
ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்.

ருசः	- ருக்வேதங்களும்	ஆதர்வணாநிச	- அதர்வண வேதங்களும்
யஜூம்ஷி	- யஜுர்வேதங்களும்	ஸர்வம்	- ஸமஸ்தமும்
ஸாமாநி	- ஸாமவேதங்களும்	அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம்	அஷ்டாக்ஷரத்திற்கு உள்ளான ப்ரணவத்திற்குள் இருக்கிறது.
ததைவ	- அந்தப்ரகாரமே		

௭. அ. க்ருஷ்ணத்வைபாயநம்வ்யாஸம் | வித்திநாராயணம்ப்ரபும்
கோஹ்யந்ய:புண்டரீகாக்ஷாத் | மஹாபாரதக்ருத்பவேத்.

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம்	க்ருஷ்ணனென்கிற பெயரையும் த்வீபத்தைத் தனக்கு ஸ்தானமாகவுடையவரா யிருப்பதினாலே த்வீபாயநரென்கிற பெயரையுமுடைய	வித்தி	- அறியக்கடவாய்
		ஹி	- ப்ரஸித்தம்
		புண்டரீகாக்ஷாத்	ஸ்ரீமன்நாராயணனைக் காட்டிலும
		அந்ய:	- வேறான
		க:	- எவன்
வ்யாஸம்	- வ்யாஸரை	மஹாபாரதக்ருத்	மஹாபாரதத்தை பண்ணுகிறவனாக
நாராயணம்	- நாராயணன்யென்கிற		
ப்ரபும்	- ப்ரபுவாக	பவேத்	- ஆவன்.

௭. இ/க ஶரீரத்தைவகாரணம்பும்ஸாமஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே.

பும்ஸாம்	- புருஷர்களுக்கு	ஶரீரத்தைவ	- ஶரீரத்தையே
அஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே	அஷ்டாக்ஷரத்தினுடைய பரிக்ரஹவிஷயத்திலே.	காரணம்	- காரணமாக ஆகிறது.

எ. ா. ஆத்மாவாரே தருஷ்டவய ஶ்ரோதவயோமந்தவயோநிதிதயாஸிதவய: ஆதமேதயேவோபாஸீத। ஓமிதயாதமாநமதயாயத.

அரே	- வாராயமைத்ரேயியே	நிதிதயாஸிதவய:	தயாநம பணணததகக வன
ஆதமா	- பரமாதமாவானவன	ஆதமேதயேவ	பரமாதமாவெனறே
ஶ்ரோதவய:	- கேழககததககவன	உபாஸீத	- உபாஸிககககடவன
தருஷ்டவய:	- காணததககவன	ஓமிதி	- ஓமெனறு
மநதவய:	- மனனம பண்ணததகக வன	ஆதமாநம	- பரமாதமாவை
		தயாயத	- தயானம பணணககட வன.

எ. உ. அமருதஸயைஷஸேது: பலமதஉபபததே:.

எஷ:	- இநத பரமாதமா வான வன	பலம	- மோக்ஷரூப பலமானது உணடாகிறது.
அமருதஸய	- மோக்ஷததிறகு	குத:	- எபபடியெனருல
ஸேது:	- மாாகபூதன	உபபததே:	- ஶாஸதிரததில உபபத தி யிருபபதிநாலே.
அத:	- இநத பரமாதமாவிநிட ததிலநினறும		

அ. அ. யஜேத.

யஜேத	- யஜஞயம் பணணககட வன.

அ. உ. ஜுஹுயாத.

ஜுஹுயாத	- ஹோமம பணணககட வன.

௬. அ/க பராமஹணஸய। அதயயநாதயாபநம। யஜநயாஜநம। தானபபரதிகர ஹணம। தாயாதயமஸிலோஞ்சாநயஞ்சசாபரிகரஹீதம। ஏதாந யேவக்ஷதரியஸய। அதயாபனயாஜன பரதிகரஹணுநீதி। பரிஹா ாயம। தணடயுததாதிகாநி। க்ஷதரியவதவைஶ்யஸய। தணடயுத தவாஜநம கருஷிகோரக்ஷண வாணிஜயாதிகம ‖

ப்ராம்ஹணஸய	பராமஹணனுக்கு	தாயாதயம்	- தாயாதிகளிடததில்நினறுமவரும தனமும
அதயயநாதயாபனம	அதயயனமும அதயாப னமும	ஸிலோஞ்சாநி	கதிரபொருககுதல் உதிாநெல பொருக்குதல இதுகள
யஜநயாஜநம	யஜநமும்யாஜநமும	அநயச சா அபரி கர ஹிதம்	வேருன அயாசிதமாகவ ருகிறதும்
தானபரதிகரஹணம	தானமுமபரதிகரஹண மும	ஏதானயேவ	- கீழ்ச்சொன்னஇதுகளே

க்ஷத்ரியஸ்ய	- க்ஷத்ரியனுக்கு	க்ஷத்ரியவத்	- க்ஷத்ரியனைப்போல்
அத்யாபன யாஜநப்ரதிக்ரஹ ணாநீதி	அத்யாபனமென்ன யஜனமென்ன ப்ரதிக்ரஹணமென்ன யென்கிற இதுகள்	வைஶ்யஸ்ய	- வைஶ்யனுக்கும்
பரிஹாரயம்	- விடத்தகுந்ததுகள்	தண்டயுத்தவர்ஜனம்	சிக்ஷிக்கிறதென்னயுத்தம் செய்கிறதென்ன இதுகளை விட்டு
தண்டயுத்தாதிகாரி	சிக்ஷிக்கிறது யுத்தம்செய்கிறது இது முதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத்தக்கது	க்ருஷிகோரக்ஷண வாணிஜ்யாதிகம்	க்ருஷி என்னகோரக்ஷணமென்ன வாணிஜ்யமென்ன இதுமுதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத் தகுந்ததுகள.

௯. அ/உ விஷ்ணுதாஸாவயம்யூயம்। ப்ராம்ஹணாவாணதாமிணஃ
அஸ்மாகம்தாஸவ்ருத்தீநாம்। யுஷ்மாகம்நாஸ்திஸங்கதிஃ.

வயம்	- நாங்கள்	தாஸவ்ருத்திநாம்.	தாஸவ்ருத்திகளான
விஷ்ணுதாஸாஃ	விஷ்ணுவுக்கு சேஷவ்ருத்திபண்ணுமவாகள்	அஸ்மாகம்	- எங்களுக்கும்
யூயம்	- நீங்கள்	யுஷ்மாகம்	- வாணதர்மத்தை யுடைய உங்களுக்கும்
வாணதர்மிணஃ	வாண தர்மங்களையுடைய	ஸங்கதிஃ	- ஸம்பந்தமானது
ப்ராம்ஹணாஃ	ப்ராம்ஹணர்கள்	நாஸ்தி	- இல்லை.

௯. ஆ. காயத்ரீச்சந்தஸாம்மாதா.

சந்தஸாம்	- சந்தஸ்ஸுக்களுக்கு	மாதா	- மாத்ருஸ்தானம்.
காயத்ரி	- காயத்ரியானது		

௯. இ. ருசோயஜூம்ஷியித்யாதியில்மூன்றுபாதங்களுக்கார்த்தம் கண்டுகொள்வது. (௬. உ.) யச்சாந்யதபிவாங்மயம்.

யத்	- யாதொரு	வாங்மயம்	- ஸாவவாக்ஸமூஹங்களும் அஷடாக்ஷரத்திற்குள்ளான ப்ரணவத்திலேஇருக்கிறதுகள்.
அன்யத்	- வேறான		

௧0. அ. ஸந்ததிர்கோத்ரஜநநகுலாந்யபிஜநாந்வயௌ.

ஸந்ததிஃ கோதரம் ஜனனம் குலாநி	இந்தசப்தங்களும்	அபிஜநான்வயௌ	அபிஜன அந்வயஶப்தங்களும் ஸந்ததிக்கிப் போகள்.

௧0. ஆ. ஶிக்ஷாயாம்வாணஶிக்ஷா.

ஶிக்ஷாயாம்	- ஶிக்ஷைகளுக்குள்ளே	வாணஶிக்ஷா	- வாணஶிக்ஷை.

௧0 இ சரணஶபதஃகாடககாலாபாதிஶாகாவிஶேஷேஷு-முக்யஃ
ததயாயிஷு-புருஷேஷு-கௌணஃ.

சரணஶபதஃ	- சரணஶபதமானது	முக்யஃ	- முக்யம
காடக காலாபாதி	காடககாலாபம முதலான	ததயாயிஷு	அநதகாடககாலாபததை அதயயநமபணணுகிற
ஶாகா விஶேஷேஷு	ஶாகா விஶேஷஙகளிலே	புருஷேஷு	- புருஷாளிடஙகளிலே
		கௌணஃ	- கௌணம.

௧0. ௩. பதயுஃஶ்ரியஃபரஸாதேனபராபதஸாாவஜ்ஞஸமபதம்
பரநஜநகூடஸதமபரபதயேஶரீபராஙகுசம.

ஶ்ரியஃ	- ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மிககி	பர பநநஜந கூடஸதம	பரபநநஜநஙகளுககுகூடஸதராயிருககிற
பதயுஃ	- பாததாவான ஸாவேஶவரனுடைய	ஶ்ரீபராஙகுசம	பாஹயாளுககு பாதகரான நமமாழவாரை
பரஸாதேன	- அனுகரஹததாலே	பரபதயே	- பறறுகிறேன.
பராபதஸாாவஜ்ஞஸமபதம	அடையபபடட ஸாாவஜ்ஞதவமாகிற ஸமபததையுடையவராய		

௧0. ௨/௧ ஸவாதயாயோதயேதவயஃ.

ஸவாதயாயஃ - தனனுடைய ஶாகாதயயனமானது ; அதயேதவயஃ - அதயயனம பணணததகுநதது.

௧0. ௨/௨ அதயேதவயமதவிஜஶரேஷ்டைாவேதரூபமிதமக்ருதம.

தவிஜஶரேஷடைஃ	பராமஹண ஶரேஷடாகளாலே	இதம	- இநததிவய பரபநதமானது
வேதரூபம	- வேதரூபமாக	அதயேதவயம	அதயயனமபணணததகுநதது.
க்ருதம	- பணணபபடடிருககிற		

௧௧. ௮/௧ விஷ்ணுபகதிவிஹீநோயஃ। ஸாவஶாஸதராாததவேதயபி
பராம்ஹணயமதஸயநபவேத। தஸயோதபததிாநிரூபயதாம.

யஃ	- யாதொருவன	பராமஹணயம	ஜ்ஞாநகருத பராம்ஹணயமாநது
ஸாவஶாஸதராாததவேதயபி	ஸகல ஶாஸதராாததஙகளைஅறிநதிருநதபோதிலும்	நபவேத	- யில்லை
விஷ்ணுபகதிவிஹீநஃ	விஷ்ணுபக்தி யில்லாதவனாக, ஆகிறான	தஸய	- அவனுடைய
தஸய	- அவனுக்கு	உதபததிஃ	- உதபததியானது
		நிரூபயதாம	- நிரூபிககததகுநதது.

௧௧. ௮/௨ யஃபுதரபிதரம்தவேஷடி। தமவிதயாதனயரோதஸம
யோவிஷ்ணுமஸததமதவேஷடி। தம்விதயாதநதயரோதஸம.

யঃ, புத்ரঃ	- யாதொருபுத்திரன்	விஷ்ணும்	- ஸாவகதமான விஷ்ணுவை
பிதரம	- தகப்பனே	ஸததம்	- ஸாவகாலத்திலும்
த்வேஷ்டி	- த்வேஷிக்கிருன்	தவேஷ்டி	- தவேஷிக்கிருன்
தம்	- அவனே	தம்	- அவனே
அநயோ தஸம்	- அன்யரோ தஸ்ஸுக்குஉண்டானவருக	அந்த்ய ரோ தஸம்	சண்டாள ரோதஸ்ஸுக்கு உண்டானவருக
வித்யாத்	- அறியத்தக்கவன்	விதயாத்	- அறியத்தக்கவன்.
யঃ	- யாதொருவன்		

க௪. இ. அங்காநிவேதாசசத்வாரோ. மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தரঃ
புராணம்தாமஶாஸ்த்ரஞ்ச. விதயாஹயேதாசதுாதஶ.

அங்காநி	- சிக்ஷை. வ்யாகரணம். சந்தஸ்ஸு நிருக்தம். ஜ்யோதிஷம். கல்பம. இதுகளாகிற ஆரங்கங்கள	மீமாம்ஸா	- பூர்வோத்தரமீமாம்ஸை
		ந்யாயவிஸ தரঃ	ந்யாயஶாஸ்த்ரம்
		புராணம்	- புராணம்
		தாமஶாஸ் தரஞ்ச	தாமஶாஸ்த்ரமும்
வேதாঃ சதவாரঃ	ருக்- யஜுஸ்ஸு-ஸாமம-அதாவணம் இதுகளாகிற நான்குவேதங்கள்	ஏதாঃ	- இந்த
		சதுாததஶ	- பதிநாலும்
		வித்யாஹி	- வித்யைகளன்ருே.

கஉ. ஆ/க அநாதிநிதநாஹயேஷாவாகுத்ஸ்ருஷ்டாஸ்வயம்புவா.

அநாதிநிதந	- ஆத்யந்த மில்லாமலிருக்கிற	ஸ்வயம்புவா	- தன்னுடைய உத்பத்திக்கி வேறு காரணமிலாத ஸாவேஶவரனலே
ஏஷா-வாக்	- இந்த வேத ருபமான வாக்கானது	உதஸ்ருஷ்டா	ப்ரகாசிப்பிக்கப் பட்டது.

கஉ. அ/ரு அஷ்டாதஶபுராணநாம்। காதாஸத்யவதீஸுதঃ.

ஸத்யவதீ ஸுதঃ	ஸத்யவதியினுடை புத்ரரான வ்யாஸரானவா	அஷ்டாத ஶபுராணநாம்	கஅ - புராணங்களுக்கு
		காத்தா	- காத்தா.

க௫. அ ருஷிம்ஜுஷ்டாமஹேக்ருஷ்ண। த்ருஷ்ணதத்வமிவோதிதம்
ஸஹஸ்ரஶாகாம்யோதராக்ஷீத்। த்ராவிடீம்ப்ரம்ஹஸ்ஹிதாம்.

ஸஹஸ்ர ஶாகாம்	ஆயிரம் சாகையையுடைய	த்ராவிடீம்	- தமிழாக
		யঃ	- யாதொருவா
ப்ரம்ஹ ஸம்ஹிதாம்	ஸாமவேதத்தை	அத்ராக்ஷீத	- கடாக்ஷித்தாரோ

கருஷண தருஷணு ததவமிவ } கருஷண விஷயகமான பகதியாகிற ததவத தைதபோல
உதிதம - அவதரிததிருககிற
ருஷிம - நமமாழவாரை
ஜுஹாமஹே - ஸேவிககிறேன.

கரு. ஆ ஸஹாயா சநதரமஸௌதாதா யதா பூாவமகலபயத.

தாதா - ஸாவேஸவரன
ஸஹாயா சநதரமஸௌ } ஸஹாய சநதிரரை
யதா பூாவம - முனகலபததில யிருநததுபோல
அகலபயத - ஸருஷடிததான.

கரு. இ. யோவைவேதாமஸசபரஹிணோதிதஸமை.

யஃ - யாதொரு ஸ்ரீமன நாராயணன
வேதாமஸச - வேதஙகளையும
தஸமை - அநத பரமமாவினபொருடடு
பரஹிணோதி - கொடுததான.

கரு ா. பரம்ஹணபபுதராயஜயேஷடாய.

பரமஹணஃ - சதாமுக பரமஹாவினுடைய
ஜயேஷடாய - ஜயேஷடனுன
புதராய - புதரனுன ருதரனையும பொருடடு.

கரு அ. ஹஸிதமபாஷிதம்சைவகதிாயாயஸசசேஷடிதம
ததஸாவமதாமவீாயேண யதாவததஸமபரயஸயதி.

ஹஸிதம - ராமாதிகளுடைய யாதொரு சிரிபபும
பாஷிதம் - வாாததையும்
யாசகதிஃ - யாதொரு கமனமும
யஸச சேஷடிதம { யாதொரு சேஷடிதமும அதாவது யுததாதிகளும்
தத ஸாவம - அநத ஸமஸததததையும
தாமவீாயேண } பரமமாவினுடைய வரபரஸாதஸகதியினுலே
யதாவத - யதாாததமாக
ஸமபர பஸயதி } பாாககபபோகிருய.

கசு. அ. ஸ்வாதயாயாதயோகமாஸீதயோகாதஸவாதயாயமாவஸேத
ஸவாத்யாயயோகஸமபதயாபரமாதமாபரகாஸதே
ததீக்ஷணுயஸவாதயாயஸசக்ஷுாயோகஸததாபரஃ
நமாம்ஸசக்ஷுஷாதருஷடுமபரமஹபூதஸஸகயதே.

ஸவாதயாயாத } ஸவஸாகாதயயனததாலே
யோகம - யோகததை
ஆஸீத - அடையக்கடவன
யோகாத - யோகத்தாலே
ஸவாத யாயம { அதயயனம பணணுமலிருககிற அனயஸாகைகளை
ஆமநேத - அறியககடவன்
ஸவாத யாயயோகஸமபதயா { ஸவஸாகாத யகம்யோகம இதுகளுடைய பராபதியினுலே
பரமாதமா - பரமாதமாவானவன
பரகாசதே - பரகாஸிககிறுன

ததீக்ஷ்ணய	- அந்தபரமாத்ம ஸாக்ஷாத்காரத்தையின பொருட்டு	அபரः	- மற்றொருகண்
ஸ்வாத்யாயः	- ஸ்வஶாஸ்த்ராத்யயனமானது	ப்ரம்ஹபூதः	- பரப்ரம்ஹமான
சக்ஷுः	- ஒருகண்	ஸः	- அந்தபரமாத்மா
யோகः	- யோகமானது	மாம்ஸ சக்ஷுஷா	மாம்ஸக்கண்ணாலே
ததா	- அந்தப்ரகாரம்	த்ருஷ்டும்	- காண்கைக்கு
		நஶக்யதே	- சமர்த்தமாகிறதில்லை.

கசா. அ. ஆஶாபாஶஶதைர்பத்தாः

ஆஶாபாஶ ஶதைः	ஆசையாகிற கயிறுகளுடைய அனேகங்களாலே	பத்தாः	- கட்டப்பட்டிருக்கிற.

கஎ. அ. நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாதஸுகபாவைகலக்ஷணா
பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரேகாந்தாத்யந்திகீமதா
தஸ்மாத்தத்ப்ராப்தயேயத்நः கர்தவ்யः பண்டிதைர்நரைः
தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞானஞ்சகர்மசோக்தம்மஹாமுநே.

நிரஸ்தாதிஶயாஹ்லாத ஸுகபாவைக லக்ஷணா	அல்பமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இதராதிஶயத்தை யுடைத்தாய் ஆஹ்லாத ரூப ஸுகத்வத்தையே வடிவாக உடைத்தாய	தத்ப்ராப்தயே	அந்தபகவல்லாபத்தின் பொருட்டு
ஏகாந்தா	- துக்கம் கலசாமலிருப்பதாய்	யத்நः	- யத்நமானது
ஆத்யந்திகீ	- நித்யமாயிருக்கிற	பண்டிதைः	- ஜ்ஞானவான்களான
பகவத்ப்ராப்திः	பகவல்லாபமானது	நரைः	- மனுஷ்யாள்களாலே
பேஷஜம்	- ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாக	கர்தவ்யः	- பண்ணத்தக்கது
மதா	- ஸம்மதம்	தத்ப்ராப்திஹேதுः	அந்தபகவல்லாபத்திற்கு ஹேதுவானது
தஸ்மாத்	- ஆகையால்	ஜ்ஞானஞ்ச	- ஜ்ஞானயோகமும்
		கர்மச	- கர்மயோகமும் என்று
		மஹாமுநே	- வாரீர் மைத்ரேயரே
		உக்தம்	- சொல்லப்பட்டது.

கஅ. அ. அஸத்கீர்த்தநகாந்தாரபரிவர்த்தனபாம்ஸுலாம்
வாசம்ஶௌரிகதாலாபகங்கயைவபுநீமஹே.

அஸத்கீர்த்தநகாந்தார பரிவர்த்தன பாம்ஸுலாம்	பகவத் பக்தியில்லாதவர்களுடைய ஸ்தோத்ரமாகிறகாட்டிலேபெரளுகிறத்தாலே அழுக்கடைந்திருக்கிற	ஶௌரிகதாலாபகங்கயைவ	க்ருஷ்ணனுடைய கதையைச்சொல்லுகிறதாகிற கங்கையினாலேயே
வாசம்	- வாக்கை	புநீமஹே	- பரிசுத்தமாகப் பண்ணுகிறேன.

கக. ஆ/உ வேதேஷு பௌருஷம்ஸூக்தம் தர்மசாஸ்த்ரேஷு மாநவம் பாரதே பகவத்கீதா புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்.

வேதேஷு	- வேதங்களுக்குள்ளே	பாரதே	- பாரதத்துக்குள்
பௌருஷ ஸூக்தம்	புருஷஸூக்தமும்	பகவத் கீதா	பூஜ்யமான கீதாசாஸ்த்ரமும்
தர்ம சாஸ் த்ரேஷு	தர்ம சாஸ்த்ரங்களுக்குள்	புராணேஷு -	புராணங்களுக்குள்
மாநவம்	- மநுதர்மசாஸ்த்ரமும்	வைஷ்ண வம் ச	விஷ்ணுபுராணமும் சிறந்தவைகள்.

கக ஆ. மநவார்த்தவிபரீதா து யா ஸ்ம்ருதிஸ்ஸா ந சஸ்யதே.

யா:, ஸ்ம்ருதி:- யாதொரு ஸ்ம்ருதியானது		ஸா	- அந்த ஸ்ம்ருதியானது
மநவார்த்த விபரீதா து	மநுதர்மசாஸ்த்ரத்திற்கு விபரீதமாயிருக்கிறதுகள்	ந சஸ்யதே	- அங்கீகரிக்கப்பட மாட்டாது.

கக இ. விதயச்ச வைதிகாஸ்த்வதீயகம்பீரமநோநுஸாரிண:.

வைதிகா:	- வேதஸம்பந்தமான	த்வதீய கம்பீரமநோநுஸாரிண:	உம்முடைய ஸம்பந்திகளான பாகவதர்களுடைய கம்பீரமான மனஸ்ஸை அனுஸரிக்கிறதுகள்.
விதயச்ச	- விதிகளும்		

உக அ. பிபேத்யல்பச்ருதாத்வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி.

மாம	- நம்மை	அல்ப ச்ருதாத்	கொஞ்சம் கேள்வியை யுடையவனிடத்தில் நின்றும்
அயம்	- இவன்		
ப்ரதரிஷ்யதி -	வஞ்சிப்பன் என்று		
வேத:	- வேதமானது	பிபேதி	- பயப்படுகிறது

உஉ ஆ. அத்யேதவ்யம் த்விஜச்ரேஷ்டை:। வேதரூபமிதம் க்ருதம் ஸ்த்ரீபிச்சூத்ராதிபிச்சைவ। தேஷாம் முக்தி: கரேஸ்திதா

வேதரூபம்	- த்ராவிடவேதரூபமாக	சூத்ராதிபிச	சூத்ராதிகளாலும்
க்ருதம்	- பண்ணப்பட்டிருக்கிற	அத்யேதவ்யம்	அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது
இதம்	- இந்த திவ்ய ப்ரபந்தமானது	தேஷாம்	- அந்த அத்யயனம் பண்ணப் பட்டவர்களுடைய
த்விஜச்ரேஷ்டை:	ப்ராம்ஹணோத்தமர்களாலே		
அத்யேதவ்யம்	அத்யயனம் பண்ணத்தக்கது	கரே	- கையில்
		முக்தி:	- முக்தியானது
ஸ்த்ரீபி:	- ஸ்த்ரீகளாலும்	ஸ்திதா	- இருக்கிறது.

௨௨. இ/௧ விஷ்ணோராசாவதாரேஷு லோஹபாவங்கரோதியஃ
யோகுரௌமாநுஷம்பாவமுபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ	- யாதொருவன்	குரௌ	- ஆசார்யனிடத்திலே
விஷ்ணோஃ	- விஷ்ணுவினுடைய	மாநுஷம் பாவம்	மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை.
ஆசாவதாரேஷு	ஆசாவதாரங்களிலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறான்	நரகபாதிநௌ	நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.
யஃ	- யாதொருவன்		

௨௨. இ/௨ ஆர்ச்சாவதாரோபாதாநம் வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்
மாத்ருயோனிபரீக்ஷாயாஃ துல்யமாஹுர்மநீஷிணஃ.

மநீஷிணஃ	- புத்திமான்கள்	மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஃ	தாயாருடைய மாமஸ்தான பரிக்ஷைக்கு
ஆசாவதாரோபாதாநம்	ஆசாவதாரத்தினுடைய உபாதான நிருபணமும்	துல்யம்	- ஸமமாக
வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்	ஸ்ரீவைஷ்ணவனுடைய உத்பத்திநிருபணமும்	ஆஹுஃ	- சொல்லுகிறார்கள்.

௨௨. இ/௩ யோவிஷ்ணௌப்ரதிமாகாரே லோஹபாவங்கரோதியஃ
குரௌசமாநுஷம்பாவம் உபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ	- யாதொருவன்	குரௌச	- ஆசார்யனிடத்திலும்
ப்ரதிமாகாரே	- ஆசாரூபியாயிருக்கிற	மாநுஷம் பாவம்	மனுஷ்யனென்கிற பாவனையை
விஷ்ணௌ	- ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவினிடத்திலே	கரோதி	- பண்ணுகிறான்
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை	உபௌ	- இரண்டுபேர்களும்
கரோதி	- பண்ணுகிறான்	நரகபாதிநௌ	நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.
யஃ	- யாதொருவன்		

௨௨. இ/௪ ஹரிகீர்த்திம்விநைவாந்யத் ப்ராம்ஹணேநநரோத்தம
பாஷாகானம்நகாதவ்யம் தஸ்மாத்பாபம்தவயாக்ருதம்.

நரோத்தம	- வாரீர் மனுஷ்யர்களில் ச்ரேஷ்டனே	அன்யத்பாஷாகானம்	ஸம்ஸ்க்ருத வ்யதிரிக்தமான பாஷாகானமானது
ஹரிகீர்த்திம் விநா	ஹரியினுடைய ஸ்தோத்ரத்தைவிட்டு	நகாதவ்யம்	- பாடத்தக்கதன்று
ப்ராம்ஹணேந	ப்ராம்ஹணனாலே	தஸ்மாத்	- த்ராவிடபாஷையில் பகவானைப்பாடின பாபம

ஹனனை உனனுடைய	பாபம	- பாபமானது
நாடடில நினறும துர	தவயா	- உனனுலே
ததிவுயாகையாலே	கருதம	- பணணபபடடது.

உஉ. இ/ரு இமபயதராபிஜாயநதே। யோகிநஸஸாவயோகிஷ:
பரத்யகஷிதாதமநாதாநாம। தைஷாஞசிநதயஙகுலாதிகம.

யோகிந:	- யோகிகளானவாகள	பரத யகஷிதா தம நா தாநாம	ஸாகஷாதகரிககப்படடிருககிற ஜகதசேஷியை யுடையராய
ஸாவயோ கிஷ:	ஸாவயோகிகளிலும	ஏஷாம	- அபபடி அவதரிததிருககிறவாகளுடைய
அதர	- இநதலீலாவிபூதியில		
இமபி	- யேதேனுமொருஸ:ககருததாரதமயததாலே	குலாதிகம	- ஜனமஜஞான வருததமயிதுகள
அபிஜாயநதே	- அவதரிககிறாாகள	நசிந்தயம	- சிநதிககததக்கதனறு.

உஉ. இ/ஞ சூதரமவாபகவதபகதம। நிஷாதமசவபசமததா
வீகஷதேஜாதிஸாமாநயாத। ஸயாதிநரகமநர:.

சூதரமவா	- சூதரனுகிலுமாம	ஜாதிஸாமா னயாத	அநதநத ஜாதிகளோடு ஸமமாக
நிஷாதம	- வேடனுகிலுமாம	வீகஷதே	- பாாககிறுன
ததா	- அநதபரகாரம	ஸ:, நர:	- அநதமனுஷயன
ஶவபசம	- ஶவபசநாகிலுமாம	நரகம	- நரகததை
பகவதபகதம	- பகவதபகதனை	யாதி	- அடைகிறுன.
ய:	- யாதொருவன		

உரு. அ. கருஷண தருஷணுததவமிவோதிதம
ருஷிமஜ:ஷாமஹோதயாதிஶலோகததிலகணடுகொளவது.

உச அ. ஜநகாநாஙகுலேகீாததிம। ஆஹரிஷயதிமேஸ:தா
ஸீதாபாதாரமாஸாதய। ராமமதஶரதாதமஜம.

மேஸ:தா	- எனககுபபெணணு யிருககிற	பாதாரம்	- பாதாவாக
		ஆஸாதய	- அடைநது
ஸீதா	- அயோநிஜை யான ஸீதையானவள	ஜனகாணும	- ஜனக வமசஸதாகளுடைய
தஶர தாத மஜம	தஶரதசகரவாதிககிபுதரனுய	குலே	- குலததிலே
ராமம்	- கணடகாஷியிலே ஸாவரையும் துவககுணனும ராமனை	கீாததிம்	- கீாததியை
		ஆஹரிஷயதி	- அடைவிபபிககப போகிறுள.

உச. ஆ. ராஜயஞசாஹஞசராமஸய। தாமமவக்துமிஹாாஹஸி
கதமதஶரதாஜஜாதோ। பவேதராஜயாபஹாரக:.

ராஜயஞ்ச	- ராஜயமும	ராமஸய	- பெருமாளுககு சேஷப்படடவைகள
அஹஞ்ச	- நானும		

அத்ர	- இந்தவிஷயத்தில்	ஜாதஃ	- உண்டானவன்
தாமம்	- தாமத்தை	கதம்	- எப்படி
வக்தும்	- சொல்லுகைக்கி	ராஜ்யாப ஹாரகஃ	ராஜ்யத்தை அபஹரிக்கிறவனாக
ஆஹஸி	- யோக்யராகிரீா		
தஶரதாத்	- தஶரத னிடத்தில் னின்றும்	பவேத்	- ஆவன்.

உச. உ. மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்
ஸ்வயமப்யாசநஞ்சைவமதர்தேடம்பவர்ஜநம்
மத்கதாஶ்ரவணே பக்திஸ்வரநேத்ராங்கவிக்ரயா
மமாநுஸ்மரணம்நித்யம்யச்சமாம்நோபஜீவதி
பக்திரஷ்டவிதாஹ்யேஷாயஸ்மின்ம்லேச்சேபிவர்த்ததே.

மத்பக்த ஜநவாத் ஸல்யம்	யென்னுடைய பக்தஜனங்களிடத்தில் வாதஸல்யமும்	மம	- என்னுடைய
		அநுஸ்மரணமும்	ஸ்மரணமும்
பூஜாயாம், சாநுமோதனம	ஆராதனத்தில், ஸந்தோஷமும்	மாம்	- எனனை
ஸ்வய மப்யா சநஞ்சைவ	தான் ஆராதிக்கையும்	நோபஜீவதியச்ச	ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லை என்கிறது யாதொன்றுண்டு
		ஏஷா	- இந்த
மதாத் தேடம்பவா ஜநம்	யென்னுடைய கைங்காயத்தில் டம்பமில்லாமலிருக்கையும்	அஷ்டவிதா	- எட்டுவிதமான
		பக்திஃ	- பக்தியானது
மத்கதாஶ்ரவணே	என்னுடையகதையைக் கேழ்கிறதில்	யஸ்மின்	- யாதொரு
		ம்லேச்சேபி	- ம்லேச்சனிடத்திலும்
பக்திஃ	- பக்தியும்	வாததே	- யிருக்கிறதோ.
ஸ்வர நேத்ராங்கவிக்ரயா	யென்னுடைய விஷயமாக ஸ்வர விகாரமும் நேத்ர விகாரமும் அங்கவிகாரமும்		

உரு. அ. ஸவிப்ரேந்த்ரோமுனிச்ரீமான்ஸயதிஸ்ஸசபண்டிதஃ
தஸ்மைதேயம்ததோக்ராஹ்யம்.

ஸச	- அந்த அஷ்விதபக்தியையுடையவன்	ஸஃ	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையவன்
விப்ரேந்தரஃ	- ப்ராம்ஹண ஶ்ரேஷ்டன்	யதிஃ	- ஸன்யாஸத்தை யுடையவன்
முனிஃ	- மனனஶீலன்	ஸச	- அந்த அஷ்டவித பக்தியையுடையவன்
ஸ்ரீமான்	கைங்காயரூப ஸம்பத்தையுடையவன்	பண்டிதஃ	- ஞ்யானவான்

தஸமை	- அவனபொருட்டு	ததஃ	- அவனிடததில் நின்றும்
தேயம	- க்யாநமானது கொடுக்க ததககது	கராஹயம	- ஜ்ஞாநமானதுக்ரஹிகக ததககது.

உரு. ஆ. மமநாதமமமகுலதைவதம்.

மம	- எனககு	மம	- எனககு
நாதம்	- சேஷியாயும்	குலதைவதம்	- குலதைவமாயுமிருககிற

உரு. இ. ஸசபூஜயோயதாஹயஹம.

ஸச	- அநத அஷடவித பகதி யையுடையபாகவதன	அஹமயதா	- நானளபபடி பூஜயனோ
		பூஜயஃ	- அபபடிபூஜயன.

உரு. ஈ. ததபாதாமபவதுலமதீாததமததுசசிஷடமஸுபாவனம

ததபாதாமபு	- அநத அஷடவித பகதி யையுடைய பாகவத னுடைய ஸ்ரீபாததீா ததமானது	தீாததம	- பரிசுததிகரம
		ததுசசிஷடம	- அந்த அஷடவித பக்தி யையுடைய பாகவத னுடைய அமுதுசெய து மீநத பரஸாதம்
அதுலம	- அஸதருசமான	ஸுபாவநம	- மிகவுமபவிதரகரம்.

உசா. அ. சதுாவேததஙேருவிபரோவாஸுதேவமநவிநததி
வேதபாரபராகராநதஸஸவைபராம்ஹணகாதபஃ.

சதுாவேத தரஃ	நானகு வேதஙகளுககு ம வயாஸபதம செனு ததவலலவனுன	ஸஃ	- அவன
விபரஃ	- யாதொரு பராமஹண ன	வேதபார பராகரா நதஃ	வேதஸ மூஹமாகிற சு மையிருலே ஆகரமிக கபபட்டிருககிற
வாஸுதே வம்	எஙகும வஸிககிற வா ஸுதேவனை	பராமஹ ணகாதப	பராமஹணக கழுதை எனறு
நவிநததி	- அறியவிலலையோ	வை	- பரஸிததம.

உசா. ஆ. ஶவபசோபிமஹீபாலவிஷ்ணுபகதோதவிஜாதிகஃ
விஷணுபகதிவிஹீனஸதுயதிஶசஶவபசாதமஃ.

மஹீபால	- வாரீமஹாராஜாவே	விஷணுபக திவிஹீ நஃ	விஷணு விஷயகமான பகதியிலலாத
ஶவபசோபி	- ஶவபசநா யிருநதபோ திலும		
விஷணுபக்தஃ	- விஷணு விஷயகமான பகதியையுடையவன	யதிஶச	- எதியும
தவிஜாதிகஃ	- பராம்ஹணனைககாட்டி லும அதிகன	ஶவபசாதமஃ	- ஶபசனைக காட்டிலும நிகருஷடனாக
		து	- பரசிததம.

உசா. இ. ததகாமயநநபநதாயஸாவிதயாயாவிமுகதயே
ஆயாஸாயாபரஙகாமவிதயாநயாஶிலபநைபுணம்.

யத் - யாதொருகாமம்
நபநதாய - ஸம்ஸார பந்தத் தின் பொருட்டு ஸமாதமாக வில்லையோ
தத், காம - அதுவானது காமம்
யா - யாதொரு வித்தையானது
விமுக்தயே - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு ஆகிறது
ஸா, வித்யா - அதுவானது, வித்யை
அபரம்காம - அதற்குபுறம்பானப்ரவ்ருத்தி ரூபகாமமானது
ஆயாஸாய - ஶரீரஶ்ரமத்தின்பொருட்டு ஆகிறது
அன்யாவித்யா } பகவத் ஜ்ஞானத்திற்குப் புறம்பான ஜ்ஞானமானது
ஶில்பநைபுணம் } செருப்புக்குத் தக்கற்றவோபாதி.

௨௬. ௭. ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம்வேதவ்ருதாந்யந்வஹம்
மேதச்சேதபலாநிபூர்தவிதயஸ்ஸர்வேஹுதம்பஸ்மநி
தீர்த்தாநாமவகாஹநாநிசகஜஸ்நாநம்விநாயத்பதத்வந்த்வாம்
போருஹஸம்ஸ்ம்ருதீர்விஜயதேதேவஸ்ஸநாராயண:.

யத்பதத்வந்த்வாம்போருஹஸம்ஸ்ம்ருதீ:விநா } யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய தாமரைபோன்ற திருவடியிணையை ஸ்மரிக்கிறத்தை விட்டு
ஆம்நாயாப்யஸநாநி } வேதாப்யாஸமானது
அரண்யருதிதம் } காட்டிலழுததுபோல
அந்வஹம் - தினந்தோறும்
வேதவ்ருதாநி } வேதோக்தமான வ்ருதானுஷ்டானங்களானதுகள்
மேதச்சேதபலாநி } கொழுப்பைப்போக்கடிக்கிறதை பலமாக வுடையதுகள்
ஸர்வே,பூர்தவிதய: } ஸமஸ்தமானகுளம்வெட்டுகிற வியாபாரங்கள்
பஸ்மநி - ஶாம்பலில்
ஹுதம் - ஹோமம் பண்ணப்பட்டது போல
தீர்த்தாநாம் - புண்யதீர்த்தங்களுடைய
அவகாஹநாநி - ஸ்நாநங்கள்
கஜஸ்நாநம் - யானைமுழுக்கோபாதியோ
ஸ: - ப்ரஸித்தனாயிருக்கிற
தேவ: - ப்ரகாசகரான
நாராயண: - நாராயணன்
விஜயதே - ஸர்வோத்கர்ஷமாயிருக்கிறான்.

௨௬. ௨/௧ யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸுமங்களாவாசோவிமிஶ்ரா
குணகர்மஜந்மபி:ப்ராணந்திசும்பந்திபுநந்திவைஜகத்யா
ஸ்தத்விமுக்தாஶ்ரவஶோபநாமதா:.

யஸ்ய - யாதொரு ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸம்பந்தியான
அகிலாமீவஹபி: } ஸமஸ்தமானபாபத்தைப் போக்கடிக்கிறதாய்
ஸுமங்களா: - மிகவும் மங்களகரங்களா யிருக்கிற
குணகர்மஜந்மபி: } குணங்களென்ன சேஷ்டிதங்களென்ன அவதாரங்களென்ன இதுகளோடு
விமிஶ்ரா: - கூடிக்கொண்டிருக்கிற
வாச: - வாக்குக்கள்
ஜகத் - ஜகத்தைக்குறித்து

ப்ராணந்தி - பரமஹம்ஸஜ்ஞான ரூபமான ஸத்தையை யுண்டு பண்ணுகிறதுகள்

ஸம்பந்தி - பக்தி வைராக்யரூபமான சோபையை யுண்டு பண்ணுகிறதுகள்

புநந்தி - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தமாக்கப் பண்ணுகிறதுகள்

யா: - யாதொரு வாக்குக்கள்

தத்விமுக்தா: - குண காமஜன்மங்களோடு கூடாமலிருக்கிறதுகள்

தா: - அந்த வாக்குக்கள்

ஸுவர்ணோப மா: - ஸுவர்ணாலங்காரமாக

மதா: - ஸம்மதங்கள்.

உகூ. உ விஷ்ணுபக்திவிஹீநஸ்ய வேதசாஸ்த்ரம் ஜபஸ்தப:
உ அப்ராணஸ்யேவ தேஹஸ்ய மண்டநம் லோகரஞ்சநம்.

விஷ்ணுபக்தி விஹீநஸ்ய - விஷ்ணுபக்தியில்லாதவனுக்கு

வேதசாஸ்த்ரம் ஜபஸ்தப: - வேதமென்ன சாஸ்த்ரமென்ன ஜபமென்ன தபஸ்ஸென்ன இதுகள்.

அப்ராணஸ்ய - ப்ராணனில்லாமலிருக்கிற

தேஹஸ்ய - தேஹத்திற்கு

லோக ரஞ்சநம் - லோகத்திற்கு ஸந்தோஷகரமான

மண்டநமிவ - அலங்காரமானதுபோல

உகூ. ஊ. ப்ராதுர்பாவைஸ்ஸுரநரஸமோ தேவதேவஸ்ததீயா
ஜாத்யாவ்ருத்தைரபி ச குணதஸ்தாத்ருசோ நாத்ரகர்ஹா ।
கிந்து ஸ்ரீமத்புவநபவநத்ராணதோ நயேஷ்வபி வித்யா
வ்ருத்தப்ராயோ பவதி விதவாகல்பகல்பப்ரகர்ஷ:.

தேவதேவ: - அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன்

ப்ராதுர்பாவை: - அவதாரங்களாலே.

ஸுரநரஸம: - தேவதைகளென்ன மனுஷ்யர்களென்ன இவர்களுக்கு ஸமானமாக அவதரிக்கிறான்

ததீயா: - அவனுடைய ஸம்பந்திகளான பாகவதர்கள்

ஜாத்யாவ்ருத்தைரபி - ஜாதியென்ன அனுஷ்டானமென்ன இதுகளாலும்

குணத: - ஜ்ஞானரூபமான குணத்தாலும்

தாத்ருசா: - தேவர்கள் மனுஷ்யர்கள் இவர்களுக்கு ஸமானமாக அவதரிக்கிறார்கள்

நாத்ரகர்ஹா - இந்த விஷயத்தில் நிந்தையானது இல்லை

கிந்து - பின்னை எதுக்காக இப்படி அவதரிக்கிறார்களென்றால்

ஸ்ரீமத்புவநபவநத்ராணத: - ஸ்ரீமத்தாயிருக்கிறலோகங்களாகிற க்ருஹத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக அவதரிக்கிறார்கள்

அன்யேஷு - அபாகவதரிடங்களிலேயிருக்கிற

வித்யாவ்ருத்தப்ராய: - ஜ்ஞானமென்ன அனுஷ்டானமென்ன இதுகளுடைய ஸமூஹமானது

விதவாகல்பகல்பப்ரகர்ஷ: - விதவையினுடைய அலங்காரத்திற்கு ஸமானமான ஆதிக்யத்தையுடையதாக

பவதி - ஆகிறது

உ௭. அ. நதேஹம்நப்ராணாந்நசஸுகமஶேஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம்நாந்யத்கிமபிதவஶேஷத்வவிபவாத்।
பஹிர்பூதம்நாதக்ஷணமபிஸஹேயாதுஶததா
விநாஶம்தத்ஸத்யம்மதுமதநவிஜ்ஞாபநமிதம்.

ஹேநாத	- வாரீரஶேஷியே
தவ	- உம்முடைய
ஶேஷத்வ விபவாத் பஹிர்பூதம்	ஶேஷத்வரூபமானவை பவத்திற்கு புறம்பாந
தேஹம்	- தேஹத்தை
க்ஷணமபி	- க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
ப்ராணாந	- ப்ராணன்களை க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
அஶேஷாபிலஷிதம்	எல்லாராலும் இச்சிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸுகம்	- ஐஹிகமாயும்ஆமுஷ்மிகமாயு மிருந்துள்ள ஸுகத்தை
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
ஆத்மாநம்ச	- தன்னையும், க்ஷணகாலமும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
அன்யதகிமபி	- முன்சொன்ன தொழிய வேறொன்றையும்
நஸஹே	- ஸஹிக்கமாட்டேன்
தத்	- முன்சொன்ன யாவத்பதார்தமும்
ஶததா	- அநேகப்ரகாரமாக
விநாஶம்	- நாஶத்தை
யாது	- அடையட்டும்
ஹேமதுமதந	- மதுவை நிரஸித்த எம்பெருமானே
இதம்விஜ்ஞாபநம்	இந்தவிஜ்ஞாபநமானது
ஸத்யம்	- யதார்த்தம்.

உ௮. அ/க அநாசாராந்துராசாராநஜ்ஞாத்ருந்ஹீநஜந்மநஃ
மத்பக்தாந்ஶ்ரோத்ரியோநிந்தந்ஸத்யஶ்சண்டாளதாம்வ்ருஜேத

அநாசாராந்	- செய்யவேண்டிய க்ருத்யத்தைச் செய்யாதவனாகிலுமாம்
துராசாராந்	- நிஷித்த க்ருத்யங்களைச் செய்யுமவனாகிலுமாம்
அஜ்ஞாத்ருந்	- ஜ்ஞாநஶூன்யனாகிலுமாம்
ஹீநஜந்மநஃ	- நிக்ருஷ்ட ஜந்மத்தில் பிறந்தவனாகிலுமாம்
மத்பக்தாந்	கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகள் என்னிடத்தில் பக்தியுடையராமாகில் அவர்களை
நிந்தந்	- நிந்தியாநிருக்கிற
ஶ்ரோத்ரியஃ	- ப்ராம்ஹணன்
ஸத்யஃ	- தக்ஷணத்திலே
சண்டாளதாம்	சண்டாளனாயிருக்குகையை
வ்ருஜேத்	- அடைகிறான்.

உ௮. ஆ. க்ருதேகலியுகேப்ராபதேநாஸ்திகைஃகலுஷீக்ருதே
விஷ்ணோரம்ஶாம்ஶஸம்பூதோவேதவேதார்த்ததத்வவித்
ஸ்தோத்ரம்வேதமயம்கர்தும்த்ராவிட்யாபிசபாஷயா
ஜநிஷ்யதிஸதாம்ஶ்ரேஷ்டோலோகாநாம்ஹிதகாம்யயா

க்ரூரோ	- க்ரூரமாயிருக்கிற	ஸதாமஶ்ரேஷ்டஃ	ஸத்துக்களுக்குள்ஶ்ரேஷ்டரான நம்மாழ்வார
கலியுகே	- கலியுகமாநது	லோகாநாம	- லோகங்களுக்கு
பராபதே	- வநதிருநத உள்ளளவில	ஹிதகாம்யயா	ஹிதத்தை பண்ணவேணுமெனகிறஇசசையிலுலே
நாஸதிகைஃ	- நாஸதிகாகளநாலே	வேதமயம	- வேதமயமான
கலுஷீக்ருதே	- கலககபபட்டிருநதஉள்ளளவில	ஸதோதரம	- ஸதோதரத்தை
விஷ்ணோஃ	- விஷ்ணுவினுடைய	தராவிடயா	- தரவிடருபமான
அமஶாமஶஸமபூதஃ	அமசததிறகுமஅம்சமாக உணடாயிருககிறவராய	பாஷயாபிச	- பாஷையிலுலும
வேத வேதாத்தததவவித	வேதமெனனவேதாநதமெனன இதுகளுடைய தததவத்தை அறிநதவராய	காதும	- பணணுகைககு
		ஜநிஷயதி	- அவதரிககப போகிறார.

உஅ. இ. க்ருதேயுகேத்ரிஸூநுஸ்யாதத்ரேதாயாமரகுநநதநஃ
தவாபரேநநதஸூநுஸயாதகலௌதேவஃபராஙகுஶஃ.

தேவஃ	- பரகாசகரநாந ஸ்ரீமந நாராயணன	ரகுநநதநஃ	- சக்ரவாததிதிருமகனாக அவதரிககிறான
க்ருதேயுகே	- க்ருதயுகததிலே	தவாபரே	- தவாபரயுகததிலே
அத்ரிஸூநுஃ	- அத்ரியினுடைய புதரனானதததாதரேயராக	நநதஸூநுஸயாத	நநதகோபாலருககு புதரனாக அவதரிககிறான
ஸயாத்	- அவதரிககிறான	கலௌ	- கலியுகததிலே
த்ரேதாயாம	- த்ரேதாயுகததில்	பராஙகுஶஃ	- நமமாழவாராக அவதரிககிறான.

உஅ. ௩. நாஸௌபுருஷகாரேணநசாபயநயேநஹேதுநா
கேவலமஸ்வேசசையைவாஹமபரேக்ஷேகஞசிதகதாசந.

அஸௌ	இநதநான	அஹம	- நான
புருஷகாரேண	புருஷகாரததாலே	ஸ்வேசசையைவகேவலம	எனனுடைய இசசையிலுலேயே மாததிரம
நபரேக்ஷே	- கடாக்ஷிககமாடடேன	கஞசித	- ஒருபுருஷனை
அநயேந	- இதரமாயிருககிற	கதாசந	- ஒருககாலததிலும
ஹேதுநாபிச	- ஹேதுவினாலேயும கடாக்ஷிககமாடடேன	பரேக்ஷே	- கடாக்ஷிககிறேன.

அணணன்திருவடிகளேசரணம.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

ஸம்ஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

அ.

அக்யாதம் - பரஸித்தமில்லாமை

அக்யானம - க்யானமிலலாமை

அசித் - ப்ரக்ருதி

அசிஷ்டா - நல்லநடக்கை யில்லாதவாகள்

அஞ்ஞா - ஞானமில்லாதவாகள்

அத்யவஸிப்பா - நிஶ்சயிப்பா

அத்யயனம் - கற்கை

அத்வைதம் - இரண்டில்லாமை அதாவது ஜீவப்ரம்ஹங்களுக்கு அபேதம்

அத்யாதரம் - மிகவும்ப்ரீதி

அத்யேதா - அத்யயனம் பண்ணவாகள

அதிக்ருதாதிகாரயதவம் - அப்யஸிக்கத் தகுந்தவாகளுக்கு யோக்யமாயிருக்கை

அந்தாயாமித்வம் - சேதனாக்குள் ப்ரவேசித்திருக்கை

அபராதஸஹதவம் - தப்புக்களைபொருக்கை

அபாவம் - இல்லாமை

அபீஷடம் - இஷடம்

அர்ச்சாவதாரம் - எல்லாராலும் பூஜிக்கும்படியாயிருக்கை

ஆத்தபஞ்சகம் - ஆதங்களுடைய ஐநது

அவஸன்னா - துக்கிதா

அவித்யை - அஜஞானம்

அல்பஶ்ருதா - கொஞ்சம்கேட்டவா

அந்யாபதேஶம் - அந்யத்தை வ்யாஜமாககிசொல்லுமது

அநந்யபரா - பகவத்விஷயமொழிந்தவிஷயங்களில் ஆஸக்தி யில்லாதவாகள்

அனந்தவைனதேயாதிகள் - நித்யஸூரிகளில் தலைவரான திருவனந்தாழ்வான் கருத்மான் முதலானவாகள்

அனந்த - முடிவில்லாத

அனவரத - ஸாவகாலமும்

அனாதி - ஆதியில்லாமை

அனிஷடம் - இஷடமில்லாமை

அனுவர்த்தனீயர் - அனுஸரிக்கத் தக்கவாகள்

அனுஷ்டிக்கிறது - செய்கிறது

அஸ்மதாதிகள் - நாம முதலானவர்கள்.

ஆ.

ஆதிக்யம - அதிகமாயிருக்கை

ஆநந்தநிாப்பரந் - ஆநந்தததாலே பூரணந்

ஆப்தி - நம்பிக்கை

ஆர்ஜவம் - ருஜுவாயிருக்கை

ஆபிமுக்க்யம் - அபிமுகமாயிருக்குகை

ஆர்ஷம் - ருஷியினாலே பண்ணப்பட்டது

ஆவிாப்பாவம் - உண்டாகை

ஆஶ்ரயண விஷயம் - ஆஶ்ரயிக்கத்தக்க விஷயம்

ஆஶ்ரிதவிஷயம் - தன்னை யடுத்தவாகளுடைய விஷயம்

ஆஶ்ரயணீயதை } ஆஶ்ரயிக்கிறதில போக்யதை.

ஈ.

ஈஶ்வரன - நியமிக்கிறவன

உ.

உக்தம - சொல்லப்பட்டது
உக்தி - சொல
உத்பத்தி - உண்டாகுகை
உபப்ரம்ஹணம - வ்யாக்யானம
உபதேஶம - ஜ்ஞான முண்டாம்படி சொலலுகை
உபயம - இரண்டு
உபஜீவ்யம - பிழைக்கத்தக்கது
உபாதேயம - கருஹிக்கத்தக்கது
உபாஸனம - ஈஶ்வரனை இடைவிடாமல நினைக்கை
உஜ்ஜீவனம் - பிழைத்தல
உபக்ரமம - ஆரம்பித்தல

க்.

க்யாதி - ப்ரஸித்தி
ஜ்ஞானம் - அறிவு
க்ருபை - அருள
க்லேசம - துக்கம

க.

கடகா - சோப்பிக்கிறவாகள
கடாக்ஷவிஶேஷம } ஈஶ்வரனுடையவிஶேஷமானநோக்கு
காதமம - சேறு
காமம் - பண்ணுமது

கா.

காருணிகா - தயையோடே கூடினவா.

கை.

கைங்காயம - வேலைக்காரனுடையவ்யாபாரம்.

கோ.

கோரக்ஷணாதி தாமம் } பசுவை காப்பாற்றுதல் முதலான தாமம.

ச.

சபலம் - கண்டவிஷயங்களில இச்சிக்கை
சரணம் - ரக்ஷகம
சரமாவஸதை - முடிவானயிருப்பு
சவுயாதிகள - திருடுமுதலானதுகள்

சி.

சித - ஆத்மா அதாவது ஜ்ஞானஸ்வரூபம
சித்தஸாதன நிஷ்டா } ஸித்தமான ஸாதனத்தில நிஷ்டையை யுடையவாகள்
சிதிலா - கட்டுக்குலைந்தவா

சு.

சுஹ்ருதம - ஸநேஹம.

ஞா.

ஞாஜ்ஞை - வாக்யமாகச்சொல்லுகை

சை.

சைதில்யம - சிதிலமாகயிருக்குகை

த்.

த்ருஷ்ணை - ஆசை
த்ரயாத்தம - மூன்றாத்தம்
த்ரயம - மூன்று
த்வரா - சீக்ரம
த்வைதம - இரண்டு அதாவதுப்ர மஹமும ஜீவனும
த்வைதாத்வைதம - இரண்டுமொன்று அதாவது இரண்டெனகிறது ஜீவனும ஈஶ்வரனும ஒன்று எனகிறது, இரண்டுமொன்று எனகை.

த.

தத்தம - கொடுக்கப்பட்டது
தத்பக்தா - அவனிடத்தில் பக்தியையுடையவாகள

தத் - அந்த

தத்வகயா - தத்வம் தெரிந்தவாகள்

ததநுபவம் - அதினுடையவநுபவம்

ததீயா - அவனிடத்தில் ஸம்பந்தத்தை யுடையவாகள்

ததுபாயம் - அதுவாகிறவுபாயம்

தமஸ்ஸு - தமோகுணம்

தயாவிஸ்தீரணம் } தயையிருப்பிலே பரம்பியிருக்குகை

தாசிப்பித்து - காண்பித்து.

தா.

தாத்வாதம் - தாதுவினுடைய அாதம்

தாமஸம் - விளம்பித்தல்

தாஸ்யம் - அடிமை.

தி.

த்யாஜ்ஜியம் - விடத்தக்கது

த்ருஷ்டிகள் - கண்கள்

திவ்ய - விலக்ஷணம்.

தே.

தேஜஸ்கரம் - காந்தியை பண்ணவற்றாயிருக்குகை.

நி.

நிகிலாதமகைங்காயம் } ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களுடைய கைங்கா யம்

நிபாஹரணம் - போக்கடிக்கை

நிாவாஹகன் - ஸமாத்திக்கத் தக்கவன்

நிாஹேதுக - காரணமில்லாமல்

நிாஹேதுகவிஷயீகாரம் } காரண மில்லாமல் ஸ்வீகரிக்குகை

நிரபேக்ஷை - அபேக்ஷையில்லாமை

நிரூபகம் - அடையாளம்

நிவ்ருத்தர் - விட்டவாகள்

நிவ்ருத்தி - விடுகை

நிவர்த்தகஜ்ஞானம் } இதரவிஷயங்களை விட்ட ஜீவனுடைய ஜ்ஞானம்

நிஸ்தரணம் - தாண்டுகை

நிஷ்டா - நிஷ்டையை யுடையவாகள

நிஷேதவாஞ்சை - நிஷேதிக்கிறதில் இச்சை.

ப்.

ப்ரக்ருதி - மூலமாயிருக்குகை

ப்ரக்யா அவஸ்தை } ஜ்ஞானம உண்டான காலம்

ப்ரகரணம் - ஸமயம்

ப்ரஸாதம் - அநுக்ரஹம்

ப்ரதம - கொடுத்தல்

ப்ரதிபந்நம் - தோனறியதை

ப்ரதிபாதயம் - சொல்லியிருககுகை

ப்ரதிபாதகம் - சொல்லுவதா யிருக்குகை

ப்ரபத்தி - ஈஸ்வரந் ஸாவவித ரக்ஷகன்யென்கிற ஜ்ஞானம்

பரபாவம் - அதிஶயம்

ப்ரமாணம் - நம்பிக்கைக்கு உரிய வாகயம்

ப்ரமேயம் - ப்ரமாணத்தால் நிஶ்சயிக்குமது

ப்ரபந்நஜந அக்ரேஸரர் } ப்ரபத்தியை யுடைய ஜனஙகளுக்குத் தலைவா

ப்ரத்யாஸந்நா - சமீபஸ்தா

ப்ரவ்ருத்தி - உபக்கிரமம்

ப்ரவேஷ்டவ்யம் } ப்ரவேஶிக்கத் தகுந்தது

ப்ரஸ்துதம் ப்ரக்ருதத்துக்கு உசிதம்

ப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைஉடையது

ப்ராகாரம் - சூழ்ந்திருத்தல்

ப்ராத்ரு - உடன்பிறந்தவன்

ப்ராப்யம் - அடையத்தக்கது
பராவண்யம் } பரீதியாயிருக்குகை
பரீதி - ஆசை
ப்ரேமம் - பரீதி
ப்ரேமதிசை - பரீதியாயிருக்கிற காலம்
ப்ரேமயுக்தர் - பக்தியோடே கூடியவர்
ப்ரேரகம் - தூண்டுதல்
ப்ரேரிதம் - ஒன்றாலே ப்ரேரிக்கும்து

ப.

பஜனம் - அடைகிறது
பக்தி - பரீதிரூ பாபந்ஜ்ஞானம்
பந்தம் - கட்டுப்படுதல்
பரக்யானம் - ஈஸ்வர விஷயமான ஜ்ஞானம்
பரதவம் - பரமபதத்தி லிருக்கு மிருப்பு
பரமபக்தி - மருபடி பிரிவில்லப்பட்டதல்பரமபக்தி
பரமபக்தி பரிகணிக்கி } பரமபக்தியிலே என்னுகிறதற்கு
பரபக்தி - பார்க்கின்றது பரபக்தி
பரிக்ரஹம் - க்ருஹிக்கின்றது
பரிக்ரிஹீதம் - க்ருஹிக்கப்பட்டது
பரித்ராணம் - ரக்ஷணம்
பரிணிதம் - பக்குவம்
பரிவாஹம் - ப்ரவாஹம்
பஜனம் - அடைகின்றது.

பா.

பாரதந்த்ரியம் - அயலானுக்கு பாரதந்த்ரமாயிருக்குகை
பாஜனம் - பாத்ரம்
பாஹியார்த்தகரணம் } வெளிவிஷயமான மனஸ்ஸு
பாஹியம் - வெளி.

பி

பித்ரு - தமப்பன்
பிரதிபன்னர்கள் } யுக்தர்கள்.

பீ

பீஜம் - காரணம் - விறை.

பே.

பேஷஜம் - ஔஷதம்

போ

போக்தா - அனுபவிக்கிறவன்.
போக்த்ருத்வம் - அனுபவிக்கிறவனா யிருக்குகை.

மா.

மாத்ருவத் - தாயாரைப்போல
மானஸம் - மனஸ்ஸு

மோ.

மோக்ஷம் - நித்யவிபூதி.

ய

யதார்த்தஜ்ஞானம் - உண்மையான க்யானம்
யஜிப்பது - யாகம்பண்ணுவது.

யா.

யாதாத்மியம் - யதார்த்தம்,

ர.

ரஸ்யதை - போக்யதை
ரஹஸ்யம் - ஏகாந்தம்
ரஹிதம் - ஒன்றுமில்லாம லிருக்குகை
ரஹிதர் - ஒன்று மில்லாமலிருக்கிறவர்கள்
ரக்ஷார்த்தம் - ரக்ஷிக்கிறநிமித்தமாக
ரஜஸ்ஸு - ரஜோகுணம்

ரா.

ராகம் - ஆசை
ராஜஸம் - ராஜஸமென்கிற குணம்

வ்.

வ்யக்தி - அவயவி
வ்யபதேசம் - பேர்

வ்யாவ்ருததி - வேறுபாடு
அவஸாதம் - தெரிவு

வ.

வக்தரு - சொல்லுகிறவன்
வத்ஸலன் - ப்ரீதியை யுடையவன்
வக்ஷயம் - சொல்லுகிறது.

வா.

வாசியம் - சப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்
வாசாமகோசரம் - வாக்குசகுசிஸ்மனதிக கேயிருக்கை

வி.

விகஸிதஸஹஜஸரா வகயன - பரகாஸமாய் ஸஹஜமான ஸாவஜ்ஞத்வத்தை யுடையவன
விசிஷ்டம - முழுமையும்
விசிஷ்டாத்வைதம் - ஜீவ பரம்ஹதத்துக்கு பேதமில்லாமை அதாவது சரீரசரீரிபாவம்
விபரதிபததி - விருத்தமான ஜஞானம்
விபவம் - அவதாரம்
விபாயயம் - வ்யதயாஸம
விபாகம - பாகிறுதல்
விபுத்வம் - ப்ரபுவாயிருக்குகை
விபூதி - ஐஸவாயம்
வியாஜம் - ஹேது
வியூகம் - க்ஷீராபதியி லிருக்குமிருப்பு
விஸ்ம்ருதி - மறுதி
விஸலேஷம் - பிரிவு
விஸவஸநீயம் - ப்ரீதிபண்ணத் தக்கது
விஸத - விஸதாரம
விஸததரம் - மிகவும்விஸ்தாரம்
விஸததமம் - மிகவும்விஸ்தாரம்.

ஸ்.

ஸ்மரணம் - ஸ்மரிக்கின்றது
ஸ்பரிசம - தொடுகிறது

ஸவரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாராதநை - ஸுகமாக ஆராதிக்கத் தக்கவை
ஸவரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாஸனம - தன்னுடையநாக்கு
ஸ்வாதயாயம் - தன்னுடைய ஸாகாத்யயனம்
ஸ்வாபதேஸம் - மறை விலலாமல்ச் சொல்லுகை
ஸ்வாராதநை - ஸுலபமாக ஆராதிக்கை.

ஸ.

ஸகத்வம் - ஸ்நேஹமாயிருககுகை
ஸங்க்ரஹண - நனறுக க்ருஹிககுகை
ஸங்க்ரஹம - சுருக்கம
ஸஞ்சரணம் - உலாவுகை
ஸதருஸா - ஸமாநா
ஸப்ரமஹசாரி - கூடபள்ளியோதுகிற வாகள்
ஸமசாரம் - தேஹஸம்பந்தம்
ஸம்ஸ்காரம - பழக்கம்
ஸம்ஸலேஷம் - சேருகை
ஸம்ஸயம் - சநதேஹம்
ஸரண்யம் - ரக்ஷிக்கத்தக்கது
ஸாவ - ஸமஸத
ஸாவாக்கும் - ஸமஸ்தமான பேர்களுககும்
ஸர்வேஸவரன் - எல்லாருக்கும் நியந்தாவா யிருக்கிறவன்
ஸவாஸனம் - பழககத்தோடேகூட
ஸஹகரிககை - உதவிசெய்கை
ஸஹங்கள் - ஸஹிக்கத்தக்கதுகள்
ஸஹபடிதம் - ஸமானம்
ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம்

ஸா.

ஸாத்வீகம் - ஸதவகுணத்தால் வ்யாப்தம்
ஸாத்தியவிஷடர் - பலததில் உறுதிப்பாடுடையவாகள்

ஸாத்தியபரா - பலத்தில் ஆஸக்தியை யுடையவாகள
ஸாதனநிஷ்டா - ஸாதனத்திலநிஷ்டையை யுடையவாகள
ஸாது - நலல
ஸாதமயமோபரத்தவம } பொருதது போகத்தைக்கொடுக்கை
ஸாமயம - ஸமத்வம
ஸாபலயம - பலத்தோடுகூடியிருக்குகை
ஸாஹித்யம - கூட இருக்குகை

ஸு.

ஸுகதி - சொலலுதல

ஸௌ.

ஸௌமாரம, ஸௌசீலயம } ஸுலபமாயிருக்கை
ஸௌசீலயம - ஸுலபமாயிருக்கை
ஸௌலபயம - ஸுலபமாக அடையத்தக்கது

ஶா

ஶாஸ்திரபிரதானம } ஶாஸ்திரங்களை கொடுத்தல
ஶிஷ்ய லடக்ஷணம } ஶிஷ்யனுடைய லடக்ஷணம
ஶேஷத்தம - அடிமைபட டிருக்கை

ஜ.

ஜகத - லோகம
ஜநித - உணடான.

ஜா.

ஜாயமானகடாக்ஷம } பிறக்கிற காலத்தில கடாக்ஷம.

க்ஷ.

க்ஷமத்வம - ஸஹிக்கை.

ஹ்ரு.

ஹருஷ்டா - ஸநதுஷ்டா.

ஹ.

ஹமஸ சபத வாச்சியா } ஹமஸ ஶப்தத்தாலே சொலலப்படடவா.

ஹா

ஹானி - கெடுதி.

ஹி.

ஹிருதயம - மனஸஸு.

ஹே.

ஹேது - காரணம

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீயபபதி - ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மிக்கு பாத்தா.

அணணன் திருவடிகளே சரணம.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	௧௯	సారం	సారః
௪	௪	ரஜஸ்த்மஸ்ஸு	ரஜஸ்தமஸ்ஸு
௭	௨௮	ఆత్మ త్యై	ఆత్మే త్యై
௧௪	௨௨	சரங்தோக்கிய	சாங்தோக்கிய
௧௪	௨௬	சரஙதோக்ய	சாங்தோக்ய
௧௬	௨௫	మామ నేత్	మావ నేత్
௧௭	௧௨	మహాము నే	మహాము నే
௧௯	௫	சாமாாத்யததை	சாமாதயத்தை
௧௯	௧௨	த்வதீயருடையஜூ	தவதீயருடைய, ஜூ
௧௯	௧௮	சொல்லுகிருபோலே	சொல்லுசிருப்போலே
௧௯	௨௦	மஹாபரரதமும்	மஹாபாரதமும்
௧௯	௩௦	స్నానశస్యతె	స్నానశస్యతే
௨௦	௧௭	௧௮	௧
௨௦	௩௫	தாங்கல்	தூங்கல்
௨௧	௧௯	சீக்காமரம்	சீகாமரம்
௨௧	௨௯	பாவிளம்	பாவினம்
௨௨	௮	ஆச்சரவதாரம்	ஆச்சாவதாரம்
௨௨	௨௪	చి త్తనం	చి న్తనం
௨௩	௨	மச்சகந்தா	மதச்யகந்தா
௨௩	௧௨	மச்சகந்தியும்	மத்ச்யகந்தியும்
௨௪	௩௪	==	௨
௨௫	௭	சுபசனிலும்	ஶ்வபசனிலும்
௨௫	௧௩	వేదభారభా రా	వేదభారభ రా
௨௫	௧௪	==	௨
௨௭	௬	(௮) பரிக்ரஹிக்கை	பரிக்ரஹிக்கை
௨௭	௧௩	விரும்பமாட்டாரகள்.	விருமபமாட்டாரகள். (௮)
௨௮	௨௪	జ్ఞాలతాం	జ్ఞాళతాం
௨௮	௩௨	రేణ చా	రేణన చా
௩௧	௭	அவஸ்தந்த	அவஸ்தாந்த
௩௪	௧	உபாத்ய	உபாயாத்ய
௩௫	௨௨	இன்னுயிச்சேவலிலே.	இன்னுயிர்ச்சேவலிலே
௩௬	௧௫	அம்பன்னக்கண்ணாள்	அம்பனனகண்ணாள்

பககம.	வரி.	பிழை.	திருததம.
ஙசு	உகூ	மினனணே	மினனனே
ஙஎ	கரு	துககிகளாகவும	துககிகளாகவும
ஙஎ	உக	பாரததநதரய	பாரதநதரய
ஙகூ	கஅ	மாகக.கொளவது	மாககொளவநு
ஙகூ	ஙO	உபெகூி	உபேகூி
சO	எ	பாதவதவயததிலும	பாதவததிலும
சO	கங	பாறசகடலில	பாறகடலில
சO	உகூ	அதயவஷிகக	அதயவஷிகக
சக	கரு	ஹருஷடராம	ஹருஷடராம
சஉ	கஉ	மாாதவததை	மாாதவததை
சங	கங	வேணடு	வேணடு
சச	உங	நிஷேதவாசசி	நிஷேதவாசி
சரு	கஉ	நாமாளகவே	நாமாளாகவே
சரு	உஉ	தவயவஸாய	தயவஸாய
சஎ	உரு	வகருண	வவருண
சஅ	உ	விபாய	விபாயய
சஅ	அ	தமபஜந	ததபஜந
சஅ	கஉ	பரிகணே	பரிகனனே
ருO	கக	பரயோஜநாநதர	பரயோஜநாநதர.

அணணன திருவடிகளேஶரணம

டிக்கப்படுகிற கர்மமும், அதை அனுஷ்டிக்கிறவனும் ஸத்வம், முதலிய குணங்களின் வ்யத்யாஸத்தினால் மூன்றுவிதமாகக் குணங்களின் கார்யங்களை எண்ணும் பொழுதுசொல்லப்படுகிறது. அந்தக்குணங்களினால் வேவ்வேறுபட்ட ஜ்ஞானம், முதலியவைகளை உள்ளபடியே கேள். 19

ஸர்வபூதேஷு யேநைகம் பாவமவ்யயமீக்ஷதே।
அவிபக்தம் விபக்தேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்தி ஸாத்விகம் ॥ 20

ப - ரை] யேந - எந்த ஜ்ஞானத்தினால், விபக்தேஷு - வெவ்வேறாக இருக்கிற, ஸர்வபூதேஷு - எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும், ஏகம்- ஒரு, அவிபக்தம் - வ்யத்யாஸங்களில்லாத, அவ்யயம் - விகாரமில்லாத, பாவம் - (ஆத்மாவாகிய) வஸ்துவை, ஈக்ஷதே - பார்க்கிறானோ, தத்- அந்த, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தை, ஸாத்விகம் -ஸத்வகுணத்தினாலுண்டானதாக, வித்தி - அறி. 20

பா] ப்ராம்மணன், க்ஷத்திரியன், ப்ரம்மசாரி, க்ரஹஸ்தன், முதலியவை

கிறவனும் ஏற்பட்டுவிட்டபடியினால் இவ்விடத்தில் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'ஜ்ஞேயம்' என்பதும் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறபடியினாலும் அதுவும் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'கரணம் (த்ரவ்யங்கள்)' என்பதோவெனில் கர்மங்களுக்குள்ளேயே சேர்ந்தபடியினால் தனித்துச் சொல்லப்படவில்லை. 'குணஸங்க்யாநே' என்னும் பதத்தினால் ஸாங்க்யர்களினுடைய ஸித்தாந்தத்தைச் சொல்லில் அது ப்ரமாணமல்லவாகையினாலும், இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் உபயோகமில்லையாகையினாலும், குணங்களின் ஸ்வரூபத்தை எண்ணுவதில் ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் அதற்குள்ளடங்கினவைகளல்லவாகையினாலும் 'குணங்களின் கார்யங்களை எண்ணும்பொழுது' என்று சொல்லப்பட்டது. 'உள்ளபடியே கேள்' என்பதற்கு உள்ளபடி கேழ்ப்பதற்குத் தகுந்த ஸாவதானத்தைச் செய் என்றர்த்தம். 'உள்ளபடி' என்பதினால் சொல்லப்படுகிற விதத்தைச் சொல்லுகிறார்—'குணங்களினால் வேவ்வேறுபட்ட' என்று. 19

ஸாத்விகமான ஜ்ஞானம், முதலியவைகளைச் சொல்லியிருப்பது இதனுடைய கர்த்ருத்வம் ஸத்வம் முதலிய குணங்களுக்கு வசப்பட்டது என்று தெரிவிப்பதற்காக. 'ஸர்வபூதேஷு' என்னும் பதத்தினால் அபிப்ராயத்தில் கொள்ளப்பட்டதும், ஆத்மாவைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்களால் அனுஸந்தானம் செய்யப்பட்டதுமாகிய வெளி ஆகாரங்களின் வ்யத்யாஸங்களைச் சொல்லுகிறார்—'ப்ராம்மணன்' என்

களாக வெவ்வேறாக இருக்கிற கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய எல்லா ப்ராணிகளிடங்களிலும் எந்த ஜ்ஞானத்தினால் ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவைப் பார்க்கிறனோ, அவ்விடத்திலும் இந்த ப்ராம்மணனாயிருக்கைமுதலிய எல்லா ஆகாரங்களோடும் கூடியதாயும், வெளுப்பு, நீளம், முதலிய பிரிவுகளையுடையதாயுமிருக்கிற இந்த வஸ்துக்களில் ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய ஆத்மாவினிடத்தில் இந்தப் பிரிவுகளில்லாததாகவும் அழியக்கூடிய ஸ்வபாவங்களையுடைய ப்ராம்மணன் முதலி

ரூரம்பித்து. 'ஜ்ஞாநம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட கர்மவிதிகளைச் சேர்ந்த கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கும்பொழுது உண்டாகிற ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறதாகையினால் 'கர்மங்களில் அதிகாரிகளாகிய' என்று ப்ராணிகள் விசேஷிக்கத்துச் சொல்லப்பட்டன. 'ஹாவம்' என்னும் பதம் இவ்விடத்தில் வஸ்து என்னும் அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது. 'ஏகம் (ஒன்று)' என்று ஜாதி ஒன்றென்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. ஜீவாத்மாக்கள் அநேகம் என்பது முன்னமேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதினாலும், அத்வைதத்தைப் பார்ப்பது அதாவது எல்லா வஸ்துக்களும் ஒன்றென்று பார்ப்பது ஸாத்விக ஜ்ஞானம் என்று மற்றவர்கள் சொல்லிய அர்த்தம் ப்ரமாணமில்லாததாகையினாலும், 'நாநாஹாவாநு' என்று அடுத்த ஶ்லோகத்தில் வெவ்வேறென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், ஸமம் என்று அநுஸந்தானம் செய்வதை நிரூபிப்பது இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாபகப்படுத்தப்படுகிற படியினாலும், 'ஊதஷா' என்று கீழ் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது உசிதமாகையினாலே பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்தாதாகையினாலும், என்கிற அபிப்ராயத்தினால் சொல்லுகிறார்—'ஆத்மா என்று பேருடைய ஒரு வஸ்துவை' என்று. 'வெளுப்பு, நீளம்' என்றிவை முதலியவாக்யத்தினால் 1 'அநேகவிதமான வர்ணங்களையுடைய பசுமாடுகளின் பால் ஒரே நிறமுடையதாக இருக்கிறது' என்றிவை முதலிய ஶ்ருதி வாக்யம் முதலியவைகள் குறிக்கப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் 'ஸவஹூஹ-ஷ' என்னும் பதத்தினால் ப்ராம்மணன் முதலிய ஜாதி சொல்லப்படுகிறபடியினால் குணம் முதலியவைகளினாலுண்டாகிய உட்பிரிவைச் சொல்லுகிறது 'விஹக்ஷு' என்னும் பதம் என்றும் தாத்பர்யம். எந்த ஆகாரத்தினால் ஒன்றாயிருக்கிறது என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்குப் பதில் சொல்லுகிறார்—'ஜ்ஞானம் ஒன்றையே ஆகாரமாகவுடைய' என்று. இங்கே தடுக்கப்படுகிற விகாரத்தின் ப்ரஸ்தாவமுண்டாவதற்குக் காரணத்தைச்சொல்லுகிறார்—'அழியக்கூடிய ஸ்வபா

1 அம்ருதபிந்தூபநிஷத்.